NAZIONALE VITT. EMANUELE
13
16 C
35
13-21.f.55
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

TRACTATVS DE OFFICIO ET POTESTATE VICARII EPISCOPI

Auctore

IACOBO SBROZZIO I.V.D.

AB VRCEANO.

CVM ADDITIONIBVS EIVSDEM AVCTORIS nunc Rotæ Senenſis Auditoris in fine poſitis, numquam antea editis.

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

CVM PRIVILEGIO.

ROMAE, Sumptibus Paulini Arnolfini Lucenſis.
Apud Gulielmum Facciottum. M. DCIV.

SVPERIORVM PERMISSV.

Digitized by Google

CAMILLO
BVRGHESIO
CARD. AMPLISS.
PP. VICARIO.

Paulinus Arnolfinus Lucenſis. F.

PROBITAS, atq; doctrina, & ſi expetendæ ſingulæ ſunt, maximiq; æſtimandæ, tamen niſi ſimul coniungantur, egregia illa, atque præclara agere minime poterunt. Ac doctrina quidem ſine probitate ſæpe etiam noxia; ſæpe erit pernicioſa; eſt enim integritas velut ipſius anima, qua ſi careat, quaſi quoddam cadauer peſſimum emittet odorem. Probitas autem quamuis non adeo indigeat doctrina, tamen abſq; ea vel ſæpe errabit, vel certe vix alicui præter poſſeſſorẽ vllam afferet vtilitatem. Copulentur igitur ambo, & copulentur in Principe viro, tunc præclaræ illæ, ac præſtantes actiones ſimul ſe ſe prodent vniuerſæ. Neque aliud opus eſt huiuſce rei exemplum proferam, quam te ipſum (præſtantiſſime Cardin.) qui cum eas ita ſingulas poſſideas, vt ſimul emineas in ſingulis, non eſt quærendum, quo alio ex fonte ſapientiſſi-

mæ tuæ actiones, cogitationesq; fluant. Ac de integritate quidem animi tui, & rerum nobiliſſimarum cognitione, qua mirifice ornatus es, dicere, neque meæ tenuitatis, neq; huius loci eſt. Verum hæc eò ſpectant, ut non ineptum fuiſſe conſilium meum videatur, qui librum de officio Vicarij, ob penuriam exemplariorum à multis deſideratum, modo ab ipſo auctore recognitum, auctumq; denuo typis mandare cogitans, illum ſub nomen etiam optimi, ampliſſimiq. Vicarij, qualem te faciunt eæ animi dotes in hoc munere, ſi in aliquo, neceſſariæ, emittere ſtatuerim. Perbelle enim hoc pacto conſultum poſteritati exiſtimaui, ſi ad eam coniunctum cum doctrina exemplar traſmitteremus, vt vno eodemque tempore & ab hoc habeat quomodo exequi poſsit, quod ſapienter docetur, & ab illa quomodo aſſequi, quod egregie præſtitum videbit. Non erit igitur hoc in libro nominis tui otioſa inſcriptio; immo verò eo magis vtilior, quam ipſe liber, quo efficacius eſt exemplum, quam ipſa oratio. Cæterum non arrogans videri tenuitas mea debet, dum tibi leue hoc munus affert, cum in eo non munus aliquod conſiderari debeat: ſed vnum tantummodo tibi debitum obſequium, vna obſeruantia, ac reuerentia, quæ ſi à te benigno illo tuo, gratoq; vultu excipientur, non tantum me non dediſſe munus, ſed maximum præterea, & ſingulare accepiſſe beneficium exiſtimabo. Vale.

SERE-

SERENISSIMO
FRANCISCO MARIAE
FELTRIO A ROBORE II
VRBINI DVCI VI.
M. FERETRII AC DVRANTIS COMITI
PISAVRI ET SENOGALLIAE
DOMINO ALMAE VRBIS
PRAEFECTO ETC.

Iacobus Sbrozzius ab Vrceano.

NON minus rationi quàm officio meo conſentaneum eſſe exiſtimaui inter Principes huius ſeculi viros, Te vnicum optare (SERENISSIME DVX) cui lucubrationes meas (tametſi ad ius canonicum, non ad ciuile conſcriptas) nuncuparem. Quamuis enim Cæſareæ leges oculis meis oblatæ eſſe videantur, & in ijs congrua operis conſecrandi ratio verſetur, quibus ſubiectis populos miro quodam ordine ac pene celeſti hierarchico moderas, & gubernas; Pontificias tamen Cæſareis ſocias, & velut animas corporum aſſeclas à Deo Opt. Max. inſtitutas ad vniuerſalis Eccleſiæ firmamentum; vt non alienas ab officio ſcribendi, ita non ab re offerendas à ſubdito, qui Numini ſuo ſtudium, operam, vitam denique debet, arbitratus ſum. Cumque etiam inter præclaras animi tui dotes, ſcientiam rerum humanarum, ac etiam diuinarum ſacrorum dogmatũ cultum; & Serenitatem tuam tam iuſtitiæ ſplendore, quàm ſanctitate vitæ, quæ omnibus exemplo eſt, imitatricem ſummæ illius Pontificiæ dignitatis; cui datæ fuere claues Regni cælorum, Mortales vna omnium voce adeo ex-

Digitized by Google

tollant & admirentur, & Cæſarea & Pontificia iura in tui pectoris ſcrinio reſidere intueor. Placida itaque fronte exiguum ſerui ac ſubditi munus accipere tua Serenitas ne dedignetur in aliquod deuicti addictiq; animi ſignum, & vt meus iſte partus ab oculis Momorum protegatur ſub vmbra alarum tuarum, tutuſq; reddatur à Monſtris, tuæ nodoſo ROBORE QVERCVS. Quod ſicut boni diligunt, colunt, ac venerantur tanquam iuſtitiæ propugnaculum à ſummo rerum omnium conditore paratum, & malis hominibus obiectum, vt eius formidine à peccando deterreantur, floridum ita diutiſſime ſeruet ille ipſe Deus, qui trinus regnat & vnus.

CLE.

CLEMENS PAPA VIII.

AD FVTVRAM REI MEMORIAM.

CVM ſicut accepimus, dilectus filius Paulinus Arnolſinus ſummo ſtudio & diligentia infraſcripta opera, videlicet Deciſiones Marchiæ dilecto filio noſtro Petro S. Nicolai in Carcere Diacono Cardinali Aldobrandino nuncupato noſtro ſecundum carnem ex fratre germano Nepoti directas, Deciſiones Mohedani cum multa correctione, & additione, Ac etiam opus vulgariter nuncupatum lo Sbrozzio de officio Vicarij, cum additione, & correctione Auctoris ad publicam omnium vtilitatem typis cudere intendat, vereaturque ne poſtquam in lucem prodierit, alij, qui ex alieno labore lucrum quærunt, hæc ipſa opera typis cudi facere curent in ipſius Paulini damnum, & præiudicium: Nos eiuſdem Paulini indemnitati, ne ex impreſſioneq; huiuſmodi nimium diſpendium patiatur, prouidere, ipſumq. ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à Iure, vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat cõſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes: Supplicationibus eius nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: eidem Paulino, vt Decennio proximo à primæua dictorum operum, dummodo antea à Magiſtro Sacri Palatij approbata ſint, impreſſione computando durante, nemo tam in Vrbe, quàm in vniuerſo ſtatu noſtro Eccleſiaſtico mediatè, vel immediatè nobis ſubiecto opera prædicta ſine ſpeciali dicti Paulini, aut eius hæredum, & ſucceſſorum, vel ab eo, & eis cauſam habentium licentia imprimere, aut ab alio, vel alijs vbicumq. locorum ſine huiuſmodi licentia impreſſa vendere aut venalia habere, ſeu proponere poſſit auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Inhibentes propterea vniuerſis vtriuſq; ſexus Chriſtifidelibus, præſertim librorum Impreſſoribus, & Bibliopolis ſub quingentorum ducatorum auri de Camera, & amiſſionis librorum, & typorum omnium pro vna Cameræ Apoſtolicæ, ac pro alia eidem Paulino, ſeu illius hæredibus, & ſucceſſoribus, aut ab eo, vel eis cauſam habentibus, ac pro reliqua tertijs partibus accuſatori, & Iudici exequenti irremiſſibiliter applicandis, & eo ipſo abſq. vlla declaratione incurrendis pœnis, ne dicto durante Decennio opera prædicta, aut quamlibet eorum partem, tam in magno, quàm in paruo folio, etiam prætextu declarationum, ſiue additionum, tam in Vrbe, quàm in reliquo ſtatu Eccleſiaſtico prædictis ſine huiuſmodi licentia imprimere, aut ab alijs impreſſa vendere, aut venalia habere, ſeu proponere quoquo modo audeant, ſeu præſumant. Mandantes dilectis filijs noſtris, & Apoſtolicæ Sedis de latere Legatis, ſeu eorum Vicelegatis, aut Præſidentibus, Gubernatoribus, Prætoribus, & alijs Iuſtitiæ miniſtris, Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum & locorum ſtatus noſtri Eccleſiaſtici prædicti, quatenus eidem Paulino, eiuſq; hæredibus, & ſucceſſoribus, ſeu ab eis cauſam habentibus huiuſmodi, in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes quandocumq; ab eodem Paulino, ſeu alijs prædictis fuerint requiſiti pœnas prædictas contra quoſcumq; inobedientes irremiſſibiliter exequantur. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis & quibuſuis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoq. indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam in ipſis operibus impreſſis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die x. Iunij. M. DC IV. Pontificatus Noſtri Anno Decimotertio.

M. Veſtrius Barbianus.

A V C T O R

Amico Lectori S. D.

INanis gloriæ vanitatem, & præmij cupiditatem, à me, hanc Vicarij Epiſcopalis tractationem in lucem emiſſuro, longe abeſſe, vnicuique ſtatum matrimonij, cui ſum alligatus, intuenti, fas erit credere. Cum enim in vno eodemque officio non debeat diſpar eſſe profeſſio: dicente Moyſe in lege diuina, Non arabis in boue, & aſino; Nec iudicare poſſit ordinatos, qui ad ordines promoueri non poteſt; & ſacerdotij, & præmiorum, quæ inde ſcatent ambitione, carere me omnes certiores eſſe debent. Nimirum cum poſt vnum ſupra vigeſimum annum ætatis meæ, qua Doctoratus inſignia recepi officio Prætoris fungi inciperem, & aditum mihi licèt immaturæ adhuc ætatis ad maiores magiſtratus pararem, peſtis illa funeſta, quæ trans Padum ſerpebat, me non ſolum a Prætura: ſed ab alijs maioribus magiſtratibus ad quos fueram delectus, abdicauit. Quapropter vix incolumis reuerſus in patriam ob grauiora in itinere paſſa, quibus Deus Opt. Max. dedit finem, generalis Vicarius in Epiſcopatu Fani ab Illuſtri, & Reuerendiſſimo Domino Epiſcopo Ruſticutio hic Vrceani reſidente cooptatus fui. Cuius gratia cum inter Præſidem illius Ciuitatis, & me de iuriſdictione Epiſcopatus orta eſſet contentio, non ab re eſſe duxi tūc Librum de Vicario Epiſcopi conſcribere, vt inde certi fines huiuſce poteſtatis apparerent. Verum anguſtiæ domus meæ, quæ varijs fortunæ inſidijs tenebatur obſeſſa, aſſiduæ curæ familiares, quæ propterea me maiorem in modum torquebant, poſteaq. forenſium cauſarum patrocinia, quibus vacare cogebar, opus inceptum, & ſuis ferè partibus abſolutum intermittere pluribus ab hinc annis coegerunt. Cumque grauiter dolerem iuueniles lucubrationes meas aduerſæ fortunæ telis videre proſternatas, poſt aliquod temporis ſpacium ad Vrbem accerſitus, illas cum Illuſtri, & Reuerendiſsimo Domino Paulo Albero Archiepiſcopo Raguſiæ, Patrono meo ſemper, & vbique plurimum obſeruando, tanquam

viro

viro acerrimi iudicij, & præclaris virtutibus ornato, Pontificij, Cæſareiq; Iuris Doctore celeberrimo, ſæpiſſime communicaui, & eiuſdem gratijs, & fauoribus intermiſſum opus reſumpſi, & multis Sacræ Rotæ Deciſionibus non impreſſis exornaui, & qua inde potui diligentia perfeci. Denique Amicorum hortatibus, qui Vicarias gerunt Epiſcoporum, idem in lucem emittere curaui, vt ita laboribus meis conſulerem, amicis obtemperarem, & tyronibus, qui Pontificiæ iuriſdictioni præeſſe cupiunt, in aliquo prodeſſem: meq. tandem aliquando de huiuſmodi iuriſdictione bene meruiſſe omnibus palam facerem. Alacri igitur animo Librum perlegere ne dedigneris (amice Lector.) Habes enim poteſtatem Vicarij Epiſcopalis ſupremis vix antea labijs deguſtatam ac pene obrutam, hinc in vnum congeſtam, & radijs dignitatis, & iuriſdictionis Epiſcopalis illuſtratam. Et ſi quæ in opere errata tuo iudicio cognoueris, noli (amabo te) procacitate linguæ illa improbare: ſed ea, qua decet charitate corripere. Teſtor enim me nihil in hoc opere, neque in alio, ita ex animo affirmare, vt à legibus, & Sacroſanctæ Eccleſiæ Decretis, & illius Canonibus, & traditionibus, ne latum quidem pilum, deuiare præſumam.

ΕΙΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΝ
υἱὸν τοῦ συγγραφέως Βαρθολομαίου τοῦ Ουσκχίου

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Εὐδαίμων, ᾧ πολλὰ πατὴρ θνήσκων καταλείπει,
Ὡς ἀφνειότερον δέξεται ὧδε δόμον.
Εὐδαίμων δ', εἰκὸς, κεῖνος πολὺ μᾶλλον ὑπάρχει,
Ὃς δύναται πατρικῆς, καὶ σοφίης τυχεῖν.
Πρὸ πάντων δ' εὐδαίμον' ἐγὼ, Μάρκελλε, σὲ θείην,
Οὕνεκ' ἔλαβες κλέος ἐν χρήμασι, καὶ σοφίῃ.

MARCELLI SBROZZII LEGVM TYRONIS
ad Parentem optimum I. V. C. Rotæ Senenſis Auditorem; De Officio Vicarij ſcribentem. Carmen.

VT genus electum miro fulgore Columna
Præuolat; Iſacidum ducens per teſqua vagantem
Gaudeat vt (priſcis promiſſa) diuite terra
Præuia virtutis mihi lux tua gloria, bonoſq.
(Non ouium vt cuſtos, ſed qui paſtoribus ignes
Nocturnos præfers, pandens oracula Iuris)
Aemulus vt patriæ laudis, ſuccenſus amore
Nominis æterni, aſſidue inclita Iura reuoluam.
Ius geminum illuſtras, ſcandens ſublime tribunal.
Iuridicum laudis vindex trux criminis hoſtis,
In qua Magiſtratu vario dum iura dediſti.
Iurgia nunc dirimens Tuſco mirante theatro.
Vtile conſilium, ingenium velox, & copia legum
(Fama minor meritis) nomen, quod terminet aſtris
Gignunt? hoc opus eximium ſuper aſtra locabit
Abdita dum ſacri reſeras penetralia Iuris.
Errantes reuocas animos, & mollia iuſtis
Corda inopum veri legum compeſcit habenis.
Indociles, varios, per deuia luſtra vagantes
Ore, ſtylo (licet inuita fortuna) coerces.
Vt Nato vitam Genitrix vena vberis addit:
Porrigit & Genitor mihi lac cœleſte bibendum.
Dum potis eſt legum nodos aperire tenaces.

Viuitur

Digitized by Google

Viuitur ingenio? & cineres memorabile nomen
Seruant? progrediar tam ſplendida ſigna ſequutus
Et tua calcar erit, clara ad ſublimia Virtus.
Fama loquax celebrat Decios, duo fulmina belli,
Nos longaua canet, gemini duo lumina Iuris.

AD AVCTOREM SCRIBENTEM DE OFFICIO VICARII
Io. Paulus Gallaſinus I. V. D. Vrceanenſis Epiſcopi
Tudertini Vicarius Generalis.

De Robore Feltrio.

DVm Pugnatorum mentes voluuntur in vmbris
Præclara ſacros inſtruis arte Duces
Quæris vbi tua paſtoralia dogmata condas?
Scripta timent nimbos, flamina multa faces,
Si ſerues firma celſo ſub robore QVERCVS:
SBROZZE, vbi ſeruaſſes tutius? vberius?
Vt vigeat lex; vt viuat grex; vt videat Dux:
Vmbra fouet; Robur protegit, eſca ſapit.

EIVSDEM
De Alite Feltrio.

NObile Martis opus callet Regina volucrum
Palladis, enſe poteſt, æmula; mente poteſt.
Dum ſatis audacter pia lumina ſolis in Orbem
Figit; & occultas vult (puto) ſcire vias.
Late Ales, longæua diu, vulgabit, aletque
SBROZZE, laboratum, cui bene credis, opus
Belliger Ales; vitat ineuitabile fulmen;
Viuet in enſe labor; viuet in igne decus.

Eiuſdem
AD SERENISSIMVM VRBINI DVCEM
Ode Dicolos Tetraſtrophos.

SI quicquid reddet mollibus hortulis,
Spargit quæq. nitens Areola atticis,
Gemma quæ viridi ſpirat odoribus
Quos nares rapiunt vagos.
Si quando teneris mitia frondibus
(Subrident nitida fronte modeſtius)

Hortis

Hortis poma latent, vel dubio procul
Grato debita ſunt Hero.
Cui præclari operis primitias, polit
Quod nunc aridula pumice SBROZZIVS.
Sacraturus erat, ni tibi præ potens
Moecenas, decus Italum?
Non deſpexit aquas gurgite turbido
Oblatam manibus pauperis, impius
Perſa: ergo obſequijs pignora dediti
PRINCEPS, aſpicias licet.

GVIDI GVIDARELLI CALLIENSIS
Cancellarij Ducalis in laudem Operis Carmen, Ad Lectorem.

VIdiſtin' (dicT lector) Apes dum tempore veris,
Floribus è varijs paſsim per amœna vireta
Delibant ſuccos, humanæ ad commoda vitæ
Conceſſos? & quando alacres ad roſcida onuſta
Clauſtra reuertentes, operoſo examine certant
Mella laboratis libata reponere ceris?
Sic Iuris Doctor facundus SBROZZIVS, altæ
Iudicij virtute ſui, ſtudioq. vigenti,
Sub tenero flore ætatis, viridiq. iuuenta
Authorum ex veris cartis, doctisq. libellis
Ad ſolam vtilitatem hominum, rectoq. regendum
Imperio populos, Opus hoc vigilanter in vnum
Diſperſas congeſsit opes, pleno ordine pandens
Fæcundos fructus, & dulcia pabula Iuris,
Officium, officijq. vices, & dogmata legum
Quæ ſeruare poteſt, debetq. Vicarius, & quæ
Ante eius ſacrum ſunt cognoſcenda Tribunal:
Librum hunc ſume lubens, & toto pectore Praxem
Volue diu ipſius, de quo reſonabilis Echo
Scire mihi optanti, ſi verè hæc ſcripta Cothurno
Digna Sophocleo ſunt, ſunt, reſpondit, & alto
De cælo eſt eadem noſtris vox reddita Terris.

Eiuſdem Decaſthicon.
AD CAMILLVM FILIVM I.V.D. IN GENERALEM VICARIVM
ab Illuſtri & Reuerendiſs. Domino Aſcanio Libertano
Epiſcopò Ciuitatis Callij electum.

VIs bene (mi fili) venerando munere fungi,
Et ferre impoſitum conuenienter opus?

Verſa

Verſa ſæpe manu librum hunc, Quem SBROZZIVS omni
(Sub prælo) in lucem ſedulitate dedit;
Hic quæ te deceant, quæ ve hac te in mole regendi
Dedeceant, vel quæ ſint ſtatuenda, leges;
Sic fultus Iure, ex CHRISTI auxiliaribus armis,
Et docti ASCANII Præſulis eloquio,
Tu Momi poteris poſticæ occurrere ſannæ
Et ferre officij pondus, vt alter Athlas.

ANTONII FELICIS ANDREOLI I.V.C. EVGVBINI
in laudem Operis Carmina.

Commiſſas qui paſtor oues bene ducere quiq.
Rite ſibi iniunctas geſtit obire vices:
Hauriat, exiguo quæ nunc congeſta libello
Sedulus eximia SBROZZIVS arte refert.

Eiuſdem.

Ne teneras male perdas oues, ſitis anxia, plenus
Vrceus en largas vndiq. fundit aquas:
Pabula ne ve gregi deſint, en congerit herbas
SBROZZIVS, & frondes decutit arboribus.
Huic igitur dignas paſtores reddite laudes;
Optate annoſi & ſæcula longa ſenis.

Eiuſdem.

Vt queat iniuncto Antiſtes ſe faſce leuare;
Illius vtq. alter poſſit obire vices.
Addocet egregio bene SBROZZIVS, ecce, libello,
Excultum curis, quem dedit, innumeris.
Aſt, tanto Auctoris quis digna rependat amori,
Qui proprio, alterius membra, labore leuat?
Conſueta haud deſunt virtutis præmia: laudes,
Fama perennis, honor, perpetuumq. decus.

Ordo

Ordo rerum, quæ in primo Libro continentur.

Præſatio.
Etimologia Vicarij.
Genera, ſpecies, & differentiæ omnium Vicariorum.
Deſcriptio Vicarij Epiſcopalis & origo.
Vicarij generales Epiſcoporum, &
Foranei quamplures recenſentur.
Quales eligi
Qualiter & quando,
Et quibus modis & formis eligantur,
In quo loco reſideant, explicatur.

Ordo Secundi Libri.

Epiſcopi origo, & poteſtas omnis, ad tria compendioſe redigitur. Nempe ad Ordinem, ad dignitatem, & iuriſdictionem.
Ordinis actus, dignitatis, & iuriſdictionis Epiſcoporum, & Archiepiſcoporum, breui manu deſcribuntur.
Eccleſiarum aliorumque locorum
Veſtiumque diuino cultui deputatorum
Abbatum, & Abbatiſſarum ac Monialium — *ædificatio, benedictio, conſecratio, & reconciliatio.*
Nec non
Chriſmæ olei cathecuminorum & infirmorum confectio.
Et
Baptizatorum confirmatio.
Pontificalium vſus & alia quæ ordinis ſunt Epiſcopalis, qualiter, & quando per Vicarium exerceri poſſunt, explanatur.
Pœnitentiæ ſacramentum & alia quæ ordinis ſunt & fori ſacerdotalis, qualiter, & quando Vicarius epiſcopi exhibere ac miniſtrare poſſit aperitur.
Dignitas inde Vicarij Epiſcopalis, priuilegium, & prærogatiua demonſtratur.
Dignitatis Epiſcopalis quæ ſunt, vt
Diſpenſationes & gratiæ &
Indulgentiæ in caſibus à iure permiſſis.
Prædicationes.
Dimiſſoriæ.
Cauſæ matrimoniales
Synodi celebratio, & conuocatio.
Concilij Prouincialis.
Decimarum, & aliarum rerum eccleſiæ exactiones, an & qualiter, & quando

quando Vicario Epiſcopi competant pluribus connexis quæſtionibus dilucidatur.

Iuriſdictio poſtea Vicarij Epiſcopalis tam ordinaria, quàm delegata, tam
Generalis, quàm
Foranei vnius &
Plurium etiam
Subſtitutorum,
Epiſcopalium &
Archiepiſcopalium demonſtratur.

Iuriſdictionis actus, & effectus extraiudiciales Epiſcopo attributi an competant eius Vicario, declaratur pluribus qq. pertinentibus
Ad
Collationes beneficiorum.
Reſignationes.
Præſentationes, & electiones,
Inſtitutiones,
Vniones eccleſiarum erectiones.
Diuiſiones.
Alienationes, translationes.
Viſitationes.

Iudiciales inde ſubnectuntur actus pertinentes:
Ad
Iuriſdictionem Vicarij epiſcopalis in
Ciuilibus.
Beneficialibus.
Criminalibus.
Cenſuris & alijs.
Pœnis fori Epiſcopalis.
Abſolutionibus.
Executionibus.
Auxilio brachij ſæcularis.

Voluntariæ demum iuriſdictionis actus ad regimen diœceſis pertinentes qualiter, & quando competant.
Vicario Epiſcopi enucleatur.

Ordo Tertij & vltimi Libri.

Officium & poteſtatem Vicarij Epiſcopalis ſuſpendi per
Appellationem,
Nullitatem,
Recuſationem,
Prohibitionem,

Excom-

Digitized by Google

Excommunicationem, & alias cenſuras, Nec non per
Culpam, oſtenditur.
Et expirare per
Mortem.
Reuocationem,
Translationem,
Crimen, multifariam multiſque modis aperitur.

Tandem totius operis ordinem cuiuslibet libri exordia & ſingularum qq. quæ tam in principio libri, quàm in medio & fine ſubordinantur, oculata fide demonſtrant & materias connectunt.

TRA-

TRACTATVS
DE VICARIO EPISCOPI, OFFICIO EIVS, ET POTESTATE, ETC.
LIBER PRIMVS.

AVCTORE IACOBO SBROZZIO I. V. D. AB VRCEANO.

SVMMARIVM.

1 *Eccleſia Romana maxima omniũ eccleſiarum, quando fuerit conſtituta.*
2 *Epiſcopi ſunt columnæ eccleſiæ Romanæ,*
3 *Vicarij Dei, & locumtenentes, & Chriſti legati,*
4 *Oculi Domini, ſpecula, ora, throni, Miniſtri, & Sacerdotes Dei.*
5 *Pupilla oculi Chriſti,*
6 *Fratres ſummi Pontificis, & Coëpiſcopi,*
7 *Illuſtres, Principes, Sereniſſimi,*
8 *Patres, & Paſtores noſtri.*
9 *Hierarchiæ cæleſtis ordinem referunt in terris.*
10 *Sunt conſtituti ſupra omnes gradus.*
11 *Epiſcopo nihil clarius, & beatius.*
12 *Epiſcopatus eſt honoris, & oneris, & qualis.*
13 *Epiſcopi ad quæ ſint vocati.*
14 *Qui epiſcopatum deſiderat, bonũ opus deſiderat.*
15 *Sanguis ſubditorũ de manu epiſcoporum requirendus.*
16 *Epiſcopi debent conſtituere Vicarios in ſuis diœceſibus.*
17 *Spiritualis, & temporalis poteſtas reſtringitur in manu Vicarij epiſcopalis.*
18 *Vicarij vnitas cum epiſcopo quanta.*
19 *Vicarij epiſcopalis materia frequens, & ampla, ſed parum tractata ab interpretibus.*
20 *Omnia fieri debent honeſtè, & ſecundum ordinem.*
21 *Operis diuiſio.*

PROOEMIVM.

ALMA mater Eccleſia Romana eminentiam poteſtatis ſuper vniuerſas Eccleſias à Chriſto aſſecuta, cum dixit Petro principi Apoſtolorum: Tu es Petrus, &c. Matth. 16. c. ſacramenta 21. diſt. c. fundamenta, de elec. in 6.

c.conſideran. 50.diſt. c.manet, & ea
quandocunque, 24. q.1. Et ſi diligis
me, paſce oues meas,&c. Io.20.c.ſi-
gnificaſti,ext.de elec.vices ſuas alijs
elargiri dedignata non eſt,vt in par
tem ſolicitudinis vocarentur, & one
ra gradatim diſtribuerentur, teſte
Gregorio Primo, in c.decreto, 2. q.
6.Innocentio Tertio, in c. ad hono-
rem,ext.de auct. & vſu pal. & Leone
Decimo in Concilio Lateranenſi,
ſeſſ.10. In partem huius ſolicitudi-
nis vocati ſunt ſanctiſſimi epiſcopi,
2 quos Deus Opt. Max. elegit in ocu-
los,& columnas eccleſiæ Romanæ,vt
illam ſuſtinerent, & proprijs hume-
ris portarent. Vnde Apoſtolus ſcri-
bit,cap.20. Act. epiſcopos, tanquam
poſitos à Spiritu ſancto,regere eccle
ſiam Dei ſanguine ſuo acquiſitam,
cuius dictum extollit diuus Hierony
mus in Epiſtola 85. ad Euandrũ, vel
Eugenium epiſcopum, canonizata
in c.legimus, diſtin.93. Et viri Pon-
3 tificij iuris,& ſacrarum literarũ con
ſultiſſimi epiſcopos in eorum diœce
ſib.Vicarios Dei,& Locumtenentes,
ſãctiſſimos Ieſu Chriſti Legatos,O-
4 culos Dñi, Specula, Ora, Thronos,
5 Miniſtros,& Sacerdotes Dei, Pupil-
6 las oculi Chriſti,Fratres ſummi Pon
7 tificis,& Coëpiſcopos,Columnas ec
8 cleſiæ Romanæ, Illuſtres, Principes,
Sereniſſimos, & vbiq; Patres, & Pa-
ſtores noſtros appellarunt, cle.2. §.
nec ſuper,de pœn.Abb.c.1.nu.7.ext.
de iureiur.in c.cum ſatis, in fi. prin.
ext.de offi.Arch. Concil.Trid. c.17.
ſeſſ.15.fusè Burſ.conſ.125. edito ſu-
per ordine epatus, & ſacerdotij iu-
riſdictione,nu.61.vol.1.Barb.de præ
ſtan. Card. q.1.n.20. Corſet. ſing.14.
latè Reuerendiſſimus Sarnen. tract.
de viſi.& reg.eccl.c.2.n.10.Iac.Ben.
de priuil. Iuriſc.14. nu.4. Et eoſdem
9 ordinem cœleſtis hierarchiæ referre
in terris, & ſupra omnes dignitatis
gradus conſtitutos, & iuriſdictione
10 roboratos affirmat ſacroſancta Tri-
dentina Synodus,c.4. ſeſſ.23.& cap.
1.ſeſſ.24.poſt Abb.c.quanto, num 2.
ext.de exceſ.præla.Fel.c.dilectus,nu.
4.ext.de præſcr.Burſ.d.conſ.125.nu.
11 39. Et nihil clarius, nihilq; beatius
epo inquit Card. clem. pleriſque de
12 elec. Cæterum epatus non tantũ ho
noris eſt,quantum oneris,ſecundum
Apoſt.ad Timo.3.c.qui epatum,8.q.
1. Atq; adeo grauis, & humeris etiã
Angelicis formidandi, vt ſi pro rei
magnitudine expendatur, nunquam
ſatis cautum de eo videatur,Ant.de
Præt.tract.de iuriſd.epiſ. in proœm.
per totum,& c.8.nu.7.& c.7.ſeſſ.24.
apud ConciliũTridentinum.Non .n.
13 ad propria cõmoda, nõ ad diuitias,
aut luxũ,ſed ad labores,& ſolicitudi
nes pro Dei gloria ſunt vocati,inqt
tex.c. 1.ſeſſ.25. apud Conc.Trid. de
refor.& tex. c.cũ in cunctis, de elec.
late Pau.Fuſc.d.trac.de viſi.ca.3.nu.
1.cum ſeq. lib.1. Vnde apoſtolus ad
14 Tim. 3. qui epatum deſiderat, bonũ
opus deſiderat,& animæ hominũ il-
lis adeo creditæ ſunt,c. præcipimus,
12 q.2.c.quæcũque,10.q.1.Vt de ma
15 nu eorũ ſanguis ſubditorũ ſit requi-
rendus,c.irrefragabili,in prin.cũ gl.
1.ext.de off.ord.Clamante dño apud
Ezechielẽ, c.34. Vos lac comedeba-
tis,& lanis operiebamini,& qđ craſ-
ſum erat occidebaris: gregem autẽ
meum nõ paſcebatis, & paulo infra.
Ego dñs ſuper Paſtores requirã gre-
gem

Digitized by Google

gẽ de manib.eorũ,& 3.Reg.c.2.Cu-
ſtodi virũ iſtũ, q̃ ſi lapſus fuerit,erit
anima tua ꝓ anima illius;refert hæc
Henr.Boi.trac.de ſyno. par.2. nu. 3.
Cũq; eccleſia Dei omni diligẽtia, &
bona fide,quę Deo debetur,q̃ omnia
præuidet,& cũcta iudicat,gubernari
cõueniat,& diſpenſari cũ iudicio, &
poteſtate epõrũ,d.c.quæcunq; 10.q.
1.d.c.præcipimus,12.q.1.Nõ eſt cur
dedignentur vocare in partẽ ſolicitu
dinis viros,qui moribus, ſcientia,&
ætate reperti ſunt probatiſſimi,& vi
ces ſuas illis elargiri more apoſtolo-
rũ,qui olim videntes meſſẽ eſſe mul-
tã.& paucos operarios, rogauerunt
Dñm meſſis, vt mitteret operarios
in meſſem ſuã, c. in nouo,21. diſt. &
S.Rom Eccleſiæ matris omniũ alia-
rum maiorum eccleſiarũ, quæ alias
in partem ſolicitudinis vocare dedi-
16 gnata nõ eſt. Propterea epi,qui reb.
eccleſiæ, & fori præeſſe nequeunt,Vi
carios in ſuis diœceſibus conſtituere
debent,c.in noua,16.q.7.& c.cum ſi-
mus,9.q.4.& c.qm̃,89.diſt.Cucc.In-
ſti.iur.can. de Vicar.nu.1. & nu.45.
lib.2.tit.8.Io.de Sylua trac.de benef.
par.3.q.16.in fi. In manu vicarij epi
ſcopalis reſtringitur,ut plurimũ tem
17 poralis,& ſpiritualis poteſtas,ſi Bal.
credendum eſt,conſ.478. nu.5. in 4.
Totiuſq; diœceſis poſitum eſſe regi-
men dixit Diaz prac. cri. cano. c. 3.
nu.4. Et Vicarios, ex quadam con-
ſcientia,& permiſſione iuris,manda-
tam ſibi à Prælatis exercere iuriſdi-
ctionẽ ſcribit Couar.lib.3.var. reſol.
c.20.nu.4.Ita vt faciant idẽ conſiſto
18 rium cum epis, aſſocientur eiſdẽ in
iuriſdictione tãquã Tribunal, Audi-
torium,& cõſiſtorium vnius,ſit quo-
que alterius, vna ſit eorum perſona,
vnum ſit caput,vnum quoq; corpus,
vnũ officiũ,vnus iudex, vnũ iudiciũ,
vnũ agens,& vna actio, c.Romana,
de appel.in 6. c.non putamus cũ gl.
in ver.videatur,& vtrobiq; Canoni-
ſtæ,de conſue.eo.lib.6.c.1.vbi etiam
Doct.de of.Vic.eo.lib.gl.cle.2.vbi ẽt
Doc.de reſcr.Rot.deciſ.8. de of.vic.
in vlt.Abb.conſ.21.nu.2.par.1. Ant.
de Præt.d.trac.de iuriſd.epiſ.c.7.Me
noc.conſ.51.nu.2.cum ſeq.vol.1. Bru
gen. enchir. par. aut ſim.iur. in ver.
iudicium. Ad forum Vicarij epãlis,
ꝙ frequens eſt,& amplum, ſed parũ
ab interpretib.tractatum,ſecundum
19 Rebuf.prac.benef. tit. coll. plur. fie.
poſ. Mandoſ. reg. Cancel. 14. reſer-
uat.q.6. nu.3.in fi. Nactus otiũ meã
extendi curam,& more maiorũ, qui
operam dederunt libros ordinis,di-
gnitatis, & iuriſdictionis epãlis an-
tea confuſos in luculentã erigere cõ
ſonantiã, curaui ſecundũ tenues vi-
res meas Vicariã operam poſt eorũ
terga cęleſti fauore adimplere.Verũ
vt cuncta, quæ huc ſpectant,honeſte
fiant, & ſecundum ordinẽ, ſicut mo-
net Apoſt.ad Cor.14. breuiſq; inſur-
gat operis diuiſio,& inde res clara
reddatur, & apta, iux.gl.in proœm.
Inſti.§.eadem, cum concordantibus
adductis per Menoc. lib.1. de arbit.
iudic. q.1.in fin.Tractatum in libros
tres ſubordinabo. In quorum priore
ponam quæſtiones, quæ reſpiciunt
conſtitutionem Vicarij epiſcopalis,
& qualitates. In ſecundo, quæ ſpe-
ctant ad eius officium, & poteſta-
tem. In tertio verò,& vltimo quo,
& quibus modis eiuſdem officium
ceſſet,& expiret.Quib.abſolutis,erit

quoq; abſolutus totus iſte tractatus ad laudem Dei Opt. Max. & Diuæ Virginis Mariæ Genitricis.

SVMMARIVM.

1 Nomen rei pertractandæ noſcere prius oportet.
2 Ordo eſt incipere à genere ad faciliorem ſpeciei cognitionem.
3 Vicarius dictus eſt à vice, quam gerit.

QVAESTIO I.

EXplicaturus itaq; quid, quantũq; complecti potuerim, atq; intelligere de Vicario epiſcopi, neceſſariò
1 prius exponendum exiſtimaui, vnde hoc nomen Vicarius deſcendat, iuxta præceptum l. 1. ff. de iuſt. & iu. & l. 1. ff. ſi cer. pet. Hinc etenim ad ſpecialem cognitionem Vicarij epiſcopa-
2 lis facilius deueniemus, ſecundum Bal. theoricam, & ordinem, in d. l. 1. de iuſt. & iur. poſt glo. rub. de reg. iu. in 6. cum alijs congeſtis per Balb. trac. de præſcr. 1. par. prin. in præmiſſis, circa principium, & latiſſime omnium per Simon. de Præt. trac. de interp. vlt. volun. in pręfat. Vicarius igitur dictus eſt à vice, quam gerit, vel
3 qua alicui⁹ muneri, ſeu officio, vel loco ſuccedit, auctore Tul. in Verr. act. 6. ibi, ſuccedã ergo vicarius tuo muneri: & pro Roſcio Amer. Propterea quod quibus rebus ipſi intereſſe non poſſumus, in his vicaria fides amicorum ſupponitur: probatur in l. Vicarius alieni muneris, ff. de leg. & tradit Goffred. in ſum. ver. Vicarius, in prin. dicens hanc eſſe vicarij etymologiam, Card. cle. 1. nu. 4. de of. Vic. Alber. d. ver. vicem alterius, Curt. iun. rub. nu. 16. Calepha. nu. 47. ff. de off. eius, late Pet. Belli. tract. de re milit. par. 1. tit. 17. de offic. Vic. nu. 1. & 2. cum ſeq. Mandoſ. reg. Cancel. 14. reſerua. q. 6. num. 2. Cucc. Inſt. iur. can. de Vicarijs, tit. 8. nu. 4. lib. 2. Alphonſ. Carmonen. tract. de benef. incomp. par. 1. c. 15. nu. 1.

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi, quis dicatur.
2 Etymologia continet ſubſtantiam vocabuli.
3 Archidiaconi, & Archipresbyteri Ciuitatenſes dicuntur Vicarij Epiſcopi.
4 Diffinitio non debet conuenire alij, quàm rei diffinitæ.
5 Vicarij Epiſcopalis deſcriptio.
6 Vicarij nomen generale cõprehendit plures ſpecies Vicariorum.
7 Archipresbyteri gerunt vices epiſcopi in quibuſdam ſpiritualibus eccleſiæ.
8 Vicarij foranei deputãtur in aliqua parte diœceſis, vel ad certos actus.
9 Diffinitio debet conuerti cum ſuo diffinito.
10 Vicarius Epiſcopi dicitur etiam officialis, præſertim in Hiſpania, & vltra montes.
11 Deputatus.
12 Commiſſarius.
13 Miſſus Dominicus, ſiue Nũcius.
14 Viſitator, & ſuffectus.
15 Subſtitutus.
16 Ordinarius.
17 Procurator.

18 Oeco-

18 *Oeconomus*.
19 *Locumtenens*.
20 *Vicegerens*.
21 *Vicedominus*.
22 *Legatus*.
23 *Nomina prædicta ſunt ſynonyma*.
24 *Effectus rei potius, quàm nomen attendi debet*.
25 *Argumenta contra diffinitiones, quæ? remiſſiue*.
26 *Quidditas, & eſſentia rei non ſolet à Legiſtis explicari*.
27 *Legiſtæ debent eſſe contenti diffinitione, quæ conſtat ex genere, & differentijs*.

QVÆSTIO II.

VT autem clare intelligatur Vicarius epiſcopi, de quo ſumus tractaturi: Quæro, qualiter is poſſit in iure deſcribi. Et videtur, illum eſſe Vicarium epiſcopi, qui gerit vices epiſcopi, vt poſt Hoſt. in ſum. de off.
1 Vic. nu. 1. & alios ſcribit Capra, reg. 92. Rebuf. prac. benef. tit. de Vic. epi. nu. 4. Calephat. rub. nu. 47. poſt Cur. iun. & alios, ff. de off. eius, Bero. rub. nu. 2. cum ſeq. extra de of. deleg. Vbi late cõprobat, quod gerit vices alienas, & quod fruſtratoriũ eſt de hoc diſputare poſt alios per eũ citatos. Et cum huiuſmodi deſcriptio conſonet etymologiæ, quam etiam poſuimus in præcedenti q. videtur recipienda propter eiuſdem etymologiæ
2 conſonantiam, in qua vocabuli ſubſtantia conſiſtit, vt per Euerar. in loco ab etymol. Verum quia ſub hac generali deſcriptione comprehendũtur etiã alij Vicarij, quàm illi qui habẽt iuriſdictionẽ epalem: nã Archidiaconi, & Archipresbyteri Ciui
3 tatenſes gerũt vices epiſcopi, & propterea eius Vicarij dicuntur tex. cũ glo. c. 1. & cap. ad hæc, §. ſecundum, & §. item epiſtola, extr. de off. Arch. Hoſt. in ſum. eo. tit. nu. 1. & de of. Archipresb. nu. 2: vt deſcriptio conueniat ſolis eporum Vicarijs exercen-
4 tib. ſpiritualẽ iuriſdictionẽ, de quib. habendus eſt ſermo, iux. tex. l. 1. §. dolum, ff. de dolo, Doct. l. 1. in prin. ff. de aeq. poſſ. & in l. oĩs diffinitio, ff. de regul. iu. ille Vicarius epi dici poterit, qui gerit vices epi in eodẽ tribunali, in quo iudicare ſolet epiſcopus, ſe-
5 cundum Bar. ſic Vicarium deſcribẽtem, l. 1. in fi. ff. quis, & a quo. Maran. de ord. iud. 4. par. diſt. 5. princ. nu. 8. Caleſa. d. rub. num. 48. ff. de off. eius, Alex. conſ. 12. nu. 2. & 3. in 6. Franc. Marc. quæſt. Delph. 317. nu. 17. in prima Couar. lib. pract. q. ca. 4. nu. 3. Et
6 comprobatur huiuſmodi deſcriptio. Namque, vt ſuperius dixi, Vicarius in genere dicitur qui gerit vices, cõprehendens quemlibet gerentem vicem alterius, l. 2. cum gl. in ver. Rectorum, C. de offi. eius qui vic. alter. ger. l. Vicarius. ff. de legat. c. pen. vbi Doct. extra de off. vic. firmat Goffre. in ſumma, tit. de offic. Vic. nu. 1. Alcia. rub. nu. 22. extra de offic. ord. Et illa autem verba, in eodem loco, &
7 Tribunali, ponuntur ad differentiam Archipresbyterorum, qui gerunt vices epiſcopi in quibuſdam ſpiritualibus eccleſiæ ſecundũ Hoſt. in ſum. d. tit. de off. Archipresb. nu. 2. Prout etiam ad excluſionem foraneorum Vicariorum, qui non ſedent in eodẽ loco, quo Vicarius Epiſcopalis, ſed

in aliqua parte diœceſis, vel ad certos actus deputantur, per glo. cle. &
8 ſi principalis, in ver. foraneus, de reſcri. & in c. 1. in eodem ver. foraneus de offi. ord. lib. 6. & vtrobique Doct. & in rub. ff. de offi. eius, vbi in ſpecie Calcfat. nu. 48. Alex. d. conſ. 12. nu. 3. Franc. Marc. d. q. 317. nu. 17. par. 1. Nec huiuſmodi deſcriptioni refragatur, ſi dicatur, non conuerti cum ſuo
9 diffinito, iuxta l. 1. §. 1. ff. de dolo, & docent ſcribentes, l. 1. ff. de acq. poſſ. & l. omnis diffinitio, vbi Dec. num. 2. ff. de regu. iur. Et quod multi gerunt vices epiſcopi, & tamen non appellantur Vicarij, ſed quandoque officiales epiſcopi, vt in d. cle. & ſi prin-
10 cipalis cum gl. in ver. officialis, vbi etiam Doct. de reſcr. c. Romana, in prin. de appel. in 6. c. 1. 2. & 3. cum gl. in ver. officialiũ, extra de inſt. Card. cle. 1. nu. 18. cum ſeq. de off. Vic. Rota deciſ. 11. tit. de offic. Vic. in nouis, vbi Papaz. inquit in apoſt. quod Vicarij in Hiſpania, & alijs Prouincijs appellantur officiales, Rim. iun. rub. nu. 113. ff. de of. eius, poſt Bero. rub. de of. deleg. firmat Capra regul. 92. nu 4. Concil. Trid. c. 16. ſeſſ. 14. in decreto de refor. Et apud Vltramontanos Vicarium appellari officialẽ teſtatur Gem. c. fi. nu. 5. de of. Vic. in 6. Hiero. Paul. lib. Pontif. fol. 13. & 14. cum ſeq. quẽ refert Menoc. conſ. 51. nu. 36. & 38. in 1. Mandoſ. reg. Cancel. 14. q. 6. n. 8. Vbi dicit, quod ex ſtylo Romanæ curiæ quando ſcribitur pro materijs, ſeu expeditionibus cõcernẽtib. Italiã, Vngariã, Dalmatiã, Epirum ſiue Albaniã, Sclauoniã, Cyprum, & Cretam, & partes Orientales, item Siciliã, Sardiniã, & Corſicã, Cancellaria ſemper vtitur hoc termino, Vicarius: Hoc modo videlicet: Dilecto filio Vicario venerabilis fratris noſtri Epiſcopi Bononienſis in ſpiritualib. generali. Sed vltra montes Alpinos pro Hiſpania, Gallia, Germania, Polonia, Anglia, & Africa, nominatur officialis hoc modo, videlicet: Dilecto filio officiali Lugdunenſi. Subdens, ꝙ iſta eſt vera forma, qua prætermiſſa literæ ſiue bullæ non carent ſuſpicione falſitatis, firmat Cucc. Inſt. iur. cano. de Vicar. ti. 8. nu. 5. lib. 2. Alphonſ. Carmon. trac. de incomp. benef. par. 1. c. 15. num. 1.
11 Quandoq; ẽt appellantur deputatus, & Cõmiſſarius, ſecundum Paul.
12 de Pot. ca. ſede vac. 1. par. prin. q. 10. in prin. Mandoſ. d. q. 6. nu. 10.
13 Quandoq; miſſus Dominicus, ſiue Nuncius, c. 2. cum glo. in ver. admiſſum, extra de frig. & malef. gl. c. 2. in ver. officialem, de off. Vic. in 6. Capr. d. reg. 92. nu. 3. Alcia. rub. nu. 23. ext. de off. ord. Mandoſ. d. q. 6. nu. 10.
14 Quandoq; viſitator, & ſuffectus, c. fi. de ſupplen. neg. prælat. lib. 6. Archid. c. caritatem, 12. q. 2. Pauin. d. q. 10. in prin. Mandoſ. d. q. 6. n. 14. Paul. Granut. lib. 1. Theor. 12. nu. 2. verſ. de iure autem canonico, in fine.
15 Quandoque ſubſtitutus, cle. 1. & 2. de hæret. Pauin. d. q. 10. in princi. Mandoſ. d. q. 6. nu. 10.
16 Quandoque ordinarius, glo. c. Romana, in prin. verſ. generaliter, de appell. in 6. Doct. in d. rub. ff. de offic. eius.
17 Quandoque procurator epiſcopi, c. petitio, vbi Doct. extra de procur. Gemin. c. licet, num. 12. Franc. col. 2. verſ. & aduerte, de off. Vic. in 6.

18 Quan-

18 Quandoque œconomus. c. in nona,16.q.7.cap.cum ſimus,9.q.3.cap. quoniam,89.diſt.Abb. ca.quoniam, nu.3.extra de off.ord.

19 Quandoque locumtenens, Feder. de Sen.conſ.302.nu.1.in fin. Maran. de ord.iud.4.par. 5.diſt.princ. nu.6. Couar.d.lib.3.var.reſol.c.20.nu.4.

20 Quandoque Vicegerens, Alex. d. rub.nu.14.&17.ff.de of.eius,Maran. d.diſt.5.princ.nu 9.

21 Quandoque Vicedominus, Turrecrem.ca.volumus,89.diſt.& c.Diaconum,& c.ſeq.ead.diſt.Specu.lib.1. tit.de Vicedomino,Abb.c.2.num.3. extra ne Præla.vic. ſuas.

22 Nec non etiam legatus,l.Vicarius ff.de leg.Barb.tract.de præſtan.Cardin.in prælud.2.par.Boer. tracta. de ord.gra.ver. fo.num.9.Rebuff.pract. benef.tit.for.vic.Arch.nu.64.& 65.

23 Quoniam ad iſta omnia reſpondetur, quod ſunt ſynonyma,ſecundum Io.Andr.in addit.ad Specul. rubr.de off.Vic.poſt glo. l.2.in ver. Rectorũ, C.de offic.eius,qui vic. alt. ger. Rebuff.d.pract.benef.tit. for.vic.Arch. nu.24.Diaz.prac.cri.can. c.3. nu. 4. Papaz.ad Rotam d.deciſ.11.

Quidquid dixerit antiquus Doct. Lau.cle.1.de off. Vic.Vbi diſtinguebat Officiales à Vicarijs in ijs, quæ ſunt iuſtitiæ,& dicebat eſſe ſimiles in ijs,quæ ſunt gratiæ,cuius dicta reaſſumit ibi Card.num.18.cum ſeq.qui illius cõtradictionem detegit, & hos promiſcue accipi poſſe concludit, & hæc eſt cõis opinio, teſte Diaz. d. c. 3. nume.4.Menoch.d.conſi.51.num. 38. in 1.

Nec poteſt negari,quin iſti officiales ſint Vicarij,quamuis diuerſo vocabulo nominentur, quia ſatis eſt, quod gerant vices, & operam Vica-
24 riam præbeant,cuius effectus attendi debet etiam ſi cum illo pugnet nomen,l.ſi forte, ff.de caſtren. pecul. l. cum falſa.C. de iur.& fac.ignor.& in his terminis Gemin.c.fi.nu.5. de oſt. Vic.in 6.Alex.conſ.107.num.8. in 1. Dec.160.nu.2. Soc.88.verſ. non obſtat,vol.1.Tiraq.de retract.conuent. glo.1.nu.24. Diaz.d.c.3.nu.4.

25 Non etiam obſtant ſupradictæ deſcriptioni, quæ adduci ſolent contra rerum diffinitiones, de quibus paſſim Doct.l. 1.ff. de acqu.poſſ.l.1.ff.de teſta.l.1.ff.de dolo.l.omnis diffinitio. ff.de reg.iur.& in rubri. extra de probatio.

Quia non eſt noſtrum explicare illam rei quidditatem, & eſſentiam, quam Philoſophi perſcrutantur, teſtimonio Dec. d.l.omnis, nu.3. Raro enim eſſet quod non poſſet diffinitio ſubuerti.

26 Sed huiuſmodi ſcholaſticas inueſtigationes illis dimittemus differendas,qui cathedrale magiſteriũ profitentur,contenti ſola illa deſcriptio
27 ne,quæ conſtat ex genere, & differentijs,quam ſatis probarunt Doct. d.l. 1.in princ.ff.de acq.poſſ,& Dec. d.l. omnis,in fi.de reg.iur.

SVMMARIVM.

1 *Vicariorum varia, & diuerſa genera,& qualia.*
2 *Vicarii alii à lege,alii ab homine deputantur.*
3 *Summi Pontifices ſunt Petri ſucceſſores.*
4 *Vicem gerunt Dei in terris.*

5 *Vicarÿ ſupremi Ieſu Chriſti vocantur.*
6 *Vicarÿ Petri,*
7 *Improprie tamen.*
8 *Epiſcopi ſucceſſores, & Vicarÿ Apoſtolorum, & nu. ſeq.*
10 *Et quandoque Vicarÿ Chriſti.*
11 *Pontifices, & ſummi Sacerdotes in eorum diœceſibus.*
12 *Sacerdotes Vicarÿ Chriſti, & ſanctorum diſcipulorum, & num. ſequen.*
13 *Apoſtolorum rogatu electi ſunt ſeptuaginta duo diſcipuli.*
14 *Capitula eccleſiarum cathedralium ſede vacante dicuntur Vicarÿ Epiſcoporum, impropriè tamen, & remiſſiue.*
15 *Archidiaconi abſente epiſcopo sũt ipſo iure Vicarÿ epiſcopales.*
16 *Vices gerunt epiſcopi inquirendo, qualiter quiſque viuat.*
17 *Oculi dicuntur epiſcopi, & Vicarÿ nati.*
18 *Archipresbyteri Ciuitatenſes sũt Vicarÿ nati epiſcopi in quibuſdam ſpiritualibus.*
19 *Vicarius Papæ in Vrbe eſt tamquã Ordinarius in ſua diœceſi.*
20 *Vicarÿ generales Papæ deputati ad regendas prouincias, qui.*
Vicegerens Auenionis eſt loco Auditoris Cameræ.
21 *Vicarÿ Cardinalium legatorum de latere, qui.*
Vicarius legati Auenionis, quis, remiſſiue.
22 *Cardinales deputare poſſunt Vicarios in Eccleſiis eorum titulo ſubiectis.*
23 *Et facere omnia quæ ſunt iuriſdictionis Epiſcopalis.*
24 *Vicarÿ legatorum natorum, qui.*
25 *Prælatorum ordo tripartitus, & qualis.*
26 *Vicariorũ alÿ generales, & principales, & qui.*
27 *Vicarius generalis deputatur Epiſcopo capto ab hoſtibus, vel exuli, durante impedimento.*
28 *Vicariorum alÿ ſimpliciter conſtituti, alÿ in temporalibus, & alÿ in ſpiritualibus.*
29 *Vicarÿ Foranei qui, remiſſiue.*
30 *Vicarÿ capitulorum, & adminiſtratorum Epiſcopatuum, qui, remiſſiue tamen.*
31 *Vicarÿ Vicariorum Papæ, & Vicariorum Epiſcopaliũ, quales.*
32 *Vicarÿ Prælatorum epiſcopis inferiorum, quales.*
33 *Vicarÿ conſeruatorum, quales, remiſſiue.*
34 *Vicarÿ Archidiaconorum, qui, remiſſiue.*
35 *Vicarius Præpoſiti Pontiroli eſt Ordinarius.*
36 *Vicarÿ Archipresbyterorum, Plebanorum, & Sacriſtarum, qui.*
37 *Vicarÿ eccleſiarũ conſtituuntur in eccleſiis auctoritate Epiſcopi, & certam habent portionem.*
38 *Vicarÿ Eccleſiarum quidam perpetui, & quidam temporales.*
39 *Vicarÿ Abbatum, qui habent vſum mitræ, & baculi, qui.*
40 *Vicarÿ Ordinum Prouincialiũ, & Miniſtrorum regularium, quales.*
41 *Creantur a ſummo Pontifice, Generali vacante.*
42 *Vicarÿ Abbatiſſarum, cuſtodum, & aliorum Regularium ſuperiorum.*

43 *Im-*

43 *Imperatores, & Principes ſunt Vicarij Dei in temporalibus.*
44 *Vicarij Imperatorum, Regum, & Principum, qui, & nu.46.*
45 *Duces Sabaudiæ, & Mediolani, Vicarij Imperiales.*
47 *Vicarii Caſtrorum dicuntur Iudices, & Notarii, & Vicarii Comitatus.*
48 *Vicarii deputati à ſuperiore in locum eorum, qui ſuperiorum vices gerunt, qui.*
49 *Locumtenentes, & Vicarii Prætorum, qui, remisſiue.*
50 *Vicarii Iuſtitiæ, quales.*
51 *Delegati gerunt vices delegantis. Dicuntur largo modo vicarii.*
52 *Vicarii inferiorum à Principe, auctoritate Principis conſtituti, quales.*
53 *Vicarii Præfectorum Prætorio, & Proconſulum, qui.*
54 *Vicarii Magiſtrorum militum, qui.*
55 *Vicarii conſtituti in locum ſeruorum, qui.*
56 *Vicarii Præſidum, Gubernatorũ, Rectorum, & Poteſtatum, & aliorum ſecularium magiſtratuum, quales.*
57 *Vicarii prouiſionum quales, & eorum officium.*
58 *Vicarii quandoque pro loci habitatoribus accipiuntur.*

QVÆSTIO III.

SEd clarius demonſtrabitur Vicarius Epiſcopalis, ſi illum ab alijs Vicarijs diſtinguemus, iuxta text. §. igitur, cum glo. in proœm. Inſtit. l. 1. vbi glo. & Doct. ff. de doli excep. Ideo quæritur quot ſunt genera Vicariorum.

1 Reſpondeo, varia, & diuerſa eſſe à
iuris interpretibus conſtituta, ſecun
dum Canoniſt. clem. 1. de offic. Vic.
late Mandoſ. reg. cancel. 14. reſeruat
q. 6. à nu. 4. vſque ad finem, & remisſi
ue Maſſuer. ad Pract. Papien. for. li-
bel. act. real. in ver. Vicarius. Alphõſ.
Carmon. trac. de benef. incomp. c. 15
nu. 1. par. 1. Vt autem Vicarios, quos
potui reperire in vtroque iure deſcri
ptos, recenſeam: Diſtinguo ĩn pri-
mis duo genera principalia Vicario
rum. Nam alij ſine facto hominis ab
2 ipſa lege conſtituti ſunt: Alij autem
hominis facto, vt ſcribit Maran. de
ord. iud. par. 4. diſt. 5. princ. nume. 6.
Mandoſ. d. reg. 14. q. 6. nu. 16. Vicarij
qui à lege ſine hominis facto ſunt cõ
ſtituti, in tres ſpecies diuiduntur. Nã
in prima reſident illius ſucceſſores,
cui Euangelica voce Domini & Re-
3 demptoris noſtri claues æternæ vitę
traditæ fuerunt, & terreni ſimul, &
cæleſtis Imperij iura commiſſa; vt
traditur, c. quamuis, 21. diſt. c. omnes
diſt. 22. Qui ſummi Pontifices à Bea
to Iſidoro appellãtur in can. cleros,
21. diſt. cum adductis per Pet. à mon
te in Monarch. Concil. c. 1. nu. 6. cum
ſeq. & latius per Burſat. conſ. 118. nu.
1. cum ſeq. & conſ. 110. nu. 5. in prin.
Mandoſ. d. q. 6. nu. 4. Cum enim ge-
4 rant vicem Dei in terris ca. quanto,
extra de translat. epiſ. cap. ad apoſto
licæ. §. nos, de re iud. in 6. Supremi
Vicarij Ieſu Chriſti vocantur, c. in-
ter corporalia, extra de trãſac. epiſ.
glo. cle. 1. in ver. vndecunque, de iud.
cum adductis per Barb. tract. de præ
ſtan. Card. q. 1. nu. 14. Nauar. in ex-

trau.

trau.Indulgen.ann.Iobel.Sanctiſſ.D. N. nu. 12. Et licet in c.ego Lodoui-
6 cus,63.diſt.c.Conſtantinus, 96. diſt. & c.quoties.1.q 7.Summus Pontifex Vicarius Petri dicatur,firmat Barb.
7 d.q.1.nu.15. Tamen huiuſmodi appellatio impropria eſt, vel ita debet intelligi, quod exerceat eandem Vicariam quam Petrus exercuit,ſecundum glo. cle.1. in ver. Vicarium, de iureiur.Nauar.cōm. de Iobel. c. 20. in fin.

8 Secunda vero ſpecies eſt illorum qui Apoſtolis ſucceſſerunt, vt ſunt Epiſcopi,c.legimus,93. diſt.c.in nouo,diſt.21.Concil.Trid.ca.4. ſeſſ.23. & ſupra dixi in procem. Qui cum gerant vices Apoſtolorum,ca.quorum
9 vices,69.diſt.gl.c.porrò,66. diſt.eorum Vicarij dicuntur,c.1.§.per frontis,vbi Abb.de ſacra vnct. Et quan-
10 doque etiam Chriſti Vicarij, glo. c. mulier,il.2.verſ.in hoc,33.q.5.& c.2 in ver.Vicariū,extra de transla.epiſ.
11 Et Pontifices in eorum diœceſibus, & ſummi ſacerdotes, c.inſolita,& c. de perſona,11.q.1. d.§.per frontis,& tradit Bertac.trac.de epiſ.in prçlud. nu.13.Tertia ſpecies Vicariorum eſt illorum, quos dominus noſter Ieſus Chriſtus aſcenſurus à terris ad cœ-
12 los reliquit tanquam Præſides,& Iudices,ad quos omnia mortalia crimina deferantur, in quæ Chriſti fideles ceciderint,Concil.Trid.ca.5.ſeſſ.13. in decreto de confeſ.poſt tex. c.accuſatio,in fi.2.q.7.Spec.de leg.§.1.nu.1 Et iſti etiam Sacerdotes Vicarij Sanctorum Diſcipulorum Domini N.Ieſu Chriſti dici poſſunt à vice quā gerunt.NāApoſtoli olim videntes meſſem eſſe multā, & operarios paucos rogauerunt dominum meſſis,vt mit-
13 teret operarios in meſſem ſuam.Vnde electi ſunt ſeptuaginta duo diſcipuli, quorum vicem Presbyteri gerunt, d.c. in nouo, 21.diſt. Bertac. d. trac.de epiſ.in princ.prælud.late Io. Vgo.trac.de of.qua Præla. 3. par. c. de regen.pop.num.1.& 2.

14 Quarta ſpecies illorum eſt, qui ſede epiſcopali vacante ſunt ipſo iure Vicarij Epiſcoporum,improprie tamen,vt ſunt capitula Cathedralium eccleſiarum,de quibus dicam inf. q. 15. hoc eodem lib.

15 Quinta ſpecies eſt Archidiaconorum,qui abſentibus epiſcopis abſq; aliquo facto ſunt ipſo iure illorum Vicarij,c.1.vbi gl. & But. c. ad hæc, §.ſecundum,& §.item epiſtola,extra de of.Arch.Hoſt.in ſum.eo.tit.nu.1. Alex.rub.num.16.ff.de of.eius, Dec. conſ.664.nu.3.Mandoſ.d.q.6.nu.16. Franc.Marc.q.Delphin.495. num.9. Foller.in 1.par.commen.ſuper cōſt. reg.tit.de ſacroſ.eccl. c.peruenit ad audientiam,nu.75.in fi.& c. iuſtitiarij,nu.15.tit.de off. iuſt.

16 Hi enim gerunt Epiſcoporum vices inſpiciendo, & inquirendo qualiter quiſque viuat, d.§.item epiſtola,& d.§.ſciendum,& ideo & Vicarij nati,quia cum Archidiaconatu Vica-
17 rij ipſo iure efficiuntur, & oculi epiſcopi dicuntur,Hoſt. d.tit. de of.Archi. nu. 1.Abb. c.dilecto, nu.3. extra cod.Bero.rub.nu.9. extra de off. deleg.& conſ.22.nu.3.vol.1.Cucc.Inſt. iur.cano.de Vic.Epiſ.tit.8.nu.3. lib. 2.& num.18.poſt Canon. c.1.de off. Archipresb. & iterum Cucc. de Archi. nu.8. tit. 10.eo.lib.2.

18 Sexta ſpecies eſt Archipresbyterorum

rum Ciuitatem. qui ẽt dñr Vicarij na
ti epi,quo ad ſpiritualia quædam,ut
in prouidendo ad vitã omnium pre-
sbyterorũ,in dicendo Miſſam maio-
rẽ abſente epo,in abſoluendo à pec-
catis epo reſeruatis pænitentiã iniun
gendo, & alia faciendo, quæ ſcribit
Hoſt.d.tit.de off.Archipresb.poſt gl.
c.2.in ver.ſuo ſubdito, de pœnit.in 6.
Sylu.in ſum.in ver.Vicarius, num.5.
Abb.c.cõquerente,nu.4.cir.fi.ext.de
off.ord.Dec.d.conſ.664.nu.2. Bero.
rub nu.9.extra de of.delega.& conſ.
22.nu.3.vol.1.Deci. reſp.16. nu.20.
in 2. Alterum vero,& ſecundũ prin-
cipale genus Vicariorum hominis
facto conſtitutorum,in alias quoque
ſpecies diuidi poteſt,quia alij crean
tur ſecundum ius canonicum, & alij
ſecundum ius ciuile.

19 Primo loco ſecundum ius canoni
cum creatur in alma vrbe,Vicarius
ſummi Pontificis,qui velut Ordina-
rius in ſua diœceſi habet iuriſdictio-
nẽ in clericos,c.tua nobis,vbi Cano
niſtæ, extra de off. Vic. plura ſcribit
Pau.trac.de Pot c.ſede vac. c.fin. Ve
ſtr.in prac.lib.2. c.6. vbi Grauat. in
addit.Vant. de nullit. ex def. iuriſd.
nu.13.Mandoſ.d.reg.14. q.6.num.5.
Alphonſ. Carmonen. in tract. de in-
comp.beneſ.c.15.nu.1. par.1.

20 Secundo loco ſunt illi Vicarij ge-
nerales per ſedem Apoſtolicam ad
certam eccleſiæ Prouinciã regendã
deſtinati,vt exequantur illa, quæ ſũt
fori cõtentioſi, de quib. Capra, reg.
92.nu 8.latius de Vicarijs quondam
Ferrariæ, Piſauri, Arimini, & aliarũ
Ciuitatum eccleſiæ Roma. conſi.59.
Paui.d.tract.q.10.in fi.2.par.prin.&
de Vicegerente Apoſtolico Auenio-
nis,qui habet maximã auctoritatem
& eſt loco Auditoris Cameræ, Frãc.
Marc.q.Delph.347.Rot.dec.86.alias
580.& 880.ti.de reſcr.in antiq.& de
alijs Vicarijs Apoſtolicis, Rui.conſ.
148.num.5.in 4.Alphon.Carmon.d.
trac.de incõp.beneſ.c.15.nu.1.par.1.

21 Tertio loco ſunt Cardinaliũ Vica
rij legatorũ de latere, de quib. Abb.
c.nouit,ext.de iud. & de Vicario le-
gati Auenionis,Franc.Mar.q.31.nu.
25.par.1. & de alijs Vicarijs legato-
rum Cardinaliũ, Paui. d.trac.2.par.
prin.q.10.nu.35.

22 Quarto loco ſunt Vicarij Cardi-
nalium in eccleſijs eorum titulo ſu-
biectis,in quibus Cardinales habent
iuriſdictionẽ epalem,Abb.c.his,quæ
nu.1. vbi ẽt Sapia in apoſt. & c. tua,
nu.5.ext.de of. Vic.Burſat.conſ.107.
nu.7.in 1. Fuſc. trac.de viſit. & reg.
23 eccl.c.2.nu.5. Et pñt fulminare cen-
ſuras eccleſiaſticas, & reliqua face-
re,quæ ſunt iuriſdictionis epalis, ſe-
cundũ Abb.ibi,Imol.cle.ne Romani
col.6.verſ.4.quæro,de ele.Ro. conſi.
498.nu.11.cum ſeq. d.trac. de viſit.
& regul.eccleſ.c.2.nu.5.

24 Quinto loco ſunt Vicarij legato-
rum natorũ, ut ſunt in Anglia Vica-
rij Archiepiſcoporũ Cantuarien. &
Eboracen. in Francia Archiepi Rhe
men.& Piſani in Italia, Gemin. c. 1.
ext.de fil.presb.& in c.1. vbi Franc.
de appel.in 6.Abb.in c.1.num.1. per
illum text.vbi Zacar.in apoſt.ext.de
off.dele.Paui.d.tract. de pot.cap. ſe-
de vac.in ſexto præludi. nu.13.

25 Sexto loco ſunt Vicarij Prælato-
rum, quorum ordo cũ ſit tripartite
collectus: Nam alij ſunt Patriarchæ,
ſiue Primates,alij Archiepiſcopi,ſiue
Me-

Metropolitani,& alij epiſcopi,ſecundum Hoſt.in ſum.de off. ord. §. ſunt autem autem.Bertac.in trac.de epi. in prælud.num.3. late Boer. trac. de auc. magni conſ.nu.50. cum ſeq. Alber.Rub.de ſta.ho. primo commen. Fel.Rub. nu.1. & 9. in fine, extra de maio.& obed.Lancellot.Inſt.Iur.cano.tit.de epiſ.& ſum.Pont. cum glo. in ver.Tripartititus,latius Paui. dicto trac.de of.& pot.cap.ſede vac.in ſexto prælud.nu.13.referens ſex in orbe Primates,videlicet in Italia Archiepiſcopum Piſanum, in Vngaria Archiepiſcopum Strigonienſem, in Alemania Archiepiſcopum Magdeburgenſem, in Hiſpania Toletanum, in Francia Vien.Bituricen.& Lugdunen.& in Anglia Cantuarienſem,eodem modo tripartitus dabitur ordo Vicariorum. Nam alij ſunt Vicarij Patriarcharũ ſiue Primatum, & alij Archiepiſcoporum ſiue Metropolitanorum,& alij Epiſcoporũ, Rebuf. prac.benef. tit.forma Vic.Arch. nu. Concil.Trid.c.3. ſeſſ.24. In decre. de refor.Port.Imo.conſ.87.nu.16. in fine,Mandoſ.dicta q.6.nu.8. Alphõſ. Carmonenſis d.c.15. nu.1. par.1.

26 Ex ijs autem Vicarijs alij ſunt generales,ſiue principales, qui principaliter ſuper eodem Tribunali epiſcopatus gerentes vices epiſcoporũ cognoſcunt omnes cauſas ſpectãtes ad illud forum, vt in c.fi. de off. Vic. in 6.glo.c.2.eo.tit.cle.& ſi principalis,de reſcrip.cum gl.1.in ver.Foraneos,vbi Io. And.Card. nu.3. & 24. Ancar.col.1. Imol. nu.17. & ſeq. de reſcrip.Bar.l.1.in fin.ff.quis & à quo Alex.in rub.nu.17.ff.de off.eius, Bertac.trac.de epiſ. par.6. tit.de Vicar. Epiſ.nu.84.Rebuf.prac.benef.tit. de Vic.Epiſ.nu.6.& poſt Inno. c.Romana. de off. ord. Franc. Marc. q.317. nu.17.par.1. Rolan. conſ.75.nu. 17. volum.3.

Dicti Vicarij creati,quia ſiunt ad nutum Epiſcopi,& voluntatem,vt inquit Bero. rub.num.9. extra de offi. deleg.

27 Qui autem a Papa dantur Epiſcopis captis ab hoſtibus fidei vel ſchiſmaticis,vſquequo durat impedimẽtum,c.ſi Epiſcopus,ext. de ſupplen. negl. prælat. in 6. & tradit Mandoſ. reg. cancell.24. de male promotis; quæſt.6. num.13.

28 Aut ab Epiſcopis eliguntur quandoque in ſpiritualibus, & inſimul et in diuinis,quandoque in temporalibus tantum, quandoque in ſpiritualibus & temporalibus,& quandoque ſimpliciter, prout latius de his omnibus dicam infra, quæſt.9. cum ſequentibus.

29 Alij vero Vicarij ſunt foris ab Epiſcopis conſtituti,dicti Vicarij Foranei,de quibus infra ſuo loco,q.13. hoc eodem libro.

30 Septimo loco ſunt Vicarij capitulorum & Adminiſtratorum Epiſcopatuum, ſedibus Epiſcopalibus vacantibus,de quibus & infra ſuo loco q.16.& q.62. nu.1.

31 Octauo loco ſunt Vicarij Vicariorum Papæ,& Vicariorum Epiſcopalium,qui conſtitui ſolent ſpeciali mãdato Epiſcopi ad modicum tempus vel ex cauſa neceſſaria ſui, gl.in cle. 1.ver.locum,de reg.Fel. in c.G. perpetuus,col.1.extra de fide inſtr.Maran.de ord.iud. 4. par. 5.diſt. princ. nu.22.Guido Papæ,deciſ.374.Pariſ. conſ.

conſ.80.nu.15.in 4.poſt Hoſt. in c.1. de off.Vic.in 6.Rot.deci.387.eodem tit.in nou.vbi Papaz. vel ſolent conſtitui de conſuetudine,Aufre. ad deciſ.Toloſ.36. Rebuff. in prac. benef. tit.de Vic.Epiſ.nu.37. cũ ſeq. Pariſ. d.cõſ.60.Vant.de null.ex def. iuriſd. ord.nu.25.

32 Nono loco ſunt Vicarij illorum Prælatorum epiſcopis inferiorum, qui habent iuriſdictionem, vt ſunt

33 Vicarij Conſeruatorum, de quibus Bald.in l.aliquando,nu.5.ff.de offic. proc. Abb.in ca.ſtatuimus,ext.de of. delega. Vicarij Archidiaconorum,

34 de quibus gloſſ.in clem. & ſi principalis,in verbo, Epiſcopi, vbi Card. nu.14.de reſc. Vicarius.

35 Præpoſiti Pontiroli, quem Ordinarium eſſe reſpondit Port.conſ.87. num.26.

36 Necnon Vicarij Abbatum,Archipresbyterorum, Plebanorum, & Sacriſtarum maiorum, qui ad miniſteria Eccleſiæ Vicarios conſtituunt,de quibus Claud.Scyſell.in rub. nu.14. ff.de off.eius,Pariſ.conſ.50.nu.5.8.& 12.poſt Doct.in c.fin.de off.Vic. lib. 6. Io.Bapt. Ferret.conſ.327.nu.3.

37 Decimo loco ſũt Vicarij eccleſiarum,qui auct.Epiſcopi in Eccleſia à perſona inſtituuntur, & certam habent portionem,ſecundum gl.in c.fi. ver.perpetuus, ext. de off.Viç. c.extirpandæ,§.qui verò,vbi Doct. extr. de prob.Doct.in cle.1. de offic. Vic. Abb.Fel. & alij in cap. poſtulaſti. in princ.ext.de reſcrip.Rot.deciſ.237. tit.de exceſſ.præla.in no.Capra,reg. 92.nu.6.Concil.Trid.c.6. ſeſſ. 21. in decreto de reform.& c.7. ſeſſ.7. late Alphonſ.Carmonenſ. trac. de benef. incomp.par.1.c.15.num.2. cum ſeq.

38 Horum quidam perpetui ſunt, qui deputantur Eccleſiæ curatæ perpetuò annexæ cathedralibus, Monaſterijs,Eccleſijs, Collegijs, Beneficijs, ſeu pijs locis,de quibus text. in d.§. qui verò,in cle.vnica,de of.Vic.Concil.Triden. c.7. ſeſſ. 7. Quidam vero temporales,qui deputantur propter abſentiam Rectoris cauſa ſtudij,vel ob eius imperitiam, de quibus text. in d.c.6.ſeſſ.21.& in c. cum ex eo, de elect.lib.6.Doct.in d. c. poſtulaſti, & in c.G.perpetuus,extra de fide inſtr. vel ad iuuandum Rectorem, vt per Zabarel.in cle.1.nu.4.vbi Imola vocat iſtos,Capellanos, nu. 6. de offic. Vic.Mandoſ. late dict.quæſt.6.num. 11. cum ſequen.

39 Vndecimo loco ſunt Vicarij Abbatum,qui habent vſum mitræ,& baculi,& iuriſdictionem in Eccleſijs & locis Abbatiæ ſubiectis, de quibus Dec.conſ.128.nu.1.& 632. poſt cap. Abbates,de priuil.in 6. Port. conſil. 165.nu.15.Burſat.d.conſ.107. nu.7. in primo. De his Vicarijs meminit Pariſ.conſ.22.nu.19. in 4. Rebuff. in pract.benef.titu.de Vic.Epiſco.num. 24. & 169. & de Vicario Abbatis Cluniacenſis,Grauet.conſ.96. in fin.

40 Duodecimo loco ſunt Vicarij ordinum prouincialium,& Miniſtrorũ regularium,de quibus text. in clem. dudum,§.ſtatuimus,de ſepul. in clemen. exiui. §.cæterum, & ibi Card. de verb.ſign.Fel.rub. nu. 5.ad finem extra de maior.& obed.Mandoſ.dicta q.6. num. 14.

41 Vicarij Ordinum, & Miniſtrorum creari ſolent à ſummo Pontifice,vacante Generali,d.§. cæterum,& ibi Card.Ruin.conſ.148 per

Digitized by Google

per totum, vol. 4. Rebuf. in prac. be-
nef. Tit. coll. plur. an fieri poſſ. nu. 18.
Pauin. de pot. cap. ſede vac. prælud.
6. num. 21.
42 Decimotertio loco ſunt Vicarij
Abbatiſſarum, qui habent Vicariam
in Eccleſijs, & Prioriſſarum, & alia-
rum prælatarum habentium quomo
dolibet iuriſdictionem in ſubiectas,
de quibus tex. in c. dilecta, vbi Abb.
extra de maior. & ob. Rot. deciſ. 21.
in antiq. Pauin. d. præl. 6. num. 22.
Nec non Vicarij cuſtodum, & alio-
rum ſuperiorum Regularium, iuxta
Prouinciarum, & Monaſteriorum,
ſeu Cõuentuum ritum, & conſuetu-
dinem, Pauin. d. præl. 6. num. 15. &
iſti ſunt Vicarij, qui ſecundum ius
canonicũ creantur vel deputari ſo-
lent. Vicarij autem ſecundum ius ci-
uile, plures quoq; reperiuntur. Nam
43 alij ſunt Vicarij Dei in temporali-
bus, vt ſunt Imperatores, & Princi-
pes, ſecundum Bal. in c. ſignificanti-
bus, in fine, de off. deleg. Curt. ſen.
conſ. 65. nu. 5. circa medium, verſ. ſic
et tex. Cephal. conſ. 301. nu. 20. in 3.
& conſ. 369. num. 71. vol. eo. Pet. Bell.
tract. de re milit. par. 1. tit. de offic.
Vic. 17. nu. 8. Alij ſunt Vicarij Im-
44 peratorum, Regum, & Principum,
Ducum, Marchionum, & Comitum,
qui deputantur ab ipſis in locum eo
rũ in Imperio, Regno, Principatu,
Ducatu, Marchionatu, & Comitatu,
& in Prouincijs, & Ciuitatibus, ſecũ-
dum Bal. in l. 1. C. vbi & apud quem.
Ale. in ru. nu. 17. ff. de off. eius, Alcia.
rub. nu. 25. ext. de of. ord. Maran. de
ord. Iud. 4. par. diſt. 5. prin. nu. 9. Mã-
doſ. d. q. 6. nu. 6. Alphonſ. Carmonẽſ.
d. c. 15. nu. 1. Rolan. conſ. 86. nu. 32.
45 cum ſeqq. in princ. & conſ. 3. nu. 110.
Franc. Marc. qui de Sereniſſ. Duce
Sabaudiæ, & Duce Mediolani Vica-
rijs Imperatoris pertractat, quæſt.
Delphin. D.C.XVIII. n. 6. & 7. par. 1.
& de Vic. Generali Regni Neapolis,
Carauit. in tit. 55. num. 2. & 3. Et de
vice Ducibus, vice Marchionibus, &
vice Comitibus latè Foller. ſuper
46 conſt. Regni, cap. Iuſtitiarij per Pro
uincias, tit. de off. Iuſt. num. 4. Alij
autem Vicarij deputantur à princi-
47 pibus in Caſtris, & oppidis, quos Vi
carios Comitatus Iudices & inſimul
Notarios appellat Bar. in l. iubemus
la 2. nu. 12. C. de ſacroſ. eccl. Rolan.
conſ. 75. num. 11. 16. & ſeq. in 3. volu.
Et alij ab eodem ſuperiore deputan
48 tur in locum eorum, qui ab ipſo ſu-
periore creati fuerunt, de quibus gl.
poſt tex. in l. 2. C. de off. eius qui vi-
cem alt. ger. Hoſtien. in ſum. de offi.
Vic. nu. 1. Archid. in c. fi. in fi. eo. ti. in
6. Maran. de ord. iud. 6. par. diſtin. 5.
num. 7. Rebuff. in prat. benef. titu. de
Vic. Epiſ. nu. 240. referens exempla
legatorum Proconſulũ, Azo. in ſum.
C. de off. eius qui vicem, &c. Rolan.
conſ. 39. num. 16. cum ſeq. vol. 1. qui
49 de Locumtenentibus, vel Vicarijs
Prætorum, ſeu vice Poteſtatum lo-
quitur, de quibus Anca. in c. licet, in
fi. de off. Vic. in 6. Dec. in c. quoniam
abbas, nu. 15. verſ. ſecundus caſus, de
off. deleg. latius Boſſ. tit. de ſent. nu.
21. 22. 23. cum ſeq. Olaſc. deciſ. Ped.
131. nu. 15. & 16. Foller. ſuper conſt.
Regni cap. Iuſtitiarij, tit. de off. iuſt.
nu. 14. cum ſeq. Iul. Clar. prac. cri. §.
fi. q. 40. in prin. Mandoſ. dicta q. 6. nu.
50 16. Horum etiam numero deſcribi
poſſunt Vicarij Iuſtitiæ, de quibus
Caſſan.

Caſſan.ſuper conſue.Burg. num.41. quem refert Clar.d.§.fin.q.55. verſ. quomodo,in fine.

51 Sexto etiam loco poni poſſunt illi,qui à Principe,ſeu ab alio delegati ſunt & gerunt vicem delegantis, dicti largo modo Vicarij,ſecundum Alex.rub.nu 16.ff.de off. eius,Zabarel.in clem.1. nu 3. de of. Vic.Ruin. conſ.141.nu.4.in 4. glo. & Alciat. in rub.nu.6. de off. ord. in 6.Menoc.de arb. iud.lib.1.q.12.nu.5.

52 Septimo loco, ſunt ij, qui ab inferiore à Principe, in locum ipſorum, authoritate tamē ipſius conſtituūtur: de quibus Bald.in l.aliquando,in ſecunda oppoſ. ff. de off. proconſ. Alciat.rub.nu.25.extrá de off.ord.Maran. de ord.Iud.par.6. diſt.quinta, qui dat exemplum vice Comitum, vice Marchionum, & vice Ducum, qui ſunt ab ipſis Ducibus, Comitib. &Marchionibus conſtituti in Regnō ex licentia Principis ex priuilegio, firmat Faber.in §.item ſi adhuc, nu. 5. Inſt.mand.

53 Octauo loco ſunt alij conſtituti ab inferiore à Principe abſq; ipſius Principis auctoritate,quorum quidā antiquitus conſtituebantur à Præfectis Prætorio, & à Proconſulibus ad cauſas ciuiles audiendas, & terminandas,de quibus tex.in l.1. cum gl. C.de off.Vic.& in l.à Proconſulibus, cum gl.in princ. C. de appel.Azo. in ſum. tit.de off.Vic.Alciat. d.rub.nu. 25.ext.de off.ordi.l.aliquando, & ibi Bal.col.1.ff.de of. proconſ. Didac.de prac.quæſt. cap.4.nu.8.in fine 5.concluſ. nu.4.Rolan.conſ.75. num.16. in 3. Pet.Bell. tract. de re milit. par. 1. tit.17.de of.Vic.nu.1. cum ſeq. & de Vicario Beneuentano, in temporalibus ad ciuiles cauſas deputato,tradit Quintil. Mandoſ. in praxi form. 3.commiſ.cau.in c.ſummarie,in fine.

54 Quidam autem à Magiſtris militū, & à Comitibus in negotijs militum, de quibus Azo. d.tit. de off.Vic. Pet. Bell.d. trac.de re milit.par. 1.d.tit.17. de off.Vic. nu.1. & 7.Mandoſ. d.q.6. nu.3. Alphonſ.Carmon. d.c.15. nu.1.

55 Et quidam alij conſtituebantur in locum ſeruorum ordinariorum,& eorum vices gerebant,quorum meminit Horat.in 2.ſermonum, ſat.7. ibi. Siue vicarius eſt,qui ſeruo paret,vti mos Veſter ait, ſeu cōſeruus:& Martial. in illo carmine : Eſſe ſat eſt ſeruum,iam nolo vicarius eſſe: de quibus loquitur tex.in l.vrbana familia, ff.de verb.ſign.& in §.cum autem,Inſti. quod cum eo.Bell. d. trac. de re mil.d.tit.de off.Vic.nu.1. quos etiam ſubinſtitores appellat Alciat. in d. l. vrbanā,nu.7.& in rub.nu.23.extrà de off. ordi. Mandoſ. d. q. 6. nu. 3. Alphonſ. d. c.15. num.1.

56 Nono loco conſtituuntur à Præſidibus ſæcularibus,Gubernatoribus, Rectoribus,Poteſtatibus, & cæteris Magiſtratibus vel ex conſuetudine, vel in caſu neceſſitatis,puta,abſētię, vel infirmitatis,de quibus Bald. in l. aliquando. ff.de offic. proconſ. Alex. in rub.nu.18.Scyſell. nu.10. cum ſeq. ff.de offi. eius,Gemin. in c.fi. nu.9. de off.Vic.in 6. & ibi Ancar. in fine, qui de Vicepoteſtate loquitur, Maran. de ord.iud.par.6. diſt.5.nu. 18. & 19. Didac.de prac.q. d.c.4. nu.4. & 8. & per totum,Franc.in c.dilecti,q.6.extra de appellat.Bell.d.trac.de re milit. d.par.1. d.tit. de off.Vic. nu. 7. & de

de Vicario Gubernatoris, Aſtenſis Oſaſ. deciſ. Ped. 131. in princ. Mandoſ. dicta q. 6. num. 15. ſunt etiam, &
57 vlt. quidam Vicarij prouiſionum, quorum officium, verſatur circa carnes & frumenta, & idem ſunt, quod Præfecti Vrbis, de quibus Boſſ. tit. de regal. nu. 20. de extraord. cum nu. 6. de aq. & flum. nu. 20.

58 Et quidam loci habitatores, qui Vicarij dicuntur, in l. vnica, C. non licere hab. metro. cum gl. in ver. Vic. & adductis per Mandoſ. d. q. 6. num. 3. in fine.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius temporalis non eſt proprie Vicarius. Contra n. 2. & 1.*
2 *Vicar. Epiſcopi eſt proprie Vicar.*
4 *Vſus communis loquendi præualet etiam in ſtatutis.*

QVAESTIO IV.

SEd an Vicarius Epiſcopi dicatur proprie Vicarius? Dicendum videtur, quòd non, quia non eſt perpetuus: & Vicarius temporalis non eſt
1 proprie Vica. Butr. Abb. Fel. & alij in c. G. perpetuus, in prin. ext. de fid. inſtru. Lancellott. Inſt. iur. Cano. in rub. de off. Vic. Gemin. in c. 1. num. 1. de of. Vic. in 6. Io. Bapt. Caſtel. in addit. ad Alber. in ver. Vicarij appell.
2 Sed contrarium tenet Fel. in d. c. G. perpetuus, nu. 2. Dec. in c. poſtulaſti. nu. 1. ad fi. extra de reſcr. ea ratione, quia Vicarius dictus eſt à vice, quã gerit, vt dixi ſupra, q. 1. & argumentũ ab etymologia probat in propoſito, Dec. in d. c. poſtulaſti, nu. 1. & de Vicario epiſcopi iudicari poſſe ſicut de perpetuo, quamuis non iuuetur decreto de pacifico poſſeſſore, probat Rebuf. trac. de pacif. poſſeſſ. nu. 79. dicam infra lib. 3. q. 48. Nec aduerſatur, quod Vicarius Epiſcopi verſatur perpetuus, quia ſat eſt, qđ non ſit perpetuus, vt animaduertit Fel. d. c. G. perpetuus. Et licet poſſit eſſe, quòd ſit ab Epiſcopo deputatus
4 ad tempus, proprie tamen Vicarius diceretur, ex communi vſu loquẽdi, qui etiam præualet in ſtatutis, Bart. & alij in rub. ff. de oper. no. nũc. Abb. & alij in procem. decret. & tradit in ſpecie Fel. in d. c. G. nu. 2. & perpetuã iudicari dignitatem Vicarij Epiſcopi comprobat Gabr. conſ. 32. nu. 19. & 21. vol. 2. poſt hæc ſcripta viſus.

SVMMARIVM.

Officiales communis, dicitur etiam Epiſcopus, ſiue eius Vicarius.

QVAESTIO V.

SEd hic per incidens non omitto, quod etiam ſub nomine officialis communis, venit Epiſcopus, ſiue eius Vicarius, vt in ſpecie pro Vicario Bononienſi reſp. Ancar. conſ, 340 Viſo themate, nu. 1. Paul. tract. de offic. & pot. cap. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. nu. 28. Dec. in c. eccleſia S. Mariæ, nu. 10. extra de conſt. in c. ſane, col. fi. extra de off. deleg. Roland. conſil. 37. nu. 23. in 4.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi, quot, & quibus nominibus vocetur, remiſſiue.*

QVAE-

QVAESTIO VI.

1 NVnquid autem Vicarius Epiſcopi alijs nominibus vocetur, & quot, dixi ſup. q. 2. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius, Vicegerens, Vicedominus, Locumtenens, Officialis, Ordinarius, Procurator, Oeconomus, Subſtitutus, Cõmiſſarius, Deputatus, Viſitator, & Miſſus Dominicus Epiſcopi differunt, & nu. 3. cum ſeq.*
Contra nu. 7. cum ſeq.
Nomina ſupradicta ſunt ſynonyma, nu. 10.
Promiſcuè accipiuntur, nu. 8. & ſunt vnum, & idem, nu. 10.
Ampliantur, nu. 21.
Declarantur, primo, & 2. nu. 22. cum ſeq.
2 *Federicus de Senis præcipuus decretorum Doctor, & Rector magnæ ſcientiæ appellatur.*
3 *Officialis Epiſcopi ſine ſpeciali mãdato non poteſt concedere literas commendatitias.*
Declara, nu. 12. cum ſeq.
11 *Beneficiorum collatio non venit in generali commiſſione Vicariatus.*
12 *Officiales Epiſcoporum dicuntur, qui eorum vices gerunt.*
13 *Ablatiui important conditionẽ.*
14 *Forma colligitur ex conditione.*
15 *Ratio colligitur ex forma.*
16 *Ceſſante cauſa auctoritatis, ceſſat auctoritas.*
17 *Nouus Auctoris intell. ad c. cum nullus, §. inferiores, de temp. ordin. in ſexto.*
18 *Aduerſatiua autem aduerſatur in iure, & in facto, repetendo præcedentes qualitates, & numero 19.*
20 *Dictum glo. debet intelligi ſecundum auctoritatem, quam allegat.*
22 *Vocabulorum diuerſitates locorũ diuerſitatibus dimittendæ ſũt.*

QVAESTIO VII.

SVcceſſiuè quæro, an iſta nomina Vicarius, Vicegerens, Locumtenens, Officialis, Ordinarius, Procurator, Oeconomus, Subſtitutus, Commiſſarius, Deputatus, nec non Miſſus Dominicus, quibus Doctores paſſim appellant Vicarium Epiſcopi, vt ſupra dixi, q. 2. differant in effectu inter ſe. Hanc q. ſuper differentia Vicarij, & officialis excitauit Lau. antiquus Doctor in cle. vnica, vbi Car. illũ refert, nu. 18. de of. Vic. & præcipuus decretorum Doctor, & Rector
2 magnæ ſcientiæ, Feder. de Sen. conſ. 302. nu. 4. ſic dictus à Iaſ. in l. legatũ, num. 16. ff. de leg. 1. & conſ. 110. col. 3. verſ. moueor in primis, vol. 4. illam inter Vicarium, & officialem Epi conſtituens differentiam, q̃ Vicar. poſſit omnia, quæ poteſt officialis, ſed non è conuerſo, allegans Guil. in cle. 1. de of. Vic. & Io. And. in c. fi. eo. tit. in 6. Mouentur iſti ad id dicendũ ex text. in c. cũ nullus, §. inferiores, cũ glo. in verbo, non extendat, de temp. ord. in 6. Vbi officialis Epi abſq; mandato
3 ſpeciali non põt literas commendatitias ad ordines Clericis concedere, quas tñ Vicarius in ſpiritualibus

generalis concedere poteſt.Secundò
adducitur tex.in c.licèt,in c.fi.de off.
Vic.in 6.vbiVicarius,& officialis po
nuntur diſtinctè,tamquam inter ſe
differentes. Tertiò iſtorum nominũ
differentiam probat gloſ.in clemen.
& ſi principalis in verbo Officialis:
vbi Imol.nu.17.de reſcipt.dicens nõ
videri,quòdVicarius Epiſcopi in ſpi
ritualibus,qui non eſt officialis,poſ-
4 ſit eſſe delegatus Papæ,at officialem
poſſe ex tex.in d.clem.& ſi principa-
lis. Vltimò hanc ſententiam tenuit
etiam Aufrel.ad Toloſ.q.148.dicens
Vicarium,& Officialem diuerſos eſ-
5 ſe, præſertim apud citramontanos
poſt Io.And.& alios in d.c.fin.& in
addi.ad Specul. ſuper rub.de of.Vic.
& hanc eandem differentiã inter Vi-
carium, Vicegerentem, Officialem,
Delegatum, & Locumtenentem po-
nit Pauin.in trac.de poteſt.Capit.ſe-
de vacan. in 2.par. princ. quæſt.10.
Vbi dicit Vicegerentem eſſe illum,
6 qui fuit à ſuperiore conſtitutus pro-
pter impedimentum principalis offi
cialis,de quo loquitur tit.de off.eius
qui vic. alt. ger. Vicarium verò ab
Epiſcopo creari, vt ſupra dictũ fuit,
& dicam infrà,q.46. cum ſeq.

7 Sed contrariam ſententiam rectè
defendunt Io. And.in addit. ad Spec.
in rub. de off.Vica. Archid. in cap.2.
in prin.Gemin.in c. fin. & ibi Franc.
in 2.notab. de off.Vicar. in 6. firmat
8 Card.in d clem.vnica,nu.18.Dicens
tales terminos poſſe accipi promi-
ſcuè,& quòd ſic accipiunt Barbat.in
d.cle. & ſi principalis,vbi Imo.num.
16. de reſcrip.Pauin. tract.de poteſt.
ſed.vacan.pri.parte, q.2.nu.2. Rota
deciſ.4.aliàs 378.nu.3.in nouis. Bal.
conſ.93.in fi.vol.1.Dicens,quòd non
eſt differentia in nomine officij, ſed
9 in qualitate,Diaz.pract.crim.Can.c.
3.nu.4. Rebuf. in prac.benef. tit. de
Vicar. Epiſcop.num.24. Papazon ad
Rot.deciſ.66.eo.tit.nullam in effectu
conſtituentes differentiam inter præ-
dictos terminos, ſed ſynonyma, &
10 vnum,& idem eſſe affirmantes,Man
doſ.in reg.cancell.14. reſeruat, q. 6.
num.16. Hippoly. Riminal. in rubr.
nu.113.ff.de offi.eius, & hæc videtur
eſſe cõmunis,& recepta opinio, ne-
dum apud Hiſpanos,vt affirmat Pa-
pazon ad Rot. in deciſ.prælleg. ve-
rùm etiam apud Italos, vt teſtatur
Ioan.And.ad Specu.in d.rub. Feder.
de Sen.d.quæſt.302.num.4. Menoch.
conſ.51.nu.38.in primo. Hæc autem
opinio ſatis commodè probatur in
cap.fina. de offic.Vica.in 6. Vbi col-
11 latio beneficiorum non venit in ge-
nerali conceſſione facta Vicario Epi
ſcopi,nec in ea facta officiali, ad idẽ
text.in cap.Romana, in princip. de
appel.in 6. Vbi officiales Epiſcopo-
12 rum dicuntur, qui vices eorum ge-
runt, ſecundum Hoſtien. in ſumma.
de off.Vic. in princ. Syl.in ſumma,in
ver.Vicarius, in princip. Rebuff. in
d.pract.benef.d.tit.de Vica. Epiſco.
num.1. cum quibus concordat text.
in cap. 16. ſeſſ. 24. apud Concilium
Triden. in decreto de reformat. vbi
Vicarius, & Officialis Epiſcopi pro
eodem accipiuntur.

Nec obſtant adducta ſupra in con
trarium: & primò non obſtat tex. in
d. c. cum nullus,§.inferiores. Nam
mirum non eſt,ſi ibi Vicarius in ſpi-
ritualibus generalis facultatem ha-
bet concedendi literas commenda-
titias

Digitized by Google

titias ad ordines, quia tunc Epiſcopus agebat in remotis, & iſta ratio deducitur ex verbis illius text. ibi: Epiſcopo autem in remotis agente,
13 quæ cum ablatiua ſint, important cōditionem, l. ab emptione, ff. de pact. l. cui ctis agris, ff. de vſur. Crauet. conſil. 156. num. 5. volu. 1. Cephal. conſi.
14 292. num. 6. in 2. ex qua conditione forma colligitur, Felin. in cap. cum dilecta, colu. 6. ver. ſecundum ſignū, de reſcr. cum adductis per Roland. conſ. 82. num. 5. vol. 1. Plot. de in lit.
15 iur. §. 2. num. 3. Et per conſequens ratio, l. Iulianus, §. ſed ſi quis, ff. ad exhiben. Feli. in d. cap. dilecta, d. colum. 6. Bal. in l. comparationes, 2. colum. C. de fide inſtrum. Soc. conſ. 24.
16 circa finem, volum. primo. Ergo ceſſante abſentia Epiſcopi ceſſare debet auctoritas concedendi literas, c. cum ceſſante, extra de appell. cum adductis per Euerard. in loco à ceſſatione rationis, & per conſequens Vicarius non poterit concedere huiuſmodi literas, ſicut nec officialis, abſque ſpeciali mandato. Quod etiā comprobatur retorquēdo illum tex. in contrarium, quia non ſolum non facit differentiam inter officialē Epiſcopi, & Vicarium, ſed vnum, & idē eſſe in effectu præſupponit. Nam dicit, quòd inferiores Prælati, vel officiales Epiſcopi non poſſunt licentiā ordinandi impartiri, nullam de Epiſcopi abſentia faciens mentionem in d. §. inferiores, ſed ſubdit in §. ſeq. Epiſcopo autem in remotis agente, poſſe Vicarium in ſpiritualibus generalem, dare huiuſmodi licenriam ordinādi: ergo tex. in d. §. inferiores,
17 loquitur, quando Epiſcopus non eſt in remotis, & quòd tunc officialis nō poteſt concedere huiuſmodi licen-
18 tiam, propter illam dictionem, autem, quæ aduerſatur tam in iure, quàm etiam in facto, l. hoc amplius, §. de his autem, ff. de dam. infec. Dec. conſ. 387. num. 7. Et ſic quando Epiſcopus eſt in remotis, text. repetere videtur eundem officialem poſſe dare huiuſmodi licentiam, qui fuit prohibitus, quando Epiſcopus non erat
19 in remotis. Quia illa aduerſatiua repetit eaſdem qualitates, quamuis aduerſetur, Dec. d. conſil. 387. nnme. 7. Cephal. conſ. 278. nu. 90. in ſecundo. Et ideò dum dicitur in tex. quòd Vicarius poteſt concedere licentiam, Epiſcopo agente in remotis, debet intelligi de eodem officiali, de quo proximè dictum fuerat, quia repetitus cenſetur, & ita idem erit officialis, quod Vicarius. Secundò non obſtat tex. in d. c. licèt. & in c. fin. de of. Vic. in 6. Quia ad hæc reſpōdit Car. in d. clemen. vnica, num. 18. & 19. ꝙ huiuſmodi differentia nō probatur, cum ibi Vicarius, & officialis promiſcuè accipiantur. Sicut ēt, & tertiò non obſtat glo. in d. cleme. & ſi principalis, quia licèt dicat credere, ꝙ̄ Vicarius in ſpiritualibus, qui nō ſit officialis epiſcopi, non poſſit eſſe delegatus Papæ: tamen reſpondeo negando Vicarium Epiſcopi non eſſe officialem epiſcopi, cum ſint vnum, & idem, vt proximè diximus, & firmat Barbat. in d. clem. vnica.

20 Prout etiam reſpondeo, dictum glo. debere intelligi, ſecundum auctoritatem, quam allegat Bar in l. nō ſolùm, §. ſi liberationis, ff. de liber. legata, Afflic. deci. 321. nu. 16. Crauet.

 conſ.

conſ.37.nu. 14. Cæphal.cõſ.179. nu. 13.in 2.Port. conſ.36. nu.53. & glo. nihil allegat, niſi tex.in d.c.cum nullus,§.1.cui ſatis fuit ſupra reſponsũ. Et contra glo. ſtringit text. in dicta clemen. & ſi principalis, in princip. quę vult principalem officialem Epiſcopi poſſe fieri delegatum Papæ, firmat ibi Ancar.colu.1. Card. num.3. Imola num.18.Rebuff. in d.prac.beneſ.tit.de Vic.epiſ.in prin.& tit.for. Vicar.Archiepiſc. nume.27. Ex quibus abſoluta remanet concluſio, ꝙ Vicarius,& officialis Epiſcopi in effectu ſunt vnum,& idem.

21 Ampliatur, vt procedat tam in Officiali,& Vicario, quàm etiam in Vicegerente Epiſcopi, nec non in Vicedomino, Locumtenente, Ordinario, Oeconomo, Procuratore, & Miſſo Dominico. Nam omnes iſti termini verificantur in Officiali, & Vicario Epiſcopi, cum Doctores permixtim vtantur iſtis vocabulis, vt ſupra diximus,q.2. & in eis vim non eſſe faciendam admonet Rot. deciſ. 378. num.3. in nouiſ.

22 Declaratur, vt non procedat, quãdo conſuetudo loci, vel prouinciæ aliud ſuaderet, quia diuerſitas horũ vocabulorum locorum diuerſitatib. dimittendæ ſunt, Io. And.ad Spec. in d.rub. de off.vic.Domin.in d.c.fi. nu. 5.de off.vic.Diaz.in prac. crim. can. cap.3.nu.4. Ioan.Iac.Melil.in tracta. de Vic.præced: cap. 1.num.13. poſt Barbat.in d.clem.2.de reſcript.

23 Secundò declaratur, niſi Epiſcopus in literis teſtimonialibus Vicariatus aliter expreſſiſſet officialem, Syl. in ſumma, in ver. Vicarius.

SVMMARIVM.

1 *Vicaria Epiſcopalis quo iure introducta fuerit.*

QVÆSTIO VII.

VLterius autem progrediendo, quæro, quo iure introducta fuerit Vicaria Epiſcopalis. Reſpondeo, ꝙ de iure canonum. Nam de iure ciuili Vicarius Epiſcopi cognitus non reperitur, teſte Rimin.iun. in rub.nu. 159.ff.de offic. eius, & alibi ſcripſit Card.in clem.1.nu. 19. de of. Vicar. quòd in volumine Gregoriano paucis in locis de Vicarijs Epiſcoporũ mentio fit, ſed in ſexto pluries. 1

SVMMARIVM.

1 *Vicarius generalis Epiſcopi, quis, remiſsiue tamen.*

QVAESTIO VIII.

ET quoniam dictũ fuit ſuperius inter Vicarios Epiſcoporũ alios eſſe generales,& alios foraneos,

Quæro, ſecundum ordinem, quis dicatur generalis Vicarius Epiſcopi. Reſpondeo, vt ſupra, q. 3. nu. 29. cum ſeq. vbi vide. 1

SVMMARIVM.

1 *Vicarÿ Epiſcoporum conſtituti ſimpliciter, qui ſunt.*

QVÆSTIO IX.

DIxi etiam ſupra, Vicarios generales, ſiue principales epiſcoporum

rum aliquando ſimpliciter eſſe conſtitutos, quandoq; in ſpiritualib. tantùm, nonnunquam in temporalibus, & inſimul quoq; in diuinis. Quæro modò, qui ſint Vicarij ſimpliciter cõſtituti. Reſpondeo, eſſe illos, qui con
1 ſtituuntur abſq; expreſſione ſpiritualitatis, & temporalitatis, c. ſtatuta, de hæret. lib. 6. c. vt officium, §. compeſcendi, eodem titulo, pulchrè Bal. conſ. 478. nu. 1. cum ſeq. vol. 4. Feder. de Sen. q. 302. num. 1. Diaz. in prac. crim. can. c. 3. in prin. Rebuff. in prac. benef. tit. forma Vic. Arch. nu. 17.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus, quis.*

2 *Adminiſtratio ſpiritualis in quibus conſiſtat, remiſſiue.*

QVÆSTIO X.

SVcceſſiue quæro, quis dicatur Vicarius epiſcopi, in ſpiritualib. tantùm. Reſpondeo, illum eſſe, qui ha-
1 bet ab epiſcopo ſpiritualem rerum adminiſtrationem, c. cum nullus, §. penult. de tempor. ordi. in ſexto, Bal. conſ. 478. nu. 1. cum ſeq. vol 4. Fede. de Sen. q. 302. ad fin. Diaz. in pract. crim. cano. q. 3. in princ. Rebuf. in prac. benef. tit. forma Vic. Arch. nu. 18. firmat Chiſ. deciſ. Rot. 200. Cucc. Inſti. iur. cano. de Vic. Epiſc. num. 60.
2 cum ſeq. In quibus autem adminiſtratio ſpiritualis conſiſtat, ſcribunt Bald. Feder. de Sen. & Rebuf. in locis iam adductis, Bertac. in trac. de epiſ. ti. de pot. epiſ. circa ſpiri. per totũ, & dicã latius inf. lib. 2. q. & ferè p totũ.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi in temporalibus, quis.*

2 *Adminiſtratio Epiſcopi in temporalibus quandoque ad iudicialia pertinet, & quandoque ad extraiudicialia.*

3 *Adminiſtratio Epiſcopi in temporalibus, quo ad iudicialia, in quibus conſiſtat.*

4 *Franciſcus Maria Henricus, Epiſcopus Senogalliæ & Comes, laudatur.*

5 *Adminiſtratio epiſcopi in temporalibus circa extraiudicialia, in quibus conſiſtat.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

QVÆSTIO I.

ET eodem modo dicetur Vicarius epiſcopi in temporalibus
1 ille, qui ab Epiſcopo conſecutus fuerit adminiſtrationem circa temporalia, Bald. conſ. 478. num. 2. in 4. Feder. de Sen. q. 302. num. 1. Pauin. de pot. capituli ſede vacante, 2. par. princip. q. 10. nu. 10. Rebuf. in praxi benefic. tit. forma Vic. Archiepiſc. nu. 12. 20. & ſeq. Cucc. qui plura refert exẽpla Inſt. iur. cano. de Vic. epiſc. nu. 61. 62. 63. cum ſeq. formularium Rom. Fel. 245. vbi latè ponit exempla temporalitatis, huiuſmodi enim admini
2 ſtratio quandoq; ad iudicialia pertinet, quandoque ad extraiudicialia, ſecundum Doct. ſupra allegatos. Per tinet ad iudicialia, quãdo Epiſcopus
3 habet in diœceſi vnum, vel plura caſtra, in quibus præter ſpiritualem iuriſdictionem, habet etiam merum, & mixtum imperium, & omnem Iu-

 riſdi-

Digitized by Google

riſdictionem,exemplo,quod ipſi affe runt Archiepiſcopatus Bononienſis, de quo meminit tex. in c. cōqueſtus, vbi notant Abb. & alij extra de foro compet. Et plures epiſcopos habere ab Imperatore,& Rege Franciæ Territorium,& Iuriſdictionem,& vocari Duces,& Comites,& multos alios in Regno,& Abbates & Priores habere Iuriſdictionem , & illam per officiarios exercere, ſcribit Boer. dec.263. nu.4. par. 2. & in hoc Ducatu Sereniſſ. Ducis Vrbini Reuerendiſſ. Dñs
4 Franciſcus Maria Henricus epiſcopus Senogalliæ,eſt etiam Comes Caſtri Porcozoni,& in eo exercet iuriſdictionem,& tātam in oues ſuas pietatem,& charitatem,quanta quidem eſſe debet in Paſtore , vt ex Apoſtoli voce ad Corinth. & Saluatoris noſtri,admonet Ioan. Hug. in tract. de offi. quat. Prælat. in procem.

5 Ad extraiudicialia verò pertinet, quando res Eccleſiæ alienantur , ſecundum exempla Bald. d. conſ.478. nu.2. Bertach.in d.trac.de epiſc. tit. de pot. epiſc. in tempora.per tot. & nos ſuo loco dicemus,Cucc.d.tit.de Vic.epiſc.nu.63.64. cum ſeq.

SVMMARIVM.

1 ***Adminiſtrationis qualitas cognoſcitur ex natura rei adminiſtratæ.***

2 ***Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus,& temporalibus,quis.***

QVAESTIO XII.

ET cum ex natura eius, quod adminiſtratur, adminiſtratio qualis ſit cognoſcatur,teſte Bal cōſ.478.
1 nu.2.in 4.Cucc.Inſt. iur.can. de Vic. nu. 60. ſi Vicarius epiſcopi ſpiritua-
2 lem ab eo & temporalem,ac in diuinis inſimul conſequutus fuerit adminiſtrationem, dicetur Vic. Epiſc. in ſpiritualibus,& temporalibus , & in diuinis etiam conſtitutus, in c.ſi. vbi Abb.extra de conceſſ.præben. c.1.& 2.& ibi Io. An.de ſuppl. neg.præl.lib. 6.Bal.conſ.478.nu.1.cum ſeq. vol.4. Rebuf. in prac.benef. tit.forma Vic. Arch. nu.5. & 15. & de Vicario epiſcopi presbytero in ſpiritualibus , & temporalibus , & inſimul in diuinis conſtituto,Bero.conſ.22. num.10. & 19.vol.1. In quibus autem huiuſmodi Vicarij adminiſtratio conſiſtat , tradunt præcitati Doctores, & alij, quos retuli in duabus quæſt. præcedentibus,& latiore folio dicam infra lib.2. vbi eſt huius materiæ locus.

SVMMARIVM.

1 *Vicarii Foranei, qui.*

2 *Vicariorum Foraneorum ſpecies & quales,& nu.4.cum ſeq.*

3 *Vicarii Foranei vnde dicti.*

4 *Vicarij Foranei quidam conſtituuntur ab Archiepiſcopis,vel Epiſcopis in Ciuitate tantum, vel certo loco.*

5 *Aliqui in aliqua parte diœceſum, vel per parochias.*

6 *Decani rurales nonnunquam Vicarii Foranei.*

7 *Delegati ab epiſcopo ad vniuerſitatem cauſarum,ſunt Vicarii Foranei, & etiam delegati ad certum genus cauſarum, nu.8.*

QVAESTIO XIII.

DIxi etiam ſupra,quòd poſt Vicarios generales Epiſcoporū reperiuntur etiā Vicarij Foranei.Ideo quæro in propoſito , qui ſint Vicarij Fo-

Foranei. Reſpondeo, eſſe illos, qui ab 8
epiſcopis in certa parte diœceſis, vel
1 ad certos actus deputantur, gloſ. in
clem 2. in ver. foraneo, vbi Ancar. &
Car. de reſcr. & in c. in ver. foraneus,
de off ord. in 6. & ibi Doct. & in rub.
ff. de off. eius, Fel. in c. cum cauſam, &
ſ. primo, nu. 8. vbi Abb. nu. 3. de offic.
deleg. Maran. de ord. iud. par. 4. diſt.
5. prin. n. 14. Natta ad Alex. conſ. 12.
nu. 3. vol. 6. Franc. Marcus q. Delph.
317. nu. 17. par. 1. Capra reg. 12. nu. 8.
Rolan. conſ. 75. nu. 17. lib. 3. Didac.
Couar. lib. prac. quæſt. c. 4. num. 8.
2 Quorum quidam ponebantur ab Ar
chiepiſcopis in diœceſi ſuorum ſuf-
fraganeorum, qui prohibebant Iudi-
cibus, à quibus appellatum fuerat, ne
pendente appellatione procederent,
licèt cauſas non cognoſcerent dicti
3 foranei, ad illorum differentiã, quos
Archiepiſcopus conſtituebat in ſua
Curia, vel quaſi forum tenentes Ar-
chid. Imol. & alij, in d. c. 1. in princ.
poſt gl. 1. in ver. foraneus, Syl. in ſum.
in ver. Vicarius, nu. 4. Quidam verò
4 conſtituuntur ab Archiepiſcopis, &
Epiſcopis in Ciuitate tantùm, vel in
certo loco, Card. in cle. 2. nu. 3. de re-
ſcri. Et quidam in aliqua parte diœ-
5 ceſium, vel per parrochias, gl. in d.
cle. 2. in ver. foraneo, & ibi Io. And. &
6 Card. nu. 3. Nonnunquam ſunt Deca
ni rurales, c. adhæc extra de offi. Ar-
chid. gl. in d. cle. 2. vbi Card. in fine, &
7 Imol. nu. 33. Alij ſunt delegati ad vni
uerſitatem cauſarum ſecundum Bar.
in l. 1. in fin. ff. quis & à quo. Innoc.
in d. c. 1. in fin. de off. ord. Abb. in c.
relatum, nu. 8. extra de of. dele. Alex.
conſ. 12. nu. 2. & 3. lib. 6. Fran. Marc.
d. q. Delph. 317. num. 17. Didac. de
prac. q. d. c. 4. num. 8. Et alij conſti-
tuuntur ad certos actus, gl. in d. cle.
2. in ver. foraneo, qui etiam dicuntur
delegati ad certum genus cauſarum,
quia certæ cauſæ in genere diſtinctæ
illi mandantur, Bar. in l. more, num.
14. ff. de iuriſd. omn. iud. Salic. in l. à
Iudice, colu. 1. in fin. verſ. quæro ad
declarationem, vbi Caſtrenſ. num. 3.
6. de iud. Alex. in l. 1. num. 76. & 77.
ff. de offi. eius.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius ſpecialis Epiſcopi, quis.*

QVAESTIO IV.

SEd quid, ſi Vicarius fuerit quis ab
epiſcopo deputatus ad vnum
actum ſpecialem, vt pote ad abſol-
uendum à peccatis occultis, & Apo-
ſtolicæ ſedi reſeruatis prænia diſpē-
ſatione, ſecundum Concil. Trid. c. 6.
ſeſſ. 24. in decreto de reformat? Re-
1 ſpondeo, huiuſmodi Vicarium dici
ſpecialem, quia cauſa illi ſpecialiter
committitur, & ad illam ſpecialiter
deputatur ab Epiſcopo, d. cap. 6. ſeſſ.
24. Couar. lib. prac. q. c. 4. nu. 8.

SVMMARIVM.

1 *Capitulum ſede vacante gerit vi-
ces epiſcopi, & nu. 3.*
Declaratur, nu. 9. & ſeq.
2 *Vicarius dictus eſt à vice, quam
gerit.*
3 *Summus Pontifex tranſmittit li-
teras Capitulo ſede vacante,
tamquam Vicario Epiſcopi.*
4 *Capitulum ſede vacante impro-*

 prie

prie eſt Vicar. Epiſcopi,proprie autem ſucceſſor.

5 *Succeſſor & Anteceſſor pro vna perſona reputantur.*

6 *Capitulum ſede vacante idem eſt cum epiſcopo,*

Infinita poteſt, quæ nõ põt Vicar.

Strictior eſt Vicar.poteſtas,quàm capituli ſede vacante.

7 *Vicarius epiſcopi non poteſt ſine cauſa,& mandato epiſcopi conſtituere Vicarium.*

8 *Capitulum ſede vacãte Vicarium conſtituere poteſt.*

9 *Capitulum non eſt Vicarius, ſed Epiſcopi vicem ſupplet.*

10 *Vicarius epiſcopi ſine eius mandato non poteſt omnia exercere.*

QVAESTIO XV.

DIxi etiam aliàs, Capitulum, ſede epiſcopali vacante,connumerandum inter Vicarios epiſcoporum:ideò in propoſito quæro, an dicatur propriè Vicarius epiſcopi.Partem affirmatiuam probare videtur gl.in c.vnico in 2. notab. de maior. & obe.in 6. Innoc.in c.eam te. nu.4. & ſeq. Dec.nu.7.ver.ſucceſſiuè,extra
1 de reſcri. vbi dicitur, quòd Capitulum ſede vacante gerit vices epiſcopi,& latè comprobat Rebuf.in prac. benef.tit.de deuolut.nu.58. cum pluribus ſeq. ergo eſt Vicarius epiſco-
2 pi à vice,quam gerit, iuxta tex. in l. vicarius,ff.de legat. l.2.cum glo. in verbo,rector. C.de offi. eius qui vic. alte. gerit. Syluest. in ſumma in ver. Vicarius,in prin.latè Pet.Bellin.tractat.de re milit.par.1.tit.17.de offic. vic.nu.1.& 2.cum ſeq. Et huic capi-
3 tulo tamquam Vicario epiſcopi literas tranſmitti à ſummo Pontifice dicit Inno.in d.c.eam te. nu.5.

Sed quòd non dicatur propriè Vicarius epiſcopi, neque procurator,
4 ſed ſucceſſor epiſcopi ſit, reſpondit Feder.de Sen.conſ.30.nu.3. poſt glo. in d.c.vnico.de maior. & obed. in 6. & hoc pro regula ponit Abb.in c.cũ olim,in 1.notab. extra eo. & hæc eſt communis opin.teſte Roman. conſi. 506.nu.13.in fi. vbi Mandoſ.in litera I.ſucceſſor enim & anteceſſor pro
5 vna perſona reputantur; c.1. ext. de ſolu.cap.dilecti,de foro compe.& ad terminos noſtros.Innoc. in d.c. eam te.nu.6.& 7.Feder. in d.conſ.30. nu. 3. dicens Capitulum ſede vacante,
6 idem eſſe cum epiſcopo, & infinita poſſe, quæ non poteſt Vicarius, quẽ ſequitur Dec.in c.quoniam Abb.nu. 15.ver.& videmus,extra de offi.deleg.Pauin. tract.de poteſtate Capit. ſede vacan.par.prima,quæſt.2.nu.2. ſubdens ſtrictiorem eſſe poteſtatem Vicarij epiſcopi, quàm Capituli ſede vacante,& quæſt.5.num.5. ad fin. inquit,quòd plura poteſt, quàm Procurator,aut Vicarius epiſcopi:prout etiam quia ſi capitulum Vicarius eſſet,Vicarium conſtituere non poſſet,
7 quia regulariter Vicarius abſque ſpeciali epiſcopi conſenſu, & cauſa Vicarium conſtituere non poteſt. c. Clericos, & ibi Ioan. And. & Hoſt. extra de offi. vic. Rota deciſio 378. in nouis,& ibi Papaz.in poſtill.Port. conſ.87.nu. 16. At hoc eſt falſum,q̃a Capitulum ſede vacante Vicarium conſtituere poteſt, Abb.in cap. irre-
8 fragabili,nu.2.circa principium,extra de off ord.poſt Hoſtien.ibi relatum, & Felin. in c.cum olim; num.9.

ex-

extra de maior.& obed. & hodie tenetur ex Conc.Triden. in cap.16. in decret.de reformat. aliaq; infinita poteſt,quæ non poteſt Vicarius Epiſcopi ſecundum ſupra allegatos,& latius Rebuf.d.tit.de deuolut. à nu.58. vſque ad fin. tit. ergo ſequitur,quòd Capitulum proprie non ſit Vicarius Epiſcopi,ſed ſucceſſor. Non obſtat, quòd Capitulum ſede vacante gerat epiſcopi vices,ſecundum glo.in d.c. vn.cum alijs quæ ſupra in contrariũ relata ſunt, quia non infertur neceſſariò,quòd ſit Vicarius,ſed quòd epi
9 ſcopi vicem ſuppleat, vt declarat gl. in c.ſi epiſcopus,in verbo: ſed Capitulum, vbi Doct. de ſupplen. neglig. Prælat.in 6. Nec ſemper fungitur vice epiſcopi, vt in collationibus præbendarum eſt tex.in c. vnico,ne ſede vacan.lib.6.Ripa in d.c. eam te, nu. 47.Lancellot.in §.licèt, cum glo. in verbo fungitur Inſt.iur. can. de collat. Ideò propriè non eſt Vicarius epiſcopi,ſed impropriè ſecundum Feder.de Sen.d.conſ.30.nu.3.cum alijs ſuperius adductis,quæ omnia aduertenda ſunt,quia Vicarius epiſcopi ét generalis non omnia, quæ ad epiſcopalem ſpectant auctoritatem gerere
10 poteſt abſque ſpeciali mandato c. 2. & 3.de off. Vica.in 6.Feder.de Sen.d. conſ 30.nu 3. Rota deciſ.378. tit.de off.Vic.in nouis, Rolan. conſ.47.nu. 21.& 45. vol.1. & dicam latius infra ſuo loco,ergo nec etiam poſſet Capitulum prædicta facere,ſi propriè epiſcopi Vicarius diceretur.

SVMMARIVM.

1 *Capitulum ſede vacante ſuccedit Epiſcopo in his, quæ illi competunt de iure communi: non ſi de ſpeciali, vel delegato.*

2 *Nemo plus iuriſdictionis in aliũ transferre poteſt,quàm ipſe habeat.*

3 *Vicarius capituli ſede vacante eſt Vicarius iuriſdictionis Epiſcopalis.*

Declaratur nu.11.

4 *Argumentum à coniugatis,ſiue deriuatis valet.*

5 *Vicarius capituli ſede vacante debet vti carceribus, & aliis miniſteriis Epiſcopi.*

6 *Vicarius capituli ſede vacante non dicitur Vicarius Epiſcopi.*

7 *Capitulum ſede vacante habet iuriſdictionem Epiſcopalem, & eſt Epiſcopi ſucceſſor,*

8 *Creare debet Vicarium ex Conc. Triden.*

9 *Vicarium ante Concilium Tridentinum conſtituere non cogebatur,et per ſeipſum poterat exercere iuriſdictionem.*

10 *Non entis nullæ ſunt partes.*

QVÆSTIO XVI.

Sed an Vicarius deputatus à capitulo ſede vacante dicatur Vicarius epiſcopi,an vero Vicarius capituli ? Vtilis eſt huiuſmodi quæſtio, quando ſummus Pontifex mandat alternatiuè Epiſcopo,vel eius Vicario abſolutionem à peccatis , ſi iſte enim erit Vicarius epiſcopi,abſoluere poterit,non ſi erit Vicarius capituli. Nam ſede vacante capitulum
1 ſuccedit Epiſcopo in his,quę illi cõpetunt de iure communi, non ſi de ſpe-

ſpeciali,vel delegato cōpetant. Doc.
in c.eam te,vbi Fel.nu.17.extra de
reſcr.& in c.cum olim,extra de ma-
ior.& obed.in c.verum, nu.17. extra
de foro compet.Dec. in c.quoniam,
Abb.nu.15.extra de off.deleg. Rom.
conſ.56.vbi Mandoſ.in addit.nu.14.
Dec. conſ.128. col.1. Et ideò quem-
admodum capitulum abſoluere non
poſſet,cum abſolutio iure delegato,
epiſcopo competat ſecundum gl. in
clem.1.in ver.caſus, de hæret. Fel.in
d.c.eam te,nu.17.ergo nec eiuſdem
capituli Vicarius, qui plus iuriſdi-
2 ctionis habere non poteſt, quàm ca-
pitulum,l.nemo plus iuris, ff de reg.
iur.Fel.in præcitato cap.eam te, nu.
17.Cucc.Inſt.iur.cano.de offic.Vic.
nu.39.lib.2.poſt Hoſt.Franc.& alios
à ſe cumulatos. Dic ergo plures eſ-
ſe, qui dicerent prima fronte talem
eſſe Vicarium Epiſcopi, quia glo. in
clem.& ſi principalis, in ver.Epiſco-
pi,& ibi Card.nu.15.& Imo num.20.
3 de reſcript. ſentiunt,illum eſſe Vica-
rium iuriſdictionis Epiſcopalis: fir-
mat.Fel.in d.cap.eam te,per tex.in
c.vnico.de maior. & obed. lib.6. ibi,
ad quem epiſcopalis iuriſdictio. er-
go eodem modo dici poterit Vica-
rius Epiſcopi, à quo deriuat epiſco-
4 palis iuriſdictio,arguendo à deriua-
tis,ſeu coniugatis,vt latè ſcribit Eue
rard. in loco ab etymolog. num. 15.
5 Prout etiã, quia debet iſte Vicarius
vti carceribus Epiſcopi,& alijs mini
ſterijs, non autem capituli,alias ha-
bentis iuriſdictionem,ſecundum Pa-
uin.in tract.de offic.& pot.cap. ſede
vac.2.par. princ.q.10.nu.9. per not.
in clem.1.de hæret.

Sed contrarium tenet gloſ. in d.
clem.& ſi principalis,in d.ver.epiſc.
de reſcrip. vbi Imol.colu.5. Dicens,
quod iſte Vicarius eſt epiſcopalis iu-
6 riſdictionis, non autem epiſcopi, &
eam ſequitur Fel. in ſæpius allegato
cap.eam te,nu.17.ad finem,Pauin.d.
q.10. nu.2.Lambert. de iure patron.
lib.2.par.3.art.7. 1. q. princ.num.3.
Cucc.Inſt.iur.cano.tit.de Vic. epiſc.
nu.39.lib.2. Et ab hac ſententia non
puto recedendum,tum propter glo.
auctoritatem,tum etiam,quia Vica-
rius iſte gerit vicem capituli, à quo
7 deputatur,quia capitulum habet iu-
riſdictionem Epiſcopalem ſede va-
cante,& eſt Epiſcopi ſucceſſor,Abb.
in d.cap. cum olim, nu. 1. Feder. de
Sen.conſ.30.nu.3. poſt alios ſuperius
relatos,Burſat.conſ.108.num.25. in
primo, vicesque gerit epiſcopi, glo.
in cap.vnico,in 2.not.extra de maio.
& obed. in 6. Et pro hac iuriſdictio-
ne exercenda hodie ex Concil.Trid.
cap.16. ſeſſ. 24. in decreto de refor.
8 debet creare Vicarium ſede vacan-
te. Nam antea poterat per ſe ipſum
9 exercere iuriſdictionem,nec cogeba
tur conſtituere Vicarium,Abb.in c.
irrefragabili,nu.2.circa princ. extra
de offic.ord. Fel.in d.c. cum olim,nu.
9.extra de maior. & obed. Nec ſcio
videre, quam aliam vicem gerat iſte
Vicarius, niſi illius, à quo habet iu-
riſdictionem. Nec Epiſcopus,qui nō
adeſt ſede vacante,dare poteſt illi iu
10 riſdictionem, cum non entis nullæ
ſint partes,l.2. ff.de vſufr.

Non obſtant ea,quæ ſuperius ad-
ducta fuerunt in contrarium,quia li-
cèt glo.in d.clem.& ſi principalis,di
cat hunc Vicarium à capitulo depu-
tatum, eſſe Vicarium Epiſcopalis iu
riſdictio-

riſdictionis,tamen intelligitur,quod
1 ſit Vicarius illius iuriſdictionis,quæ eſt in capitulo,in quantum repræſentat Epiſcopum, non autem totius epiſcopalis iuriſdictionis, quæ non tranſit in capitulum,vt declarat Felin. in ſæpius allegato cap.eam te, nu.17.ad fin.poſt Cardin. in d.cle.2. nu.15.de reſcrip. Et poteſt eſſe iſte Vicarius epiſcopalis iuriſdictionis, cum gerat vicem capituli ſucceſſoris epiſcopi,non autem Vicarius epiſcopi. Quia vacante ſede epiſcopali remanet epiſcopalis iuriſdictio ipſi capitulo,ſecundum ſupradicta,cum quibus concordat tex.in c.vnico ibi, ad quem iuriſdictio epiſcopalis, de maior.& obed. lib.6. & in dicto cap. 16.ſeſſ.24. in decreto de refor. apud Concil. Triden. Neque ſumi poteſt argumentum à nomine deriuato ab Epiſcopo,q.a,vt videmus,datur epiſcopalis iuriſdictio ſede epiſcopali vacante; & ſic Epiſcopo non extante,d.c.vnico, & d.c.16. neque poſſumus vllum habere reſpectũ ad Epiſcopum,qui non extat,cum non entis nullę ſint partes,d.l.2.ff.de vſufruc.

SVMMARIVM.

1 *Archidiaconus an ſit Vicarius Epiſcopi,& quando, remisſiue tamen.*

QVÆSTIO XVII.

1 QVæro etiam,an Archidiaconus ſit Vicarius epiſcopi. Dixi ſupra q.3. nu.14. cum ſeq.

SVMMARIVM.

1 *Archipresbyter an,& quando ſit Vicarius epiſcopi, remiſſiue.*

QVAESTIO XVIII.

1 SIcut etiam quæro, an Archipreſbyter ſit Vicarius epiſcopi. Dixi ſupra,q.3.nu.16.vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Decanus ruralis an ſit Vicarius epiſcopi,remiſſiue.*

QVAESTIO XIX.

1 ITem etiam quæro,an Decanus ruralis dicatur Vicarius Epiſcopi. Reſpondeo,quòd eſt foraneus Vicarius,vt dixi ſupra, quæſt.13. num.6. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Officialis Foraneus Epiſcopi eſt proprie Vicarius.*
Contra, nu.3. cum ſeq.
Ampliatur, nu.6.
Declaratur,nu.10.
2 *Vicarii foranei Epiſcopi ordinarii vocantur,quando ſunt delegati ad vniuerſitatem cauſarum,& num.10.*
3 *Vicarius proprie dicitur, qui gerit vicem Ordinarii in loco, in quo ipſe ordinarius ſedet.*
4 *Vicegerens Ordinarii in alio loco, quàm illo,quo ſedetOrdinarius, non dicitur Vicarius,ſed delegatus,& num.8.*
5 *Delegatus gerit vicem delegãtis.*
6 *Officiales foranei verè, & propriè non ſunt Vicarÿ,etiam ſi Epiſcopus,ſiue eius Generalis Vicarius iſtis diceret:Facio vos Vicarios*

carios in iſta parte, vel loco diœceſis.

7 *Vicarii Epiſcoporum deputati in certa parte diœceſis, & in loco, quo foranei officiales conſtituuntur, dicuntur delegati ad vniuerſitatem cauſarum.*

8 *Vicarii foranei non gerunt vices epiſcopi in loco, & Tribunali, quo ſolet reddi ius ab epiſcopo.*

9 *Syl ueſt. in ſumma, in ver. Vicarius, nu 4. confutatur.*

11 *Vicarii foranei epiſcoporũ, quandoque generales dicuntur. Declaratur, nu. 12.*

QVAESTIO XX.

RVrſus quæro ſecundum ordinẽ, an Vicarius, ſiue officialis foraneus epiſcopi, dicatur proprie Vicarius. Partem affirmatiuam probat glo. in clem. 2. in ver. foraneos, de reſcrip. Dicens, huiuſmodi officialem gerere vices epiſcopi in illa parte diœceſis, in qua fuit conſtitutus, er-
1 go eſt Vicarius à vice, quam gerit, dicendus ſecundum ea, quæ dixi ſupra, q. 1. nu 3. & comprobant Doct. in rub. ff. de offic. eius, & in clem. 2. de reſcript. Abb. in cap. cauſam, il. primo, nu. 7. Fel. nu. 8. extra de offi. deleg. Bertach. de epiſc. par. 8. lib. 4. tit. de Vic. epiſ. nu. 17. Maran. de ord. iud. 4. par. diſt. 5. prin nu. 14. Sylueſt. in ſum. in ver. Vicarius nu. 4. Nat. ad Alex. conſ. 12. nu. 3. in 6. Qui appel-
2 lant hos officiales Vicarios foraneos, ſiue rurales, & ordinarios etiam, & generales, quando delegati ſunt ab epiſcopis ad vniuerſitatem cauſarum certi loci. Sed contrarium
3 tenet Bart. in l. 1. in fin. ff. quis, & à quo, dicẽs illum intelligi Vicarium, qui gerit vices Ordinarij, in eodem loco & Tribunali, quo ipſe Ordinarius, quem ſequutus eſt Maran. d. 5. diſt. nu. 8. Alex. conſ. 12. num. 2. in 6. Bertach. d. tit. de Vic. epiſ. nu. 8. Couar. de prac. q. cap. 4. nu. 8. Alioquin ſecundum ipſos, qui non ſedet, in eodem loco, quo Ordinarius, non eſſe Vicarium ſed delegatum. Et ideò cum foraneus Vicarius non gerat vicem epiſcopi in eodem loco, quo epiſcopus; non videtur proprie Vicarius appellandus. Hanc etiam partẽ probat glo. in d. clem. 2. in ver. foraneos, dum inquit Officiales foraneos epiſcopi eſſe delegatos, quam ſequũ-
4 tur ibi Ancar. col. 2. & Card. Arch. in cap. 2. de conſuet. in 6. Hoſtien. de of. Vica. nu. 2. Innoc. in cap. Romana, de off. ordin. in 6. Fel. in rub. num. 41. extra de off. delega. Alex. & alij in d. rub. de offi. eius, & d. conſ. 12. num. 2. Bertach. in d. tit. de Vic. epiſc. nu. 16. Couar. d. c. 4. nu. 8. Non obſtat gloſ. ſupra adducta in contrarium, quia reſpondetur, verum eſſe, quòd iſti foranei officiales gerunt vices epiſcopi in illa parte diœceſis, ſeu in illis actibus, in quibus fuerunt conſtituti, ſed tamen vt delegati, quia delegati ſunt, vt ſuperius dictum fuit, & tradunt omnes ſupra relati, & delegati gerunt vices delegantis, Alex. in d.
5 rub. nu. 16. in fin. ff. de of. eius, Card. in clem. 2. nu. 3. de offi. Vica. Menoc. de arb. Iud. lib. 1. q. 12. nu. 5.

6 Ampliatur ſupradicta concluſio, vt vere, & proprie officiales foranei non ſint Vicarij, etiam ſi Epiſcopus, ſiue eius generalis Vicarius dice-

ret

ret iſtis: Facio vos Vicarios in illa
7 parte diœceſis, & loco, in quo ſunt deputati. Quia tales dicuntur Delegati ad vniuerſitatem cauſarum, nõ autem Vicarij, ſecundum Bar. in l. 1. in fin. ff. quis, & à quo, Maran. de ord. Iud. d. 4. par. diſt. 5. prin. nu. 8. Alex. d. conſ. 12. nu. 3. Couar. d. cap. nu. 8. ea ratione, quia non gerunt Epiſcopi vices in eodem loco, & tribunali, quo ſolet Epiſcopus ſecundum præ-
8 allegatos, & Inno. in d. c. Romana ad finem, Hoſtien. d. tit. de offi. Vic. nu. 2. in fin. Bertach. d. tit. de offi. Vic. epiſ. nu. 8. Rebuf. in prac. benef. tit. de Vica. epiſc. nu. 6. Ex quibus confutatur Sylueſt. in ſum. in ver. Vicarius, nu. 4. qui vocat iſtos Foraneos nedum Vi-
9 carios, verum etiam Generales, & etiam Ordinarios.

10 Declaratur ſupradicta concluſio, vt proprie Vicarij non dicantur, ſed largo modo, cum gerant largo modo vices ſecundum Alex. in d. rubr. num. 16. poſt glo. in d. clem. 2. in ver. Foraneos, Abb. in cap. quis contra col. 20. extra de foro compet. quem refert Fel. in c. cauſam, el primo, nu. 8. extra de off. deleg.

11 Ampliatur hæc declaratio, vt ſecundum generalitatem cauſarum, vel actuum ipſis commiſſorum, dicantur etiam Vicarij Generales, Sylueſt. ſum. in ver. Vica. nu. 4.

12 Intellige tamen ſecundum quòd Sylueſt. in d. ſumma. in ver. Vicarius, num. 4.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius foraneus dicitur Epiſcopi ſui delegatus.*

QVAESTIO XXI.

Ex præmiſſis etiam abſoluta remanet concluſio, quòd Vicarius
1 Foraneus dicitur eſſe Epiſcopi ſui delegatus, quod etiam in ſequenti quæſtione comprobabo, & latius, q. 55. lib. 2. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Delegatus ad vniuerſitatem cauſarum, quis, & nu. 2.*

3 *Delegatus ad certum genus cauſarum, quis, & nu. 4.*

5 *Delegatus ad quaſdam cauſas in genere diſtinctas, dicitur ordinarius.*

6 *Forma literarum Vicariatus foranei eſt inſpicienda ad cognitionem delegatæ iuriſdictionis.*

7 *Vicarius foraneus conſtitutus ab epiſcopo ad vniuerſitatem cauſarum alicuius loci, dicitur delegatus ad vniuerſitatem cauſarum.*

8 *Vicarius foraneus conſtitutus ad aliquos actus, vel ad aliquas cauſas in genere diſtinctas, dicitur delegatus ad certum genus cauſarum.*

9 *Vicarius ſpecialis, quãdo ſimplex delegatus dicatur.*

10 *Vicarii foranei tribus modis deputantur, & quibus.*

11 *Delegatorum differentia, quæ, remiſſiue.*

12 *Delegatus ad vniuerſitatem cauſarum, ordinario æquiparatur. Contra, num. 13. Communis, num. 14. Certa in quibuſdam caſibus, n. 15.*

QVAE-

QVAESTIO XXII.

ALia etiam ex prædictis quæſtio
manare videtur; An .ſ. Vicarius Epiſcopi foraneus, dicatur de-
legatus ad vniuerſitatem cauſarum,
an verò ad certum genus, item an
ſimplex delegatus.

1 Pro intellectu huius q̃ſtionis ad-
uertendum cenſeo, quòd delegatus
ad vniuerſitatem cauſarum dicitur
ille, cui omnes cauſæ vnius territo-
rij committuntur, vel vniuerſitatis,
ſecundum glo. in l. 1. in prin. verſ. ab
eo. ff. quis, & à quo, vbi Bar. in vlti-
mis verbis, Sali. in l. à iudice, col. 1.
in fi. ver. quæro ad declarationem, &
ibi Iaſ. nu. 8. C. de iud. Caſtren. in l. 2.
ff. de off. eius, Fel. in c. cauſam matri-
monij, nu. 7. ad fi. ext. de offic. deleg.

2 Et iſte delegatus dicitur ad vnum
corpus, & ad vnum totum comple-
ctens multa corpora, arg. l. hæredi-
tas, ff. de verb. ſign. l. peculium, la 4.
ff. de pecul. l. quod dicitur, ff. de im-
penſ. in rebus dotal. fac. & not. per
3 Doct. in rub. ff. ſolu. matr. Delegatus
verò ad certum genus cauſarum di-
citur ille, qui eſt conſtitutus ad om-
nes cauſas, puta mutui, vel fideicom
miſſi, vel vertentes inter Titium, &
Sempronium, Sal. in d. l. à iudice, col.
1. in fin. verſ. quæro ad declarationẽ,
Caſtren. nu. 3. Franc. in d. c. cum cau-
4 ſam, col. fin. ext. de off. deleg. Vel ad
quaſdã cauſas in genere diſtinctas,
Bar. in l. more, nu. 4. Soc. nu. 17. ff. de
iuriſd. om. iud. Alex. in l. 1. nu. 78. ff.
de off. eius, Alci. in rub. nu. 5. de offi.
ord. in 6. Menoch. de arbit. iud. lib. 1.
q. 12. nu. 8. & 9. Subdens huiuſmodi
delegatum rectè dici ordinarium.

5 Si ergo quæritur, an Vicarius fora-
neus Epiſcopi ſit delegatus ad vni-
uerſitatem cauſarum, an verò ad cer
tum genus, inſpicienda eſt forma cõ
6 ſtitutionis Vicariatus foranei, ſiue
literarum teſtimonialium, tamquam
conſtituentium eſſentiam horum de-
legatorum, l. Iulianus, ff. ad exhib. &
in ſpecie noſtra, Bal. in l. aliquando,
nu. 4. ff. de off. proconſ. poſt Bart. in l.
Vicarius, ff. de leg. Card. in cle. 1. nu.
17. & ſeq. de off. Vic. Abb. in c. tua,
nu. 5. ext. eod. & conſ. 88. nu. 6. col. 5.
vol. 1. Dec. conſ. 66. nu. 4. Pet. Bell. in
tract. de re mil. lib. 1. par. 1. tit. 17. de
offi. Vic. num. 7. Et ideò ſi foraneus
erit cõſtitutus ad vniuerſitatem cau
ſarum alicuius loci diœceſani, iſte
quidem dici poterit delegatus ad v-
7 niuerſitatem cauſarum, ſecundum
Bar. in d. l. 1. in fin. ff. quis, & à quo,
Abb. in cap. ſi quis contra, 20. colu.
extra de foro compet. Imo. in clem.
1. nu. 34. de reſcrip. Fel. in d. c. cũ cau
ſam, nu. 7. circa medium, ext. de off.
deleg. poſt Abb. nu. 7. & idem Fel. in
rub. nu. 4. & in c. relatum, num. 8. eo.
tit. Alex. conſ. 12. num. 3. vbi Nat. in
addit. lib. 6. Sin autem Vicarius fo-
8 raneus conſtitutus erit ad aliquos a-
ctus, vel ad aliquas cauſas in genere
diſtinctas, dicetur delegatus ad cer-
tum genus, ſecundum ſupradicta.
Et eadem forma inſpecta cognoſci
poterit Vicarius ſpecialis, ſiue ſim-
9 plex delegatus, vt ſi aliqua cauſa ſpe
cialis committeretur ab Epiſcopo
alicui, qui propterea ſpecialis Vica-
rius, vel delegatus diceretur, Felin.
in d. rub. num. 4. extra de offi. deleg.
Franc. in c dilecti, in 3. q. extra de
appell. Couar. lib. prac. q. cap. 4. nu.
8.

Digitized by Google

8. Concil. Triden. cap. 6. ſeſſ. 24. in decreto de reform.

10 Quę omnia in practica vtilia ſũt. Nam iſtis tribus modis Vicarij foranei deputari ſolent, ſecundum Felin. in d. rub. nu. 4. & ſupra dixi, q. 13. & ex his cognoſcentur qualitas, & natura Vicariorum foraneorum, vt animaduertit Imo. in clem. 2. num. 34. in

11 fin. de reſcrip. & differentiæ delegatorum, de quibus Bart. in d. l. more, vbi Alexand. & alij, præſertim pro-

12 pter delegatum ad vniuerſitaté cauſarum, qui ordinario æquiparatur ſecundum glo. in d. l. à iudice, in fin. vbi Iaſ. nu. 8. & in c. ſtatutum, §. inſuper, in ver. moderatas, de reſcript. in 6. Bal. in l. ſi vt proponis. col. 3. ver. q̃d ſi delegatus, C. quomodo, & quando iud. & in ſpecie noſtra no. Felin. in d. cap. cauſam, num. 7. circa medium, Menoc. de arb. iud. lib. 1. q. 66. nu. 31. Vant. de nullit. tit. de null. ex defect. iuriſd. ord. num. 178. Cæphal. conſil. 359. num. 21. in 3.

13 Et licèt multi ſentiant contrariũ, vt Abb. in c. relatum, num. 7. ext. de offic. deleg. Alex. in d. l. more, nu. 26. in fine, Dec. num. 32. & in d. cap. cum cauſam, in fine.

14 Tamen præcedens opinio eſt communis, teſte Vant. d. tit. de nullit. ex defect. iuriſd. ord. nu. 178. Cæphal. d. conſ. 359. num. 21. in 3.

15 Et certa in multis caſibus, in quibus ordinario æquiparatur, vt per Docto. in l. à iudice, & in dicto capit. cum cauſam, poſt gloſ. in dicto cap. ſtatutum, in ver. moderatas, Iaſ. in l. vnic. num. 8. vſque ad finé, ff. de re iudic.

SVMMARIVM.

1 Vicarius foraneus, in quibus differat à Vicario generali.
2 Vicarius foraneus, quis.
3 Vicarius generalis, quis.
4 Vicarius conſtitutus ab Epiſcopo limitatè ad Ciuitatem tantùm, non dicitur generalis.
5 Vicarius generalis epiſcopi eſt ordinarius.
6 Foraneus Vicarius eſt delegatus.
7 Vicarius generalis cenſetur vna, & eadem perſona cum epiſcopo.
8 Appellatio à ſententia Vicarii generalis ad epiſcopum nõ datur.
9 Appellatio datur à Vicario foraneo, ſiue delegato epiſcopi, ad Epiſcopum, ſiue eius Vicarium generalem.

QVAESTIO XXIII.

LIcèt Vicarius foraneus, quandoque ſit delegatus ad vniuerſitatem cauſarum, vt dixi ſupra in præ-
1 cedenti quæſt. differt tamen in pluribus à Vicario generali Epiſcopi, ſiue principali. Nam foraneus con-
2 ſtituitur in certo loco, vel in certa parte diœceſis, vel ad certos actus, glo. Ancar. Card. & Imol. in clem. 2. in ver. foraneus, de reſcrip. Innoc. & alij in c. Romana, in fin. de off. ord. in 6. & in cap. Romana, de appell. in 6. Doct. in rub. ff. de offi. eius. Generalis verò, qui ſuper eodem loco, & tribunali Epiſcopi gerit vices Epiſco-
3 pi cognoſcendo cauſas ſpectãtes ad illud forum, Bart. in l. 1. in fin. ff. quis, & à quo, Ancar. in cleme. 2. num. 3. col. 1. Imo. nu. 17. & 18. Card. nu. 3. de

de reſcript. Abb. in c.relatum, nu.8. extra de offi. deleg. Maran.de ordi. iud.4.par. in 2.diſtin.princ.nu.8.Rebuf. in pract.benef. tit. de Vic.epiſc. nu.6.Rolan.conſ. 75.nu.17.in 3. Didac.de prac.q.cap.4.nu.8.Cuc.Inſt, iur.can. de Vic.epiſ. num.131. Cum
4 declaratione tamen, quòd non reſtringatur ad ſolam Ciuitatem, ſecundum Card.in d.clem. num.3. ea ratione,quia tunc non faceret idem conſiſtorium cum Epiſcopo, & per conſequens non diceretur Vicarius
5 generalis. Rurſus Vicarius generalis Epiſcopi eſt ordinarius,c.Romana,de appel.in 6. glo.in ca.2. in ver. ordinariam,vbi Hoſt. num.2.de offi. Vic.in 6. Archid.in c.2.de conſuetu. in 6.Innoc.in d.c.Romana, de offic. ord.in 6.Ancar. Imol. & Card. in d. cle.1.de reſcrip. Abb. in c. decernimus,nu.12.extr. de iud. Alex.in rub. nu.17.vbi Iaſ.nu.2. de of.eius,& hęc eſt communis opinio,vt Doct.teſtantur in d.rubr.& Couar. lib.3.variar. reſolu.cap.20.num.4. Vicarius verò
6 foraneus eſt delegatus,glo. in d.cle. 2. Bart.in d.l.1.in fine, Hoſt. in d.c. Romana,Alex. & alij in d.rubr. ff.de of.eius, Alex.conſ.12.nu.3.in 6. Maran.d.2.diſtin.princ. nu.8. Couar.d.
7 c.20. nu.4. Tertiò Vicarius generalis cenſetur vna, & eadem perſona cum Epiſcopo,& facit idem auditorium,& cōſiſtorium cum Epiſcopo, c.2.vbi Archid.de conſi,in 6.d.c.Romana,de appel.eo.lib.6.glo.in d.cle. 2.Faber in §.item ſi adhuc,nu.5.In-
8 ſtitu.mand. Et ideò à ſententia Vicarij generalis non datur appellatio ad Epiſcopum, tamquam ab eodem ad ſe ipſum, d.ca.Romana,vbi Innocen.& Archid.de appel. in 6.& idem Innoc.in d.c.Romana, in fi.de offi.ord.in 6.Bertach. in tract.de Epiſc.tit.de Vic.epiſ. nu. 17. Rebuf.in pract.benef.tit.de Vic.epiſc. num.6. Secus à ſententia Vicarij foranei, à
9 quo datur appellatio ad Epiſcopū, ſiue ad eius Vicarium generalem; ſecundum Doct.præcitatos,& Card. in d.clem.2.nu.24.Io. And. in d.c.2. de conſuetu. in 6. Rot. deciſ.350. & 371.de offic.Vic.vbi Papaz.in apoſt. Abb.in rep.ca.ſi quis contra, nu.35. extra de foro compet. & hæc eſt magis communis opinio,vt teſtatur Couar. d.cap.20. nu. 4. & dicam latius infra,lib.3.q.1. & ſeq. vbi etiā vide.

SVMMARIVM.

1 ***Vicarius generalis, & Vicarius principalis epiſcopi, ſunt idem.***

QVAESTIO XXIV.

1 AN etiam Vicarius generalis ſit idem,quod Vicarius principalis Epiſcopi? Reſpondeo, quòd ſic, vt dixi ſupra, quæſt.3. num.26. cum ſeq. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi,in ſpiritualibus tantùm conſtitutus,non eſt generalis.*
Contra, num.4.
Declaratur, num.5.
2 *Capitulum ſede vacante,vel eo negligente,viſitator ab Archiepiſcopo creatus,adminiſtrat duas ſpecies epiſcopalis iuriſdict.*

3 *Vi-*

3 *Vicarius epiſcopi in ſpiritualibus deputatus cum iuriſdictione, differt à deputato ſine iuriſdictione.*

6 *Generalitas regulatur ſecundum naturam rei, de qua loquitur diſpoſitio.*

QVÆSTIO XXV.

QVæro iterum, an Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus tantùm conſtitutus, dicatur Vicarius gene-
1 ralis? partem negatiuam tenet Pauin. in tracta de offic. & pot. cap. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. nu. 6. in fin. Rebuf. in prac. benef. tit. de Vic. epiſ. nu. 18. & tit. de deuol. num. 59. & de forma Vic. Arch. nu. 16. quem ſequutus fuit Io. Iac. Melill. in opuſc. de præced. Vic. c. 1. nu. 5. moti ex tex. in c.
2 pen. de ſupplen. negl. prælа. in 6. Vbi ſede vacante capitulum, vel eo negligente viſitator ab Archiepiſcopo creatus adminiſtrat duas ſpecies iuriſdictionis Epiſcopalis, videlicet temporalem, & ſpiritualem, quaſi qđ ſuperſtite temporali iuriſdictione, tamquam ſpecie iuriſdictionis Epiſcopalis, Vicarius in alia tãtùm cõ-
3 ſtitutus, non ſit generalis, & alibi dicit Rota deciſ. 371. nu. 1. differentiã eſſe inter Vicarium Epiſcopi in ſpiritualibus deputatum cum iuriſdictione, & ſine iuriſdictione, poſt Ioa. And. Pau. Zenzel. & Guil. in clem. 2. de reſcript.
4 Sed contrarium probat tex. in ca. cum nullus, § epiſcopo, de tempor. ord. in 6. Concil. Triden. in c. 1. 2. 3. & 4. ſeſſ. 13. in decreto de refor. Vbi Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus appellatur generalis; firmat Feder. de Sen. q. 302. num. 4. ver. his verbis inter eius conſilia.
5 Nec aduerſantur, quę ſuperius adducta fuerunt in contrarium, quia locum habent in ea ſpecie iuriſdictionis, ad quam generalitas Vicarij, qui
6 tantùm in ſpiritualibus deputatur, reſtringi debet. Nam generalitas regulatur ſecundum naturam rei, de qua loquitur diſpoſitio. l. ſed ſi adijciatur. ff. pro ſoc. l. 1. §. 1. ff. de off. procur. Cæſar. Soc. conſ. 145. num. 44. in primo, Crauet. conſ. 186. num. 5. Cephal. conſ. 77. num. 88. in primo. Et ideò cum diſpoſitio Vicariatus loquatur de generalitate ſpiritualium, ad huiuſmodi ſpiritualia tantùm generalitas reſtringi debet, non autem ad temporalia, & ita declarando vtraque ſententia conciliatur.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi in tẽporalibus tãtum conſtitutus, non dicitur generalis.*

Declaratur, num. 3.

2 *Iuriſdictio epiſcopi comprehendit ſpiritualia, & temporalia.*

4 *Vicariatus epiſcopalis generalitates duæ ſunt.*

QVAESTIO XXVI.

SEd quid è conuerſo? an Vicarius Epiſcopi in temporalibus tãtùm conſtitutus, dicatur generalis? Re-
1 buf. in prac. benef. tit. de Vic. epiſ. & in forma Vic. Arch. nu. 16. dicit, quòd non, quem ſequitur Io. Iac. Melill. in tract. de præced. Vic. c. 1. nu. 5.
2 Cum enim generalitas Epiſcopalis iuriſdictionis ſpiritualia, & temporalia comprehendat, c. pen. & vlt.

C de

de ſupplen.negl.præla.in 6. Bal.conſil.478.num.1.cum ſeq. volumine 4. Vicarius in vna ſpecie tantùm conſtitutus, non erit generalis, cum aliã non comprehendat, iuxta regulam l.in agris,ff.de acquir.rer.dom. cum vulg. & in terminis Proſper Paſcth. conſ.43.num.4.

3 Declaratur,vt non procedat quoad generalitatem reſtrictam,& limitatam ad temporalem iuriſdictionẽ tantùm,in quo eſt Vicarius conſtitutus, quia in illa erit generalis ſecundum ea,quæ dixi ſupra in proxima quæſt. præcedenti, & tradit Syluest. ſumma in ver.Vicarius,nu.4.

4 Et ideò videmus in foro Epiſcopali duas dari generalitates Vicarij, vnam in ſpiritualibus, & alteram in tẽporalibus, vt docet formul. Rom. fol.245.exemplo literarum teſtimonialium, in quibus huiuſmodi Vicarij generales appellantur,& deputãtur, & in dies videmus in Breuibus ſummi Põtificis ad Epiſcopos tranſmiſſis Vicarios eorum generales in ſpiritualibus vocari: ſub hac forma: Venerabili Fratri Epiſcopo Fanen. ſiue dilecto filio, eius Vicario in ſpiritualibus generali.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius ſimpliciter conſtitutus ab Epiſcopo,intelligitur conſtitutus generalis in ſpiritualib, Ampliatur, nu.6.8.10.*

2 *Mandatum iuriſdictionis ſimile eſt mandato Procuratoris.*

3 *Procurator is intelligitur in dubio,cui vniuerſa negocia mandata ſunt.*

4 *Spiritualia ſunt digniora temporalibus.*

5 *Digniora cenſentur in dubio demandata.*

7 *Forma literarum teſtimonialiũ Vicariatus eſt attendenda.*

9 *Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus dignior eſt Vicario in temporalibus.*

10 *Vicarius conſtitutus in vna diœceſi ab Epiſcopo, qui habet plures diœceſes,dicitur etiam in altera conſtitutus.*

QVAESTIO XXVII.

VBi autem vnicus Vicarius ab Epiſcopo cõſtitutus fuerit ſimpliciter abſq; expreſſione ſpiritualitatis,& temporalitatis, tũc cenſebitur conſtitutus in ſpiritualibus gene-
1 ralis,Diaz.in prac.crim.can.c.3.nu. 3.poſt Feder.de Sen. q.302. num. 4. verſ. ex his verbis. Quamuis iſte Doctor loquatur quando eps facit vnũ Vicarium generalem, non ſi ſimpliciter illum conſtituat. Sed hæc concluſio ex alio probatur. Nam man-
2 datum iuriſdictionis ſimile eſt Procuratoris mandato,vt per l. & quia, ff.de iuriſdiom. iud. reſpondit Abb. conſ.87.nu.2.in primo, poſt Inno. in c. ſuſcitata, extra de reſtit. in integ.
3 Ac vbi mentio fit de Procuratore,de illo intelligitur, cui vniuerſa negocia mandata ſunt,l. ædiles, §.procuratoris, ff.de ædil.edic. Bald. in l.fin. col.2.C.de ædil. act.& in l.1. in pri. oppo.C.etiam per Procur.c.petitio, vbi Canoniſtæ, extra de proc. ergo per cõſequens quando Vicarius erit ſimpliciter conſtitutus, dicetur conſtitutus generalis in ſpiritualibus, tamquam illi vniuerſa negocia ſpiritualia cenſeantur mandata. Ea ratione

4 tione, quia ſpiritualia digniora ſunt temporalibus, c.ſolitæ:vbi Doc. ext.
5 de maior. & obed. Et digniora cenſentur in dubio demandata, gloſ. in clem.2.in ver.principalis, extra de reſcrip. & in c.quoniam Abb.in ver. ſubſtitutum,in fine,extra de offi.deleg. Faciunt in propoſito congeſta per Tiraquel.de retractu.ligna.§.30. gloſ.1.nu.15. cum plur.ſeq.

6 Ampliatur,etiam ſi creatus fuerit ſimpliciter officialis, quia adhuc huiuſmodi appellatione veniet Vicarius generalis, Feder. d.q.302.nu.4. Diaz. d.c.3.num.3. ea ratione, quia iſta vocabula,Vicarius, & officialis, ſunt ſynonyma,& vnum,& idem, vt latè dixi ſupra, q.7.

Intellige,niſi forma teſtimonialiũ literarum Vicariatus aliud ſuaderet, Syluest. ſumma, in ver.Vicarius, nu. 4. verſ.quia tamẽ in Italia:iſta enim
7 forma attendenda eſt, tamquàm eſſentiam tribuens, l. Iulianus, ff.ad exhiben. cum l.diligenter,ff.manda. c.cum dilecti,vbi latè Fel.col.6.ver. de formæ obſeruantia, extra de reſcri.Abb.in c.tua, nu.5. ext. de offic. Vic.qui in ſpecie noſtra loquitur.

8 Secundò ampliatur,etiam ſi Vicarius eſſet generaliter conſtitutus,nõ autem ſimpliciter.Nam adhuc dicetur conſtitutus generalis in ſpiritualibus,Fede.d.q.302.nu.4. verſ.ex his verbis,ea ratione,quia is dignior eſt
9 Vicario generali in temporalibus, d.c.ſolitæ, extra de maior. & obed. & in dubio cenſentur mandata digniora,vt ſuperius dictum fuit.

10 Tertiò ampliatur etiam,ſi Epiſcopus duas haberet diœceſes,quia cõſtitutus in vna, cenſetur etiam in altera conſtitutus,Card.in clement. 2. quæſt. 2. de reſcript.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius conſtitutus ab Epiſcopo generaliter ad conferendum omnia,& quæcunque beneficia certi loci, dicitur generalis. At contra,num.2.*

3 *Concilium Lateranenſe prohibet ſpecialem facultatem concedendi collationes beneficiorum alteri quàm Vicario generali Epiſcopi.*

4 *Vicarius conſtitutus generaliter ad conferendum beneficia certi loci,dicitur delegatus ad certũ genus cauſarum.*

5 *Delegatus ad certum genus cauſarum,quis.*

6 *An ſit Vicarius foraneus Epiſcopi.*

7 *Vicarius Epiſcopi propriè,quis,et numero 8.*

QVAESTIO XXVIII.

DVbitari etiã ſolet, an Vicarius conſtitutus ab Epiſcopo generaliter ad conferendum omnia, & quæcunque beneficia certi loci,dica-
1 tur Vicarius generalis. Nam partẽ affirmatiuam tenuit Barba.in cle. 2. de reſcript.& Rebuff.in prac. beneſ. tit.de Vic.epiſ. nu.23. quorum opinio nulla ratione comprobatur.

2 Sed credo,quòd iſte Vicarius non
1 ſit generalis,nec Vicarij nomen mereatur:tum quia Vicarius generaliter conſtitui debet, & generalitas non eſt reſtringenda tantùm ad collationem beneficiorum,ne fraus fiat Lateranenſi Concilio,prohibẽti ſpeciales iſtas facultates concedendi

3 collationes beneficiorũ alteri, quàm Vicario generali, c. fi. vbi gl. & Doct. de offi. Vic. c. conſtitutus, & c. fi. extra de conceſſ. præb. Doct. in c. deliberationem, de off. leg. in 6. Rot. deciſ. 397. in prin. vbi Papaz. in annot. Rebuff. in prac. benef. tit. forma Vic. Archiep. nu. 3. & 9. Tum etiam, quia
4 talis conſtitutus ad conferendum generaliter beneficia certi loci, dicitur conſtitutus delegatus ad certum genus cauſarum, ſecũdum Bar. in l. more, nu. 14. ff. de iuriſd. om. iud. Alex. in l. 1. nu. 76. & ſeq. ff. de offic. eius, Salic. in l. à iudice, col. 1. in fine, ver. quæro ad declaratione, vbi Caſtren. nu. 3. C. de iud. dum volunt il-
5 lum eſſe delegatum ad certum genus cauſarum, cui cauſæ diſtinctæ in genere mandantur, & per conſequẽs
6 erit Vicarius foraneus, cùm ad certos actus fuerit conſtitutus, vt per glo. in clem. 2. in ver. foraneos, de reſcrip. & in c. 1. vbi Innocen. de offic. ord. in 6. Hoſt. in ſumma. de offi. vic. nu. 2. Alex. in rub. num. 16. ff. de offic. eius, & ſic nõ erit propriè Vicarius,
7 ſecundum Bar. in l. 1. in fi. ff. quis, & à quo, dum inquit, illum intelligi Vicarium, qui gerit in eodem loco vices ordinarij, in quo ipſe ordinarius iudicare ſolet, aliàs eſſe delegatum, &
8 non Vicarium, etiam ſi ſpeciali titulo vicarij crearetur, & Bar. ſequitur Maran. de ord. iud. in 4. par. diſtin. 5. princ. num. 8. Didac. de pract. quæſt. cap. 4. num. 8.

SVMMARIVM.

1 Vicarius conſtitutus ab Epiſcopo in Ciuitate tantùm, in qua reſidet, dicitur foraneus, nõ autẽ generalis.

2 Vicarius Epiſcopi reſtrictus ad Ciuitatem tantùm, non facit idem conſiſtorium cum Epiſcopo, ſicut facit Vicarius principalis.

3 Vicarius generalis, & Vicarius principalis Epiſcopi ſunt idẽ.

Contra, num. 4.

Communis, num. 5.

6 Facit vnus eorum idem conſiſtorium, quod alter.

7 Ordinarius dicitur vnus eorum, ſicut alter.

8 Vicarius ſimpliciter conſtitutus ab Epiſcopo in Ciuitate, dicitur etiam conſtitutus in diœceſi.

9 Ciuitatis cura commiſſa, dicitur commiſſa cura diſtrictus.

10 Ciuitate alicui cõceſſa, tota eius iuriſdictio conceſſa dicitur.

11 Ciuitate Epiſcopo conceſſa, intelligitur conceſſa diœceſis.

Contra, num. 12.

Communis, num. 14.

13 Vrbis appellatione non venit diœceſis.

15 Vicarius Papæ poſitus in aliqua vrbe, dicitur poſitus in eius territorio.

16 Vicariatus forma ſeruanda.

QVAESTIO XXIX.

Sed nec illud omittendum eſt, ꝙ Vicarius ab Epiſcopo cõſtitutus in Ciuitate tantùm, in qua reſidet ip-
1 ſe Epiſcopus, & eius Eccleſia, non erit appellandus generalis, ſed foraneus, Ancar. in clem. 2. col. 1. vbi dat exemplum de Vicario Patriarchæ Aquileien. conſtituto in Aquileia, cum tamen Patriarcha moram trahat in Vtino, & Gradenſis Venetijs, Card.

Card.nu.2.vbi Franc.in addit.Imol. nu.18.de reſcript. ea ratione funda-
2 mentali, quia ita reſtrictus ad Ciuitatem dumtaxat,non facit idem conſiſtorium cum Epiſcopo, ſicut facit Vicarius principalis,ſecundum glo. in d.cleme.2.in ver.foraneos, cap.2. cum glo.in ver.officialis,de conſuet. in 6.in c.Romana, in princ. verſ. ad ſe ipſos,vbi Io.And.de appel.in 6.Innocen.in c.Romana,de off.ord. in 6. Rot.deciſ.371.in no. Pariſ. conſ.89. nu.10. in 4. Et ideò non poterit dici Vicarius principalis, & per conſequens nec generalis,cũ nulla ſit differentia inter Vicarium principalẽ
3 Epiſcopi,& generalem,ſecundũ glo. in d.clem.2.in ver.foraneos,vbi Ancar.colu.1.Card.nu.3.& 24.Imo.nu. 17.cum ſeq.& ſic erit Vic.foraneus.
4 Et licèt Laur.in d.clem.2.relatus per Card.ibi faciat differentiam inter Vicarium generalem, & principalem,nihilominus contrariam ſententiam probant Card. Ancaran. &
5 Imo.dicto loco. Quorum ſententia verior videtur,quia per glo. in dicto ver.foraneos, nulla inter iſtos conſti
6 tuitur differentia, & idem conſiſtorium facit cum Epiſcopo Vicarius generalis, quod facit Vicarius principalis,d. cap.2.cum glo.in ver.officiali,de cõſuet.in 6.iunctis alijs,quæ ſupra proximè dicta ſunt,&vnus dicitur ordinarius,ſicut alter,Card.in
7 d.clem.nu.3.Innocent. in d.cap.Romana,in fine,de offi.ord.in 6.

Declaratur iſta concluſio,vt procedat,quando Vicarius ab Epiſcopo conſtitutus eſſet limitatè ad Ciuitatem, ſicut loquuntur Doct. prællegati,ſecus ſi ſimpliciter eſſet conſtitutus, quia tunc erit quoque conſti-
8 tutus in diœceſi, & per conſequens dicetur generalis. Et hoc probatur: nam commiſſa cura Ciuitatis dici-
9 tur commiſſa cura diſtrictus, l.2. §. cum vrbem,ff.de off.præf.vrb. Abb. & Fel.in c.Rodulphus,nu.8.extra de
10 reſcrip. & conceſſa alicui Ciuitate, intelligitur conceſſa cum omni ſua iuriſdictione,Bar.in l.2.in princ.ff.de verb.ſig.& in l.fi.vbi Iaſ.num.8. ff.de conſt.princ.& ſpecialiter,quod con-
11 ceſſa alicui Ciuitate intelligatur cõceſſa etiam diœceſis: ex eiſdem firmat Alex. in addit. ad Bar. in d. l.2. num.3.& Bened.de Vad.in addit.ad Feli.in d.c.Rodulphus,nu.8.in litera b. Ant.Franc.in addit. ad Abb. in c. tua,nu.5.extra de offic.Vic.cum adductis per Capr. reg.101. nume. 20. cum ſequen.
12 Et licèt contrarium teneat Abb. in c.tua,nu.5.extra de offic.Vic.Vbi in iuriſdictione Vicarij vrbis non includitur diœceſis,ea ratione, quia
13 diœceſis non venit appellatione vrbis, vbi aliud non exprimitur, per tex.in d.c.tua,& in l.fi. ff.de of. præf. vrb. Tamen præcedens opinio eſt
14 communis,vt teſtantur Alex.& Benedict.in locis ſupius adductis,& alias
15 Vicarium Papæ poſitum ſimpliciter in aliqua vrbe, etiam dici poſitum in eius territorio, firmat Pauin. de poteſt. cap. ſede vac. in 10. q.2.par. princ. in fi. q. poſt finem bullæ Pauli ſummi Pont. in ver. ſupereſt. Tutius tamen eſſet in literis teſtimonialib. Vicariatus,exprimere etiam diœce-
16 ſim, ſicut communiter exprimi ſolet,vt habetur in pract.beneſ.Rebuſ. tit.for.Vic.Arch. & in formul.Rom.

fol. 247. Quia forma talis cōmiſſionis attendi debet, Card. in clemen. 1. nu. 17. & 18. de offic. Vic. Abb. in d. c. tua, nu. 5. extra eod.

SVMMARIVM.

1 *Diœceſi conceſſa alicui, Ciuitas quoque dicitur conceſſa.*

2 *Diœceſis appellatione, Ciuitas venit in materia larga.*

3 *Vicarius ab Epiſcopo conſtitutus in diœceſi, intelligitur etiam conſtitutus in Ciuitate.*
Declaratur, num. 4.

QVAESTIO XXX.

ET quemadmodum conceſſa alicui Ciuitate dicitur etiam conceſſa diœceſis, vt dixi in præcedenti proxima quæſt. ita è conuerſo con-
1 ceſſa diœceſi cenſebitur quoque Ciuitas conceſſa, Alex. in addit. ad Bar. in l. 2. nu. 3. ff. de verb. ſign. Felin. in c. Rodulphus, nu. 8. vbi apoſt. Bened. de
2 Vad. extra de reſcrip. Ea ratione, quia appellatione diœceſis, venit Ciuitas in materia larga, prout iſta, de qua agimus, teſte Bal. in l. fi. ff. de cōſtit. princ. cum adductis per Feli. in d. c. Rodulphus, d. nu. 8. Capra, reg. 101. num. 20. cum ſeq. Et ideò Vica-
3 rius conſtitutus ab Epiſcopo in diœceſi cenſebitur etiam conſtitutus in
4 Ciuitate, niſi limitatè ad diœceſim reſtringeretur, vt dixi in proxima q. præced. Tutius tamen eſſet ſeruare formam literarum Vicariatus in electione Vicarij generalis ad tollendas quaſcunque difficultates, vt etiā dixi in d. q. præced. in fin.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi debet eſſe Clericus, non autem laicus.*
Ampliatur, nu. 4. 5. 8. 9. & ſeq.
Declaratur, nume. 11. 12. 13. 14. cum ſequen.

2 *Epiſcopus eſt puniendus, quando Vicarium laicum conſtituit.*

3 *Iudex ſecularis cauſas eccleſiaſticas ſine licentia Papæ cognoſcere non poteſt.*

4 *Bigamus non poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi.*
Declaratur ibidem.

6 *Clericus cum virgine cōiugatus, laicus cenſetur, præterquàm in duobus caſibus reſeruatis.*
Declaratur, nu. 7.

9 *Laicus factus clericus, poſtquam fuit iudex maleficiorum, non poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi.*

10 *Laicus conſtitutus Vicarius Epiſcopi, intelligitur conſtitutus aſſeſſor, non autem Vicarius.*

11 *Laicus Vicarius Epiſcopi in temporalibus deputari poteſt, reꝓbata opinione Barb. & Ripæ.*

12 *Laicus poteſt eſſe aſſeſſor, & conſultor Epiſcopi.*

13 *Laicus poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi de licentia Papæ.*

14 *Papa poteſt committere cauſas criminales clericorum etiam mero laico.*

15 *Paulus de Caſtro fuit Vicarius Florentiæ in Spiritualibus, licèt eſſet coniugatus.*

16 *Epiſcopus habens populos in Ciuitate, vel diœceſi diuerſarum linguarum, tenetur, vbi neceſſitas vrget, conſtituere ſibi Vicariū*

Epi-

Epiſcopũ illius lingua diuerſa.
17 *Ciuitates,& diœceſes, in quibus adſunt populi diuerſarum linguarum, quæ.*
18 *Epiſcopi titulares, vocantur nullatenentes.*

QVAESTIO XXXI.

POſtquam vidimus etymologiã, & deſcriptionem Vicarij Epiſcopalis, necnon varia ac diuerſa genera Vicariorum, & plures inſimul ſpecies, ac differentias illorum, qui iuriſdictionem habent epiſcopalem: Videndum eſt modò, quis eſſe debeat huiuſmodi Vicarius, qualis, à quo quando, & qualiter creari, & conſtitui debeat, & in quo loco reſidere.

Ideò quæro, an Vicarius Epiſcopi debeat neceſſariò eſſe clericus, an verò laicus etiam deputari poſſit.

Et quod debeat eſſe clericus, non au
1 tem laicus, dicit formalibus verbis, tex. c. in noua, verſ. indecorum eſt enim Vicarium Epiſcopi laicum eſſe, & viros eccleſiaſticos iudicare, 16. q. 7. Canoniſtæ in c. decernimus, vbi Abb. nu. 12. Feli. nu. 6. Dec. num. 15. Ripa nu. 56. ext. de iud. Turrecrem. in d. c. in noua, num. 1. & 2. dicens, q
2 punitur Epiſcopus, qui Vicarium laicum conſtituit, Franc. in c. 1. ad fin. verſ. 4. de offi. Vic. in 6. Alber. in dictio. in ver. Vicarius, Mil. in repert. in ver. laicus, Lancellot. Inſtit. iur. canon. de off. Vic. §. 1. Bertac. tract. de epiſc. tit. de Vic. epiſ. num. 24. Io. de Sylua tract. de benef. par. 2. q. 23. nu. 13. Maſſuer. ad prac. Papienſ. in for. libel. act. rea. in ver. Vicarius, fidem faciens de communi, Franc. Marc. q. Delph. 1001. par. 1. Ant. de Præt. tract. at. de iuriſd. epiſ. c. 6. nu. 43. Foller. ſuper conſti. regni. c. non exigit agendo, tit. de epiſ. & cler. nu. 15. Camil. Borel. in comment. ad prag. reg. §. 2. glo. 1. nu. 85. & ratio eſt, quia non debet in vno, & eodem officio diſpar eſſe profeſſio, iuxta illud propheticum; Non arabis in boue, & aſino, de quo in d. c. in noua. Vnde ſacroſancta Tridentina ſynodus illos deteſtatur, q pedes in diuerſis ponũt, vnum in diuinis, & alterum in carnalibus, vt in c. 6. ſeſſ. 14. in decreto de refor. Tum etiam, quia ſecularis iu-
3 dex cauſas eccleſiaſticas, neq; principaliter, neque incidenter ſine licentia Romani Pontificis cognoſcere poteſt d. c. decernimus, vbi Doc. cap.

Ampliatur, etiã ſi laicus eſſet magnæ ſanctimoniæ, Ripa in d. c. decer-
4 nimus, nu. 56. vbi etiam alij, maximè Dec. nu. 15. reprobata opinione Siculi, & Barbatiæ, qui diuerſum ſenſerant.

Ampliatur, vt nec etiam bigamus admiſſus ad ordines eccleſiaſticos, poſſit eſſe Vicar. Epiſcopi, Conrad.
5 tit. de conſt. epiſc. nu. 6. quem refert, & ſequi videtur, Cucc. Inſtit. iur. canon. de Vic. epiſ. num. 55. lib. 2. Cum declaratione tamen, niſi ſolutus fuerit à bigamiæ impedimento, & cœlibatum obſeruet.

Ampliatur, vt non debeat eſſe clericus coniugatus etiam cum virgine vnica, Gemin. c. 1. num. 8. poſt Lapum ibi relatum, Ancar. num. 3. Franc. in glo. ver. recipiunt, de offic. Vic. in 6. Imo. in clem. 2. num. 14. de reſcrip. & cap. Ioannes, col. 9. verſ. circa quintam oppoſitionem, extra de fide inſtrum. Abb. Fel. Dec. & alij in c. 2. nu.

6.& 15.extra de iud.& in c.ſanè,n.2.
extra de cler.coniug. Io. de Sylua,
tract.de benef. par. 2. q.23. num.13.
Nicol. Mil.in reper.ver.Vicar.epiſc.
poſt Io. And.in c.fin.eod.tit. de cler.
coniug.Ant. de Præt. in tract. de iu-
riſd.epiſ.c.6.nu.43. Franc.Marc. q.
Delph.1501.n.1.par.1.Capr.reg.97.
Pariſ.conſ.40.nu.25.in 4. Roller,ſu-
per conſt.reg. in c. non exigit agen-
do,num.9.Cucc.Inſtit.iur. cano. de
Vicar.epiſ.nu.48. lib.2. Ea ratione,
quia clericus cum virgine coniuga-
tus cenſetur laicus, præterquàm in
6 duobus caſibus reſeruatis,videlicet
in priuilegio canonis:ſi quis ſuaden-
te,ac etiam fori, vbi de crimine ci-
7 uiliter, vel criminaliter agitur,&
hoc ſi in habitu,& tonſura incedat,
c.clerici,§.in literis,ext.de cler.con-
iug.c.vnico,de cler.coniug.in 6. Ca-
pra d.reg.96. nu.27. Pariſ. d.conſil.
30.num.21.

8 Extende huiuſmodi ampliationē,
etiam ſi iſte coniugatus non biga-
mus incederet in habitu, & tonſura;
quia Vicarius Epiſcopi eſſe non po-
teſt, nec officialis, vel delegatus ad
cauſam ſpiritualem, Gemin. in d. c.
1.nu.8.poſt Ancar.num.3.& Fran.in
glo. in ver.recipiunt, Capra d.regu.
97.nu.26. cum ſeq. ea ratione, quia
quoad reliqua, vt laicus reputatur,
d.c.vnico, vbi Io.Andr.de cler. con-
8 iug. lib.6. & prædicta maximè pro-
cedunt ſi fuit laicus iudex malefi-
ciorum,quia qui non poteſt ordina-
ri, ordinatus etiam non poteſt iudi-
care, & per conſequens prohibetur
eſſe Vicarius Epiſcopi,Bald. in pro-
œm. decret.nu.18.Fel.in c.2.num.6.
Dec.num.15.ext.de iudic.

10 Ampliatur, vt uerba debeant im-
propriari,& intelligi,quòd Vicarius
laicus, conſtitutus in ſpiritualibus,
intelligatur conſtitutus aſſeſſor. Bal.
in c.2. Fel.nu.6. extra de iudi.

11 Primò declaratur, quando Vica-
rius Epiſcopi eſſet in ſpiritualibus
conſtitutus,ſecus ſi in temporalibus
tantùm, vt ſi Epiſcopus haberet tem
poralem iuriſdictionem in aliquibus
locis, in quibus laicus Vicarius de-
putari poteſt, Arch.in d. c. in noua,
Turrecrem. num.1. & 2. Fel. poſt
alios,in d. cap.2.col.3. num.6.verſ.5.
Dec.nu.15. vbi reſecat argumenta
adducta in contrarium,extra de iudi.
Zacar.in apoſt.ad Abb.in c.quoniā,
num.3. extra de offic.ordin. Ant. de
Præt. in tracta.de iuriſd. epiſ.cap.6.
nu.43. Pauin.de offi.& pot.cap. ſede
vac.in 2.par.princ.q.16.nu.15. poſt
Io.And.in c. cum Ioannes, extra de
cler.coniug.Butr.in c. decernimus,
col.fi.extra de iud.Lap.in c.1. de of.
Vic.in 6.Nicol de Mil. in reper. in v.
Vicarius epiſcopi,Cami.Borell.d.§.
2.gloſ.1.num.86. quidquid ſentiant
Sicul.Barba.& Rip. in d. c. decerni-
mus,num.56.de iud. quorum opinio
ex numero,& auctoritate,& ratione
Doct. qui ſuperius citati ſunt, con-
futatur.

12 Secundò declaratur,vt nō proce-
dat in Aſſeſſore, & Conſultore Epi-
ſcopi,qui laicus eſſe poteſt, Archid.
in c.plures,16.q.1.Abb.Fel.& alij,in
c.2.extra de iud. Roma.in l.2. ff. de
off.aſſeſſ. & eſt communis opinio, ut
teſtatur apoſt.ad Fel.in d.c.2. nu.6.
Lanfranc.de arbit. par. 2. ad finem,
apoſt.ad Abb.in c.cum cauſam,in fi.
extra de iud.Cagnol.in repet.l.diem

fun-

functo, nu. 15. ff. de offi. aſſeſſ. Gaſpar
Caballi. in addi. ad conſt. Aegid. lib.
3. c. 17. nu. 3. Borell. d. §. 2. gl. 1. nu. 85.
Cucc. d. tit. d. tit. de Vic. epiſ. nu. 49.
13 Tertiò declaratur, niſi adſit licen
tia Papæ, c. Hadrianus, 63. diſtinct.
Gemin. in ca. 2. de præb. lib. 6. Anto.
Franc. in apoſtilla ad Abb. in c. quo-
niam, num. 3. extra de offi. ord. Ber-
tach. tract. de epiſ. lib. 4. par. 6. tit. de
Vic. epiſ. nu. 14. Rip. in d. c. decerni-
mus, nu. 56. Caballi. in d. c. 17. num. 3.
14 & Papam committere poſſe clerico-
rum cauſas criminales etiam mero
laico, dicit glo. in c. bene quidem in
præter. 96. diſt. quam totum mun-
dum ſequi teſtatur Bero. q. 7. num. 1.
Clar. in prac. crim. §. fi. q. 41. ver. ſed
quid dicendum, & Pau. de Caſt. con-
ſil. 220. incipiente, viſa quadam di-
ſputatione affirmat ſe fuiſſe Floren-
15 tiæ tempore, quo ibidem aderat Pa-
pa Martinus Quintus, officio Vica-
riatus Florentiæ in ſpiritualibus Pō-
tificis decreto, licèt eſſet coniuga-
tus, decoratum, prout illum refert
Tho. Diplonat. in eius vita.
16 Quartò declaratur, quando in ci-
uitate, vel diœceſi populi diuerſarū
linguarum reperiuntur; quia tunc, ſi
vrget neceſſitas, tenetur Epiſcopus
conſtituere ſibi Vicarium non tantū
clericum, ſed epiſcopum illius lin-
guæ, c. quoniam, vbi Abb. in 3. not.
ext. de off. ord. ponit exemplum de
Ciuitate Conſtantinopolitana, & de
multis locis Calabriæ, & de Ciuitate
17 Tridentina, in qua adſunt Theutoni-
ci, & Itali, & de Ciuitate Meten. in
qua adſunt Galli, & Theutonici. In
iſtis enim Ciuitatibus, Abb. in d. c.
quoniam, in 4. not. ſecundum tertiū
intellectum, dicit eſſe conſtituendos
Vicarios, qui epiſcopi ſunt, & non
18 habent adminiſtrationem epiſcopa-
tus, quos idem Abb. in d. c. quoniam,
num. 4. in fin. vocat nullatenſes epi-
ſcopos, & Picard. inter conſi. Menoc. fortè, nullatenentes.
52. nu. 91. vol. 1. At Concilium Tri-
dentinum, titulares, vt in c. 2. ſeſſ. 14.
in decreto de reformat. firmat Cuc.
Inſt. iur. can. de epiſ. nu. 416.

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi incedere debet in habitu clericali per Ciuitatem, & diœceſim, ſicut Epiſcopus.

2 Declaratur, nu. 2.

3 Vicarius Epiſcopi in itinere habitu conſueto vti poteſt.

QVÆSTIO XXXII.

LIcèt autem Vicarius Epiſcopi
debeat eſſe clericus: non tamen
requiritur neceſſariò, quòd ſit in ſa-
1 cris conſtitutus, ſed tantùm, quòd
prima tonſura ſit initiatus, vt ex fa-
cto reſp. Brun. conſ. 97. lib. 2. & ince
dat in habitu clericali per Ciuitatē,
& diœceſim, ſicut epiſcopus ipſum
conſtituens, c. in noua, 16. q. 7. Rebuf.
prac. benef. tit. de Vic. epiſc. num. 7.
Cucc. Inſtit. iur. can. de Vicar. epiſ.
num. 50. cum ſeq.
2 Declaratur, vt debeat geſtare ve-
ſtes clericorum, non autem omnes,
quæ ſoli Epiſcopo conueniunt, Cucc.
d. tit. de Vic. epiſ. nu. 50. cum ſequen.
Dicens, quòd ſi Vicarius laicorum
veſtibus incedat, & illis indutus in-
tra ſuam diœceſim, vel Ciuitatē be-
neficium eccleſiaſticum alicui con-
ferat, debere eum, qui beneficium aſ-
ſecutus

Digitized by Google

ſecutus fuit, aut Vicariū ipſum probare, quòd eſſet Vicarius, & clericus, quo tempore contulit beneficium, quamuis alioquin hoc probare opus non eſſet.

3 Declaratur, quando Vicarius incedit in Ciuitate, & diœceſi, non autem ſi in itinere, in quo reputatur peregrinus, & eius habitu conſueto vti poteſt, Rebuf. d. tit. de Vic. epiſc. nu. 39. Cucc. in eodem tit. nu. 52.

SVMMARIVM.

1 *Vicarij Epiſcopalis qualitates.*

QVAESTIO XXXIII.

IN aſſumendo autem Vicario non oſcitanter ſe gerere debet Epiſcopus, ſed perſonā eligere debet qualificatam, circumſpectam, bonæ, & approbatæ vitæ, timentem Deum, veridicam, liberalem, temperatam, for-
1 tem, magnanimam, manſuetam, doctam, & quæ non declinet ad dexteram, neque ad ſiniſtram, vt monet Paul. de pot. cap. ſed. vac. 2. par. prin. q. 10. nu. 34. Foller. pract. cri. can. par. 1. moral. nu. 116. Rebuf. pract. benef. tit. de Vic. epiſ. nu. 28. & 33. Cucc. Inſti. iur. cano. de Vic. epiſ. nu. 44. cum ſequ. Vbi monet Epiſcopum, ne talē Vicarium conſtituat, cui illud Virgilianum exprobari poſſit: Hic alienus oues cuſtos bis mulget in hora: Et ſuccus pecori, & lac ſubducitur agnis, Paul. Fuſc. tract. de Viſit. & reg. eccleſ. c. 15. nu. 32. lib. 1.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi exterus eligi non debet.*

2 *Nec excommunicatus.*

QVAESTIO XXXIV.

ET vt conuerſatio Vicarij Epiſcopalis nota eſſe poſſit, ac pro-
1 bata, nō expedit eligere exterum ad Vicariatum, ſecundum Foller. prac. crimin. can. 1. par. moral. nu. 117. qui damnat prælatos, qui Vicarios eligūt Hiſpanos, aut alterius nationis, firmat Cucc. Inſtit. iur. cano. de Vic. epiſc. num. 53.

2 Prout nec etiam eligi debet excommunicatus, ſecundum Franc. ca. de off. vic. in 6. Foller. vbi ſupra, numer. 116. Cucc. dicto titu. de Vicar. epiſc. num. 54.

SVMMARIVM.

1 *Ordinarius eſſe poteſt maior annis xx.*

2 *Vicarius Epiſcopi non debet eſſe minor annorum xxv.*

3 *Sicut nec promouendus ad dignitates habentes curam animarū.*

4 *Nec ad officium, vel dignitatem, continens adminiſtrationem.*

5 *Vicarius Epiſcopi habet dignitatem cum adminiſtratione.*

6 *Epiſcopus ſuper ætate Vicarij diſpenſare non poteſt.*

7 *Vicarius capituli ſede vacante in cauſa hæreſis conſtitutus, debet attingere quadrageſimum annum.*

8 *Alioquin geſta non valebunt.*

QVAESTIO XXXV.

AN autem Vicarius Epiſcopi debeat excedere annum ætat. ſuę vigeſimum quintum, dubitari pote-
1 rat, quia maior viginti annis poteſt ordinarius deputari etiam ab inferiori

Digitized by Google

riori à principe, l. quidam conſulebant, vbi Imo. & Alex. in princ. ff. de re iud. glo. l. cum prætor, in fin. ff. de iud. c. cum vigeſimum, vbi Canoniſtæ, ext. de of. deleg. Capr. reg. 31. nu. 5. ergo etiam dicendum eſt poſſe creari Vicarium Epiſcopi, qui etiam ordinarius eſt, ſecundum communẽ Doctorum ſententiam, de qua dicã, inf. lib. 2. q.

2 Sed quòd non debeat eſſe minor xxv. ann. probat text. in c. cum in cũctis, §. inferiora, vbi Abb. & Dec. nu. 5. ext. de elec. à quo poſtmodum excerptus eſt tex. in c. 12. ver. nemo igitur, ſeſſ. 24. in decreto de refor. apud

3 Conc. Trid. vbi nemo ad quaſcunq; dignitates, quibus animarum cura ſubeſt, promoueri poteſt, niſi qui ętatis ſuæ vigeſimum quintum annum attigerit. Et comprobatur, quia mi-

4 nor 25. ann. ad officium, vel dignitatem, continens adminiſtrationẽ admmitti non debet, l. ad rempublicã, ff. de mun. & hon. Bar. in d. l. quidam, nu. 2. ff. de re iud. Sed Vicarius Epi-

5 ſcopi habet dignitatem, & quidem cum adminiſtratione rerum ſpiritualium, gl. in clem. 2. in ver. delegatus, & ibi Ancar. in princ. Card. num. 22. Imo. nu. 18. de reſcrip. glo. in clemen. auditor, de reſcrip. Abb. in cap. quoniam, nu. 11. extra de of. deleg. Staphil. de lit. grat. & inſt. tit. de modo, & forma impetr. benef. cap. dignitatis perſon. & offi. diff. nu. 12. Ant. de Præt. in tract. pe iuriſd. epiſc. cap. 6. num. 51. Nicol. Mil. in repert. in ver. Dignitas eſt eſſe Vicarium Epiſcopi: ergo Vicarius Epiſcopi non debet eſſe minor annis viginti quinque, & ita in ſpecie firmat Rebuf. quamuis de prædictis non faciat mentionem in prac. benef. tit. de vic. epiſc. nu. 28.

Non obſtant adducta ſupra in cõtrarium, cum de alio iudice loquantur, quàm de Vicario Epiſcopi, in quo propter dignitatem, & adminiſtrationem ſpiritualium ætas viginti quinque annorum requiritur, d. §. inferiora, cum adductis ibi per Abb. num. 3. & d. cap. 12. ſeſſ. 24. & d. l. ad rempublicam.

6 Ampliatur, vt nec Epiſcopus diſpenſare valeat ſuper ætate ſui Vicarij, Card. in clemen. 1. q. 38. nu. 25. de offic. Vicar. Dicens opinionem Archid. qui contrarium tenet in c. licèt canon. de elect. in 6. communiter reprobari, Abb. in d. c. cum in cunctis. §. inferiora, num. 3. vbi Dec. num. 8. extra de elect.

7 Declaratur, vt non procedat in vicario capituli ſede vacante in cauſa hæreſis, in qua non poteſt deputari Vicarius à capitulo, niſi attigerit an

8 num ſuæ ætatis quadrageſimũ, aliàs non valent geſta per eum, etiam ſi non opponatur, Paul. de poteſt. cap. ſede vacan. 2. par. princ. q. 10. num. 9. poſt glo in d. clem. 1. in ver. committi, de hæret.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi idoneus eſſe debet moribus, ſcientia, & ætate.*

2 *Vicarius Epiſcopi eligi debet doctus, bonæ opinionis, & bene meritus, & num. 12.*

3 *Iudices eſſe poſſunt illiterati. Contra, num. 11. Declaratur, num. 13.*

4 *Poteſtates terrarum quotidie illiterati eliguntur.*

5 *Ma-*

5 *Matrimoniales cauſæ tractandæ ſunt per iudices, qui non ignorent ſtatuta canonum.*

6 *Cauſa terminanda ſecundum ius canonicum, committi debet auditori in iure canonico.*

7 *Vicarius Epiſcopi cauſas matrimoniales cognoſcere poteſt.*

8 *Promoueri quis debeat ad dignitatem habentem curam animarum.*

9 *Vicarius Epiſcopi debet eſſe Doctor iuris canonici, & nu. 12.*

Declaratur, nu. 13. 14. & 15.

10 *Archidiaconi ſunt oculi Epiſcoporum.*

Debent eſſe Doctores iuris canonici, vel licentiati.

QVAESTIO XXXVI.

ET cum Vicarius Epiſcopi non ſolũ moribus, & ætate idoneus
1 eſſe debeat, verum etiam ſcientia, vt ſcribit Rebuf. in prac. benef. tit. de Vic. epiſ. nu. 28. ſubdens, num. 33. do-
2 ctos, & bonæ opinionis homines, ac benemeritos eſſe eligendos: Iccirco quæro in propoſito, an Vicarius Epiſcopi debeat neceſſariò eſſe Doctor ſaltem iuris canonici: & primo aſpectu reſpondendum videbatur, quod non, per regulam l. pen. & ibi Doct. C. de iud. c. ſciſcitatus, vbi Abb. & Felin. nu. 9. extra de reſcript. Vbi illi-
3 terati iudices eſſe poſſunt, & ideò ſecundum Bal. & Iaſ. in d. l. pen. & Fel.
4 in d. c. ſciſcitatus, num. 9. Poteſtates terrarum quotidie eliguntur viri illiterati, pro quibus latè differendo reſpondit Menoc. conſ. 100. a num. 243. vſq; ad 259. vol. 1.

Sed contrarium probat tex. in c. fi. in fin. vbi Abb. extra de conſangu.
5 & affinit. Vbi habetur, quòd cauſæ matrimoniales tractandæ ſunt per iudices, qui non ignorent ſtatuta canonũ, firmat Rot. deciſ. 84. aliàs 778. tit. de reſcr. in antiqu. dicens, quòd cauſa terminanda ſecundum doctri-
6 nam iuris canonici, debet committi auditori in iure canonico. Sed Vica-
7 rio Epiſcopi competit cognitio huiuſmodi cauſarum matrimonialiũ, c. pen. in fi. ext. de reſt. in integ. Bertac. in trac. de epiſc. lib. 4. par. 7. tit. de Vic. epiſ. num. 14. & dicam latius infra, lib. 2. q. 43. & ſeq. meritò debet eſſe Doctor iuris canonici.

Secundò pro hac ſententia poteſt adduci tex. in c. cum in cunctis, §. inferiora, & ibi Abb. ext. de elec. Cõc. Trid. in c. 12. verſ. nemo igitur deinceps, ſeſſ. 24. in decreto de reformat.
8 Vbi ad quaſcunque dignitates, quibus ſubeſt cura animarũ, nullus admitti debet, niſi illa doctrina commendetur idoneus, quæ ad ſuum munus exequendum eſt neceſſaria. Vnde cum ſcientia canonum ſit neceſſaria ad munus Vicariatus exequen-
9 dum, vt probatur in d. cap. 1. in fin. extra de conſag. & affi. & dixi ſupra in proœmio, Vicarius Epiſcopi debet eſſe Doctor iuris canonici.

10 Tertiò adducitur hæc ratio: Archidiaconi dicũtur oculi Epiſcoporum, c. ad hæc, extra de offi. Archid. Hoſt. in ſumma, de offic. Archid. nu. 1. & ipſo iure Vicarij illorum abſentium, c. 1. vbi glo. & But. c. ad hæc, §. ſecundum, & §. item epiſtola, ext. de off. Archid. Sed Archidiaconi Doctores eſſe debent, aut licentiati in iure canonico, Concil. Trid. d. c. 12. verſ.

verſ. Archidiaconi,ſeſſ.24.ergo etiã Vicarius in ſpiritualibus generalis.

11 Quartò accedit auctoritas multorum, qui affirmarunt imperitum, & illiteratum munus iudicandi obtinere non poſſe, vt poſt Bal. in l.vlt. q. 16. C de hæred. inſtituen. & alios cõgeſtos refert Menoc.d.conſil.100. num.243.vol.1.

12 Vltimò hanc q. decidere videtur Concilium Tridentinum in cap. 16. ſeſſ. 24. in decreto de reformat. Vbi mortuo Epiſcopo Vicarius creari debet, qui ſaltem ſit in iure canonice Doctor, vel licentiatus, vel aliàs quantum fieri poteſt idoneus, & alibi Pauin.de pot.cap.ſede vac.2.par. princ.q.10.n.24.* ſcribit huiuſmodi officiales eligi de militibus, & ſufficiẽtioribus,& * diuitibus, Deumque timentibus, & inter litteratos Vicarium Epiſcopi optimum locum tenere aſſerit Pau..Granut.lib. 1.theorem.12.num.2.verſ.de iure ciuili.

ortè me ...ibus, ortè,do ...ribus.

Declaratur hæc concluſio, vt non 13 habeat locum,quando Vicarius Epiſcopi aſſumeret ſibi aſſeſſorem, quia tunc non requiritur neceſſariò,quòd Doctor ſit, cum poſſit aſſeſſorem Doctorem iuris canonici conſulere. Nã & iudices imperiti eſſe poſſunt, & Rectores Ciuitatum, aſſumendo aſſeſſores,Bal.Salic.& Iaſ.in d.l.pen.in princ.C.de iud.& in l.fi.C.de ſent.ex breui, c.rec.|Fel. qui de iudice ſpirituali loquitur in d.c. ſciſcitatus, nu. 9.extra de reſcrip. Et ita obſeruari vidi in Epiſcopatu Fanenſi, in quo aliàs deputatus fuit Vicarius Reuer. Pater,frater Io. Maria Brunellus ordinis S. Dominici ſacræ Theologiæ profeſſor, qui aſſeſſorem Doctorem iuris canonici conſulebat,& de aſſeſſore Vicarij epiſcopi,Brun.conſi.89. num.18.cum ſeq.

Secundò declaratur,niſi Vicarius 14 eſſet in in iure canonico licentiatus, vel aliàs idoneus probatus, ſecundũ Concil. Trident.d.c.16. ſeſſ.24.Pau. Fuſc. tract. de viſit. & reg. ecc.c.15. num.32.lib. 1.

Tertiò declaratur,vt procedat in 15 Vicario generali Epiſcopi, non autem in Vicario foraneo, qui non dicitur habere dignitatẽ, Ancar.Card. & Imo. in cle. 2. de reſcript. Rebuff. in prac.benef.tit.de Vic.epiſ.num.4. Vant.de null. tit. de nul.ſent.ex def. iuriſd. deleg. nu.66. & ideò non militãt in eo, quæ ſupra de ſcientia canonum dicta ſunt.

SVMMARIVM.

1 *Canonicus regularis poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi.*
Declaratur,num.7,

2 *Canonici regulares per ſe ipſos clerici cenſentur.*

3 *Canonici regulares veniunt appellatione clericorum.*

4 *Vicarius Epiſcopi debet eſſe clericus.*

5 *Canonicus regularis creari poteſt Archidiaconus.*

6 *Archidiaconus abſente Epiſcopo, eius Vicarius dicitur ipſo iure.*

8 *Regularis obſequio alicuius Prælati ſe ſubijcere non poteſt ſine licentia ſui ſuperioris.*

QVAESTIO XXXVII.

Quæro etiam,an idoneus ad Vicariatum Epiſcopi dicatur eſſe

ſe canonicus regularis? Reſpondeo,
1 quod ſic. Doct. in c. ſi quis, 68. diſt. Ioan. de Imo. in c. fi. de cler. ægro. quòd refert & ſequitur Pariſ. conſil. 40.num.19.in 4. Cucc.Inſt.iur. can. de Vic.epiſ.nu.57.lib.2.Franc.Marc. q.1287.in prin. par.1. Mouentur iſti auctoritate glo. in d. cap. ſi quis, in ver.maiorem,diſt.78. quæ de mona-
2 chis loquitur. Quib. aſtipulatur hæc ratio: nam canonici regulares per ſe ipſos clerici cenſentur. cap.1. &c. generaliter, 16. q.1. & diuus Thom. 2.2.q. 169. arti. 4. in reſponſo ad ſecundum argumentum. Vbi inquit, quòd ordini canonicorum regularium qualitas clericatus per ſe competit, ſed monachis competit per accidens,quem ſequitur conſulendo Port.Imo.conſil. 165.nu.93.cum ſeq. & num.23.per tex. in c. cum tibi, in ver.conſultationi tuæ,de ver.ſig.Vbi
3 clericorũ appellatione canonici continentur nulla habita diſtinctione ſecularium, vel regularium: cum ergo
4 clericus Vicarius Epiſcopi eſſe debeat, c. in noua, 16. q. 7. & dixi ſupra, q.31. nil mirum, ſi etiam canonicus regularis eſſe poteſt,qui clerici appellatione continetur.
5 Secundò facit hæc alia ratio: Canonicus regularis poteſt creari Archidiaconus.glo.2.in c.præterea,ex. de præb.Port.Imol.conſi.165.nu.40. ergo eodem modo creari poteſt Vi-
6 carius Epiſcopi, cum Archidiaconus Epiſcopo abſente dicatur eius Vicarius ipſo iure, c.1. vbi glo. & But.c.ad hæc.§.ſecundum,& §.item epiſtola,ext.de off.Arch.
7 Declaratur,vt procedat, quando interueniſſet ſuperioris licentia,Rebuff. in pract. benefic. titu. de vicar. epiſcop.numero tertio,Frãc. Marc. dicta quæſtio.1287. in princip.Con-
8 cil.Triden.in cap.4. ſeſſio.25.titu.de regul.& monial.vbi prohibetur quibuſcunque regularibus ſine ſuorum ſuperiorum licẽtia ſubijci obſequio alicuius Prælati. Cucc. Inſtit.iur.cano.de Vicar.epiſc. num.58.quamuis abſque huiuſmodi licentia canonicum regularem eligi poſſe ad Vicariatum Epiſcopi ſcribant, Cardin. Flor.clemen.1.§.ad prioratus,de regul.& Conrad. de conſtitu. epiſcop. num. 5.

SVMMARIVM.

1 *Monachus habetur pro mortuo.*
Contra,nu.5.
2 *Non habet velle,nec nolle.*
3 *Stare debet in cella.*
4 *Vicarius Epiſcopi deputari poteſt.*
Ampliatur,nu.9.
Declaratur, numero 10. 11. 13. 14.& 15.
5 *Fratres ordinis Minorum funditus pro mortuis habentur.*
6 *Monachorum ſtatus differt à ſtatu fratrum ordinis Minorum.*
7 *Monachi plura officia exercere poßunt & qualia, remiſſiue.*
8 *Epiſcopus vtilitatis cauſa Monachos à clauſtro auocare poteſt.*
9 *Monachus deputari poteſt locum tenens Vicarij Epiſcopi.*
10 *Monachus ſine licentia Abbatis non poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi.*
Ampliatur,nu.11.

12 Mo-

12 *Monachus quādo obedire debeat Abbbati potius, quàm Epiſcopo.*
13 *Monachus habens adminiſtrationem, Vicarius Epiſcopi deputari poteſt ſine licentia Abbatis.*
16 *Abbas habens adminiſtrationem, poteſt eſſe officialis Epiſcopi.*

QVAESTIO XXXVIII.

MAior autem in monacho videbatur eſſe dubitatio, quòd nō poſſet deputari Vicarius Epiſcopi, cum monachus habeatur pro mor-
1 tuo, & ſit à cœtu ſecularium penitus ſegregatus. l. Deo nobis. §. hoc etiam congruum, C. de epiſc. & cler. iuncta l. iudicium ſoluitur, ff. de iud. c. placuit, el ſecundo, & cap. monachi. 16. q. 1. capit. cauſam, quæ. extra de iud. cap. ex parte, extra de accuſat. Guido Papæ, q. 563. in princ. Vant. de nullit. titu. de null. ex defec. iu-
2 riſd. deleg. nume. 82. Nec habet quoad hoc velle, nec nolle, Rot. deciſ. 4. num. 2. titu. de offic. Vicar. in
3 antiq. Et ſtare debet in cella, Rom. ſingul. 500. & ſimplicem monachum non poſſe deputari Vicarium Epiſcopi, tenet Guid. dec. manuſcrip.
4 114. Sed contrarium tenet Abb. in cap. ſi. num. 4. extra de cler. ægrot. & in ca. cum cauſam, num. 9. extra de elect. poſt Ioan. And. in clemen. & ſi principalis, vbi Card. nume. 17. Imol. nume. 26. de reſcri. & Archid. in cap. in noua, 16. q. 7. Rota deciſ. 3. alias 284. nume. 2. in antiq. titu. de offic. Vicar, & deciſio. 4. in antiquior. per Biſſig. Guido Papæ, deciſ. 563. in princip. Rebuff. in pract. benefic. titu. de Vic. epiſ. num. 30. Franc. Marc. hi

q. 1286. in princip. par. 1. Vant. de null. ex defec. iuriſd. deleg. num. 82. Reuerendiſ. Do. Fuſcus Epiſcopus Sarnen. tract. de viſit. & reg. eccleſ. c. 17. num. 100. lib. 2. Cucc. Inſtit. iur. can. de Vic. epiſ. nu. 57. lib. 2.

Mouentur omnes per glo. in cap. de præſentium, in ver. defenſor, 16. q. 1. & in cap. monachi, in ver. Abbate, eadem q. Vbi monachus iudex ab Epiſcopo conſtitui poteſt, melior gl. in c. ſi quis, & ibi Doct. in ver. maiorem, diſtin. 58. Vbi monachus poteſt eſſe vicedominus Epiſcopi ea ratione, quia Epiſcopus debet habere teſtimonium a monachis, 2. quæſtio 7. c. cum paſtoralis, firmat expreſſius Mil. in reper. in ver. Vicarius Epiſcopi.

5 Ad contraria reſpondetur, quòd locum habent in fratribus ordinum minorum, qui funditus pro mortuis habentur, clement. exiui de Paradiſo, extra de verborum ſignificationibus, Bal. in l. cùm acutiſſimi, colum. fin. C. de fideicom. Dec. conſil. 499. per totum, & ita declarat Vant. de nulli. ex defec. iuriſd. deleg. num.
6 78. ſecus in monachis, quorum ſtatus longè differt ab illis, vt reſpon-
7 dit Deci. conſil. 199. in princip. & multa officia exercere non prohibetur, vt fusè illa refert Innocen. Abb. & Felin. in cap. cum I. & A. extra de re iudic. Guido Papæ, dicta quæſtio 563. numero ſecundo, & Vant. in lo-
8 co præcitato: poſſuntque per Epiſcopos vtilitatis cauſa a clauſtro auocari, Rot. dicta deci. 3. tit. de offi. Vicar. in antiq. per tex. in cap. qui verè, 16. quæſtione prima, Card. in clem. 1. §. ad prioratus, nu. 6. de reg.

Am-

9 Ampliatur, vt etiam deputari poſſit locum tenens Vicarij, vel officialis Epiſcopi, Rot. dicta deciſ. 3. alias 283. & deciſio. quarta, eodem tit. de officio Vicar. in antiquioribus, per Biſſig.

10 Declaratur ſupradicta concluſio, vt procedat interueniente licentia Abbatis, vel ſuperioris, aliàs ſine huiuſmodi licentia Vicarius Epiſcopi deputari nõ poterit, Biſſig. dicta deciſio. 4. titu. de offic. Vic. in antiquiobus Rotæ, ſecundum nouam impreſſionem, Card. in dicta clemen. 2. nume. 17. Imo nume. 26. Guido Papæ, d. q. 563. Franc. Marc. d. q. 1287. in prin. Abb. in d. cap. cum. cauſam, num. 9. extra de elect. Rebuff. d. titu. de Vic. epiſ. num. 30. & in monacho profeſſo ordinis Sancti Benedicti, idem Marc. q. 1120. num. 12. par. 2. Mil. in d. reper. in ver. Vicarius Epiſcopi, Fuſc. dicto tract. de viſit. & reg. eccl. dicto capit. 17. num. 100. vbi citat Card. in diuerſam ſententiam cum gloſ. in cap. ſi quis, 58. diſtinctio. Cucc. Inſti. iur. cano. dicto titu. de Vicar. epiſ. numero 57. cum ſequen. Feder. de Sen. conſilio 104. columna ſecunda, Ant. de Pret. in tract. de iuriſd. epiſ. cap. 6. nume. 43. Crauet. conſilio 325. numer. ver. ſecundò dubitatur, & Concil. Triden. cap. 4. ſeſſ. 25. titu. de reg. & monial. dum prohibet, ne quis regularis ſine ſui ſuperioris licentia ſubijciat ſe obſequio alicuius Prælati, poſt gl. in. d. c. de præſentium, & in d. c. monachi.

Extende hanc declarationem, vt nec etiam poſſit ſine licentia Abbatis, vel ſuperioris eſſe Vicarius capituli ſede vacante, nec locum tenens Vicarij, Pauin. de pot. cap. ſede vac. 2. parte princ. quæſt. 10. numer. 15. Et ſi monachus non eſt exemptus, debet etiam interuenire licentia Epiſcopi, ſecundum Laud. quem refert, & ſequitur Cardin. in
12 dicta clemen. 2. nume. 17. Subdens, quod ſi diſcordãt Epiſcopus, & Abbas, debet monachus obedire potiùs Abbati, quàm Epiſcopo.

13 Subdeclaratur, vt procedat in monacho clauſtrali: ſecus in monacho habente adminiſtrationem, Card. cle. 2. nume. 17. de reſcrip. Guido Papæ, dicta quæſt. 563. verſic. ſecundo caſu, Vant. dicto titu. de nullit. ex defec. iuriſd. delega. nume. 82. ea ratione, quia cum illis adminiſtratio concedatur, & conſequenter cõuerſatio, & frequentatio cum hominibus laicis, & alijs in cauſis ſecularibus, multò magis poterit præſidere in cauſis ſpiritualib. iuxta regu. auth. multò magis. C. de ſacroſanct. eccleſ.

14 Subdeclaratur, niſi forſan Abbas eſſet mortuus, vel abſens, & neceſſitas vrgeret, vel vtilitas monaſterij, Biſſig. dicta deciſione quarta, numero tertio.

Secũdò principaliter declaratur, quando monachus habet ſecum vnũ religioſum de ſuo conuentu, quia ſo-
15 lus ſtare non debet, capit. 2. de ſtatu monac. clemen. ne in agro. §. ad hæc, eo titu. Imola in c. fin. de cler. ægrot. Rebuff. dicto titu. de Vicar. epiſ. nume. 31. Frãc. Marc. dicta quæſt. 1287. in princ. Cucc. dicto titu. de Vicar. epiſ. num. 59. poſt Card. Alexan. c. ſi quis, circa finem, diſt. 58. Imola

in

in cap. fin. de cler. agrot.

16 Tertiò declaratur, vt non procedat in Abb. habente adminiſtrationem, qui poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi, Guido deciſio. 112. in codicibus manu ſcriptis.

SVMMARIVM.

1 *Sententia lata per monachum conſtitutum Vicarium Epiſcopi ſine licentia ſuperioris, non tenet.*
Contra, num. 4.
Ampliatur, num. 8.
Declaratur, num. 9.

2 *Monachus non habet velle, nec nolle.*

3 *Voluntate deficiente nihil explicari poteſt.*

5 *Monachus Vicarius Epiſcopi toleratus, præſumitur canonicè inſtitutus, & cum licentia Abbatis.*

6 *Geſta per iudicem erroneũ, quando ſuſtineantur.*

7 *Monachus Vicarius Epiſcopi toleratus, habet iuriſdictionem propter publicam vtilitatem.*

10 *Proceſſus, & ſententiæ latæ per iudicem, qui patiebatur defectũ ſuæ poteſtatis impeditiuum, ſi non fuit oppoſitum, ipſo iure tenent.*

QVAESTIO XXXIX.

Alia etiam à præmiſſis quæſtio venit diuidenda, an .ſ. ſententia lata per monachum, qui fuit conſtitutus Vicarius abſque licentia ſui ſuperioris, ſit ipſo iure nulla. Dubiũ enim faciebant, quæ ſcribit Biſſign. ad 4. deciſ. Rot. tit. de of. Vic. in antiquis, dum inquit, nullã eſſe ſententiã
propter impedimentum iudicantis,
2 proueniens ex defectu voluntatis,
quia Monachus non habet, neq; velle, neq; nolle, c. ſi religioſus, de elect. c. religioſus, de teſta. in 6. & volunta-
3 te deficiente, nihil explicari poſſe
multis cõprobat Vãt. de null. ex def. iuriſd. deleg. nu. 84. ver. & videbitur.
4 Sed contrariam partẽ tenuit Rot.
deciſ. 3. alias 284. tit. de offic. Vic. in antiq. ſecundum nouam impreſſionem, Guido Papæ deciſ. 563. nu. 1. ad fi. Vant. de null. ſent. ex defec. iuriſd. dele. nu. 82. & hæc opinio eſt æquior & receptior, vt teſtantur Biſſign. & Vant. in locis iam adductis. Huius ſententiæ fundamentum illud eſt, q͂a ex quo Epiſcopus illum tolerauit, præſumptio eſt, quòd canonicè, & cũ licentia Abbatis illum met conſtitue-
5 rit, ſecundum Biſſig. d. deciſ. 4. in fin.
& ob huiuſmodi erroneam præſumptionem, & publicam vtilitatem, ſententia ab ipſo prolata valebit, ſecundum Guid. Papæ d. deciſ. 563. nu. 1. quia ob communem errorem, & pu-
6 blicam vtilitatem geſta per erroneũ
iudicem, ſuſtinentur, l. Barbarius, vbi Bar. & alij, ff. de offic. præſid. l. 2. C. de ſent. præſertim, quando toleratur à ſuperiore Epiſcopo, quo caſu habet
7 iuriſdictionem propter publicam v-
tilitatem, per ea quæ ſcribit Fel. in c. ſciſcitatus, nu. 5. ver. aliæ rationes, extra de reſcr. dum dicit: ordinarium toleratum à ſuperiore habere iuriſdictionem ordinariam.
8 Ampliatur iſta ſententia, etiam ſi
lata fuiſſet per Monachum Vicariũ Capituli ſede vacante, abſq; licẽtia, vel tolerãtia Abbatis, Pauin. de pot.

c.ſede vac.2.par.prin.q.10.num.15. poſt Canoniſt. in cle. & ſi principa-
9 lis,de reſcrip. Declaratur,vt procedat,quando ab initio non fuit oppoſitum contra perſonam ipſius Monachi, videlicet, quòd non poterat eſſe Vicarius ſine licentia Abbatis, quia tunc valet ſententia, & proceſſus,vt declarant Biſſig. Rot. Guido, & Vant.in locis præallegatis, & ra-
10 tione,quia proceſſus, & ſententiæ lata per iudicem,qui patiebatur defectum ſuæ poteſtatis impeditiuum, ſi non fuit oppoſitum,ipſo iure tenent, Innoc.Abb. & Fel. in d.c.ſciſcitatus, col.3. num.4. ext. de reſcr. Vant.de null.tit.quib.mod.ſententiæ nul.def. poſſ.nu.4 & eſt communis opin.teſte Fel.& Vant.in locis præallegatis.

SVMMARIVM.

1 *Religioſus ordinis mendicantium non poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi.*

2 *Simonias committendi occaſio, & recedendi à regula, dari non debet.*

QVAESTIO XL.

Qvid autem de religioſo ordinis mendicantium?an poſſit vicarius epiſcopi deputari? Reſpon-
1 deo,quòd non,clem.1. §. ad prioratus, & ibi Paul.& Card.nu.6. de reg. Rebuff.in prac.benef.tit.de Vic.epiſ. nu.32.Franc.Marc. q.Delphin.1287. num.1. par.1. poſt Io. And. & Io. de Imo.in c.fi.extra de cler. ægrot. Ant. de Præt.in tract. de iuriſd.epiſc. c.6. nu.43.Paul.Fuſc.de Viſit.& reg.eccl. c.17.nu.100.lib.2. Conrad.de conſt. epiſ.nu.5.Cucc.Inſt.iur.cano.de vic.
2 epiſ.nu.56. Ea ratione,quia daretur occaſio committendi ſimonias, & à regula recedendi contra tex. in c.1. ſeſſ.25.apud Concil.Trid.vt animaduertit Card. in cle. pleriſq; num.14. de elect.

SVMMARIVM.

1 *Iudex laicus maleficiorum,non poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi. Declaratur,num.5.*

2 *Ordinatos iudicare non poteſt,qui nõ poteſt aſcendere ad ordines.*

3 *Irregularis fit iudex, & quicunque participat in cauſa ſanguinis.*

4 *Sanguinis effuſio non decet miniſtros Dei.*

6 *Epiſcopus diſpenſare poteſt dictatorem vindicta ſanguinis.*

QVAESTIO XLI.

Dixi ſupra,quòd Vicarius epiſcopi non debet eſſe laicus. Quæro modò, an is, qui fuit iudex laicus
1 maleficiorũ,poſſit eſſe Vicarius epiſcopi. Reſpondeo, quòd non, teſte Bal.in prælud. decret. in ver. vniuerſis,col.2. num.18. ſequitur Pauin. in tract.de pot.c.ſede vac.2.par. princ. q.10. nu.34. Ant.Franc. in apoſt. ad Abb.in c.ſicut,ante finem, extra ne cler.vel mona.Io.de Sel.tract. de beneſ.par.2.q.23.nu.13. Qui enim non
2 poteſt aſcendere ad ordines, non poteſt iudicare ordinatos, ſecundum Bal.in d.ver. vniuerſis, num.18. poſt Inno.in c. cum P.Manconella, extra de accuſ. Et aliàs diuus Thomas 4. ſent.diſt.2. 2.art.5.poſt medium,ſcribit,quòd iudex,& omnes, qui parti-
3 cipant in cauſa ſanguinis, ſunt irre-
4 gulares propter hoc,quòd effuſio ſanguinis

guinis non decet miniſtros Dei; refert illum Ant.Fran.in apoſt.ad Abbat.in c. ſicut, ante finem, extra ne cler.vel mona. firmant Canoniſtæ in c.in Archiepiſcopatu,c.clerici, & c. ſententiam,extra eod. Diaz in prac. crimi.cano.cap.92.Dec.c.2.nu 4. de
5 iud. Declaratur,niſi fuerit diſpenſatus, vt per Card. in c.1. extra ne cle. vel mona. Fel.in c. cum illorum, nu. 12. de ſent. excom. Et de Epiſcopo
6 diſpenſante dictatorem vindictæ ſanguinis,Bertach.tract.de epiſc.par.2. lib.4.tit.de ant.epiſ.circa ſpir. num. 141. verſ. 156. & ab omnibus irregularitatibus, non deductis ad forũ contentioſum,Concil.Trid. c.6. ſeſſ. 24.in decreto de reſeruat.

SVMMARIVM.

1 *Canonicus ſæcularis Vicarius Epiſcopi deputari poteſt.*
2 *Et Vicarius capituli ſede vacante.*

QVAESTIO XLII.

NVmquid etiam Canonicus ſæcularis deputari poſſit Vica-
1 rius Epiſcopi? Reſpondeo, quòd ſic, vt per Card.in cle.ſtatutum, de elec. Pauin.trac.de of.& pot. ca.ſede vac. 2.par.prin.q.10.num.4.Foller.ſuper conſt.regni,tit.de ſacroſ.eccl.nu.75. Ancar.Card.Abb.& Imo.poſt Ioan. And.in c.cum olim,de re iud.& But. in c.petitio,nu.2.extra de proc. Bal. conſ.344. lib.5. Card. conſ.53. incipiente,Decanus,de quo meminit Felin.d.c.cum olim, col.1. cum cæteris adductis per Ferret.conſ.327. nu.4. & per totum. Ex quibus conſtat Canonicum tam ab Epiſcopo, quàm
2 etiam à capitulo ſede vacante Vicarium creari,& conſtitui poſſe.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi Canonicus percipere poteſt in eccleſia duas diſtributiones quotidianas,vnam tamquam Vicarius,& alteram vti Canonicus reſidens.*
Contra,num.2.
Declaratur,num.3.
4 *Vicarius epiſcopi excuſatur à reſidentia ſui beneficij, & illius fructus lucratur.*
Declaratur,num.5.
Contra,num.6.

QVAESTIO XLIII.

SEd reuocatur in dubium, an Vicarius Epiſcopi,qui ex ſtatuto,& conſuetudine eccleſiæ habet in illa vnam præbendam Canonicalem, & quotidianas diſtributiones reſidentiæ, etiam ſi non interſit diuinis, & eſt Canonicus in dicta eccleſia præbendatus,poſſit percipere, & conſequi in eadem eccleſia duas diſtributiones quotidianas,vnam,quia Vica-
1 rius,alteram vti Canonicus reſidẽs, & diuinis intereſſens. Nam Io.And. in occurrenti caſu eccleſię Florentinæ reſpondit pro affirmatiua,vt ipſe refert in c.cum olim,de re iud.cuiũs iura, & rationes ponunt,& ſequũtur Ancar.Card.Abb.& Imo.in d.c. cum olim, & hanc partem ſequitur conſulendo Bal. in conſ. 344. incip. & pro iſta opinione,lib.5. Cuius conſilium refert, & ſequitur ſubſcribendo Card.conſ.53.incip. Decanus Eccleſiæ Tridentinæ,de quo etiam meminit

minit iterum Card.in d.c.cum olim, quos refert,& ſequitur Fel.ibi,col. 1. Ferret.conſ.327. num.4.

2 Sed quòd Vicarius,& Canonicus non conſequi debeat,niſi vnicam reſidentiam, tamquam Vicarius, vel Canonicus reſidens, ad ſui beneplacitum, probant Butr. & Arct. in d.c. cum olim, duabus rationibus, quas refert,& ſequitur Ferret. contra Vicarium Concordienſem,d.conſ.327. num.4. poſt Nic.de Mill.in repert.in ver.diſtributiones, & hanc partẽ magis æquam eſſe, & in puncto iuris veriorem teſtatur idem Ferret.qui,nu. 5.declarat in hac quęſtione ſtandum eſſe conſuetudini eccleſiæ,poſt Butr.

3 Card.& Abb.in d.c.cum olim, & ex facto probat Vicarium Epiſcopi Cõcordienſis,qui Canonicus erat,habere vnicam reſidentiam ratione conſuetudinis.Et Vicarium Epiſcopi Canonicum non poſſe percipere diſtributiones quotidianas comprobat Alfon.Carmonenſ.tract.de benef.incompat.c.10.num.16.par.2. Vbi declarat, niſi conſuetudo ſit in contrarium,quia ſeruanda erit.

Non tamen diffiteor Vicarium Epiſcopi excuſari à reſidentia,& facere

4 cere fructus ſui beneficij, vel Canonicatus,ſuos in abſentia, per tex. in c.ad audientiam,& c.de cætero, ext. de cler. non reſid. & in ſpecie firmat Rebuf.in prac.benef.tit.de Vic.epiſ. nu.5. Alfonſ.Carmonenſ. trac.de incompat.benef.c.10.nu.15.& 16.par.

5 1.qui declarant,niſi conſuetudo eſſet in contrarium, ſecundum Rebuff. & Alfonſ.in locis propè citatis, & tunc etiam excuſari à pœna priuationis

6 beneficij.Quamuis contra Clericum inferioris gradus à Canonico inſeruientem Epiſcopo pro Vicario cum ipſius Epiſcopi diſpenſatione deciſum fuerit in Rota,quòd fructus non lucretur in vna Calaguritana fructuum coram R.Patre Bubalo die 17. Martij 1583.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus,& Cardinalis poteſt eligi Vicarius alterius Epiſcopi.*
Contra, num.2.
Declaratur,num.3.

QVAESTIO XLIIII.

1 SEd mirum videtur,Epiſcopum,& Cardinalem electos ad Vicariatum Epiſcopi fuiſſe,vt ſcribit Rebuf. prac.benef.tit.forma Vic. Arch. nu. 35.39.& 68.Mandoſ.reg.Cancel.24. de malè promot.q.6.nu.13.

Quia diuerſum firmant expreſsè

2 Io.de Plat.trac.de excom.par.2. nu. 4.Mill.in reper.in ver.Vicarius epiſcopi, Ant.de Pret. tract. de iuriſd. epiſ.c.6. num.43.in fin. Ioan.Picard. inter conſi.Menoch.52. num.59.volumine

3 primo. Quod tamen declaratur,niſi vrgens adeſſet neceſſitas,ſecundum Io. de Plat. & Picard. in locis iam adductis poſt glo. in c. quoniam,extra de off.ord.

SVMMARIVM.

1 *Eccleſiæ plures parochiales,& dignitates eccleſiaſticæ recipi non debent.*

2 *Beneficium primum curatum dicitur ipſo iure vacare per ſecundum.*

Am-

Ampliatur, num. 3.

4 *Vicariatum Epiſcopi acceptans priorem dignitatem, ſiue curatum beneficium, & num. 6.*

Contra, num. 7.

Declaratur, nu. 11. & 12.

5 *Vicariatus Epiſcopi perpetua dignitas eſſe poteſt.*

8 *Vicaria Epiſcopalis in titulum non confertur.*

9 *Vicarius Epiſcopi remoueri poteſt ad libitum.*

10 *Vicaria Epiſcopalis non eſt perpetua, nec eſt dignitas incompatibilis, ſed compatibilis cũ alia.*

Ampliatur, num. 11.

Declaratur, nu. 12. cum ſeq.

QVÆSTIO XLV.

ET quia olim fuit prohibitum in Concilio Lateranenſi, vt nullus diuerſas dignitates Eccleſiaſticas,
1 vel plures Eccleſias parochiales reciperet contra ſacrorum canonum inſtituta, c. quia nonnulli, de cler. nõ reſ. c. eam te, extra de ætate, & quali. & 21. q. 1. per totam: & poſtea ſtatutũ in Cõcilio generali, quòd per ſe-
2 cundum beneficium curatũ dicatur ipſo iure vacare primum, c. de multa, vbi Abb. ext. de pręb. & in extrauag. Io. Papæ, 22. incip. execrabilis, & poſtremò hoc idem innouatum in Concil. Triden. c. 3. & 4. ſeſſ. 7. in decreto de reform. & 17. ſeſſ. 24. in decreto ſimili, de quo latè in propoſito, Carauita in coment. ſuper rit. magnæ curiæ Vic. in ritu. 30. nu. 30. cum plur. ſeq. & ampliatũ in perſonatib.
3 & dignitatib. d. c. de multa, cum glo. in ver. in eadem, in fi. vbi Docto. & in Vicaria firmat Goffred. in ſumma ti. de off. Vic. nu. 9. Carauit. qui plures tradit declarationes, d. ritu 3. num. 31. cum ſeq.

Quæro modò, in propoſito, nunquid acceptans Vicariatum Epiſcopi perdat dignitatem, vel beneficiũ curatum. Dubium facit glo. in clem. & ſi principalis, vbi Doct. de reſcri. & glo. in clem. auditor, de reſcr. Vbi
4 habetur, quòd per Vicariatum Epiſcopi dicitur quis habere dignitatẽ. Et ſatis eſt, quòd huiuſmodi dignitas poſſit eſſe perpetua, quia forſitã Epiſcopus non remouebit huiuſmodi Vicarium in vita, arg. l. Iuriſperi-
5 tos, ff. de excuſ. tut. cum adductis per Fel. in c. G. perpetuus, nu. 2. ext. de fide inſtru. ex quibus hanc partem defendit Abb. in d. c. de multa, num.
6 23. extra de præben. poſt Goffre. in ſum. tit. de off. Vic. num. 9.
7 Sed contrariam ſententiam tenet Calder. conſ. 9. de reſcr. Abb. in d. c. de multa, nu. 23. Fel. in c. poſtulaſti, nu. 1. col. 2. in fi. Dec. nu. 1. in fi. extra de reſcr. ea ratione, quia Vicaria epi
8 ſcopalis in titulum non confertur, c. cum eo, de elect. lib. 6. c. peruenit, ex. de appel. prout etiam, quia Vicarius
9 poteſt ad libitum remoueri per Epiſcopum, glo. in clem. fi. de procur. & in cle. & ſi principalis, in ver. per electionem, vbi Ancar. col. 2. Card. nu. 10. Abb. num. 9. de reſcr. Hoſt. in ſum. de off. Vic. §. & in quibus, ver. ſed nũquid, Barb. in c. poſtulaſti, in 1. not. in fi. de reſcr. Bertrand. conſ. 72. nu. 1. in
10 2. vol. Et ideò non eſt perpetuus, nec habet dignitatem incompatibilem, ſed cõpatibilem cum alia, Abb. in d. c. de multa, nu. 23. Pauin. de offic. & pot. cap. ſede vac. 2. par. princ. q. 10.

de Vic.epiſc. num.7. Carauit. ſuper rit. magnæ Curiæ,ritu 3.num.32. & latè differendo comprobat Alphon. Carmonenſ.de benef.incomp.par.2. cap.10.nu.1.cum ſeq.& nu.16.

11 Ampliatur tam in Vicario generali Epiſcopi, quàm etiam in foraneo,& Vicario capituli ſede vacante,nec non in habente officia temporalia ab Epiſcopo,& in Vicario Epiſcopi habẽte Vicariam perpetuam, Alphonſ.d.tract.c.10.num.18.vſque ad finem,licèt Fel. ſentiat contrariũ d.c.poſtulaſti,num.2.

12 Declaratur,niſi Vicarius Epiſcopi electus, ſit Epiſcopus, quia tunc ſtatim expirat Vicariatus, Bal. in l. iudicium,num.3.ff.de iudic.

SVMMARIVM.

1 *Quilibet regulariter ſeruire debet eccleſiæ in propria perſona. Declaratur,nu.7. & 10.*
2 *Epiſcopus tenetur ſibi Vicarium conſtituere.*
3 *Epiſcopus vnus,& vnus Vicarius debet eſſe in qualibet Ciuitate.*
4 *Archiepiſcopus tenetur conſtituere Vicarium Epiſcopo negligenti.*
5 *Intellectus Feli.ad c.in noua. 16. q.7.confutatur ab Auctore.*
6 *Vicarius Epiſcopi dicitur etiam Vicedominus.*
8 *Rectores eccleſiarum Vicarios ſibi conſtituere regulariter non poſſunt.*
9 *Vicarijs Epiſcoporum multa committi poſſunt,quæ alijs non poſſunt.*
11 *Epiſcopus coadiutor deputatur alteri Epiſcopo propter eius imbecillitatem,& ſenectutem.*
12 *Epiſcopus ſemper eſt in neceſſitate, propter regimen epiſcopale.*
13 *Epiſcoporum munus grande eſt.*
14 *Epiſcopus captus à Turcis,nec beneficia conferre poteſt,nec Vicarium creare.*
15 *Epiſcopus ante apprehenſionem epiſcopatus Vicarium creare non poteſt.*

QVAESTIO XLVI.

POſt ſpecies,differentias,&qualitates Vicariorum Epiſcopalium, videamus à quo eligi,& conſtitui debeant,qualiter,& quando, & in quo loco. Et ideò quæro in primis, an Epiſcopus teneatur, conſtituere Vicarium.Dubitari poterat ex eo,quia
1 quilibet regulariter debet in perſona proprię eccleſiæ deſeruire,c.quia nonnulli,vbi gloſ. extra de cler. non reſ.c.relatum,eod.titu. Hoſt.in ſum. de of.Vic.§.& in quibus,num.4.cum adductis per Bald. in l. aliquando, num.1. ff.de offic.proconſ. Fel. in c. quoniam,ante finem,ext.de offi.ord. Vbi hoc ſub dubio reliquit, diluens omnia iura,& rationes ex aduerſo citatas ibi per Abb.gloſ.in tit. de offi. Vic.in princ.in ver. rationabili, Inſt. iur. cano. Lancellot. Capra reg. 92. num.10. cum ſeq.

Secundò,adducitur hæc ratio:Epiſcopus tenetur ſibi conſtituere Vicarium, quando vrgens neceſſitas poſtularet, d.c. quoniam, vbi Abb.ext. de off.ord.c.petiſti.7.q.1.firmat glo. in c.2.in ver.ſtatuãtur,extra,ne prę-lati vices ſuas: ergo arguendo à ſpeciali,citra vrgentem neceſſitatem nõ tene-

tenetur, & ideò hoc ſub dubio reliquit glo.Inſt.iur.can.Lancellot.in d. titu.de offic.Vic.in princi.in ver.non poteſt,& probat hanc partem Bero. in capit. prudentiam, de offi. deleg. nu. 100. & ita deciſum fuit in Rota, teſte Moh. deciſ.manu ſcr. 356. Vic. ſuo cogitur,Gom.20. ſi conſueuerit, lib.2. Put.6.de offi. Vic.

2 Sed contrarium tenet Bald.in d.l. aliquando,num.1.in 4.oppoſ.Abb.in d.c.quoniam,nu.3.Dicens etiam extra huiuſmodi caſum Epiſcopum teneri ſibi conſtituere Vicarium, vel officialem, & aliàs de hoc fuiſſe interrogatũ: & ibi etiam idem firmat

3 Bal.dicens,quòd in qualibet Ciuitate debet eſſe vnus Epiſcopus,& vnus Vicarius,ſequitur Ruin. conſil. 148. nu.4. vol.2. Boer.deciſ.347. num.6. Dicens Epiſcopum poſſe cogi tenere Vicarium,Lancellot.Inſt.iur. can. de offi.Vic.in princ.Rebuff.tract.nominat. q. 4. num. 61. Dicens, quòd Epiſcopus tenetur creare Vicarium, & illum in Ciuitate relinquere, Couar.lib.3. var.reſol. cap. 20. num.4. Foller.in prac.cri.can.1.par. moral. num.74. Bero.conſ.23.num.4.vol.1. Cucc.Inſt.iur.cano.de epiſ. num.72. tit.6.lib.2. Alphonſ.Carmonẽſ.trac. de benef. incompat. par.2. c.10. nu. 9. & per immemorabile tempus Epiſcopos, maximè nobilium ciuitatum,habuiſſe,& habere,Vicarios teſtatur Gabr. conſ.32.num.22. lib.2. poſt hæc ſcripta viſus. Mouentur ex tex.in c.in noua. 16. q.7.& in c. cum ſimus,9.q.3.& in c. quoniam,89.diſt. Vbi dicitur,quòd Epiſcopus tenetur

4 eccleſiæ ſuæ conſtituere œconomum generalem, & eo negligente Archiepiſcopum debere ſibi illum conſtituere. Quem œconomum generalem pro gerente vices Epiſcopi vniuerſaliter etiam in iudicandis clericis probat tex.in d.c. in noua, vbi iſte œconomus appellatur Vicarius,quẽ tamen impugnare videtur Fel. in d. c.quoniam,in fin. intelligendo illum tex. loqui de œconomo, non autem de Vicario,ex eo, quia illud verbũ, iudicare,poſitum in d.c.in noua, capitur pro quadã auctorizatione, quã habet œconomus in rebus exigẽdis, & quia ſi loqueretur de Vicario,diceret,iudiciũ,non autẽ teſtimoniũ. Sed

5 tamẽ iſte intellect⁹ Felin.videtur repugnare verbis expreſſis in d.c.in noua,quæ de Vicario loquuntur, & œconomum intelligũt eſſe Vicarium, nec illud verbum, iudicare,conſonat auctorizationi œconomi, ſed potius iudicis, ſicut eſt Vicarius Epiſcopi ratione correlationis, igitur nec intellectus Fel.conuenire debet, l.4.§. toties, ff.de damn.infec. cum ſimil.

Secundò adducitur tex.in c.volumus,89. diſt in.vbi ſummus Pontifex mandat Paſchaſio epiſcopo,vt ordinet ſibi Vicedominum, qui idoneus, & paratus exiſtat cauſis,quæ eueniunt,firmat Alber. in dictionario, in ver.Vicedominus debet.

6 Sed Vicedominus dicitur vicarius epiſcopi,Abb.in c.2.num.3.extr. ne Præla.vices ſuas, Rot. deciſ.378. tit.de offi. vicar.in no. meritò Vicarium debet epiſcopus ordinare. Non obſtant modò adducta ſuperius in contrarium. Et primò non obſtat, q quilibet debeat eccleſiæ ſuæ deſeruire,d.c.quia nonnulli,&.d.c.relatũ, cum alijs ſuperius adductis. Nam iu

ra allegata ex aduerſo per Bal. in d. l aliquando, loquuntur de loci ſeruatore,& in caſu ſpeciali ſecundum eũdem Bal.ibi. Dicta verò per Hoſt. in d.§.& in quibus, loquũtur de Rectoribus eccleſiarum parochialium, qui regulariter non poſſunt Vicarios in eccleſijs conſtituere, c.clericos, extra de offi.Vic. c.extirpandæ, §.qui verò, vbi Abb. extra de præb. quorum ratio longè diſtat à præſenti quæſtione. Nam Rectoribus regulariter eſt prohibitum conſtituere Vicarios, d.c.clericos,& d.§. qui verò,& multa committi poſſunt Vicarijs Epiſcoporum, quæ alijs non poſſunt, Fel.in c.quod ad ſedem, num.2. circa finem, ext.de offi.ord. Nec Epiſcopi reperiuntur perſonaliter aſtricti, vt prohibeantur adimplere officium per Vicarium, vt probat Ruin. d. conſi.148. num. 1. in 4. poſt alios ibi cumulatos.

7

8

9

10 Secundò non obſtat tex. in d.cap. quoniam,& in d.c. petiſti, quia ſpecialitas ibi non eſt illa cauſa neceſſitatis, ob quam Vicarius ab Epiſcopo conſtituitur, ſed quòd Epiſcopus eligit ſibi Vicarium alterum Epiſcopũ propter linguarũ diuerſitatem, quæ erat in populis illius diœceſis, quib. tenetur Epiſcopus de Catholico Præſule prouidere, qui illis nationibus ſit conformis,& eiſdem ſacramenta miniſtret,& ad tex.in d.c.petiſti, reſpondetur, quòd ibi non fuit conſtitutus Vicarius, ſed deputatus coadiutor quidam Epiſcopus ex ſpeciali indulto Pontificis,& ob ſenectutem,& imbecillitatem Epiſcopi, & ideò de coadiutore ad Vicarium, non eſt inferendum tãquam ab illo diuerſum.

11

12 Secundò reſpondetur, quòd Epiſcopus ſemper dici poteſt conſtitutus in neceſſitate propter ingentes occupationes, in quibus Epiſcopale regimen, & animarum cura verſatur, c.inter cętera, & ibi Abb. & in d.c.quoniam, nu.3. ad finem, ext. de off.ord. Hoſt.in d.§.& in quibus, nu. 4.ad finem, Ruin.d.conſ.148. num.4. Et ſi hæc neceſſitas attenditur, erit potiſſima cauſa conſtituendi Vicarium. Nam munus Epiſcoporum eſt adeò grande propter amplas,& diffuſas diœceſes, vt cum per ſe ipſos,& ſi diligentiſſimos non valeant omnia miniſtrare, debeant cum alijs onera ſua partiri, d.c.inter cętera, cum gl. in ver.per ſe ipſos, Ruin.d.conſ.148. nu.5.quia veh illi ſoli, qui cum ceciderit, non habet ſubleuantem, vt ex diuini oraculi mente refert in propoſito tex.in c.illud, 7.q.1.

13

14 Declaratur, quãdo Eps eſſet captus à Turcis, quia tunc nec beneficia conferre põt, nec Vicariũ creare, Domin.& Franc.in c.ſi Eps, de ſuppl. negli.præla. quos refert, & ſequitur Rebuf.in Concord.Franc.rub.de collat.§.teneantur, in ver.aut eorum Vicarijs, Mandoſ.in reg.24. cancell. de malè promotis, q.6.nu 13.

15 Secundò declaratur, vt non poſſit creare Vicarium ante apprehenſionem poſſeſſionis Epatus, quãuis fuerit per Papam pronũciatus Eps, Fel. conſ.40. nu.7. poſt Abb. in c. qualiter, primò not. extra de elect.

Tertiò declaratur, vt Epiſcopus non poſſit deputare Vicarium perpetuum, niſi ex legitima cauſa, neq; talis deputatio ligat ſucceſſorẽ, Put. deciſ.4. de off.Vic.

SVM-

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus poteſt ſibi Vicarium conſtituere in qualibet parte diœceſis, vel particulari loco.*
Declaratur, nu. 2.
Subdeclaratur, nu. 3.

QVAESTIO XLVII.

POſſe autem Epiſcopum ſibi Vicarium conſtituere in qualibet parte diœceſis, vel particulari loco,
1 tradit Gemin. poſt Archid. in c. cum Epiſcopus, nu. 7. de off. ord. lib. 6. Vbi
2 declarat, niſi in illa parte adſit Archidiaconus, habens ex conſuetudi-
3 ne iuriſdictionem, & ſubdeclarat, quando eidem Archidiacono competeret per modum præuentionis, vel prioritatis, vt Epiſcopo, in eiuſdem Archidiaconi negligentia, ſecus ſi cum Epiſcopo competeret cumulatiuè.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus debet conſtituere ſibi Vicarium generalem.*
2 *Concilium Lateranenſe prohibet conferri beneficium, antequàm vacet.*
Nec permittit Epiſcopo creare ſibi Vicarium ad beneficij vacaturam.
3 *Fraus, quæ fieri poteſt Concilio Lateranenſi, prohibenti creare Vicarium ad vacaturam, quãdo eſſet.*
4 *Rebuffi ratio conſtituendi Vicarium generalem reprehenditur ab Auctore.*
5 *Vicarius ſpecialis ab Epiſcopo quando conſtituatur.*
6 *Vicarij appellatione venit generalis.*
7 *Vicarius Epiſcopi regulariter omnia poteſt, quæ Epiſcopus.*
8 *Epiſcopi regimen verſatur circa temporalia, & ſpiritualia.*

QVAESTIO XLVIII.

DEbet etiã Epiſcopus Vicarium ſibi conſtituere generalem, vt
1 tradit Rebuff. in pract. benef. titu: de Vic. epiſ. nu. 15. & 18. & in tit. forma Vic. Arch. n. 2. Franc. Marc. q. 1062. art. 17. par. 1. ea ratione, quia ſi Vicarius eſſet ſpecialis, non autem generalis, fraus fieri poſſet Concilio Lateranenſi, quod prohibet beneficium
2 conferri, antequàm vacet. c. conſtitutus, & c. fi. vbi Abb. extra, de conceſs. præb. Nam ſi Epiſcopus poſſet Vicarios ſpeciales facere, videns non poſſe conferre alicui beneficium vacaturum, faceret ad huiuſmodi vacaturam Vicarium ſpecialem, quod ratione fraudis eſt prohibitum. d. c. conſtitutus, vbi Abb. num. 5. & in d. c. fin. & cap. fin. cum glo. in ver. commiſſa, & ibi Io. And. de offic. Vic. in 6. c. ſtatutum, cum glo. in ver. id canonicè, & ibi Doct. de præben. in 6. c. deliberationem. §. prohibemus, cum glo. in ver. cuicunque, & ibi Io. And. de offic. leg. in 6. Et iſta fraus
3 ceſſat generali vicario conſtituto, dicto §. prohibemus, & d. c. ſtatutum cum cæteris ſuperius adductis, Oldra. conſil. 77. Rot. deciſ. 287. in antiq. & deciſ. 397. nu. 3. in nouis.

Sed huiuſmodi ratio, quę Rebuffi eſt in loco ſuperius citato, non videtur vſquequaque vera, quia licèt Epiſcopus Vicarium ſpecialem ad beneficia

ficia conferendum conſtituere non 8
poſſit in fraudem Lateranenſis Concilij iuribus ſuperius citatis: non tamen ſequitur, ergo debet illum facere generalem, quia nulla fraus fit concilio Lateranenſi, ſi Vicarius nõ eſt generaliter conſtitutus, cùm de-
5 putari poſſit ſpecialiter ad alios actus, quàm ad conferendum, vt ſcribit Felin. in rub. nume. 4. extra, de offic. deleg. Franc. in cap. dilecti. q. 3. extra de appel. Conar. lib. pract. q. cap. 4. nu. 8. & dixi ſupra, q. 14. & 22. per totum. Quinimo ſi ratio conſtituendi Vicarium generalem illa eſſet, ne ſcilicet creando ſpeciales Vicarios, fraus fieret Lateranẽſi Cõcilio, ſequeretur omni modo eſſe prohibitũ Epiſcopo facere Vicarios ſpeciales contra tex. in cap. 6. ſeſſ. 24. apud Concil. Triden. in decreto de reforma. & contra auctoritates ſuperius adductas. Et ideò crederem, illam eſſe veram rationem creandi Vicarium generalem ab Epiſcopo, quia appellatione Vicarij venit ge-
6 neralis, Feli. in c. G. perpetuus, numer. 2. Dec. num. 1. ad finem, extra de reſcrip. in cap. poſtulaſti, & dixi ſupra, q. 4. & confirmatur hæc ratio, quia Vicarius regulariter omnia po-
7 teſt, quæ poteſt Epiſcopus, Hoſtien. Ioan. And. Archid. & alij in cap. fin. de offic. Vic. in 6. Bertac. trac. de epiſ. par. 6. lib. 4. titu. de Vic. epiſc. num. 3. Port. Imol. conſil. 99. nu. 43. Couar. d. ca. 4. num. 4. Rolan. conſilio 86. num. 83. in primo. Sed hæc regula non conuenit, niſi generali, cum ſpecialis Vicarius non omnia poſſit, quæ poteſt Epiſcopus, cuius adminiſtratio non eſt circa ſpecialia tantũ, ſed generalis eſt in ſpiritualibus, & temporalibus, cap. ſi quis, 1. quæſt. 3. cap. fin. de conceſſ. præben. c. cum nobis olim, in fi. de elect. c. penul. & fin. de ſupplen. neglig. prælat. in 6. Bald. conſilio 478. numero primo, cum ſequen. volumine quarto, meritò, vbi dicitur, quòd Epiſcopus debet ſibi Vicarium conſtituere, de Vicario eſt intelligendum, qui generalis eſt deputandus.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi debet eſſe generalis, tam in ſpiritualibus, quã etiam in temporalibus.*

At contra, quòd ſufficiat, ſi generalis in ſpiritualibus cõſtituatur, numero 3.

Declaratur, num. 4.

2 *Vicarius Epiſcopi in temporalibus cõſtitutus, ſpiritualia exercere non poteſt.*

1 *Vicarius Epiſcopi deputatus in ſpiritualibus cum iuriſdictione, differt à deputato ſine iuriſdictione.*

QVAESTIO XLIX.

NOn ſolùm autem Vicarius Epiſcopi generalis eſſe debet, ſed
1 tam in ſpiritualibus, quàm etiam in temporalibus videtur deputandus, vt probat Pauin. in trac. de of. & pot. cap. ſede vac. par. 1. q. 43. nu. 5. dum inquit, vicarium datum ad temporalia tantũ, nõ poſſe ſpiritualia exercere, Fran. Mar. q. Delph. 1587. nu. 17. Rebuf. in prac. benef. ti. de Vic. epiſ. nu. 18. & forma Vica. Arch. nu.
2 15. & ſeq. vbi tenet Vicarium Epi-

ſcopi

ſcopi non eſſe generalem, niſi in ſpiritualibus, & temporalibus: ſequitur Melil. in opuſc. de Præced. Vic. c.1.nu.5. Cucc. Inſt. iur. can. de Vic. epiſ.num.60.

3 Sed contrarium probant Feder. q.302.nu.4. & Diaz. in prac. cri. cano. c.3.nu.3.dũ dicunt, quòd ſi Epiſcopus faciat vnum Vicarium generalem, talis intelligitur generalis in ſpiritualibus, moti ex c.nullus.§.Epiſcopo autem, de temp.ord.in 6. Concil. Trid.c.1.2.3.& 4. ſeſſ. 13. in decreto de reform. Et in breuibus ſummi Pontificis, cum delegantur cauſæ Epiſcopis, ſeu eorum Vicarijs, Vicarij generales in ſpiritualibus appellantur. Ideò ſatisfactum erit legi, ſi Epiſcopus Vicarium in ſpiritualibus, generalem ſibi conſtituat. Tu-

4 tius tamen eſſet illum conſtituere generalem in ſpiritualibus, & temporalibus, propter ingentes Epiſcoporum neceſſitates, in quibus animarum cura verſatur, arg. c. inter cætera, vbi Abb. extra de offi. Vic. §. & in quibus, num. 4. ad finem, & ita conſtitui ſolent vt plurimum ab Epiſcopis cum ampla, & libera facultate, & cum iuriſdictione ad euitandam differentiam inter Vicariũ in ſpiritualibus cum iuriſdictione, vel ſine, de qua Rot. deciſ. 7. aliàs 371.nu.1. in no.poſt Paul. Zenzel. & Guil.in clem.2.de reſcr.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus plures Vicarios ſibi conſtituere poteſt.*

2 *Iudices plures creari poſſunt, ſicut plures procuratores, adminiſtratores, plures actores, plures tutores, & curatores.*

3 *Sicut etiam capitulum ſede vacante.*

4 *Et poteſt conſtituere non ſolùm plures Vicarios generales, ſed etiam plures foraneos.*

5 *Et tam in ſolidum, quàm pro parte.*

QVAESTIO L.

1 ILlud autẽ certi iuris eſt, quòd Epiſcopus plures Vicarios ſibi conſtituere poteſt, clem. & ſi principalis, vbi Card.nu.3. de reſcr.c.prudentiã, vbi Abb.num.10.Feli. in prin. & latius Bero.num.2. ext. de of. deleg. poſt Bar. & Bal.in l.1. nu.7.ff. de off. conſ.Lancello. Inſt.iur. cano. de iud. §.item mandari. Albe. in ver. Vicarius, vide ſupra, ad fi. Old. conſ.318. num.1. & ſeq. Rebuſ. in prac. benef. tit. forma Vic. Arch. nu. 203. Fran. Mar. q. Delph. 997. in prin. par. 1. Cucc.Inſt. iur.cano.de Vic. epiſ. nu. 43.lib.2.

2 Quemadmodum enim dari poſsũt plures procuratores, actores, tutores, curatores, & adminiſtratores; ita etiam plures iudices. l.ſi quis. §. vnius.l. plurib. l.qui duo. ff. de proc. c.duo, eod.titu.lib.6.l.ſi alicuius, vbi Bar.ff.de neg.geſt.l.creditor.§. duobus, vbi Bart. ff. manda.& in l.1. §. ſi plures, vbi Bart. per diſcurſum. ff.de exerc.l.decreto.§. ſi. duobus. l. diui. l.cum plures. l.tres.l. ſi plures.ff. de adminiſtr.tuto.l.1.& per totum. C.ſi ex plur.tutor.

3 Ampliatur idem in capitulo ſede vacante, quod poteſt plures Vicarios conſtituere, Io. And. in c. tua, ext. de offi. Vic. Pauin. in tract. de pot.

poteſt. cap. ſede vac. 2. par. prin q. 10. num. 6.

4 Secundò ampliatur, vt tam plures Vicarij generales, quàm plures Vicarij foranei, creari poſſint, vt probatur in d. clem. & ſi principalis, in princi. cum gl. & ibi Card. num. 3. & ſeq. Inn. in c. Romana, de offic. ord. in 6. latè Fel. in c. cauſam matrimonij, num. 8. extra de offi. deleg. poſt gl. in c. quoniam Abbas, in ver. ſubſtitutum, vbi Abb. & alij, extra eo, & in d. c. prudentiam vbi Bero. nu. . .

5 Tertiò ampliatur, vt tam in ſolidum creari poſſint, quàm ſimpliciter, & pro parte gl. in d. cle. & ſi principalis, in princip. vbi Card. nu. 3. & ſeq. Bal. in l. 1. ff. de of. conſ. quem refert, & ſequitur Feli. in d. c. prudentiam, num. 1. poſt Abb. num. 10. Fran. Marc. d. q. 997. in prin.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus poteſt in totum eximere Eccleſiam à ſua iuriſdictione.*

Contra, num. 2.

3 *Epiſcopus, quando de conſenſu capituli conſtituere poſſit aliquẽ Vicarium perpetuum.*

4 *Epiſcopus per conſtitutionem Vicarij perpetui, non dicitur à ſe in totum abdicaſſe iura Epiſcopalia.*

QVÆSTIO LI.

1 Controuerſi iuris eſt apud Canoniſtas, an Epiſcopus poſſit in totum eximere Eccleſiam à ſua iuriſdictione. Nam pro affirmatiua, re
2 ſpondit Oldr. conſ. 182. & Fede. conſil. 147. ſed negatiuam probat Ioan. Andr. in cap. cum venerabilis, quem retulit Abb. ibi, numero 4. extra de conſuetu.

Sed quæro modò in propoſito, an Epiſcopus poſſit per modum cuiuſdam Vicariæ perpetuæ cõcedere inferiori Prælato, etiam recipienti nomine ſuæ dignitatis omnia iura epi-
3 ſcopalia. Reſpondit Abb. in d. c. cum venerabilis. num. 4. Epiſcopum poſſe de conſenſu capituli conſtituere aliquem Vicarium ſuum perpetuum, nomine dignitatis ſuæ, vt illa exerceat tamquam Vicarius Epiſcopi, præter tria, vt cathedraticum, reuerentiam, & charitatiuum ſubſidium; conferunt etiam tradita per Canoniſtas, in c. cum ſatis, extra de
4 offi. Arch.

Declaratur ſecundum Abb. in loco ſuperius citato, quòd per conſtitutionem huiuſmodi Vicarij perpetui, non ſunt ex toto abdicata ab Epiſcopo iura Epiſcopalia. Quia ſaltem eo Vicario negligente poterit Epiſcopus illa iura exercere, arg. c. irrefragabili. §. exceſſus, extra de of. ord. & eorum, quæ ad hanc declarationẽ ſcribit Inno. in c. in Lateranenſi, nu. 4. extra de præben.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus creare poteſt Vicarium ſpecialem ad beneficia conferendum.*

Communis eſt contra, nu. 2. & 4.

3 *Io. Andreæ conſilium datum cuidã ſcholari ſuo reprehenditur.*

4 *Communis opinio, quòd Vicarius ſpecialis ad conferendum beneficia creari non poſſit ab Epiſcopo.*

Am-

Ampliatur, num. 5. 8. 9. 11. 13. 14. 15. 16. 17.
Declaratur, nume. 18. 19. 20. 21. 24. 25. 28.
6 *Generalis conceſsio reſtringitur ad ſpecialem præcedentem, & num. 10.*
Et ad naturam rei, de qua loquitur diſpoſitio, num. 7.
12 *Conſuetudo inducens votum captandæ mortis, non valet.*
13 *Collatio beneficij nulliter facta per Vicarium, non poteſt ab Epiſcopo ratificari, ſed eſt facienda de nouo.*
18 *Papa dare poteſt alicui ſpecialem poteſtatem conferendi etiam certa beneficia.*
19 *Reges, & Principes laici creare poſſunt generales procuratores, & illis dare poteſtatem conferendi beneficia, & præſentãdi.*
22 *Concilium Lateranenſe prohibet promittere beneficia, antequàm vacent.*
23 *Mortis captandæ votum induci non debet.*
26 *Epiſcopus dare non poteſt facultatem conferendi beneficia alteri, quàm Vicario generali, & num. ſeq.*

QVAESTIO LII.

RVrſus quæritur, & in dubium ẽt reuocatur, an Epiſcopus creare poſſit Vicarium ſpecialem ad bene-
1 ficia conferendum. Et poſſe ſentit Biſſign. ad Rotam, deciſ. 2. tit. de con ceſſ. prẹb. quem ſequutus fuit Staphi. in 3. par. de lit. gra. in qua tractat de var. mod. vac. fol. 68. & in alia, impreſſ. fo. 57. ſicut refert Papaz. in addit. ad Rot. deciſ. 397. nu. 5. de offic. Vic. in nouiſ.

2 Sed contrarium tenent Io. And. in in c. deliberatione, §. prohibemus, de offi. lega. in c. fin. de offi. Vic. in c. ſtatutum, de prob. lib. 6. vbi etiam Archid. in gloſ. in ver. generaliter, & in d. c. fin. vbi Gemin. num. 9. Franc. col. col. 2. in fin. de offic. Vica. eod. lib. 6. Hoſt. & Inno. in c. ex parte, el primo, extra de offic. deleg. Rot. d. deciſ. 397. vbi Papaz. in apoſt. nume. 5. & deciſ. 327. tit. de offic. Vic. in antiqu. Abb. in c. conſtitutus, nume. 5. poſt Butr. & Imo. ſuper gloſ. penult. colu. 4. extra de conceſſ. præb. Bellame. deciſ. 345. Oldrad. conſ. 77. Pariſ. cõſil. 50. nu. 1. cum ſeq. in 4. Staphil. de lit. gra. & iuſt. fol. 68. latiſſimè Franc. Marc. q. Delph. 317. nu. 8. & 99. nu. 7. 8. & 9. cum ſeq. par. 1. Vbi damnat
3 Io. Andr. in d. c. conſtitutus, quia dedit conſilium cuidam ſcholari ſuo, qui volebat dare poteſtatem vni cõferendi primam vacaturam, quòd daret ſibi tamquam Vicario generali poteſtatem conferendi omnia beneficia ad ipſum ſpectantia, deinde ſcriberet ſibi per aliam literam inhibendo, ne poſt primam collationem faceret aliam, niſi habito reſpõſo ab ipſo, Ioan. de Selua, in tract. de benef. 2. par. q. 22. nu. 1. & eſt communis opinio, vt teſtatur Rebuf. in
4 prac. benef. tit. forma Vic. Arch. nu. 7. Couar. lib. 3. var. reſol. c. 20. nu. 6. Probatur hæc communis ſententia ex text. in d. c. ſtatutum, ver. tantummodo, de præben. in 6. Vbi Epiſcopus, vel alter, ad quem ſpectat beneficiorũ collatio, non poteſt illam cõcedere, niſi eius Vicario generali.

Se-

Secundò adducitur tex. in d. c. de liberatione, §. prohibemus, de offic. leg. in 6. Vbi prohibetur expreſsè legato, etiam de latere, ne in genere, vel in ſpecie cuiquam committat, ſiue det poteſtatem recipiēdi reſignationem, & conferendi beneficia etiā perſonis idoneis infra legationem ſuam exiſtentia, ea ratione, quia per huiuſmodi commiſſionem daretur via ad beneficia vacatura, contra Concilium Lateranenſe, in d. c. conſtitutus, de conceſſ. præben. & in d. §. prohibemus, & hoc per indirectum, quia ille, qui vellet permittere ius ad vacatura alicui, conſtitueret Vicarium amicum illius, quem ſcit illi beneficium collaturum, & ſic fraus fieret concilio, vt animaduertit glo. in d. c. ſi in commiſſa, de offic. Vicar. in 6. Pariſ. d. conſ. 50. nu. 10.

Non aduerſantur auctoritates ſuperius in contrarium relatæ, quia tolluntur ex prohibitione ſupra deducta in d. c. ſtatutum, & ex ratione dicti cap. conſtitutus. Vbi prohibetur huiuſmodi conceſſio, ne aperiatur via ad beneficia vacatura. Et quia Biſſign. in dicta deciſ. 5. ſupra relata in contrarium loquitur, quando non committitur generalis poteſtas conferendi, quouis modo vacet beneficium, ſed dumtaxat, ſi vacet beneficium per reſignationem faciendam, ſub quo modo ceſſat ratio Concilij Lateranenſis, & periculum captandæ mortis, cum facultas data nō ſit in caſu vacationis per mortem, ſed per reſignationem, vt declarat idem Biſſign. d. deciſ. 5. Et iſto caſu etiam corruit eius opinio ob fraudem, quæ fieri poſſet à reſignatario cum reſignante, quando ſciret commiſſionem huiuſmodi eſſe factam ab Epiſcopo, vt animaduertit Papaz. in addi. ad Rot. d. deciſ. 397. nu. 5.

5 Ampliatur iſta communis, vt procedat etiam ſi Epiſcopus daret Vicario generalem poteſtatem conferendi, & illum poſtea crearet Vicarium generalem, quia adhuc diceretur Vicarius generalis ad conferendū tantùm, non autem in ſpiritualibus, & temporalibus, & ideò non teneret, Rebuff. dicto tit. forma Vic. Archiep. num. 3. ea ratione, quia illa genera-
6 litas reſtringitur ad ſpecialem conceſſionem conferendi, l. quæſitum, §. ſed ſi fundus, vbi Bart. ff. de fundo inſtr. Doct. in c. paſtoralis, §. fina. & §. ſedes, extra de reſcrip. & ad naturā
7 rei, de qua loquitur diſpoſitio, l. ſed ſi adijciatur, ff. pro ſoc. l. 1. §. 1. de off. procur. Cæſar Soc. iun. conſ. 145. nu. 44. in princ. Crauet. conſ. 186. nu. 1. Cephal. conſ. 77. nu. 88. in princ. Et ideò diceretur creatus ad conferendum, & non valeret ratione fraudis ſuperius allegatæ.

8 Ampliatur, etiā ſi Epiſcopus crearet illum generalem ad conferendū quæcunque beneficia, quia adhuc nō poſſet, ratione fraudis, quæ indirectè fieri poſſet ad vacatura, contra tex. in d. cap. conſtitutus, & in dicto §. prohibemus, vt notat ibi Io. And. & Archid. & in d. c. ſtatutū, & in dicto cap. fin. de offic. Vic. in 6. Rebuff. in loco ſuperius allegato, nu. 4. Franc. Marc. d. q. 995. nu. 13. & 15.

9 Tertiò ampliatur, etiam ſi in literis diceret Epiſcopus: creamus te Vicarium generalem in ſpiritualibus, & temporalibus, ſpecialiter, & ex-

preſsè

preſsè ad conferendum, quia diceretur adhuc deputatus ad conferendum tantùm, & ideò nō valeret eius conſtitutio, tamquam expreſſa illa generalitas reſtricta fuerit in fraudē legis ad ſpecialem conferendi poteſtatem, Soc.conſ.260. col.11. cōcluſ. 5.vol.2. quem ſequitur Rebuff.in loco ſupra citato, nu.10. Franc. Marc. d.q.995.nu.18.per tex.in d.§.prohibemus,& in d.cap.ſtatutum,de præben.in 6. & per alia iura relata. Et
10 quia quando fit enumeratio ſpecierum poſt genus, illa enumeratio reſtringitur in dubio ad illas ſpecies, l.ſed ſi adijciatur,ff.pro ſoc.l.legata, §.1.ff.de ſupel. leg.l.quæſitum, §.ſed ſi fundus, vbi Bart. ff.de fundo inſtr. cum concord. quæ ſuperius adduxi in prima ampliatione.

11 Quartò, ampliatur etiam ſi conſuetudo extaret in contrarium, quia non eſſet attendenda, Barbat. in c.cōſtitutus, col.1.in fine, extra de reſcri. Soc. d.conſil. 260. Rebuf. in loco ſæpius citato, nu.10. Pariſ. d.conſ.50. nu.11. ea ratione, quia votum inducitur captandæ mortis, & ideò con-
12 ſuetudo non valet, tamquam contra bonos mores, c.mala, diſt.8.

13 Quintò ampliatur, vt non valeat huiuſmodi collatio beneficij ab huiuſmodi Vicario ſpeciali facta, etiā ſi ab Epiſcopo ratificata foret, Guido Papæ conſ.189 Rebuf.in loco ſuperius citato, nu.11. ea ratione, quia collatio nulla, ratificari non poteſt, nec retrotrahi, ſed de nouo eſt faciēda, Soc.in reg.ratihabitionem, de regul.iur. in 6. c.examinata, vbi Doct. extra de confirm.vtil.vel inutil. Gozad.conſ.72.nu.5.Pariſ. qui alios citat conſ.24.nu.156. vol.2. Laur.Sylua.conſ.71.nu.16.vol.2.

14 Sextò ampliatur non ſolum in Epiſcopo, verùm etiam in legato de latere, quia nec is dare poteſt ſpecialem poteſtatem conferendi beneficia, & ad huiuſmodi actum ſpecialē creare Vicarium, d.§.prohibemus,& ibi Dec.de off.leg. in 6.Rot. d.deciſ. 397.in prin.Abb. in d.c.conſtitutus, nu.2.cum ſeq.& in c.fi.nu.6. extra de conceſſ.præb. Pauin.de offic. & pot. cap.ſede vacan. 2.par.princ.q.10.nu. 34.in fine, Franc.Marc. d.q.995. nu. 7.& q.317. nu 8. par.1. Rolan. conſ. 47.nu.56.in primo.

15 Septimò ampliatur, vt locum etiā habeat in præbenda, d.c.1.& 2.extra de conceſſ. præben.Roland.conſ.47. nu.55. in primo.

16 Octauò ampliatur, vt procedat in quolibet alio habente poteſtatem cōferendi, nam illam alteri ſpecialiter dare non poteſt, c.ſtatutum, §. vt hi de præben.in 6.Pariſ. d. conſ.50. nu. 1.cum ſeq. Franc.Marc.d.q.996.nu. 15. cum ſeq. Nam inde ſequeretur illa fraus ad beneficia vacatura, vt docet Abb. in d. c. conſtitutus, & in d.c.fin.extra de conceſſ. præb. & ſuperius dictum fuit.

17 Nonò ampliatur, vt non ſolum Vicarium facere nō poſſit, ſed nec procuratorem ad cōferendum tantùm, ratione eiuſdem fraudis, gloſ.in d.§. prohibemus,& in d.c.conſtitutus, extra de conceſſ.præb.Pariſ.d.conſ.50. nu.1.& per totum Rebuf. in loco ſuperius citato, nu.12. Franc.Marc. d. q.995. nu.3.& 7.

18 Declaratur, vt non procedat in ſummo Pontifice, qui poteſt alicui

dare

dare ſpecialem conferendi poteſtatem etiam ad certa beneficia, cap.is cui, de præb.in 6. c. propoſuit, extra de conceſſ.præben. Oldr. d.conſ.87. Rebuf.in loco aliàs citato, nu.12.

19 Secundò declaratur in Regibus, Principibus, & laicis, qui nulla habẽt iura ſpiritualia, ad quæ poſſint generales facere Vicarios, quoniam iſti poſſunt generales procuratores omnium bonorum creare, dando illis poteſtatem conferendi, & præſentandi, Abb. in d.c. fin.nu.6. vbi etiã alij, extra de conceſſ.præben. Pariſ.dicto conſ.50.nu.4. Rebuff. in loco præcitato, nu.13. Pau.de Cittad. in tracta. de iure patron.par.6.q.41. Roc.Cur. in eod tract. in ver. honorificum, q. 5. Rolan.d.conſ.47.nu.54. in primo, vbi de communi teſtatur.

20 Subdeclaratur, vt non procedat, quando ſpecialis poteſtas daretur præſentandi ad beneficium vacaturum, ſecus ſi ad vacans, Rolan. dicto conſ.47.nu.53. cum ſequen. poſt Feder. de Sen. Abb. & alios, per eum cumulatos.

21 Tertiò principaliter declaratur, vt procedat, quando beneficium eſſet vacaturum, ſecus ſi vacans. Quia tunc poteſt collator dare ſpecialem alicui poteſtatem illud conferendi, d.c.conſtitutus, in fi.& ibi Abb.nu.5. extra de conceſſ.præb. Rota d. deciſ. 327.tit.de off.Vic.in antiquis, Io.de Selua in tract.de benef.q.21. num.1. par.2. Bellame.deciſ.443. Rebuff. in loco ſuperius allegato, num.7. & 14.

22 Franc.Marc.d.q.995.nu.4. par.1. ea ratione, quia Concilium Lateranenſe prohibet beneficia promitti alicui antequàm vacent, d.ca.conſtitutus, & ideò, ne fraus illi fiat per indirectum prohibetur ſpecialis conferendi poteſtas alicui dari, antequàm

23 beneficium vacet, ne quæratur votũ captandæ mortis, vt animaduertit Abb.in d.c.conſtitutus, & in c. fi. nu. 6.extra de conceſſ.præb. Pariſ. dicto conſ.50.nu.12.& diximus ſupra, quæ ratio ceſſat, quando vacat beneficium, quia tunc nulla fraus, nullũq; votum induci poteſt captandæ mortis, vt probatur in d. ca.conſtitutus, ergo ceſſare debet diſpoſitio, l.adigere, §.quamuis, ff.de iure patro. ca. cum ceſſante, ext. de app. cum vulg.

24 Quartò declaratur, quando Epiſcopus committeret alicui receptionem reſignationis beneficij, & quòd reſignatum beneficium alteri conferret, quia tunc & reſignatio, & collatio valeret, Biſſig.in deciſ.Rotæ, 5. in antiq. tit.de conceſſ. præb. ſecundum nouam impreſſionem, quam refert Staphi.qui latè hanc partem defendit, de lit. grat. & iuſt.fol.68. dicens opinionem Rotę eſſe veriſſimã, Fran.in d.c. deliberatione, §.prohibemus, ver.& aduerte, de offi. deleg. in 6. Franc.Marc.d.q.995.nu.9. quãuis ſub dubio, Pauin. tracta.de of.& pot. cap. ſede vacan.2.par.princip. q.10. num.31.& 35. ea ratione, quia per huiuſmodi commiſſionem nulla fit fraus Concilio Lateranenſi, prohibenti viam aperiri ad vacatura, d.c. conſtitutus, d.c.deliberatione, & c.2. & c.ex parte, extra de conceſſ.præb. cum alijs ſuperius adductis. Nam Lateranenſe Concilium prohibet aperiri viam ad vacatura, ſcilicet, generaliter viam iniquam, per quam veniret etiam modus vacandi per mortem,

tem, vt cum generaliter promittitur primum beneficium vacaturum, vel mandatur conferri, ſub qua promiſſione, vel gratia veniret etiam, ſi per mortem vacaret, & ideò non valet, quia ſic captari poſſet mors aliena, vt animaduertit Bisſign. d. deciſ. 2. num. 23. Dicens ſic loqui tex. in d. c. conſtitutus, in c. ex parte, & c. 2. extra de conceſſ. præben. Sed in caſu iſto non committitur generaliter poteſtas conferendi, quouis modo vacet beneficium, ſed dumtaxat, ſi vacet per reſignationem faciendam, ſub quo modo ceſſat ratio Concilij Lateranenſis, & votum captandæ mortis, & ideò valet collatio ab iſto ſpeciali Vicario facta.

25 Sed contra huiuſmodi declarationem tenuerunt ijdem Domini de Rota in libro deciſ. de anno 1544. vt refert Papaz. in addit. ad deciſ. Rotę 397. nu. 5. tit. de offi. Vic. in nouiſ. & in eadem deciſione prohibetur Epi-

26 ſcopus alteri, quàm ſuo Vicario generali committere huiuſmodi facultatem, Abb. in d. c. conſtitutus, num. 5. poſt Ioan. Andr. & alios antiquiores, in d. c. fin. de offi. Vica. in 6. & in d. c. ſtatutum, Rebuf. in pract. benef. titu. de Vica. epiſc. num. 20. poſt Io. de Selua, in d. tract. de benefi. par. 2. qu. 21. quorum ſententia probatur, tum ex generali ratione tex. in d. §. prohibemus, & in d. ca. conſtitutus, quæ prohibent alteri concedi beneficiorum collationes, ne aperiatur via ad beneficia vacatura, tum etiã: ex tex. in d. c. ſtatutum, vbi prohibetur fieri huiuſmodi collatio p alios, quàm per Vicarios Epiſcoporum generales, & quia dari poſſet occaſio

27 inferendi vim, vel ſimoniam; quia reſignatarius, qui ſcit collationem omnino eſſe faciendam, in eius fauorem poſſet concordare cũ reſignante, poſtquàm ſciuit notarium eſſe rogatum de tali commiſſione facta per Epiſcopum, vt conſiderat Papaz. ad Rot. d. deciſ. 397. num. 5. in fi. in nouiſ. ſecundum nouam impreſſionem tit. de offic. Vic.

28 Subdeclaratur, vt procedat, quando permixtim ſimul, & ſemel darentur ambę prædictæ poteſtates, ſecus ſi diuiſim concedatur facultas admittendi reſignationem, & illa poſtea admiſſa per Epiſcopum, daretur facultas conferendi beneficium reſignatum, quia tunc valeret, Rot. d. deciſ. 397. nu. 3. & licèt loquatur de huiuſmodi facultate conceſſa generali, tamen Papaz. ibi, in addit. loquitur indiſtinctè, & ratio militat etiã conceſſa facultate alteri, quàm Vicario generali. Namque diuiſim conceſſa facultate, & diſtincta, ceſſat tunc prohibitio text. in dicto §. prohibemus, qui ſolùm intelligitur per Rot. in præallegata deciſione, quando permixtim ſimul; & ſemel darentur alicui ambæ facultates, non ſi diuiſim: & ſicut legatus

29 poteſt commiſſiones ſic diſtinctas facere cuicunq; perſonæ, ſecundum Rot. in loco iam relato, pari modo Epiſcopus, quia eadem ratio militat in vno, quæ in alio, vt in ſpecie dicit Rot. dicta deciſio. numero ſecundo, meritò idem ius ſtatuendum, cap. translato, extra de conſtitut. cum ſimil.

E SVM-

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus dare non poteſt Vicario generali ſpecialem poteſtatem certum beneficium conferendi.*
Ampliatur, num. 2.
Declaratur, nu. 3. 5. 6. 7. & ſeq.
4 *Generaliter multa permittuntur, quæ ſpecialiter prohibentur.*
6 *Epiſcopus dare poteſt facultatem Vicario ſuo ſpecialem conferendi beneficium vacans.*
7 *Nec non recipiendi reſignationẽ beneficij, & conferendi illud ſic reſignatum.*
8 *Epiſcopi commisſio dari poteſt Vicario viuæ vocis oraculo abſq; alia ſcriptura.*

QVAESTIO LIII.

CОnſequens etiam fit præmiſſis, Epiſcopum dare non poſſe Vicario ſuo generali ſpecialem pote-
1 ſtatem conferendi certum beneficiũ, vt probatur in cap. deliberatione, §. prohibemus, de of. leg. in 6. & in ſpecie noſtra reſpondit Oldr. conſil. 77. Rot. deciſ. 367. tit. de offi. Vic. num. 2. cum ſeq. in nouiſ. vbi Papaz. in addit. num. 6. Put. deciſ. 8. de proc. Mil. in reper. in ver. Vicarius Epiſcopi, poſt Roma. conſ. 317. firmat Abb. in c. conſtitutus, num. 5. extra de conceſſ. præben. Pauin. tract. de pot. cap. ſede vacan. 2. par. princ. q. 10. nu. 31. viget enim adhuc ratio ſæpius allegata fraudis, quæ fit Concilio Lateranenſi prohibenti viam aperiri ad beneficia vacatura, dicto §. prohibemus, vbi Canoniſtæ.
2 Ampliatur, vt locum habeat etiã ſi Epiſcopus daret Vicario generali generalem poteſtatem conferendi, & poſtea per ſecundas literas inhiberet, ne procederet ad ſecundã collationem, antequàm inſinuaret ſibi primam, & expectaret ſecundum reſponſum, an vellet habere ratũ, quia quoad ſecundas literas non videtur delegata generalis poteſtas conferendi, & eſſet in fraudem Concilij Lateranenſis, ideòque non valeret, Io. Andr. in d. c. conſtitutus, quem ſequitur ibi Abb. nu. 5. ad fin. poſt Butr. & Imo. Franc. Mar. q. Delph. 965. num. 15. in prima.

3 Declaratur, vt procedat data ſpeciali facultate conferendi certum beneficium, ſecus, ſi generaliter data eſſet, quia tunc teneret, cap. fina. vbi Doct. de præben. in 6. Oldrad. dicto conſ. 77. Abb. poſt alios, in d. c. conſtitutus, nu. 5. Pariſ. conſ. 50. nu. 2. & 3. in 4. multa enim, inquiunt ipſi, generaliter permittuntur, quæ ſpecialiter prohibentur.

5 Extenditur huiuſmodi declaratio, etiam ſi generalis iſta conferendi poteſtas daretur Vicario generali certi loci, dummodo plura ibi adſint beneficia, quia valeret, ex quo ceſſat fraus prohibita à Concilio Lateranenſi, Rebuff. in pract. benef. tit. de Vic. epiſ. nu. 23. & 24.

6 Secundò principaliter declaratur, quãdo beneficium eſſet vacaturum, ſecus ſi vacans, quia tunc dari poteſt Vicario ſpecialis poteſtas illud conferẽdi, d. c. conſtitutus, in fi. vbi Abb. num. 5. Bellame. deciſ. 443. Rebuff. in d. prac. benef. titu. forma Vic. Archi. nu. 7. & 14. Franc. Mar. d. q. 995. nu. 4. & dixi ſupra q. præceden. nu. 21.

Ter-

7 Tertiò declaratur, vt non procedat, quando Epiſcopus commiſit eidem Vicario generali poteſtatem recipiendi reſignationem, & ea admiſſa daret illi Epiſcopus poteſtatẽ conferendi beneficium ſic reſignatũ, quia commiſſiones ſic diſtinctas poſſet Vicarius exequi, Rota deciſ. 397. nu. 3. tit. de offic. Vic. in no. vbi Papaz. nu. 10. & dixi ſupra in q. præcedenti, in fine quartæ declarationis, vbi poſui rationem. Put. dicta deciſ. 8. de procur. dicens valere mandatum ad certum beneficium conferendum ex cauſa permutationis.

8 Extenditur hæc declaratio, etiam ſi Epiſcopus viuæ vocis oraculo cõmiſiſſet articulum reſignationis, & collationis, quia cõmiſſio valet abſque alia ſcriptura, & per teſtes probari poſſet, Rota dicta deciſ. 397. in fine, Franc. Marc. dicta quæſtio. 995. nume. 14.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus poteſt conſtituere Vicarium ſine conſenſu capituli.*

2 *Conſuetudo, quæ dat auctoritatẽ Epiſcopo conſtituendi ſibi Vicarium ſine conſenſu capituli, ſeruanda eſt.*

QVAESTIO LIV.

IN electione autem Vicarij per Epiſcopum facienda non requiri
1 conſenſum capituli, firmat Hoſt. in ſum. de offic. Vic. §. & in quibus, nu. 5, Gemin. in c. 1. nu. 10. Ancar. nu. 4. Franc. col. 2. verſ. ſed quæritur, de of. Vic. in 6. Pauin. de poteſt. cap. ſede vacan. 2. par. princ. q. 10. numero 12.
2 Dicens ita approbare conſuetudinẽ, quæ in huiuſmodi caſibus eſt ſeruanda, Bertach. in tracta. de epiſc. par. 7. q. 10. Rebuff. in pract. benef. titu. de Vic. epiſ. in princ. Sylueſt. ſum. in ver. Vicarius, num. 4. verſ. poteſt; Bero. conſ. 23. nu. 4. vol. 1. Cucc. Inſtit. iur. cano. tit. 8. de Vic. epiſ. nu. 36. lib. 2.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus tenetur ſubminiſtrare Vicario congruum ſalarium, & num. 3.*

Contra, num. 4.

Declaratur, num. 5.

Contra, num. 6.

2 *Nemo cogitur ſuis ſtipendijs militare.*

Vicarius mortuo Epiſcopo conſequi debet ſalarium à capitulo de bonis eccleſiæ vacantis, pro tempore quo vixit Epiſcopus.

6 *Vicario Epiſcopi ſalarium debetur etiam non conuentũ, quando extraordinaria banchi ſunt exigua, ſecus ſi magna, & quolibet anno reddant ei ſcutos 300.*

7 *Canonicus Vicarius capituli debet habere ſalarium, ſicut extraneus Vicarius.*

QVAESTIO LV.

CVm autem Epiſcopus Vicariũ ſibi cõſtituit, debet illi congruũ ſalarium ſubminiſtrare, vt probatur
1 in c. ſi Epiſcopus, cum glo. in ver. illi, & ver. ipſe, & ibi Doc. de of. Vic. in 6. vbi Epiſcopus tenetur in neceſſarijs Vicario prouidere, & in c. inter cætera, cum glo. in ver. neceſſaria, & ibi Doct. ext. de offi. ord. quibus ſuffragatur illa regula, quòd nemo co-
2 gitur.

gitur ſuis ſtipendijs militare, cap. iã nunc, 28. q. 1. & c. cum ex officijs, ext. de præſcrip. Specul. de ſalar. in princ. & de ſalario debito officialibus latè Garaui. ſuper ritu magnæ curiæ 9. per totum, Senat. Ped deciſ. 99. num. 22. & ad terminos noſtros, glo. in c. 1. in ver. quantitate, extra ne prælati
3 vices ſuas, cum qua concordant Innocen. & Hoſtien. vt refert Card. ibi, in 1. oppoſi. & idem Card. in clemen. ſtatutum, q. 7. ver. in contrarium, vbi Ancar. nu. 3. Imo. nu. 13. de elec. qui licèt loquantur de Vicario à capitulo conſtituto, tamen Imo. nu. 27. idẽ ſenſit de Vicario conſtituto ab Epiſcopo, dum viuebat, cui putat, mortuo Epiſcopo, ſalarium pro tempore, quo vixit Epiſcopus, à capitulo de bonis eccleſiæ vacantis præſtandum eſſe, concordat Archid. in c. charitatem, 12. q. 2. quos refert, & ſequitur Pau. Granut. in ſuo lib. 1. theore. 12. ver. de iure vero canonico, qui in
4 princ. refert Rotam diuerſum iudicaſſe, nempe ſalarium non deberi Vicario Epiſcopi, niſi duobus extremis probatis, videlicet, Vicarium ſolitũ eſſe operas ſuas locare, & Epiſcopũ
5 ſolitum conducere, vt per Put. deciſ. 6. de off. Vic. & deciſ. 1. lib. 3. & 44. & 45. lib. 2. & alibi. Sed poſtmodum ſupradictam ſententiam pro Vicario Epiſcopi acerrimè defendit tam argumentis, & rationibus probatiſſimis in iure ciuili, quàm etiam in iure canonico, ſubdens per eandem Rotam fuiſſe contra Epiſcopum deciſum in vna Turritana die 20. Maij 1569. in qua fuit reſolutum deberi ſa
6 larium Vicario, etiam non conuentum, & ad dictam deciſionem contrariam reſpondit, quòd eſt fundata in auctoritatibus loquentibus in longè diuerſis caſibus, vt ipſe ſigillatim deducit, & in facto Vicarij Epiſcopi, qui ex extraordinarijs banchi percipiebat ſcuta 300 pro quolibet anno, vnde nil mirum, ſi aliud ſalarium præſertim non conuentum ſibi non debebatur.

7 Ampliatur etiam in canonico Vicario eiuſdem capituli ſede vacante, qui debet habere ſalarium, ſicut quilibet extraneus Vicarius, & deducere expenſas, quas domi facturus eſſet, tamquam reputatus præſens, & reſidens propter eccleſię ſeruitium, Pauin. de poteſtat. cap. ſede vacan. 2. parte princ. q. 10. nu. 5. Foller. ſuper conſti. regni, tit. de ſacroſ. eccl. n. 75.

Declaratur, vt non procedat in vicario prædeceſſoris, cui Epiſcopus non cogitur ſoluere ſalarium, vt tradit Moh. deci. Rotæ manu ſcrip. 356. Vicario ſuo cogitur, Gem. deciſ. 20. lib. 2. ſi conſueuerit, Put. 6. de offic. Vicar.

SVMMARIVM.

1 *Altari ſeruiens de altari viuere debet.*

2 *Clerici mendicare non debent.*

3 *Ordinari non poſſunt, niſi poſſideant beneficium, ad victum ſufficiens.*

4 *Epiſcopus debet prouidere neceſſaria clerico, quem ordinauit, donec aſſequatur beneficium.*

Declaratur, nu. 5.

6 *Cap. poſtulaſti, de reſcrip. non habet locum in Vicario Epiſcopi.*

7 *Vicarius Epiſcopi non dicitur Vicarius perpetuus.*

QVAE-

QVÆSTIO LVI.

SEd cum ſecundum Apoſtolum, qui altari ſeruit, de altari viuere
1 debeat, cap. ex his, 12. q. 1. c. eccleſiaſticus, 12. q. 2. c. cum ſecundum, vbi Abb. & alij, extra de præben. c. poſtulaſti, extra de reſcrip. Lancellot. in §. 1. Inſtitu. iur. cano. de præb. cum multis alijs concordantibus congeſtis per Senat. Ped. deciſ. 99. num. 21. Et propterea ne contingat, eos, qui diuino miniſterio aſcripti ſunt, cum
2 ordinis dedecore mendicare, ſtatuerit ſacroſancta Tridentina ſynodus in c. 2. ſeſſ. 21. in decreto de refor. ne clericus ſecularis, quamuis idoneus moribus, ſcientia, & ætate, promo-
3 ueatur ad ſacros ordines, niſi prius legitimè conſtet, eum beneficium eccleſiaſticum, quod ſibi ad victum honeſtè ſufficiat, poſſidere, pœnas antiquorum canonum ſuper his innouando, ex quibus dictis compelluntur Epiſcopi prouidere clericis
4 ordinatis ab ipſis ſine titulo neceſſaria, donec ordinati beneficium eccleſiaſticum fuerint aſſecuti, d. c. cū ſecundum, & d. c. poſtulaſti, & vtrobique Canoniſtæ, & traditur in d. c. ex his, 12. q. 1. Lancellot. iu d. §. 1. & ſeq. latè Ant. Franc. in apoſt. ad Abb. in d. cap. poſtulaſti, col. 3.

5 At quoniam Epiſcopus non tenetur prouidere ſecundum huiuſmodi formam de beneficio illis, qui habēt Vicariam perpetuam in eccleſia, vt habetur in d. c. poſtulaſti, vbi Abb. Fel. Dec. & alij in princ.

Quæro modò in propoſito, an diſpoſitio d. c. poſtulaſti locum habeat in Vicario Epiſcopi.

6 Reſpondeo, quòd non, quia Vicarius Epiſcopi non eſt Vicarius perpetuus eccleſiæ, ſed eſt Vicarius temporalis Epiſcopi, & ad eius volun-
7 tatem remoueri poteſt, glo. in clem. & ſi principalis, in ver. electionem, vbi Canoniſtæ, extra de reſcrip. Barbat. in cap. quoniam, nu. 37. extra de off. deleg. & hanc ſententiam firmāt huiuſmodi ratione, Abb. & Barbat. in d. cap. poſtulaſti, in primo not. Felin. nū. 1. col. 2. in fine, Dec. nu. 1. in fi. quæ vera etiam comprobatur, quia illud verbum, perpetuò, poſitum in d. c. non conuenit Vicario Epiſcopi, ideò nec illius diſpoſitio debet ei conuenire, l. 4. §. toties, cum ſimil. ff. de dam. infec.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus debet ſibi Vicarium conſtituere, & negligente Epiſcopo, Archiepiſcopus.*

2 *Practica deputandi Vicarium ab Archiepiſcopo, negligente Epiſcopo illum conſtituere.*

QVÆSTIO LVII.

QVid autem, ſi Epiſcopus Vicarium non conſtituat, ad quem ſpectabit huiuſmodi conſtitutio?

1 Reſpondeo, quòd ad Archiepiſcopum, Abb. in c. quoniam, nu. 3. de officio ord. Fel. in c. paſtoralis, nu. 8. eo. tit. Ruin. conſ. 148. nu. 5. & 6. volu. 4. Probatur in c. cum ſimus, 9. q. 3. Vbi ſi Epiſcopus non ſategerit ſtatuere œconomum in ſua eccleſia, Metropolitanus illum ſtatuere poteſt, œconomum pro Vicario accipiendo, vt in c. in noua, 16. q. 7. Concil. Trid. c. 16. ſeſ. 24. Et ideò practica erit, quā-

do Epiſcopus erit negligens in conſtituendo ſibi Vicarium, quòd Archiepiſcopus ſtatuat illi terminum ad eligendum Vicarium, quo elapſo ipſe Archiepiſcopus prouidebit, d. c. cum ſimus iuncto dicto cap. in noua, quam practicam docet Abb. in d. ca. quoniam, nu. 3. in fine, Cucc. Inſt. iur. cano. de Vicar. titu. 8. num. 13. lib. 2. & num. 39.

SVMMARIVM.

1 *Metropolitano negligente Vicarium cõſtituere, Epiſcopus antiquior in Metropolitana conſtituere poteſt, Epiſcopo verò exempto negligente, Epiſcopus propinquior deputabit.*

QVAESTIO LVIII.

At quid, ſi eccleſia erit Metropolitana? aut exempta? Reſpon-
1 deo, quòd Epiſcopus antiquior ex ſuffraganeis in Metropolitana, & propinquior Epiſcopus in exempta, Vicarium deputabit, Concil. Trid. in c. 16. ſeſſ. 24. in decreto de reform. Cucc. Inſtit. iur. cano. lib. 2. tit. 8. de off. Vic. num. 39.

SVMMARIVM.

1 *Capitulum non poteſt Vicarium conſtituere, etiam Epiſcopo negligente, vel abſente.*

QVAESTIO LIX.

Porrò ſiue Epiſcopus negligens
1 ſit in eligendo Vicarium, ſiue abſens, eo refragante capitulum illum cõſtituere non poteſt, vt reſpondit Bero. conſ. 23. à nu. 4. vſque ad finem conſilij, vol. 1.

SVMMARIVM.

1 *Canonici mortuo Epiſcopo non poſſunt eligere de nouo Vicarium, ſed ſolùm electum ab Epiſcopo confirmare.*

2 *Contraria opinio, quòd capitulum ſede vacante poſſit, ac debeat eligere, aut electum confirmare, eſt verior.*

3 *Ampliatur, nu. 3. & 5.*

4 *Canonicus electus Vicarius Epiſcopi, debet habere ſalarium, ſicut quilibet Vicarius extraneus.*

QVAESTIO LX.

An autem ſede Epiſcopali vacante capitulum teneatur conſtituere Vicarium, dubium faciebat prima fronte reſponſum Bero. con-
1 ſil. 23. n. 7. vol. 1. vbi concludit, quòd Canonici mortuo Epiſcopo non poſſunt eligere de nouo Vicarium, ſed ſolùm electum ab Epiſcopo confirmare, aut remouere. Sed cõtrarium
2 probat glo. 4. in cleme. 2. vbi Card. de reſcrip. Specul. lib. 4. titu. ne ſede vacante, nu. 4. Archid. in c. 1. in fine, de offi. Vic. lib. 6. Io. And. & Domin. in cap. fin. de ſupplen. neglig. præla. Fel. in c. eam te, nu. 17. circa mediũ, extra de reſcript. & in c. cum olim, num. 9. extra de maior. & obed. poſt Abb. in cap. irrefragabili, in princ. col. 2. extra de offi. ord. Afflict. ſuper conſt. regni, rub. de adminiſt. rerum eccleſ. ad fi. Foller. ſuper eiſdem, tit. de ſacroſan. eccleſ. in cap. quod incipit, peruenit ad audientiam noſtram, nu. 75. Pauin. de poteſt. capit. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. in princ.

&

& nu. 2. Rebuff. in prac. benef. tit. de deuolutionibus, nu. 62. Concil. Trid. in cap. 16. ſeſſ. 24. in decreto de reform. Pau. Fuſc. trac. de viſit. & reg. eccl. c. 15. nu. 32. lib. 1. Cucc. Inſt. iur. cano. de Vic. epiſc. tit. 8. nu. 39. lib. 2.

3 Ampliatur, vt etiam Vicarium facere poſſit vnum, vel duos ex Canonicis eiuſdẽ capituli, Pau. & Cardin. Floren. in clem. ſtatutũ, de elect. Pauin. de poteſt. capit. ſede vacan. 2. par. princ. q. 10. nu. 4. Subdens, quòd
4 debet habere ſalarium, ſicut quilibet Vicarius extraneus, firmat Foller. d. tit. de ſacroſ. eccl. nu. 75.

5 Secundò ampliatur, quòd ſi Vicarius creatus, fuerit negligens, poterit capitulum ſede vacante creare viſitatorem, cap. vltimo, de ſupplen. neglig. prælat. in 6. Rebuf. in prac. benef. d. tit. de deuolut. nu. 62.

SVMMARIVM.

1 *Archidiaconus ſuſtinet Vicarij vices ſede vacante, dum agitur de electione Vicarij à capitulo.*

QVÆSTIO LXI.

INterim autem, quòd à capitulo ſede vacante de Vicarij electione
1 facienda tractatur, Archidiaconum ſuſtinere vices Vicarij in ijs, in quibus de iure communi eſt Vicarius, tradit Foller. in commentar. ad conſtit. Regni, peruenit ad audientiam noſtram, tit. de ſacroſ. eccl. num. 75. poſt Abb. in cap. dilecto, nu. 3. extra de offic. Archid. Subdens, ita ſeruatum, & factum in vacantia ſedis ob mortem Reuerendiſſimi Cardinalis Seripandi Archiepiſcopi Salernitani, & fuiſſe electos duos Vicarios, videlicet, Archidiaconum, & vnum ex Canonicis, licèt poſtea gratioſè fuerit permiſſum, Archidiaconum exercere iuriſdictionem, & eo abſente, vel impedito alterum.

SVMMARIVM.

1 *Adminiſtrator Epiſcopatus ſuccedit in ordinaria iuriſdictione Epiſcopi.*

2 *Adminiſtrator Epiſcopatus capitulo æquiparatur, & Vicarium conſtituere poteſt.*

QVAESTIO LXII.

QVid dicendum de adminiſtratore Epiſcopatus ſede vacan-
1 te, an & is Vicarium conſtituere debeat? Et debere, ea ratione ſuadetur, quia adminiſtrator Epiſcopatus ſuccedit in ordinaria iuriſdictione Epiſcopi, cap. is cui, de elect. in 6. Rom. conſ. 506. nu. 13. circa finem, & om-
2 nia poteſt, quæ ſunt Epiſcopalis iuriſdictionis, dicto cap. is cui, & à pari procedunt adminiſtrator, & capitulum ſede vacante, cap. cum nullus, §. Epiſcopo, de tempor. ord. in ſexto, Roma. dicto conſ. 506. num. 13. ergo debet adminiſtrator creare Vicarium, quemadmodũ capitulum per regulam, l. is, cui, ff. de iuriſd. om. iud. per quam ita in Abbate reſpondit Pariſ. conſ. 22. nu. 19. in 4.

SVMMARIVM.

1 *Archiepiſcopi non poſſunt iudicare, aliquidùe diſponere in diœceſi ſuffraganeorum.*

2 *Archiepiſcopi, vel eorum officiales, mittendo clericos in diœceſibus ſuffraganeorum pro ineundis,*

vel recognoſcendis contracti- 5
bus, dicuntur mittere falcem in meſſem alienam.

3 *Archiepiſcopus non poteſt conſtituere Vicarios in diœceſibus ſuffraganeorum.*

Declaratur, nu. 4. 5. 6. & 7.

QVAESTIO LXIII.

PRohibent etiam canonica inſtituta Archiepiſcopis ingreſſum diœceſum ſuffraganeorum ſuorum, ne
1 propria auctoritate iudicent in eis, aliquidúe aliud agant, teſte Innocentio Tertio in cap. Romana, in princ. vbi glo. in ver. canonica, congerit canones concordantes, de offic. ordin. in ſexto. Vnde ſecundum Archid. in cap. Romana, in fin. de foro compet.
2 in 6. Archiepiſcopi, vel eorum officiales mittendo clericos in diœceſibus ſuffraganeorum pro incipiẽdis, vel recognoſcendis contractibus coram ipſis, contra tex. in d. c. Romana, §, nec clericos, dicuntur mittere falcem in meſſem alienam.

Ideò quæro, an Archiepiſcopus conſtituere poſſit Vicarios foraneos in diœceſibus ſuffraganeorum ſuorum ad faciendum citationes, & inhibitiones in cauſis appellationum, à dictis ſuffraganeis ad ipſum Archiepiſcopum deuoluendis, compeſcendúmque eccleſiaſtica cenſura in ea parte rebelles? Reſpondeo, quòd nõ,
3 dicto c. Romana, vbi Canoniſtæ, in princ. de offi. ord. & c. vt litigantes, eo. tit. lib. 6. Capic. deciſ. 27. nu. 34.
4 Declaratur, niſi obſtet ſpecialis cõſuetudo eccleſiæ Metropolitanæ, dicto cap. Romana, in princ. & d. cap. vt litigantes.

5 Subdeclaratur, vbi conſuetudo eſſet præſcripta ſpatio quadraginta annorum, vel per tantum tempus, cuius initij memoria non extet in contrarium gl. & Doct. in d. c. Romana, & in d. c. vt litigantes, vbi Archid. in fi. eod. titu.

6 Secundò ſubdeclaratur, vt nõ poſſint inhibere Vicarijs vigore iſtius conſuetudinis, priuſquam fuerit appellatum, d. cap. 1. §. 1. verſ. à quibus, & ibi Doct. de off. ord. in 6.

7 Secundò principaliter declaratur, vt procedant prædicta in cauſis appellationis deuoluendis, non autem deuolutis, in quibus Archiepiſcopus vices ſuas committere poteſt in diœceſi ſuffraganeorum ſuorum; dicto cap. Romana, & d. cap. vt litigantes, eodem titulo, & vtrobique Canoniſtæ.

SVMMARIVM.

1 *Teſtes, & inſtrumẽta, parem vim habent.*

2 *Inſtrumentorum appellatione veniunt teſtes.*

3 *Argumentum de teſtibus ad inſtrumenta valet.*

Declaratur, nu. 12.

4 *Scriptura non eſt de ſubſtantia conſtitutionis, & poteſt probari per teſtes.*

Declaratur, nu. 13.

5 *Officialis quis eo ipſo probatur, qui exercet officiũ domino ſciente.*

6 *Mandatum poteſt probari per teſtes.*

Declaratur, nu. 12. cum ſeq.

7 *Vicarius Epiſcopi requirit ſcripturam, & num. ſeq.*

Declaratur, nu. 19. 20. 21. 22. 24. 25.

25. 26. vſque ad finem.
8 Principis mandatum non poteſt, niſi per ſcripturam probari.
9 Iudex ordinarius debet ſcriptura probari, nec nõ iudex quilibet, & officialis eccleſiaſticus, numero 10.
Et ab initio debet oſtendere literas ſuæ poteſtatis, nu. 11. & 19.
14 Epiſcopi ſolent facere ſuis Vicarijs literas teſtimoniales.
15 Literæ Epiſcoporum ſigillo munitæ faciunt fidem, tamquam publicum inſtrumentum.
16 Vicarij Epiſcoporum ſtatim ingreſſi Epiſcopatum, debent publicare literas teſtimoniales, ſicut Præſides Ciuitatum.
17 Scriptura priuata, ſiue publica, abſque ſolemnitatibus requiſitis non probat Vicariatum.
18 Iuriſdictio ordinaria publico probari debet inſtrumento.
19 Intellectus l. vnica. C. de manda. Princ.
20 Acta coram officiali Epiſcopi, valent, quamuis eius poteſtas non probetur per literas patentes, quando à partibus nõ negatur.
21 Cardinalis aſſertioni eſt credendum abſque literis teſtimonialibus.
Declaratur, nu. 27.
22 Cardinalis poteſtas rarò, aut nunquam, in dubium reuocatur.
23 Cardinales quandoque Vicarij Epiſcoporum extiterunt.
De iure autem, an eſſe poſſint, dubitatur.
27 Cardinali non creditur, nec Epiſcopo, nec Vicario in his, quæ requirunt ſpeciale mandatum.
28 Iuriſdictio Vicarij Epiſcopalis abſente Epiſcopo probari debet per ſcripturam, præſente verò per teſtes.
29 Epiſcopi commiſſio data voce eius Vicario ſuper vno articulo, poteſt teſtibus probari.
30 Literarum Vicariatus amiſſarũ tenor poteſt teſtibus probari.
Declaratur, nu. 31. remiſſiue tamen.
32 Vicarij Epiſcopi acta valent, quando Vicarius habebatur, & communiter reputabatur.
Contraria opinio Bellameræ conciliatur.
33 Collatio beneficij à Vicario facta, & ſigillata Epiſcopi ſigillo, probat Vicariatum.
Non tamen in tertij præiudiciũ.
34 Iuriſdictio Vicarij Epiſcopi notoria non eget alia probatione.

QVAESTIO LXIV.

SVccesſiuè quæro, ſequendo ordinem, aliàs ſuperius præmiſſum, an Vicarius Epiſcopi ſolemni ſcriptura conſtitui, probarique debeat, an verò teſtes ſufficiant.

1 Et videbatur prima fronte dicendum, ſcripturam non eſſe de ſubſtantia, quia parem vim habent teſtes, & inſtrumenta, l. in exercendis, C. de fide inſtrum. cap. cum Ioannes, extra eodem, Zuccard. in l. fin. nu. 129. Menoc. num. 916. C. de edic. diui Adria. tollen. Immò appellatione inſtru-
2 mentorum veniunt teſtes, l. 1. ff. de fide inſtru. c. peruenit, el primo, ext. de teſt. cog. Bar. & Alciat. in l. notionem, §. inſtrumentorum, ff. de verborum ſignific. & de vno ad aliud iſtorum

rum

rum valet argumentum, vt probatur in d.l. in exercendis, & tradit glo. & Doct. in l. 1. C. de vſur. & poſt alios, Tiraquel. de retract. lig. §. 2. gloſſ. 1. num. 13. & ideò teſtes ſupplere ſcripturam.

4 Secundò adducitur hæc ratio, ſcriptura non eſt de ſubſtantia conſtitutionis, & poteſt probari per teſtes, c. conſtitutionis, 25. q. 2. c. 1. in fine, primò reſponſo, de iureiuran. in 6. & c. 1. de renunc. eo. lib. 6. clemen. dudũ, §. nos etenim, de ſepult. Rot. deciſ. 8. tit. de conſtit. ſecundum nouam impreſſionem, Abb. Felin. Dec. Ripa, & Alcia. in rub. de conſti. q. 5. Ergo ſcriptura non eſt de ſubſtantia Vicariatus, ſed per teſtes probari poterit.

Confirmantur præmiſſa. Nam eo ipſo probabitur quis officialis, quòd exercet officium domino ſciente,

5 quia tunc videtur eum præponere, vt de Vicario Epiſcopi in ſpecie tradit Pauin. in tract. de poteſta. cap. ſede vacan. 2. par. princ. q. 10. num. 23. per tex. in l. 1. §. magiſtratus, ff. de exer. vbi firmat hoc Bald. num. 5. & quòd Vicarius non tenetur fidem facere de mandato, quia ſufficit patientia Epiſcopi. Nec connumeratur Vicariatus Epiſcopi inter caſus neceſſariò requirentes ſcripturam, enumeratos per gloſſam in cap. 1. in ver. in ſcriptis, de conſ. in 6. ergo te-

6 ſtes non videntur excludi, l. cum Prętor, ff. de iud. poteſtque mandatum, etiam per teſtes probari, vt p Vant. tractat. de nullit. ex inhab. ſeu def. manda. num. 70.

7 Sed quòd Vicariatus Epiſcopi requirat ſcripturam, tenent domini de Rot. deciſ. 5. alids 397. verſ. de ſecundo, tit. de off. Vicar. in no. & deciſ. 4. tit. de offic. ord. in antiq. Aegid. deciſio. 134. de præſump. Pariſ. conſil. 80. num. 2. in 4. poſt Bal. in l. aliquando, num. 4. ff. de offic. proconſ. Rebuff. in pract. benef. titu. de Vic. epiſ. nu. 8. & 13. & in tract. nominat. q. 14. num. 71. & in rub. de collat. in præfatio. Paul. Fuſc. Epiſcopus Sarnen. tract. de viſit. & reg. eccleſ. cap. 33. nu. 8. lib. 1.

8 Probatur huiuſmodi ſententia in l. vnica, C. de mand. princ. & in cap. cum in iure, extra de offi. deleg. cum glo. in ver. iniungi. Vbi mandatum principis nõ poteſt probari, niſi per ſcripturam, & licèt iſte tex. loquatur de delegato Imperatoris, vel Papæ, idem tamen dicendum eſt de Vicario Epiſcopi, ſecundum Rot. & Rebuff. in locis ſuperius relatis, & Aegid. deciſ. 110. de off. deleg.

9 Secũdò adducitur hæc ratio: Scripturæ auctoritas requiritur ad probandum iudicem ordinarium, ſecundum Bar. in l. more, vbi Iaſ. num. 53. ff. de iuriſd. omn. iud. ergo etiam requiritur ad probandum Vicarium Epiſcopi, qui ordinarius eſt, vt latè ſcribam infra, lib. 2. q. 55.

10 Quib. admodum ſuffragatur tex. in extrauag. commun. quæ incipit, iniunctæ, lib. 1. de elect. Vbi quilibet aſſerens ſe habere officium, vel forũ eccleſiaſticum debet illud prius oſtendere legitimis documentis, per quem tex. ſic tradit Vant. de nullit. ſent. titu. de nullit. ſent. ex defec. iuriſd. & vide, num. 15.

11 Vbi dicit iudicem eccleſiaſticum debere ſaltem à principio oſtendere literas eius poteſtatis, poſt Bal. qui generaliter firmat hoc in quolibet ordi-

Digitized by Google

ordinario,l. prohibitum, per illum tex.col.3.verſ.3.C.de iure fiſci,cuius dictum pro notabili refert, & ſequitur Iaſ.in l.more maiorum,colum.8. verſ.item aduerte,ff.de iuriſd. omn. iud. & per illum tex. hoc dicit idem Bald. in d.l. aliquando, num.4. cum alijs cumulatis per Vant.in loco ſuperius allegato,nu.12. cum ſeq.

Ad contraria reſponſio patet ex ratione d. l.vnicæ, ſecundum quam neceſſariò requiritur ſcriptura in Vicariatu Epiſcopi. Et ideò teſtes non ſufficiunt, nec habent eamdem vim, quam ſcriptura, minuſque arguere
12 licet de illa ad teſtes, vt multis explicat Tiraq.d.tracta.de retract.lig. §.2 glo.1.nu.15.16.17.cum alijs pluribus ſeq.& ſpecialiter,num.20. latè Menoc. ad quartum remedium adipiſcendæ,nu.917.cum ſeq. ea ratione, quia cum lex ſcripturam requirat,& teſtes omittat,teſtes pro omiſſis debent haberi,vt per Tiraq. in d. loco,nu.15. & 20.

13 Prout etiam, quia tunc non eſſet ſcriptura neceſſaria,quando nō ageretur de illa probanda, ſed tantùm de eſſentia ipſius conceſſionis,vt dicam infra in prima declaratione,& ita procedunt, quæ ſupra adducta fuerunt in contrarium, & per Doct. in d.rub.de conſti. vt declarant, Fel. Dec.Bero.& alij recentiores in dicta rub. q.5.& Port.conſ.25.ſub num.9. Et ideò ſolent fieri ab Epiſcopis literæ teſtimoniales,ſigillo eorum mu
14 nitæ, quarum formam ponit Rebuf. in pract.benef. tit. forma Vic.Arch. & latiore folio formul. inſtrum. curiæ Romanæ,folio 246.vſq; ad 250. ſecundum paruam impreſſionem,& dicam infra ſuo loco.

15 Quæ literæ Epiſcoporum ita ſigillo munitæ faciunt fidem tamquam publicum inſtrumentū, glo.& Doct. in c.poſt ceſſionem,extra de probat. Crauet.conſil.122. num. 14. volum. 1. Nouel. reg.80. Port.conſil.25. nu. 22. libro 1.

16 Illaſque debent publicare Vicarij,cum fuerint ingreſſi Epiſcopatū, quemadmodum ſolent Præſides, & Rectores Ciuitatum, vt inquit Specul.titu. de legat. §. ſupereſt,verſ.& propter hoc Apoſtolicę ſedis legati, & poſt alios Vant. titu. de nullit. ex defec.iuriſd.num.15.& 19. Vnde refert Rebuff. in ſupra allegato titulo de Vic.epiſc. nu. 14. ſtatutum fuiſſe in Senatu Pariſienſi,quòd nullus Vicarius Epiſcopi recipi poſſit,niſi regiſtrato in actis inſtrumento Vicariatus.

17 Ampliatur,vt non ſolùm requiratur ſcriptura, verùm etiam ſolennis eſſe debeat. Nam ſcriptura priuata, vel publica abſque ſolemnitatibus in ea requiſitis non probaret Vicariatum,ſecundum Pariſ.d.conſil.80. nu.3.& 4. per l.ſcripturas,C.qui potior.in pig.hab. & ea, quæ in materia huiuſmodi ſolemnitatum tradūt Doct.in l.admonendi,ff.de iureiur.& in cap.2. de fide inſtrum & ponit Rebuff.d.tit.de Vic.epiſ. nu.13.

18 Et quia iuriſdictio ordinaria debet probari per publicū inſtrumentum ſecundum Bald. in d.l.prohibitum,col.4.C.de iure fiſ. lib.10. Bart. & Iaſ.in l.more,num.53. ff.de iuriſd. omn.iud. ergo eodem modo probari debet iuriſdictio Vicarij, qui ordinarius eſt,vt latè ſcribam,infra libro

bro ſecundo, quæſt. 55. vbi vide.

19 Declaratur, vt procedat, vbi agitur de probanda ipſa conſtitutione Vicariatus, negata à partibus. Quia tūc ſcripturæ requiritur auctoritas: & ita loquitur d. l. vnica, C. de manda. Princip. vt declarant Io. Andr. & Archidia. in procem. ſexti decretal. Felin. Dec. Alciat. & Bero. in d. rubr. de conſtitu. quæſt. 3. Port. Imol. conſ. 26. nu. 9. ſecus quoad eſſentiam conſtitutionis, & conceſſionis Vicariatus, remotam à contentione probationis, quia tunc ſcriptura nō eſt neceſſaria ſecundum præallegatos Doctо. in d. quæſt. 5. Port. d. conſ. 26. nu. 9. in terminis, Rota deciſ. 47. tit. de offic. Vic. in no. vbi Papaz. & alij ſecundum nouam impreſſionem, & deciſ. 4. tit. de offic. ordin. in antiq. Rebuff. in trac. nominat. quæſt. 14. num. 71. vbi refert, quòd vidit condemnari ad intereſſe illos Vicarios, qui nō oſtendebant inſtrumentum Vicariatus, & dicit Rot. in præallegata deciſione, quòd valent acta agitata co-

20 ram Officiali alicuius Epiſcopi, licèt non probetur per literas patentes eius poteſtas, dummodo non negetur à partibus, quia cum ſit ordinarius, præſumitur pro fundamento ſuæ iuriſdictionis, firmat Nicol. Mil. in reper. in ver. Vicarius, ſiue officialis Epiſcopi, Cagnol. in l. velle, num. 14. ff. de reg. iur. latè Gabriel. lib. 2. concluſ. tit. de procur. concluſ. 1. nu. 11. Menoc. de præſumpt. lib. 2. præſump. 33. num. 20.

21 Secundò declaratur, vt nō habeat locum, quando Vicarius Epiſcopi eſſet Cardinalis S. Romanæ Eccleſiæ: quia tunc aſſertioni tanti viri credendum eſſet abſque literarum oſtenſione, c. nobiliſſimus, cum glo. in ver. credidimus, 97. diſtin. Specul. titu. de lega. §. ſupereſt, verſic. quid ſi de legati iuriſdictione. Dicens, quòd rarò, aut nunquam dubitatur de ipſius

22 poteſtate, Salic. in l. exemplo, in ſi. C. de prob. & plenius in l. 1. vbi Caſtrē. C. de manda. princ. latè Felin. in cap. cum in iure, num. 13. extra de offic. deleg. Anca. conſ. 296. & 298. Roma, conſ. 298. poſt alios, quos refert, & ſequitur Vant. dicto tit. de nullit. ex defec. iuriſd. nu. 17. Cephal. cōſ. 167. nu. 7. in 20. & hæc eſt communis opinio, vt teſtatur Dec. in d. l. 1. num. 18. C. de manda. prin. Cephal. dicto nu. 7. & ideò non eſſet opus alia ſcriptura, tamquam Cardinales non dicantur comprehenſi in diſpoſitione d. l. vnicæ. Nec videatur iſta declaratio cuiquam ridiculoſa in Cardinali Vicario Epiſcopi; Nam Cardinales, &

23 Epiſcopos, Vicarios Epiſcoporum præſupponit Rebuff. in dicta pract. benef. titu. de Vicar. Epiſco. num. 35. 39. & 68. cum ſeq. A quo tamen multi diſſentiunt, quos retuli ſupra, q. 44. vbi declaraui.

24 Tertiò declararur, quando Vicarius Epiſcopi eſſet Epiſcopus, q̄ eadem ratione non comprehenditur in generali diſpoſitione dictæ l. 1. ſecundum, Dec. ibi nu. 24. & quamuis poſtea defendat contrarium, tamen opinio ſuperior eſt communis, vt dixi ſupra in prima declaratione.

25 Subdeclarantur præmiſſæ declarationes, in his, quæ veniunt in generali commiſſione Vicariatus, ſecus autem in requirentibus ſpeciale mādatum, vt in cap. fin. de offi. Vic. in 6.

Quia

Quia tunc ſoli aſſertioni illorum nõ
26 eſſet credendum, Io.And. & Hoſt. in capitulo primo, de offic. delega. lib. 6. Dec. in d.l. 1. nu. 18. Abb conſ. 94. num. 2. in 2. Toloſ. deciſ. 463. Vbi in requirentibus ſpeciale mandatum,
27 non creditur etiam Cardinali, & per conſequens nec Epiſcopo, nec Vicario, Papaz. in addit. ad Rotam d. deciſ. nu. 1. & 2. in nouis, poſt Gaſp. de Per. in trac. de reſcrip. fol. 19. Ioſeph. Maſcard. in trac. de probat. concluſ. 269. numer. 3. & 4. & concluſ. 140. num. 3. vol. 1.

28 Quartò principaliter declaratur, quãdo Vicarius Epiſcopi vellet exercere iuriſdictionem abſente Epiſcopo, quia tunc eius Vicariatus nõ poteſt per teſtes probari: ſecus ſi Epiſcopo præſente; Bal. in d.l. aliquando, num. 4. ff. de off. proconſ. per tex. in d.l. prohibitum, & in d. l. 1. ſequitur Barbat. in trac. de Card. leg. à lat. q. 1. num. 9.

29 Quintò declaratur ſupra poſita concluſio, vt procedat quo ad generalem conſtitutionem Vicariatus, ſecus in commiſſione illi facta ab Epiſcopo viuæ vocis oraculo, quia tunc eius poteſtas per teſtes probari poſſet, & ideò ſcriptura non eſſet tunc neceſſariò requirenda, Rota dicta deciſ. 597. verſic. de ſecundo, in nouis, & ibi Papaz. in addit. nu. 11. Pariſ. dicto conſi. 80. num. 2. Rebuff. dicto titulo de Vic. epiſc. nu. 8. Aegid. deciſ. 443.

30 Sextò declaratur, niſi literæ Vicariatus eſſent amiſſæ, tunc enim tenor illarum teſtibus probari poſſet, vt poſt Doct. in l. fi. vbi Zuccard. num. 136. ſcribit, Menoc. in 4. remed. adipiſc. nu. 918. & de ſcriptura delegationis deperdita, Vant. de nulli. ſent. tit. de null. ſent. ex defe. iuriſd. nu. 28. verſ. vel ſi ſemel, poſt alios à ſe con-
31 geſtos; & alias declarationes, quibus teſtes admittuntur, etiam ſi ſcriptura eſſet de ſubſtantia, ponunt Doct. in d.l. fi. & tres in ſpecies, Menoc. in dicto 4. remed. adipiſ. num. 919. cum ſequentibus, præter illas, quæ colligi poſſunt ex Dec. in capitu. quoniam contra. C. de probat. & Vant. de null. ex def. iuriſdi. à nume. 20. vſque ad 30. & deſeruire ſupradictæ concluſioni.

32 Septimò declaratur, niſi probaretur, quòd communiter habebatur, nominabatur, & reputabatur Vicarius, quia tunc acta per eum valerent, Rota dicta deciſ. 47. in fi. & ibi Camill. Mell. in addit. nu. 1. per tex. in vulgata l. Barbarius ff. de off. Prætor. Rebuff. in trac. nominat. q. 14. num. 71. Pauin. de poteſt. cap. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. nu. 3. Felin. in c. ſicut, col. 18. de re iud. Cagnol. in l. velle, num. 14. ff. de reg. iur. Nicol. Mil. in reper. in Vicarius Epiſcopi, Gabr. lib. 2. cõcluſ. tit. de procurat. concluſ. 1. nu. 11. Ioſeph. Maſcard. de probat. concluſ. 648. num. 6. vol. 2. vbi declarat, Bellame. deci. 594. qui aliter ſenſit, procedere, quando probatio Vicariatus ſuffulta non erat diſpoſitione iuris communis, nec notoria.

33 Octauò declaratur, niſi collatio facta per Vicarium eſſet ſigillata Epiſcopi ſigillo: tunc enim ſatis probatus cenſetur Vicariatus, ſed non in præiudicium tertij, Rebuff. in rub. de collationibus, §. teneantur, in ver. aut eorũ Vicarijs, in cõcord. Frãciæ.

Nonò

34 Nonò declaratur, niſi iuriſdictio Vicarij eſſet notoria, quia tunc alia non egeret probatione, Camill. Mel. in add. ad Rot. d. deciſ. 47. in ver. officiali, Vant. in loco ſuperius citato, Maſcard. dicta concluſ. 648. num. 6. volum. 2.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi quæ non poſſit exercere ſine mandato ſpeciali.*
2 *Mandatum ſpeciale Vicarij Epiſcopi, quale.*
3 *Mandatum ad alienandum dicitur ſpeciale, & ſi non fuerit in eo expreſſa cauſa, neque perſona.*
4 *Mandatum ſingulare, quod.*
5 *Vicarius Epiſcopi ex generali mādato cum clauſula generali, & omnia alia, &c. & cum expreſſione aliquot ſpecialium, omnia etiam ſpecialia poterit.*
6 *Mandatum Vicarij Epiſcopi cū libera, & plena poteſtate, & omnia alia agendi, quæ mandatū ſpeciale requirit, æquiparatur mandato ſpeciali.*
Declaratur, nu. 7. 9. 10. cum ſeq.
8 *Mandatum procuratoris cum plena poteſtate, vel cum libera, habet vim ſpecialis mandati.*
11 *Imperium merum non venit in mandato cum clauſula generali, & expreſſione mixti imperij.*
12 *Mandatum procuratorium cum clauſula generali, maiora expreſſis non comprehendit.*
13 *Mandatum generale Vicarij cū clauſula generali exceptis quibuſdam ſpecialibus, non includit alios caſus exigentes mandatum ſpeciale, & num. 14.*
Communis contra, nu. 15.

QVAESTIO LXV.

Sed quoniam Vicarius Epiſcopi multa, quæ pertinent ad dignitatem, & iuriſdictionē Epiſcopi exercere nō poteſt abſque mandato ſpe-
1 ciali Epiſcopi, vt in c. pen. & fi. cum allegatis ibi per glo. & Canoniſt. de offi. Vic. in 6. Quæro modò in propoſito, quale eſſe debeat huiuſmodi mandatum ſpeciale.

2 Reſpondeo, ſpeciale mandatum dici, quando Epiſcopus dat poteſtatem Vicario verbis expreſſis ad aliquem actum, generalitate verborum abſtracta. Vt exempli gratia, ad inquirendum, corrigendum, puniendum, beneficia conferendum, abſque eo, quòd cauſa, & perſona exprimatur, vt probant optimi text. in d. c. pen. cum glo. in ver. committantur, & in d. cap. fin. cum glo. in ver. commiſſa, & vtrobique Canoniſtæ, ſcribit latè Rebuf. in prac. benef. tit. forma Vicar. Archid. à nu. 56. vſque ad 60. poſt Alex. conſ. 63. in princ. vol. 6. & conſ. 134. col. 2. in primo, & conſi. 7. num. 4. in 2. & poſt alios concorcordantes, cum quibus etiam aſſenſit Dec. in l. actione, nu. 3. C. de tranſact. latius Crauet. conſi. 125. nu. 6. & in terminis noſtris Io. Iaco. Melill. in tract. de præced. Vic. cap. 3. nu. 5. in fin.

3 Quibus ſuffragatur illa communis concluſio Doc. qui volunt, quòd mandatum ad alienandum, dicatur ſpeciale, & ſi non fuerit in eo expreſſa cauſa, neq; perſona, cum eo caſu ſingulare, nō ſpeciale dicatur, l. procurato-

curatorem,ibi, ſi non ſpecialiter diſtrahendi, vbi etiam glo. C. de procura. Alex.conſ.189.nu.8. in 7. motus potiſſimum ex d.c.pen.& fin. de offic.Vic.lib.6. firmat Couar. latius ſcribens,lib.1.var.reſol. c.6. num. 2. ex theorica,Bart.in l.filius familias, nu. 10. ff.de donat. & ex alijs addu-
4 ctis concludens, quòd non oportet eſſe mandatum ſpeciale quoad cauſam,neq; quoad perſonas,poſt Vant. de nullit.ſent. titu. de null. ex defec. manda.nu.96.& alios concordantes ſubdens, ita communiter teneri ex Alex.d conſ.189.nu.8. & tradit Menoc.alios memorans,quàm ſupradictos in tract.de arbit.iud.lib.2. caſu 315. num.26.

5 Ampliatur etiam,ſi Epiſcopus dederit Vicariam generalem,& in mandato expreſſerit aliquod de iſtis,quę requirunt ſpeciale mandatum ſecuta clauſula generali,& omnia alia, quæ per nos poſſumus, etiam ſi mandatum exigant ſpeciale, quia tunc omnia etiam ſpecialia poterit,Hoſt. in c.ſignificaſti,per illam decretalē, extra de offic. Archid.& per c.ſedes, extra de reſcript.& alia iura refert, & ſequitur illum glo.in c.2. in fin. & poſt eam Gemin.nu.6.in fi.& alij Canoniſtæ de offi. Vic.in 6. per tex. qui de procuratore loquitur in c. qui ad agendū,§.1.de procur. in 6. Bertac. in trac.de epiſc.lib.4.par.6.tit.de vic. epiſc.num. 10.Franc.Marc.qui alios citat.q.Delphin.1018.nu.8.Abb.con ſil.88.col.5.nu.6.vol.1.Diaz.in prac. crim.cano.c.3.num.5.Bero.conſ.22. nu.10.12.& 19. vol 1. & de mandato procuratoris,latè Couar.alios referens, lib.1. var. reſol.c.6.num.3.& firmat Chiſ. deciſione Rot. manuſcrip.200.

6 Extēditur hæc ampliatio,vt procedat etiam adiectis clauſulis generalibus ſimilibus,videlicet,cum libera,& plena poteſtate,& omnia alia agendi,quæ mandatum exigunt ſpeciale,ſecundum Bal. qui de mandato Vicarij loquitur,in l. aliquando, nu.8. ff.de offic.proconſ.& probatur in d.c.qui ad agendum,de procu.in 6. quem in mandato procuratoris dicit optimum,Couar.alios referens in d.c.6. nu.2. in fi.& ante illum,Felin.altius ſcribens in cap.ſunt & alij, num.2.& 3. extra de reſcrip. Bar. & alij,in l.ſi procurator, C.de procur. & in l. procurator cui libera. ff.eod. Abb.qui de mandato Vicarij loquitur,conſ.88.nu.6.colu.5.verſ.ſi enim dedit,volum.1. Bero. dicto conſ.22. num.19.

7 Declaratur ſupradicta ampliatio, vbi ſunt expreſſi aliqui ſpeciales caſus,& deinde ſecuta fuit clauſula generalis,vt ſupradictum fuit: ſecus ſi aliquod ſpeciale non fuiſſet expreſſum, quia tunc Vicarius generalis non habebit facultatem ex clauſula generali agendi ea, quæ requirunt ſpeciale mandatum,vt declarat glo. in dicto c.2.in ver.committantur,in fine,per tex. in d.c. qui ad agendum de procura.in 6.& firmat Mar.dicta
8 quæſt.618. nu.8. & quamuis procuratoris mandatum cum plena poteſtate, vel cum libera vim ſpecialis mandati habere ſcribant Doct. in d. l.ſi procurator,vbi Alex. nu.2. Bart. & alij in d. l procurator cui libera. Abb. in c.fin.num.28. extra de dilat. Felin.in dicto cap. ſunt & alij, nu.3, extra

extra de reſcript. Couar. alios referens in dicto capit.6.numero tertio. Quod tamen non tranſit abſque difficultate ex dictis per Alex. & alios in dicta l. ſi procurator,& Abb.in dicto cap. fin.

9 Vicarium tamen Epiſcopi ex mãdato cum plena poteſtate non poſſe facere exigentia ſpeciale mandatũ, niſi quibuſdam ſpecialibus expreſſis, dicit glo.in dicto cap.2.in fine,& videtur eſſe de mente illorum,quos retuli ſupra in principio huius quæſt. præſertim,Marc.dicta q.618.num.8. cum ſeq.

10 Secundò declaratur, vt virtute clauſulæ generalis poſt aliquam ſpecialium enumerationẽ, Vicarius poſſit facere ea, quæ ſunt eiuſdem ponderis,vel ſimilis, non autem maiora expreſſis in mandato,Philip.Font.in apoſtil.ad glo. in d.cap.pen.,in fine, de offi. Vic.in 6. Bald. in dicta l. aliquando,nu.8. Dicens, quod in man-

11 dato Vicarij poteſtatis expreſſo mixto imperio non venit merum imperiũ virtute clauſulæ generalis, Fran. Marc.quæſt.Delphin.618. nu.8. poſt Gemin.in dicto cap.licèt, ibi citatũ, nu.6. ad fi. Franc. in glo.fin. de offi. Vic.in 6. Bero.conſ.22.nu.19. vol.1. cuius rei illam adferunt rationem, quia ſub generalitate clauſulæ mandati procuratorij non veniunt ma-

12 iora,ſed ſimilia,vel minora expreſſis in ipſo procuratorio,per tex.formalem in clementina,nõ poteſt,de procur.c.ſedes,vbi Canoniſtæ, extra de reſcriptis,& Legiſtæ in l.ſed & ſi qs, §.quæſitum,ff.ſi quis cautionibus,Pariſ.conſi.40. nu.1. & 2. in 4. Crauet. conſ.95. nu.10.vol.1. & in ſpecie noſtra,Rebuff. in pract.benef.tit.forma Vicar.Archid.nu.183. Bertrand.conſil.132. & ſeq.vol.2. ſecundum veterem impreſſionem.

13 Tertiò declaratur, quòd non veniant caſus ſpeciales, vbi ſequuta clauſula generali aliqua ex eis forent excepta, vt ſi Epiſcopus concederet Vicario,quòd poſſet ea,quæ ipſe Epiſcopus, excepta collatione beneficiorum,ſeu alia re ſpeciale mandatũ

14 exigente, quia tunc exceptio veniẽs ad regulæ diminutionem non debet operari augmentum, ſic includere in illa cauſa non includibiles, & per conſequens requirentes ſpeciale mãdatum,Lap.Ancar. in d.c.2.ad fin. & ibi etiam Franc.de offic.Vic.lib.6.& idem Franc.in c.qui ad agendum,§. 1. poſt Ancar.de procur. in 6.Felin. in cap. quoniam frequenter, in prin. nu.3.extra,vt lite non conteſt. Aret. conſil.8.in fine,cum alijs relatis per Couar.lib.2.variar.reſol.c.5.num.9. qui dicit hanc ſententiam veriorẽ, Crot.conſ.136.num.28.vol.1.

15 Sed contrariam ſententiã defendit Dec.in cap.cum dilecta,col.2.de cõfir.vti.& in l.1.nu.29.ff.de regulis iuris,poſt Domin.in d.c.2.& in d.cap. qui ad agendum,quorum dicta reaſſumit latè Cagnol.in d.l.1.nu.37.vbi ſequi videtur opinionem Decij, & de communi facere fidem,& de magis communi, Couar. dicto libro ſecundo, cap.5. nume.9. quorum auctoritates,& argumenta miſſa facio, quia principaliter in aliam generalem concluſionem tendunt, incidenter verò ad Vicarij Epiſcopi mandatum.

SVM-

SVMMARIVM.

1 *Vicario Epiſcopi atteſtanti de commiſsione ſuperioris, an ſit credendum, & num. 2.*

QVAESTIO LXVI.

NVnquid autem Vicario Epiſcopi atteſtanti de ordine ſuperio- 1
1 ris, & commiſſione ſit credendum? Et ſi Epiſcopus eſt in Ciuitate, credendum illi eſſe, tradit Roman. in l. ſciendum, ff. de verb. oblig. Iaſ. in l. ex quacunque, col 2. ff. ſi quis in ius vocan. non ier. Carauit. in pragmat. de filijs fam. §. 1. num. 4. Foller. in prac. crimin. cano. 2. par. iud. tit. aut cri. ſpecif. num. 14.

2 Quod tamen verum putarem in his, quæ veniunt ex generali commiſſione, quibus Vicario Epiſcopi creditur ſine literis, Rot. deci. 47. in nouis, quam refert, & ſequitur Ioſeph Maſcar. in tract. de prob. concl. 140. nu. 3. & 269. nu. 3. & 4. vol. 1. Verumtamen ſtari aſſertioni Vicarij de licentia Epi ad prouiden. conſtito de Vicariatu ex publica voce, & fama, tradit Creſcent. libro 1. deciſ. 178. manu ſcri.

SVMMARIVM.

1 *Mandatum ſpeciale requirentia exprimi ſolent in literis Vicariatus Epiſcopi.*

2 *Vicarius Epiſcopi quando dicatur ordinarius, & quando delegatus, & num. 3.*

4 *Iuriſdictio Vicarij Epiſcopi maior eſt, quàm iuriſdictio delegati.*

5 *Delegatus in quibus differat ab ordinario.*

6 *Vicarius Epiſcopi in caſibus, in quibus eſt delegatus, non poteſt prorogare iuriſdictionem ad ſimilia.*

QVAESTIO LXVII.

ET quia in literis Vicariatus Epiſcopalis ſpecialiter committi, & exprimi ſolent quæcunque exigentia ſpeciale mandatum, vt ſcribit Rebuff. in pract. benef. tit. forma Vicar. epiſc. poſt num. 42. & Formul. Rom. fol. 247. de quo dicam infra lib. 2. q...

Quæro modò, quæ nam differẽtia ſit inter cauſas, quas Vicarius Epiſcopi cognoſcere poteſt abſque ſpeciali mandato, & illas, quas non poteſt cognoſcere, & terminare, ſine ſpeciali mandato. Reſpondeo, quòd Vicarius Epiſcopi in eis, quæ de iure communi illi competunt ex generali officio Vicariatus, dicitur iudex ordinarius, ſed in illis, quæ requirũt ſpeciale mandatũ, dicitur iudex delegatus, Io. Andr. in addi. ad ſpecul. tit. de off. Vic. §. 1. Doc. in c. 2. de offi. Vic. in 6. Maran. de ord. iud. in 4. par. diſt. 5. princ. nu. 16. Fel. in rub. nu. 4. in 3. limit. Bero. nu. 2. & 26. extra de offi. deleg. Maria. Soz. in c. qualiter, num. 179. vbi dicit huiuſmodi differentiam eſſe magni effectus, extra de accuſ. Hier. Gig. conſ. 82. nu. 5.

3 Niſi addatur in literis clauſula generalis, poſt aliquot ſpecialium expreſſionem: aut ſi ſimul, & ſemel cũ ordinaria poteſtate committantur, ſecundum Lapum in d. cap. 2. Ancar. 161. in ver. primò quæro, Gemin. nu. 9. Fran. in gl. in ver. officialis, Fel. in c. in corrigendis, num. 1. de offi. ord. Bero. conſ. 22. num. 12. & 14. vol. 1.

4 Maior autem eſt iuriſdictio Vicarij epiſcopi, quàm delegati, glo. in c. Romana, §. fi. in ver. obſeruan. de offi. ordi. in 6. Bertach. in trac. de epiſ. lib. 4. par. 5. nu. 32. & quemadmodum differt ordinarius à delegato, vt tra-
5 ditur in l. more, & ibi per Doc. ff. de iuriſd. omn. iud. & latiſſimè Maran. referens quadraginta in ordine differentias inter delegatum, & ordinarium, in aur. ſpec. 4. par. diſt. 5. tit. an ſit iud. ord. vel delega. à num. 23. vſque ad finem, ſecundum nouam impreſſionem; ita etiam debent regulari cauſæ, quas Vicarius tamquã ordinarius gerere poteſt abſq; ſpeciali mandato, ab illis quas cognoſcere non poteſt ſine ſpeciali mandato. Vnde ad propoſitũ dixit aliàs Io. de S. Georg. in c. licèt, de offi. Vic. in 6. quòd Vicarius Epiſcopi in caſibus, in quibus habet iuriſdictionem delegatam, non poterit prorogare iuriſdictionem ad ſimilia, quia iuriſdictio delegata eſt improrogabilis, c. P. & G. de offi. deleg. ſecus in ijs, in quibus habet ordinariam, ſequitur Gemin. ibi nu. 9. ad fin.

SVMMARIVM.

1 *Vicarij Epiſcopalis poteſtas menſuratur ex forma literarum Vicariatus.*

2 *Vicariatus Epiſcopi forma ſæpe in dubium reuocatur.*

3 *Ordinis Epiſcopalis quæ ſunt, non poſſunt exerceri à Vicario, niſi ſit Epiſcopus, remiſſiuè tamen. Sacerdotalia exercere non poteſt Vicarius Epiſcopi, niſi ſit ſacerdos, remiſſiue.*

QVAESTIO LXVIII.

CVm autem poteſtas Vicarij Epiſcopalis menſuretur ex forma Vicariatus, vt inquit Card. in clem. 1. nu. 17. & 18. poſt Laur. ibi, de off. Vica. Abb. in cap. tua num. 5. extra de offic. Vic. & conſ. 88. col. 5. num. 6. vol. 1. Dec. conſ. 66. num. 4. Pet. Bell. in trac. de re mil. lib. 1. tit. 17. de off. Vic. nu. 7. ita vt de illa ſæpius dubitari contingat, teſte Rebuff. in pract. benef. tit. de Vica. epiſc. nu. 42. in fin. & multi etiam proceſſus actitati, irriti fiant ex clauſularum defectu in inſtrumento Vicariatus, vt monet Cucc. Inſti. iur. cano. de Vic. Epiſco. nu. 72. propterea formam literarum Vicariatus in fine huius libri primi ponendam curaui, in qua licèt etiam deſcribantur illa, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis, & fori ſacerdotalis; quæ non poſſunt à Vicario Epiſcopali exerceri, niſi ſit Epiſcopus, & ſacer- 3
dos, vt dicam infra, lib. 2. quæſt. 5. & q. 13. nihilominus omitti poterunt in literis illorum Vicariorum, qui paſſim clerici creari ſolent, non Epiſcopi, neque ſacerdotes, vel eiſdem addi poterit facultas committendi prædicta alicui Epiſcopo, vel ſacerdoti, vt ſcribam infra, lib. 2. d. quæſt. 12. & 13. Prout etiam addi poterit facultas Vicario Archiepiſcopi conſecrandi Epiſcopos ſuffraganeos, & conuocandi Concilium prouinciale, vt dicam infra, libro ſecundo, quæſt. 5. & ſeq.

Et cætera omnia, quæ pertinent ad dignitatem, & iuriſdictionem, poterunt in literis exarari, ſecundum qualitatem perſonę, quę ad Vicariatum

tum

tum Epiſcopi, vel Archiepiſcopi deputatur, & ordinem poſitum in eiſdem literis, & in ſingulis quæſtionibus, quas gradatim in dicto ſecundo libro pertractabo.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi reſidere debet in Epiſcopatu, in quo reſidet Epiſcopus.*

2 *Vicarius generalis Epiſcopi cognoſcitur ex loco Epiſcopalis reſidentia.*

QVAESTIO LXIX.

SVcceſſiuè quæro ſecundum ordinem aliàs præmiſſum, in quo loco debeat reſidere Vicarius Epiſco-
1 pi. Reſpondeo, quòd debet reſidere in Epiſcopatu, in quo reſidet Epiſcopus, vt inquit Rebuff. in pract. benef. tit. de Vicar. epiſ. num. 33. per tex. in l. nulli iudicum, aliàs l. fin. C. de offi. Rect. Prouinc. Prout etiam, quia Vi-
2 carius generalis cognoſcitur ex loco Epiſcopali, in quo Epiſcopus commoratur, Barto. l. prima, §. ideò, ff. quis, & à quo, Caſtrenſ. in l. ſecunda, ff. de officius, quos in hoc citat Franciſ. Marc. quæſt. Delphin. 317. numer. 17. parte 1.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi tribunal ſibi eligere poteſt in quocunque loco diœceſis, & nu. 2. & 5.*

Declaratur, nu. 6. 7. 8. 9. & 10.

2 *Proceſſus Vicarij, & officialis valet, quamuis non ſederit in loco ordinario.*

3 *Iudex in omni loco ſuæ iuriſdictionis ius reddere poteſt.*

4 *Epiſcopus Xantonenſis nõ eſt obligatus reddere auditorium Xantoni.*

8 *Locus exemptus intra diœceſim, quoad iuriſdictionem per ordinarium exercendam, loco extra territorium æquiparatur.*

9 *Vicarius Epiſcopi cauſam ſpiritualem cognoſcere non poteſt in domo laicorum.*

QVAESTIO LXX.

POteſt autem Vicarius Epiſcopi eligere ſibi tribunal in quocunq; loco diœceſis, vt eſt tex. in cap. cum
1 Epiſcopus, ibi, per ſe, vel per alium, & ibi Io. And. Archid. Gemin. de offi. ordin. in 6. Bertachin. in tracta. de epiſc. libro quarto, parte 6. titu. de Vicar. epiſc. num. 17. Abb. in ca. qua fronte, num. 2. per illum tex. vbi latè Franc. de appell. & tangit hoc Iaſ. in l. fin. numero ſecundo, vbi etiam no-
2 tat Bald. & Alber. ff. de Iuſt. & iure, dum ſcribunt Vicarios generales diſcurrere prouinciam, & ideò poſſe in omni loco ferre ſententiam, & in ſpecie Vicarij Epiſcopalis, firmat Parin. in tract. de poteſta. cap. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. nu. 25.

Dicens, valere proceſſum factum per Vicarium, & officiales, quamuis non ſederint in loco ordinario, & conſueto, poſt Calder. conſ. 2. de offi. Vicar. & Vicarium Epiſcopi poſſe exercere iuriſdictionem in quacunque parte diœceſis quoad oẽs vbique exiſtentes intra fines ſuæ diœceſis, tradit Caputaquen. deciſio. 306. numero ſecũdo, parte prima, vbi amplìat, etiam ſi Vicarius in vno loco

iuriſdictionem exercuiſſet.

3 Nec enim ad prouinciæ, ſiue diœceſis angulum reſtringendus eſt iudex, ſed in omni alio loco ſuæ iuriſdictionis ius reddere poteſt, ſecundũ Archid. in dicto cap. cum epiſcopus, probat l. penult. vbi Doct. ff. de iuſti. & iure, & in cap. nouit, vbi Canoniſtæ, extra de offic. legat. Vant. de nullit. ſent. tit. de nullit. ex defec. iuriſd. num. 111. Oldrad. conſi. 318. num. 3.
4 vbi dicit, quòd Epiſcopus Xantonenſis non eſt obligatus tenere auditorium Xantoni, ſed habet largas habenas, vt poſſit in quacunque parte ſuæ diœceſis ſedere pro Tribunali, audire cauſas ſpectantes ad forum Eccleſiaſticum, capere perſonas eccleſiaſticas, & reliqua facere, quæ ſpectãt ad Epiſcopalem iuriſdictionem; firmat hoc generaliter in quocunque
5 Epiſcopo Bertach. in dicto tracta. de epiſc. libro quarto, par. 5. tit. de pot. epiſc. circa iud. num. 45. Cucc. Inſtitu. iur. cano. de epiſc. titu. 6. num. 119. lib. 2.

6 Declaratur, quando locus eſt honeſtus, & partibus tutus, dicto capit. nouit, cum not. ibi per Doct. & in d. l. penul. cum glo. in ver. vbi ſit, & ibi Doct. l. ſi cum dies, §. arbiter, ad fi. ff. de recep. arb. & d. ca. quâ fronte, vbi Hoſt. & Innoc.

7 Secundò declaratur, quando locus eligitur pro iuridico, Doct. in d. c. cum Epiſcopus, Bertach. d. tract. de epiſ. tit. de auct. epiſ. circa iud. n. 44.

8 Tertiò declaratur, quando locus eſt exemptus, d. cap. cum Epiſcopus, vbi glo. in ver. non exempto, & ibi Arch. & Domin. in 4. notab. Dicens locum exemptum intra diœceſim quoad iuriſdictionem per ordinariũ exercendam loco extra territorium æquiparari, & in c. 2. extra de conſti. cum cæteris adductis per Vant. de null. ſent. ex def. iuriſd. num. 108.

Quartò declaratur, quando do-
9 mus eſſet laicorum, & cauſa eſſet ſpiritualis, Bertach. in tract. de epiſ. d. tit. de poteſt. epiſc. circa iud. nu. 45.

Quintò declaratur, quando con-
10 ſuetudo extaret in contrarium, glo. in Auc. de teſt. §. multæ, verſic. apud eundem, Vant. de nulli. ex def. iuriſd. ord. num. 111. in fine.

Forma Vicariatus Epiſcoporum, & Archiepiſcoporum.

N. Dei, & Apoſtolicæ ſedis gratia Archiepiſcopus N.

Cũ ex Apoſtoli voce deceat nos, tamquam poſitos à Spiritu ſancto regere Eccleſiam noſtram ſanguine Ieſu Chriſti acquiſitam, & propterea quantum in nobis eſt curare, vt cuncta adimpleãtur ex omni parte, quæ pertinent ad primum ordinem hierarchicum, nec non ad dignitatem noſtram, & iuriſdictionẽ, attendentes neceſſitatem, in qua ſemper cõſtituti ſumus propter multiplices occupationes noſtras, & curam animarum, quæ nobis ſubiectæ ſunt: curæ etiam nobis fuit, munera noſtra alijs impartiri, qui moribus, ſcientia, & ætate reperti ſunt probatiſſimi. Iccirco conſiderantes probitatem, ætatem, atque ſcientiam Domini N. Iuris vtriuſque Doctoris, reuocantes in primis quemcunque Vicarium, & officialem noſtrum hactenus per nos cõſtitutum, præfatum N. conſtituimus, & creamus Vicarium noſtrum generalem

in

in eccleſia, Ciuitate, & diœceſi noſtra tam in temporalibus, quàm in ſpiritualibus, dantes, & concedentes eidem plenam, & liberam poteſtatem, & mãdatum ſpeciale, eccleſias, altaria, oratoria, ac cœmeteria ædificata, benedicendi, & conſecrandi, cæteraque loca, & vaſa, veſteſq; diuino cultui deputata, & eadem polluta reconciliandi, Epiſcopos ſuffraganeos, Abbates, & Abbatiſſas, ac Moniales benedicendi, & conſecrandi, chriſma, oleum cathecumenorũ, & infirmorum conficiendi die Iouis ſancta, pueros, & puellas baptizatas confirmandi, clericos ordinandi, vſumque pontificalium exercendi, & reliqua conficiendi, quæ ordinis sũt Epiſcopalis, vel prædicta omnia, & ſingula cõmittendi, vt fiant & exerceantur per alium Epiſcopum, nec non indulgentias concedendi in caſibus à iure permiſſis, exhibendi ſacramenta diœceſanis, ad eum recurrentibus, confeſſiones audiendi, prædicandi, publicas, & ſolemnes pœnitentias iniungendi, ſynodum diœceſanam celebrandi, Prouinciale concilium conuocandi, dimiſſorias, ſiue commendatitias ad ordines, & ſacramenta concedendi, clericos iudicandi, cauſas matrimoniales cognoſcendi, & decidendi, decimam oblationum in caſibus à iure expreſſis, nec non ſynodaticum, vel cathedraticum, quartam funeralium, procurationem viſitationis, ſubſidium charitatiuum, & ius cenſus in caſibus à iure permiſſis exigendi, & reliqua faciendi, & exercendi, quæ ſunt dignitatis Epiſcopalis, nec non ſubiectionem ſubditorum noſtrorum, & reuerentiam, ac iuramenta ab ipſis recipiendi, electos ſibi ſubditos confirmandi, nouas parochias erigendi, erectas collapſas conficiendi, in matrices eccleſias transferendi, eligendi, præſentãdi, præſentatos inſtituendi, deſtituendi, beneficia conferendi, penſiones ſuper illis imponendi in caſibus à iure permiſſis, reſignationes illorum recipiendi, eadem reſignata conferendi, inueſtiendi, alienandi, diſpenſandi, vota commutandi in caſibus nobis permiſſis, cauſas omnes ad forum Epiſcopalem ſpectantes, & pertinentes cognoſcendi, & decidendi, etiam feudales, viſitandi, reformandi, præcepta, & edicta faciendi, & conſtitutiones, illasque exequendi, corrigendi, mulctandi, excommunicandi, anathematizandi, abſoluendi etiam à caſibus quibuſcunque nobis reſeruatis, ſuſpendendi, interdicendi, deponendi, delinquentes incarcerandi, torquendi, condemnandi, tam ad tempus, quàm ad perpetuos carceres, prout ſibi cõuenire videbitur, cauſaſque omnes criminales cognoſcendi, & decidendi, clericos degradandi, brachium ſæculare inuocandi, pœnas mitigandi, gratias faciendi delinquentibus, prout ſibi videbitur expedire, purgationes indicendi, pias voluntates exequendi, & eaſdem commutandi, vnum, vel plures Vicarios loco eius cum eadem, & ſimili, vel minori auctoritate faciendi, creandi, & ſubſtituendi, & cætera omnia, quæ ſunt Epiſcopalis, & Archiepiſcopalis iuriſdictionis, exercendi, & terminandi: & omnia alia, & ſingula faciendi, & committendi, etiam ſi talia eſſent,

quæ mandatum exigerent ſpeciale, & maiora, & grauiora expreſſis, prout ad Vicariatus officium noſcitur quomodolibet pertinere, cuius geſta, ſententias, & mandata, rata, & grata habere promittimus; mandantes quibuſcunque, ad quos ſpectat, ſub pœna excõmunicationis, quam ex nunc, prout ex tunc, ferimus in his ſcriptis, quatenus ipſum N. tamquã Vicarium, & officialem noſtrum recipiant, ſuſcipiant, & admittant, ac eidem in his, quæ ad nos, & iuriſdictionem noſtram ordinariam qualitercunque ſpectant, vel ſpectare poterunt, pareant, faueant, & aſſiſtant, ac efficaciter obediant, ſicut nobis parere, fauere, aſſiſtere, ac efficaciter obedire tenentur. In quorum, teſtimonium has noſtras fieri iuſſimus per Cancellarium, & Notariũ noſtrum, ſubſcriptione noſtra, ac maioris noſtri ſigilli impreſſione roboratas.

Datum Die 2. Nouembris.
M. D. LXXXIX.

Finis Libri Primi.

TRA-

TRACTATVS DE VICARIO EPISCOPI, OFFICIO EIVS, ET POTESTATE, ETC.

LIBER SECVNDVS.

AVCTORE IACOBO SBROZZIO I.V.D. AB VRCEANO.

SVMMARIVM.

1 *Dignitas Vicarij coruſcat radijs Epiſcopi.*
2 *Paſtorale munus fuit à Chriſto inſtitutum.*
3 *Continet in ſe poteſtatem ordinis, & iuriſdictionis.*
4 *Epiſcopus per conſecrationem conſequitur ordinem, & per baculum iuriſdictionem.*
5 *Epiſcopus tantùm electus, licèt nõ conſecratus, habet iuriſdictionẽ.*
6 *Epiſcopi iuriſdictio à ſummo Pontifice deriuat, ſecundum communem, & num. 7.*
7 *Chriſtus vnum tantùm inſtituit Epiſcopum, Petrum, à quo alij deinde inſtituti fuerunt.*
8 *Epiſcopi omnis poteſtas verſatur circa tria.*
9 *Merum, & mixtum imperiũ ſecundum canones comprehendit omnia iura Epiſcopalia.*
10 *Epiſcopi habent merum, & mixtum imperium, & iuriſdictionem ſecundum canones.*

QVAESTIO I.

Superiore libro de generibus, ſpeciebus, & differẽtijs Vicariorum Epiſcopalium, deque illorũ electionib. qualitatibus, forma, & loco expoſuimus. Videamus
1 modò de officio eorundem, & poteſtate. Sed quoniam tota dignitas, & auctoritas Vicarij coruſcat radijs dignitatis Epiſcopi, ſicut Auguſta radijs Principis, ſecundum Card. in clement. 2. nu. 22. de reſcript. Abb. in c. quoniam, nu. 11. extra de offi. deleg. in primis habenda eſt præ oculis tota Epiſcoporum dignitas, atque poteſtas, quia per huiuſmodi inſpectionem facilius auctoritatem, & iuriſdictionem Vicarij percipiemus.
2 Sciendum eſt igitur, paſtorale munus à Chriſto inſtitutum, quando Petrum ſummum Paſtorem conſtituit eum omnimoda paſcendi, & regendi

auctoritate, ex Ioan. 20. duas inſimul
3 poteſtates continere, vnam, quæ or-
dinis eſt, & confertur Epiſcopo per
conſecrationem, & alterã, quæ eſt iu-
4 riſdictionis, per baculum ſibi tradi-
tum in conſecratione, vt ex Pontifi-
cali D. Gregorij, & Concilio Aquiſ-
gran. ſub Ludouico I. Imperatore II.
reſpondit copioſè Burſat. in ſuo con
ſil. 125, edito ſuper ordine Epiſcopa
tus, & ſacerdot. iuriſdictione, nu. 32.
33. cum ſeq. in primo, Couar. 2. par.
relect. §. 9. nu. 6. Cucc. Inſt. iur. can. de
epiſ. nu. 14. 15. 16. cum plur. ſeq. lib. 2.
Gabriel conſ. 181. num. 21. cum ſeq.
vol. 2. Quamuis iuriſdictionis pote-
ſtas competat Epiſcopo etiam non-
dum conſecrato, ſed tantùm electo,
5 cap. tranſmiſſam, de elect. cum cæte-
ris concordantibus adductis ꝑ Bur-
ſat. d. conſ. 125. nu. 23. & aliàs diuus
Thomas in 2. & 4. ſent. dixit contra
gentiles totam poteſtatem iuriſdic-
tionis aliorum prælatorum ex lege
communi deriuare à ſummo Ponti-
6 fice, & 2. ſecundæ q. 39. iuriſdictionē
dari Epiſcopo iniunctione Pontifi-
cis, quæ omnia pro communi opi-
nione adnotantur per Tãcred. Card.
& Abb. in c. ſignificaſti, de elect. & ꝑ
alios Canoniſtas, & Theologos, quos
longa acie congerit Burſat. d. conſil.
125. nu. 51. ſubdens eandem ſenten-
tiam ab obſtinatis ſchiſmaticis, per-
tinacibuſque hæreticis acerrimè va
rijs auctoritatibus, & rationibus de-
fendiſſe eleganter pro more Reue-
rendiſſimum Lælium Iordanum Epi
ſcopum Acernenſem in ſuo tract. de
maior. cauſ. epiſ. ad Papam defer. c.
9. 10. & per totum, & confirmari per
illos, qui dicunt Chriſtum vnum tan
tùm inſtituiſſe Epiſcopum, Petrum,
& alios deinde à Petro inſtitutos, 7
quos ordinatè recenſet Burſat. d. cõ-
ſil. 125. nu. 52. & Couar. 2. par. relect.
§. 9. ſiue in reg. peccatum, num. 6. de
reg. iur. in 6. Verùm multi, quos pau
lò infra referam, pleraque aſcribunt
Epiſcopi dignitati ſeparatim ab or-
dine, & à iuriſdictione. Alij etiam
dicunt multa eſſe de lege diœceſana
diſtincta ab ipſa iuriſdictione Epi-
ſcopali, tamquam ſpecies à ſuo ge-
nere, & latè ſcribit Cucc. Inſtit. iur.
cano. titu. de epiſc. atque ita magis
confunduntur, quàm diſtinguantur
loca, & auctoritates, quæ pertinent
ad poteſtatem Epiſcopi. Ego in-
hærendo communi diuiſioni Cano-
niſtarum, concludam totam Epi-
ſcopalem poteſtatem verſari circa
8 tria, nempè circa ordinem, circa di-
gnitatem, & circa iuriſdictionem,
vt reſpondit Butr. conſil. 19. Abb.
in cap. quanto, num. 2. extra de con-
ſtit. in cap. accedentibus, num. 2. ex-
tra de exceſſ. prælat. Felin. in cap. di-
lectus, num. 8. extra de offic. ord. in c.
auditis, nu. 2. extra de præſcr. Hen-
ric. Bott. de ſyno. epiſ. par. 1. nu. 61. in
fi. Franciſ. Varg. in tracta. de iuriſd.
epiſ. propoſi. 4. Quintil. Mandoſ. in
reg. 24. cancell. de malè promotis, q.
6. nu. 5. Paul. Fuſc. tract. de dign. ec-
cleſ. 2. par. c. 6. & de Viſit. & reg. Ec-
cleſ. lib. 2. de reconc. eccle. c. 25. nu-
9 me. 13. Quæ omnia continentur ſub
mero, & mixto imperio, ac iuriſdi-
ctione ſecũdum canones, quibus mu-
niti ſunt Epiſcopi, cap. ſi quis Epiſco
pus, 1. quæſt. 8. cum gloſ. 1. c. de perſo
na. 11. quæſt. 1. Specul. de iuriſdictio-
ne omnium iud. nu. 28. 29. cum ſeq.

Doct.in cap.cum contingat,extra de foro compet. Bald. & alij in l.Imperium, vbi Iaſ. nume. 18. ff.de iuriſd. omn.iudic.Abb,in cap.quòd ſedem, num. 4.5.6. 7. & ſeq. de offic. ordin. Oldr. conſ.317. Duen. reg.251.in fi. Pau. Fuſc.d.tract. de viſit. & reg.eccleſ.lib.1.rub. de ſtatu epiſ. nu. 1. c. 25. Cucc.d.tit.de epiſ. nu...

SVMMARIVM.

1 *Ordinis Epiſcopalis,quæ ſint.*

QVAESTIO II.

QVæro igitur ſecundũ ordinem, quæ ſint ea, quæ competant Epiſcopo ratione ordinis? Reſpondeo Epiſcopum ratione ordinis eccleſias, altaria,calices,oratoria, ac
1 cœmeteria ædificare,benedicere,cõſecrare,cæteraque loca,veſtes, campanas,mappas, & vaſa diuino cultui deputata,& eadem polluta reconciliare,Abbates, & Abbatiſſas, Moniales benedicere, & conſecrare, & ſi Archiepiſcopus eſt, ſuffraganeos, chriſma, oleum cathecumenorum, & infirmorũ conficere die Iouis ſancta,pueros & puellas baptizatas confirmare, clericos ordinare, pontificalia exercere, & cætera huiuſmodi, quæ ordinis ſunt Epiſcopalis, de quibus tex. in c. quamuis 68.diſtrin. cap. perlectis,25. diſtinct.c. quod ſicut.§.præterea,cũ gl.in ver.ſine pallio,& in c. trenſmiſſam, cum gloſ,in ver.de dotalibus, & vtrobique Abb. extra de elect. c. aqua,cum gl.in ver. iuriſdictionis.vbi Abb. nu. 2. ext. de conſecr.eccl. vel alt.c.inter corporalia,ext.de tranſl.epiſ.c.vnico.§.frontis, extra de ſacra vnct. Spec. de Iuriſd. om.iud.num.28. Abb. in c. ſuffraganeis, num. 2.extra de elec. in c. quanto,nume.2. extra de conſuet. in c. conquerente, nume. 2. ext. de off. ord.in c.accedentibus, num.2. extra de exceſſ. prælat. Lancellot. Inſt.iur. cano. de immunit. eccleſ. §. fi. & de elect.§.fin.& de ſacerd.in infer.grad. conſt.§.fin.& de conſtr. eccl. §. confici autem, cum gloſ.in ver.ordinis, Bertach. de epiſc.lib.4. par. titu. de poteſta. Epiſco. circa ſpir. num. 39. aliàs 148. cum ſequen. Rebuff. in pract.benefi.tit.forma Vic.Arch.nu. 32. vſque ad 41.Cæphal. conſilio ſecundo,nu 18.volumine primo,Ioan. Piccard.conſi.52.nu.118. inter conſil.Menoch. volumine primo, latius Burſat.qui poſuit etiam arborem eccleſiaſticæ poteſtatis,conſi. 125. numero 16.volumine primo,& in libro Pontifi. quem refert Pauin. in tract. de offi. & pot. cap.ſede vacan.parte 1.q.3.nu.1.Quintil. Mandoſ. in reg. cancel.24. de malè promotis, quæ 3. 6. num. 5. Caball. ad conſt. Aegid. lib.3.cap.25. in gloſ. num. 8. Reuerendiſſimus Epiſcopus Sarnen. trac. de viſit.& reg. eccl. c. 33. num. 1. & 2. & alibi ſæpe,Cucc. Inſt. iur.cano. de conſecr. epiſ. numero 9. 10. cum ſequenti. & de epiſ. numer. 21. cum ſeq. lib. 2.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopo quæ competant ratione dignitatis.*

QVÆSTIO LII.

SVcceſſiuè quæro, quæ ſint illa, quæ competunt Epiſcopo ratione dignitatis? Reſpondeo,Epiſcopũ ta-

rente,& ibi latè Abb. nu.2. cum ſeq. extra de offi.ord.in c.cum ab eccleſiarum. vbi gloſ. in ver. eccleſia ſententia,& Abb.extra eodem,glo.in c. tranſmiſſa, in ver. de dotalibus, & ibidem Abb. extra de elect. & in c. aqua, in ver. iuriſdictionis, de conſecra.eccle.vel alta. & in c. quod ſedem,nu.5.cum ſequen. extra de offi. ord.Docto.in c.at ſi.clerici,§.fin.vbi Fel.& Phil.Simonem.in apoſt.nu.13. Dec.num.20. cum ſeq. extra de iud. Specul.de iuriſd. om.iud.num.28.Pariſ.conſ.34.in 4.& conſ.22. eod.vol. poſt Bal.conſ.478.nu.1. in 4. Bertach.de epiſ. lib.4. parte 1. tit. de vita epiſ. num. 12 & à parte 2. vſque ad ſextam,latè formul.Rom.fol.247.ſuper forma Vicariatus generalis Epiſcopi, latius Burſat. conſi.325.à nu. 25.vſque ad 36. vol.1. & melius in arbore ibi poſita de eccleſiaſtica poteſtate,Franc.Targ. tract. de iuriſd. epiſ. propoſitione 4. Reuerendiſſimus Dominus Fuſcus Epiſcopus Sarnenſis tract.de viſit.& reg.eccl.c.33. nu.1.& 2.& alibi ſæpe Cucc.Inſt.iur. cano.de Vic.epiſ.num.62.63.64. cũ alijs ſequen.& de epiſ. num. 26. 27. 37. vbi docet etiam regulam cognoſcendi ea quæ ſunt iuriſdictionis Epiſcopalis, ex Bal. l. ſi quis. §. in omnibus, columna prima. C.de epiſco. & cler.

SVMMARIVM.

1 *Inferior ab Epiſcopo non poteſt exercere ea, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis.*

2 *Vicarius Epiſcopi non poteſt exercere ea, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis.*

Declaratur, nu. 4.

Ampliatur declaratio numero 6. cum ſequent.

Subdeclaratur, nu. 8.

Contra, num. 9.

3 *Ordinis Epiſcopalis poteſtas non dependet à nuda voluntate ſuperioris, ſed conſiſtit in certa forma tradita per eccleſiam.*

4 *Summus Pontifex mandare poteſt Vicario Epiſcopi ea, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis.*

5 *Nicolaus Biluzicus I.V.D. Vrceanenſis,auctoris cõterraneus, & auunculus,reconciliauit, & rebenedixit Eccleſiam Sanctæ Mariæ de Caſtro Plani pollutam ex homicidio.*

6 *Papa committere poteſt ſimplici clerico, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis.*

Declaratur,nu.7. cum ſeq.

8 *Papa non poteſt committere ea, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis ex diſpoſitione diuina non habenti illos ordines ſecundum Theologos.*

At contra ſecundum canoniſtas, numero 9.

10 *Epiſcopus poteſt committere Vicario, qui Epiſcopus eſt,ea quæ ſunt ordinis Epiſcopalis.*

11 *Ordinis Epoſcopalis poteſtas delegari poteſt.*

12 *Epiſcopus poteſt committere Vicario ſuo, quæ alijs non poſſunt committi.*

QVÆSTIO V.

RVrſus quęro ſecũdum ordinem ſupra poſitum, an Epiſcopus committere poſſit eius Vicario exequenda,

1 quenda, ea quæ ſunt ordinis Epiſcopalis? Reſpondeo, quòd non, nam ea, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis, non poſſunt exerceri, niſi per Epiſcopos, nec alteri inferiori demādari, l. quauis, 68. diſtinct. c. aqua, vbi Abb. nu. 2. extra de conſecr. eccle. vel altar. in c. quanto, num. 2. extra de conſuet. & in c. accedentibus, num. 2. extra de exceſſ. Prælat. Sylueſtr. ſumma, in ver. Epiſcopus, nume. 1. Balb. de præſcri. par. 1. 5. par. prin. q. 11. nu. 9. Lancellot. Inſt. iur. cano. de eccle. conſtr. §. confici autē, cum gl. in ver. ordinis, Couar. lib. 3. var. reſol. cap. 20. nu. 3. Concilc. Triden. cap. 4. ſeſſ. 23. de ſacram. ord. & ibi Horat. Luc. in apoſt. Burſat. conſ. 125. nu. 41. verſ. Cypria-
2 nus, vol. 1. Et quòd Vicarius Epiſcopi exercere nō poſſit ea, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis, firmat Claud. Seyſel. in rub. nu. 13. ff. de offic. eius, Rebuff. in prac. benef. titu. de deuolut. nu. 66. & de vic. epiſ. num. 170. quem refert, & ſequitur Paul. Fuſc. in trac. viſit. & reg. eccleſ. c. 25, num. 3. lib 2. ea ratione, quia poteſtas exercendi ea quæ ſunt ordinis non dependet ex nuda voluntate ſuperioris, ſed
3 conſiſtit in certa forma tradita per eccleſiam, ſecundum gl. in d. c. aqua, in ver. iuriſdictionis, & ibi Abb. nu. 7. circa medium. Et ideo ſacroſancta Tridentina ſynodus ſub anathematis interminatione ſtatuit in d. c. 4. & can. 7. ſeſſ. 23. cōtra eos qui vellent confundere eccleſiaſticam hierarchiam, vt caſtrorum acies ordinatam, Epiſcopos qui in locum Apoſtolorum ſucceſſerunt, non autem alios ordinis inferioris poſſe conferre ſacramentum confirmationis, ordinare eccleſiæ miniſtros, & alia facere, quæ pertinent ad hunc ordinem hierarchicum, quod latiore folio comprobauit Burſat. in conſilio 125. edito ſuper ordine epiſcopatus, & ſacerdotij iuriſdictione, numero 23. 29. cum ſequentibus, volumine primo.

4 Declaratur, quando ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, commiſſa forent Vicario ab Epiſcopo, ſecus ſi a ſummo Pontifice, vel ab Epiſcopo, ſedis tamen Apoſtolicæ indultu, quia tunc Vicarius poſſet ea exercere, Abb. in dicto cap. aqua, num. 7. & in dicto c. quanto, num. 7. cum ſequen. extra de conſ. Diuus Thom. in dicta 4. diſt. 25. q. art. 1. Rebuff. in prac. benef. tit. forma Vicar. Archid. num. 169. dicens conſuluiſſe cuidam Vicario, quòd abſente Epiſcopo impetraret a Papa facultatem benedicendi quæcunque ornamenta eccleſiaſtica, citra tamen corporalia, calices, & patenas, Veſtr. in pract. lib. 2. cap. 16. num. 5. firmat Seyſel. in dicta rub. nu. 13. ff. de offic. eius, & ex facto, cum de anno 1563. polluta fuiſſet eccleſia Sanctæ Mariæ de Caſtro Plani, membrum Epiſcopatus Aeſini, ſanguine cuiuſdam Franciſci Nigæ de Maſſatio, qui die Annunciationisglorioſiſſimæ Virginis Mariæ fuit a quibuſdam ſuis maleuolis interfectus in dicta eccleſia, dum miſſa celebraretur, Reuerendus Dominus
5 Nicolaus Biluzicus, I. V. D. conterraneus, & auunculus meus, tunc Vicarius generalis Epiſcopatus Aeſini acceſſit perſonaliter ad eccleſiam prædictam mandato Pij Quarti ſummi Pontificis, & illam reconciliauit, rebe-

rebenedixit,& omnia,& ſingula ponſicalia in huiuſmodi actu fieri,& exerceri ſolita fecit, & Apoſtolica auctoritate curauit, cuius anima per infinita ſæculorum ſæcula quieſcat in pace.

6 Ampliatur huiuſmodi declaratio,etiam ſi Vicarius,cui à ſummo Pontifice mandantur ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, eſſet ſimplex clericus, Abb.in d.c.quanto, num.7.& 8. poſt Innoc.ibi.

7 Intelligitur hæc ampliatio vera, quando Vicarius haberet illũ ordinem, & ſacramentum, quod alij vult conferre. glo. Innoc. & Abbas in dicto cap.4.numer.7. & 8.poſt glo.in ca.peruenit,diſt.95.

8 Secundò prædicta declaratio ſubdeclaratur, vt Papa mandare poſſit Vicario ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis ex diſpoſitione humana: ſecus ſi ex diſpoſitione diuina ſunt certo ordini tributa, quia non poſſunt committi illum ordinem non habenti, etiam per Papam.glo. in dicto capit.peruenit,95.diſtin.quam pro regula poſuit Abb.in d. cap.aqua, in fine de conſecrat. eccleſ. vel alta. Et ideò Diuus Thom. in dicta 4. diſtin.q.25.artic. 1.tenet contra Canoniſtas, quòd Papa committere non poſſit ſimplici ſacerdoti ordines ſacros,quem ſequitur Syluest. ſumma in ver.ordo, el 3. numero 7. Dicens opinionem Diui Thomæ ſeruari in practica ea ratione,quia Papa, qui habet plenitudinem poteſtatis,committere poteſt non epiſcopo pertinentia ad epiſcopalem dignitatem, modò illa non habeant immediatam relationem ad verum corpus Chriſti,ideòque ſecundum Thomam poterit ſacerdos Apoſtolica auctoritate conferre ordines minores,& confirmare, non autem ordines maiores, qui habent immediatam relationem ad corpus Chriſti:ſed huic rationi reſpondit Abb.in d.c. quanto, nu.9.Dicens hanc collationem ſacrorum ordinum ſacerdoti delegari poſſe indiſtinctè, & quòd licèt de ſacramento Euchariſtiæ ſit diſpoſitum inſtitutione dominica,qui habeãt illud miniſtrare: hoc tamen non eſt diſpoſitum in collatione ordinum. Nam olim presbyteri in communi regebant eccleſiam, & ſacerdotes ordinabant. Vnde ſicut olim poterant, ita videtur, quòd Papa poſſit hoc concedere ſacerdoti, maximè delegando, cum nihil exerceat delegatus nomine proprio, l. 1. §. qui mandatam.ff.de offic.eius, c.ſanè,de off. deleg.

10 Secundò principaliter declaratur,quando epiſcopus mandat, quæ ſunt ordinis epiſcopalis Vicario ſimplici,qui non eſt epiſcopus,ſecus ſi Vicarius eſſet epiſcopus, Ancaran.in c.fina. col. fin.ad fin.Gemin.n.8. Franc.col. 2. verſ. ſed quæritur primò, de offic.Vic. lib.6.Bertach.tract.de epiſc. par. 3.q.61.Rebuff.in pract benefi.tit. forma Vic.Arch. num.35.vbi refert Vicarium, qui epiſcopus eſt, epiſcopos conſecrare,& num.36. Abbates,Abbatiſſas, & Moniales benedicere,& num.37. pueros, & puellas

puellas confirmare,& numer.40. chriſma conficere,& oleum catechumenorum, & infirmorum die Iouis ſancta, & num. 45. ordines ſacros celebrare, & conferre, & n.168. eccleſias, capellas, & oratoria, ac cœmeteria polluta reconciliare,& num. 170. conſecrare eccleſias de nouo ædificatas,& ædificandas, firmat Couar. dicto cap.20.num.3.Cucc.Inſt.iur.can. de Vic.epiſc.num.119. 20. cum ſequent. vbi etiam ſubdit Vicarium,qui epiſcopus eſt,veſtes poſſe benedicere ex mandato ſpeciali. Nam ea quæ ſunt ordinis epiſcopalis delegari poſſunt,c.aqua,
11 de conſecrat. eccleſ. vel alt. Hoſtien.quem alij ſequuntur, in cap. quod ſedem,de offic. ord. Specul. de iuriſd.omn.iud. num. 28. in fi. Abb.in c.his quæ,num.3.extra de maior.& obed.Bertach. de epiſc. tit.de vita epiſc. num.12. in fine, poſtq; gloſ. in d.cap.peruenit,Burſat.conſil.110.nu.12.in primo,latè comprobat Couar. dicto cap. 20. nu. 3. dicens hanc ſententiam eſſe frequentiori calculo receptã. Ideò a fortiori poterunt Vicario
12 committi, cui alia etiam committuntur,quæ alijs delegari non poſſunt, Felin. in d. cap. quod ſedem,num.2.ad finem, extra de offic.ord.Couar. d.cap.20. nu. 3. Hippo.Riminal.in l.1.nu. 89.poſt Alexan. in loco ibi citato, ff. de offic. eius.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus Vicarius alterius epiſcopi ex ſola generali commiſsione Vicariatus, non poteſt exercere ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, ſed requiritur ſpeciale mandatum.*

2 *Maiora non comprehenduntur in generali mandato vicarij.*

3 *Maiora dicuntur ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis.*

QVAESTIO VI.

VBI autẽ Vicarius eſſet epiſcopus, aut alter, in caſibus ſupra poſitis non prohiberetur exercere ea,quæ ſunt ordinis epiſcopalis, numquam tamen ex generali tantùm commiſſione Vica-
1 riatus poſſet illa exercere; niſi ſpecialiter ſibi committerentur, ſecundum Calder.conſil.3. de offic.Vic.Rebuff. in pract.beneſ.tit. forma Vic. Arch. num. 31.cum pluribus ſequent.& num.171. Bero. conſil.83.num.21. volumine primo,Pau.Fuſ.tract. viſit.& reg. eccl.c.25. nu.33.lib.2. Cucc. Inſt. iur.cano de Vic.epiſ.num.119.Nã in generali mandato Vicarij non veniunt illa,quæ ſunt de maiorib. c.pen.& ſi.vbi Doc.de off. Vic. in 6.c.quod tranſlationem, de offic. deleg.Card.in cle.1.num. 19. de offic. Vic. Prout ſunt de maioribus ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, & mandatum exigunt ſpeciale,cap.nemo, de conſecrat.diſtin. 1.ſcribit latè Couar.lib.3.var.reſol.c.20.num.3.

SVMMARIVM.

1 *Pontificalis dignitatis ornamenta,quæ ſint.*

Com-

2 *Competunt epiſcopo ratione dignitatis.*

3 *Epiſcopus non poteſt concedere Prælato inferiori vſum Pontificalium.*

Declaratur nume. 4.& 5.cum ſeq.

Subdeclaratur, num.9.

7 *Epiſcopus in aliena diœceſi poteſt exercere Pontificalia de licentia epiſcopi ordinarij.*

8 *Vicario epiſcopi multa committi poſſunt, quæ alijs non poſſunt.*

9 *Pallij Archiepiſcopi vſus, tamquam perſonalis, alteri concedi non poteſt.*

QVAESTIO VII.

ET quoniam mitra, baculus paſtoralis, anulus, compa-
1 gus, dalmatica, & chirotheca ſunt ornamenta, & inſignia pontificalis dignitatis, ſecundum gl. in c. vt apoſtolicæ, & ibi Doct. de
2 priuil. in ſexto, & competunt Epiſcopo ratione ſuæ dignitatis, dicto cap. vt apoſtolicæ, & ibi Doctores, Abbas in cap. accedentibus. nu. 2. extra de exceſſ. prælat. cum adductis latè per Caſſan. in catal. de glor. mun. par. 1. concluſ. 2. poſt Durand. in Ration. diuin. off. lib. 3. de mitra, Burſat. in conſ. 125. in arbore eccleſ. poteſt. vol. 1. Cucc. Inſt. iur. can. de epiſc. nu. 377. cum ſeq.

Quæro in propoſito, an epiſcopus committere poſſit eius Vicario vſum illorum Pontificalium.
3 Reſpondeo quòd non. Quia ſolus Pontifex concedere poteſt inferiori Prælato vſum dictorum ornamentorum, non autem epiſcopus, d. c. accedentibus, num. 2. Syl ueſt. in ſum. in ver. Epiſcopus, nu.
4 9. in princ. Et quamuis vſus Pontificalium tamquam dignitatis Epiſcopalis Vicario committi poſſit ab Epiſcopo, vt probatur in dicto cap. accedentibus, vbi Abb. nu. 2. & alij poſt eum: Vſus tamen mitræ, & prædictorum Pontificalium, quæ ſunt inſignia,
5 & ornamenta dignitatis Epiſcopalis, ſecundum gloſ. & Doct. in d. c. vt apoſtolicæ, concedi non poteſt inferiori ab Epiſcopo, niſi per ſummum Pontificem, ſecundũ Abb. & Sylueſt. in locis adduct.
6 Declaratur, niſi Vicarius eſſet Epiſcopus, quia tunc de licentia Epiſcopi exercere poſſet vſum prędictorum Pontificalium. Nam ſi Epiſcopus etiam titularis in aliena diœceſi poteſt exercere Pontificalia, de licentia Epiſcopi ordinarij. c. 5. ſeſſ. 6. & c. 2. ſeſſ. 14. apud Concilium Tridentinum, in decreto de reformat. à fortiori poterit illa exercere Vicarius, qui Epiſcopus eſt, cui multa poſſunt committi, quæ alij non poſſunt, Fel. in c. quod ſedem, num. 2. ad finem extra de offic. ord. Cou.
8 lib. 3. var. reſol. cap. 20. nu. 3. & in terminis firmat Cucc. Inſtit. iur. can. de Vic. Epiſc. num. 119. lib. 2. Subdeclaratur, vt non procedat
9 in vſu pallij Archiepiſcopi, quod tamquam perſonale alteri concedi non poteſt, c. 2. & c. ex tuarum, de auct. & vſu pal. Specul. de iuriſd.

riſd.omn.iud.nume.28. Abb.in c. quod ſedem, nume.4.extra de off. ord.Bertach.tract.de Epiſc.lib.1. par.4.num.12.in fine.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus benedicit Abbates, Abbatiſſas,& moniales,& dat eiſdem velum conſecrationis.*

2 *Vicarius, qui non eſt Epiſcopus,non poteſt benedicere Abbates, Abbatiſſas, & moniales, nec illis dare velum conſecrationis.*

3 *Benedictio,& conſecratio Virginum eſt ordinis Epiſcopalis.*

4 *Nec poſſunt non habenti illum ordinem delegari.*

QVAESTIO VIII.

DIXI etiam ſupra, quòd Epiſcopus benedicit Abbates, Abbatiſſas,& Moniales, & dat illis velum conſecrationis, c.
1 1.vbi Abb.& alij, extra de ſuppl. negl.præl. c.1.vbi Innoc. Abb. & etiam alij Canoniſtæ, extra de temp. ord. & idem Abbas in cap. quanto, num 3. extra de conſuet. gl.in §.cõfici,in ver, ordinis, Inſt. iur.cano.Lancellot.de eccleſ. conſtr. Ideò quæro in propoſito, an prędicta perficere poſsit vicarius Epiſcopi; & poſſe conſulto Epiſcopo, & quando Vicarius eſſet ſacerdos, probat tex. in can. 2. & 3.cum gl.26.q.6.

2 At contra, niſi Vicarius ſit Epiſcopus, & habeat ad huiuſmodi ſpeciale mandatum,ſecundum Rebuff. in pract.benef.tit. forma Vic. Arch.num. 36.& probat.glo. in d.§.confici, dicens benedictionem, & conſecrationem virginũ
3 eſſe ordinis Epiſcopalis, & non poſſe delegari non habenti illum
4 ordinem,firmant Inno.& Abb. in d. c.1.n.1.& in dicto cap. quanto, nume. 3.Lancellot. in §.fina. Inſti. iur.cano.de immu.eccl.& §.fin.de confirm.elect.Cucc. Inſt. iur.can. de Vica. Epiſc.num.119.cum ſeq.

SVMMARIVM.

1 *Confirmationis ſacramentum ſolus Epiſcopus conferre debet omnibus baptizatis.*

2 *Vicarius,qui nõ eſt Epiſcopus, non poteſt ſacramentum confirmationis conferre.*

3 *Epiſcopus dicitur ſummus ſacerdos.*

QVAESTIO VIIII.

SIcut etiam certum eſt, quòd omnibus baptizatis conferri debet ab Epiſcopis ſacramentum
3 confirmationis, præſertim cum attigerunt duodecimum annum, c.vt ieiunii,cum ſeq. & c. ſpiritus ſanctus,c.de his, cum ſequ. & c.vt Epiſcopo,de conſecra. diſt.5.c.1. §.per frontis,extra de ſacra vnct. c.quanto,extra de conſuet. Concil.Trid.in can.3. ſeſſ.7.de confir.

Propterea quæro, an huiuſmo-
2 di ſacramentum conferre poſſit Vicarius Epiſcopi. Et non poſſe, niſi quando Vicarius eſſet Epiſcopus,& haberet mandatum ſpeciale,probat text. in d.§.per frontis, & in d.c.quanto, Vbi habetur

ſacra-

ſacramentum confirmationis conferri non poſſe, niſi à ſummo ſacerdote,
3 hoc eſt Epiſcopo, firmat Lancellot. in §.igitur, Inſt.iur. cano. de ſacram. chriſm. & ad terminos huius quæſtionis, Rebuf. in prac. benef. tit. forma Vic. Arch. num. 39. Cucc. Inſt. iur. cano. de Vic. epiſ. num. 119. cum ſequen.

SVMMARIVM.

1 Archiepiſcopus intra tres menſes à die confirmationis computandos, tenetur conſecrare Epiſcopos ſuffraganeos.

2 Vicarius, qui non eſt Epiſcopus, ſuffraganeos ſui Archiepiſcopi conſecrare non poteſt.

3 Vicarius Epiſcopus ſine ſpeciali mandato Archiepiſcopi non poteſt conſecrare ſuffraganeos.

4 Conſecratio Epiſcoporum eſt ordinis Epiſcopalis.

5 Ordinis Epiſcopalis quæ ſunt, committi non poſſunt Vicario, qui non eſt epiſcopus.

6 Vicarius Epiſcopus ſine ſpeciali mandato Epiſcopi non poteſt exercere Pontificalia.

Declaratur, num. 12.

7 Reconciliationes eccleſiarum quarumcunque ſunt ordinis Epiſcopalis.

8 Benedictio calicis, & patenæ eſt ordinis epiſcopalis.

9 Conſecrationes eccleſiarum ſunt ordinis epiſcopalis, item Chriſmatis confectio & olei catechumenorum, & infirmorũ, &

10 Ordinum ſacrorum collatio

11 Menochij locus de arb. Iud. lib. 2. caſu 222. nu. 9. damnatur.

QVAESTIO X.

Quid etiam dicendum eſt de cõſecratione Epiſcoporum ſuffraganeorum, quos Archiepiſcopus cõ
1 ſecrare debet intra tres menſes à die confirmationis computandos? c. 1. & per totum, diſt. 100. c. cum in cunctis, §. cum vero, vbi glo. & Abb. num. 5. extra de elect. c. quod ſicut, §. præterea, vbi Doct. extra eo. & ferè per totam diſtin. 65. cap. 1. & 2. 11. q. 3. Abb. in c. quòd ſedem, nu. 1. extra de off. ord. & in c. 1. de ſacra vnct. Lancellot. Inſt. iur. cano. de conſecr. in prin. & per totum, Concil. Trid. in cap. 9. ſeſſ. 7. in decreto de reform.

Nunquid ergo huiuſmodi conſecratio perfici poſſit ab eiuſdem Archiepiſcopi Vicario? & Reſpondeo
2 ſimili modo, quòd non, niſi iſte Vicarius eſſet Epiſcopus, & mandatum haberet ſpeciale exercendi pontificalia, vt probatur in c. epiſcopi, 80. diſt. c. aqua, vbi Abb. nu. 2. extra de conſecr. eccleſ. vel altar. c. quoad ſedem, nu. 1. de off. ord. gl. in c. quòd ſicut, §. præterea, in verſ. ſine pallio. vbi Canoniſtæ extra de elect. Lancellot. Inſt. iur. cano. de conſecrat. §. q. ſi Metropolitanus, cum glo. in ver. demandare, & in §. confici, cum glo. in verſ. ordinis Inſt. de conſtr. ecc. Et
3 etiam quia conſecratio Epiſcoporũ eſt ordo, ſecundum communem opinionem Canoniſtarum, de qua Abb. in d. §. cum verò, nu. 2. & ea, quæ sũt ordinis epiſcopalis, Vicario, qui non eſt epiſcopus, committi non poſſunt. c. quamuis, diſt. 68. dicto. c. aqua. vbi Abb. nu. 2. de conſecr. eccl. vel alt. in c. quanto, extra de conſuet. Concil.

G Trid.

Trid.can.3.& 11.ſeſſ.7.& cap 4. ſeſſ.
5 23.de ſacramento ordinis, & in ſpecie Vicarij epiſcopalis firmant Ancar.in c.fi.col.1.ad finem,Gemin.nu. 8. Franc.col.2. verſ.ſed quæritur primò,de off.Vic.in 6. Vbi etiam volũt,
6 quòd Vicarius Epiſcopus debeat habere plenum mandatum exercendi pontificalia cum clauſula,& ad omnia, quæ facere poſſet conſtituens, etiam ſi mandatum exigant ſpeciale,& quòd poterit tunc exercere põtificalia,etiam ſi Archiepiſcopus exiſtat in remotis,Cucc. Inſt. iur. cano. de Vic. epiſ. nu.120.
7 Et ſimili etiam modo, niſi Vicarius Epiſcopus ſit,& habeat ſpeciale mandatum,non poterit reconciliare capellas, oratoria, cœmeteria, & quaſcunque eccleſias pollutas, cum hæc ſint ordinis epiſcopalis, d. cap. aqua,vbi gl.Abb.& alij extra de con
8 ſecr.ecc.vel alt. Prout etiam nec benedicere calicem,& patenas,& quæcunque ornamenta eccleſiaſtica, citra tamen corporalia,Card.in clem. 2. §.ſtatuimus, de ſtatu monacho. c. quamuis,68.diſt.Pauin. tract.de offi. & pot.cap.ſede vac. par.1.q.3.nu.1. Rebuff.in pract.benef. tit.forma Vicar.Archiepiſc. nu.168.cum ſequen. Nec eccleſias ædificatas,& ædificandas conſecrare, d.cap.aqua, cum gl. in ver.iuriſdictionis:vbi Abb.num.2. d.c.quamuis,68.diſtin. Pauin. d.q.3. num.1. Rebuf. in loco præcitato, nu. 178. Et minus conficere chriſma, oleum catechumenorum,& infirmorum,d.c.quamuis, & c. vnico, extra de ſacra vnct. Durand. in rationa. diu.off.lib.1.de vnct.& lib.6. de quinta feria,& in libro pontificali,Pauin. & Rebuf.in locis iam adductis, Burſat. conſil. 125. in arbore poteſtatis eccleſiaſticæ, lib.1. Sicut nec etiam ordines ſacros conferre,c.fin.15.q.8. Abb.in c. tranſmiſſa, nu 3. poſt gloſ. ibi,in ver.de dotalibus,extra de ele. Lancellot. Inſt.iur.can.§.fi.de confir. elect. & §. fin. de ſacerd. infer.grad. conſt.& §.pen.& fi.de immun.eccleſ. Concil.Trid. cap.4.ſeſſ.23.de ſacramen. ordin.

Et ex his vereor, ne decipiatur Menoch.I.C. plurium operum ſplendore conſpicuus,atque admirabilis, ſic nuncupatus, atque laudatus à Io. Bapt.Lupo in commẽt.l.curabit,primò,§.6.nu.118.C.de act.emp. Nam in tract. de arb. iud. lib.2. caſu 222. nu.9.inquit,quòd Vicarius Epiſcopi
11 ordines conferre poteſt Epiſcopo agente in remotis, adducens tex. in c.cum nullus,de tempo.ord.lib.6.qui loquitur de licentia ordinandi præſtanda à Vicario, Epiſcopo agente in remotis,de qua licentia dicam, infra q.41. non autem de collatione ordinũ, quia huiuſmodi collatio eſt ordinis epiſcopalis,vt ſuperius dictũ fuit. At licentia ordinandi eſt dignitatis,& ideò poteſt à Vicario concedi Epiſcopo agente in remotis,vt latius ſcribam infra, dicta quæſt.41. vbi vide.

12 Declarantur præmiſſa eiſdem illis modis, quibus declarata fuit concluſio poſita,q.5. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Rectores eccleſiarum immediatè ſubiecti Epiſcopo,ad eundem recurrere debent pro omnibus ſacramentis.*

2 *Vi-*

2 *Vicarius Epiſcopi an poſſit exhibere ſacramenta Rectoribus eccleſiarum ad Epiſcopum recurrentibus, & quando, nu. 3.*

QVAESTIO XI.

CLerici etiam præſidentes eccleſijs parochialibus, Rectores ec-
1 cleſiarum, qui immediatè Epiſcopo ſubſunt, debent ad eundem recurrere pro omnibus ſacramentis, ſecundum Abb. in c. conquerente, col. 2. nu. 3. poſt Hoſt. ibi relatum, extra de off. ord. Ideò quæro, an & illa exhibere poſſit Vicarius Epiſcopi. Cenſeo ꝓ intellectu reſponſionis aduertendũ, alia eſſe ſaramenta ordinis epiſcopalis, & alia presbyteralis, vt ſcribit Abb. in dicto cap. conquerente, col. 2. num. 3. Vnde ſacramenta ordinis
2 epiſcopalis Vicarius, qui non eſt epiſcopus, & non habet mandatum ſpeciale, exhibere non poterit, vt latè ſcripſi ſuper q. 5. 6. cum alijs ſequen. ſacramenta verò fori pœnitentialis ita demum poterit exhibere, ſi ſit ſacerdos, & mandatum habeat ſpeciale, vt per Abb. poſt Innocen. in c. cum ſatis, in princ. & nu. 2. extra de offi. Archid. Concil. Trid. cano. 10. ſeſſ. 14. de ſacramento pœnitentiæ, Rebuf. in pract. benef. tit. forma Vic. Archi. nu. 46. & 171.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus dare poteſt eius Vicario ſpecialẽ auctoritatem committendi alicui Epiſcopo ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis.*
Ampliatur, nu. 2.
Declaratur, nu. 3. cum ſeq.
Subdeclaratur, nu. 6.
2 *Vicarius capituli ſede vacante poteſt conuocare Epiſcopum vicinum, qui ordines conferat.*
3 *Vicarius Epiſcopi habens auctoritatem conuocandi Epiſcopum vicinum, vt exerceat ordines epiſcopales, proteſtari debet, quod per hoc nihil iuris illi Epiſcopo acquiratur.*
7 *Epiſcopus non poteſt aliter conferre ordines ſacros clericis non ſubditis, quàm eorum ſuperiore ex ægritudine impedito.*

QVAESTIO XII.

SEd an Epiſcopus dare poſſit eius Vicario ſpecialem auctoritatem
1 committendi alicui Epiſcopo ea, quę ſunt ordinis epiſcopalis? Et poſſe, tradit Abb. in c. in his quæ, & in c. cum olim, extra de maior. & obed. Bertach. de epiſ. par. 3. quæſt. 61. Rebuff. in pract. benef. tit. forma Vicar. Arch. num. 35. & 171. Cucc. Inſt. iur. cano. de Vic. epiſ. nu. 121.
2 Ampliatur, idem in Vicario capituli ſede vacante, Pauin. de por. cap. ſede vac. par. 1. q. 3. num. 3. cum ſeq. Rebuf. in pract. benef. titu. de deuolut. num. 66. vbi inquit, quòd poterit conuocare Epiſcopum vicinum, qui ordines conferat.
3 Declaratur, huiuſmodi commiſſionem fieri debere cum proteſtatione, quòd per hoc nihil iuris illi Epiſcopo acquiratur, vt docet Abb. in d. c. his quæ, nu. 3. Pauin. d. q. 3. Rebuff. dicto titu. de deuolut. num. 66. vbi docet cautelam, quòd epiſcopus conuocatus cautionem præſtet, ex

hoc nihil iuris ſibi acquirere, nec poſſeſſionem.

4 Secundò declaratur, quando epiſcopus eſſet impeditus, c. quod ſedē, in fi. vbi Alcia. firmat, ext. de off ord.

5 Sed contrarium, nempe quòd poſſint committi pro libito voluntatis, tenet Hoſt. & alij, in d. c. quod ſedem, & hanc ſententiam communi, & frequentiori calculo receptā dicit Couar. lib. 3. var. reſol. cap. 20. nu. 8.

6 Subdeclaratur, vt non procedat in collatione ordinum, quæ aliter fieri non poteſt per alium Epiſcopum in clericos ſibi non ſubiectos, quàm eorum impedito ſuperiore ex ægritudine, & illis in examine probatis, Concil. Trid. in cap. 3. ſeſſ. 23. in decreto de reformat. & ibi apoſt. Horat. Luc. Callien.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi, qui non eſt ſacerdos, exequi non poteſt ea, quæ ſunt fori pœnitentialis.*

2 *Vicarius cum ſpeciali mandato Epiſcopi concedere poteſt facultatem alicui ſacerdoti exequendi ea, quæ ſunt fori pœnitentialis.*

QVAESTIO XIII.

ET quoniam, ſicut Vicarius, qui Epiſcopus non eſt, exequi non poteſt ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, vt ſuperius dictum fuit, ita nec etiam ea, quæ ſunt fori pœnitentialis, niſi ſit ſacerdos, abb. poſt Inno. in
1 c. cum ſatis, in prin. & nu. 2. extra de off. arch. per illum tex. & in c. nullus, 16. q. 7. & c. in nouo 28. diſt. c. omnis, ext. de pœnit. & remiſ. Concil. Trid. can. 10. ſeſſ. 14. de ſacramento pœnitentiæ. Et in dies videmus Vicarios Epiſcoporum clericos, prima tonſura tantùm initiatos.

Ideò quæro, an Vicarius epiſcopi concedere poſſit facultatem alicui
2 ſacerdoti exequendi ea, quæ ſunt fori pœnitentialis. Reſpondeo, quòd ſic, Abb. in c. his, quæ, nu. 3. & in c. cū olim, extra de maior. & obed. Bertachi. in tract. de epiſ. par 3. q. 61. Rebuf. in pract. benef. tit. forma Vic. arch. nu. 46. & 171. Qui declarant, verum eſſe, quando Epiſcopus illi dedit ſpeciale mandatum, firmat Albe. in dictionario, in ver. Vic. epiſc.

SVMMARIVM.

1 *Omnis vtriuſque ſexus Chriſti fidelis ſemel in anno peccata cōfiteri debet ꝓprio ſacerdoti.*

2 *Sacerdos proprius quis dicatur.*

3 *Vicarius Epiſcopi, ſi eſt ſacerdos, audire poteſt confeſsiones, ſicuti proprius Parochus, vbi adeſt mandatum ſpeciale Epiſcopi.*

QVAESTIO XIIII.

SEd cum omnis vtriuſque ſexus Chriſti fidelis, poſtquam ad annos diſcretionis peruenerit, omnia ſua ſolus peccata ſaltem ſemel in anno fideliter cōfiteri debeat proprio ſacerdoti, & ſi peccata confiteri voluerit alieno ſacerdoti, prius poſtu-
1 lare, & obtinere debet licentiam à proprio ſacerdote, cum aliter illum nō poſſit abſoluere, vel ligare, vt his formalibus verbis mandauit Innoc. tertius, in c. omnis vtriuſque ſexus, vbi Abb. extra de pœnit. & remiſ. quē tex. approbauit ſacroſancta Tridentina

tina ſynodus, in cap.5. in fi.ſeſſ. 14. de confeſſione, ideò quæro in propoſito, an etiam Vicarius generalis Epiſcopi dicatur proprius ſacerdos ita, quòd ad illum recurri poſſit, etiã non petita licentia alterius. Hanc quæſtionem expreſsè decidere videtur Abb. in dicto cap. omnis.

2 Dicens, quòd proprius ſacerdos non ſolum dicitur presbyter parochialis: verùm etiam Epiſcopus legatus in prouincia, & ipſius pœnitentiarius, item Vicarius generalis Epiſcopi, & Archipresbyter eccleſiæ cathedralis, qui cenſetur in hoc Vicarius Epiſcopi, allegãs tex. cum gloſ. vbi etiam Archid. & alij, in c.2. de pœnit. & remiſ. in 6. firmat gloſ. in §. priuata, in ver. proprio ſacerdoti, Inſt. iur. can. Lancel. de pœn. & remiſ. & Mari. Soc. in d.c. omnis, num. 30. & Vicarium Generalem Reuerendiſſimi Paſtoris Tridentini, proprium dici ſacerdotem, reſpondit Port. conſil. 100. numer. 20.

3 Declaratur, quando Vicarius haberet ab Epiſcopo huiuſmodi poteſtatem; Archid. in dicto c.2. in fine, firmat Abb. in Archidiacono Vicario Epiſcopi abſentis, in c. ad hæc, num.1. poſt Hoſt. ibi, & Innocen. in c. cum ſatis, vbi etiam Abb. num. 2. extra de off. Archid.

SVMMARIVM.

1 Vicarius generalis Epiſcopi dare poteſt licentiam ſubdito eligendi ſibi confeſſorem,

Declaratur, num. 2.

QVÆSTIO XV.

CVmque proprius ſacerdos ſit quoque generalis Epiſcopi Vicarius, vt iam fuit probatum, poterit dare licentiã ſubdito eligendi ſibi confeſſorẽ, quæ à proprio ſacerdote poſtulanda, & obtinenda eſt, cap. omnis vtriuſque ſexus, vbi Abb. nu. 12. poſt gloſ. in ver. obtineat, de pœnit. & remiſſ. quod tamen damnat idem Abb. in cle.1. n.10, de priuil. dũ inquit, ꝙ officialis epiſcopi non debet ſe impedire in iſtis ſpiritualib.

2 Delaratur hoc verum eſſe, vbi Vicarius haberet ab Epiſcopo talem poteſtatem, Archid. in cap.2. in fine, de pœnit. & remiſſ. in 6. Alberic. in dictionario. in verſic. etiã epiſcopi

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi non debet dare licentiã religioſis miniſtrandi ſacramenta clericis, vel laicis alienæ parochiæ, ſicut presbyter parochialis.

2 Religioſi miniſtrantes ſacramenta clericis, vel laicis alienæ parochiæ de licentia diœceſani, poſt factũ à pœna excuſantur.

3 Sacerdos de licentia parochi, ſiue ordinarij, poteſt matrimonium ſolemnizare.

QVAESTIO XVI.

CAeterùm Vicarius Epiſcopi non debet dare licentiam religioſis miniſtrãdi clericis, vel laicis

1 alienæ parochiæ ſacramentũ extremæ vnctionis, vel euchariſtiæ, vel ſolẽnizandi matrimoniũ, ſicut presbyter parochialis, vt in clementina prima, in princ. de priuil. ſcribit gloſ. in ver. presbyteri, dũ dicit, quòd, vbi eccleſia parochialis non vacat, conſulendũ eſt religioſis, vt à licentia epi

ſcopi, vel Archipresbyteri Ciuitatenſis, ſe abſtineant. At illos à pœnis excuſari poſt factum, ſi de auctoritate diœceſani illa ſacramenta miniſtrauerint, firmat Abb. in d.cle. 1. nu. 11. Dicẽs, Vicarium epiſcopi nõ debere ſe impedire in iſtis ſpiritualib. in quibus cenſetur Vicarius epiſcopi conſtitutus Archipresb. Ciuitatẽſis.

3 Hodie autem ſacerdotẽ de ipſius Parochi, ſeu Ordinarij licẽtia poſſe matrimonium ſolẽnizare, ſtatuit ſacroſancta Tridentina ſynodus, in c. 1. ſeſſ. 24. In decreto de reformat.

SVMMARIVM.

1 *Peccantes publicè, ſunt palàm corripiendi.*

2 *Vicarius epiſcopi ex mãdato ſpeciali publicas iniungere poteſt pœnitentias.*

Declaratur num. 6.

3 *Pœnitentias publicas iniungere, eſt dignitatis epiſcopalis.*

4 *Sacerdos de mandato epiſcopi publicas iniungere poteſt pœnitentias.*

5 *Vicarius epiſcopi maiorem habet iuriſdictionẽ, quàm delegatus.*

QVAESTIO XVII.

APoſtolus monet, publicè peccantes, palàm eſſe corripiendos, vt exorditur Conc. Trid. cap. 8. ſeſſ. 24. in decreto de refor. mãdans publicam iniungi pœnitentiam, vbi crimen ab aliquo publicè commiſſum fuit, & in conſpectu multorum, quod etiam ex tertio Carthaginenſi Concilio legitur in c. fi. 26. q. 6. & ex Agathẽſi in c. in capite 60. diſt. gloſſ. in cap. 1. 26. q. 6. & c. miniſtrare, 20. titulo. c. 2. vbi Canoniſtæ, extra de mated. ſcribunt, Abb. & alij in c. accedentibus, extra de exceſſ. prælat. & in c. conquerente, n. 4. extra de offic. ord. Lancell. in §. 1. cum ſeque. Inſti. iur. cano. de pœnit. & remiſſ. Ideò quæro, an Vicarius epiſcopi publicas iniungere poſſit pœnitentias, ac etiam ſolemnes.

2 Reſpondeo, quòd ſic, vbi adſit ſpeciale mandatum. Nam publicas
3 iniungere pœnitentias eſt dignitatis epiſcopalis. c. accedẽtibus, vbi Abb. & alij, nume. 1. extra de exceſſ. prælat. & ea, quæ ſunt dignitatis epiſcopalis, Vicario committi poſſunt d. c. accedentibus, in fine, vbi Abb. & alij Felin. in c. his quibus, in princip. extra de offi. ord. Archid. in c. placuit per illũ tex. de pœn. diſt. 6. ſub-
4 dens etiam ſacerdotem de mandato epiſcopi publicam poſſe iniungere pœnitentiam, ergo multo magis Vicariũ, qui eſt vna & eadem perſona cũ Epiſcopo, vt ſæpiſſime dictũ fuit,
5 & maiorem habet iuriſdictionem, quàm delegatus epiſcopi, gloſ. in c. Romana. §. fin. in ver. obſeruare, de off. ord. in 6. Bertach. de epiſ. lib. 4. par. 6. tit. de Vic. epiſc. nu. 8.

Declaratur, vbi Vicarius epiſcopi eſſet ſacerdos, quia in foro pœnitentiali nullus habet auctoritatem ligandi & ſoluendi, niſi ſit ſacerdos, c. omnis, extra de pœnit. & remiſ. capitulo, cum ſatis, vbi Innocen. num. 2. Abb. in princi. & num 2. extra de off. ord cap. nullus. 16. q. 5. cap. in nouo, diſt. 21. Oldrad. conſil. 73. num. 7. Abb. in c. accedentibus, in fine, extra de exceſs. prælat. vbi Sapia in apoſt. in ver. per ſolum epiſcopũ, dicit

Digitized by Google

dicit publicam pœnitentiam debe-
6 re imponi ab epiſcopo, vel eius mandato à ſacerdote, poſt Arch. in d. c. placuit, de pœnit. diſt. 6.

SVMMARIVM.

1 *Reconciliationes publicæ ab Epiſcopis fiunt pœnitentibus in crimine grauiſsimo, et publico.*
2 *Forma publicæ reconciliationis pœnitentium, remiſsiue.*
3 *Reconciliationes publicæ pœnitentium ſolis Epiſcopis reſeruantur.*
4 *Vicarius Epiſcopi ex mandato ſpeciali publicè poteſt reconciliare pœnitentem.*
Declaratur, quando Vicarius Epiſcopi eſſet ſacerdos, & abeſſet epiſcopus, num. 5. & 6.

QVAESTIO XVIII.

Pvblicæ quoque fiunt ab epiſcopis reconciliationes pœnitenti-
1 bus, quando crimen grauiſſimum, & publicum extat, cap. fin. 26. q. 6. cap. miniſtrare, vbi forma ponitur, eadem. & cap. in capite, 50. diſtinc.
2 Quæro igitur, an Vicarius epiſcopi publicè reconciliare poſſit pœnitentem. Dubium facit, quia publicæ reconciliationes pœnitentium di-
3 cuntur ſolis epiſcopis reſeruatæ, & ideo non videntur exerceri poſſe per non epiſcopos, Lancell. in §. fin. cum glo. in ver. ſolis epiſcopis, Inſt. iur. can. de ſacerdo. in infer. grad.
4 conſt. At ſpeciali mandato epiſcopi poſſe Vicarium publicè reconciliare, probat tex. in c. Aurelius, 26. q. 6. per quem dicit glo. in ca. 1. in princ. & in cap. 2. in ver. reconciliare, in fine, eadem q. quòd ſacerdos de mandato epiſcopi publicè reconciliare poteſt, meritò etiam Vicarius, qui maior eſt epiſcopi delegato, vt dixi in quæſtione præcedenti.
5 Declaratur, vt procedat quando Epiſcopus eſset abſens, dicto c. Aurelius, 26. q. 6.
6 Et quando Vicarius eſset ſacerdos, d. c. Aurelius, cum glo. in d. c. 1. & 2. in fi. & quæ dicta ſunt in proxima qu. præcedenti.

SVMMARIVM.

1 *Caſus Epiſcopis reſeruati, quales, remiſsiue.*
2 *Vicarius generalis epiſcopi non poteſt abſoluere pænitentem à caſibus Epiſcopo reſeruatis.*
Declaratur, num 5.
Subdeclaratur, num 6.
3 *Caſus ſpeciales non veniunt in generali commiſſione.*
4 *Voti commutatio eſt de caſibus Epiſcopo reſeruatis.*
6 *Abſolutio pænitentis a peccatis eſt fori ſacerdotalis, non autem iuriſdictionis.*
7 *Prælatus non habet auctoritatem ligandi, & ſoluendi in foro pænitētiali, niſi ſit ſacerdos.*
8 *Poteſt tamen illam committere ſacerdoti.*
Declaratur, num. 9.
10 *Pœnitentiarii, magiſtri, Doctores, vel licentiati in Theologia, reconciliant, & abſoluunt pœnitentes.*
Inſtituuntur ex decreto Concil. Trid. in eccleſiis cathedralibus.

QVAESTIO XIX.

ET quia plures caſus ſunt epiſcopo reſeruati, quos recenſet glo.

Digitized by Google

SVMMARIVM.

1 *Prædicandi officium ſpectat ad Epiſcopum principaliter.*
Deinde ad Rectores, curam habentes animarum, & nu. 2.
3 *Prædicare non eſt minus, quàm corpus Chriſti conſecrare.*
4 *Prædicatio non eſt iuriſdictionis, ſed miniſterij.*
5 *Vicarius Epiſcopi ex mãdato ſpeciali poteſt prædicare.*
6 *Laicus ſancta vita, & doctus poteſt prædicare ex delegatione.*
7 *Epiſcopi, qui per ſe prædicare non poſſunt, tenẽtur aſſumere idoneos ad huiuſmodi officium.*
8 *Delegatus alteri ſubdelegare non poteſt officium prædicandi.*

QVAESTIO XXI.

NVnquid etiam Vicarius Epiſcopi habeat auctoritatem prædicandi, quemadmodum Epiſcopus?
1 Reſpondeo, quòd non. Quia officium prædicandi principaliter ſpectat ad Epiſcopũ, vt notat Abb. per illũ tex. in cap. inter cætera, num. 1. extra de off. ord. Fel. in c. excommunicamus, nu. 3. extra de hæret. Concil. Triden. in cap. 2. ſeſſ. 5. in decreto de reformat.
2 Deinde ad Rectores habentes curam animarum in eorum Eccleſia, clem. dudum, §. verũ, & ibi Card. in princ. de ſepult. glo. in clem. 1. in ver. officia, de reg.
3 Dicẽs, quod prædicare non eſt minus, quàm corpus Chriſti conſecrare, per tex. in c. cum extra, de conſecrat. diſt. 2. & Card. in dicta clem. 1. Archid. in cap. adijcimus, 16. q. 1. Ioan. Andr. Abb. & Fel. in d. c. excommunicamus, num. 4. & idem Abb. in c. quàm ſit, extra de Iudæ. & in dicto cap. inter cætera, nu. 1. vbi latè Sap. in apoſt. de offi. ord.

Ea verò, quæ ſpectant principaliter ad Epiſcopum, non veniunt in generali mandato Vicarij, cap. fin. vbi Doct. de offi. Vic. in 6.

4 Præſertim cum prædicatio non ſit iuriſdictionis, ſed potiùs miniſterij, & ideò prohibeatur per alium exerceri, cap. fi. §. fin. vbi Canoniſtæ, ext. de off. deleg.

5 Declaratur, niſi Vicarius Epiſcopi habeat ſpeciale mandatum, probatur in ca. ſicut, de hæret. & per illũ tex. Sap. in apoſt. ad Abb. in dict. cap. inter cætera, in ver. ad Epiſcopum.
6 Dicens, quòd laicus, qui eſt homo ſanctæ vitæ, & doctus, poteſt prædicare ex delegatione, melior tex. in d. capit. inter cætera, vbi Epiſcopi, qui
7 per ſe non poſſunt, tenentur aſſumere idoneos, qui ſuo loco ſuppleant prædicationes, Fel. in d. c. excommunicamus, num. 4. Concil. Triden. d. c. 2. ſeſſ. 5. Nec aduerſatur tex. in d. c. fin. §. fin. quia loquitur de delegato, qui officiũ prędicationis ſibi iniunc-
8 tum alteri committere non poteſt. Nos verò de ordinario, cuius officiũ latius patet, vt in ſpecie prædicationis, declarat glo. in d. c. inter cætera, in ver. prædicationis, in fine, de offic. ordin. & in cap. ſi Epiſcopus, in ver. per alium, & ibi Canoniſtæ, extra eodem titu.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi poteſt eſſe delegatus Papæ.*
2 *Habet dignitatem.*
3 *Vicariatus Epiſcopi dignitas eſt.*

Am-

Ampliatur,num.6.
Declaratur,nu.7.13.14. cum ſeq.
4 *Vicarius Epiſcopi dicitur prælatus,largè loquendo.*
5 *De medijs magiſtratibus, & ſpectabilibus.*
8 *Coruſcat radijs dignitatis Epiſcopi,ſicut Auguſta radijs dignitatis Principis.*
9 *Dignitas Pontificalis Epiſcopi, non eſt communicabilis, neque diuiſibilis.*
10 *Vicarius Epiſcopi non dicitur habere dignitatẽ propriè, nec culmen dignitatis,ſicut epiſcopus.*
11 *Dignitas Vicarij eſt diuerſa à dignitate Epiſcopi.*
12 *Dignitas nunquam moritur,ſed perpetua eſt.*
14 *Foraneus Vicarius non poteſt eſſe delegatus Papæ.*
15 *Vicarius Epiſcopi habet dignitatem compatibilem cum alia, nõ autem incompatibilem.*
16 *Dignitas eccleſiaſtica, ſiue beneficium curatum Vicarij Epiſcopi, non vacat per ademptionem Vicariatus.*
17 *Vicarius Archidiaconi, vel alterius prælati inferioris ab Epiſcopo,non dicitur habere dignitatem.*
At contra,num.18.

QVÆSTIO XXII.

Vidimus,an,& quando Vicarius epiſcopi exercere poſſit ea,quę ſunt ordinis epiſcopalis, & ſacerdotalis.Videamus modò Vicarij poteſtatem in his, quæ pertinent ad epiſcopalem dignitatem. Et in primis, an Vicarius Epiſcopi habeat dignitatem.Nam glo.in clemen. 2. in ver. delegatus,inquit,quòd Vicarius epi
1 ſcopi poteſt eſſe delegatus Papæ, & ideò,quòd eſt conſtitutus in dignita-
2 te,firmant ibi Ancar.in princ.Zabarel,nu.22.Imo.nu.18.de reſcr. Abb. nu.8.& in cap.quoniam,nu.11.extra de offic.delega.Staphil.de lit.grat.& inſt.fol.58. Rebuff.in pract.benef.tit. forma Vicar.Archid. num. 27.& de Vic.epiſ.num.4. & in tract.de pacif. poſſeſſ.nu.79.Ant.de Pret.in tract.de iuriſd.epiſ.cap.6. nu.51. Nicol.Mil. in reper.in ver. dignitas eſt eſſe Vicarium Epiſcopi,poſt glo. in clem. auditor,de reſcr.dicentem, dignitatem eſſe Vicariatum Epiſcopi, & ꝙ
3 latè intelligendo, Vicarius dicitur prælatus ratione iuriſdictionis, quã
4 habet cũ adminiſtratione,Pau.Fuſc. tract.de viſita.& regim.eccleſ. lib.1. c.15.nu.32.& Butr. in cap. decernimus,extra de iud.& idem Anton.de Pret.dicto cap.6.nu.50.inquit,Vica-
5 rium dici ſpectabilem, & de medijs magiſtratibus,Alberic.in Diction.in ver.Vicarius,quis ſit,Pauin. in tract. de offic. & poteſta. cap. ſede vacan. 2.par.princip.quæſt.10. nu.16. verſ. an autem Vicarius capituli, Scyſel. in l.1 num.15.ff.de offi.eius,Vant.de nullit.tit.latè ſcribit,Cucc.Inſt.iur. cano.de Vic.titu.8.nu.7.8.9.10.cum alijs ſeq.lib.2.
6 Ampliatur idem in Vicario capituli ſede vacante,& in Vicario electi in Epiſcopum, & confirmati,nondum tamen conſecrati, glo. in dicta clem. & ſi principalis,in ver. epiſcopi,vbi Abb.num. 12. & poſt Zenzel. Ancar.ibi,col.1. Imo. nu. 20. qui tamen tutius dicit tenere contra in Vi

cario

cario Epiſcopi non conſecrati, de mente Anto. ibi relati, firmat Card. in 3. col. num. 15.

7 Declaratur prædicta concluſio, vt vera ſit quoad præminentiam, ſiue prærogatiuam ortam ex iuriſdictione, & tribunali Epiſcopi, vel conſiſtorio, ſecundum quod ipſe eſt vna, & eadem perſona cum Epiſcopo, vt in cap. 2. vbi Archid. de conſuet. in 6. cap. Romana, de appell. eo. lib. 6. glo. in d. clem. 2. vbi Card. num. 22. Imo. nu. 13. & 18. in fine, & num. 19. in fin. Abb. nu. 11. Hoſtien. in ſumma, de of. Vicar. num. 2. Faber in §. item ſi adhuc, Inſt. manda. Capr. reg. 37. nu. 29. Et quoad iſtam iuriſdictionem coruſcat radijs dignitatis Epiſcopi, ſicut

8 Auguſta radijs dignitatis Principis, ſecundum Card. & Abb. in locis ſuperius adductis, firmat Rebuff. in trac. de pacif. poſſeſſ. nu. 79. poſt Bologn. in addit. ad Ioan. de Anan. conſ. 14. Ant. de Pret. in d. quæſt. 6. numer. 49. Marc. Mant. enchir. lib. 12. cap. 278. circa medium, Menoc. conſil. 51. nu. 75. & poſt eum Picar. conſil. ſeq. nu. 14. vol. 1. & idem Menoc. conſi. 257. nu. 84. vol. 3. ſecus quoad dignitatẽ

9 eccleſiaſticam Pontificalẽ, quæ propriè reſidet in Epiſcopo, quia cum illa non ſit communicabilis, nec diuiſibilis, c. maioribus, extra de præb. Cardin. in d. clem. 2. num. 14. & 22. & Abb. in d. cap. quoniam, num. 11. Nec quoad illam Vicarius faciat idem conſiſtorium cum Epiſcopo. Ideò nõ dicitur habere dignitatem propriè per ſe ſtantem, nec culmen dignitatis, ſicut Epiſcopus, qui eſt ſupra om

10 nes gradus conſtitutus, ſecundum Doct. præallegatos, Ioan. de Selua in tract. de benef. par. 1. quæſt. 2. nu. 64. Panin. de pot. cap. ſede vacan. par. 2. q. 10. nu. 16. poſt Paul. Eleazar. in d. clem. 2. q. 12. Dec. conſ. 664. latè cõprobat Alciat. in rub. nu. 25. ext. de off. ord. latius Menoc. d. conſ. 51. nu. 53. vol. 1. poſt Ant. de Pret. d. c. 6. nu. 51. Gabr. conſ. 32. nu. 4. lib. 1. Picard. d. conſ. 52. nu. 32. cum ſeq. & iterum Menoc. d. conſ. 257. nu. 7. & 8. vol. 3. Vbi damnat Rebuf. dicto tit. de Vic. epiſ. dum inquit, Vicarium Epiſcopi

11 habere dignitatem, & diuerſam etiã eſſe Epiſcopi, & Vicarij dignitatem, tradit Quint. Mandoſ. in cõmen. ſuper reg. Cancel. 24. de malè promot. q. 6. nu. 15. in fin. pulchrè Iaſ. l. ſed ſi hac, §. Prætor ait, num. 6. ff. de in ius voc. Si etenim Vicarius propriè haberet dignitatem per ſe ſtantem, eo mortuo remaneret dignitas vacans, cum illa non expiret, ſed perpetua ſit, c. præcepta. 55. diſt. c. veniens, de

12 fil. presb. vbi gl. fi. & tamen Vicariatus expirat morte Vicarij. cle. vlt. in glo. fin. de procu. & tradunt Card. & Abb. in locis ſuperius citatis, quamuis prædictam rationem, & ſimiles

13 alias impugnare conetur Cucc. Inſt. iur. can. de Vicar. tit. 8. nu. 7. 8. 9. 10. cum ſequ. lib. 2. vbi tutius opinatur Vicariatus Epiſcopalis dignitatem perpetuam, continuatamque eſſe, & in ea dari ſucceſſorẽ, delegationẽq; ad ſucceſſorem in officio manare.

Secundò declaratur, vt procedat ſupradicta concluſio in Vicario generali, ſeu principali, ſecus in foraneo, quia iſte non habet dignitatem, Zenzel. Anca. Imo. & Card. in d. cle. 2. Staphil. de lit. gra. d. fol. 58. Rebuf. d. tit. de Vic. epiſ. nu. 4. Vant. de null. ſent.

ſent.ex def.iuriſd.delega. num.66. & probatur in d.cle.2. cum glo.in ver. delegatus,& in ver.foraneo, vbi Vicarius foraneus non poteſt eſſe dele-
14 gatus Papæ,quia non habet dignitatem, nec facit idem tribunal,& conſiſtorium cum Epiſcopo,nec eſt vna, & eadem perſona cum eo,ſecundum Card. in dicta clem. 2. & dixi ſupra lib.1. q 23. vbi vide.
15 Tertiò declaratur,vt vera ſit quoad dignitatem compatibilem cum alia,ſecus quoad incompatibilem, quam Vicarius Epiſcopi non habet, Abb.in c.de multa.num.23.de præb. Rebuf.d.tit.de Vic.epiſ. nu.7. Cucc. d.tit.de Vicarijs,num.8. Et ideò per
16 adeptionem Vicariatus non vacat dignitas eccleſiaſtica, ſeu beneficiũ curatum ipſius Vicarij,nec è contra vacat Vicariatus,quemadmodum vacaret ſi talis dignitas eſſet incompatibilis d.c.de multa,vbi Abb.tradit Rebuf.in loco præcitato,Concil. Trid. ca.4. & 5. ſeſſ.7. in decreto de reformat. latè Alphonſ.Carmon. de benef.incomp. par.2. q.10.nu.15.
17 Quartò declaratur,vt non procedat in Vicario Archidiaconi,vel alterius Prælati inferioris ab Epiſcopo,glo.in d.clem. 2.in ver.Epiſcopi, vbi Abb.nu.5. Cuius tamen contrarium probat Menoc.dicto conſ.257. colum. 3.

SVMMARIVM.

1 *Cauſa à ſede Apoſtolica, vel eius Legatis, non poſſunt delegari, niſi obtinentibus dignitatem.*
2 *Vicarius Epiſcopi poteſt eſſe delegatus Papæ.*
3 *Et Vicarius capituli ſede vacãte.*
4 *Et Vticarius Epiſcopi electi,et cõfirmati,licèt nondũ conſecrati.*
5 *Vicarius Epiſcopi collega eſſe poteſt Epiſcopi in cauſa ſibi delegata ſpecialiter per Papam.*
6 *Vicarius Epiſcopi põt eſſe executor mandatorum,& gratiarum Papæ.*
7 *Vicarij Epiſcoporum auctoritate Apoſtolica immittere ſolent in poſſeſſionẽ eccleſia illos, qui beneficia à Papa impetrarunt.*
8 *Vicarius foraneus Epiſcopi, aut alterius ab Epiſcopo inferioris, non poteſt eſſe delegatus Papæ.*
9 *Declaratur, nu.9.cum ſeq.*
10 *Legatus de latere non poteſt delegare cauſas Vicario foraneo epiſcopi,etiam ex certa ſcientia.*
11 *Canonici Eccleſiæ cathedralis,& alij habentes dignitatẽ, poſſunt eſſe delegati Papæ.*

QVAESTIO XXIII.

Et cum Bonifacius huius nominis octauus ediderit ſtatutum, vt nullis,niſi dignitate præditis, aut perſonatum obtinentibus, ſeu eccleſiarum cathedralium canonicis,cauſæ auctoritate literarum ſedis Apo-
1 ſtolicæ, vel Legatorum eiuſdem, de cętero committerentur,ſicut legitur in cap.ſtatutum,de reſcrip.in 6.conſequens erit huiuſmodi cauſas Vicario Epiſcopi delegari poſſe, clemen.
2 & ſi principalis, vbi Ancar. Cardin. qui num.14.in fin. dicit ita communiter ſeruari, Imo.& Abb. de reſcri. glo.in c. ſtatutum, vbi etiam Canoniſtæ,de reſcrip.in 6.Abb. conſi.21. vol.1. Staphil.de lit.grat.& iuſt. fol. 58. col.2. Nicol. de Mil. in reper. in

ver.

ver. Vicarius Epiſcopi, Ant. de Pret. in tract. de iuriſd. epiſ. cap. 6. num. 51. Cucc. Inſt. iur. can. tit. 8. Vicarijs, nu. 7. lib. 2.

3 Quæ concluſio ampliatur etiam in Vicario capituli ſede vacante, gl. in dicta clem. & ſi principalis, in ver. Epiſcopi, vbi Abb. nu. 5. Pauin. tract. de poteſta. cap. ſede vac 2. par. prin. q. 10. nu. 6. & nu. 8. poſt Canoniſt. in præallegata clem.

4 Secundò ampliatur etiam in Vicario Epiſcopi electi, & confirmati, licèt nondum conſecrati, cap. tranſmiſſam, de elect. glo. & Abb. in dicta clem. & ſi principalis, in ver. Epiſcopi, Pauin. d. q. 10. nu. 6. de quo tamen dubitat Card. & Imo. ille nume. 20. iſte nu. 15. in dicta clem. & ſi principalis, q. 12. nu. 6. vt dixi ſupra in proxima q. præced. nu. 6.

5 Tertiò ampliatur, vt Vicarius poſſit eſſe collega ſui Epiſcopi in cauſa ſibi ſpecialiter delegata per Papam, c. inſinuante, vbi Abb. hoc dicit, in 1. not. ext. de appel.

6 Quartò ampliatur, vt non ſolùm poſſit eſſe delegatus Papæ, verum ēt executor mandatorum, & gratiarū, Rebuff. in pract. benef. tit. forma nouæ prouiſ. ver. officialis Epiſcopi, nu. 1. & 3. Et ideò Vicarij Epiſcoporum

7 ſolent Apoſtolica auctoritate inducere in poſſeſſionem parochialis eccleſiæ illos, qui beneficia à Papa impetrarunt, vt per eundem Rebuf. in dicto tit. forma nouæ prouiſ. verſic. quarta bullæ pars, & in dicto ver. officiali, Io. Iac. Melill. de præced. Vic. c. 1. num. 13. in fin.

8 Declaratur, vt procedat in Vicario generali Epiſcopi, non autem in foraneo, vel Vicario Archidiaconi, aut alterius prælati inferioris ab epiſcopo, d. clemen. & ſi principalis, vbi glo. Ancar. Cardin. nu. 14. Imo. num. 19. qui defendit gloſ. ab opinione quorundam antiquorum, qui tenebant contrarium in Vicario inferioris habentis ordinariam, Rebuff. in d. ver. officialis, num. 1 cum ſequen. Melill. in d. ver. Vicarius epiſcopi.

9 Subdeclaratur, niſi fieret delegatio officiali foraneo ex certa ſcientia Pontificis, gloſ. in d. clemen. & ſi principalis, in fine, vbi et ā Barbar. & Imo. nu. 7. In legato autem aliud

10 eſt dicendum, quia ex certa etiam ſcientia non poteſt facere delegatū forancum officialem epiſcopi, ſecundum glo. in d. clem. & ſi principalis, in fine, quem ſequitur ibi Io. de Imo. & Abb. reprobata ſententia Barbat. qui tenet contra glo.

11 Secundò ſubdeclaratur, niſi tales officiales Foranei vellent admitti nō ratione officialatus, ſiue decanatus, quia prætendunt ſe canonicos eccleſiæ cathedralis, vel ſimilem dignitatem: tunc etenim poterunt eſſe delegati Papæ, Imo. in dicta clemen. & ſi principalis, nu. 33. poſt gl. ibi in ver. foraneo, in fin.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius repræſentat perſonam Epiſcopi, & auctoritatem.*

2 *Eſt ſuperior, ſicut Epiſcopus. Non tamen in omnibus, nu. 12.*

3 *Honorandus eſt, ſicut Epiſcopus, & debet in eius loco ſedere. Contra, num. 8. Declaratur, nu. 13. cum ſeq.*

4 *Locumtenenti Principis debetur eadem*

eadem prærogatiua, qua Principi, & num.5.
6 *Vicarius Epiſcopi non habet idẽ priuilegium, & immunitatem, quam Epiſcopus.*
Declaratur, num.13. cum ſequen. ad finem.
7 *Epiſcopo debetur maior honor, quàm eius Vicario.*
8 *Vicarius non eſt pater omnium, ſicut Epiſcopus.*
9 *Principi conceſſum ratione ſuæ dignitatis, non extenditur ad eius Vicarium.*
10 *Epiſcopus licèt Vicarium ſibi cõſtituat, maiorem tamen ſibi retinet poteſtatem.*
11 *Fons ſcaturiens eſt maior, quàm riuus inde proueniens.*
12 *Epiſcopus habet maius imperiũ, quàm Vicarius.*
Vicarius non poteſt concurrere cum Epiſcopo.
17 *Luminare minus per luminare maius ſuperueniens obſcuratur.*
18 *Vicarius Epiſcopi dicitur iudex eccleſiaſticus, ſpectabilis, & de medijs magiſtratibus.*

QVÆSTIO XXIV.

EX præmiſſis quoque dubitari cõtingit, an Vicarius habeat idem priuilegium, ſeu eandem immunitatem, & prærogatiuam, quam habet epiſcopus.

Nam pro affirmatiua facit, quia
1 Vicarius repræſentat perſonam epiſcopi, & auctoritatẽ, & eſt ſuperior,
2 & ſicut epiſcopus honorandus, cuius
3 locum tenet, & in quo ſedere debet, l.1. C.de offic. Vic. Archid. in c. Romana, col.1. in fin. in ver. curiam, de appel. in 6. Franc. Marc. q.421. nu.1. par.1. Lancellot. Inſtit. iur. cano. tit. de offi. Vicar. §.1. cap. fin. 93. diſtinc. quem tex. extollit in propoſito Roman. ſing. 362. Abb. conſ. 21. num.3. poſt Archid. in d. cap. Romana, Felin. in cap. cum olim, el 2. num.1. extra de offi. deleg. cum multis concordãtibus adductis per Menoc. conſi.51. num.16. vol.1. Vbi Principis locum
4 tenenti eandem inquit deberi prærogatiuam, quæ debetur ipſi Principi, & adminiſtratori in Regno, eundem honorem, qui Regi, pulchrè Afflict.
5 ſuper conſt. regni, rub. de iniur. cum perſ. irrog. nu.3. poſt Bal. in l.1. §. à præfectis, ff. de legat.3.
6 Sed contrariam partem defendit Franc. Marc. d. q.421. nu.4. ex intentione Bar. in l. filius, ff. de legat. vbi Vicarius Rectoris non habet priuilegium immunitatis, & Bar. ſequitur Alex. in rub. nu.13. ff. de off. eius, poſt Bald. in l. ſed ſi hac, §. ſemper, ff. de in
7 ius vocan. vbi dicit, maiorem honorem deberi Epiſcopo, quàm vicario, ſequitur latè Iaſ. ibi, nu.6. Felin. in d. cap. cum olim, el 2. colu.1. extra de offi. delega. latè Dec. in c. ſanè, col.2. extra eo. Alciat. in rub. nu.25. extra de off. ord. Io. Picar. inter conſi. Menoc. 52. nu.116. cum ſeq. in primo, & idem Menoc. conſ. 257. num.89. cum
8 ſeq. volu.3. vbi inquit, quòd non eſt pater omnium, nec honoratur, ſicut Epiſcopus, & aliàs dixit Franc. in c. non putamus, col.2. in ver. delegatio tamen, de conſuet. in 6. quòd ſi aliquid conceditur Principi ratione ſuæ dignitatis, illud non extenditur ad eius Vicarium.

Ad

9 Ad contraria reſpondetur, quòd
licèt vera ſint, non tamen ſequitur
neceſſariò, quòd Vicarius eandem
habeat immunitatem, quam Epiſco-
10 pus, cum maiorem epiſcopus ſibi re-
tinuerit poteſtatem, vt declarat Frã
ciſ. Marc. d. q. 421. nu. 4. per tex. in c.
dudum, de præben. in 6. vbi Archi. &
Ioan. Andr. dicunt, quòd fons ſcatu-
11 riens eſt maior, quàm riuus inde p-
ueniens, latè Fel. in d. cap. cum olim,
col. 1. num. 1.
12 Et maius ſit imperium Epiſcopi,
nec Vicarius poſſit cum ipſo concur
rere, nec in omnibus ſit ſuperior, ſi-
cut epiſcopus, Archid. in dicto cap.
Romana, col. 1. in ver. curiam, de ap-
pel. in 6. Bertach. de epiſ. lib. 4. par. 6.
tit. de Vicario epiſc. num. 3. & par. 5.
lib. 4. nu. 32. Capra reg. 33. num. 17.
par. 1. Iaſ. d. §. prætor nu. 9.
13 Declaratur ſupradicta concluſio,
vt procedat, quando Vicarius crea-
tur ab epiſcopo, non autem ſi crea-
retur à ſuperiore per ſuſpenſionem,
vel per mortem epiſcopi, quia tunc
gaudet eodem priuilegio, vt proba-
tur in l. Vicarius, ff. de leg. & in l. §. hi
quibus, ff. de leg. 2. quos citat in pro-
poſito Firmia. in ver. Vicarius, num.
21. & declarat Ancar. in c. licèt; in ſi.
qui de Vicepoteſtate loquitur con-
ſtituto per mortem Poteſtatis.
Aret. in rub. nu. 6 & 7. extra de exce.
Alex. in rub. vbi contraria ſic conci-
liat, num. 13. ff. de offi. eius, poſt Bal.
quem citat in propoſito in l. aliquan
vo, ff. de off. proconſ. Franc. Marc. d.
q. 421. nu. 4 & q. 317. nu. 2. & 17. Boer.
deciſ. 151. nu. 4. vbi alios citat, par. 1.
Alciat. in dicta rub. num. 25. extra de
off. ordin. Io. Picar. inter d. conſi. Me-
noc. 52. nu. 116. qui refert ita obſer-
uatum eſſe in eccleſia Ariminen. &
Bononien. propter epiſcopi inhabi-
litatem, & idem Menoc. dicto conſi.
257. nu. 89. vol. 3.
14 Secundò declaratur, vt procedat
in actibus, quos exercet, & non re-
præſentat epiſcopum, ſecus in illis, in
quibus epiſcopum repræſentat, quia
habet in illis eandem prærogatiuam
Fel. in d. c. cum olim, el 2. col. 1. nu. 1.
in ſi. ext. de off. deleg.
15 Tertiò declaratur, quando epiſco
pus eſſet præſens, ſecus ſi abſens, qa
tunc eadem reuerentia, & honor de-
betur, qui epiſcopo; vt declarat Io.
Picar. d. conſi. 52. nu. 69. conciliando
contrariam ſententiam, quam retu-
lit, nu. 19. ex intentione Ant. de Pret.
in tracta. de iuriſd. epiſ. qui inſcribi-
tur clypeus paſtoralis, ca. 6. Vbi irri-
16 det illos, qui fatuè dicunt, Vicarium
ſaltem præſente epiſcopo honorari
non debere, ne duo videantur capi-
ta. Nam concordari poteſt, vt non
debeatur Vicario in præſentia epi-
ſcopi tantus honor, ac reuerentia, ſi-
17 cut epiſcopo, tamquam minori lumi
ni per luminare maius ſuperueniens
obſcurato, vt in ſimili Foller. ſuper
conſti. regni. c. honorem, & latius Ca
rauit. ritu 48. num. 5. pulchrè Afflict.
ſuper eiſdem conſtit. rub. de prob.
exper. Med. in conſti. vtilitati, num.
5. Sic etiã intelligi, & declarari poſ-
ſunt dicta deciſ. in dicto c. ſanè, cum
cæteris ſuperius relatis. Non autem,
quod Vicarius non debeat honorari
etiam epiſcopo præſente, ſi non ex
alio, ſaltem, quia eſt iudex eccleſiaſti
18 cus ſpectabilis, & de medijs magi-
ſtratibus, cui propterea honor debe
tur,

Digitized by Google

tur, c. vt debitus honor iudicib. deferatur, vbi Canoniſtæ hoc not. ext. de appel. Ant. de Pret. d. tract. de iuriſd. epiſ. c. 6. nu. 46. poſt Spec. de iuriſdic. om. iud. verſ. medij ſunt.

19 Quartò declaratur, vt non procedat de cõſuetudine, ſecundum quam indiſtinctè ſeruatur, quòd Vicarius gaudeat Epiſcopi immunitate, vt teſtatur Alex. in d. rub. nu. 14. poſt Cardin. in clem. 1. de off. Vic. Fel. in d. ca. cum olim, el 2. in princ. extra de off. delega.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi præcedere debet Archidiaconum.*
Ampliatur, etiam ſi conſuetudo extaret in contrarium, num. 5.
Contra, num. 6.
Ampliatur. nu. 7. cum ſeq.
Declaratur. nu. 18. cum ſeq. vſque ad finem.
Conſuetudo, quòd Archidiaconus præcedere debeat Vicarium epiſcopi, eſt deteſtabilis, nu. 6.

2 *Epiſcopus componere debet controuerſias præcedentiæ omni appellatione remota.*

3 *Vicarius Epiſcopi facit idem conſiſtorium cum Epiſcopo. Aſſociatur illi in iuriſdictione.*
Repræſentat reuerentiam Epiſcopalem.
Gradus medius non datur inter Epiſcopum, & Vicarium.
Tribunal, perſona, caput, corpus, agens, & actio.
Epiſcopi dicuntur eſſe Vicarij.

4 *Vicarius eſt honorandus, ſicut epiſcopus in loco, ſeſſione, & in alijs.*

7 *Archidiaconi priuilegium obtinendi primam ſedem poſt Epiſcopum nõ habet locum reſpectu Vicarij.*

8 *Vicarius Epiſcopi præcedere debet omnes prælatos Epiſcopo inferiores, & nu. 10.*
Contra, num. 9.

11 *Vicarius Epiſcopi præcedere debet canonicum etiam epiſcopũ.*

12 *Vicarius præfertur Archidiacono, etiam Epiſcopo præſente, & num. 14.*
Contra, num. 13.

15 *Iudici debetur reuerentia tam in aſſurgendo, quàm in ſalutando.*

16 *Officialis poteſt punire arbitrariè illum, qui ei non exhibet reuerentiam.*

17 *Vicarius Epiſcopi Canonicus ſtare debet in loco ſuo, nec præcedere antiquiores.*

21 *Archidiaconus Præpoſito præfertur, niſi repugnet illi conſuetudo.*

QVAESTIO XXV.

MAgna etiam contentio ex dignitate Vicariatus in dies oriri ſolet tam in eccleſijs, quàm etiã in proceſſionibus ſuper præcedentia Vicarij Epiſcopalis, & Archidiaconi. Pro quà adeò ſtrenuè pugnant hinc inde Canoniſtæ, vt negari non poſſit, quin dubia ſit huiuſmodi quæſtio, ſicut exorditur Io. Picar. in reſponſo edito ad fauorem Archidiaconi Raguſiæ inter conſ. Menoc. volum. 1. Quia alij, vt ipſe refert, rem propriam egerunt, & alij videntur annuiſſe precibus eorum, qui ambulantes

lantes in vanitate ſenſus ſui, amant primas cathedras in ſynagogis. In hoc igitur conflictu duo egregia edidit reſponſa Iacob. Menoch. admirabilis tempeſtate noſtra I.C. alterũ ad fauorem memorati Archidiaconi Raguſiæ, quod eſt 51. volumine primo, cui etiam ſubſcripſerunt alij celebres I.I.C.C. & alterum ad fauorẽ Decani eccleſię Bellunenſis, quod eſt 257. volumine tertio, quorum omnium argumenta, rationes, & auctoritates prætereo, quia nouiſſimè etiã prodijt in lucem ſpecialis tractatus de huiuſmodi præcedentia à Io. Iac. Melillo, de quo dicam inferius.

At Vicarium Epiſcopi eſſe Archidiacono præferendum, probat latè Abb. ad fauorem Vicarij Epiſcopi Bononien. conſ. 21. per totum, vol. 1. quem ſequitur Fel. in rub. nu. 10. extra de maior. & obed. Iaſ. in l. de quibus, num. 69. ff. de leg. Boer. in tract. de auc. magni conſ. num. 77. in fine, Rebuf. in prac. benef. titu. de Vicar. epiſcop. nume. 7. Caſſan. catal. glor. mun. par. 4. conſid. 46. poſt Fel. in ca. ſtatuimus, ext. de maior. & obed. Io. de Arnono, ſing. 18. vbi appellat Archidiaconos, qui volunt præcedere Vicarium generalem Epiſcopi, temerarios, & arrogantes, Staphil. de lit. gra. 2. par. de modo & forma impet. ver. 2. dubitatur, fol. 58. & in alia impreſſ. 47. quem refert & ſequitur A. M. Papaz. in apoſt. ad Rot. deciſio. 1. alias 47. tit. de offic. Vic. in no. Card. conſ. 33. in hac dubia & conſ. 63. in eccleſia Domini. in c. fi. de offi. leg. in 6. quos refert & ſequitur Pet. Andr. Gambar. trac. de offic. & poteſt. leg. à lat. lib. 3. num. 309. Ant. de Pret. qui fuit Vicarius Archiepiſcopi Florentini in trac. de iuriſd. Epiſc. c. 6. num. 41. poſt Iacob. Cun. ſeniorem, & alios, & in cap. 5. in fine. Hanc etiam partem tenet Roc. curt. de conſuet. cap. vlt. nume. 110. Henric. Bott. in trac. de Syno. epiſc. par. 3. nume. 20. Card. Iacobat. trac. de Concil. pag. 67. col. 1. & pro hac parte contra Archidiaconum Lunenſis, & Sarzanenſis eccleſiæ reſpondit Bero. conſ. 22. per totum, volum. 1. ſic etiam ex facto pro Vicario deciſum fuiſſe contra Decanum eccleſiæ Bellunenſis, in qua nec Archidiaconus, nec Archipresbyter aderat, refert Menoc. dic. conſ. 257. num. 94. Paul. Fuſc. trac. de viſit. & reg. eccleſ. c. 2. num. 19. lib. 1. Cucc. inſt. iur. can. tit. 8. de Vic. epiſ. nu. 29. lib. 2. & hæc eſt cõmunis opinio, vt teſtatur Ioa. Iac. Melill. in ſuo trac. de præced. Vica. c. 1. & c. 4. per totum. Quæ fuit etiam obſeruata per dominos de Rota Florentina in fauorem Vicarij contra capitulum corã Reuerendiſſimo Epiſcopo cum expenſarum reſtitutione, prout refert Ant. de Pret. d. c. 2. in fine. Nec non hodie contra Archidiaconum, & Archipresbyterum in Grammathophylacio Archiepiſcopali Iaderæ literis publicis relata, & in Archiuio Epiſcopali Veglenſi, & denique in conſtitutionibus, & decreto, Prouincialibus Iaderæ editis, aucto. Apoſtolica confirmatis, & demum aſſiſtente Reuerendiſſ. Epiſcopo Veronen. Viſitatore Apoſtolico fuit per ipſos Reuerendiſſimos Patres ſtatutum generalem Epiſcopi Vicarium Archidiacono, ac cæteris dignitatibus, & Canonicis eſſe præferendum, & princi-

pem locum in eccleſia habere poſt Epiſcopum, & thurificari, pacemq; ante alios oſculari, ſecundum Melil. d. c. 4. & ab hac ſententia non puto recedēdum: tum quia communis eſt, & ex facto obſeruata, vt ſuperius dictū fuit, per memoratos Epiſcopos,
2 ad quos ſpectat controuerſias præcedentiæ huiuſmodi componere, omni appellatione remota ex decreto Concil. Trid. c. 14. ſeſſ. 25. de regular. & non ſolum auctoritatib. verū ēt rationibus comprobatur. Nā vi-
3 carius epi facit idem conſiſtorium cum epo, dicitur illi aſſociari in iuriſd. repræſentare reuerentiā epalē, nec datur medius gradus in diœceſi inter epum, & Vicarium, tamquàm tribunal vnius ſit tribunal alterius, perſona vnius ſit perſona alterius, vnū ſit eorum caput, vnum corpus, vnum agens, & vna actio, & ſit tamquam eps honorandus in loco, ſeſ-
4 ſione, & alijs capit. ſecundo, cum glo, de conſuet. in 6. cap. Romana, de appel. co. lib. gloſ. in clemen. ſecunda, vbi Doct. de reſcrip. cap. in noua, 16. quæſt. 7. c. præcipimus, ibi, ſicut illius locum tenens honorabitur, Hoſtien. in prooem. ſummæ, Gemin. in cap. ſi contra, num. 7. Franc. in 4. not. de off. deleg. lib. 6. Alber. in Dictionario in ver. Vicarius, ſeu vicem alterius gerens, Rom. ſing. 362. Ruin. conſ. 148. num. 1. par. 1. Abb. d. conſ. 21. num. 2. & 3. Boer. dicto tract. de auct. magni conſ. num. 66. Caſſan. de glor. mundi, dicta par. 4. conſid. 46. Lancell. Inſt. iur. cano. de off. Vic. in princ. Anton. de Pret. d. c. 6. num. 44. cum ſeq. ſubdens, nu. 46. quòd ſicut Papa Chriſtum repræſentat, & facit idem tribunal cum Chriſto, & omnibus poſt Chriſtū honoratur, ita Vicarius repræſentat Epiſcopum, facit idem tribunal cum Epo, & omnibus poſt Epiſcopum præhonoratur, ſi magna, (vt ipſe inquit) paruis componendo, & latius, capitulo ſeptimo, per totū, vbi vnitatem Epiſcopi, & Vicarij cōprobat cum alijs argumentis pro hac parte relatis per Bero. d. conſil. 22. Menoc. d. conſ. 51. & 257. volu. 3. Picar. poſt dictum conſ. 51. num. 11. cum ſeq. Melill. d. c. 1. & 5. & Cucc. d. tit. 8. de Vic. epiſ. nu. 29. poſt Conrad. de off. & poteſt. Vicar. nu. 14. & alios ſuperius relatos, & num. 30. vbi egregiè confutat argumenta cōtraria, & ſtylum Cancellariæ, de quo reſcripta ſummi Pontificis directa ad Vicarium, & Archidiaconum, ſeu Archipresbyterū; vel omnes ſimul, & coniunctim directa, prius Archidiaconum, & Archipresbyterum compellunt.

5 Ampliatur ſupradicta concluſio, etiam ſi cōſuetudo, vel ſtatutum extaret in contrarium, Abb. d. conſ. 21. Iaſ. in dicta l. de quibus, nu. 69. Feli. in dicta rub. num. 10. & in dicto ca. ſtatuimus, Caſſan. dicta conſiderat. 46. Ioa. de Arn. o. dicto ſing. 28. Roc. Curt. dicto tract. de conſuetu. capit. vlt. num. 110. Henric. Bott. de ſynodo epiſc. par. 3. num. 20. Staphil. de litt. grat. & iuſt. fol. 58. Rebuff. in pract. benefic. titu. de Vicar. epiſc. num. 7. Bero. dicto conſ. 22. num. 20. volum. 1. Melill. d. c. 5. nu. 3.

6 Et quamuis contrariam partem defendit Corn. conſ. 193. nu. 14. cum ſeq. volumine ſecundo, referens in eccleſia Peruſina vigere conſuetudi-

nem contra Vicarium, quem ſequitur Menoc. dicto conſ. 51. nume. 52. Picard. dicto conſ. 52. num. 17. referens in Burgundia, & in Ciuitate Eduen. non tantùm Archipresbyterùm, & digniores, ſed etiam omnes canonicos ſemper Vicarium præcedere, poſt Caſſan. dicta conſiderat. 46. & idem Menoc. dicto conſ. 257. nu. 36. cum ſequen. qui hanc partem acerrimè tuetur, quando conſuetudo viget cõtra Vicarium, poſt Boer. tract. de ordin. grad. vtr. for. par. 1. num. 12. Vbi dicit, quòd ſtante conſuetudine præpoſitus præfertur Archidiacono, etiam electo Vicario Epiſcopi, de mente Io. Andr. in capit. penul. de offic. deleg. in ſexto, vbi dicit, ſe ita conſuluiſſe in eccleſia Taurinenſi, firmat Rim. iun. conſ. 151. nu. 14. in 2. Gemin. inter conſil. Purpu. 540. nume. 1. 2. 10. & ſequen. vol. 1. & ex facto Vicarium Illuſtriſſimi Patriarchæ Venetiarum non anteferri Archipresbytero ſuæ cathedralis, nec Vicarium Epiſcopi Patauini, nec Peruſinum, & Eugubinum præferri Archipresbyteris, & Archidiaconis, refert Menoc. d. conſ. 257. nu. 45. 46. 52. cum ſeq. & 67. Extendens huiuſmodi concluſionem, nu. 30. & 78. in Abbate, quoad diuina, poſt Abb. in c. ex ore, not. 4. de priuil. Dec. conſ. 61. num. 1. Bott. de ſyno. par. 1. nume. 22. & par. 3. nu. 15. Cucc. d. titu. 8. de Vicar. epiſ. nu. 29.

Tamen præcedens opinio eſt maiori Doctorum calculo fulcita, & cõmunis, deteſtabiliſque probatur iſta conſuetudo tanquam ratione carẽs, & ex quadam ambitione, & ſtultitia inducta, contrariaque primò iuri diuino, ſecundò ordini naturali, tertiò iuri Pontificio, quartò iuri Cæſareo, vt probant Abb. Fel. Caſſan. Ioan. de Arno. Staphil. Rebuff. & Melill. in locis ſuperius citatis.

7 Secundò ampliatur, etiam ſi Archidiaconus haberet priuilegium obtinendi primam ſedem poſt Epiſcopum, Abb. d. conſ. 21. nu. 5. Declarans illud priuilegiũ reſpectu aliorum clericorum non habentium iuriſdictionem in Archidiaconum, non autem reſpectu Vicarij, argum. c. ex ore, vbi idem Abb. de priuil.

8 Tertiò ampliatur, vt non ſolùm debeat præcedere Archidiaconum, verùm etiam Abbates, Archipresbyteros, Canonicos, & alios Prælatos Epo inferiores. Nam ſi prælatio iſta non habet locum reſpectu Vicarij Epalis, ſed reſpectu clericorum ſecundum Abb. in d. conſ. 21. nu. 5. Vicarius eſt præferendus Abbati eiſdẽ rationibus, quibus Archidiacono, quamuis Abbas immediatè poſt Epiſcopum ſtare debeat, & alijs prælatis citra Epiſcopum præferri, d. c. ex ore, vbi Abb. nu. 3. ext. de priuil. Dec. conſ. 161. cum relatis per Picard. d. conſ. 52. & hanc partem ſecutus fuit Mant. in tract. de Concil. nu. 121. Melill. d. c. 4. per totum, & c. 5. poſt Ant. de Pret. d. c. 6. nu. 55. Pauin. tracta. de pote. cap. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. nu. 17. dicens conſultũ fuiſſe pro Vicario Paduano contra Canonicos, firmat contra Archipresbyterum Diu. deci. Rot. manu ſcr. 278. Et quã-
9 uis Picar. ſentiat contrarium in dic. conſ. 52. nu. 151. poſt Bott. in trac. de ſyno. par. 3. nu. 15. & Menoc. d. conſ.
10 257. nu. 30. & 78. Tamen præcedens

opinio videtur magis vera eiſdem rationibus,quæ contra Archidiaconum ſuperius relatæ ſunt. Nam Vicarius omnibus diœceſanis præfertur poſt Epiſcopum, vt multis comprobat Caſſa. de glo. mund. par. 4. conſid.46. & Mel. d.c.4. Cucc.d.tit. de Vic.epiſ.nu. 29.30.cum ſeq.

11 Quartò ampliatur,etiam ſi Canonicus eſſet Epiſcopus,quia adhuc Vicarius illi præferri debet,ea ratione, quia ille Epiſcopus non ambulat in proceſſionibus, nec ſedet in choro, vt Epiſcopus, ſed vt canonicus,Ant. de Pret.d.c.6. nu.55.

12 Quintò ampliatur, etiam Epiſcopo præſente,Ant.de Pret.d.c.6.quem ſequitur Mel. in d. c.4. nu.2.& 5. & aliàs in choro, & proceſſionib. præſente ēt Epiſcopo,fuiſſe deciſum, Vicarium vniuerſis canonicis,& Decano eccleſiæ Bellunenſis,refert Meno. d.conſ.257. nu.94. vol. 3. Et quam-
13 uis ad fauorem Decani,pro quo cōſulebat, huiuſmodi cōcluſionem deſtruere conetur, prout ēt in d. conſ. 51.nu.46.cum ſeq.& 56. & Picar. d. conſ.52.nu.69. cum ſeq.& nu. 94. cū
14 alijs ſeq. Tamen dictis illorū reſpondit Mel.in d. c. 4. nu.2. & 5. Quibus etiam addo,Vicarium Epi dici ſuperiorem,ſicut eps,& ſpectabilem,atq; de medijs magiſtratib.vt dixi ſup.q. 24.hoc eod.lib.nu.2.atq; ideò etiam præſente epo honorandum, c. vt debitus honor iudicibus deferatur,vbi Canoniſtæ hoc notant,ext.de appel. Ant.de Pret.d.trac.de iuriſd.epiſ.c.6.
15 nu.46. poſt Spec. de iuriſd.omn.iud. verſ.medij ſunt,& de reuerētia, quæ iudicib. debetur tam in aſſurgendo, quàm ēt in ſalutando,latè Caſſan.in catal.de glor.mun.par.1.conſid. 2.in fi.pulchrè Garauit.ritu.6.nu.10.cum
16 ſeq.Vbi ēt probat arbitrariè puniendos, qui non exhibent reuerentiam officialib.in aſſurgendo,& ſalutādo, & præeminentiā Vicarij locū habere tam epo pñte,quàm abſente,contra Archidiaconū probat ēt Cucc.d. tit.de Vic.epiſc. nu.33.cum ſeq. ſubdens ineptū eſſe illū mihi antecellere,in quē ius dicere poſſum, ſeu adſit, ſeu abſit epiſcopus.

17 Declaratur,quando Vicarius Epiſcopi eſſet canonicus, quia tunc ſedebit in loco ſuo, Fel.d.rub. nu.4. in fi. ext.de maior.& obed.Boer.tract. de auc.magni cōſ.nu.66. & de grad. vtr.fo.nu.20.Caſſan.d.4.par.conſid. 45.Menoc.de arb.iud.lib.2.caſu 68. nu.23.& d.conſ.51.num.43.vbi Gaſpar Fabia. in ſubſcrip.nu. 156.Barba.trac.de præſt.Card.nu.32.in 1.q. Capic.deciſ.27.nu.27.Pauin.de poteſta.cap.ſede vac.2.par.prin. q.10. ver.an autē Vicarius capituli, Rimſen.conſ.93.nu.31.Melill.d.c.6.nu.8. vbi ſi Vicarius canonicus incedat in apparatu clericali,cū ſuperpelliceo, & zamparda,non præcedet alios antiquiores,firmat Loffred.in paraphr. feud.col.4.verſic.nec obſtat ſextum. Caputaq. deciſ.306.nu.2.par.1.Diu. in deciſ.Rotæ manu ſcrip.278.

28 Secundò declaratur,quando Vicarius Epiſcopi eſſet presbyter, & in ordine ſacerdotali conſtitutus: tunc .n. eſt præferendus Archidiacono,& Archipresbytero, etiam in his, quæ ſunt ordinis,& ratione ordinis competunt,vt reſp.Bero.conſ.22. nu.32. & 39. & per totum conſilium.

Hæc tamen declaratio mihi videtur

tur periculoſa, quia licèt Vicarius Epiſcopi, non ſit ſacerdos, gerit tamen vices Epiſcopi, & eandem prærogatiuam, vt ſcripſi ſupra, q. 24. Et ideò in his, quæ forum ſacerdotale non reſpiciunt, putarem adhuc Vicarium Archidiacono præferendum, cum rationes, & argumẽta ſuperius relata contra Archidiaconum militent, etiam ſi Vicarius non ſit ſacerdos.

19 Subdeclaratur, quando extaret ſtatutum, quòd in locum Epiſcopi Archidiaconus celebret ſolemnia; quia tunc Archidiaconus in celebratione præfertur Archipresbytero, & Vicario Epiſcopi, Dec. conſ. 664. Decian. reſp. nu. 20. in 2.

20 Tertiò declaratur, vt non procedat in Vicario capituli ſede vacante, quia illi Archidiaconus eſt præferendus, ex dictis per Io. And. & Domin. in c. fi. de off. lega. in 6. Vbi quando adeſt conſuetudo, Præpoſitus præfertur Archidiacono, etiam ſi Archidiaconus gerat Epiſcopi vices, ſede vacante, ſequitur Fel. in rub. num. 10. ext. de maior. & obed. referens, ita conſuluiſſe Io. And. in eccleſia Taurinen. pro Præpoſito contra Archidiaconum, cum apoſt. ibi in ver. præpoſito, nu. 4. in fi. Boer. trac. de auct. magni conſ. nu. 66. & 70. & de ord. grad. vtr. fo. num. 21. Licèt aliàs remota conſuetudine de iure Archidiaconus præferri debeat Præpoſi-
21 to, ſecundum Rot. deciſ. 451. in fi. in no. & Bal. conſ. 387. per totum, vol. 1. Boer. trac. de auc. magni conſi. num. 70. Meno. d. conſi. 51. num. 51. vol. 1. quidquid dixerit Pauin. in d. q. 10. num. 16.

22 Quartò declaratur, vt procedat, quando Archidiaconus, & Archipresbyter ſubditi ſunt Vicario: ſecus ſi ei ſubditi non ſunt, vt ſi Vicarius Papienſis, & Archidiaconus Cremonenſis, aliena in diœceſi de loco priore contendunt, tunc enim præcederet Archidiaconus, non ſi vterque eidẽ Epiſcopo ſubſit, ita ſcribit Cuc. d. tit. de Vic. epiſc. tit. 8. nu. 35.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopalis dignitas eſt ſupra omnes alias quantumcunque potentes.*
2 *Imperator ſubeſt Epiſcopo.*
3 *Epiſcopus eſt conſtitutus ſupra omnes gradus.*
4 *Eſt caput ciuitatis, & diœceſis in ſpiritualibus.*
5 *Vicarius Epiſcopi præcedere debet iudices, & magiſtratus ſeculares, & nu. 18. cum ſeq. Declaratur, nu. 21. cum ſeq. & 24. cum ſeq. & 26. cum ſeq. & numero 33.*
6 *Vicarius Epiſcopi præcedere debet in eccleſia quamlibet aliam dignitatem primam poſt Epiſcopum.*
7 *Iuriſdictio eccleſiaſtica, vel ſpiritualis eſt maior temporali.*
8 *Iudex animarum eſt dignior iudice ſeculari, & nu. 13.*
9 *Iudices, & magiſtratus laici non clericis, ſed laicis præferuntur.*
10 *Laici clericis ſunt inferiores.*
11 *Maior tantò quis eſt, quantò melioribus præeſt.*
12 *Sacerdotali poteſtati omnes homines à lege Chriſti ſubiecti ſũt.*
14 *Sacerdotes ſunt Patres, & Ma-*

Digitized by Google

giſtri Regum, & Principum.
15 *Angeli Domini exercituum.*
16 *Si vinco vincentem te, vinco te.*
17 *Vicarius Epiſcopi dicitur Spectabilis, & de medijs magiſtratibus.*
19 *Priuare poteſt officijs ſeculares officiales in concernentibus fidem.*
22 *Aequiparatur legato proconſulis in temporalibus.*
Contra, nu. eod.
25 *Eccleſia quoad feudalia, quæ habet à Domino temporali, legibus eiſdem feudalibus ligatur.*
27 *Præſides Prouinciarum comparantur Archiepiſcopis, & Proconſulibus.*
28 *Gubernator vrbis præfertur Vicario, qui non ſit Cardinalis.*
29 *Gubernatores Ciuitatum gerunt vices Papæ.*
30 *Gubernator Peruſiæ eſt maior Vicarlo Epiſcopi.*
31 *Gubernator Beneuenti eſt maior Vicario Archiepiſcopi.*
Contra, nu. 32.

QVAESTIO XXVI.

SEd adhuc in ambiguo verſamur, proſequendo Vicarij Epiſcopalis prærogariuam, an etiam præcedere debeat Iudices, Prętores, Locatenentes, Rectores Ciuitatum, Gubernatores, & alios ſimiles Magiſtratus ſeculares? Nam ſi dignitatem epiſcopalem præ oculis habemus,
1 quæ eſt ſupra omnes alias quantumcumque potentes, c. ſolitæ, vbi Canoniſtæ, ext. de maior. & obed. glo. in c. decernimus, de ſent. excom. in 6. Io. Hugo trac. de of. qua præla. 4. par. c.
2 qualis ſit. fac. Imper. probans ex alijs Imperatorem ẽpo ſubeſſe, Conc. Triden. c. 1. ſeſſ. 24. in decreto de refor. & ſeſſ. 25. c. 17. poſt c. venerabelis, ex-
3 tra de præb. Vbi, ꝙ Ẽps eſt conſtitutus ſupra omnes gradus, & eſt culmẽ
4 dignitatis, & primus, & caput in ſua diœceſi, Fel. rub. nu. 9. circa medium, ext. de maio. & obed. Picar. inter conſil. Menoc. 52. nu. 118. Abb. c. quoniã, nu. 2. ext. de off. ord. Illiq; primus locus primæue ſedes eſt tam in choro, quàm in capitulo aſſignanda, & publicis actibus, vt in d. c. 1. & c. 17. & latè Pau. Fuſc. trac. de viſ. & reg. ec-
5 cl. c. 15. nu. 4. lib. 1. Vicarius Ẽpi prę cedere debet, ſicut ẽps ſupradictos; & alios ſimiles magiſtratus ſeculares, tum, quia Vicarius iſte in honore præferendus eſt omnibus diœceſanis, & honorandus ſicut ẽps, cuius locum tenet, & ſpecialiter in eccleſia præcedere quamlibet aliam dignitatem primam poſt epiſcopum, c. præcipimus, diſti. 93. Hoſt. in ſum-
6 mæ procemio, Alberic. in Dictionario, in ver. Vicarius, ſeu vicẽ alterius gerens, Franc. Marc. q. Delphin. 45. & 619. nu. 3. par. 1. latius Anc. de Pret. in tract. de iuriſd. epiſ. c. 6. num. 46. Caſſan. de gloria mundi, par. 4. conſider. 46. & 50. & par. 7. conſider. 10. Melil.
7 de præced. Vic. c. 4. & 5. num. 3. Tum etiam, quia Vicarius epiſcopi habet iuriſdictionem eccleſiaſticam, quæ maior eſt iuriſdictione temporali, d. cap. ſolitæ, vbi Canoniſtæ, & glo. in dicto c. decernimus, & Doct. in c. nouit, extra de iudic. c. cum ſit, extra de æta. & qual. pulchrè Boer. tract. de auct. mag. conſi. nu. 44. Cephal. conſi-
8 lio 360. num. 5. vol. 3. vbi, quòd iudex

ani-

animarum dignior eſt iudice ſeculari, & ſimpliciter iudicem eccleſiaſticum eſſe maiorem iudice ſeculari, not. glo. in capit. licèt, de excep. in ſexto, Lancellot. de attent. 2. par. cap. 20. de attent. poſt inhibitionem, in præf. quæſtio. nume. 78. Præeſt enim Vicarius Epiſcopi clericis, & ſacerdotibus, canonicis, Archidiacono, Archipresbytero, Abbati, & alijs inferioribus prælatis, vt ſcribit latè Ant. de Pret. in d. trac. de iuriſd. epiſ. qui inſcribitur clypeus paſtoralis, c. ſexto à nume. 40. vſque ad finem, &
9 ſcripſi latè in proxima quæſtione præcedenti. Laici verò iudices, & magiſtratus non clericis, ſed ſecularibus tantùm præferuntur, cap. in noua, verſ. indecorum, 16. quæſt. 7. dicto cap. ſolitæ, vbi Doct. de maior. & obed. & in dicto capit. decernimus, Foller. ſuper conſti. regni, tit. de epiſ. audien. cap. item ſtatuimus, 104. nu. 1. cum ſeq. pulchrè Capic. deciſ. 27. nu. 23. & 28.
10 Qui clericis ſunt inferiores, dicto cap. ſolitæ, cap. ſi quis, diſt. 96. d. cap. cum ſit, de ætate, & qualitate.
11 Et quantò quis melioribus præeſt, tantò etiam maior eſt, §. nos igitur, in Auct. de defen. ciui. Abb. conſ. 21. num. 10. vol. 1. Capic. dicta deciſ. 27. nu. 23. Menoc. conſ. 51. nu. 10. vol. 1.
12 Quinimo, ſi lex Chriſti homines omnes ſubiecit ſacerdotali poteſtati, diſt. 10. cap. ſuſcipitis, cum adductis per Io. Hug. in dicto tract. de offi. quat. præla. par. 5. cap. de laicis erga ſacerdotes, & ſunt ſacerdotes, tan-
13 quam iudices animarum, digniores iudicibus ſecularibus, dicto cap. cum ſit. de æta. & qual. Cephal. dicto conſ. 360. nume. 5. volumine tertio.
14 Nec non patres, & magiſtri regũ, & principum, atque omnium fideliũ, ſic referente Gratiano ex epiſtola Gregor. ad Herman. Metenſem Epi-
15 ſcopum, & Angeli Domini exercituũ, teſte Malach. c. & tamen ſubiecti ſunt Vicario Epiſcopi, vt ſuperius dictum eſt, fortius erunt illi inferiores ſeculares magiſtratus, per regu-
16 lam, ſi vinco vincentem te, ergo vincam te, de qua tex. in cap. auctoritate, extra de conceſſ. præben. lib. ſexto, Abb. de Vicarij præcedentia loquens in dicto conſ. 21. & ſeq. vol. 1. Anton. de Pret. dicto cap. 6. num. 40.
17 Prout etiam, quia Vicarius Epiſcopi dicitur ſpectabilis, & de medijs magiſtratibus, Specul. de iuriſd. om. iud. verſ. medij ſunt, Anton. de Pret. dicto cap. 6. num. 46. Pauin. de pote. cap. ſede vacan. 2. par. princip. q. 10. num. 16. verſ. an autem Vicarius Epiſcopi, Seyſel. in l. 1. num. 15. ff. de offi.
18 eius. Vnde ratione medij ordinis præcedet magiſtratus ordinis inferioris, ſecundum regulam Docto. in l. 1. ff. de off. eius, de qua alte Caſſan. de gloria mun. par. 7. confid. 1. & per totam. Ratione autem dignitatis epiſcopalis, & iuriſdictionis ſpiritualis præcedet, ſicut epiſcopus, alios ſeculares magiſtratus ordinis maioris, vt ſuperius dictum eſt. Et magis ad terminos noſtros, quòd Vicarius Epiſcopi præſit quibuſcunque laicis of-
19 ficialibus in concernentibus fidem, ita, vt illos priuare poſſit officijs, & inhabilitare, dicit Franc. in c. vt officium, §. denique, in vltimo not. poſt Gemi. ibi, numer. 2. de hæret. in 6. & contra prætores, ſiue Poteſtates, re-

Digitized by Google

20 ſpondit Bal. pro Vicarijs Epiſcopo-
rum, conſil. 91. nu. 1. vol. 1.

21 Declaratur ſupradicta concluſio in his, quæ pertinent ad ſpiritualia, non autem ad temporalia, Abb. in c. conquerente, nume. 2. de off. ordin. Marc. d. q. 147. nume. 4. cum ſeq. parte prima, Caraui. ſuper ritu 52. nu. 6. In his enim temporalibus Vicarius
22 Epiſcopi legato proconſulis æquiparatur, ſecundum Bello. lib. 3. ſupput. cap. 10. quem taxat Hip. Rimi. in rub. nu. 15. ff. de offi. eius, ea ratio-
23 ne, quia tunc Vicarius Epiſcopi cognitus non erat, ideò dicetur de medijs magiſtratibus, & quoad temporalia præcedent eum magiſtratus ſeculares ordinis maioris, vt ſuperius dictum fuit.

24 Secundò declaratur, vt nō habeat locum in officialibus deputatis per Epiſcopum in ea terra, quæ teneretur in feudum per eccleſiam à Regia curia, vel ab alio Domino temporali, quia tunc ſubſunt cuilibet Regio officiali ſuperiori, Caraui. ſuper ritu 52. nu. 6.

25 Ratio eſt, quia eccleſia quoad bona feudalia, quæ tenet à Rege, aliòue domino temporali ligatur legibus feudalibus laicorum, & ſubeſt Domino temporali, cap. verum, de foro compet. dicto cap. ſolitæ, verſ. quod autem, de maior. & obed. Afflic. in c. 1. §. item ſi clericus, num. 25. & ſeq. de capitu. Conra. Capic. dicta deciſ. 27. num. 28.

26 Tertiò declaratur, vt non habeat locum in Præſidibus, & Gubernatoribus Prouinciarum, & Ciuitatum eccleſiæ ſubiectarum, qui immediatè creantur à ſummo Pontifice. Nā iſti Præſides Prouinciarum compa-
27 rantur Archiepiſcopis, & Proconſulibus, & maiores ſunt omnibus in Prouincijs poſt Papam, cap. cum venerabilis, de conſuetud. capit. mandata, & vtrobique Canoniſtæ; extra de præſumpt. l. 4. ff. de offic. Præſid. glo. in cap. Romana, in ver. canonica, de offic. ordin. in 6. Franc. Marc. quæſtio. 617. num. 2. par. 1. & aliàs
28 Gubernatorem Vrbis Vicario, qui non ſit Cardinalis, preferendum, ſcribit Picar. inter conſil. Menoch. 52. nume. 54. volu. 1. Magna etenim eſt horum magiſtratuum auctoritas, dignitaſque, quia fluunt immediatè à ſummo Pontifice, vt probatur dicto cap. cum venerabilis, & d. c. mandata, capit. Abbate ſanè, de elect. in 6. Corn. conſ. 253. vol. 3.

29 Geruntque vices Papæ, & ideò, ſicut Papa ſunt honorandi, Specul. de leg. §. 1. in princ. Franc. Marc. quæſt. Delphin. 36. num. 4. par. 2. Et in terminis pro Gubernatore Peruſiæ, Abb. conſ. 25. ad fi. volum. 1. Dicens,
30 quòd habet legati poteſtatem, & eſt maior Vicario Epiſcopi, & quolibet alio poſt Principem: & Gubernato-
31 rem Beneuenti maiorem eſſe Vicario Archiepiſcopi, aſſerit Quint. Mādoſ. trac. de inhib. quæſtio. 4. nume. 7. & 8. quamuis rem propriam tunc
32 ageret, & dicat nihilominus Vicariū Archiepiſcopi Beneuenti tam in ciuilibus, quàm in criminalibus cauſis, ſolitum eſſe Præſidi, quem Gubernatorem nuncupant, inhibere.

33 Quartò declaratur, vt non procedat, quando Epiſcopus eſſet præſes. Tunc enim ſecularem magiſtratum Vicario Epiſcopi præferendū, refert

Menoc.

Menoc. fuiſſe deciſum ab Epiſcopo Bellunenſi, conſil. 257. numero 94. volum. 3.

SVMMARIVM.

1 *Conſeruatores, quando, & à quo deputari ſoleant.*
2 *Forma deputandi conſeruatores, qua, remiſſiue.*
3 *Conſeruatorum facultas in quibuſdam ſublata per Concil. Trid.*
4 *Vicarius epiſcopi conſeruator deputari poteſt, & num. 9.*
Contra, num. 7. cum ſeq.
Ampliatur opinio affirmatiua, numer. 14.
Declaratur, num. 15. & 16.
5 *Conſeruator deputari poteſt habens dignitatem in eccleſia, & & numer. 8.*
6 *Conſeruatorum poteſtas, qualis.*
10 *Dignitas nihil aliud eſt, niſi quadã praeminentia, vel quadam praerogatiua in gradu.*
11 *Dignitas eccleſiaſtica nil aliud eſt, niſi rerum eccleſiaſticarum adminiſtratio cum iuriſdictione.*
12 *Perſonatus eſt ſola praeminentia in eccleſia ſine iuriſdictione.*
13 *Et dignitas largo modo.*
14 *Vicarius capituli ſede vacante conſeruator deputari poteſt.*

QVAESTIO XXVII.

Et cum Romanus Pontifex volens eximere aliquos à poteſtate Iudicis ordinarii, & in ſuam tutelam, & cuſtodiam recipere, conſueuerit, dare illis conſeruatores, vt legitur in cap. 1. vbi Doct. & in ſpecie Ancar. in princ. de off. deleg. in 6. & conſi. 132. col. 1. & 216. col. 2. verſ. 4. Corn. conſi. 15. nu. 1. & 2. in 3. Ruin. conſi. 3. num. 1. in 4. Quorum deputandorum formam ponit Quint. Mandoſ. in prax. in forma ſig. prima par. & poteſtatem in quibuſdam caſibus reſecauit Concil. Trid. cap. 5. & 14. ſeſſ. 7. in decreto de reform. & latè de his ſcribit Paul. Fuſc. tract. de viſit. & reg. eccl. c. 23. per totum, lib. 2. Quaero nunc ſequendo ordinem eorum, quę pertinent ad dignitatem Vicariatus: An Vicarius epiſcopi deputari poſſit conſeruator. Nam partem affirmatiuam tenet glo. in clemen. ſecunda, in ver. delegatus, de reſcrip. quam ſequitur Io. de Lignano, pro vt refert Card. num. 22. Ancar. col. 2. in princ. Imo nume. 31. in fine, Abb. num. 17. Io. Picard. conſ. 52. num. 33. inter conſi. Menoc. vol. 1. Pauin. de poteſt. capit. ſede vaca. 2. par. princ. q. 10. num. 6. & remiſſiue Nicol. Mil. in reper. in Vicarius Epiſcopi, ea ratione, quia habens dignitatem in eccleſia cathedrali deputari poteſt conſeruator. c. fi. & ibi Doct. de off. deleg. in 6. ſed Vicarius Epiſcopi habet dignitatem, latè ſupra q. 21. & eandem habet in eccleſia cathedrali, cum non cõſtet, quòd illa dignitas ſit alterius eccleſiae, quàm cathedralis, tamquam profluens iure connexitatis ex dignitate epiſcopi, arg. c. tranſlato, extra de conſtitu. ergo poteſt eſſe conſeruator: & quia poteſtas conſeruatorum non eſt ordinis Pontificalis, ſed fori iudicialis, & iuriſdictionis contentioſae, vt per Io. de Lig. quem refert

Imo

Imo.in d.clemen.ſecunda, num. 31. poſt Ancar.col.2.de reſcrip. ſed iſta competunt Vicario epiſcopi, vt dicam latè infra quæſt. 55.& 57. ergo etiam poteſtas conſeruatorum.

7 Sed contrariam ſentētiam ſequuti ſunt, Paul.de Eleazar. poſt Ancar. in d.cle.2.Card.num.22.de reſcr.moti ex tex.in d.c. fi. de off. deleg. in 6. Vbi deputari non poteſt conſeruator, niſi ſit Epiſcopus, vel eius ſuperior; vel habeat prælationem, ſeu dignitatem in eccleſijs cathedralibus, vel collegiatis. ſed Vicarius epiſcopi non habet in eccleſia cathedrali illam dignitatem, cuius ratione deputatur conſeruator, nempe pontificalē, vt ipſi volūt, quia quoad illam non habet idem conſiſtorium cum Epiſcopo, vt dixi ſupra q. 22. num. 9. meritò non poteſt deputari conſeruator.

Non obſtat gloſ. ſupra allegata in contrarium, quia dicit in fine, quòd eius dictum eget declaratione, & ideò non videtur in ea firmare pedem, prout etiam non obſtat eius ratio, videlicet quòd Vicarius habeat dignitatem in eccleſia cathedrali, quia reſpondit Card. in d.cle. 2.num.22.Imola, num.31. quòd Virius habet dignitatem profluentem ex iuriſdictione Epiſcopi, non autem pontificalem, vt etiam dixi d.q. 22. ſed epiſcopus poteſt eſſe conſeruator, in d. c.fi.non ratione iuriſdictionis, ſed ratione pontificalis dignitatis, vt ipſi dicunt, arg.cap. 1.de relig.domib. ergo Vicarius non poteſt eſſe conſeruator, cum non habeat dignitatem pontificalem. Ego tamen ſequor opinionem gl. & aliorum, qui illi adhæret, & ſentio quòd
9 Vicarius Epiſcopi poſſit deputari conſeruator: & moueor ex tex. in d. c.fi.de offic.delega.in ſexto. Vbi certum eſt, quòd habens perſonatum, vel dignitatē in eccleſia cathedrali, deputari poteſt conſeruator. Quòd autem Vicar.epiſcopi habeat dignitatem in eccleſia cathedrali, probatur tum ex ratione adducta ſupra per gloſ. in d. clem. 2. tum etiam
10 quia dignitas nihil aliud eſt, niſi quædam præeminentia, vel quædam prærogatiua in gradu, ſecundum gloſ. in c.quia nonnulli, in ver. dignitates, extra de cler. non reſiden. Archid. in c. 1. col. 1.de conſue. in 6. Hoſt. in ſum.de præb.numer. 2. Vant.de null.ſent.tit. de null.ſent.ex defec. iuriſd. deleg. num.70. Et cum Vicarius epiſcopi habeat in eccleſia cathedrali prærogatiuam, & præeminentiam, quia nedum præeſt Canonicis, verum etiam Archidiacono, & alijs inferioribus Prælatis, vt ſcripſi ſupra q.25. meritò poteſt deputari conſeruator. Quinetiam cum Vicarius Epiſcopi habeat etiā iuriſdictionem rerum eccleſiaſticarum, c.Romana, vbi Canoniſtæ, in prin.de app.in 6.c.non putamus, cū glo.in ver.videatur, vbi Arch. Fran. & alij, de conſuet.in 6. & latius dicam, infra q. 55.& 57.& adminiſtrationem, c. petitio, & ibi Doct. extra de procur.c. in noua. ibi, qui adminiſtrationibus aſſociantur. 16. q. 7. c. cauſa, cum gloſſ. in ver. habentibus, & ibi Doct. de reſti.in integ. Certum etiam eſt, eundem in eccleſiaſtica dignitate conſtitutum. Nam digni-
11 tas eccleſiaſtica nihil aliud eſt, niſi

rerum

rerum eccleſiaſticarum adminiſtratio cum iuriſdictione, Io. And. Inno. Archid. & alij, & in c. 1. num. 2. & 6. de conſ. in 6. Abb. in c. de multa. nu. 21. verſ. 1. concluſio, extra de præb. Vant. de null. ſent. ex defect. iuriſd. deleg. num. 70. Port. conſ. 165. num. 2. & ideò conſeruator dari poterit? Tota difficultas eſt in reſpondendo ad rationem adductam per Card. in d. clem. 7. num. 22. quæ poterit facillimè confutari, ſi tex. in d. c. fi. per extraneos, & ſubauditos intellectus nõ cauillabitur. Nam Cardinalis ratio ea eſt, quia in Vicario non adeſt dignitas Pontificalis, quemadmodum in epiſcopo, & quòd ratione ipſius Pontificalis dignitatis, quæ in epiſcopo reſidet, Conſeruatoris officium conſtituatur in ipſo. Quod in Vicario cadere non poteſt, quia caret huiuſmodi dignitate, & quoad illam non facit idem conſiſtorium cum epiſcopo. Sed ratio huiuſmodi facilè poteſt euitari, quia poſito etiã quòd conſeruator deputetur ratione dignitatis Pontificalis, tamen tex. in dicto c. fi. non ſolùm neceſſariò non requirit Pontificalem dignitatem ad deputandum Conſeruatorem, ſed immò requirit ſolam dignitatem in eccleſia cathedrali, immò ſolùm Perſonatum, qui longè inferior eſt, cum dignitas ſit largo modo, vt infra dicam, & ideò cum Vicarius epiſcopi habeat dignitatem in eccleſia cathedrali, vt ſuperius dixi, illa ſatis eſſe videtur ad officium conſeruatoris conſequendum. Qui-
12 nimmo ſi ſolus perſonatus eſt ſatis ſecundum. tex. in d. cap. fi. qui nihil aliud eſt, niſi ſola præeminentia in eccleſia ſine iuriſdictione, cap. 1. vbi Docto. & in ſpecie Arch. num. 2. de conſuet in 6. Rebuff. in prac. beneſi. tit. beneſi. ſecul. quot. numer. 8. & eſt
13 largo modo dignitas, ſecundũ Arch. in d. cap. 1. col. 1. à fortiori ſufficere debet dignitas Vicariatus, quæ continet iuriſdictionem, auth. multò magis de ſacroſan. eccl.

14 Ampliatur, vt dari poſſit Conſeruator etiam Vicarius capituli ſede vac. 2. par. princ. q. 10. nume. 6. & 16. poſt Io. de Ligna. in d. clem. & ſi principalis de reſcrip.

15 Declaratur, vt habeat locum in Vicario Generali, ſecus in Vicario tantùm in ſpiritualibus, vel Foraneo, Paul. dicta qu. 10. num. 6. in fin.

16 Subdeclaratur, niſi adſit certa ſcientia Principis in litteris expreſſa, Paul. d. num. 6. in fine per not. in c. cum nullus. §. 1. de tempor. ord. in 6.

SVMMARIVM.

1 Epiſcopus committere poteſt eius Vicario ea, quæ ſunt dignitatis Epiſcopalis.

2 Vicario Epiſcopi multa committi poſſunt, quæ alijs non poſſunt.

QVAESTIO XXVIII.

Dictum fuit alias ſuperius, quòd regulariter epiſcopus non poteſt committere eius Vicario ea,
1 quæ ſunt ordinis epiſcopalis. Succeſſiuè quæro, an illi committere poſſit ea, quæ ſunt dignitatis epiſcopalis. Reſpondeo quòd ſic. Nam ea, quæ ſunt dignitatis epiſcopalis, inferiori etiam epiſcopo committi poſſunt, Abb. in c. quanto, numer. 2. extra de conſ. in c. accedentibus, nu. 2. & 3. extra de exceſſ. prælat. Syl. in 2
ſum.

ſum, in ver. epiſcopus, num. 9. Balbo de præſcr. 1. par. 5. par. princip. num.
2 5. & num. 9. ad finem, & ideò multò magis Vicario committi poſſunt, cui pleraque committi poſſunt, quæ alijs non poſſunt, Fel. in cap. quod ſedem, num. 2. ver. 3. caſus, extra de offic. ord. Hippo. Riminal. in l. 1. num.
3 89. ff. de off. eius, poſt alios ibi citat.

SVMMARIVM.

1 *Doctoratus inſignia recipi non poſſunt, ſine Imperiali, vel Apoſtolica auctoritate.*

2 *Epiſcopi plerumque habent poteſtatem doctorandi, ex priuilegio.*

3 *Archidiaconi Bononienſis priuilegium doctorandi.*

4 *Doctorandi priuilegiũ competens Epiſcopo, non tranſit in Vicarium, niſi concedatur.*

Declaratur, num. 8. & 9.

5 *Specialia nõ veniunt in generali mandato Vicarij, nec priuilegia epiſcopi.*

6 *Doctorandi priuilegium competens Epiſcopo, non tranſit in capitulum, ſede vacante.*

7 *Vicarius epiſcopi non omnia poteſt, quæ capitulum.*

8 *Epiſcopus de iure communi habet poteſtatem Doctorandi, ſecundum Hoſt. opinionem.*

10 *Vicarius epiſcopi, tamquã ordinarius, creare poteſt Notarios in ſua diœceſi.*

QVAESTIO XXIX.

Licèt autem promoueri quis nõ poſſit ad gradum doctoratus, ſi
1 ne Imperiali, vel Apoſtolica auctor. ſecundum Bal. in §. hæc autem tria nu. 4. & 5. in prima conſt. ff. vet. tria, habent tamen plerique Epiſcopi po
2 teſtatem doctorandi ſcholares ex priuilegio, vel iure aliquo ſpeciali apoſtolico, ſecundum glo. in clem. 2. vbi Imo. Cardi. & Abb. numero 16. de magiſt. Fel. in c. cum olim, numero ſeptimo, extra de maio. & obed. qui dicit hanc eſſe communem opinionem, & eamdem de conſuetudine ſeruari, teſtatur Abb. in cap. tuæ, num. 3, in fine de cler. non reſid. latè Alex. conſ. 110. num. 2. vbi apoſt. in ver. ſi alios, referens & de priuilegio epiſcopi, & Archidiaconi Bononien
3 ſis, in doctorando, Calde. conſil. 3, de priu. Pauin. de poteſt. cap. ſede vac. 1. par. qu. 10. num. 17. & de Epiſcopo Vicarij Patauij, Decia. reſp. 14. nu. 39. volum. 1.

4 Ideò quæro in propoſito, an iſtud priuilegium tranſeat in Vicarium. Reſpondeo, quòd non, niſi ſpecialiter ei concedatur. Nam ea, quæ de iure ſpeciali competunt, non veniũt in generali mandato Vicarij, cap. fi.
5 vbi Doct. de offic. Vic. in 6. Caſtrenſ. conſil. 348. num. 1. cum ſeq. in 1. Rolan. conſil. 75. num. 20. in 3. Sicut nec illa, quæ ex priuilegio competunt epiſcopo, Rota deciſ. 47. in antiqu. & deciſ. 3. de offi. Vic. per Biſig. Put. deciſ. 488. num. 4. lib. 2.

6 Prout etiam, quia priuilegium doctorandi competens epiſcopo, non tranſit etiam in capitulum, ſede epiſcopali vacãte, Card. in c. verùm in princ. vbi Abb. num. 10. extra de foro compet. Domin. in c. 1. extra de maio. & obed. Abb. in c. cum olim, in fi. Fel. num. 7. extra eodem. Alex. di-

cto

cto conſ.112,nu.2.& 3. cum ſeq. Rebuf. prac.benefi.tit.de deuolut.nu. 69. Ergo minus tranſire debet in Vi
7 carium epiſcopi,qui non omnia poteſt,quæ capitulum, Innoc.in c.eam te,num.6.& extra de reſcrip.Dec. in c.quoniam,Abb.num. 15. ver. & videmus, extra de offic. deleg. Feder. conſi.30.num.4.Paui.de pot. cap.ſede vac.par.1.q.2.num.2.& his rationibus, atque cõſimilibus in Vicario capituli ſedis epiſcopalis Piſanæ, quæ Paſtore carebat,reſpondit Alex. d.conſil. 110. per totum, & præſertim,num.2. cum ſeq.& num.15.

Declaratur, quando Epiſcopus haberet poteſtatem ex priuilegio,
8 ſecus ſi iure communi ordinario,ſecundum opinionem Hoſt. de qua per gl.in cle.2.de magiſt.Tunc enim tranſiret in Vicarium, ſicut in capitulum,vt ſcribit Pauin. d. tract.par. 1.prin.q.10.num. 16.poſt Abb. in c. cum olim,in vlt.q.extra de maior.& obedien.& in c. verùm, extra de foro compet.

9 Secundò declaratur,quando Epiſcopus eſſet abſens,quia tunc Vicarius ſupplere poteſt Epiſcopi conſenſum,Archid.in c.Reatina, 63. diſtin.Iaſ.in l.cum filiusfamilias,num. 3.ff.ſi cert.pet.Dec.in c.dilecti.2.nu. 2.ext. de app.vbi apoſt.in ver.propter abſentiam, probat latè Rebuff. tract.nomen.q.14.num.60.

10 Tertio declaratur, vt licèt non poſſit creare Doctores,præterquàm ex ſpeciali mandato, poterit tamen creare Notarios tanquam ordinarius in ſua diœceſi, Hoſt.in c.cum P. de fide inſt.& ſumma,eod.tit.§.quibus. Cuius ſententiam communiter teneri dicit Imo. in c.1. de fide inſt. quem refert, & ſequitur pro capitulo ſede vacante tanquam ordinario, Paui.de offi.& pot.cap.ſede vac. q.10.num. 12.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopi quando interſint electioni Archiepiſcopi, & ſtatutis Canonicorum.*

2 *Additi, & principalis eadem diſpoſitio.*
Declaratur,num.8. cum ſeq.

3 *Capitulum ſede vacante ſuccedit Epiſcopo in iuriſdictione, & facultate interueniendi alicui electioni de conſuetudine.*
At contra, num. ſeq.

4 *Vicarius epiſcopi non habet auctoritatem interueniendi electioni,& conſentiendi ſtatutis, in quibus Epiſcopus interuenit, & conſentit de iure ſpeciali,& numer.7.*
Declaratur, num.13. cum ſeq.
Subdeclaratur,num.19.cum ſeq.

5 *Specialia,& quæ ſunt contra ius commune, non veniunt in generali mandato Vicariatus.*

6 *Collatio beneficiorum quamlibet aliam prouiſionem includit.*

10 *Epiſcopus,& capitulum non habent tantam communionem in his,quæ de iure ſpeciali competunt,ſicut in his, quæ de iure communi.*

11 *Epiſcopus in his,quæ ſunt de iure cõmuni dicitur ordinarius; in his autem, quæ de iure ſpeciali,delegatus.*

12 *Vicarius quãdo non faciat idem tribunal cum Epiſcopo.*

Vica-

13 *Vicarius poteſt conſenſum, & auctoritatem præſtare abſente epiſcopo,& num. ſeq.*
14 *Epiſcopi abſentia extenditur Vicarÿ poteſtas,contra,nu.16.*
15 *Vicarius Cardinalis abſentis,habentis indultum præſentialitatis, præſtat conſenſum.*
18 *Epiſcopus quando dicatur præſens.*
19 *Vicarius licèt abſente epiſcopo præſtet conſenſum, non tamen præſtat conſilium.*
Contra, num.20.
22 *Vicarius abſente epiſcopo conſentire poteſt in caſibus tantùm comprehenſis in generali mandato. At quòd etiam in ſpeciale mandatũ requirentibus, n.23.*
24 *Intellectus c. vnici. §.fi. ne ſede vacan. lib.6.& num. 17.*

QVAESTIO XXX.

MVlti ſunt etiam Epiſcopi habentes iuriſdictionem, vel facultatem de iure aliquo ſpeciali, vel conſuetudine, interueniendi,& con-
1 ſentiendi alicui electioni, vel ſtatuto, cap. Maſſana, cum glo. in ver. per laicos; c. ſacroſancta, cap. cum eccleſia, extra de elect. Prout de electione Archiepiſcopi eſt text. de elect. Ro. conſ. 833. col. pe. & de ſtatutis Canonicorum ſcribit Feder. conſi. 264. Feli. in c. ex parte, poſt numerum 1. col. 3. verſ. an autem, de conſt.
2 Ideo quæro, an huiuſmodi facultas, ſeu iuriſdictio tranſeat in Vicarium.

Et quidem poſſet prima, vt aiunt, fronte dici, quòd ſic, quia ſicut ex generali mandato habet Vicarius Epiſcopi ordinariam iuriſdictionem, vt dicam latius infra q. 55. Ita etiam videtur habere iuriſdictionem additam epiſcopi, cum idem iudicetur de addito, quod de principali, reg. acceſſorium, de reg. iur. in 6. firmant in hac ſpecie Abb. Fel. & alij, in c. cũ olim, 10. q. num. 5. ext. de maior. & ob. & tradit Rom. conſ. 345. numer. 17. cum ſeq. & hanc partem in capitulo ſede Epiſcopali vacante, quòd ſuccedat epiſcopo in iuriſdictione, quæ de conſuetudine competit, & in facultate interueniendi alicui electioni, tenuit Abb. in dicto. c. cum olim, numero 5.

3 Sed contrarium credo verius eſſe. Nam etiam in capitulo ſede vacante hanc ſententiam veriorem dicit Fel. in dicto c. cum olim, num. 5. referens eandem firmari per Abb. ſibi contrarium in c. ſcriptum, de ele. num. 10. poſt glo. ibi, Hoſt. & alios, qui dicũt communiter teneri, quòd in his, quæ competunt Prælatis ratione conſuetudinis, maximè contra ius inductæ, vel iuris ſpecialis, capitulum ſede vacante non ſuccedit, & idem Abb. num. 9. & ſeq. poſt Butr. & Card. in c. verum extra de foro compet. & Domin. in c. 1. ver. 11. de maior. & obed. in 6. ergo etiam in
4 illis Vic. non ſuccedet. Quia Vicar. epiſcopi habet ordinariam iuriſdictionem in his, quæ competunt epi-
5 ſcopo de iure communi, ſecus de iure ſpeciali vltra ius commune, quia illa non veniunt in generali mandato, c. licet, vbi Doct. de off. Vic. in 6. Dec. in c. quoniam Abbas, numer. 15. de off. deleg. Fede. conſ. 130. circa fi. Rui. conſ. 178. in prin. volum. 3.

Rolan.

Rolan.conſil.39 num.17.in 1.Port. conſ.99.num.43.prout etiam,quia ſicut Vicarius epiſcopi non poteſt conferre beneficia ſine ſpeciali mandato,ita nec eligere in eccleſia, cum ſub nomine collationis beneficiorũ,
6 quælibet alia prouiſio includatur, rub. vt eccleſiaſticum beneficium ſine dim.conſe.Rebuff.in pra. benef. tit. forma Vic. Arch. nu. 49.& hanc partem firmat expreſsè Arch. in c.
7 pen.per illum tex. de elect.in 6. & in cle. 1. de præb. Fed. d. conſ.264.in prin.quem refert, & ſequitur Franc. in c.fi.col. 3.in 2.qu. poſt Io. An.ibi relatum,de of.Vic.in 6. Ro.ſin.700. cum addit. Nic.Pignot.& contra Vicarium Epiſcopi Vincentini reſpondit Io.Bap.Ferre. conſ.327.num.2.

Ad contraria reſponſio patet ex ſupradictis, & ex traditis per Fel.in dicto c.cum olim, num.5. Vbi dicit, quòd quando additum non naſcitur eadem via, qua principale,tunc non iudicatur idem quod de ipſo principali: prout etiam, quando eſt diuerſa ratio inter acceſſorium,& principale,ſecundum Hippol. ſing.17. Iaſ. in l.fi.§.fin.num.9.ff.de cond. indeb. Dec.in l. ſi paſcenda,num. 14. C. de pac. Contar. in comment.l.vnicæ,in
9 1.limi.num.43.C.ſi à moment. poſſ. fuer. app. Sicut non naſcitur eadem via facultas,ſeu iuriſdictio,quæ competit Epiſcopo de conſuetudine, vel iure aliquo ſpeciali: cum non ſit tanta communio inter epiſcopum, & capitulum,in his,quæ ſunt de conſuetudine, vel iure ſpeciali, ſicut ex-
10 tat in his, quæ competunt epiſcopo de iure communi, vt egregè declarat Abb.in d.c.cum olim, col. antepen. ver. quintò dubitatur, quod a his ſimilibus comprobat Fel.ibi, ad finem d.num.5.& idem Abb. in c.verum,num.6 extra de foro compet.& diuerſa ratio eſt inter iuriſdictionẽ, & facultatem, quæ competit de iure communi,& illam, quæ de iure ſpe-
11 ciali,cum in prima ſit ordinarius,in ſecũda aũt delegatus,Ioa.An.in addi.ad Spec.tit.de offi.Vic. Lap. in c. 2.de offi.Vic.in 6.Fel.in rub.num.4. in 3.lim.de offi. deleg.Mara.de ord. iud.d.par.4. diſt.5.princ. numer.16. Rurſus in his, quæ competunt epi-
12 ſcopo iure ordinario,ſunt ipſe,& Vicarius vnum, & idem,non autem in his, quæ competunt epiſcopo de iure ſpec,ali,ſecundum Abb. in d.cap. cum olim, colum. antepenult. ver. quintò dubitatur.

Declaratur, niſi Epiſcopus eſſet abſens,quia tunc ſufficit auctoritas,
13 vel conſenſus Vicarij, Iaſ.in l. cum filiusfamilias,numer.3.ff.ſi cert.pet. vbi inquit, ſe conſuluiſſe in caſu,quo requirebatur cõſenſus epiſcopi, qui aberat ab Epiſcopatu per theoricã Arch. d. in c. Reatina eccleſia. 63. diſt. Vbi dicit, quod ſi ex conſuetudine in electu alicuius Prælati debet interuenire conſenſus Regis,vel Archiepiſcopi, aut epiſcopi, ſi contingat Regem eſſe extra Regnum, vel Epiſcopum extra Epiſcopatum, ſufficit habere conſenſum Vicarij, vel locum tenẽtis,poſt Compoſt. in cap. quod ſicut de elec. qui refert ita obtinuiſſe in cauſa Epiſcopi Cantuari. vel Canonicorum Rotens.quam ſententiam Archid.ſequitur Ant.in d.c. quod ſicut, Bal. in c.cum venerabilis,de conſuet.Dec.in c.dilecti, el 2.

num.

num.2.ext.de app.ea ratione ibi adducta, quia propter abſentiam epiſcopi confirmatur Vicarij poteſtas, c.cum nullus,§.1.de temp. ord.in 6. latè Fel.in c.ex parte, col.3.poſt nu. 1.verſi.an autem, de conſt. Iaſ. in l. in proninciali.§.ſi ego, num. 6.ff.de no.ope.nunc.Franc.Marc.qu.Delph. 619 num.1.& 2.par. 1.& latè comprobat Rebuff.tract.de nomin.q.14. num.60.Quint.Mando.in comment. de reg.Cancell.reg.24.de malè promotis,qu.6.num.12. Dicens opinionem Archid. eſſe veriorem, & communem de mente Sarnen. qu. 22. de impetr.benef.vac. per obitum familiarium Cardinalium,& infert, quòd Vicarius Cardinalis abſentis, haben-
15 tis indultum præſentialitatis, præſtabit conſenſum, & refert ita fuiſſe in Rota iudicatum.

16 Sed contra hanc declarationem facit, quia abſentia epiſcopi non ampliat Vicarij facultatem, niſi in caſibus à iure expreſſis, ſecundũ Fran. c.2.col. 3. circa fi. de offic. Vic.in 6. ſequitur in hac ſpecie Io. Baptiſta Ferret.dicto conſi.327.num.6.Rom. ſingu.700.cum apoſt.Nic. Pign. vbi ſequitur Feder.d.conſ.264.

Veruntamen præcedens declaratio ſuſtinetur ex ratione adducta
17 in d.c.cum nullus, §. 1.ibi, epiſcopo agente in remotis, vbi probatur ꝙ poteſtas Vicarij extenditur propter abſentiam Epiſcopi, quem citat in propoſito Rebuff. dicto tract.de nominat.quæſt.14.num.60. Vbi etiam probat ad terminos noſtros, quòd
18 epiſcopus dicitur præſens, quando eſt in Ciuitate, vel in continentibus ædificijs.

19 Subdeclaratur, vt non procedat, vbi conſilium requiritur, quia tunc etiam abſente epiſcopo Vicarius illud non præſtat, Feli.in d.c. ex parte, dicta colum. 3. vbi ponit differentiam inter conſilium, & conſenſum, ſequitur Rebuff.in pract. benefi. tit. forma Vic.Archi. numer.95. Verùm opinionem Archid. ſuperius relatã,
20 indiſtinctè veram tam in conſilio, quàm conſenſu, ſequitur Fel.in d.c. ex parte, colum.3.in fine.ver.ex quibus ſequitur, poſt Fede.d.conſi.264. Ideò ſubdeclaratio iſta non videtur recipienda.

21 Secundò ſubdeclaratur, vt non procedat in conſenſu præſtando collationi beneficiorum, vt ſcribam infra quæſt.71.

Tertiò ſubdeclaratur, vt procedat in caſibus, qui in generali man-
22 dato Vicarij includuntur, quia tunc ratione generalis Vicariatus poteſt Epiſcopo abſente conſentire, vt declarat Fel.in d.c.ex parte, col.3.poſt numerum primum, ver. non obſtat dictum c.vnicum, poſt Feder.d.conſil.264.motus ex dicto c. vnico.§.fi. ne ſede vac.in 6.Rebuff.iu prac. beneſi.tit.forma Vic.Arch.num. 96.

23 Hæc tamen reſtrictio mihi videtur periculoſa, & potius deſtruere opinionem Archidiaconi in d.capit. Reatina, & aliorum, qui eandem ſequuntur in locis ſuperius relatis. Quia ſi abſente epiſcopo poſſet Vicarius conſentire in caſibus tantum comprehenſis in generali mandato, nulla eſſet differentia inter auctoritatem Vicarij abſente epiſcopo, & eo præſente, cum epiſcopo etiam præſente poſſit Vicarius exercere

ea,

ea,quæ veniunt in generali mandato Vicariatus, ex quo in illis habet eandem iuriſdictionem & auctoritatem,quam epiſcopus, & omnia poſſit,ſicut epiſcopus, Cardin.in clem. 1.qu.17. de ſcrip.Felin.in dicto c. ex parte,colum.3.poſt nume. 1.ver.vnde cogitabam. Et ideò ſi Vicarius non poſſet conſentire,niſi in iſtis,per abſentiam epiſcopi, nulla Vicario daretur facultas, & auctoritas, contra omnes ſupra allegatos in prima declaratione, dum volunt,quòd vbi ex cõſuetudine epiſcopus debet conſentire, eo abſente Vicarius ſupplet conſenſum, tanquam epiſcopi abſentia illius poteſtas fuerit confirmata, ſecundum Dec. in dicto c. dilecti. el 2. num. 2.de appell.per tex.in c.cum nullus.§.1.de temp. ord. libr.6. Nec obſtat tex.in dicto c. vnico. §. final. Quia licèt exprimat conſenſum epiſcopi, nec eo abſente dicat quidquã de conſenſu Vicarij, non tamen ſequitur, quòd ſit excluſus conſenſus Vicarij,vt per allegatos in dicta prima declaratione.

24 Prout etiam reſpondetur, quòd tex.in d.§. fina.loquitur de conſilio, quod differt à conſenſu,ſecundum glo.in dicto §. fina. in ver.cum conſilio,vbi Doct. & latè Fel.in dicto c. ex parte,colum.3.poſt numerum primum, ver.an autem,& dixi etiam ſupra, & ideò non eſt ita de vno ad aliud inferendum,ſicut etiã & tertiò reſpondetur, quòd ille tex. loquitur de conſenſu, vel conſilio ad collationem beneficiorum, in quibus Vicarius nihil agere poteſt ex generali mandato propter ſpecialem prohibitionem, de qua in c.fi.vbi Dec. de offic. Vic. in 6. Et ita illum text. declarat Fel.in d.c.ex parte. colum. 3. poſt num.1.ver.ſecundò reſpondeo. Nec aliter loquitur Fed.d.conſ.264. quem ita Fel.ſaluat in d.colu. 3. ver. & ita ſaluo Feder.

SVMMARIVM.

1 Dignitatem nouam creare pertinet ad Papam.

2 Canonici, quando poſſint in eorũ eccleſia creare dignitatem non nouam, vt Archidiaconatum, & Archipresbyteratum.

4 Vicarius Epiſcopalis ſine ſpeciali mandato non poteſt interponere auctoritatem in creatione dignitatis.

Nec ius patronatus creare.

Contra, num.3.

Ampliatur,num.5.cum ſeq.vſque ad finem.

5 Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt in laicum transferre ius patronatus.

Etiam Epiſcopo abſente à Ciuitate,num.6.

At contrà,num 7.remiſſiue tamen.

8 Conſenſus tacitus epiſcopi non ſufficit in creatione iuris patronatus.

9 Mandatum Vicarij cum expreſſione aliquot ſpecialium non ſufficit in creatione iuris patronatus.

QVAESTIO XXXI.

ET quamuis creare dignitatem omnino nouam pertineat ad
1 Papam,c.1 22.diſt. Abb.in c. cum acceſſiſſent,num.4.fol. nu. 14. extra de conſt. Poſſunt tamen Canonici

I creare

creare in ſua eccleſia dignitatem nō nouam, prout Archidiaconatum, vel Archipresbyteratum, modò auctoritas Epiſcopi interueniat, & dos pro tali dignitate conſtituatur, d.c. cum acceſſiſſent, vbi Canoniſtæ, & in ſpecie. Abb.d.nu.4. Fel.d.num.14. cum ſeq. Dec.nu.9. poſt Hoſt. Domi. Io. And. & alios ibi relatos, & conſuluit Corn.conſ.193.n.19.in 2.

3 Ideò quæro modò, an ſufficiat auctoritas Vicarij, & an habeat poteſtatem creādi ius patronatus à principio ex cauſa dotis, conſtructionis, vel fundationis. Et pro Vicario Epiſcopi Vicentini reſpondit Port. conſil.99.num. 43. ratione idemtitatis, quàm Vicarius habet cum Epiſcopo, vt ſæpiſſimè aliàs dictum fuit.

4 At quòd Vicarius huiuſmodi auctoritatem non poſſit interponere ſine mandato ſpeciali, probat Dom. poſt Io. de Deo in c. fi. de off. Vic. in 6. Fed. conſ. 264. ſi Canonici, in prin. Lap. alleg. vlt. quem refert Fel. in d. c. cum acceſſiſſent, nu. 15. Dec. nu. 9. & Calder. conſ. 3. de offi. Vic. & contra Vicarium epiſcopi Vincentini reſpondit Io. Bapt. Ferret. conſ. 324. nu. 4. & latiſſimè conſ. 343. num. 3.

5 Ampliatur, vt nec etiā poſſit trāſferre ius patronatus in laicum titulo donationis ſine conſenſu epiſcopi Io. Bapt. Ferret. d. conſi. 327. nu. 4. & d. conſi. 243. nu. 3. 4. 7. 8. cum alijs ſequ. & per totum conſilium poſt Calde. conſi. 1. de off. Vic. & conſi. 3. eod. tit. & in Vicario epiſcopi Bononien. Burſat. conſ. 310. nume. 27. & tradit Din. deciſ. Rot. 147.

6 Ampliatur, etiam ſi epiſcopus eſſet abſens à Ciuitate, vel diœceſi, vt reſpondit contra Vicarium epiſcopi Vicentini Io. Bapt. Ferret. dic. conſil. 327. nu. 6. ea ratione, quia abſentia epiſcopi non ampliat facultatem Vicarij, niſi in caſibus à iure expreſsis, poſt Franc. in c. 2. colon. 3. circa finem, de offi. Vic. in 6.

7 Sed quòd abſente epiſcopo Vicarius conſenſum præſtare poſſit, dixi latè ſupra prox. q. 9. præced. nu. 13. cum ſequ. vbi vide.

8 Tertiò ampliatur, vt minus ſufficiat tacitus conſenſus epiſcopi. Ioa. Bapt. Ferret. d. conſi. 343. nu. 3. poſt Abb. in c. cura, in fine, extra de iure patro. contra Card. ibi, & num. ſequ. & per totū conſiliū, & conſ. 345. n. 5.

9 Quartò ampliatur, etiam ſi Vicarius haberet mandatum, cū expreſſione aliquot ſpecialium, ſecuta clauſula generali, Ferre. d. conſi. 327. n. 7.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi ſine mandato ſpeciali nouum beneficium in eccleſia creare non poteſt.*

QVAESTIO XXXII.

1 Minus etiam creare poteſt Vicarius epiſcopi nouum beneficium in eccleſia, ſicut nec conferre ſine ſpeciali mandato, vt huiuſmodi argumento probat Io. Andr. in c. fin. quem refert & ſequitur ibi Franc. col. 2. in 2. q. de off. Vic. in 6. Io. Bapt. Ferret. conſi. 327. num. 4.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus diſpenſare poteſt in quibuſdam auctoritate ordin. & in quibuſdam auctoritate delegata.*

Caſus,

2 *Caſus, in quibus epiſcopus diſpenſare poteſt, remiſſiue.*

3 *Epiſcopus committere poteſt Vic. diſpenſationes, quæ competunt Epiſcopo ordinaria auctoritate.*

Ampliatur, num. 6.

4 *Dignitatis epiſcopalis quæ ſunt, vel Iuriſdictionis, Prælato inferiori committi poſſunt.*

5 *Epiſcopus poteſt quædam committere Vicar. quæ alijs committi non poſsunt.*

6 *Epiſcopus nõ prohibetur delegare nudum miniſterium, & factum diſpenſandi Vic. ſuo.*

7 *Vicarius epiſcopi cum inhabili non poteſt diſpenſare.*

QVÆSTIO XXXIII.

1 SEd quoniam epiſcopus in pluri-
bus diſpenſare poteſt ordinaria
auctoritate, & in pluribus etiam au-
ctoritate delegata ſibi per ſummum
Pontificem, vt de prima tradit Do-
ctor. in c. at ſi clerici §. fi. extra de
iud. Aluar. Pelarg. in libr. 1. de plan-
ctu ecc. articu. 50. Vbi ponit videli-
cet caſus, Specul. in tit. de diſpenſa-
tione. §. nunc de epiſcoporum, a nu.
1. vſque ad 22. vbi ponit centum ſe-
xaginta tres caſus, Bertac. de epiſc.
tit. de auct. & poteſt, epiſc. circa ſpi-
ritualia, vbi ponit centum & trigin-
ta tres caſus. Et de ſecunda Innoc.
Abb. Fel. & alij in c. fi. extra de off. de-
leg. Rot. deciſ. 8. tit. de off. Vic. in vl-
timis, Concil. Tride. c. 6. ſeſſ. 24. & c.
5. ſeſſ. 22. in decretis de reform. & la
tiſſimè de poteſtate epiſcopi in di-
ſpenſando ſcribit Paul. Borgas. trac.
de irreg. & diſpenſ. 3. par. tit. de diſp.
epiſc. per totum & poſt alios Cuc. 2.
Inſt. iur. can. de epiſ. n. 338. cum ſeq.
Quæro nunc ſequendo ordinem eo-
rum, quæ pertinent ad epiſcopalem
dignitatem, an epiſcopus committe
re poſsit Vicario diſpenſationes in
illis caſibus, quibus iure ordinario
diſpenſare poteſt; & poſſe cõmitte-
3 re, probant Calder. conſil. 3. de offic.
Vic. gl. in c. quæ de cauſa, in ver. quię
quid. 2. q. 4. Card. Alex. in cap. deni-
que, col. 7. ver. ſed iuxta hoc, 4. diſtin.
Dom. conſi. 37. col. 3. Fel. in d. c. at ſi
clerici. §. fi. n. 21. extra de iud. dũ vo-
lunt, quòd Vic. epi. poſsit diſpenſare
ex mandato ſpeciali, firmat Concil.
Trid. in c. 6. ſeſſ. 24. Et quia ſi ea, quæ
ſunt dignitatis epiſcopalis, vel Iuri-
dictionis poſſunt committi Prælato
4 inferiori, Abb. in c. quanto. n. 2. extra
de conf. in c. accedentibus, extra de
exceſſ. prælat. & in terminis diſpen-
ſationis, Fel. in d. c. at ſi clerici §. fi. n.
tit. de iud. Syl. in ſum. in ver. epiſc. n.
9. multò magis poterũt Vicario cõ-
5 mitti, cui ab epiſcopo poſſunt illa
etiã committi, quæ alijs nõ poſſunt,
c. conſtitutus, extra de conceſſ. pręb.
Feli. in c. quod ſedem, n. 2. verſ. 3. eſt
caſus, extra de offic. ordin. Hipp. Ri.
in l. prima, num. 89. poſt Alciat. &
Couar. ibi citatos. ff. de off. eius.
6 Ampliatur, etiam ſi nudum mini
ſterium, & factum diſpenſandi abſ-
que cauſæ cognitione mandaret,
quia cum illud epiſcopo non compe
rat ex cõmiſsione, ſed iure proprio,
delegare non prohibetur, gl. in c. fi.
in ver. caſibus, & ibi Abb. extra de
off. ord. Fel. in d. §. fi. n. 8. ver. 2. limi-
ta, poſt Abb. ibi, & alios, extra de
7 off. deleg. Cũ inhabili tamen Vicar.

epiſc. diſpenſare non poſſe, deciſum fuit in Rota, teſte Gem. libr. primo deciſ. manuſcr. 26.

SVMMARIVM.

1 *Diſpenſationes commiſſas nullus præter legatum ſedis apoſtolicæ demandare poteſt.*
Declanatur, num. 4.
2 *Seruire quis non poteſt per ſubſtitutum, vbi electa eſt induſtria perſonæ.*
3 *Epiſcopus ſubdelegare poteſt eius Vicario diſpenſationes cum cauſæ cognitione.*
5 *Epiſcopus non poteſt Vicario ſubdelegare nudum factum diſpenſandi.*
Nec diſpenſationes ſibi committendas, nu. 6.

QVAESTIO XXXIV.

SVcceſsiue quæro, an epiſcopus committere poſſit Vicario diſpenſationes ſibi mandatas à ſummo Pontifice; dubium faciebat tex. in c. fi. §. fi. extra de off. deleg. vbi nullus præter legatũ ſedis apoſtolicæ, cui
1 fuerit commiſſum diſpenſare, poteſt alij diſpenſationes demandare, ea ratione, ſecundũ Abb ibi, num. 2.
2 poſt alios, quia electa videtur induſtria perſonæ, & quãdo per aliquem eſt electa induſtria perſonæ, non poteſt quis ſeruire per ſubſtitutum, gl. in l. quiſquis, la 2. C. de epiſ. & cler. Alexan. conſi. 10. n. 7. cum ſequ. in 5. Curt. ſen. conſi. 62. Craue. conſi. 303. n. 1. Rui. qui loquitur de Vicario epiſcopi, conſi. 146. nu. 1. in 4. cum alijs per eum relatis, Pauin. de pot. capi. ſede vacan. 2. par. princ. q. 10. nu. 16. Menoch. de arb. iud. lib. 1. q. 68. n. 10. & conſi. 69. n. 55. qui loquitur de Vicario epiſcopi Veronenſis, & Cæph. conſi. 422. num. 71. cum ſequ. vol. 3.

Sed contrarium tenent, Hoſt. Innoc. & Fel. in d. c. fi. num. 8. ad fin. Rot. deciſ. 8. epiſcopus conſtituit, ad fin. in vlt. tit. de off. Vic. Vbi diſpenſatio
3 cũ cauſæ cognitione Vicario poteſt ab epiſcopo committi: ratio eſt, ſecundum Doc. in d. c. fi. quia propter cauſæ cognitionem annexam epiſcopus cenſetur nõ nudus miniſter, nec aliàs conſtat; quòd ſit electa induſtria perſonæ, & ideò non prohibetur per Vicarium deſeruire, ſecundum Rot. d. deciſ. 8. & Ruin. dicto conſi. 148. num. 1.

Ex quibus declarantur adducta ſuperius in contrarium, vt locũ habeant, quando nudum miniſterium
4 diſpenſandi, vel nudum factum, eſt commiſſum ſine cauſæ cognitione, & ita declaratur tex. in d. c. fi. §. fin. per Hoſt. & Innoc. ibi, circa finem, & per Rot. in deciſ. ſuperius allegata, poſt Paul. de Eleaz. in cle. iudices, extra de off. deleg.

Declaratur iſta concluſio, vt procedat, quando epiſcopo committitur diſpenſatio requirens cauſæ cognitionem, vel habens eam illi annexam, ſecus ſi nudum miniſteriũ, vel
5 nudum factum diſpenſandi committeretur, quod aliàs cõmitti non põt, d. c. fi. in fi. Rota d. deci. 8. in vlt. in fi. Hoſt. & Inno. in d. c. fi. & Fel. num. 8.

Secundo declaratur, vt procedat in diſpenſationibus epiſcopo commiſsis, non autem in committendis,
6 quia illas Vic. epiſcopi committere non poteſt, cum non dum ſibi competant,

petant, Rot. d. deciſ. 8. num. 2. cum ſeq. Fel. in dicto c. fi. num. 8. verſ. & nota illam deciſionem.

SVMMARIVM.

1 *Diſpenſatio eſt iuriſdictionis.*
2 *Vicarius epiſcopi exercere poteſt ea, quæ ſunt iuriſdictionis, ſine ſpeciali mandato.*
3 *Vicarius ſine ſpeciali mandato epiſcopi diſpenſare non poteſt.*
4 *Diſpenſatio habet inſtar reſtitutionis in integrum.*
Reſtitutio in integrum ex generali mandato non delegatur.
5 *Specialia non veniunt in generali mandato Vicariatus.*
Nec illa quæ ſapiunt liberalitatem.
6 ***Vicarius capituli ſede vacante ſine ſpeciali mandato diſpenſare non poteſt.***
7 ***Vicarius qui palàm, & publicè facit diſpenſationes, præſumitur habere auctoritatem.***

QVAESTIO XXXV.

Sed an Vicarius generalis epiſcopi ex generali mandato diſpenſare poſſit in caſibus, in quibus epiſcopus diſpenſat, an verò requiratur ſpeciale mandatum? Pro affirmatiua faciebat, quia diſpenſatio eſt
1 iuriſdictionis, Dec. in c. at ſi clerici. §. de adulterijs, num. 21. poſt Card. ibi, in 4. not. de iud. ea verò, quæ sũt
2 iuriſdictionis, poteſt Vicarius exercere abſque ſpeciali mandato, c. fin. vbi Doct. de off. Vic. in 6. Feder. cõſ. 130. circa finem, ſequitur Fel. in cap. eam te, num. 17. in princ. extra de reſcrip. Dec. in c. quoniam, Abbas, n. 15. extra de off. deleg. Ant. de Pret. in tra. de iuriſd. Epiſc. c. 6. n. 46. Port. Imo. conſ. 99. n. 43. & in Vicario capit. ſede vac. Rebuff. in pract. beneſ. tit. de deuolut. num. 63.

3 Sed verius eſt, quòd Vicarius ſine ſpeciali mandato epiſcopi diſpenſare non poſſit, Calder. conſ. 3. tit. de offi. Vic. poſt. glo. in c. quæ de cauſa, in ver. quidquid, 2. q. 4. Card. Alex. in c. denique, col. 7. verſ. ſed iuxta hoc, 4. diſt. Fel. in d. c. at ſi clerici. §. fi. n. 22. Pau. de Caſt. conſ. 348. n. 1. Rebuf. ſibi parum conſtans, in prac. beneſ. tit. forma Vic. Arch. n. 44. Pau. Borgaſ. tract. de irreg. & diſpen. pag. 7. c. fi. n. 22. Cucc. Inſt. iur. can. de Vicar. epiſc. n. 62. & 111. ſecundum gl. in d. c. quæ de cauſa. Diſpenſatio habet
4 inſtar reſtitutionis in integrum. At reſtitutio in integrum, non delegatur ex generali mãdato. l. illud, ff. de minor. gl. in l. 1. C. etiam per procuratorem in integ. reſt. pet. poſ. & eſt communis opinio, teſte Rola. conſ. 25. in princ. vol. 2. Ergo nec etiam diſpenſatio. Et quia in generali mandato Vicariatus epiſcopi non veniunt ſpecialia, d. c. fi. de offi. Vic. in
5 6. nec ea, quæ ſapiunt liberalitatem, Caſtren. d. conſ. 348. Rolan. d. conſ. 75. nu. 20. in 3. ergo nec diſpenſatio, quæ ſpeciali gratia, vel liberalitate prouenit, c. fin. de tranſact. & tradit Caſtren. dicto conſilio 348.
6 Ampliatur etiam in Vic. cap. ſede vacante, Pau in tract. de poteſt. cap. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. num. 17.
7 Declaratur, quòd ſi Vicarius palàm, & publicè faciat diſpẽſationes, præſumatur habere auctoritatem reſpectu diſpenſandi, Baldus inter deci. Rot. manuſcrip. alleg. 42. nu. 2.

Digitized by Google

SVMMARIVM.

1 *Vicarius ex ſpeciali mandato ad diſpenſandum, diſpenſare non poterit in illis caſibus ſpecialiter epiſcopo demandatis per ſummum Pontificem.*

Ampliatur, num. 4.

2 *Intentio committentis ad epiſcopum refertur, & vltra intentionem committentis actus non valet.*

3 *Vicarius non poteſt cognoſcere cauſam ſpecialiter epiſcopo delegatam, ſine noua Epiſcopi commiſſione.*

5 *Iuriſdictio, quæ nondum competit, committi non poteſt.*

6 *Epiſcopus in quibus caſibus hodie diſpenſare poſſit ex decreto Concil. Triden.*

QVAESTIO XXXVI.

SEd quid ſi Vicarius epiſcopi habeat ſpeciale mandatum ad diſpenſandum? An poteuit diſpenſare etiam in illis caſibus ſpecialiter epiſcopo demandatis per ſummum Pōtificem? Reſpondeo, quòd non, Fel. in
1 c. at ſi clerici. §. fi. nu. 21. extra de
iud. poſt Rot. deci. 9. aliàs 845. tit. de
of. Vic. in antiq. & deciſ. 3. tit. eodē,
in antiquioribus, Biſig. aliàs deciſ.
9. in antiq. ſecundum nouā impreſſionem, Quintil. Mandoſ. in comm.
reg. cancel. reg. 3. reſeruat. q. 7. num.
16. part. 1. Cucc. Inſt. iur. can. de Vic.
nu. 111. Ea rōne, quia committentis
2 intentio ad Epiſcopū refertur, & vltra intentionem non valet actus diſpenſationis, l. non omnis, ff. cer. per. c. cum intentionis, extra de priuil. Rot. deciſ. 431. in no. Crauet. conſi.
251. no. 4. ver. 1. etiam, & 292. nume. 4. & 312. num. 3. & 317. in fin. Prout etiam, quia Vicarius non poteſt co-
3 gnoſcere cauſam ſpecialiter epiſcopo delegatam, Rota d. deciſ. 9. Fel. in d. §. fi. num. 2. Fede. de Sen. conſ. 130. in fine, Dec. in c. quoniam Abbas, n. 15. extra de offic. deleg. Et ideò cum noua ſit epiſcopi iuriſdictio, noua etiam erit opus commiſſione, ſecundum prædictos.
Ampliatur, etiam ſi mandatum
4 ſe extenderet ad cauſas Epiſcopo delegandas, Rot. deciſ. 9. Fel. in c. paſtoralis, §. quoniam, numer. 1. ver. & adde, de reſcr. Ea ratione, quia iuriſdictio, quæ nondum competit, com nutti non poteſt; Rot. in præallegata deciſ. num. 2. & deciſ. nu. 2. & deciſ. 6. de off. deleg. in nouiſſ. Biſig. deciſ. 3. de offi. Vic. in antiquioribus Rote, Fel. in d. §. quoniam, num. 1. ver. adde, & in c. eam te, num. 17. circa pri. extra de offi. deleg. Mandoſ. d. qu. 7. num. 19. cum ſeq. iterum Fel. c. fi. nu. 16. extra de conſt. Vbi quòd non poterit habilitare ſpurium aliquem ex diſpenſatione apoſtolica nouiter epiſcopo competente de iure ſpeciali.
6 Hodie autem ex decreto ſacri Concil. Trid. in c. 6. ſeſſ. 24. deputari ſolet ab epiſcopo ſpecialis Vicarius ad diſpenſandum in omnibus irregularitatibus, & ſuſpenſionibus, ex delicto occulto prouenientibus, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis alijs deductis ad forum contentioſum, & ad abſoluendum gratis in foro cōſcientiæ quoſcunque ſibi ſubditos à quibuſcumque caſibus etiam ſedi apoſtolicæ reſeruatis, impoſita ſalutari pœnitentia,

ſentia, præterquam in crimine hæreſis, refert Viui.opin.255.in fin. lib. 2. comm.opi.

SVMMARIVM.

1 *Diſpenſatio dicitur iuris relaxatio.*

2 *Differt à remiſſione pœnæ.*

Iudici facilius eſt remittere pœnam, quàm diſpenſare.

3 *Officialis episcopi non poteſt commutare pœnam depoſitionis, vel priuationis à beneficio in pœnam pecuniariam, niſi habeat poteſtatem diſpenſandi etiam ſuper crimine.*

Declaratur, num. 13.14.15.16. cum ſeq.

4 *Epiſcopus diſpenſare non poteſt ſuper omnibus criminibus, & regulariter diſpenſare non poteſt ſuper criminibus maioribus adulterio.*

5 *Caſus in quibus epiſcopus diſpenſare non poteſt, remiſſiue.*

6 *Epiſcopus ſine cauſa diſpenſare non poteſt.*

7 *Nec pœnam minuere.*

Nec commutare in aliam.

Nec recipere compoſitiones.

8 *Caſus, in quibus epiſcopus poteſt commutare pœnam, & n. ſeq.*

10 *Diſpenſandi poteſtas ſuper crimine non venit in generali poteſtate diſpenſandi conceſſa.*

Nec etiam comprehendit poteſtatem commutandi pœnas, vel faciendi compoſitiones.

11 *Regula c. cui licet, de reg. iur. in ſexto, declaratur duobus modis, & num. 12.*

12 *Compoſitionum praxis, quæ fit per officiales, remiſſiue.*

QVAESTIO XXXVII.

RVrſus quæro, an Vicarius epiſcopi vigore etiam ſpecialis mandati ad diſpenſandum, commutare poſſit pœnam corporalem in pecuniariam. Et quòd poſſit, ea ratione comprobari videtur, quia diſpenſatio dicitur iuris relaxatio, ſe- 1
cundum gl. in c.... §. niſi, 7. q. 1. Dec. in c. de cauſis, num. 20. ext. de off. deleg. & ideò continere videtur pœnæ remiſſionem. Et quamuis inter iſta differentiam conſtituant Doc. communiter, in d. c. de cauſis, vbi Dec. n. 2
20. tamen ſecundum eum facilius iudici permittitur remittere pœnam, quàm diſpenſare. Et ideò, ſicut Vicarius ex ſpeciali mandato poteſt diſpenſare, ita etiam & fortius poterit remittere pœnam, arg. cui licet, de reg. iur. in 6.

Sed contrariam ſententiam conſulendo probat Caſtren. in conſ. 348
3 num. 1. cum ſeq. in 2. Dicens officialem epiſcopi non poſſe commutare pœnam depoſitionis, vel priuationis ad beneficia in pœnam pecuniariam, niſi habeat poteſtatem diſpenſandi etiam ſuper crimine, ſequitur Rebuff. in prac. benef. tit. forma Vic. Arch. num. 153. & 154. poſt Bertach. de epiſ. par. 5. lib. 4. tit. de auct. epiſ. circa iud. num. 53. & in 6. par. tit. de Vic. epiſc. num. 11. in fi. Iul. Clar. in prac. crim. §. fi. q. 57. verſ. dictum eſt, in fine, Pau. Borgaſ. tract. de irreg. & diſpenſ. par. 7. c. fin. num. 22. & 23. &
4 23. Ea ratione, quia epiſcopus non poteſt diſpenſare ſuper omnibus criminibus, Roma. conſil. 325. Dec. cap. at ſi clerici. §. de adulterijs, numer. 10. extra de iud. dũ volunt, quod epi-

ſcopus regulariter ſuper crimin.ma
ioribus adulterio diſpenſare non po
teſt,& ibi plures caſus recenſentur,
in quibus epiſcopus diſpenſare pro-
6 hibetur. Nec poteſt epiſcopus ſine
cauſa diſpenſare, gl.in c. ſi quis ſine
excommunic.diſſ.50. in gl. magna,
circa mediũ. Oldr. conſi. 326.colu.
pe.Rom.d.conſi. 325. Vbi Mandoſ.
in apoſt.Soc.in c.ad audientiã, col.
pen. extra de homicid. Abb.& Dec.
in d. c. at ſi clerici. §. de adulterijs,
n.20. Concil.Trid.c.18.ſeſſ.25.in de-
creto de reform. Prout nec pœnam
7 ſine cauſa minuere,vel in aliam com
mutare, minuiſque recipere compo
ſitiones ſuper omnibus criminibus,
vt fuſe tradit Caſtren. d. conſi. 348.
nu.1.poſt tex.in c.licet, cum gloſſ.&
Canoniſtæ,extra de pœn. Fel.in cap.
qualiter,& quando, el 2.§.ad corri-
gendos,n.30. cum plurib.ſeq.recen-
ſet cauſas pœnas mutandi, & tex. in
8 c.irrefragabili.§.fi.vbi gloſſ.& Abb.
extra de off.ord.c. vt clericorum,§.
Prelati verò,& ibi Doc.& præſertim
Abb.nu.10.extra de vita & honeſta.
cleric. cũ adductis in propoſito per
Clar.in prac.cri.§.fina.q 85. verſ.vl-
terius quæro,& verſ.non omnia,Me
noc.de arb.iud.lib.1.q.66.n.10.cum
ſequen. ſed tunc cum crimina leuia
ſũt,vel extraordinaria,in quibus eſt
9 locus pœnæ arbitrariæ, vel quando
poteſt in illis diſpenſare, vel ſaltem
ceſſat omnis ſuſpicio auaritiæ,& mo
uetur ex cauſa correctionis, vt quan
do applicatur pœna loco pio, vel a-
liæ cauſæ abſunt, de quibus Docto-
res in locis præcitatis, & præſertim
Caſtrenſ.d.conſi. 348.glo.& Abb. in
d.c.licèt, & in d.§.Prælati, numero
decimo, Feli.in d.§.ad corrigendos,
num.33. Et ideò in generali poteſta-
10 te diſpenſandi non comprehenditur
poteſtas diſpenſandi ſuper crimine,
& commutandi pœnam, vel facien-
di compoſitiones,arg. c. pœn.& fin.
de offi. Vic.in 6.& tradit Caſtrenſis,
dicto conſ.148. col.1.

Non obſtant contraria ſuperius
adducta: quia reſponſum fuit exta-
re differentiam inter relaxationem
pœnæ, ſeu remiſſionem,& diſpenſa-
tionem,vt tradunt cõmuniter Doct,
in dicto cap.de cauſis,vbi Dec.num.
20.& ad regulam,c.cui licet,dicitur
11 quòd non militat in materia diſpen
ſationis,quæ ſi permiſſa eſt in vno ca
ſu, nõ extenditur ad alium longè mi
norem,c.ſi.extra de poſt.præla.Hoſt.
in c.poſtulaſti,extra de reſcr.Abb.&
alij in d.§.de adulterijs, vbi Dec.nu.
12 10.verſ.ſucceſſiuè,fidem faciens de
communi. Prout etiam reſponderi
poteſt,regulam d. c.cui licèt,proce-
dere vbi plus & minus ſunt eiuſdem
ſpeciei:ſecus, ſi diuerſæ, ſecundum
Dy.in d.cap.cui licèt, ſed in propo-
ſito differunt diſpenſatio,& remiſſio
pœnæ,ergo ceſſat argumentum.

Declaratur ſupradicta concluſio,
vt non procedat in criminibus leui-
13 bus,& extraordinarijs,in quibus im
ponitur pœna Iudicis arbitrio: tunc
.n. Vicarius epiſcopi facere poteſt
compoſitiones iuxta facti qualita-
tem: ſecus in criminibus grauibus,
vt in illis,in quibus taxata eſt pœna
à iure, & in quibus agitur de pœna
14 depoſitionis ab ordine, vel priua-
tionis à beneficio, vt probat Caſtr.
d. conſi. 348. col.1.Bertac.de Epiſc.
lib.4.par.5.tit.de pot.epiſ.circa Iud.
num.

nu. 36. in fi. & par. 6. tit. de Vic. epiſc. num. 11. in fi. Diaz. prac. cri. cano. c. 3. num. 6. in fin. Cucc. inſt. iur. cano. titu. de Vic. epiſc. num. 109. Practi-
15 cam autem compoſitionũ, quæ fiunt per officiales ſuper delicto, docet Carauit. ſuper ritu magnæ cur. 276. nume. 3. & 4. vbi probat fieri debere quando conſtat de delicto per teſtes, vel per confeſſionem inquiſiti, & latius ſuper ritu 272. per totum.

Secundò declaratur, vt fieri poſſit diſpenſatio ante latam ſententiam
16 ab Epiſcopo, vel eius Vicario, non autem poſt, Cucc. Inſt. iur. cano. de epiſc. nume. 306. poſt Canoniſt. in c. qualiter, vbi Feli. num. 129. extra de accuſ.

17 Subdeclaratur, niſi in ſententia fuerit reſeruatum ius mutandæ pœnæ, aut conceſſa reſtitutio aduerſus ſententiam, aut aliqua iuſta cauſa impellat Iudicem, Cucc. d. titu. de epiſ. num. 308.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi ſine mandato ſpeciali non poteſt facere gratiam.*

2 *Sed expedire poteſt ea, quæ ſunt iuſtitiæ, & neceſſitatis.*

Ampliatur, nu. 4.

3 *Vicarius non eſt adeundus in his, quæ ſunt gratiæ, ſed Epiſcopus.*

5 *Niſi in quibuſdam ex mandato ſpeciali.*

QVÆSTIO XXXVIII.

Ex quibus etiam infertur, Vicarium Epiſcopi ſine ſpeciali man
1 dato non poſſe indulgere delinquentibus, & vt vulgò dici ſolet (teſte Oſaſc. deciſ. Ped. 101. in fine) gratiã facere, quod etiam magis in ſpecie firmat Rebuf. in prac. benef. titu. forma Vic. Arch. num. 176. & ſeq. & ante illum Card. in clem. vnica, nume. 19. Abb. num. 18. de offic. Vic. Io. de Selua in trac. de benef. par. 2. q. 14. num. 7. dicens, quòd Vicarius Epi-
2 ſcopi expedire poteſt ea, quæ ſunt iuſtitiæ, & neceſſitatis, non autem ea, quæ ſunt meræ gratiæ, Io. Picard. inter conſ. Menoc. 52. nu. 75. volu. 1. & in Vicario Imperiali, Fel. in ca. cum te, num. 14. & 15. extra de re iud. & poſt Bal. Caſtren. & Ancar. Senat. Pedemont. d. deciſ. 101. num. 3. Ea ratione, quia in generali mandato Epiſcopi non veniunt ea, quæ ſapiunt liberalitatem, & gratiam, ſed quæ ſapiunt iuſtitiam, ſecundum allegatos ſupra, & Caſtren. conſ. 348. num. 1. in 1. Afflict. ſuper conſt. regni, titu. quæ ſint regalia, in ver. pœnarum, nu. 17. Senat. Pede. d. deciſ. 101. num. 6. poſt alios ibi citatos.

3 In his enim, quæ ſunt gratiæ, Epiſcopus adeundus eſt, non autem Vicarius, glo. 1. in cap. ſi epiſcopus, de pœn. & remiſ. in 6.

4 Ampliatur, etiam ſi Epiſcopus non ſit in diœceſi, Abb. in dicta clem. vnica, num. 18. Picard. dict. conſ. 52. num. 75. poſt Guiliel. in præallegata clemen.

5 Declaratur, vt Vicarius Epiſcopi poſſit facere gratiam ex mandato ſpeciali in illis caſibus, in quibus epiſcopo permiſſum eſt diſpenſare, & remittere pœnam, vt dixi ſupra, in proxima quæſtione præcedenti, vbi vide.

SVM-

SVMMARIVM.

1 *Vicarius non poteſt cognoſcere de validitate, vel inualiditate diſpenſationis ab Epiſcopo factæ.*

2 *Inferior non poteſt impedire poteſtatem ſuperioris.*

QVAESTIO XXXIX.

VBi autem Epiſcopus, aliquem diſpenſauerit, non poſſe eius Vi-
1 carium cognoſcere de huiuſmodi diſpenſationis validitate, vel inualiditate, reſpondit Purpurat. conſ. 381. nu. 4. vol. 1.

2 Non poteſt enim inferior impedire poteſtatem ſuperioris, clem. ne Romani, de elect. capit. inferior, 31. diſt. cum adductis per Aufre. ad deciſ. Tolo. 486.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus intra ſuum epiſcopatũ quales concedere poſſit indulgentias.*

2 *Inferior ab Epiſcopo indulgẽtias ex ſpeciali mandato concedere poteſt.*

3 *Vicarius Epiſcopi ex mandato ſpeciali indulgentias concedere poteſt.*

Ampliatur, nu. 4.

Declaratur, nu. 7. & 9.

5 *Cardinales Diaconi habentes iuriſdictionem, quales dare poſſint indulgentias.*

6 *Epiſcopus electus, & confirmatus, concedere poteſt indulgentias, licèt non ſit conſecratus, neque ſacerdos.*

8 *Indulgentiæ, quæ ſunt de foro pœnitentiæ, non poſſunt concedi ab alio, quàm à ſacerdote.*

9 *Vicarius Epiſcopi indulgentias concedere non poteſt ex ſolo generali mandato, niſi adſit ſpeciale.*

10 *Indulgentiæ dicuntur eſſe de maioribus Epiſcoporum.*

QVAESTIO XL.

INdulgentias etiam concedere poteſt Epiſcopus liberè intra ſuum epiſcopatum, ita tamen, quòd non
1 excedant vnum annum, in dedicatione baſilicæ, etiam ſi à pluribus Epiſcopis dedicetur, & 40. dies in anniuerſario dedicationis tempore, iuxta formam concilij generalis, vt legitur, in c. cum ex eo. c. noſtro, & vtrobique Canoniſtæ, extra de pœnis, ſcribit Nauar. in coment. de Iobel. & indulg. num. 3. Ideò ſequendo ordinem eorum, quæ pertinent ad Epiſcopi dignitatem,

Quæro an Vicarius Epiſcopi concedere poſſit huiuſmodi indulgentias, Et poſſe cum mandato ſpeciali, ea ratione probatur, quia concedere indulgentias non eſt ordinis epiſcopalis, ſed dignitatis, vel iuriſdictionis: & ideò huiuſmodi facultas concedi poteſt inferiori ab Epiſcopo, c.
2 accedentibus, & ibi Abb. num. 2. extra de exceſſ. prælat. & in cap. cum olim, in fine, extra de maior. & obed. poſt diuum Tho. ibi relatum, & in c. dilectus in fi. extra de offi. ord. cum cæteris adductis per Pauin. de offic. & pot. capit. ſede vacan. prima par. princi. Nauar. in cõment. de Iobel. & indulg. cap. 31. nu. 7. & 8. Franc. Marc. q. Delph. vlti. par. 2. Syluest. in ſumma in ver. Indulgentias, num. 11.

3 11. Oldra. conſ. 73. num. 7. & 8. & in ſpecie, quòd Vicarius Epiſcopi ex ſpeciali mandato indulgentias concedere poſſit, voluit Card. in d. c. noſtro, ad fin. extra de pœnit. & remiſ. quem refert & ſequitur Felin. in ſermone de indulg. in fi. vltimæ col. verſ. & ſcias, & idem Card. in cle. 1. nu. 19. vbi apoſt. in a de off. Vica. Paul. Borgaſ. trac. de irreg. par. 3. titu. de Indulg. epiſc. nume. 2. & par. 7. cap. fin. num. 23. Turrecrema. a Borgaſ. non citatus in §. item in Leuitico, nu. 42. de pœnit. diſt. 1. Nauar. in commen. de Iobel. & Indulg. § in Leuitico, c. ſi quis, de pœnit. diſt. 1. cap. 31. nu. 7.

4 Ampliatur etiam, vbi Vicarius Epiſcopi non eſſet ſacerdos. Nam etiã clerici, & Diaconi poſſunt illas tanquam dignitatis epiſcopalis exercere, Oldrad. dicto conſ. 73. num. 8. dicens; iſtud eſſe de mente omnium Doct. Nauar. dicto cap. 31. num. 7. & ante illum Pauin. dicto trac. de pot. cap. ſede vac. prima parte princip.

5 q. 4. num. 4. Dicens Cardinales Diaconos, & ſic non ſacerdotes, dare has indulgentias, dummodo habeant iuriſdictionem, ſequendo Diuum Tho. in quarto ſent. diſt. 2. q. 3. art. 3.

6 Et quia Epiſcopus electus, & confirmatus, licèt non ſit conſecratus, neq; adhuc ſacerdos, ſeu Presbyter, poteſt concedere indulgentias; Diuus Tho. in quarto ſent. diſti. 23. art. 2. Abb. in cap. ſuffraganeis, extra de elect. in dicto c. accedentibus, nu. 4. extra de exceſſ. prælat. Ancar. in reg. ea, quæ, & in reg. peccatum, in tertia opp. de reg. iur. in 6. cum alijs congeſtis à Fel. in ſermone de indulgen. col. fi. verſ. & non omitto, & eſt communis opinio, vt teſtatur Abb. in dicto c. accedentibus, nume. 4. & Feli. in loco ſupra allegato, ea ratione ſecundum Abb. & Nauar. in locis ſupra citatis, quia huiuſmodi facultas prouenit ex diſpenſatione bonorum eccleſiæ, & ſic ex iuriſdictione: ergo Epiſcopi illas concedere poſſunt, cũ habeant iuriſdictionem, licèt nõ ſint conſecrati, neq; ſacerdotes: & ideò, ſicut videmus, Epiſcopus, licèt non ſit ſacerdos, poteſt concedere indulgentias, eodem modo poterit Vicarius concedere, vt tradit Sylueſt. in ſumma in verſ. indulgentia, nu. 29.

7 Declaratur, vt procedat in illis indulgentijs generalibus, quæ ſunt & dignitatis epiſcopalis & inſimul de lege iuriſdictionis, ſecus in ſpecialibus, quæ ſunt de foro pœnitentiæ, & dantur à Presbyteris, quibus commiſſum eſt ſecundum varios modos prouidere peccatori. Nam iſtæ non

8 poſſunt concedi, niſi à Presbyteris, vt declarat Archidia. in cap. fin. col. 1. in princip. de pœnit. & remiſ. in 6. Abb. in dicto cap. accedentibus, in fi. extra de exceſſ. Prælat. Oldra. dicto conſ. 73. nu. 7. ea ratione ſecundum Doct. præallegatos, quia huiuſmodi ſpeciales indulgentiæ ſunt ordinis presbyteralis, cum alius non habeat claues, niſi Presbyter, capitu. multiplex, & capitu. verbum, de pœniten. diſtin. 1.

9 Secundò declaratur, vt Vicarius Epiſcopi concedere poſſit memoratas indulgentias, quando habet ſpeciale mandatum Epiſcopi ita, vt generale mandatum non ſufficiat; Turrecrema. in d. §. item in Leuitico, nu. 42. de pœnit. diſtin. 1. Card. in c. noſtro,

ſtro, ad fi. extra de pœnit. & remiſſ. quem refert,& ſequitur Felin.in dicto ſermone de indulg. in fin. vlt.col. verſ.& ſcias,poſt Hoſt.in ſum.de conſecr. eccleſ. vel alt. Domin. conſ.38. col.3.Rebuff.in prac.benef.tit.forma Vic.Archid. nu.172.Card. S. Six. in §. item in Leuitico,c.ſi quis, de pœnit.diſtin.1. art.5. quem refert,& ſequitur Nauar.in comment.de iobel. & indulg. cap.31. nu.6.

10 Ea ratione ſecundum prædictos, quia indulgentiæ ſunt de maioribus, & ideò requirunt ſpeciale mandatũ, cap.cũ ex eo,& cap. noſtro, & vtrobique Canoniſtæ, extra de pœnit. & remiſſ. cap.fi. vbi glo.& Doct.de offic. Vic. in 6.

SVMMARIVM.

1 *Clericus ſine literis commendatitijs ordinari non poteſt.*

2 *Vicarius Epiſcopi concedere poteſt literas commendatitias, ſiue dimiſſorias ad ordines etiã ſacros.*

At contra, nu.3.

Ampliatur, nu.4. 6. cum ſeq.

Declaratur,nu.8. 9. cum ſequenti vſque ad finem.

5 *Vicarius capituli ſede vacante maiorem poteſtatem non habet Vicario Epiſcopi.*

6 *Vicarius Papæ literas commendatitias ad ordines dare non poteſt.*

At contra,nu.7.

Vicarij Apoſtolici in epiſcopalibus deputati propter inhabilitatem Epiſcoporum literas commendatitias concedere poſſunt.

9 *Vicarius Epiſcopi habens generale mandatum cum expreſſione aliquot ſpecialium,ſecuta clauſula generali, dimiſſorias concedere poteſt.*

Declaratur,nu.10.& 12.

At contra,nu.11.

13 *Archidiaconus abſente Epiſcopo dimiſſorias concedere non poteſt.*

14 *Argumentum à poteſtate Archidiaconi ad poteſtatem Vicarij Epiſcopi valet.*

QVAESTIO XLI.

Literæ etiam commendatitiæ ad ordines omnes,etiã ſacros pertinent ad epiſcopalem dignitatem, vt dixi ſupra, quæſt.3.Et ſine illis clerici ad illos ordines ſe promoueri facere non poſſunt,capitu. tuæ fraternitatis,extra cler.peregr.cap.extraneo,diſtinc.71. cum ſeq. & in conſtitutione Pij Secundi in lib. Cancellar. Apoſtolicæ,de reſcrip.de qua Quintil.Mandoſ.in regu.24. de malè promotis,& per Concil.Triden. cap.16. ſeſſ.23. in decreto de reformatione. 1

Ideò quæro ſecundum ordinem, an huiuſmodi literas commendatitias Vicarius Epiſcopi concedere poſſit, & an ſatisfactum ſit conſtitutioni prædictæ, & regulæ Cancellariæ, ſuper quo partem affirmatiuam tenet Domin.in cap.fin. de offic. Vicar. in ſexto,ſicut refert Feli.in cap. ex parte, colum.3. verſ. vnde cogitabam,extra de conſtit. Ioan.de Selua in tracta. de benef. par. 2. qu. 14. num.7. Rebuff.in pract.benef.tit. de lit. dimiſſ. num.6. 2

3 Sed pro negatiua eſt tex.in capit. cum nullus,§.inferiores, & ibi gl. in

ver.

ver. non extendat, & Doct. de tempor. ordin. in ſexto, firmat Hoſtien. Bellame. & Ioan. And in capitu. tua nobis, in fine, extra de offi. Vic. Abb. in capitu. ſignificaſti, poſt alios antiquiores, extra de offi. Archid. Pauin. de poteſtate capituli ſede vacante, par. 2. q. 10. colu. 4. num. 16. & latè differendo hanc partem comprobat Mandoſ. in reg. Cancell. 24. titu. 3. de malè promotis, q. 6. num. 8. in fi. cum ſeq. Vbi diluit omnia argumenta, quæ ante pro affirmatiua parte præmiſerat, ea ratione, quia ſolius Epiſcopi eſt dare huiuſmodi dimiſſorias, & ad officium Vicarij huiuſmodi facultas non extenditur, dicto §. inferiores, & not. Abb. in dicto cap. ſignificaſti, in princ. Cucc. Inſtit. iur. cano. de Vic. epiſc. num. 110. cum adductis per Mandoſ. d. quæſt. num. 8. cum ſequen.

4 Ampliatur etiam in Vicario capituli ſede vacante, Pauin. in dicta q. 10. colum. 6. nu. 16. ea ratione, quia

5 in Vicarium, vel officialem capituli ſede vacante non tranſit maior poteſtas, quàm in Vicarium Epiſcopi, Mandoſ. dicta quæſt. 6. nu. 10.

6 Secundò ampliatur etiam in Vicario Papæ, teſte Pauin. dicta quæſt. 10. num. 36.

7 At contrarium defendit Mandoſ. in dicta quæſt. 6. num. 13. vbi dicit in Vicario Papæ in Vrbe hoc eſſe extra dubium, & idem comprobat in Vicarijs Epiſcoporum per Papam deputatis propter eorundem Epiſcoporum inhabilitatem, vt Mandoſ. dicta quæſt. 6. latè deducit, & comprobat, num. 13.

8 Declaratur, vt non procedat, quãdo Vicarius haberet mandatum ſpeciale ab Epiſcopo: tunc enim commendatitias literas concedere poteſt. glo. in dicto §. inferiores, in ver. non extendat, & tradunt, Hoſtien. Bellamera, & Abb. in dicto cap. ſignificaſti, Rebuff. in pract. benef. tit. forma Vicar. Arch. numer. 47. Rolan. conſil. 4. num. 19. in 1. Mandoſ. dict. quæſt. 6. num. 10.

Secundò declaratur, quando Vicario commiſſi fuiſſent aliqui caſus

9 ſpeciales cũ generali clauſula, quia tunc illas concedere poſſet ad inſtar procuratoris, qui vigore huiuſmodi clauſulę ſubſequentis poſt caſus ſpeciales expreſſos omnia poteſt, quæ etiam requirunt ſpeciale mandatũ, c. qui ad agendum, & ibi Doct. de procura. in ſexto, & in cap. penult. in ver. committatur, de off. Vicar. in 6. Io. And. in dicto cap. tua, in fin. extra eod. Abb. poſt Hoſtien. in dicto cap. ſignificaſti, & comprobat latè Mandoſ. dicta quæſt. 6. num. 14. poſt alios ibi relatos. Et idem dicendum eſt, quando de facultate Vicarij conſtaret ex publica voce, & fama, Creſce. deciſ. Rot. manu ſcrip. 179. lib. 1.

10 Subdeclaratur, vt procedat, quando Epiſcopus eſt abſens. Nam ipſo præſente, qui ſic generaliter commiſit, non debet Vicarius expedire literas ſine eius conſcientia, Hoſtien. & Abb. in dicto cap. ſignificaſti, in 2. not. Rolan. dicto conſ. 4. numer. 19. poſt Io. And. in dicto cap. cum nullus, §. inferiores, in glo. in ver. remotis, in fi. de temp. ord. in 6. Cucc. Inſtit. iur. cano. de Vic. epiſ. nu. 110.

Hæc tamen ſubdeclaratio periculoſa mihi videtur. Nam Epiſcopo abſen-

11 abſente Vicarius poteſt concedere commendatitias abſq; ſpeciali mandato, vt probatur in dicto §. inferiores, in ver. epiſcopo autem, & ibi Peruſ. in 4. notab. Lancellot. Inſtit. iur. can. §. pari ratione, tit. qui promou. non poſſ. Franc. Marc. quæſt. Delphi. 619. num. 19. & comprobat Mandoſ. in reg. Cancellar. 241. de malè promotis, quæſt. 6. num. 12. poſt Archid. in c. Reatina, poſt medium, diſti. 63. cuius dictum aſſerit communiter receptum. Et ſi mandatum, de quo ſupra, locum haberet tãtummodo abſente Epiſcopo; redderetur fruſtratorium, & nihil prodeſſet, nec vim haberet ſpecialis mandati, quemadmodũ ſupra diximus habere ex dicto capit. qui ad agendum, cum not. per Doct. in d. cap. penul. de offi. Vic. in 6. & in dicto cap. ſignificaſti. Nam abſente Epiſcopo Vicarius has literas concedere poteſt abſque ſpeciali mandato, vt probatur in d. §. inferiores. Et ideò dum dicit Rolan. d. conſ. 4. num. 19. ex intentione Ioan. Andr. in loco ſupra citato, quòd hodie Vicarij ex mandato expreſſo epiſcoporum poſſunt huiuſmodi literas concedere, etiam Epiſcopis præſentibus, non videtur requirere aliam Epiſcopi ſcientiam.

12 Sed tamen reſponderi poteſt, non eſſe vſquequaque tutum, quòd Vicarius Epiſcopi poſſit abſque ſpeciali mandato dimiſſorias concedere, epiſcopo abſente.

13 Nam Archidiaconus, qui abſente Epiſcopo eſt eius Vicarius ipſo iure, cap. 1. vbi glo. & Butr. cap. ad hæc; §. ſecundum, & §. item epiſtola, ext. de offi. Arch. non poteſt huiuſmodi literas concedere abſente Epiſcopo, ſecundum glo. in dicto cap. ſignificaſti, in ver. literas, in fi. & ibi Hoſtien. & Abb. in 2. not. Et ideò tutius eſſe in literis Vicariatus exprimere ſpecialem poteſtatem concedendi literas dimiſſorias, admonet Rebuf. in prac. benefic. titu. forma Vicar. Arch. num.

14 48. valet enim argumentum à poteſtate Archidiaconi ad Vicarium epiſcopi, ſecundum Marian. Socin. in c. ſicut vnire, num. 45. extra de exceſſ. præla. poſt Innocen. & Ioan. And. in cap. ad hæc, in ver. ardua; extra de offic. Archid.

15 Vltimò declaratur, niſi iſte Vicarius generalis non habens ſpecialem facultatem concedendi licentiam ordinandi, ſiue dimiſſorias, ſucceſſiſſet aliquibus prioribus Vicarijs eã habere, & licentias huiuſmodi concedere ſolitis, quia tunc illas concedere poſſet iuſta ductus credulitate, vt latè comprobat Mandoſ. dicta q. 6. num. 15.

SVMMARIVM.

1 Notarius Epiſcopatus pro mercede ordinationis non poteſt aliquid accipere à clerico.

Declaratur, nu. 2. & 4.

3 Miniſtri Epiſcopi nihil accipere poſſunt etiam ſponte oblatum, pro dimiſſorijs, aut pro teſtimonialibus, nec pro ſigillo.

QVAESTIO XLII.

Nunquid autem notarius Epiſcopatus pro mercede ordinationis aliquid accipere poſſit à clerico
1 ordinato? & non poſſe probat tex. in cap. 1. vbi glo. & Canoniſtæ, extra de ætate,

ætate,& qualitate,Bertach.de epiſc. libro 4. par.8. titu. de cauſa mater. de grad. num. 41. ſecundum magnã impreſſionem.

2 Quod tamen verum eſſe dicit,vbi notarius eſſet de publico ſalariatus.

3 Hodie autem ex decreto Concil.Triden. miniſtri Epiſcopi nihil pro literis dimiſſorijs, aut teſtimonialibus, nec pro ſigillo,nec alia quacunque de cauſa etiam ſponte oblatum acci-

4 pere poſſunt: notarij verò in ijs tantùm locis, in quibus non viget laudabilis conſuetudo nihil accipiendi pro literis dimiſſorijs, aut teſtimonialibus, decimam tantùm vnius au rei partem accipere poſſunt,dummodo eis nullum ſalarium ſit conſtitutum pro officio exercendo, vt in ca. 1. ſeſſ.21. in decreto de refor.

SVMMARIVM.

1 *Inferior ab Epiſcopo cauſas matrimoniales cognoſcere non poteſt.*

2 *Epiſcopus poteſt committere eius Vicario cauſas matrimoniales, & num. 4.*

Declaratur,num.9.15.18.22.24.25.

3 *Coeundi impotẽtiæ probatio quadam damnatur.*

5 *Cognitor cauſarum matrimonialium canonum ſcientiam habere debet,& iuriſdictionem.*

6 *Cauſæ matrimoniales dicuntur eſſe dignitatis epiſcopalis.*

7 *Epiſcopus committere poteſt cauſas matrimoniales diſcutiendas, & decidendas Doctoribus non Vicarijs.*

8 *Dictio,aliorum,denotat ſimilitudinem.*

10 *Cauſa matrimonij eſt grauis.*

Declaratur,nu.15.cum ſeq.

11 *In cauſis grauibus,& arduis cenſetur electa induſtria perſonæ.*

12 *Vices ſuas non poteſt alteri quis mandare,cuius perſona eſt electa induſtria,& nu.19.*

13 *Curia non ſolet committere cauſas matrimoniales,niſi Epiſcopis.*

At contra,nu.17.

14 *Stylus curiæ habetur pro lege.*

20 *Forma breuis Papæ in delegandis cauſis Epiſcopis, & illorum Vicarijs.*

21 *Actus non extenditur vltra agentis intentionem.*

23 *Dictio, niſi, facit exceptionem à caſu præcedenti.*

26 *Habilitatus reſpectu vnius impedimenti non cenſetur habilitatus reſpectu alterius.*

27 *Epiſcopus mãdare non poteſt eius Vicario facultatem concedendi licentiam contrahendi matrimonium ſine denunciationibus præcedentibus.*

At contra,nu.28.

29 *Vicarius non cenſetur excluſus facta mentione de Epiſcopo,ſed continetur ſub Epiſcopi mentione.*

30 *Examen teſtium cauſæ matrimonialis poteſt ſubdelegari etiam per viam nudi articuli.*

31 *Articulus cauſæ poteſt ſubdelegari, quamuis cauſa principalis ſubdelegari non poſſit,& numero ſequen.*

QVAESTIO XLIII.

Sicut etiam pertinent ad epiſcopalem dignitatem cauſæ matrimoniales,

niales, vt ſuperius dictum fuit hoc
eodem libro, quæſt. 3. Ideò quæro,
an Epiſcopus illas committere poſ-
ſit eius Vicario. Dubium faciebat,
quia cognitio huiuſmodi cauſarum
ſpectat ad epiſcopalem dignitatem,
1 adeò, vt nullus inferior ab ipſo illas
cognoſcere poſſit, cap. accedētibus,
cum gl. in ver. dignitatis, & ibi Abb.
& alij, extra de exceſſ. prælat. & idē
Abb. in cap. 1. num. 11. extra de con-
ſang. & affin. & in cap. ex literis, nu.
1. extra de reſtit. in integr. Roman.
conſ. 289. Concil. Triden ſeſſ. 24. ca-
pit. 20. ver. ad hæc in decreto, de re-
format. Vbi huiuſmodi cauſæ relin-
quuntur tantùm examini Epiſcopi,
& iuriſdictioni, & non inferiori, cum
adductis per Dec. in capit. propoſui-
ſti, extra de probat. Pauin. de off. &
poteſt. cap. ſede vac. 1. par. princ. q.
10. nu. 6 cum ſeq. Laur. de Pin. conſ.
71. nu. 1. inter conſ. matr. volum. 1.
Menoc. conſ. 17. nu. 7. vol. 1.
2 **Sed contrariam partem tenent**
Ancar. in cap. literæ, not. 1. extra de
frig. & malef. qui etiam, nu. 5. ineptè
refert legi Chriſti, vel aſpectum mu-
lieris ad concupiſcendum, & facere
mala, vt veniant bona vetanti cōtra-
riā practicam probandi impotentiā
coeundi factam per Vicarium Epi-
ſcopi Venetijs, qui virum, quem di-
cebant impotentem, recludi fecit in
vna camera cum vna meretrice, &
3 diu cum ea degēs nihil egit, & idem
Ancar. in c. accepiſti, numer. 6. poſt
Vinc. extra de frig. & malef. Abb. in
c. ex literis, num. 4. ext. de cognat.
ſpir. Bertach. de epiſc. lib. 4. par. 7.
q. 20. & Rebuf. in prac. benef. tit. for.
Vic. Arch. nu. 155. & huiuſmodi cau-
4 ſas matrimoniales à Vicarijs Epi-
ſcoporum cognoſci, refert Ang. de
Caſt. inter conſ. matr. 27. in princ.
& conſ. 32. in princip. & conſ. 34. nu.
3. & 6. Alex. de Næuo, conſil. 39. in
prin. Ang. de Vbal. conſ. 44. in prin.
& conſ. 47. in princi. Io. Bap. de Ro-
ſell. conſ. 54. nu. 2. inter eadem con-
ſilia, & in generali mandato Vica-
riatus comprehendi cauſas matri-
moniales, docet Cucc. Inſtit. de epiſ.
nume. 123. titu. 6. lib. 2. poſt alios ibi
citatos. Probatur hæc ſententia ea
ratione. Nam ad cognoſcendum cau
ſas matrimoniales duo in Iudice
5 requiruntur, videlicet ſcientia cano
num, & quòd habeat poteſtatem, ſeu
iuriſdictionem ordinariam, vel de-
legatam, ca. 1. cum glo. in ver. pote-
ſtatem, extra de conſang. & aff. Mar-
tin. de Garat. conſ. 15. num. 2. inter
conſ. matri. volum. 1. & Iac. Leonis,
conſ. 47. num. 34. inter eadem conſ.
Sed Vicarius Epiſcopi debet habere
canonum ſcientiam, ſecundum Con-
cil. Trid. ca. 16. ſeſſ. 24. in decreto de
reform. & latè ſcripſi ſupra lib. 1. q.
36. & eſt Iudex ordinarius, vt dicam
infra q. 55. meritò cauſas matrimo-
niales cognoſcere poteſt.

Secundò adducitur hæc ratio: E-
piſcopus committere poteſt Vicario
ea, quæ ſunt dignitatis epiſcopalis,
vt dictum fuit ſupra q. 28. ergò etiā
6 illi committere poterit cauſas ma-
trimoniales, cum ſint dignitatis epi-
ſcopalis, d. c. accedentibus, cum no.
ibi per glo. & Doct. extra de exceſſ.
prælat.

Sed quòd Epiſcopus committere
poſſit cauſas matrimoniales diſcu-
7 tiendas, & decidendas Doctoribus
etiam

etiam, qui non ſunt eius Vicarij, ex
Alex. conſ. 149. volu. 3. firmat Laur.
de Pin. conſ. 71. num. 2. inter conſil.
matr. ergo fortius committere po-
terit eius Vicario, cui etiam com-
mitti poſſunt, quæ alijs non poſſunt,
ſecundum Feli. in c. quod ſedem, nu.
2. ad finem, extra de off. ordin. Hipp.
Riminal. in l. 1. num. 89. ff. de off. eius
poſt Alciat. & alios ibi relatos.

Non obſtant modò adducta ſupe-
rius in contrarium. Quia fateor cau
ſas matrimoniales pertinere ad epi-
ſcopalem dignitatem, & quòd nullus
inferior epiſcopo poſſit illas cogno-
ſcere, vt ſupra dictũ fuit, ſed de alijs
eſt intelligendum, quàm de Vicarijs,
vt probatur in d. c. 20. ſeſſ. 24. apud
Concil. Triden. Vbi cauſæ matrimo-
niales examini tantùm epiſcopi re-
linquuntur, excluſis tantùm archi-
diacono, & alijs inferioribus Prælа-
tis, propter illam dictionem, aliorũ,
in tex. appoſitam, quæ denotat ſimi-
litudinem ſecundum glo. cum Dec.
8 in l. 3. nu. 33. C. de ſeruis fug. Ceph.
conſ. 53. num. 66. vol. 1. & conſ. 134.
nu. 19. & conſ. 204. nu. 49. in 2. Port.
Imol. conſ. 165. nu. 19. Menoch. de
recup. poſſ. remed. 9. q. 33. nu. 256.

Declaratur, vt epiſcopus commit
9 tere poſſit Vicario cauſas illas ma-
trimoniales, quæ ſpectant ad epiſco-
pum iure ordinario, ſicut loquitur
tex. in d. c. accedentibus, cum Doct.
ibi, & Concil. Triden. in d. c. 20. cum
alijs ſuperius adductis, non autem
cauſas ſibi delegatas à ſummo Pôt.
quæ ſubdelegari non poſſunt, Abb.
poſt Io. And. in c. ſi pro debilitate,
nu. 4. Fel. nu. 4. extra de off. deleg. ea
ratione quia cauſa matrimonij eſt
10 grauis, glo. in c. mulieris extra de iu-
reiur. Soc. iun. conſ. 86. nu. 6. in 2. Cra
uet. conſ. 281. colu. 3. verſ. reſpondi,
Grat. conſ. 75. num. 22. Rub. conſ. 73.
nu. 2. Paul. Merenda, conſ. 86. nu. 2. &
3. inter conſ. matr. & cauſæ graues
ſubdelegari non poſſunt, d. c. ſi pro
debilitate, in fi. & ibi Doc. Prout etiã
quia cum delegantur cauſæ graues,
11 & arduæ, cenſetur electa induſtria
perſonæ, c. is qui de off. delega. in 6.
Alex. in l. 1. in prin. Iaſ. nu. 6. Seyſell.
in 3. no. Niger, nu. 31. in fin. ff. de off.
eius, Crauet. conſ. 303. col. 2. verſ. 4.
in rebus, Menoc. de arb. Iud. lib. 1. q.
54. nu. 7. & 11. & lib. 2. caſu 205. ſed
12 quando eſt electa induſtria perſonæ,
nõ poteſt quis mandare alteri vices
ſuas, c. fi. §. is cui, vbi Doc. ext. de off.
deleg. Alex. conſ. 10. lib. 1. Crauet. d.
conſ. 303. nu. 1. Menoc. d. q. 54. nu. 7.
& q. 68. n. 10. & in ſpecie de vic. epiſ.
Ruin. conſ. 148. nu. 1. in 4. Menoc. cõſ.
69. nu. 55. in 1. Cephal. conſ. 442. nu.
72. cum ſeq. in 3. ergo nec ẽt poterit
ſubdelegare cauſas matrimoniales,
quæ graues, & arduæ ſunt, ex Dec.
Crauet. Menoc. & alijs ſuperius ci-
tatis. Sicut ẽt, & 3. quia curia non cõ
13 ſueuit committere cauſas matrimo-
niales, niſi epis, vt teſtatur Abb. in d.
c. ſi pro debilitate, n. 4. Dec. in c. pro-
poſuiſti, in princ. de probat. Grauat.
conſ. 82. nu. 7. inter cõſi. matr. Igitur
nec delegatus eas poterit ſubdelega
re, præſertim illi, qui eps nõ eſt. Quia
14 ſtylus curiæ pro lege habetur, & eſt
obſeruandus, Rolan. poſt alios, conſ.
70. num. 12. vol. 1. Menoc. de recup.
poſſ. in 1. reſponſ. cauſæ Finarien. nu.
19. Redoan. de ſpol. q. 7. num. 18. &
hanc partem, quod Eps Vicario ſub-

delegare non poſſit cauſas matrimoniales,conſulendo tenet Menoc.conſil.17. per totum,vol.1.

15 Contra tamen hanc declarationē facere videntur dicta Dec. in d. c. ſi pro debilitate,nu.4. Vbi dicit, quòd licèt cauſa matrimonialis dicatur grauis, non tamen eſt adeò grauis, quominus ſubdelegari poſſit, ſaltem epiſcopo,ea ratione, quia non ſufficit cauſas ſimpliciter eſſe graues ad hoc, vt non poſſint ſubdelegari, ſed ita graues eſſe debent,vt ſine præſentia delegati terminari non poſſint,d. c.ſi pro debilitate, ſed cauſæ matrimoniales non ſunt ita graues, cum
16 hoc totum reſideat in arbitrio iudicis,ſecundū Dec.ibi nu.5. poſt Butr. & alios in d.c.fin.§.is autem, de offi. deleg.cum adductis per Granat.conſil.81.nu.17.inter conſ.matr. Meno. dicto caſu 205. lib.2. meritò poterunt ſubdelegari. Et ad ſtylum curiæ reſpondit Dec.in d. c. propoſuiſti,in princ.quòd cauſa matrimonia-
17 lis ēt alijs quàm epis delegatur, vt patet in d.c.propoſuiſti,& in cap. ex literis, vbi Abb. in princ. poſt Butr. extra de reſti.in integr. c.literas,extra de reſtitu.ſpol. c.1.extra de conſang. & affi. Et videmus in dies de ſtylo curiæ Romanæ cauſas matrimoniales delegari nedum epiſcopis, verum etiam illorum Vicarijs.

18 Non tamen recederem à contraria opinione,tum quia cauſæ matrimoniales connumerantur inter graues & arduas, vt ſuperius dixi. Et propterea cum ſit electa induſtria perſonæ, propter iſtam delegationē non poteſt epiſcopus illas Vicario ſuo ſubdelegare, vt reſpondit Ruin. dicto conſ.148.num.1. in 4. & latius
19 Menoc.dicto conſ.17. per totum, & dicto conſ.69.num.55. Cephal.dicto conſ.422. num.72. tum etiam, quia intentio ſummi Pontificis, qui delegat epiſcopo, non autem eius Vicario,cauſas iſtas matrimoniales,limitata videtur ad ipſum epiſcopum. Quod ſuadetur. Quia ſi Papa noluiſſet ad epiſcopum tantùm reſtringere delegationem,vtique mentionem feciſſet de eius Vicario etiam in reſcripto delegationis, quemadmodū ſolet in omnibus breuibus, ſub illa forma,videlicet,Venerabili fratri Epiſcopo N. ſeu Dilecto filio,eius Vicario in ſpiritualibus generali, de quo ſtylo meminit Fel.in cap.eam te,
20 num.17.circa medium, extra de reſcript. Et ideò nulla mentione facta de Vicario in iſta delegatione,videtur illū excluſiſſe ab huiuſmodi cauſæ cognitione,vulg. l.cum Prætor,ff. de iud.nec vltra epiſcopum cognitio extendi debet, cum vlterius non ex-
21 tendatur voluntas, & intentio ſummi Pontificis,l.non omnis, ff. ſi cert. pet.c.cum intentionis, ext. de priuil. Rota deci.43.in nouis,Crauet. conſ. 251. num.4. ſed tamen melior eſt ratio ſuperius adducta propter vnitatem Epiſcopi, & Vicarij, qui excluſus non videtur propter epiſcopi mētionem, ſecundum Arch. in capitu. Reatina, 63.diſtin. Felin. in capit. ſi quis contra, nume.5. verſ. ſed caue, extra de foro compet.

22 Ampliatur ſupradicta declaratio, vt fieri non poſſit huiuſmodi cauſarum ſubdelegatio etiam cum cauſa, ſecundum Dec. in dicto capit. ſi pro debilitate,numero quarto,per illum

textum,in ver. niſi, ponderando iſtā dictionem,niſi,quæ facit exceptionē
23 à caſu præcedenti,vt not.in reg.peccatum,de reg.iur.in 6.in l. actione, C.de tranſact.

Et ideò cum in dicto capit. ſi pro debilitate, dictum ſit, quòd delegatus poteſt ſubdelegare ex cauſa, & ab iſto caſu graues cauſæ excipiantur, vt exceptio conueniat regulæ, iuxta not.per Doct.in l.prima, ff. de reg. iur. videtur dicendum,quòd cauſæ ita graues etiam cum cauſa ſubdelegari non poſſint; & hanc etiam partem tenuit Menoc.dict. conſ.17. numero.

24 Sed contrarium probat tex.in capitulo ſtatutum,& ibi Doct. in fine, de præben. in ſexto. Vbi collationē beneficiorum, & dignitatum in curia vacantium aliàs exequendā per ſolum epiſcopum in defectum ſummi Pontificis,exequi poteſt Vicarius generalis ex ſpeciali mandato. Ad idem tex. in capitulo,cum nullus, §. inferiores, & §.epiſcopo autem, de tempor. ordin. in 6.

Vbi Vicarius generalis literas cōmendatitias ex cauſa facere poteſt, quæ aliàs à ſolo Epiſcopo fieri poſſunt, non autem ab eius Vicario, & text. in cap.3. ſeſſ. 24. apud Concil. Trid. in decreto de reformat.

25 Sed nec etiam recedendum puto ab opinione ſupra ex Dec. relata,& Menoc.dicto conſ. 17. numero decimo,per tex.in dicto cap.ſi pro debilitate. Nec aduerſatur tex. in dicto capit.ſtatutū,§.inferiores,& in dicto §. epiſcopo autem,& in dicto capitulo tertio, ſeſſio.24. Quia licèt in ijs caſibus poſſit epiſcopus concedere Vicario ſuo collationes beneficiorum, viſitationem, & expeditionem literarum commendatitiarum, non tamen ſequitur, quòd Vicarius cognoſcere poſſit, & decidere cauſas matrimoniales.Nam licèt fuerit ha-
26 bilitatus reſpectu impedimenti ſupradictorum caſuum, non cenſetur habilitatus reſpectu alterius impedimenti,not. in capit. cum nuncius, vbi glo. Butr. Abb. & Felin. extra de teſt. l.ſi quando,C.de inoffic.teſtam. Plot. de in lit. iuran. §. ſecundo,numero 34.

27 Ampliatur, vt nec etiam epiſcopus mandare poſſit eius Vicario facultatem concedendi licentiam contrahendi matrimonium ſine denunciationibus præcedentibus,vt in hac ſpecie cōtra Vicarium Reuerendiſſimi Epiſcopi Veronen. qui licentiā huiuſmodi conceſſerat,conſuluit Menoch.dicto conſ.69.num.55.Cephal. conſ.422. numero 72. cum ſequent. ea ratione potiſſimum, quia per Cōcil.Triden. in capitulo primo, ſeſſio. 24. in decreto de reformat.matrim. cenſetur electa induſtria perſonæ epiſcopi, cuius iudicio ac prudentiæ ſancta ſynodus munus iſtud reliquit, vt poſt alios ſcribit idem Menoc. de arbit. iudic.quæſt.68. numero vndecimo,cum cæteris adductis ſupra, numero nono, & decimo, & per ſupradictos Dominos conſulentes, & ideò huiuſmodi munus epiſcopo mādatum, non poteſt Vicario ſubdelegari,vt etiam dictum fuit ſuperius.

Sed tamen videmus quotidie per Vicarios Epiſcoporum remitti ex
28 cauſa denunciationes iſtas,quemadmodum per epiſcopos. Et ratio eſt,

quia ſacrum Concil.in dicto cap.primo,ſeſſ.24. remittit iudicio, ac prudentiæ ordinarij prædictas denunciationes. Et ideò cum Vicarius Epiſcopi ſit ordinarius ſecundum verã, & communem Doctorum ſententiã, de qua dicam infra quæſtione 555. non tantùm videtur electa induſtria perſonæ epiſcopi, ſed etiam ſui Vicarij,qui tanquam ordinarius videtur in dicto decreto comprehenſus. Et vbi etiam loqueretur de epiſco-
29 po,non tamen excluderet eius Vicarium,quia & is ſub epiſcopi mentione continetur, ſecundum Archid. in cap.Reatina, 63.diſtinct. Felin. in cap. ſi quis contra, numero quinto, verſ. ſed caue,extra de foro compe. & aliàs ſacroſancta Tridentina ſynodus volens Epiſcoporum Vicarios in eius decretis excludere ab aliqua facultate,quæ Epiſcopo conceditur, inquit in cap.6.ſeſſ.24. in decreto de reformat. eis tantùm, non eorum Vicarijs, ſit permiſſum, & ex facto remiſsis ex cauſa denunciationibus per Vicarium Epiſcopi valere adhuc matrimonium, comprobat Caualcan.decíſ.Fiuiza.29.num.18. Dicens,ita iudicaſſe Papię,vti Vicarius generalis Epiſcopi,de anno 1579.& quòd eius ſententia confirmata fuit.

30 Declaratur, vt non procedat in examine teſtium, quod poteſt committi,& ſubdelegari etiam per viam nudi articuli, cap.ſignificauit, extra de off.ord.c.1. in fi. ext.de teſt. cog. cle.1.cum glo.in ver.ciuili,de off.delega. Feli. in d.c.ſi pro debilitate, nu. 4. Et quamuis aliàs cauſa alicui
31 committi non poſsit, poteſt tamen articulus committi, vt not. Arch. in c.ſtatutum,in ver.cauſæ, in princ. & ibi etiam glo.in ver.cauſæ, de reſcr. in 6.Bar.in l.more,& in l.ſolet, ff. de iuriſd.omn.iud. Alex. conſ.32. num. 13. in 4.

32 Sed contrarium etiam in hac declaratione ſentit Iac.Leonis, cõſ.47. nu.33. inter conſi. matr. diuerſ. vol. 1. per tex.in dicto cap.1.de conſang. & affin. in fin. Vbi cauſæ matrimoniales ſolummodo committũtur peritis, & tractãtur per iudices diſcretos, qui poteſtatem habent iudicandi. Et ideò cum iſti ſubdelegati non habeant poteſtatem iudicandi, ex quo huiuſmodi cauſæ ſubdelegari non poſſunt, vt ſuperius dixi, ſequitur quòd nec etiam tractari.

Verùm nec modò etiam eſt recedendum à ſententia Fel.ſuperius relata,& per cõſequens dicendum eſt, quòd examen teſtium poſsit Vicario committi.

Et ad contraria reſpondetur, quod locum habent,quando cauſæ matrimoniales committuntur, non quando ſolum examen ipſarum, vel articulus,d.c.1.in fi. de teſt. cog. cũ alijs ſupradictis.

SVMMARIVM.

1 *Matrimonialis cauſa debet cogneſci per iudicem habentem iuriſdictionem, & canonũ ſcientiam.*

2 *Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato cauſas matrimoniales cognoſcere non poteſt.*

3 *Matrimoniales cauſæ æquiparantur criminalibus.*

4 *Dicuntur graues, & arduæ cauſæ.*

5 Ardua

5 *Ardua non tranſeunt in Vicariũ, etiam cum facultate ampliſſima conſtitutum.*

6 *Matrimonialis cauſa non poteſt agitari per procuratorem non habentem ſpeciale mandatum.*

7 *Vicarius dicitur procurator Epiſcopi.*

8 *Intellectus c. 1. cum glo. in ver. poteſtatem, extra de conſang. & affin.*

9 *Matrimonialis cauſæ cognitio eſt dignitatis epiſcopalis.*

QVAESTIO XLIIII.

SEd an Vicarius Epiſcopi cauſas matrimoniales cognoſcere, ac terminare poſſit ſine mandato ſpeciali Epiſcopi? Pro affirmatiua reſpondendum ea ratione videbatur, quia ad cognoſcendum, & iudicandum de cauſa matrimoniali duo in
1 iudicante exiguntur, nempe ſcientia canonum, & quòd habeat iuriſdictionem ordinariam, vel delegatam, c. 1. vbi glo. in ver. poteſtatem, ext. de conſag. & affin. Et hæc duo inſũt Vicario Epiſcopi, vt dictum fuit ſupra in prox. q. præced. nu. 5. Ideò huiuſmodi cauſas terminare poterit, firmat in ſpecie Cucc. Inſti. iur. can. de epiſ. nu. 123. lib. 2. poſt Lambert. de iure patro. lib. 2. 3. par. q. 2. art. 3. & iterum Cucc. de Vic. epiſ. lib. eod. Inſt. nu. 105. poſt Panor. & Præpoſ. in c. fi. de cogn. ſpir. Couar. lib. 4. epit. c. 8. §. 12. num. 1.

2 Sed contrariam partem tenuerunt Bertach. tract. de epiſcopo, lib. 4. par. 6. q. 20. Rebuff. in pract. benef. tit. for. Vicar. Arch. nu. 155.

Pro qua adducitur tex. in c. accedentib. ext. de exceſſ. præla. Vbi de iure cõi cognitio cauſarum matrimonialiũ ſpectat ad Epũ, non autem ad alios inferiores, niſi ex ſpeciali conceſſione: ergo Vicarius tanquam inferior epo non poterit illas cognoſcere ſine mandato ſpeciali: idẽ probat tex. in cap. 20. ſeſſ. 24. apud Concil. Triden. in decreto de reform.

Secundò dicitur, Vicarium Epiſcopi ſine ſpeciali mandato cauſas criminales cognoſcere non poſſe, c. 2. de off. Vic. lib. 6. Et dicam latius ſuo loco, ergo nec etiam matrimo-
3 niales, quæ criminalibus æquiparantur, cap. pen. de reſti. in integ. gl. Bar. Caſtrenſ. & alij in l. 3. §. quacunque, ff. de iureiur. Bal. in ca. ad noſtram, col. 1. ext. de probat. Dec. conſ. 133. nu. 3. & 699. nu. 10. Crauet. conſ. 281. nu. 6. Paul. Meren. conſ. 86. nu. 3. Grauat. conſ. 82. nu. 2. inter conſilia matrim. diuerſ.

Confirmatur huiuſmodi ratio. Nam cauſę matrimoniales dicuntur graues, & arduæ, cum in eis agatur
4 de ſtatu hominis, vt tradunt Dec. & Grauat. in conſilijs, & locis ſuperius citatis, & poſt alios Menoc. de arbit. iud. lib. 2. caſu 205. num. 7. Illa vero, quæ ardua ſunt, non tranſeunt in Vi
5 carium etiam cum ampliſſima facultate conſtitutum, Feder. de Sen. conſil. 302. quem refert, & ſequitur Picar. conſ. 52. nu. 98. inter conſ. Meno. volum. 1.

6 Tertiò cauſa matrimonialis per procuratorem agitari non poteſt ſine mandato ſpeciali, Azo. in ſumma, de proc. glo. in c. qui ad agen. de pc. in 6. Canis inter conſilia matrimonialia, 20. nu. 1. vol. 1. ergo nec etiam

cognoſci poterit per Vicarium, qui
7 dicitur procurator Epiſcopi, c. petitio, vbi Doct. extra de procu. Gemi. in c. licèt, nu. 12. Franc. col. 2. verſ. & aduerte, de off. Vic. in 6.

8 Nec aduerſatur tex. in d. c. 1. ſupra pro contraria parte citatus, quia illum intelligit Abb. ibi, nu. 10. de epiſcopo. Nam is de iure communi habet poteſtatem huiuſmodi, vt declarat Abb. in d. loco poſt Hoſtien. ea ratione, quia cognitio cauſarum matrimonialium eſt dignitatis epiſcopalis, d. c. accedentibus, extra de exceſſ. prælat. & tradit Dec. in c. propoſuiſti, nu. 1. extra de probat.

A prima tamen ſententia maiori numero auctoritatum probata non recedo.

SVMMARIVM.

1 *Mandatum ſpeciale non prodeſt Vicario Epiſcopi in cauſis ſpecialiter delegatis Epiſcopo.*

2 *Iuriſdictio, & poteſtas futura nõ poteſt committi Vicario per Epiſcopum.*

QVAESTIO XLV.

At ſpeciale mandatum Vicarij ad cognoſcendum cauſas matrimoniales non erit ſufficiens ad illas cognoſcendas, quæ Epiſcopo de-
1 legatæ ſunt, vt poſt Doct. in clem. 2. de reſcrip. tradit Bertach. tract. de epiſ. par. 7. li. 4. q 4. Fel. in c. at ſi clerici §. fi. nu. 21. extra de iud. Feder. de Sen. conſ. 130. ad fi. Dec. in cap. quoniam Abbas, nu. 15. extra de offi. deleg. & aliàs ſcriptũ fuit ſupra, quæſt. 34. quod ſpeciale mandatum Vicarij ad diſpenſandum non prodeſt in cauſis demandatis Epiſcopo per Papam, nec ad cauſas futuras extende-
2 tur, quia poteſtas vel iuriſdictio, quæ nondum eſt, non poteſt Vicario committi per Epiſcopum, Rot. deciſ. 9. tit. de off. Vic. in antiq. & deciſ. 6. de off. deleg. in no. & deciſ. 3. de off. vic. in antiquioribus Biſſig. Fel. in c. Paſtoralis, §. quoniam, nu. 1. verſ. adde, de reſcrip. & in c. eam te, nu. 17. circa princ. extra de offi. deleg.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi non poteſt celebrare ſynodum ſine mandato ſpeciali.*

2 *Vicarius Papæ non poteſt attentare reſeruata eiuſdem ſummi Pontificis ſine mãdato ſpeciali.*

3 *Synodus Græcè interpretatur Latinè Concilium, & quale.*

4 *Vicarius Epiſcopi non debet plus poſſe circa ſubiectos Epiſcopi, quàm Vicarius Papæ circa ſubiectos Papæ.*

5 *Archiepiſcopi ſynodũ prouincialem per ſe ipſos, aut illis impeditis per coëpiſcopum antiquiorẽ congregare debent.*

6 *Vicarius Epiſcopi non poteſt capitulum conuocare.*

QVAESTIO XLVI.

Rurſus connumeratur inter ea, quæ competũt Epiſcopo ratione dignitatis etiam celebratio ſynodi, vt dixi ſupra q. 3. hoc eod. libro. Ideò quæro, an Vicarius epiſcopi poſſit celebrare ſynodum. Et nõ poſ-
1 ſe, niſi adſit mãdatum ſpeciale, probat glo. in c. tua nos, in ver. Vicarij, extra de off. Vic. iuncta glo. in c. q̃d

ad

ad translationem,in verſ.reſeruata, ibi item congregatio,extra de offic. lega. Vbi Vicarius Papæ ſine ſpeciali mandato non poteſt attentare re-
2 ſeruata ſummo Pontifici,& per conſequens congregationem concilij generalis tâquam inter ſpecialiter reſeruata connumeratam:ergo eadem ratione nec Vicarius Epiſcopi poterit celebrare ſynodum ſine ſpeciali mandato. Nam Græcè dicitur ſynodus, Latinè verò interpretatur concilium,cap. 1. 15.diſti. & communi-
3 ter accipitur pro illa congregatione, quam facit Epiſcopus ex clericis ſuæ diœceſis, Abb. in c. Oſius epiſcopus in 4.no.extra de ele. & in c.conquerente,in 2.not.extra de off.ord.

Nec Vicarius Epiſcopi debet plus poſſe circa ſubiectos epiſcopi, quam
4 Vicarius Papæ,vt docet Abb.in dic. c.tua nos,nu. 5.& hâc partem tenuit Rebuff.in pract.benef.tit.forma Vic. Archiep.nu.151.Henric.Bott. tract. de ſynodo epiſ par. 2.nu.1.& 2. Cuc. Inſti.iur.cano.de vic.epiſ. num.107. Declaratur, vt non procedat in congregatione ſynodi prouincialis,vt in 18.diſt.per totum,& ca.quod ſuper,
5 extra de maior.& obed.cap.ſicut,de accuſ.Abb.in c.conquerente,num.2. ad finem extra de off. ordin. Concil. Trid.c.2.ſeſſ.24.in decreto de refor. Nam Archiepiſcopi ſynodum prouincialem per ſe ipſos , aut illis impeditis per coëpiſcopum antiquiorem congregare debẽt,d.c. 2. ſeſ.24.
6 Secundò declaratur , vt non procedat in congregatione canonicorũ, ad quam perficiendam Vicarius epiſcopi non admittitur , Concil. Trid. cap.6.ſeſſio.25. in decreto de refor.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopi quales accedere debeant ad Concilium Prouinciale.*
2 *Epiſcopus impeditus mittere poteſt vicarium ad Concilium. Ampliatur,nu.3.& 7. Declaratur,nu.5.6.& ſeq.*
4 *Andreas Luſcus I.C. Montauienſis,Gubernator Beneuenti laudatur.*
8 *Vicarÿ ſeptem pro totidem Epiſcopis abſentibus impeditis ad vniuerſale Concilium quando tranſmiſſi fuerunt.*

QVAESTIO XLVII.

ET quoniam epiſcopi omnes accedere debent ad Concilium pro-
1 uinciale,exceptis ijs, quibus eſſet cũ eminenti periculo transfretandum, diſt.17,per totam, ca.epiſcopus,15. diſt.Concil.Triden.c.2.ſeſſ.24. in decreto de reformat.Bero.quæſt.fami. 136. num.8.

Quæro in propoſito,an epiſcopus infirmitate detentus, aut ſatis graui neceſſitate,mittere poſſit ad Concilium eius Vicarium? & poſſe probat tex.in d cap.epiſcopus,ibi,in perſo-
2 na ſua legatum mittat ſuſcepturus (ſalua fidei veritate,) quidquid ſynodus ſtatuerit,Abb.in c.ego, nume.5. extra de iureiur. & hanc ſententiam defendit Henr.Bott.in tract. de ſynodo,par.2.num.2. latè Bero. d.q.136. nume.9. dicens, quòd Epiſcopi, qui concilio adeſſe debent , comparere poſſunt per procuratores , qui tales eſſe debent,quod per ſe,& ſuo nomine principaliter poſſint Concilio intereſſe, vocemque dare,per tex.in c.

ſancta,& ibi ſcribentes, diſtinct. 1. & Abb. in c.ſcriptum, col. 2. poſt gl. extra de elec. ergo etiam per Vicarios, qui dicuntur procuratores Epiſcoporum, cap. petitio, vbi Doct. extr. de procur. Domin. in c. licèt, n. 12. Fran. col. 2. verſ. & aduerte, de off. Vic. in 6. & pro hac parte reſpondit Burſ. conſ. 107. num. 10. vol. 1. referens hoc idem conſuetum in pluribus concilijs particularibus, quę in ordine recenſet per totam 3. & 4. colum. poſt Pet. de Monte, & Famaguſt. in eorũ trac. de concil. vbi etiam ponitur forma mandati, & alios ibi citatos.

3 Ampliatur, vt Epiſcopus mittere poſſit procuratorem, & Vicarium non tantùm ad Concilium prouinciale, verùm etiam ad vniuerſale œcumenicũ, ad quod totius orbis Epiſcopi cõuocantur, vt conſuluit Burſ. dicto conſ. 107. d. num. 8. cum ſeq. & per totum, poſt Pet. de Monte, Famaguſt. & alios ibi citatos.

Et quamuis Cardinalis Iacobat. Campeg. & Turrecrema. in locis relatis per Burſat. in prælleg. conſil. num. 10. ad finem, dicant Epiſcopos quantumuis impeditos non poſſe p procuratorem etiam cõepiſcopum intereſſe concilio, niſi auctoritate Papæ, vel Concilij, tamen ſententiam præcedentem cõprobat Burſat. multis rationibus, & exemplis per totũ ferè illud conſilium, & maximè, num. 8. 10. & in 4. colu. & vltra eum ſatis commodè probatur in d. cap. epiſcopus, diſt. 19.

Sed hanc ampliationem mihi aliàs diſcutienti reſtringebat Magnificus Dominus Andreas Luſcus Montaüienſ. I.C. præſtantiſſimus, tunc Beneuenti, nunc autem Ciuitatis Caſtelli ſub Sixto V. Pont. Max. Gubernator, vt procederet, vbi conſtitueretur procurator vnus de collegio, & ſic cõepiſcopus, & allegabat Burſat. d. conſ. 107. nu. 9. vbi dicit, credere partem tutiorem, ſi vni de collegio, & ſic alteri epiſcopo, vel ſimili demandetur, de mente Roſel. Abb. Alex. Gemin. & Io. Andr. in locis per eum adductis, & Bero. d. q. 136. Et licèt iſti auctores à Burſa. relati non ita loquantur, prout relati ſunt: tamen huiuſmodi ſententia comprobari videtur ex tex. per eoſdem auctores citato in c. quia propter, §. illud, vbi Abb. nu. 1. de elect. dicit, q vices debent committi alteri de collegio, per tex. in d. §. illud, & in cap. pen. eod. tit. lib. 6.

4

5

6 Verumtamen cum præſtare votũ in concilio ſit actus iuriſdictionis, vt fatetur Burſat. d. conſ. nu. 7. non videtur eius delegatio prohibita alteri non epiſcopo, c. quod ſedes, in gl. 1. c. paſtoralis, ext. de off. ord.

Nec video, quòd prohibeatur demandari Vicario non Epiſcopo, niſi ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, vt latè ſcripſi ſupra, q. 5. nõ autem, quæ ſunt iuriſdictionis ac dignitatis, vt

7 etiam ſcripſi ſupra, q. 28. Et ideò abſolutè crederem, verius eſſe epiſcopum mittere poſſe ad concilium vniuerſale procuratorem, & Vicarium etiam, non epiſcopos, vt volunt Famaguſt. & Pet. de Monte, relati per Burſat. d. num. 8. qui refert in ordine

8 plura vniuerſalia concilia, in quibus procuratores nõ epiſcopi, monachi, presbyteri, ac Vicarij deſcripti fuerunt pro epiſcopis abſentibus impeditis,

ditis,& ſpecialiter, num. 10. refert, quod in Concilio Toletano quarto tempore Honorij Papæ anno 622. poſt 62. epiſcopos , poſtremo loco ſeptẽ Vic. ſubſcripti reperti fuerũt.

SVMMARIVM.

1 *Synodaticum,vel cathedraticum, qualiter , & quando ſoluatur epiſcopo.*

2 *Epiſcopus habet quartam decimarum ab eccleſiis decimas percipientibus.*

Et quartam ex mortuarijs.

3 *Procurationem ratione viſitationis.*

4 *Subſidium charitatiuum.*

Et quando,num.ſeq.

6 *Vicarius epiſcopi non poteſt exigere ſine mãdato ſpeciali quartam decimarum , mortuariorum , ſynodaticum , & ſubſidium charitatiuum.*

7 *Vicarius Epiſcopi agere, ac experiri poteſt in iudicio, ac ſi eſſet procurator.*

QVAESTIO XLVIII.

Dixi etiam ſupra, quod ratione dignitatis Epiſcopus habet cẽſum de prouẽtibus eccleſiaſticis ſingulis annis in ſignum ſubiectionis,
1 quod ſpeciali voce dicitur ſynodaticũ,vel cathedraticũ eo,ꝙ ob honorẽ cathedræ perſoluatur,nõ excedẽs duos ſolidos argẽteos, vel aureos,ſecundũ loci cõſuetudinẽ in qualibet eccleſia : prout etiam habet quartã
2 decimarũ ab eccleſijs decimas percipiẽtibus, & quartã ex mortuarijs, videlicet,ex his,quæ relinquũtur eccleſijs occaſione funerum . Necnon
3 procurationem ratione viſitationis exigendam conſideratis facultatibus eccleſiæ, & ſubſidium charitati-
4 uum ex cauſa manifeſta, & rationabili , quando epiſcopatus eſt grauatus onere debitorum , vel eſt tenuis, & non ſufficit ad eum idoneè ſuſten-
5 tandum,vel quando ire vult ad concilium,ad Papam,vel ad Regem pro communibus negotijs , vt hæc omnia habentur in c. cum venerabilis , vbi Abb.ext.de relig. do. c. conquerente,vbi etiam, num.3.ext.de offic. ord.cle.dudum, §.huiuſmodi, de ſepul.gl.in c.procurationes,in ver.viſitationis,de cenſ. Bal.in l.1.in fi. C. de oper.liber. & in l.ſi quis ad declinandam, §.in omnibus col.3.C. de epiſc.& cler.Oldr. conſi. 104.Fel. in c.cum ex officij, col.1.cum alijs ſeq. ext. de præſcri. Io. Hugo in trac. de off.quat.præla.tit.de exac. epiſc.per totum, latè Henric.Bott. in tract. de ſynod.epiſc.par.3.numero 76.cum ſequen.Lancellot.Inſtit.iur.cano. de immunit.eccle.& de cenſ.in princip. cum §. ſequen. & §. vlterius , & de canonica portione , §. canonica , & de decim.§. fin.Concil. Triden. in c. 12 & 13.ſeſſio. 25.

Ideò quæro , an huiuſmodi exactiones fieri poſſint per Vicarium
6 Epiſcopi?Et non poſſe,niſi adſit mãdatum ſpeciale,vel generale cum libera,probat tex.in l.procurator,cui generaliter, vbi Doct.ff.de procura. & in capit. qui ad agendum,de procur.in ſexto,Ancaran conſilio ſexageſimo numero ſecundo.Dicens, Vicario epiſcopi cõmiſſam eſſe iuriſdictionem,non autem exactionem debitorum . Et quia Vicarius epiſ-
7 copi agere,& experiri poteſt,ac ſi eſſet

ſet procurator, Ioan. And. poſt Hoſtien. in capitulo. petitio, de procura. ſequitur Geminian. in capi. licèt, numero duodecimo, Franc. colum. ſecunda, verſic. in ea. gloſſ. in fine, regulariter dicens, quod Vicarius epiſcopi poteſt eſſe in iudicio, & extra, agendo, & defendẽdo, ſicut procurator, ſed procurator prædicta exigere non poteſt ſine ſpeciali mandato, dicta l. procurator, ergo nec Vicarius epiſcopi.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus eſt executor piarum voluntatum.*

2 *Vicarius epiſcopi pias voluntates exequi non poteſt ſine mandato ſpeciali.*

Et niſi adſit cauſa, num. 6.

3 *Executor teſtamentarius non poteſt facere ſubexecutorem.*

Declaratur, num. 4.

5 *Piæ cauſæ fauor iuris ſubtilitates reſcindit.*

7 *Vicarius epiſcopi non dicitur habere mandatum ad liquidandum fructus.*

QVAESTIO XLIX.

Eſt etiam conſtitutus epiſcopus executor piarum voluntatum,
1 in l. ſi quis ad declinandum, §. vbi autem, verſ. ſi enim. C. de Epiſc. & cler. ſcribit late Menoch. ad quartum remedium adipiſ. num. 256. cum ſequ. Cucc. Inſtit. iur. cano. de epiſc. num. 142. cum ſeq.

2 Quæro igitur, an pias voluntates exequi poſſit eius Vicarius? Et non poſſe, niſi cum ſpeciali mandato, docet Bal. in l. nulli, num. 8. vbi dicit, ita ſeruari in pract. C. de probat. Cuius axioma ex eo confirmatur. Nam licèt executor teſtamentarius facere non poſsit ſubexecutorem, tanquam
3 electa ſit fides eius, & induſtria ſuæ perſonæ, vt probatur in d. l. nulli, in ver. pro ſua conſcientia, vbi Bald. hoc firmat, num. 4. cum multis concordantibus adductis per Tiraquel. de priuil. piæ cauſæ, priuil. 31. Tamẽ in legatis ad pias cauſas poteſt hu-
4 iuſmodi officium delegari, Bal. in c. cum cauſis, de elec. ſequitur Tiraq. d. priuil. 31. in fi. ea ratione, quia fauor piarum cauſarum reſcindit iuris ſubtilitates, per not. in c. cum ti-
5 bi, de teſta. & alia, quæ congerit Tiraq. in d. loco.

6 Declaratur, vt epiſcopus in huiuſmodi exactionibus committere poſſit vices ſuas ex cauſa, Bal. in d. l. nulli, d. num. 8.

7 Secundò declaratur, vt Vicarius epiſcopi non cenſeatur habere mandatum ad liquidandum fructus, Achil. deciſ. Rot. manuſcript. 250.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi executores fideicommiſſarios, & laicos compellere poteſt ex officio ad exequendum pias defunctorum voluntates.*

QVAESTIO L.

Non ſolum autem Vicarius epiſcopi pias exequi poteſt voluntates, ſed etiam compellere execu-
1 tores, ſiue fideicõmiſſarios vltimarum voluntatum, vt illas expleant poſt ſuſceptum ab illis mandatum, cap. Ioannes, cap. ſi hæres, cap. tua nobis,

nobis,& ibi Canoniſtæ, extra de teſta. Pauin.tracta. de poteſta. capitu. ſede vacante, prima part. princip. quæſt. 8. numero quinto, vſque ad finem,& ſecunda par. princip. quæſt. 7. per totam,& aliàs Vicarium epiſcopi poſſe ex officio ſuo compellere laicos ad exequendum pias defunctorum voluntates, tradit Gemi. conſ. 114. numero quinto.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi poteſt prorogare tẽpus executoribus piarum voluntatum.*

2 *Iuriſdictio voluntaria trãſit in Vicarium epiſcopi.*

QVÆSTIO LI.

NEcnon etiam poteſt prorogare tempus executoribus pia-
1 rum volnntatum, etiam ſi ſint iuris, vel conſtitutionis ſynodalis, vt reſpondit Calder. conſi. 5. tit. de offic. Vic. Felin. in cap. ex parte, col. 3. poſt numerum primum, verſ. vnde cogitabam, extra de conſti. Ea ratione,
2 quia iſta prorogatio eſt iuriſdictionis voluntariæ, quæ quidem tranſit in epiſcopi Vicarium, vt per Fel. in loco præcitato, & dicam latius infra, qu.

SVMMARIVM.

1 *Ordinarius rationem exigere poteſt a religioſis etiam exemptis de teſtamentorum executionibus, & circa illas punire delinquentes.*

QVAESTIO LII.

SIcut etiam tanquam ordinarius rationem exigere poteſt a reli- 1 gioſis etiam exemptis de teſtamentorum executionibus, quas geſſerunt, & delinquentes circa illas punire, vt in clemen. 1. vbi glo. & Canoniſtæ, de teſta. quem tex. in cap. ſede vacante, & Vicario, citat Pauin. de offic. & poteſta. cap. ſede vacan. 1. par. princip. quæſtio. 8. nume. 5. & 2. par. princip. q. 7. numer. 6.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi adire poteſt hæreditatem lucroſam delatam eccleſiæ cathedrali, quando habet mandatum ſpeciale.*

2 *Vicarius epiſcopi non poteſt conſtituere Occonomum eccleſiæ ſine mandato ſpeciali.*

QVAESTIO LIII.

ET ſi contingat lucroſam hæ-
1 reditatem eccleſiæ cathedrali deferri, eandem adire poſſe Vicarium epiſcopi, probat Pauin. de offic. & poteſta. cap. ſede vacan. 2. par. princip. q. 8. nume. 27.

Quod ego verum eſſe exiſtima-
2 rem, vbi adeſſet mandatum ſpeciale. Ea ratione, quia Vicarius epiſcopi œconomum eccleſiæ conſtituere non poteſt, niſi adſit ſpeciale mandatum, Lap. allegat. 8. vbi apoſt. Mandoſ. in ver. œconomum, Felin. in cap. quoniam, in fine, poſt Butr. ibi relatum, extra de offic. ord.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi quando poſſit in aliquo commutare voluntatem teſtatoris.*

QVAE-

QVAESTIO LIIII.

QVin etiam in erectione eccleſiæ,& applicatione bonorum eidem relictorum, in aliquo poſſe Vicarium epiſcopi commutare teſtatoris voluntatem, deciſum fuit in Rota teſte Moheda. deciſio. manuſcrip. 124.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi non habet ordinariam iuriſdictionem, ſed delegatam, & nume. ſeq.*
9 *Communis, quòd habeat ordinariam.*
Ampliatur, num. 33. 34. 35. cum ſeq. vſque ad finem.
2 *Epiſcopus dare non poteſt iudicem ordinarium.*
Declaratur, num. 26.
3 *Epiſcopus Principi inferior quoad iuriſdictionem.*
4 *Delegatus iuriſdictionem amittit morte delegantis.*
5 *Iuriſdictio Vicarij finitur morte epiſcopi.*
6 *Vicarius epiſcopi non poteſt conſtituere delegatum ad vniuerſitatem cauſarum.*
Declaratur, num. 25.
7 *Iuriſdictio pars dominij dicitur.*
Declaratur, num. 28.
8 *Correctio iuris ciuilis, & canonici vitanda.*
10 *Iuriſdictio a quibus detur, & numero 24.*
11 *Vicarius epiſcopi an fiat cū conſenſu capituli, & numero 12. 13. cum ſequen.*
14 *Epiſcopi hodie contra capitula, omnia iura illi competentia vſurparunt de conſuetudine.*
15 *Argumentum a poteſtate Archidiaconi ad Vicarium epiſcopi valet.*
16 *Iuriſdictio epiſcopi eſt ordinaria.*
17 *Epiſcopus æquiparatur Comiti, vel Baroni, & Duci.*
18 *Subſtitutus Comitis, vel Baronis, dicitur ordinarius.*
19 *Iuriſdictio in certo territorio cōceſſa dicitur ordinaria.*
20 *Diœceſis dicitur territorium Epiſcopi.*
21 *Vicarius Epiſcopi dicitur territorio præeſſe.*
22 *Poteſt decretum interponere in alienationibus minorum.*
23 *Decreti interpoſitio delegari non poteſt.*
27 *Vicarius dicitur aſſociatus epiſcopo in iuriſdictione.*
29 *Vicarius epiſcopi incognitus eſt a iure ciuili.*
30 *De Vicarijs epiſcoporum paucis in locis mentio fit apud Gregorianum.*
40 *Delegatus differt ab ordinario quadraginta modis, remiſſiue relatis.*

QVAESTIO LV.

ET quoniam vidimus ſupra poſtatem Vicarij epiſcopalis in ijs, quæ competunt epiſcopo ratione ordinis,& dignitatis; tranſeamus ad ea, quæ ſunt iuriſdictionis. Et videamus in primis, an Vicarius Epiſcopi habeat ordinariam iuriſdi-
1 ctionem. Nam Goffred. in ſumma, de offic. Vica. nume. 2. dicebat Vicarium Epiſcopi eſſe delegatum ad vni-

vniuerſitatem cauſarum, non autem ordinarium, ſequitur Alciat. rubri. num. 24. cum ſeq. extra de offic. ord. Rimin. ſen. in rubr. ff. de off. eius. Quorum ſententiam probat glo. in capit. 2. in ver. ſtatuuntur, extra ne prælati vices ſu. Vbi dicitur Epiſco-
2 pum dare non poſſe iudicem ordinarium, ſed ſolùm Principem, vel legem, quod etiam dixerunt Doct. in l. more, ff. de iuriſdi. om. iud. Alexan. rub. num. 17. & ibi alij, ff. de off. eius.
3 & ideo Epiſcopum excludi Principi inferiorem, vt in ſpecie arguit Spec. lib. 1. par. 1. tit. de offi. ord. numer. 5. poſt glo. in dicto capitulo 2.

Secundò adducitur hæc ratio. Qui habet iuriſdictionem ordinariam, non amittit eam, ſi ille moriatur, qui ei dedit iuriſdictionem; ſe-
4 cus ſi habet delegatam, cum eam amittat morte delegantis, d. l. more, & ibi Doct. glo. & Doc. in clemen. ſecunda, de reſcript. At morte epiſcopi extinguitur iuriſdictio Vicarij, cap. 2. de offic. Vicar. in 6. ergo Vicarij iuriſdictio eſt delegata, non autem ordinaria.

6 Tertio dicitur, Vicarium Epiſcopi non poſſe conſtituere aliquē delegatum ad vniuerſitatem cauſarum, cap. clericos, vbi Hoſtien. & alij, extra de offic. Vicar. Sed iſtud non conuenit ordinario, ſed delegato, l. 1. ff. de off. eius, ergo Vicarius epiſcopi dicitur delegatus, non autem ordinarius.

Quarto, ſi iuriſdictio Vicarij eſſet ordinaria, ſequeretur, quòd apud duos eodem tempore eſſet in ſolidū, videlicet, apud epiſcopum, & eius Vicarium, cum habeant vnum, & idem tribunal. cap. 2. de conſuetu. in
7 ſexto. Hoc autem eſſe non poteſt, cum iuriſdictio ſit pars dominij, argu. l. ſi vt certo, § ſi duobus, ff. commoda. Ergo neceſſe eſt dicere, quòd epiſcopus habeat ordinariam, vicarius verò delegatam iuriſdictionē.

Vltimo confirmatur. Nam quoties in iure ciuili vnum eſt clarum, & de iure pontificio eſt dubium, debemus ſtare iuri ciuili. Cum in
8 dubio non inducatur correctio iuris ciuilis, & canonici, cap. 1. & 3. de oper. no. nun. Sed certum eſt de iure ciuili, quod ordinaria iuriſdictio non creatur, niſi a Principe, a lege, vel à conſuetudine, d. l. more, vbi Doctor. meritò vicarius non habet ordinariam, cum habeat ab epiſcopo iuriſdictionem, non autem a Principe, vel à lege, aut a conſuetudine, vt ſuperius ex gl. in d. c. extra ne præla. vices ſuas, dictum eſt.

9 Sed contrariam ſententiam, nempe, quod Vicarius epiſcopi habeat iuriſdictionem ordinariam, tenuerunt glo. in cap. Romana, in ver. generaliter, & ibi Docto. de appell. in 6. in capit. tua, in ver. Vicarij, extra de offic. vica. in c. perlectis, 21. diſt. in cap. licèt, in verbo, officialem, vbi Gemin. nu. 6. ad fi. poſt Ioan. Andr. & alios gloſſatores, de offic. vicar. in 6. Hoſtien. in ſumma, de offic. vicar. nume. 2. in fi. Archid. in c. 1. in princ. de off. vicar. in eodem libro ſexto, & in cap. non putamus, vbi etiam alij Canoniſtę, de conſuetu. eodem libro ſexto, Butr. in cap. tua, num. 8. extra eodem titu. de off. vicar. & ibi etiam Innoc. & Abb. num. 3. Hoſtien. Imo. & Abb. in c. fi. de iudic. Aret. rub. nu.

7. Inſtit. de excep. abb. in cap. quoniam, numer. 3. extra ne præla. vices ſuas, & in cap. fin. num. 2. de fide inſtru. & in c. fin. num. 1. de re iud. & in c. ſi quis contra, num. 30. cum ſeq. de foro compet. Fel. in rub. num. 4. Bero. num. 12. & 13. cum ſeq. & nu. 26. extra de offic. deleg. Specul. rub. de off. ord. num. 2. Bal. in l. aliquando, num. 2. ff. de off. proconſu. Alexan. in d. rub. num. 17. Iaſ. numero ſecundo, Calephat. numer. 48. poſt alios relatos. ff. de offic. eius, Socin. in l. more, nu. 13. ff. de iuriſd. om. iud. Bertach. de Epiſc. libro 4. par. 6. titu. de Vic. epiſc. Maran. de ord. iudic. 4. par. di. 5. princ. num. 12. Anton. de Pret. tra. de iuriſdict. epiſc. cap. 6. numer. 44. Rom. ſingul. 58. num. quarto, Franc. Marc. quæſt. Delphin. 317. numer. 7. parte prima, Bello. lib. 1. ſupput. cap. 11. num. 3. Nic. Mill. in repet. in ver. Vic. ſiue officialis epiſcopi. Oct. Veſtr. lib. 3. prac. c. 3. num. 2. Foller. in pract. cri. cano. 1. par. moral. numer. 119. Quint. Mandoſ. in praxi, form. 14. in ver. Vicarium, & in reg. cancell. 24. de male promotis, qu. 6. nu. 6. Bero. conſi. 21. num. 34. volum. 1. Rolan. conſ. 75. num. 17. in 3. Couar. de pract. q. c. 4. num. 7. & libr. 3. var. reſol. c. 20. num. 4. Cucc. Inſt. iur. can. de Vicarijs, titulo octauo, nume. 15. libr. 2. Gaſpar Caball. & ad Conſti. Aegid. lib. 3. c. 17. nume. 1. & hæc eſt communis opinio, vt teſtatur Paul. de offic. & poteſta. cap. ſede vacan. 1. par. princ. q. 2. nu. 2. ſubdens hanc eandem ſententiam eſſe etiam de iure veriſſimam.

Pro hac communi ea potiſſimum ratio adduci ſolet. Nam ordinaria iuriſdictio datur à lege viua, ſiue mortua, vel à conſuetudine, ſiue ab
10 Vniuerſitate, cui a lege, vel canone Iudicem creare & facere permittitur, d. c. Romana, & dicto c. tua. in plebibus. 63. d. §. nos igitur, in Auct. defenſ. ciuita. & l. fina. C. de Iuriſd. om. Iudi. cum cæteris adductis per Alex. in d. rub. nume. 17. ff. de offic. eius, & latius Bero. in rub. nume. 13. extra de offic. deleg. & conſ. 22. num.
11 34. volum. 1. At Vicarius Generalis epiſcopi non fit a ſolo Epiſcopo, ſed cum conſenſu & auctoritate capituli, & ſic ab Vniuerſitate, quæ ex capitulo & epiſcopo conſiſtit. c. nouit & c. quanto, extra de his, quæ fiunt à prælat. ſine conſenſu cap. ergo habet ordinariam.
12 Nec dicatur, quòd Vicarius epiſcopi à ſolo epiſcopo fiat, c. 2. cum glo. extra ne præla. vices ſuas, & c. 2. de off. ord. in 6.
13 Quia, vt inquit Bero. in dicta rub. num. decimotertio, ibi non excluditur capitulum, a quo Vicarius de iure fieri dicitur. Vel reſpondetur ſecundum Bero. ibi, numero decimo quarto, quòd illa iura loquuntur de
14 conſuetudine, ſecundum quam hodie epiſcopi aduerſus capitula omnia iura, quæ ſibi competebant, vſurparunt, vt dicitur in capitulo, ea noſcitur, extra de his, quæ fiunt à prælato ſine conſenſu capituli. c. irrefragabili. §. exceſſus de offi. ord.

Qua conſuetudine ſic ſtante hodie epiſcopus non dat iuriſdictionẽ Vicario, ſed conſuetudo, cuius auctoritate hodie ſolus epiſcopus Vicarium facit: & ideo Vicarius olim à capitulo & epiſcopo & ſic ab Vniuerſi-

uerſitate, & hodie à conſuetudine
habet iuriſdictionem, & ſic dicitur
habere ordinariam. l. & quia.ff. de
iuriſdi.om.Iud. glo.in dicto capitu-
lo, Romana, de appella. in ſexto, &
in cap.dilecti, extra de offic. Archi.
cum cæteris ſuperius adductis.

Secundo adducitur textus in capi
tulo, adhæc, extra de offic. Arch. &
in capitulo primo, de off. Archi. Vbi
Archipresbyteri & Archidiaconi di
cuntur Vicarij epiſcoporum & ha-
bere ordinariam iuriſdictionem, er-
go etiam vicarius epiſcopi, arguen-
do ab Archidiacono ad vicarium,
15 iuxta Innocen. & Ioan. Andr. in ca-
pitulo adhæc, in verſicu. ardua, ex-
tra de offi. Archi. quos refert & ſe-
quitur Mari. Soc. in c. ſicut vnire, nu.
45. extra de exceſſ. prælat.

Tertio epiſcopus & eius Vicarius
faciunt vnum & idem tribunal, vnũ
& idem conſiſtorium, & habent vnã
& eandem perſonam, capit. 2. cum
glo. de conſuetu. libro ſexto, capitu-
lo, Romana, de appella. in ſexto, glo.
in clementina ſecunda, de reſcrip. &
16 dixi ſæpius, ſed iuriſdictio epiſcopi
eſt ordinaria, Specula. in rub. de offi-
cio ordinarij, parte ſecunda, num. 1.
Cardi. in clemẽtina prima. §. adhæc
num. 4. extra de ſtatu monacho. Ale-
xan. rub. num. 4. ff. de iuriſd. om. Iud.
Vant. de null. titu. de null. ſent. ex de-
fec. Iuriſd. deleg. num. 5. ergo etiam
eſt ordinaria Iuriſdictio Vicarij.

17 Quarto, epiſcopus æquiparatur
Duci, Comiti, vel Baroni, Iaſ. in l. 1.
num. . . . ff. de off. eius, poſt Bart. in
l. ſecunda, in princi. vbi Alexan. ff. de
ver. ob. Vnde ſicut ſubſtitutus Co-
18 mitis vel Baronis dicitur ordina-
rius, ſecundum Iſern. in conſti. in lo-
cis demanij, la. 1. quem refert & ſe-
quitur Maran. de Ord. Iud. num. 10.
eodẽ modo dicitur Ordinarius ſub-
ſtitutus epiſcopi, & ſic Vicarius.

Quinto, quando conceditur iuriſ-
dictio in certo territorio, dicitur cõ
cedi Iuriſdictio ordinaria, Bar. in l.
19 more, vbi Iaſ. num. 53. ff. de Iuriſdi.
om. Iud. Abb. in d. c. tua, num. 3. in fi-
ne, ergo eodem modo quando epi-
ſcopus concedit Iuriſdictionem ſuo
Vicario in eius diœceſi, quæ dicitur
20 territorium ipſius epiſcopi, Ancar.
in clementina ſecunda, columna pri
ma, q. 1. de reſcr. dicens, quòd Vica-
21 rius epiſcopi præeſt territorio, quod
alij non habent, Fel. in c. Rodulphus,
numer. 8. col. 8. ver. eſt autem diœce
ſis, extra de.

Sexto loco, Innocen. in d. c. tua,
hoc adducit argumentum: Vicarius
poteſt decretum interponere in alie
22 nationibus minorum, l. 2. C. de off.
eius qui vicem alt. ger. Rolan conſil.
86. num. 23. cum ſequ. vol. 1. ſed hæc
cum requirant cauſæ cognitionem,
delegari nõ poſſunt l. ne quidquam,
23 §. 1. vbi Doc. ff. de off. proconſ. ergo
fiunt auctoritate ordinaria, & ſic Vi
carius eſt Iudex ordinarius, non au-
tem delegatus.

Septimo, qui habet ordinariam
Iuriſdictionem, Iudicem dare poteſt
24 l. more, vbi Doct. ff. de Iuriſd. omn.
Iud. ſed Vicarius epiſcopi Iudicem
25 dare poteſt, vt in c. clericos, de off.
Vic. & c. 1. de off. Vic. in 6. & vtrobi-
que Canoniſtæ, & dicam latius infra
q. nu. ergo habet iuriſdictionem or-
dinariam. Confirmatur, quia non ſo
lum Iudicem dare poteſt & interpo-
nere

nere decretum, vt ſuperius dictum eſt, ſed etiam curatorem dare ipſis minoribus.c.2. de iud.quæ datio curatoris non poteſt delegari tãquam requirens cauſæ cognitionem.l. ne quicquam §.vbi decretum ff.de offi. Proconſ. ergo Vica. eſt ordinarius, non autem delegatus.

Non obſtant modò adducta ſuperius in contrarium; Nam reſponſio ad multa patet ex ſupradictis, & ſpecialiter reſpondendo, dicitur, quòd gloſſ.in dict.c.2.verſi.ſtatuuntur, nõ negat Vicarium epiſcopi eſſe ordinarium, & licèt dicat epiſcopum nõ poſſe dare ordinarium, ſed ſolùm Principem, vel legem, tamen lex ipſa eſt, quæ dat Iuriſdictionem Vicario, ſecundum gloſſ.in dicto cap. Ro-
16 mana in ver. generaliter, de appell. in 6.Hoſt. in ſumma de offic. Vicar. num. 2.in fi.Abb.in dicto c. quoniã, in fi.Dicens quod epiſcopus proprie non dat iuriſdictionem Vicario, ſed lex ipſa miniſterio, & facto epiſcopi interueniente, firmat Veſtr.quamuis de prædictis non faciat mentionem, lib.13.pract.c.num.2.

Prout etiam reſpondetur, quòd Epiſcopus in ſua diœceſi eſt Dux, vt ſuperius dictum eſt, cuius ſubſtitutus, ſicut eſt ordinarius, vt etiam ſupra dictum eſt, ita etiam eſſe debet Vicarius epiſcopi, ſicut etiã reſpondetur non valere conſequentiam: iuriſdictio non eſt mandata à lege, nõ à Principe, neque à conſuetudine, ergo eſt delegata. Nam eſt tertia ſpecies, quam habet is, cui mandata eſt iuriſdictio, & ſic non ſequitur, nõ eſt ordinaria, ergo eſt delegata.

Minus obſtat, quòd habẽs iuriſdictionem iure proprio, non amittat eam, ſi moriatur, & quod Vicarius, qui amittit iuriſdictionem morte epiſcopi, habeat delegatam, vt ſuperius dictum fuit.

Nam reſpondetur, quòd illa iuriſdictio, quæ transfertur ab epiſcopo in Vicarium, extinguitur, non tãquam delegata, ſed tanquam acceſ-
27 ſoria, cum Vicarius ſit epiſcopo aſſociatus in iuriſdictione, Archid. in c.in noua.16.q.7.Abb. conſ. 21. nu. 2.par.1.Menoch.conſi.51. numer.2. vol.1.Ideo extinguitur morte principalis, reg.acceſſorium, de reg. iur. in 6.& in terminis, Iaſ.in l.more, nu. 18.ff.de iuriſd.omn. iud.

Ad tertium argumentum reſpondetur, prout ſupra in ſeptimo fundamento, vbi dictum fuit, Vicarium epiſcopi iudicem dare poſſe, ſaltem ex cauſa, prout etiam latius dicam, infra q.

Quartum vero argumentum de dominio ad iuriſdictionem, non va-
28 let, ob rationis diuerſitatem inter vnum, & aliud, ſecundum Barto. in l. Pomponius, de re iud. quam diuerſitatem rationis probat tex.in l. obſeruandum.l.2.ff.de offi.proconſ. l.legatus.l.pen.ff.de off.conſ.

Vltimum vero euitatur, negando quòd ſit dubium in iure canonico vicarium epiſcopi habere ordinariam: cum ſimus in claris, ex ſupradictis, prout etiam negatur ſententiam contrariam certam eſſe de
29 iure ciuili, cum Vicarius epiſcopi ſit à iure ciuili incognitus, ſed à iure canonũ introductus, vt inquit Rim. iun.rub.nu.159.ff.de offic.eius, & alibi ſcribit, Card.in cle.1.num.19.de offic.

offic. Vic. quòd in volumine Grego-
30 riano paucis in locis de iſtis Vica-
rijs mentio fit, ſed in ſexto pluries.

31 Ampliatur ſupradicta communis ſententia, vt locum habeat etiam in Vicario capituli ſede vacãte, Pauin. de pot. cap. ſede vac. 2. par. prin. q. 10. num. 8 & 9. ea ratione, quia præeſt territorio, & habet à lege iuriſdictionem, ſicut Vicarius epiſcopi.

Secundo ampliatur, vt Vicarius epiſcopi habeat ordinariam iuriſdi-
32 ctionem habitu, etiam ſi nunquam ſedet pro tribunali, Nicol. Mill. in repert. in ver. Vicarius, ſiue officialis epiſ. poſt Rom. quẽ citat cõſ. 377.

33 Declaratur iſta communis, vt locum habeat in Vicario generali epiſcopi, non autem in officiali, ſiue foraneo Vicario, vel rurali, deputato in vna terra diœceſis, vel in certa parte cauſarum, gl. in cl. 2. in ver. foraneus, vbi Ancar. col. 2. Imo. num. 64. de reſcrip. Innoc. in c. Romana, in ver. generaliter, de appell. in 6. Bar. in l. 1. §. fi. ff. quis, & à quo. Bal. in rub. vbi Fel. num. 3. & 4. Bero. nu. 7. 8. & 26. extra de off. deleg. Alex. in rub. num. 17. ff. de off. eius, & conſil. 12. num. 3. in 6. Maran. de ord. iud. 4. par. diſt. 5. princ. n. 14 Nicol. Mill. in reper. in ver. Vicarius foraneus, Didac. Couar. de pract. q. c. 4. n. 7. Rolan. conſ. 75. n. 17. in 3. Mandoſ. in re. cancel. 24. de malè promotis, q. 6. nu. 6. Cucc. Inſt. iur. cano. tit. 8. de Vicarijs, num. 16. lib. 2.

34 Subdeclaratur, vt Vicarius foraneus, qui ad vniuerſitatem cauſarũ deputatur, habeat inſtar ordinarij, Abb. in c. ſi quis contra, num. 31. extra de foro comp. Fel. in d. rub. de of. del. n. 4. Alex. d. conſ. 12. n. 3. Syluest. ſumma, in ver. Vicarius, n. 4. Mill. in d. reper. in ver. Vicarius, ſiue officialis epiſcopi, poſt Ro. conſ. 378.

Secundò declaratur, vt procedat in his, quæ de iure communi, & ge-
35 nerali conceduntur Vicario epiſcopi, quia in illis eſt ordinarius; ſecus, ſi vltra aliquid ſpecialiter ei cõmittatur, quia tunc erit delegatus, non autem ordinarius, Io. And. ad Spec. tit. de offi. vic. §. 1. Lap. in c. 2. Anca. num. 2. Gem. n. 9. Fran. in gl. in ver. officialis, poſt Io. And. ibi relatum, de off. vic. in 6. Fel. in d. rub. n. 4. in 3. limi. Bero. nu. 15. Dicens, quòd Vi-
36 carius epiſcopi non eſt generalis iudex ordinarius totius diœceſis, ſed ſimplex ordinarius in diœceſi quoad certam ſpeciem cauſarũ, hoc eſt, in leuibus, non in arduis, niſi ſpecialiter ardua committantur, & idem Bero. num. 26. Maran. in d. 4. par. d. 2. diſt. n. 16. qui ponit exempla de cauſis crimin. quas de iure vic. epiſcopi exercere non poteſt abſque ſpeciali mandato, c. 2. de off. vic. in 6. & de collatione beneficiorum, c. fi. eo. tit. lib. 6. & de alijs, de quibus Rebuff. in prac. benef. tit. forma Vic. Arch. ferè per totum, vbi omnia ferè recenſentur, quæ Vicarius epiſcopi expedire non poteſt, abſque ſpeciali mandato, & ego dicam infra loco ſuo, firmat Cucc. Inſt. iur. cano. tit. 8. de Vicarijs, n. 17. dicens, Vicariũ generalẽ ordinariã iuriſdictionẽ non niſi in ciuilibus, & leuibus criminibus habere, in delictis verò maioribus habere delegatam, & in beneficialibus.

37 Subdeclaratur præcedens declaratio, in his quæ ſpecialiter commit-

tuntur ſeparatim, non ſi ſimul, & ſemel cum poteſtate ordinaria committantur, quia tūc in oībus erit ordinarius, Io. And. ad Spe. in rub. de of. vic. quē refert Anca. in d. c. licet, n. 2. ver. primò q̄ro, Gemin. n. 9. Fran. in gl. in ver. officialis, de off. vic. li. 6. Fel. in c. in corrigendis, n. 1. extra de off. ord. Ber. conſ. 22. n. 12. & 14. vol. 1.

38 Sed diuerſam ſententiam probauit Lap. in d. c. concludens, Vicarium epiſcopi in cauſis requirētibus mandatū ſpeciale eſſe delegatū, ſiue commiſſiones dentur coniunctim, ſiue ſeparatim, niſi poſt aliquot ſpecialium expreſſionem addatur etiā clauſula generalis, firmat Anca. ibi in d. verſ. primò quæro, Gem. d. n. 9. dicēs hoc eſſe de mente Io. And. in loco ſupra citato, & Franc. in d. gl. in ver. officialis, Bero. d. conſi. 22. num. 12.

39 Ego autem hanc vltimam ſententiam veram exiſtimarem, vbi epiſcopus vellet Vicarium delegatum habere poteſtatem in cauſis requirentibus ſpeciale mandatum. Tūc enim erit delegatus, non aūt ordinarius, prout etiā declarare videtur Franc. in d. c. 2. col. 1. in glo. in ver. officialis po Io. Ad. in loco iā relato, & Gemi. n. 9. Non autē ſi ſpecialia iſta cū ordinaria poteſtate committerentur: tunc enim etiā in illis Vicarius ordinarius eſſet, ſecundum priorem ſententiam ſuperius relatam.

Quæ omnia maximè attendenda ſunt, vt cognoſcatur, quando appellari poſſit à ſententia Vicarij in cauſis, in quibus eſt delegatus, ad epiſcopum delegantem, & quando ad aliū ſuperiorem in cauſis, in quibus eſt ordinarius, vt animaduertit Fran. in loco iam citato poſt Ancar. & hæc eſſe magni effectus propter iſtas, & alias differentias, quæ extant inter
40 ordinarium, & delegatum, quarum quadraginta recenſet Maran. dicta 4. par. diſtinct. 5. tit. an ſit iudicium ordinarium, vel delegatum, à nu. 23. vſque ad fin. tradit Soc. in c. qualiter num. 180. extra de accuſat.

SVMMARIVM.

1 *Merum imperium non transfertur in Vicarium epiſcopi abſque ſpeciali commiſſione.*

Declaratur, num. 4. 5. cum ſeque. & num. 10.

2 *Meri, & mixti imperij gradus plures dantur, ſecundum ius ciuile, & canonicum.*

3 *Merum, & mixtum imperium ſecundum canones omnia iura epiſcopalia comprehendit.*

5 *Excōmunicatio eſt meri imperij.*

Declaratur, num. 6.

7 *Vicarius epiſcopi ex generali commiſſione modicam habet coercitionem.*

8 *Modica coerctio eſt meri imperij.*

Declaratur ibidem.

9 *Mixtum imperium quando non tranferatur in Vicariū epiſcopi, niſi cum mandato ſpeciali, & num. 12.*

11 *Inquiſitio criminum, depoſitio, & degradatio clericorum, conſecratio, & cætera, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, ſunt meri imperij.*

12 *Suſpendere perpetuò, conferre beneficia, & cætera, quæ non tangunt animaduerſionem, ſunt mixti imperij.*

Iuriſ-

13 *Iuriſdictionis quæ ſunt quando transferantur in Vicarium epiſcopi, remiſſiue.*

QVAESTIO LVI.

DIctum fuit aliàs, epiſcopum habere merum & mixtum imperium & iuriſdictionem. Quæro nũc, an Vicarius epiſcopi habeat merũ & mixtum imperium. Reſpondeo, controuerſi iuris eſſe, an in generali commiſſione veniant, quæ ſunt meri imperij, vt late differit Alex. in l. 1. n. 66. cum pluribus ſequ. & poſt alios Hipp. Rim. num. 6. 7. 20. cum ſequ. & 115. ff. de off. eius, & in Vicarium epi
1 ſcopi non transferri merum imperium ſine mandato ſpeciali, tradit idẽ Alex. in d. l. 1. n. 71. & 74. per tex. in cap. 2. de offic. Vic. in 6. ex quo fit concluſio, quòd ex generali cõmiſſione Vicariatus non transferatur merũ imperium in Vicarium, quam concluſionem probat etiam gloſ. in cap. quod translationem, in ver. reſeruata, circa medium, extra de off. leg. per tex. in d. l. 1. Vbi ordinarij legentes, Bart. in l. 1. §. cum vrbem, n. 10. ff. de off. præſ. Spec. de Inquiſ. §. 1. n. 5. Abb. in c. 1. num. 2. extra de off. Archi. Bero. in ca. cum omnes, nu. 48. extra de conſtitu. ſed quoniam repe-
2 riuntur plures gradus meri & mixti imperij tam de iure ciuili, quàm de iure canonico, vt per Docto. in l. imperium, vbi Rim. iun. num. 399. cum ſequen. Specula. de Iuriſd. omn. Iud. nu. 28. 29. cum ſequ. Abb. in d. c. quod ſedem, numero quinto, ſexto, ſeptimo, cum ſequen. Merum autem imperium, & mixtum, ſecundum Canones, comprehendit omnia iura epiſcopalia tam ordinis, quàm dignitatis, & iuriſdictionis, vt tradit Specu. d. titu. de iuriſdi. omn. iud. numer. 28. 28. 29. cum ſeq. Abb. in d. cap. quod ſedem, numero 4. 5. 6. 7. & ſequent. Couar. lib. 3. var. reſol. capi. 20. num. 3. & dixi ſupra hoc eodem libro, qu. prima, numero nono.

Nec prohibetur Vicarius exercere pleraque epiſcopalia iura abſque ſpeciali mandato, vt ſupra dictum fuit & dicam paſſim locis ſuis.
Ideo declaratur, Vicarium epiſcopi 4
habere illos gradus meri & mixti Imperij, ac iuriſdictionis, quæ in ipſum tranſeunt ex generali commiſſione Vicariatus, vt gladium excommunicationis, quem Vicarius habet abſque mandato ſpeciali, vt dicam infra q. 167. cum ſequen. & eſt meri imperij, ſecundum Innocen. in c. trãſ
5 miſſam, extra de elect. Hoſtien. in ca. poſtulaſti, extra de offic. ord. ſequitur Abb. in dicto capitu. quod ſedem, in fi. qui declarat hoc verum in excom-
6 municatione, quæ exercetur officio iudicis nobili, ad publicam vtilitatem, non ſi ad priuatum fauorem, in caſu, quo delegatus vult excommunicare impedientem iuriſdictionem, quia tunc eſſet mixti imperij, Menoch. aliorum auctoritate adductus in trac. de arbi. Iud. libr. 2. caſu, 438. in fin. cent. 2.

Sicut etiam habet Vicarius epiſcopi modicam coerctionem, prout de Archidiacono, qui abſente epiſcopo eſt eius Vicarius ipſo iure: probatur in c. 1. extra de off. cuſto. Abb. in c. ad hæc, n. 1. verſ. quartò quero, poſt Innoc. ibi, ext. de off. Arch. & in c. 1. in fine, vbi etiam Hoſtien. eodem titu.

& de omnibus Magiſtratib. eſt textus in l. Magiſtratibus, ff. de iuriſd. om. iud. §. audient, in Auth. de defenſor. Ciuit. Quæ modica coërcitio eſt meri imperij, Bar. Alex. Iaſ. & alij, in d. l. imperium, num. 5. vbi latè Hippol. Rim. num. 451. ff. de iuriſd. omn. iud. Quam tamen declarat idem Rim. ibi, numer. 255. niſi exerceatur

8 velut acceſſoria ad mixtum imperium, vel iuriſdictionem, quia tunc comprehendetur ſub mixto imperio, vel ſimplici iuriſdictione, ſecundum caſuum contingentiam. Prout etiam cognoſcere poteſt Vicarius epiſcopi cauſas ciuiles beneficiales,

9 ſententiam ſuam exequi, reſtituere in integrum, præſentatos inſtituere, & cætera huiuſmodi, quæ ſunt mixti imperij, ſecundum Doct. in d. l. imperium, Specu. d. tit. de iuriſd. om. iud. num. 29. & 30. Abb. in c. ſi quis contra, nu. 29. in 1. lect. & in 2. num. 34. extra de foro cõpet. In iſtis etenim Vicarius epiſcopi dicitur habere merum, & mixtum imperium, ac iuriſdictionem, vt reſpondit Bald. conſil. 478. nu. 15. in 4.

10 Non autem habet eos gradus meri, & mixti imperij, quæ non tranſeunt in ipſum ſine mandato ſpeciali, niſi adſit mandatũ ſpeciale. Quod probatur, nam inquiſitio criminum,

11 depoſitiones, degradationes, clericorum conſecrationes, & ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, meri imperij ſunt, Specul. d. tit. de iuriſd. omn. iud. num. 28. Abb. in d. c. quod ſedẽ, num. 8. late Bertach. in tract. de epiſcop. lib. 4. tit. de vita epiſ. num. 15. ad fin. & non poſſunt exerceri à Vicario ſine mandato ſpeciali, vt dixi ſupra hoc eodem libr. quæſt. 6.

Sicut etiam non poteſt Vicarius epiſcopi abſque ſpeciali mandato

12 omnia, quæ ſunt mixti imperij. Nã ſuſpendere perpetuò, cõferre beneficia, & cætera, quæ animaduerſionẽ non tangunt, ſunt mixti imperij, ſecundum Specul. d. tit. de iuriſd. om. iud. nu. 29. Abb. in d. c. quod ſedem. Et tamen Vicarius epiſcopi non poteſt perpetuò ſuſpendere, nec conferre beneficia abſque ſpeciali mandato, ideo illa mixti imperij tantùm tranſibunt in Vicarium epiſcopi, quæ non requirunt ſpeciale mandatum, reliqua verò non trãſferentur, niſi cum mandato ſpeciali. Et eo-

13 dem modo, quæ ſunt iuriſdictionis, ſi non exigant ſpeciale mandatum, vſque transferentur in eundem Vicarium, non autem illa, quæ requirunt ſpeciale mandatum, niſi ab epiſcopo committantur ſpecialiter, vt dicam infra q. proxima ſeq. num. 7. cum ſeq.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius generalis epiſcopi habet eandem iuriſdictionem, quam Epiſcopus.*

2 *Tribunal Epiſcopi & perſona, dicitur tribunal, & perſona Vicarij.*

3 *Vnitas magna inter Epiſcopum & eius Vicariũ exiſtit quoad iudicium, officium, perſonam, & auctoritatem.*

4 *Vicarius dicitur aſſociatus epiſcopo in iuriſdictione, & ſuperior ſicut epiſcopus.*

5 *Et regulariter omnia poteſt, quæ epiſcopus.*

Ampliantur, num. 6.

Decla-

Digitized by Google

Declarantur, num. 7.
Subdeclarantur, num. 8.
Declarantur, num. 11.
Subdeclarantur, nume. 15.

9 *Ordinariæ iuriſdictionis natura eſt cognoſcere omnes cauſas territorij, & illas ſub ſua poteſtate complecti.*
Declaratur, num 10.

12 *Vicarius non poteſt concurrere cum epiſcopo ſuo.*

13 *Nec in omnibus eſt ſuperior, ſicut Epiſcopus.*

14 *Nec in omnibus datur paritas inter Epiſcopum, & Vicariũ.*

15 *Vicarius eſt regulariter in cauſis adeundus.*

16 *Epiſcopo tam præſente, quàm abſente, ad eius Vicarium recurri poteſt.*

QVAESTIO LVII.

NOn ſolùm autem Vicarius epiſcopi dicitur habere iuriſdi-
ctionem ordinariã, vt ſuperius dictũ
fuit, verùm etiam eandem, quam ha-
1 bet epiſcopus, idem conſiſtorium,
& auditorium, c. Romana, vbi Cano
niſtæ, in prin. de app. in 6. c. non pu-
tamus, cùm glo. in ver. videatur, vbi
Arch. num. 2. Gemin. numer. 1. & 7.
Franc. col. 1. de conſ. in 6. c. 1. vbi e-
tiam Canoniſtæ, de offic. vicar. in 6.
Bertach. de epiſc. par. li. 4. tit. de vic.
epiſc. num. 3. & par. 5. lib. eod. tit. de
pot. epiſc. circa iud. num. 92. Didac.
Couar. de pract. q. c. 4. num. 4. tribu-
nal enim vnius dicitur tribunal alte
rius, perſona vnius dicitur perſona
alterius, idem iudex, vnũ officium,
2 idem iudicium, & idem effectus au-
3 ctoritate epiſcopi, & Vicarij mini-
ſterio, dicto c. non putamus, cũ glo.
& d. c. Romana. gl. in clem. vbi Doct.
de reſcrip. Rota deciſ. 8. de offi. vic.
in vltimis, Ruin. conſ. 148. num. 1. 3.
& ſeq. vol. 4. Nicol. Mill. in ver. vica-
rius epiſcopi, Capr. concluſ. & reg.
33. num. 17. in 1. Anto. de Præt. tract.
de iuriſd. epiſc. qui inſcribitur, Cly-
peus Paſtoralis, c. 7. per totum. Vbi
latiſſime comprobat magnam vni-
tatem inter epiſcopum, & eius Vica
rium, pulchre Brugen. enchir. par.
aut ſimil. iur. iur. in ver. iudicium,
Foller. in prac. cri. can. prima par.
moral. num. 121. Et dicitur Vicarius
4 aſſociatus epiſcopo in iuriſdictione,
c. in noua actione, vbi Archid. 17. q.
6. Abb. conſi. 21. num. 2. par. 1. Meno-
ch. conſil. 51. num. eod. vol. 1. Et ſupe
rior eſt ſicut epiſcopus, Archid. in d.
c. Romana, 150. 1. in fi. in ver. curiã,
de appel. in 5. & regulariter omnia
5 poteſt, quæ poteſt epiſcopus, l. fin. C.
de offi. eius. qui vic. alter ger. Hoſt.
Io. And. & Arch. in d. c. fi. de offi. Vic.
in 6. gloſſ. in c. tua, in ver. Vicarij, ex-
trà eodem, Card. in clem. 1. q. 17. de
reſcript. Fel. in c. ex parte, colum. 3.
poſt num. 1. verſ. vnde cogitabam,
extra de conſt. Rolan. conſ. 86. num.
33. in primo; & eſt communis opi-
nio, vt teſtatur Maran. de ord. iud.
4. par. in 5. in 5. diſt. princ. nume. 20.
Quint. Mandoſ. reg. cancell. 24. de
male promot. q. 6. num. 3. poſt Corn.
conſ. 181. num. 39. in 2. Grat. reſp. 2.
num. 88. in primo.

6 Ampliatur etiam ſi Vicarius non
eſſet creatus ab epiſcopo, ſed ab
eius ſuperiore inuito epiſcopo, quia
habet etiam eandem iuriſdictio-
nem; cum non minus intelligatur

repræſentare ipſum epiſcopum, Ruin.d.conſi. 148. numer. 5. Dicens Vicarium in hoc caſu magis repræſentare illum,cuius vices gerit, per not.per Bar.in l.filius. ff. de legat.latius Picard. inter conſi. Menoch. 52. num. 116. volum. 1. poſt Alciat.in rub.de offic.ord.num.25. & alios ibi cumulatos,Seyſel.in rub.num. 13. ff. de off. eius.

Declaratur prædicta concluſio quoad illa, quæ competunt de iuriſ-
7 dictione ordinaria, quia eadem conceſſa dicuntur per epiſcopum eius Vicario generali, non autem, quæ competunt de iuriſdictione delegata,Fel.in cap.eam te, nu. 17. in prin. extra de reſcr.Dec.in c.quoniã Abb. num. 15. extra de offi. deleg. Feder. de Sen.conſi.130.circa finem, Anto. de Præt.tract.de iuriſd. epiſc.c.6.nu. 46.Rolan.conſ.39.num.18. volum... Port.conſ.99.num.43. Cucc.Inſt.iur. cano. de Vic. epiſ. numer. 67. ea ratione, quia epiſcopus, & Vicarius non ſunt vnum & idem in his, quæ competunt epiſcopo de iure ſpeciali, Abb.in c.cum olim, col. antepen. verſ. quinto dubitatur, extra de maior. &obed.

8 Subdeclaratur, vt non comprehendantur etiam in iuriſdictione ordinaria cauſæ ſpeciales, vt criminales, & collationes beneficiorum,quæ Vicarius exercere non poteſt ratione ordinariæ iuriſdictionis ſine mandato ſpeciali,c 2. & c fi.vbi Doct. de off.Vic.in 6.& alia etiam, de quibus Doct. in dicto c. fin. & nos dicemus locis ſuis.

Nec prædicta refragantur ordinariæ iuriſdictioni, cuius natura eſt cognoſcere omnes cauſas territo-
9 rij,& illas ſub ſua poteſtate complecti, vt multis comprobat Vant. de null.tit.de null ſent. ex defect.iuriſd. num.32.poſt Spec.de iuriſd.om.iud. in prin. Nam etiam poteſtas ordinaria limitatur,& circumſcribitur ratione cauſarum, vel rerum litigato-
10 rum, & temporum, vt fuſe ſcribit Vanta.d. nu. 33. Et ideo licet ſit ordinaria iuriſdictio vicarij,tamen ex eo non veniunt in illa cauſæ ſpeciales, quia ad illas ſpecialiter reſtringitur iuriſdictio ordinaria; dicto c. 2.& c. fi.& ibi Doct.de offi. Vica. in 6.& c. ſtatutum de præb. eod.lib.6.

Secundo declaratur maius eſſe, Imperium Epiſcopi, quam eius vicarij, maioremque poteſtatem epiſcpum habere,maius priuilegium, ac firmiorem iuriſdictionem Vicario,Gemin.in c.licet, num. 6 in fi. de offic.Vic.in 6.Bald. & Iaſ. in l. ſed ſi hac.§. ſemper,in fi. ff. de in ius voc. Fel.in c.cum olim,el 2.in prin. extra de off.deleg.Dec.in c.ſanè, el 2. col. 3.de off.deleg.Alciat.in rub.numero 25.extra de off. ord. Io. Picard. inter conſi.Menoch.52. num.118.cum ſeq.vol.1.Bertach.de epiſc.lib.3.par. 6.tit.de Vic.epiſc. numer.3.& par.5. num.32.Franc. Marc.q.421. num.3. & 4. par.1.Foller. in prac. cri. cano. dicta 1.par.moral. numero 121.

12 Nec poteſt Vicarius concurrere cum epiſcopo ſuo,Capra,reg.33.nu. 17.par. 1. Nec in omnibus eſt ſupe-
13 rior, ſicut epiſcopus,Archi. in dicto c.Romana, col.1.in ver. curiam de
14 app. in 6. Nec iſta paritas locum habet in omnibus generaliter, Gemin.conſ.114.Bruge. enchir.par.aut ſimil.

ſimil.iur.in verſ.indicium,circa medium, Quint. Mandoſ. in reg.Cancell.24.de malè promot. q.5.num.9. & ibi Iaſ. dicto §. Prætor ait, in fin.

15 Subdeclaratur, quòd licet maiorem epiſcopus habeat poteſtatem & maius Imperium, Vicarius tamen eſt regulariter adeundus, vt probatur in c. 3.extra de inſtit.c.2. de regul.c. 1.de fer.c.2.de off.Vicar.Boer. deciſ. 347. num. 6. Dicens quod epiſcopo

16 præſente recurri poteſt in omnibus ad Vicarium, ſicut epiſcopo abſente, poſt Io.And.in add. ad Specu. tit. de off.Vic.& Domin.in c.licet,de offic. Vic.in 6.Berta.de epiſc lib.4.par. 5.tit.de poteſt. epiſc.circa iud. n.92.

17 Tertio declaratur, vt non procedat in Vicario foraneo epiſcopi,glo. in cle.2.in ver. foraneo, vbi Cardin. num.24.Imola n.32.de reſcr. Franc. in c.non putamus, de conſuet. lib. 6. Abb.in c.ſi quis contra, numero 13. cum ſequ.extra de foro competen.

SVMMARIVM.

1 *Archiepiſcopus eſt ordinarius omnium epiſcoporum ſuæ prouinciæ.*

2 *Vicarius archiepiſcopi non habet iuriſdictionem in epiſcopos ſuffraganeos.*

Declaratur,num.3.

Subdeclaratur,num.6.7.& ſeq.

4 *Senatores præſente Principe non poſſunt condere ſtatuta, niſi à Principe confirmentur.*

5 *Luminare maius per luminare minus ſuperueniens obſcuratur.*

7 *Epiſcopi hodie non poſſunt in criminalibus cõueniri,niſi ob cauſam depoſitionis, & priuationis, à ſolo ſummo Pontifice terminandam.*

QVAESTIO LVIII.

RVrſus quæro, an Vicarius Archiepiſcopi iuriſdictionem habeat in Epiſcopos ſuffraganeos? Dubium faciebat, quia Archiepiſcopus eſt iudex ordinarius omnium epiſcoporum ſuæ Prouinciæ,& epiſcopi eidem ſubiecti ſunt lege metropolitana,cap. paſtoralis, vbi hoc not. Abb. numer. 2. de off. ord. ergo eodem modo erit iudex Vicarius qui gerit vices Archiepiſcopi, vt per glo.in c.Romana §. offic. ver. non attentent, de off.ord.in 6.

2 Sed contrarium decidit tex.in d. §.officiales autem, & ibi Io. And. & alij Canoniſtæ, propter reuerentiã Pontificalis officij, idem Io. An. in c.licet,de offi. Vica.in ſexto, Abbas in cap. ſi quis contra, in prima lectu.& in 2.num.29.& num.34. extra de foro comp. Bertac. de epiſc.par. 7.lib.4. titul. de Vica. epiſco. qu.10. vbi ampliat nume. 8. etiam in delegato,ſequitur Rebuff. in practi. benef.titu.forma Vica.archie. numero 164.Franc.Marc.q.483.nume 2.par. 1.pulchre,Iaſ.l.ſed ſi hac.§ Prætor,in fin. ff. de in ius voc. Dicens quòd Vicarius non exercet iuriſdictionem in perſonas illuſtres, ſicut epiſcopus, poſt Rom. leg. ſi vero. §. de viro, 4.fall.ff.ſol.ma. & Vicarium Archiepiſcopi nullam exercere iuriſdictionem in epiſcopos ſuffraganeos firmat Cucc. Inſti. iur. can. de vic.epiſco. num.123.

3 Declaratur,quando Archiepiſcopus

pus eſſet præſens in prouincia, vel citca illam, non autem ſi abſens: tūc enim Vicarius Archiepiſcopi habet iuriſdictionē in illos, in quos etiam poteſt interdicti, ſuſpenſionis, vel excommunicationis proferre ſententiam, dicto §. officiales, & ibi Canoniſtæ. Abb. Bertac. Rebuf. & Marc. in locis præcitatis, glo in §. Archiepiſcopi, in verſi. ſuffraganeos, Inſti. iur. cano. Lancellott. de epiſ. & ſum. Pon. Foller. pract. cri. can. 1. par. moral. n. 123. & pro Vicario Archiepiſcopi Aquileienſis reſpondit Picard. inter conſi. Menoc. 52. numer. 187. vol. 1. Cucc. Inſt. iur. cano. de conſec. epiſc. num. 6. libr. 4. vbi declarat, quando epiſcopus ſuffraganeus nondum eſſet conſecratus, quia tunc in illum poterit exercere cenſuras etiam archiepiſcopo præſente, & iterum in tit. de Vic. epiſc. num. 123. Rebuf. in rep. c. poſtulaſti, extra, de cler. exco.
4 mi. n. 341. tomo 4. Quibus addo optimū ſimile de ſenatoribus, qui præſente Principe non poſſunt condere ſtatuta, niſi à Principe confirmentur, Bal. in l. humanum, num. 2. C. de leg. cum ſimilibus alijs adductis per Aufreſ. ad Tolo. deciſ. 48. & in Regno, capitulo, honorē, titulo de magiſt. & Iuſt. vbi Federicus Imperator edixit, Iuſtitiarios regionum ſilere debere quouſque in eodem loco Magiſter Iuſtitiarius vna cum iudicibus ſuis curiam Regiam tenuerit, vt pote minori lumine per luminare maius ſuperueniēs obſcurato, qua de re plura ibi ſimilia congeſſit Foller. n. 3. & 6. & latiore folio Carauit. in comment. ſuper Rit. magnæ curiæ Vic. ritu 47. n. 5. vſque ad finē.
5 (line: tor edixit)

Subdeclaratur, vt procedat in ci-
6 uilibus cauſis tantùm, de quibus archiepiſcopi cognoſcunt, vt per Abb. in dicto c. paſtoralis, num. 2.

Non autem in criminalibus, in quibus epiſcopi non poſſunt hodie conueniri, citari, aut moneri, ſiue ex officio procedatur, ſiue per denunciationem, vel accuſationem, niſi ob cauſam, ex qua venirent deponendi, aut priuandi, & tunc etiam a ſolo
7 ſummo Pontifice terminandam, capit. 2. de tranſlat. epiſc. Abb. in d. c. paſtoralis, num. 2. cum quo eſt communis opinio, ſecundum Anan. in c. excommunicamus, el 1. §. volumus, num. 5. de hæret. Clar. in prac. cri. §. fi. q. 35. Conc. Tri. c. 6. ſeſſ. 13. & c. 8. & ſeſſ. 24. c. 2. in decr. de reformat.

Secundo declaratur, valere ſententiam Vicarij archiepiſcopi ſuf-
8 fraganeos excommunicantis, ſuſpēdētis, & interdicentis, Foller. pract. cri. cano. 1. par. moral. num. 123. poſt gl. in c. 1. ver. attento, de off. ord. in 6. quæ ſubdit Vicariū tunc eſſe puniendum, firmat Bertac. trac. de epiſ. pa. 7. lib. 4. poſt Canoniſt. d. §. officiales, Cucc. d. tit. de Vic. epiſ. n. 124. qui tamen ſub dubio loquitur, & Arch. & Io. Monac. in d. §. officiales, citat in diuerſam ſententiam.

SVMMARIVM.

1 *Archiepiſcopus, vel eius vicarius non habet iuriſdictionem in vicarios ſuffraganeorum.*
2 *Archiepiſcopi cognoſcunt cauſas ciuiles ſuffraganeorum ſuorum.*
3 *Archiepiſcopi, vel eius vicarij, nō poſſunt punire vicarios, & officia-*

officiales ſuffraganeorum ſuorum, niſi prout punire poſſunt alios ſubditos Epiſcopis, & numero ſeq.

4 *Subditi ſuffraganeorum Epiſcoporum non conueniuntur corā Archiepiſcopo, nec ab eo puniuntur, niſi in quibuſdam.*

5 *Vicarius, vel officialis Epiſcopi quando aliquid faceret, vt priuatus, non punitur ab Archiepiſcopo, ſecus ſi peccaret in ijs, quæ ſunt iuriſdictionis.*

6 *Archiepiſcopus excommunicare poteſt Vicarium Epiſcopi ſuffraganei ex cauſa.*

7 *Et conſuetudine ſpeciali.*

QVAESTIO LIX.

POteſt etiam in dubium reuocari. an Archiepiſcopus, vel eius officialis habeat iuriſdictionem in Vicarios officiales Epiſcoporum ſuffraganeorum eadem ratione, quod Archiepiſcopus dicatur ordinarius iudex omnium Epiſcoporum ſuæ prouinciæ illis ſubiectorum lege Metropolitana, vt ex Abb. in c. paſtoralis, num. 2. extra de off. ord. & alijs ſcriptum fuit, ſupra proxima q. præcedenti, & per conſequens etiam eius Vicarius qui facit idem tribunal cũ ipſo, vt in hac ſpecie conſiderat Archid. in c. Romana, §. nec etiam, vbi Innoc. in fine, de foro compet. lib. 6.

1 Sed quod non habeat iuriſdictionem in Vicarios, ſicut etiam non habet in ſubditos ſuffraganeorum, probat tex. in d. c. Romana, §. nec etiam, & §. fi. vbi Innoc. hoc tradit in fin. & Archid. cum alijs Canoniſt. de foro compet. lib. 6. glo. in c. in ver. rationabilis, vbi etiam Archid. in princ Gemin. nu. 6. de off. Vic. eo. lib. 6. c. paſtoralis, vbi Abb. & alij, extra de offic. ord.

Et ideò non poterit Archiepiſcopus in illos eccleſiaſticam exercere cenſuram, eo quia vocati, querelantibus coram eo reſpondere recuſēt, d. c. Romana, §. fi. & ibi Doct. & in d. cap. 1. vbi Archid. in princ. & Gemi. num. 6.

Nec dicatur, quòd habeat iuriſdictionem in Epiſcopos, quorum idem eſt cum Vicarijs auditorium, tum quia iuriſdictio Archiepiſcoporum ceſſat in Epiſcopos hodie in cauſis criminalibus. Cum non poſſint epiſcopi citari, aut moneri, ſiue ex officio procedatur, ſiue per inquiſitionem, ſeu denunciationem, vel accuſationem, niſi ob cauſam, ob quam venirent deponendi, aut priuandi, ſecundum Concil. Trid. c. 6. ſeſſ. 13. & huiuſmodi cauſæ à ſolo Papa terminantur, c. 2. de translat. epiſ. Abb. in d. c. paſtoralis, num. 2. & eſt communis opinio, vt refert Clar. in practi. crim. §. fina. q. 35. verſ. vlterius quæro, Concil. Triden. cap. 8. ſeſſ. 13. & c. 6. ſeſſ. 24. in decreto de reformat.

Et ideò procederet argumentum tantùmmodo in ciuilibus cauſis epiſcoporum, de quibus Archiepiſcopi 2 cognoſcunt, vt per Abb. in d. ca. paſtoralis, nu. 2. Non autem in criminalibus, vt ſupra dictum fuit in qu. proxima præcedenti. Tum ēt quia verum eſt illud argumētum vbi peccaret Vicarius in ijs quæ ſunt iuriſdictionis, non ſi tamquam priuatus aliquid faceret, vel poſſideret, quia tunc Archiepiſcopus non poſſet illū punire,

3 punire, niſi prout punire poteſt alios ſubditos epiſcopis, vt declarat, gloſ. in d.c. 1. in ver. rationabili, de offic. vic. in 6. ex not. in dicto c. paſtoralis, de offic. ord. & probare videntur Innoc. & Archid. in dicto c. Romana, §. fi. de foro compet. lib. 6. Et ideò ſicut illi ſubditi non puniuntur, nec conueniuntur coram Archiepiſcopo,
4 niſi in caſibus, de quibus gloſ. in dicto cap. paſtoralis, in ver. exceptis, & ibi Canoniſtæ, ita nec conueniri, nec puniri poſſunt Vicarij Epiſcoporũ. Atque ita, ſecundum prædicta, declaratur concluſio ſupra firmata, vt vera ſit quando Vicarius, vel officialis epiſcopi, aliquid faceret, vel poſſideret, vt priuatus, vel ſi delinqueret, vt priuatus, quia tunc Archiepiſcopus non eſt iudex competens illius, niſi in caſibus, in quibus eſt competens a-
5 liorum epiſcopis ſubditorum: non autem, quando Vicarius peccaret in ijs quæ ſunt iuriſdictionis, quia tunc Archiepiſcopus poteſt illum punire, & in eundem eccleſiaſticam exercere cenſuram, d c. 1. vbi glo. in ver. ex rationabili, & ibi Archid. & alij ſuperius relati.

Secundò declaratur, niſi cauſa ra-
6 tionabilis adſit, quia tunc Archiepiſcopus poteſt excommunicare Vicarium, vel officialem Epiſcopi ſuffraganei, tex. in d. ca. 1. cum glo. in ver. rationabili, vbi etiam Canoniſtæ, & tradit Archid. in c. 1. in ver. iuriſdictione, de offi. ord. lib. 6. Cauſas autem rationabiles excommunicandi Vicarium recenſet gloſ. in dicto c. 1. & ibi Archid. in princip. & in fine, & Gemin. numer. 6. in princ. videlicet, quando Vicarius impedit cauſam appellationis delatã ad Archiepiſcopum, vel ſi deliquit circa officium cõmiſſum, ſi peccaret in ijs quæ ſunt iuriſdictionis, ſi vteretur iuriſdictione epiſcopi ſui excommunicati, ſi nõ ſeruat ſedis Apoſtolicæ priuilegia, & ſit criminoſus, & incorrigibilis, & idem Archid. in d. cap. 1. in princip. de offic. ord. in ſexto, cum alijs ſuperius relatis.

7 Tertiò declaratur, niſi ſpecialis adſit conſuetudo, d. cap. Romana, in prin. vbi Doct. de off. ord. in 6.

SVMMARIVM.

1 Præuentio locum habet in cauſis ſubditorum Prælatis Epiſcopo ſubiectis, inter Vicarium Epiſcopi, & ipſos Prælatos, niſi obſtet conſuetudo.

QVAESTIO LX.

Qvid dicendum de ſubiectis Prælatorum, qui Epiſcopo ſubſũt? Nunquid Vicarius Epiſcopi habeat in illos iuriſdictionem? & habere tam in ciuilibus cauſis, quàm in cri-
1 minalibus iuriſdictionem, ita vt ſit locus præuentioni inter Prælatos, & Vicarium Epiſcopi, tradit Io. Andr. in c. tua nobis, colu. 2. extra de offic. Vicar. firmat Abb. in cap. cum ab eccleſiarum, num. 9. extra de off. ord. Vbi declarat, niſi aliud ſuadeat conſuetudo.

SVMMARIVM.

1 Plures Vicarij ſi fuerint ab Epiſcopo deputati ſimpliciter, an vnus ſine alio procedere poſſit ſeparatim, diuerſæ referuntur Doctorum ſententiæ, num. 1. 2. cum ſeq.

Com-

3 Cõmunis, quod quilibet poſſit procedere ſeparatim.
Ampliatur, num. 4.
Contra, num. 6.
Auctor ſequitur communem, nu. 12. cum ſeq.
Ampliatur, num. 16. & 17.
Declaratur, nu. 18. & 20. 21. 22. 23. vſque ad 34.
5 Delegatus ad vniuerſitatem cauſarum æquiparatur ordinario.
Contra, nu. 9.
Differt tamen in multis ab ordinario, num. 10.
7 Inquiſitores hæreticæ prauitatis deputati in aliqua prouincia, vel Ciuitate, vel caſtro, dicuntur delegati ad vniuerſitatem cauſarum.
Contra, nu. 13.
8 Ordinarius habet iuriſdictionem iure proprio, delegatus alieno.
11 Argumentum ab æquiparatis nõ procedit, niſi quãdo exæquatio eſt vniuerſalis, & per modum regulæ.
12 Et fit æquiparatio in materia, de qua agitur.
14 Delegatus ad vniuerſitatem cauſarum dicitur, qui eſt conſtitutus ad vniuerſas cauſas alicuius loci.
15 Delegatus ad certum genus cauſarum dicitur, qui eſt conſtitutus, ad omnes cauſas, puta mutui, vel ad quaſdam cauſas in genere diſtinctas.
19 Vicarij Epiſcoporum ſunt iudices ordinarij.
31 Delegati ad certum genus cauſarum ſunt ſimplices delegati.

QVÆSTIO LXI.

QVid autem, ſi plures vicarij fuerint ab epiſcopo conſtituti ſimpliciter, ſecundum ea, quæ ſcripſi ſupra, lib. 1. q. 50. An vnuſquiſque illorum habeat iuriſdictionem inſolidũ, & exercitium ita, vt vnus ſine alio
1 procedere poſſit ſeparatim, glo. in c. prudentiam, in ver. teneatur, extra de offi. & poteſt. iud. deleg. tenet, quod vnus ex ordinarijs poſſit altero abſente exercere iuriſdictionem. Sed Hoſt. relatus ibi per Abb. nume. 10. ſentit, quòd omnes ſimul debent conuenire, niſi lex, vel conſuetudo, ſeu Princeps, qui dedit iuriſdictionem illam in ſolidum ei dediſſet, Gemin. in c. ſi duo, de procur. in ſexto, refert illum Franc. Marc. quæſt. Delphin. 617. in fin.

2 Sed contrariam ſententiam, quòd quilibet tam inſolidum habens exercitium iuriſdictionis, poſſit procedere ſeparatim in ſpecie Vicariorũ Epiſcopalium, tenet Bar. in l. 1. nu. 7. & Bal. ibi, ff. de off. conſ. Ancar. in c. licèt, num. 3. Gemi. nu. 13. Franc. col. 2. verſ. ſed quid ſi duo ſunt conſtituti, de offi. Vic. in 6. Abb. & Fel. in c. prudentiam, ille, num. 11. iſte, num. 1. Imo. num. 14. extra de off. deleg. Panin. de poteſt. cap. ſede vacan. 2. par. princ. q. 10. nu. 9. Io. de Selua, in trac. de benef. par. 2. q. 14. nu. 11. Rebuff. in prac. benef. tit. forma Vic. nu. 203. & in tract. nominat. qu. 14. nume. 62. Franc. Marc. q. Delph. 997. in princ. Vant. de nullit. ſent. ex defec. iuriſd. ord. nu. 176. Et generaliter in quibuſcuuq; ordinarijs ſimpliciter creatis, quòd habeant iuriſdictionem, & exer-

exercitium iuriſdictionis in ſolidũ, ita quòd ſeparatim quilibet ſine alio procedere poſſit, firmat glo. in l. vni. in ver. ſi vni. circa medium, vbi Bart. num. 1. 2. & 3. Alex. num. 7. Iaſ. num. 4. in fin. ff. de re iud. Iaſ. in l. duo iudices, num. 12. ff. eod. gloſ. in cap. vt officium, in prin. in ver. ſeparatim, de hæret. in ſexto, Abb. Fel. & alij, in dicto cap. prudentiam, in princip. Tanc. dicto tit. null. ſent. ex def. iuriſd. ord. iud. num. 176. Roma. conſ. 242. nu. 1. Maran. de ord. iud. 4. par. in 5. diſt. princ. num. 31. Capra, reg. & conclu. 27. num. 1. vſque ad 5. Lancellot. in §. item mandari, Inſt. iur. can. de iud. Rim. iun. rub. num. 92. ff. de offi. eius, Carauit. qui de Auditoribus loquitur in comment. ſuper Ritibus mag. cur. Vica. Ritu 53. numer. 2. & hanc
3 opinionem dicit communiorem atq; veriorem, Abb. in dicto cap. prudentiam, nu. 10. in fin. Rim. in dicta rub. num. 92. Pro qua adducitur tex in l. 1. ff. de off. conſ. Vbi ex duobus conſulibus ſeparatim quilibet manumittere poteſt, & in l. Imperator, ff. ad municip. Vbi vnus magiſtratuũ, qui nominatus eſt, poteſt conueniri quẽadmodum fideiuſſor, & in l. tutores, l. decreto, ff. de adminiſt. tut. l. fi. C. de auct. præſt. Vbi pluribus tutoribus ſimpliciter datis, cuilibet in ſolidum videtur data poteſtas: & quamuis ſupradictæ leges loquantur de iuriſdictione voluntaria, idem tamen intelligunt de iuriſdictione contentioſa, Iaſ. in d. l. ſi vni, num. 4. in fine, Alex. num. 5. Vant. in dicto titu. de null. ex def. iuriſd. ord. num. 177. & de tutoribus ad Vicarios Epiſcoporũ nonnumquam argumentatur Rebuff. in pract. benef. tit. de Vic. epiſ. num. 26. ſexto citatur tex. in l. 1. §. ſi plures, & ibi latè Barto. ff. de exercit. Vbi pluribus inſtitutoribus, ſeu magiſtris præpoſitis, quilibet poteſt in ſolidum cõueniri.

Vltimò præter ſcribentes poteſt adduci tex. in c. ſi duo, §. ſanè, cũ glo. in ver. non in ſolidum, de procur. in ſexto. Vbi licèt ex procuratoribus conſtitutis ſine adiectione ſolidi, vnus ſine altero admitti non poſſit, tamen in negocijs ſpiritualibus ſpecialiter obſeruatur, vt ſi plures procuratores fuerint nõ in ſolidum deputati, præualeat idoneus, ac ſi in ſolidum eſſet electus, ex quo fit, quòd in ſpiritualibus procuratoribus conſtitutis non in ſolidum ex gratia idem ſeruatur quod in illis in ſolidum conſtitutis, ſed Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus dicitur etiam procurator epiſcopi, in c. petito, vbi Abb. extra de procurat. ergo etiam in ipſo locũ habebit diſpoſitio d. §. ſanè, vt abſq; adiectione clauſulæ, inſolidum, ſit cõſtitutus, & cõſequenter ſine alio procedere poſſit.

Non obſtant glo. & Hoſt. ſuperius in contrarium relati, quia præter iã dicta, ex quibus remanent confutati: tamen ſaluatur glo. per Abb. in d. c. prudentiam, num. 11. Vbi cauſa cœpta foret coram vno ex ordinarijs, q. poſtea non poterit coram alijs promoueri, & finiri, niſi primo impedito, quòd voluit etiam Iaſ. in d. l. ſi vni, nu. 5. in fine, Vant. dicto tit. de nulli. ex def. iuriſd. ord. num. 177. & de Vicar. epiſc. Barto. in d. l. vnica, num. 7. ff. de offi. conſ. quem reaſſumit Abb. in d. cap. prudentiam, num. 11. ſecus

ſi non eſſet incœpta cauſa, quia tunc quilibet eorũ poterit ſeparatim procedere, tamquam in ſolidum ſingulis iuriſdictionis exercitio conceſſo.

4 Ampliatur primò, vt locũ habeat etiam in delegatis ab epiſcopo ad vniuerſitatem cauſarũ, & conſequenter in foraneis Vicarijs epiſcopi, ſecundum Abb. in c. ſi quis contra clericum, col. 20. num. 35. extra de foro compet. Abb. & Felin. in dicto c. cauſam, el primo, ille num. 7. iſte num. 8. Natta ad Alex. conſ. 12. nu. 3. in 6.

Nam iſti delegati ad vniuerſitatẽ cauſarum ſimpliciter conſtituti habent iuriſdictionem, & eius exercitium tãquam ordinarij in ſolidum, ita quòd vnus abſque alio ſeparatim procedere poteſt, glo. in d. l. ſi vni, & ibi Bart. num. 3. Alex. & Iaſ. num. 6. Barto. in repe. d. l. 1. §. ſi plures, col. 2. ff. de exerc. Bald. in l. fin. C. de auct. præſt. Fel. in d. ca. cauſam, el primo, num. 8. circa medium, ſuper glo. in ver. vnus, & ibi Dec. num. 9. Maran. de ord. Iud. in 4. par. 5. diſtin. princ. num. 31. in fine, Vant. de null. ex def. iuriſd. num. 178. Rim. iun. in rub. nu. 96. ff. de offi. eius, poſt Calefat. num. 33. & hæc eſt communis opinio, vt teſtantur, Alexan. Iaſ. Dec. Maran. Vant. & Capra, locis iam relatis.

Adducitur pro hac communi ſententia tex. in d. l. 1. §. ſi plures, ff. de exercit. Vbi pluribus magiſtris conſtitutis, ſeu exercitoribus ad vniuerſalem adminiſtrationem, in dubio quilibet cenſetur inſolidum conſtitutus, & quilibet poteſt adminiſtrare ſeparatim. Ergo huiuſmodi exemplo idem dicendum erit in pluribus delegatis ad vniuerſitatem cauſarũ, vt quilibet poſſit procedere ſeparatim, tamquam in ſolidum conſtitutus.

Secundò, mouentur Doctores hac ratione, ſcilicet, delegatus ad vniuerſitatem cauſarum æquiparatur ordinario, gloſ. in d. cap. cum cauſam, in ver. delegatus, extra de appell. in c. ſtatutum, §. inſuper, in ver. moderatus, de reſcrip. Vbi vocat iſtos ordinarios, glo. vltima in l. a iudice, vbi Iaſ. nu. 8. verſ. 2. fallit. C. de iud. Bald. in l. ſi vt proponis, la 1. col. 2. C. quomodo, & quando iud. Bar. in l. more, col 2. ff. de iur. om. iud. Abb. in c. cum Bertoldus, col. 1. verſ. ego ad hoc allego, de re iud. Imo in c. ſciſcitatus, in fine, de reſcr. Fel. in c. cauſam, el 1. in glo. in ver. vtriuſ. num. 8. extra de offi. deleg. Vant de titu. de null. ſent. & def. iuriſd. nume. 178. & tit. coram quo nullitas, num. 17. Menoc. de arb. iud. lib. 1. q. 67. nu. 31. ergo ſicut pluribus ordinarijs ſimpliciter conſtitutis, quilibet procedere poteſt ſeparatim, tamquam in ſolidum conſtitutis, vt ſupra dixi, eodem modo delegatus ad vniuerſitatem cauſarum.

6 Sed cõtrariam ſententiã in hac ampliatione, & quod iſti delegati ad vniuerſitatem cauſarum, ſeu foranei Vicarij Epiſcoporum ſimpliciter cõſtituti, habeant ſinguli exercitium iuriſdictionis, pro parte, non in ſolidũ, & quod vnus ſine alio non poſſit procedere ſeparatim, tenuerunt, Imola in ca. 1. de offi. deleg. quem refert & ſequitur Iaſ. in d. l. ſi vni, num. 8. Abb. in d. cap. cauſam, quæ, el 1. nume. 7. Bened de Vad. in add. ad Fel in d. c. cauſam, ſuper glo. in ver. vnius, in litera C, dicens opinionem Abb. ſibi

videri

videri veriorem, Capra in regu. 27. num. 23. cum ſeq.

Mouentur iſti ad hoc dicendum, primò ex tex. in c. vt officium, iuncta glo. in ver. ſeparatim, de hæret. in 6. Vbi inquiſitores hæreticæ prauitatis, qui deputati in aliqua prouincia, vel Ciuitate, vel caſtro, dicuntur delegati ad vniuerſitatem cauſarũ, ſecundum Alex & Iaſ. in d. l. ſi vni, iſte num. 8. ille num. 6. Dec. in c. cauſam, de app. Alc. in rub. num. 21. de offi. ord. Menoch. de arb. iud. lib. 1. q. 54. num. 41. ſpeciali fauore fidei procedere poſſunt ſeparatim, ergo regula eſt, vt debeant ſimul delegati ad vniuerſitatem cauſarum conuenire arguendo à ſpeciali.

Tertio loco dicunt iſti, quòd ratio, quare vnus ex ordinarijs poteſt à principio tamquam in ſolidum cõſtitutus procedere ſeparatim, vt dixi ſupra in principio huius quæſt. nõ autẽ vnus ex pluribus delegatis ad vnam cauſam, d. l. duo, ff. de re iud. d. c. prudentiam, vbi Doct. extra de of.
8 deleg. & paulò infra dicam, illa eſt, quia ordinarius dicitur habere iuriſdictionem iure proprio, ſed delegati habent illam iure alieno, l. 1. §. qui mandatam, vbi Doc. & l. ſi Prætor, ff. de offi. eius, l. more, ff. de iuriſd. omn. iu. ſed iſta ratio militat etiam in delegatis ad vniuerſitatem cauſarum, vt ipſi volunt, meritò eadem adeſſe debet diſpoſitio, c. translato, extra de conſt. l. illud, ff. ad leg. Aquil. cum ſimil.

Non obſtant modò, quę ſuperius pro parte affirmatiua ſcripta ſunt. Et primò non obſtat text. in dicta l. prima, §. ſi plures, quia vt inquit Abb. in d. cap. cauſam, num. 7. loquitur de alia materia, quàm delegatorum, firmat Iaſ. in d. l. ſi vni, num. 8. Nam tex. in d. §. ſi plures, loquitur de exercitoribus, quorum officium eſt auctoritate, & vtilitate priuatum, vt per eundem Abb. in d. cap. prudentiam, nu. 10. Et ideò de vno ad aliud ita diuerſum non eſt arguendum, l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acquir. poſſ. l. Papinianus exuli, ff. de minor. Secundò reſpondit Dec. in d. c. cauſam, num. 9. quòd ille text. loquitur de habentibus poteſtatem ordinariam, de mente Bart. ibi, & ideò ceſſat argumentũ ad caſum noſtrũ. Minus obſtat, ſi dicatur delegatum ad vniuerſitatem cauſarum æquiparari ordinario, & eſſe ad inſtar ordinarij per auctoritates ſuperius adductas, quia contrarium tenent Abb. in c. relatum, num. 7. extra de offic.
9 delega. Alex. in l. more, num. 26. vbi Dec. num. 42. ff. de iuriſd. omn. iud. & in d. cap. cum cauſam, in fine, de app. Iaſ. in d. l. ſi vni, num. 8. & ſeq. ff. de re iudic. Vel ſaltem negari non poteſt,
10 quin delegatus ad vniuerſitatẽ cauſarum in multis differat ab ordinario, vt quamplurimis exemplis oſtendit Iaſ. in d. l. ſi vni, numer. 8. & 9. & alij Doctores ſuperius relati. Et in ſpecie delegatorum ad vniuerſitatẽ cauſarum epiſcopi, ſiue foraneorum Vicariorum, ponit differentiã Abb. in c. relatum, num. 8. extra de offi. deleg. Bart. in l. 1. in fin. ff. quis, & à quo, per tex. in c. Romana, de app. in 6. c. 2. vbi Archid. de conſuet. in ſexto, Alex. conſ. 82. numer. 3. vbi Natt. in apoſt. ver. 3. vol. 3. & dixi etiam ſupra. Et ideò non procedit argumentum

tum ab æquiparatis,quia exæquatio nõ eſt vniuerſalis,& per modum re-
11 gulæ,prout requiritur ad hoc,vt diſpoſitum in vno ex æquiparatis locum habeat in alio, ſecundum Dec. in c.tranſlato,num.3. extra de conſt. & communiter Doct.in l. 1. ff.de leg. 1. Tertiò iſta æquiparatio delegati ad vniuerſitatem cauſarum, & ordinarij non reperitur ſpecialiter facta in exercitio iuriſdictionis in ſolidũ, de quo eſt quæſtio noſtra,ſed Doctores, qui ſupra dixerunt iſtos delegatos poſſe ſeparatim procedere,tamquam habentes in ſolidum exercitiũ iuriſdictionis,adduxerunt pro ratione argumentum ab æquiparatis non ſpecialiter in materia iſta, de qua agimus,ſed in alijs, vt eſt videre ſupra in locis præallegatis, quo caſu non procedit argumentum, quia æquiparatio debet eſſe in materia, de
12 qua agitur,non in alia,ad hoc,vt valeat huiuſmodi argumentum, Dec. in d.c.tranſlato, num.3. extra de conſt. Atque ita videmus opinionem communem nullo loco eſſe munitã, quin expugnari poſſit, & confutari. Verũtamen nefas eſſet ab ipſa recedere propter auctoritatem tantorum Patrum in locis ſuperius relatis.

Et adducta ſupra in contrariam partem tolli poſſe videntur hoc modo. Et primò vltra reſpõſiones,quas Fel.adfert in d.c.cauſam, nume.8. & Deci.num.10. ad finem, ad tex. in d. c.vt officium,iuncta glo.in ver.ſeparatim,in quo ſumunt argumentum à ſpeciali fauore fidei, quod inquiſitores hæreticæ prauitatis tamquam delegati ad vniuerſitatem cauſarum habeant exercitium iuriſdictionis in ſolidum,ita quòd vnus ſine alio procedere poteſt. Reſpondeo præter Doctores negando huiuſmodi inquiſitores eſſe delegatos ad vniuerſitatẽ cauſarum, quia ſunt potius delegati ad certum genus cauſarum, non au-
13 tem ad vniuerſitatem,& hoc probatur. Nam delegatus ad vniuerſitatẽ cauſarum ille dicitur, qui eſt conſtitutus ad vniuerſas cauſas alicuius lo-
14 ci, ſecundum Bart. in l. 1. in fine, ff. quis,& à quo, Alex.conſ.12.num.3.in ſexto, Iaſ. in l.a iudice, num.8. C.de iudic. cũ alijs ſupra adductis, quæſt. 3. libr. 1. Et iſta vniuerſitas delegati comprehendere poteſt tamquam vnum totum multa corpora, vt in l.hęreditas,ff.de verb.ſign.l.peculium,la quarta,ff.de pecul. l.quod dicitur, ff. de impenſ.in reb.dota.fac. Docto.in rub.ff.ſol.matr.& tradit Alex. in l.1. num.7.ff.de offic.eius.

15 Sed delegatus ad certum genus cauſarum eſt ille, qui eſt conſtitutus ad omnes cauſas,puta mutui, vel ad quaſdã cauſas in genere diſtinctas, ſecundum Caſtrenſ.in l.a iudice, nu. 3.vbi Salic.col.2.in fi. verſ.quæro ad declarationem,C.de iud.Franc.in c. cum cauſam,col.fi.de appell.Bart.in l.more, num.14. ff.de iuriſd.om.iud. Alex. in l. 1. num. 76. & 78. vbi ponit horum delegatorum differẽtias, ff.de offi. eius.

Cum igitur inquiſitores hæreticę prauitatis,& ſic cauſas in genere diſtinctas,non autem vniuerſas cauſas aliàs diuerſas comprehendentes, vt habent illi, qui delegati ſunt ad vniuerſitatem cauſarum alicuius loci, vt patet ex iuribus ſuperius adductis, meritò dicuntur delegati potius

ad

ad certum genus cauſarũ, quam ad vniuerſitatem, & hãc opinionem tenuerunt Gemin.in cap.ne aliquid,& in d.c.per hoc,de hæret.in 6.Caccialup.in l.more,q.19.ff.de iur.om.iud. Et ideò videmus illos accedere ad naturam ſimplicis delegati,quemad modum delegati ad certum genus.

Vltimò non obſtat ratio ſuperius allegata, quòd ideò delegatus ad vniuerſitatem cauſarum non poſſit procedere ſeparatim, tamquam non habens in ſolidum exercitium iuriſdictionis, quia iuriſdictionem habet iure alieno, ſicut ſimplex delegatus, non iure proprio, ſicut ordinarius: Nam reſpondetur negando iſtam eſſe veram rationem, ſed quod ea eſt, quia delegata vniuerſitate cauſarũ pluribus, cenſetur commiſſum in ſolidum exercitium iuriſdictionis per iura ſuperius allegata,& hanc reſpõſionem dat Fel.in d.cap.cauſam,nu.8. ad finem,extra de offi. deleg. Atque ita conſtat ampliationem ſupra dictam remanere in robore ſuo.

16 Secundò ampliatur,vt iſti Vicarij habeant iuriſdictionem, & exercitiũ iuriſdictionis, in ſolidum tam volun tariam,quàm contentioſam,vt in or dinarijs tradit gloſſ.in d. l.ſi vni, vbi Alex. num.5. Iaſ.nume.4.& in Vicarijs,Vant.de null.titu.de null.ſent.ex defec. iuriſd. numer. 117. & hæc eſt communis opinio, vt teſtatur Alex. & Iaſ. in locis adductis,quidquid dixerit in contrarium Io. And. in add. ad Specul.tit.de ſent.prolat.§.ſequitur,verſ.quid ſi duo, cuius ſententiã impugnat Alex.in d.l.ſi vni, nu.5.

17 Tertiò ampliatur,ſiue ſint conſtituti in ſpiritualibus, ſiue in temporalibus,glo.in d.cap.prudentiam, extra de offic. delega. & eſt communis opinio teſte Capra d.regul.27.num. 4. poſt Ioan.And. & alios in d. cap. prudentiam.

18 Declaratur ſupradicta concluſio, vt procedat quando iuriſdictio, ſiue poteſtas,conceſſa fuit Vicarijs,vt ſin gulis,ſecus ſi vt vniuerſis ac ſimul,& complexiuè, ſicut fit,cum verba delegationis,vel reſcripti,ſeu compromiſſi, vel ſtatuti reperiuntur directa vniuerſitati,ſeu dignitati Vicariorũ, ſeu pluribus tamquam vniuerſis,non autem ſimpliciter,Franc.in d.cap.licèt, colu.2. verſ.ſed quid ſi duo,poſt Ancar. nume.13. Gemin.numer.13. Vant.d.tit.de null. ex defec.iur.ord. nume.175. & 176. in fine. Nam tunc vnus ſine alio procedere non poteſt, ſic in pluribus ordinarijs declarat Bart.in d.l.ſi vni, num.1. Alex. nu.7. Iaſ. num.4. Fel.in d.cap.cauſam,nu. 8.ad finem, Pauin.de pot. cap. ſede vac. 2.par.prin. q.10. num.9. Vant. d.titu.de null. ex defec. iuriſd. ordin. num. 175.& ſeq. & Capra d. reg. 27. nume.5. Et ideò idem dicendum eſt

19 de Vicarijs Epiſcoporum, tum quia ordinarij ſunt,cap. Romana, vbi Innocen.de appell.in 6. glo. in ca.2. in ver.ordinariam, & ibi Hoſt. in ſumma,num.2.de offi.Vica.in 6. Archid. in c.2.de conſuet.lib.6. Abb. in cap. decernimus,num.12.de iud. Alex.in rub.num.17.ff.de offi.eius,& eſt com munis opinio,vt teſtantur Docto. in d. rubr. Couar. lib. tertio var. reſolut. c.20. num. 4.

Tum etiam quia concluſionem ſupra firmatam in ordinarijs, deduximus etiam in ſpecie Vicariorum epi

ſcopa-

ſcopalium,& Barto.in dicta l.prima numero ſeptimo,& ibi Bal. ff.de off. conſ.Abb.& Felin.in dicto c. pruden tiam,ille,numero 11. iſte, num. primo,& Vant.in loco pręallegato, numero 176. ergo etiam exceptio, ſeu limitatio concluſionis ordinariorũ militare debet in ipſis Vicarijs,cum eadem ratio vigeat,l.illud, ff.ad l.Aquil. c.translato, vbi Dec. numer. 3. extra de conſt.

20 Secundò declaratur, niſi vnus ex Vicarijs ſolus cœpiſſet de cauſa cognoſcere,quia tunc coram alio pars non debet proſequi cauſam, cum ſit locus præuentioni, Barto. in dicta l. prima,num.7. & ibi Bald. ff.de offic. conſul.Abb.in dicto cap.prudentiã, numero 11. Imola numero 14. Ancar.in dicto cap.licet, nu.3. Gemin. numero 13.Franc. dicta columna 2. verſ. ſed quid ſi duo,poſt Lapum ibi citatum, Lancellot. Inſtit. iur. cano. titu.de Iud. §. porrò, & idem Franc. in capitulo cum plures,in tertio not. de officio delega. in ſexto, Ioan. de Selua tracta. de benef. parte ſecunda, quæſt.14. num.11. Franc. Marc. q. Delph. 997. num. 1. Rebuſ. tract. nominat. quæſt. 14. num. 61. Vant. dicto titu.de null. ex defec.iuriſdict. num.176. & ideò quilibet procedere non poteſt,probat admodum tex. in dicto capitulo cum plures,de offi. delega.in ſexto.Vbi pluribus in ſolidum delegatis quilibet procedere poteſt,niſi vnus inchoauerit.

21 Subdeclaratur, niſi primus Vicarius eſſet iuſta de cauſa impeditus, quia tunc cauſa poteſt coram alio promoueri, & ſi coram illo cępta ſit, Bart.Bal.Abb.Ancar.Gemin.Imola, Fran.Rebuſ.& alij proximè citati in locis adductis per text. in dicta l. ſi vni.ff.de re iudic. vbi Iaſ. num.5.

22 Tertiò declaratur,niſi ab initio tales iudices cauſam aliquam inſimul cognoſcere cœpiſſent. Quia tunc ét in ſolidum deputati,debent inſimul eandem terminare,non autem ſeparatim,glo.in d.l.ſi vni, vbi Barto. in princ. Alex.num.17. Iaſ. num.5.glo. in cap.cum plures,in verſ.vno eorũ, de offi.delega. in 6. Rom.conſ.92.in princ. Vant. d.titu. de null. ex defec. iuriſd. Capra dicta reg.27. nume.7. Rimin.iun.in d.rub.nu.94. ff. de offi. eius. Et quamuis iſti ſpecialiter non loquantur de Vicarijs,cum tñ de ordinarijs faciant mentionem,illi comprehenduntur, vt ſuperius dictũ eſt.

23 Extende huiuſmodi declarationẽ, etiam ſi vnus iſtorum iurat ſibi de cauſa non liquere.

Nam adhuc alter non poteſt ferre ſententiam,tex.eſt in dicta l.ſi vni, à contrario ſenſu, vbi num.17. Alex. poſt Imol. firmat ita in ordinarijs,& delegatis ad vniuerſitatem cauſarũ.

Subdeclaratur, niſi ferenda eſſet ſententia pro cauſa fauorabili, puta libertate, teſtamento, vel pro reo, quia tunc iurante altero ſibi de cauſa non liquere,poteſt alter ferre ſententiam,Bart.in d.l.ſi vni,num.2.Iaſ. num.5. Fel. in dicto cap.prudentiã, num.9. extra eod. Rim.in dicta rub. num.94. ff.de off.eius.

24 Secundò ſubdeclaratur, niſi vnus iſtorum eſſet impeditus, quia tunc per alterum poterit ſententia expediri,probatur in l. 1. ff. de offi. conſ. Vbi vno ex conſulibus impedito, alter,qui non poterat manumittere,

M non

non prohibetur pro[...]r alterius impedimentum, & in cap. cum plures, de offic. deleg. in ſexto. Vbi propter impedimentum vnius ex delegatis in ſolidum conſtitutis alter negocium expedire poteſt, qui alioquin circumſcripto impedimento non poterat, ex quo illud inchoauerat, firmat Alexan. in dicta l. ſi vni; numero 17. Vant. dicto tit. de null. ex defec. iuriſd. numero 180. Capra dicta regul. 27. num. 7.

25 Idem erit, ſi alter procedere nollet, aut malitioſè ſe occultaret: quia tunc alter procedere poterit, qui alioquin non poterat, ſecundum text. in dicto cap. cum plures, cum glo. in ver. recuſaret, vbi Doct. Lancellott. in dicto, §. item mandari, & in §. porrò, Inſti. iur. can. de iud.

26 Tertiò ſubdeclaratur, vbi eſſet ſententia diffinitiua, vel habens vim diffinitiuæ, quia tunc ſi omnes cœperũt ſimul cognoſcere, debent inſimul omnes iudicare, ſecus, ſi eſſet mera interlocutoria, Barto. in dicta l. ſi vni, numero quarto, Iaſ. numero vndecimo. Ea ratione fortaſſe, quia per meram interlocutoriam non finitur iuriſdictio, nec eius officium, ſecundũ Bar. & Iaſ. in locis præcitatis, quẽadmodum per diffinitiuam, vel habentem vim diffinitiuæ, l. iudex poſteaquam, l. quod iuſſit, cũ materia, ff. de re iud. Quando autem per aliquem actum iuriſdictio iudicum ordinariorum, vel delegatorum ad vniuerſitatem cauſarum finitur, tunc ipſi non poſſunt illam ſeparatim exercere, ſecundum Abb. in dicto capit. prudentiam, num. 14.

27 Quartò ſubdeclaratur, quod licèt omnes debeant inſimul eandem cauſam terminare, tamen ſi iſto caſu vnus ſolus ferret ſententiam, illa non reputaretur nulla ex defectu poteſtatis, cum ſibi competat in ſolidum, Rota deciſ. 2. num. 8. tit. de arbit. in antiq. Vant. de null. ex defec. iuriſd. ord. nu. 177. in fi.

28 Quartò principaliter declaratur ſupradicta cõcluſio, vt quilibet iſtorum Vicariorum procedere poſſit ſeparatim, vti deputatorum in ſolidum, in actibus, quibus iuriſdictio eorum, vel officium non finitur, ſecus ſi per actus eorum iuriſdictio finiretur, quia tunc ſeparatim non poſſunt illam exercere, Abb. in dicto capitu. prudentiam, num. 14. Bart. in dicta l. ſi vni, num. 4. Iaſ. in fine, Capra dicta reg 27. num. 8. Vbi dat exemplũ in meris interlocutorijs, & diffinitiuis, vt ſupra dixi in tertia ſublimitatione.

29 Quintò fallit, quando ſtatutum, vel conſuetudo diceret, quod omnes concorditer iudicarent, quia tunc vnus ſine alio procedere non poteſt, Bal. in dicta l. prima, ff. de offi. conſ. Felin. in dicto cap. prudentiam, numero primo.

30 Sextò fallit ſupradicta concluſio in Vicarijs foraneis epiſcopi, non tamen delegatis ad vniuerſitatem cauſarum, vt ſuperius diximus, ſed ad certos, vel ſpeciales actus, qui dicuntur delegati ad certum genus cauſarum, & vicarij ſpeciales, vt ſuperius dictum fuit libro primo, quæſtio. 13. & 22. Nam credo, quod iſti ſimpliciter conſtituti non habeant in ſolidum exercitium iuriſdictionis, ſicut alij vicarij foranei, aliàs dicti delegati

gati

gati ad vniuerſitatem cauſarum, ea ratione, quia iſti Vicarij foranei de-
31 legati ad certum genus ſunt ſimplices delegati, & idem videatur de iſtis delegatis, quod de particularibus, Alex in dicta l.prima, nume.76. & 77. cum ſeq. ff.de off.eius, & dictum fuit ſup. in hac quæſt. in primo reſponſo ad contraria adducta. Sed delegatis ſimpliciter datis vnus ſine alio procedere non poteſt, cum non habeant exercitium iuriſdictionis in ſolidum, capit.cauſam matrimonij, vbi Doct.c.prudentiam,§.primo,extra de off.delega. vbi Abb. num.13. Fel.num.8.cap.vno delegatorum, extra eodem, Bart.in l.1. §.ſi plures, ff.de exercit. & in d.l.ſi vni,nume.3. Iaſ. num.7. Alciat.num.8.Maran.de ord.iud.in 4.par.in 5.diſt. princ. nu.31.Capra reg.27.num.19.Riminal.in dicta rub.num.95.ff.de off.eius. Ergo eodem modo iſti Vicarij foranei. Rationem ponit glo.in dicto c. prudentiam,& ibi Abb.nume.13. Felin. num.8. quia plures delegati ab vno dati ſuper eodem articulo repræſentant perſonam vnius in vnica iuriſdictione,& ideò non poſſunt ſeparatim procedere. Niſi tamen iſti dele-
32 gati eſſent cum clauſula,vos omnes, vel duo,aut vnus veſtrum,quia tunc cenſetur delegatio cuique facta in ſolidum, & locus eſt præoccupationi,cap.cum plures,de offic.deleg. in ſexto,cap.prudentiam,in princ. extra eo.& ibi Doct.& in dicta l.ſi vni,Maran. in loco præcitato, Capra dicta reg.27. num. 20. Idem ſi adiecta eſ-
33 ſet clauſula, quod ſi vnus intereſſe nequeat alter exequatur. Nam conſtito,quod collega non poſſit,aut nolit intereſſe,alter ſolus expediet,per tex.in dicto cap. prudentiam, & ibi Doct. Fel. in cap.ſciſcitatus, verſic. oportet,de reſcript. Rota deciſ.143. & 166.in no. Rom.ſingul.13. Capra d.reg.27.nume.25. & eſt communis opinio,vt teſtatur Vant.d.tit.de null. ex defec.iuriſd.ord. num.180.

Qui ſubdeclarant non procedere in beneficialibus,in quibus etiam nõ conſtito de collegæ impedimento, ſi alius ſolus procedit, & ex poſt apparet de alterius impedimento valebit proceſſus.

34 Reliquas verò declarationes ad hanc fallentiam,& quomodo iſti delegati cauſam inſimul terminare debeant,ſcribunt Doct. in d.l.ſi vni, & in dicta rubr. de off. eius, & in dicto cap.cauſam,& in dicto cap.prudentiam,& per Capram, & Vant. in locis præallegatis,& Carauit. ritu 53.

SVMMARIVM.

1 Vicarius principalis epiſcopi,quis.
2 Error communis facit ius.
3 Cauſa delegata Vicario Epiſcopi intelligitur delegata Vicario principali ex pluribus in ſolidum conſtitutis.
4 Vicarius generalis Epiſcopi præfertur Vicario foraneo.
5 Vicarius foraneus dependet à generali, ſiue principali, & illi ſubditus eſt.
Declaratur,num 8.
6 Appellatur à ſententia Vicarij foranei ad generalem Vicarium.
7 Vicarius foraneus non facit idem conſiſtorium cum Epiſcopo, ſicut generalis.
9 Cauſatus ſubeſt ſuo cauſanti.

10 *Delegatus Principis in cauſa delegata eſt maior ordinario.*
11 *Epiſcopus Duci comparatur, & dicitur Princeps, & nu.* 12.
12 *Epiſcopus Parmenſis Princeps vocatur.*
13 *Epiſcopi dicuntur Sereniſſimi. Dux loco Principis eſt.*
14 *Vicarius vnus generalis alteri eiuſdem Epiſcopi nõ præfertur. Declaratur, num.* 15. 16. 17. *cum ſequent.*
15 *Vicarius foraneus Epiſcopi alteri foraneo non præfertur. Declaratur, num. ſeq.*
15 *Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus præfertur alteri in temporalibus.*
21 *Procurator electus à iudice in cauſis ſpiritualibus alteri procuratori præfertur.*
27 *Foranei Vicarij Epiſcopi delegati dicuntur.*
28 **Delegatus nihil repræſentat extra iuriſdictionem.**

QVAESTIO LXII.

DVbitari etiam ſolet, quis præferri debeat ex pluribus Vicarijs ab Epiſcopo conſtitutis? Nam Cardin. in clem. 2. numero quinto, de reſcrip. poſt Zenzel. ibi relatum ſenſit, illum eſſe principalem ex Vicarijs
1 conſtitutis extra Ciuitatem in diœceſi, ad quem ſecundum vſum communem recurſus habetur per maiorem partem, firmat Ancar. colum. 1. Imola num. 11. ea ratione, quia com-
2 munis error facit ius, l. Barbarius, ff. de off. præto. cap. conſultationibus, extra de iure patron. Vant. de nullit. tit. quib. mod. ſent. nul. def. poſſ. num. 46. Pauin. de poteſta. cap. ſede vaca. ſecunda par. princ. q. 10. num. 9. in fi.
3 Vbi dicit, quod cauſa intelligitur delegata principali, licèt plures Vi-
4 carij ſint in ſolidum conſtituti. Sed quoniam Card. & alij ſuperius relati loquuntur tantùm de Vicarijs extra ciuitatem conſtitutis in diœceſi, & plures ſunt ſpecies Vicariorum epiſcopalium, vt dixi ſupra, libro 1. q. 3. vbi quod alij ſunt generales, ſeu principales, & alij ſunt foranei, idcircò plures quoque in propoſito ſunt conſiderandi caſus.

Primus eſt, an generalis, ſiue principalis Vicarius præferatur Vicario foraneo, & iſte nullam recipit diffi-
5 cultatem, vt probatur in dicta clementina ſecunda, in princip. iuncto ver. in officiali, aut foraneo. Et quia foraneus Vicarius dependet à generali, ſiue principali, & eidem ſubdi-
6 tus eſt, ſecundum Cardin. ibi, numero vigeſimoquarto, & ab eius ſententia ad generalem appellatur, ſecundum Archid. in capitulo ſecundo, in fine, de conſuetu. in ſexto, Franc. columna penult. in glo. in ver. auditorium, Cardin. in clem. 2. numero 25. de reſcrip. Rota deciſ. 371. tit. de offic. Vic. in no. apoſt. ad Bar. l. prima, §. primo, in ver. & idem auditorium, ff. de appel. & ad Roman. ſingu. 458. Bal. in cap. dilectis, vbi latè Francus, quæſtione ſecunda, extra de appella. Felin. in cap. ſi quis contra, nume. 5. verſ. ſed caue, extra de foro compet. poſt Marian. ibi citatum, in cap. dilecti, el 3. colu. 12. verſ. ſecundò quæ-
7 ritur, an à delegato, & ibi Peruſ. in d. ſecunda quæſtione, nec Vicarius foraneus facit idem conſiſtorium cum epiſco-

epiſcopo, nec dicitur vna, & eadem perſona cum ipſo, ſicut Vicarius generalis, ſecundum Card. in dicta clement. 2. num. 23. & aliàs ſuperius dictum fuit.

Declaratur iſte primus caſus, vt
8 non procedat, quando apparet, quod propter cauſas delegatas ab epiſcopo poteſtas detracta eſſet ab ordinaria poteſtate Vicarij generalis, & cõceſſa foraneo, tunc enim generalis Vicarius Vicario foraneo non debet præferri in illis cauſis, vt firmare videtur Card. licèt obſcure, in d. clem. 2. num. 24. Quod etiam videtur confirmari poſſe. Nam ratio, quare ſuberat foraneus generali ea, erat, quia manabat ab ipſo generali, & ab eodem erat cauſatus, tamquam habente eandem perſonam
9 cum epiſcopo, vt ſuperius dictum eſt. Et tamquam cauſatus ſuberat cauſanti, vt volunt Alex. Iaſ. & alij in rub. in princ. ff. de offi. eius. Sed iſta ratio ceſſat, quando epiſcopus detraxit Vicario generali illam poteſtatem, quam in foraneũ habebat, Abb. in cap. ſi quis contra, num. 26. extra de foro compet. Dec. in cap. vt debitus, numer. 16. extra de appell. ergo ceſſare debet effectus rationis, & ſic ſubiectio foranei, l. adigere, §. quamuis, ff. de iure patro. cap. cum ceſſante, extra de appellat. & tradit Abb. in d. cap. ſi quis contra, numer. 25. & 26. Tum enim non cauſatur ab ipſo Vicario, ſed ab epiſcopo tantum, qui Vicario poteſtatem detraxit, & ideò non ſubeſt in illa cauſa ſuo cauſanti, & per conſequens ſequitur, quod in illa cauſa delegata Vicar. foraneus
10 ſit maior Vicario generali. Nam ſicut delegatus Principis eſt maior ipſo ordinario in cauſa ſibi delegata, vt concludunt Doct. communiter in rub. ff. de offi. eius, ergo etiam dele-
11 gatus epiſcopi, qui Ducibus comparatur, ſecundum Bal. in l. 5. in princ. ff. de verb. oblig. Iaſ. in d. rub. nu. 15. ff. de offi. eius, & conſequenter Principibus, quia Dux loco Principis eſt,
12 Pau. de Caſtr. conſ. 226. volu. 2. Dec. conſ. 191. num. 1. Immo Epiſcopos vocari Principes, ſcribit Pariſ. conſ. 141. num. 27. in 4. Pauin. de pot. cap. ſede vacan. prælud. 6. nume. 15. latè Barbat. de præſtan. Card. q. 5. par. 1. nume. 13. vbi dat exemplum de epiſcopo Parmenſi, qui vocatur Princeps, & aliàs epiſcopos Sereniſſimos
13 nuncupari, ſcribit idem Barbat. de præſtan. Cardin. quæſt. 1. numer. 20. per text. in clement. in pleriſque, de electio.

Alter, & ſecundus eſt caſus, an generalis Vicarius alteri itidem generali præferatur, & in hoc caſu conclu-
14 do alterum alteri non eſſe præferendum, probatur iſta concluſio ex notatis per glo. in d. clem. 2. in ver. principalis, de reſcr.

Vbi ſi Vicarij ſunt æque principales, cenſetur vterque delegatus, & in cap. quoniam, Abb. in ver. ſubſtitutum, in finalib. verbis, extra de offic. delega. Vbi ſi ſunt plures iudices æqualiter digni, ſorte dirimitur, quis illorum præferatur, firmat Card. in d. clem. 2. num. 5. in fine. Vbi pluribus Vicarijs in diœceſi conſtitutis, ſi non apparet ex coniucturis in cauſa delegata, de quo delegans intellexerit, ſentit neutrum eſſe præferẽdum, ſequitur Ancar. col. 21. Imo. nu. 9. &

10. poſt Hoſtien. in ſumma, de offic. deleg. §. quibus, verſ. quid ſi impetrauit iudicem, & §. ſeq. Pauin. tract. de poteſt. capit. ſede vacan. 2. parte princ. q. 10. num. 9.

15 Declaratur hęc concluſio, vt vera ſit, data paritate Vicariorum. Nam ſi vnus eorum erit principalis, ille erit præferendus, ſecundum gloſ. in d. cle. 2. in ver. principalis, vbi Card. num. 5. in princ. Ancar. colu. 1. Imola nu. 18. firmat Paui. d. tract. de pot. c. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. num. 9.

Ex quo infertur, quod ſi vnus ſit generalis in ſpiritualibus, alter verò in temporalibus, erit præferendus generalis in ſpiritualibus, quia principalior eſt, cap. ſolitæ, extra de maioritate, & obedientia, gloſ. in cap. decernimus, de ſententia excommunicanis, in 6. Doctores in capit. nouit, extra de iudicis, pulchrè Boerius in tractatu de auct. magni conſil. nu. 44.

16 Extende huiuſmodi declarationē, vt procedat etiam ſi ad vnū ex iſtis, vti ad principaliorem, recurſus haberetur, quia etiam iſte eſſet præferendus, ſecundum Cardin. Ancar. & Imol. in locis ſuperius citatis, Paui. d. quæſt. 10. num. 10. & 11. ea ratione, quia communis error facit ius, vt ſuperius dixi in prin.

17 Secundò extende huiuſmodi declarationem, vt locum habeat etiam ſi Vicarij non eſſent conſtituti in Ciuitate, ſed in ſola diœceſi, vt ſuperius dixi in princip.

18 Secundò principaliter declaratur, data paritate etiā in dignitate, quia ſi vnus Vicariorum erit dignior erit quoque præferendus, quia dignior altiori loco ſedere debet, cap. epiſcopus, 93. diſtinct. gloſ. in §. aliam, Inſtitu. de bonorum poſſeſſ. Hoſtien. in ſumma poſt princ. & in cap. quoniā, Abbas in ver. ſubſtitutum, in fine, de re iudic.

19 Tertiò declaratur, vt procedat, data etiam paritate in ſcientia, & aptitudine, quia ſi conſtabit vnum eorū eſſe altero magis idoneum, ille præferri debet, Card. in d. clem. 2. nu. 5. poſt Io. And. in c. quoniam, Abbas in glo. 2. extra de offic. delega. ſecus ſi non conſtabit, quia neuter in dubio eſt præferendus cæteris paribus, vt per Card. in d. loco.

20 Extende hanc declarationem, vt vera ſit etiam ſi imparis eſſet dignitatis iſte magis idoneus, quia adhuc alteri digniori eſſet præferendus, ea ratione, quia magis attendi debet fauor cauſæ, quam dignitas iudicis, Iaſon in l. inter pares, per illum tex. nu. 6. ff. de re iudic. & fauor cauſæ conſiſtit in aptitudine, videlicet, quòd Iudex ſit idoneus ſcientia, & conſcientia, quia debet habere duos ſales, ſecundum Bal. in l. 2. col. fin. ver. ſcias tamen, C. de ſent. ex breui. recit.

21 Quartò declaratur, quando epiſcopus declaraſſet, quis illorū eſſet præferendus. Nam is præfertur, quem epiſcopus elegerit, probatur in cap. ſi duo, §. ſanè, de procura. in 6. Vbi in cauſis ſpiritualibus procurator electus à Iudice, ex duobus præfertur, & magis in terminis Bal. in cap. dilecti, col. fin. vbi Franc. q. 15. extra de app. Bertach. de epiſ. lib. 4. par. 6. titu. de auct. epiſc. circa vlt. volunt. alien. Vbi ſi ſunt duo Vicarij in ſolidum conſtituti per epiſcopum, qui in cauſa proferant contrarias ſententias,

cias, ea præualet quam epiſcopus cõ firmat.

22 Quintò declaratur, quando pars vnum ex illis in cauſa impetraſſet, quia impetratus erit Iudex, & ſic alteri in illa cauſa erit præferendus, glo. in dicto capit. quoniam, Abb. in ver. ſubſtitutum ad finem, Card. in d. clemen. 2. numero quinto, & glo. in capit. vt debitus, in ver. aſsignare extra de appel.

23 Sextò declaratur, quando vtraque pars concorditer in cauſa vnum ex illis elegiſſet, quia præualet eius electio, glo. in d. cap. quoniam, Abbas in verſ. ſubſtitutum, ad finem, Card. in d. clem. 2. num. 5.

24 Septimò declaratur, quando vnus eorum præueniſſet, quia inter Vicarios ab epiſcopo conſtitutos eſt locus præuentioni, Bar. in l. 1. num. 7. & ibi Bal. ff. de off. conſ. Franc. in c. cum plures, in 3. no. de off. deleg. in 6. poſt Lap. in c. penul. de off. Vic. in 6. Abb. in cap. prudentiam, num. 11. extra de offi. deleg.

25 Vltimus eſt caſus, an Vicarius foraneus ſit alteri foraneo præferendus, & in hoc facio eandem concluſionem cũ eiſdem declarationibus, quas recenſuimus in caſu præcedenti, quia eodem rationes, & auctoritates loquuntur tam de Vicarijs ge-
26 neralibus, quàm de delegatis, vt eſt videre in locis prææallegatis per Cardin. in d. clem. 2. num. 2. vbi Imo. nu. 9. & 10. cum ſeq. poſt glo. in d. cap. quoniam, Abb. & in d. ca. vt debitus, & per conſequens de Vicarijs fora-
27 neis qui delegati dicuntur, glo. in d. clem. 2. in ver. foraneus, vbi Ancara.
28 col. 2. Imo. num. 34. Innoc. in c. Romana, in ver. generaliter, de appell. in ſexto, Bart. in l. 1. §. fin. ff. quis, & à quo, Bal. in rub. vbi Fel. num. 3. & 4. extra de offi. deleg. Alex. in rubr. num. 17. ff. de offi. eius, & conſ. 12. nu. 3. in ſexto, Maran. de ord. iud. 4. par. 5. diſt. princip. nume. 14. Couar. lib. pract. quæſt. cap. 4. numer. 7. Rolan. conſ. 75. nu. 17. in 3.

29 Declaratur iſte caſus de foraneis conſtitutis in eiſdem locis, & cauſis, alioquin ſi in diuerſis locis, & cauſis eſſent conſtituti, aliud eſſet dicendũ, quia tunc in cauſis, & loco delegatus, eſt alijs abſque dubio præferendus. Tum quia cum habeant limitatam iuriſdictionem, non debent mittere falcem in meſſem alienam, quia
30 iuriſdictio delegata non debet excedere fines delegatos, l. diligenter, ff. manda. cap. cum dilecta, vbi Doct. extra de reſcrip. Tum etiam quia delegatus nihil repræſentat extra iuriſdictionem, l. fi. cum materia, ff. de iuriſd. omn. iud.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus confirmare poteſt quãlibet ſententiam ex illis contrarijs prolatis per Vicarios.*

QVAESTIO LXIII.

Ex præmiſsis quoque decidi poteſt, quod ſi Vicarij in ſolidum ab epiſcopo conſtituti contrarias
1 proferant ſentẽtias in aliqua cauſa, poterit epiſcopus quamlibet ſententiam ex illis confirmare, Bal. in cap. dilecti, l'vltimo, col. vlt. in princ. verſ. Item ſi duo ſunt Vicarij, & ibi Fran. quæſtio. 15. de appellat. Bertach. de epiſc. lib. 4. par. 5. num. 12. tit. de pot.

& auct. epiſc. circa iud. nume. 44. & 69. in fi. & par. 6. tit. de Vicar. epiſc. numero 12. Io. Iacob. Melill. de præceden. Vica. c. 3. num. 2.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius iuriſdictionem exercere poteſt regulariter epiſcopo præſente.*

2 *Recurri poteſt ad vicarium in omnibus tam præſente epiſcopo, quàm abſente.*

Fallit, nu. 3. 4. cum ſeq.

Declaratur, num. 6.

6 *Vicarij Apoſtolici deputati in epiſcopatibus, omnia poſſunt, quæ ſui principales.*

QVAESTIO LXIV.

AN autem Vicarius Epiſcopo præſente poſſit exercere iuriſ-
1 dictionem, dubitant etiam Canoniſtæ, & faciunt regulam affirmatiuã, teſte Gemin. in cap. licèt, num. 12. de offi. Vicar. in ſexto, vbi etiam Franc. col. 2. ver. in ea, glo. in fine regulariter, Feder. de Sen. conſ. 302. nume. 4. ad finem, Franc. Marc. quæſt. Delph. 483. num. 2. parte 1. Ioan. de Selua in tract. de benefic. par. 2. q. 15. Rebuff in pract. benefic. tit. forma Vica. Archid. num. 187. Boer. deciſ. 347.
2 num. 6. Dicens ad Vicarium de omnibus haberi recurſum epiſcopo præſente, ſicut abſente, poſt Ioan. Andr. in addit. ad Specul. tit. de offic. Vica. Ioan. Picar. conſ. 52. numer. 95. & 96. inter conſi. Menoch. volu. 1. & alias non ſilere iuriſdictionem ordinariã præſente maiore, cõprobat latè Carauit. in comment. ſuper ritu magnæ curiæ Vic. 48. num. 6. & 7. Fallit in reuerentialibus, de quibus latè ſupra quæſt. 58. num. 4. poſt Feder. d. conſ.
3 302. dicto num. 4. Menoch. conſilio 257. num. 73. vol. 3. Cucc. Inſtit. iur. cano. de Vic. epiſc. num. 129.
4 Secundò fallit in caſibus exceptis in cap. cum nullus, de tempor. ordin. in ſexto, Gemin. in dicto capit. licèt, num. 12. Franc. col. 2. ſuper dict. glo. in fi. verſ. regulariter, poſt Bal. in l. humanum, C. de leg. Ioan. de Selua tract. de benefic. parte 2. quæſtione 15. num. 17.
5 Tertiò fallit in caſu cap. eam te, de reſcrip. vbi Fel. in §. ſcriptum fuerat, nume. 16. circa princip. quod ſi Pontifex Maximus ſcribit alicui extraneo, quod beneficium conferat loco, & vice epiſcopi, & hoc conſtet, vt ſi dicatur, tibi vices gerenti, tunc poterit conferre, antequam ſuperueniat collator, non autem eo ſuperueniente.
6 Declarantur ſupradictæ fallentiæ, vt non habeant locum in Vicarijs Epiſcoporum creatis à ſummo Pontifice propter inhabilitatem ipſorum epiſcoporum, quia iſti propter ſuperioris reuerentiam, & auctoritatem, omnia poſſunt, quæ ſui principales, vt declarat Io. Picar. conſ. 52. num. 164. inter conſil. Menoch. lib. primo, de mente Bart. in l. 1. §. hi quibus, ff. delegat. 3. in l. filius, ff. delegat. & in l. comperimus, in fine, de proxi. ſacrorum ſcrin. lib. 12. ſubdens ex facto deputatos eſſe Vicarios à ſummo Pontifice in epiſcopatu Bergomenſi, & in epiſcopatu Ariminenſi, & alibi paſſim Vicarios Apoſtolicos deputari à ſummo Pontifice videmus.

SVM-

SVMMARIVM.

1 Vicarius non poteſt exercere actus voluntariæ iuriſdictionis ſine ſpeciali mandato Epiſcopi, & num. 2.

Contra, num. 3.

4 Vicarius poteſt exercere iuriſdictionem voluntariam extra diœceſim.

QVAESTIO LXV.

Actus quoque voluntariæ iuriſdictionis non poſſe exerceri p̃ Vicarium ſine mandato ſpeciali epi-
1 ſcopi, docet Rom. ſing. 700. Dicens, quod in actibus volunrariæ iuriſdictionis Vicarius generalis non ſucce-
2 dit, per tex. in cap. licèt, de offic. Vicar. lib. 6. etiam epiſcopo exiſtente in remotiſſimis partibus; ſequitur Ferrand. in apoſt. ad Abb. in rep. capit. ſi quis contra, num. 35. in fin. ext. de foro compet.

3 Sed ea verior eſt ſententia, quam probabo infra, quæſt. 163. cum ſeq. Vbi vide, & hanc eandem firmare videtur Fel. in c. ex parte, col. 3. poſt num. 1. verſ. an autem, extra de conſtit. Bal. in margarita, in ver. vicarius Domin. in cap. fin. de off. Vicar. in 6. Et quia ſi Vicarius epiſcopi eſt ordinarius, & exercere poteſt iuriſdictionem ordinariam, vt dixi latè ſu-
4 pra quæſt. 55. à fortiori exercere poterit voluntariam, quæ facilior eſt, cum poſſit etiam extra diœceſim exerceri, l. 2. vbi Bal. ff. de offic. proconſ. Iaſ. in l. fi. num. 7. ff. de iuriſdi. omn. iud. Menoch. de arb. iud. lib. 1. quæſt. 43. nume. 16. cum ſequent. & num. 19.

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi alium vicariũ regulariter conſtituere non poteſt.

Ampliatur, num. 9. cum ſeq. & nume. 11. 12. 13. 14.

Declaratur, nu. 15. 16. 17. 18. 19. 20. cum ſeq. vſque ad finem.

2 Vicariũ dare difficilius eſt, quàm delegatum.

3 Vicariorum infinitas eſt vitãda.

4 Epiſcopus dicitur elegiſſe induſtriam perſonæ ſui vicarij propter cauſas graues, & arduas illi mandatas.

5 Vices ſuas quis demandare non poteſt, nec ſeruire per ſubſtitutum, quãdo eſt electa induſtria perſona.

6 Iudex onus iudicandi, & cognoſcendi ſibi mandatum, in alterum reijcere non poteſt.

8 Vicarius Proconſuli Aſiæ, Comiti, & Præfecto, à ſolo deputabatur Imperatore.

18 Vicario Epiſcopi aſſerenti cauſam abſentiæ creditur.

20 Vicarius Epiſcopi non poteſt delegare laico cauſas criminales, etiam inſimul cum clerico.

24 Officialis quando poſſit deſeruire per ſubſtitutum, remiſſiue.

QVAESTIO LXVI.

Nunc accedendo ad actus iuriſdictionis magis ſpeciales, illud quæro in primis, an Vicarius generalis Epiſcopi poſſit conſtituere alium Vicarium generalem.

1 Reſpondeo, regulariter non poſſe, ſecundum Bal. in l. aliquando, nume. 3. ff.

3. ff.

3.ff.de offi.proconſ.Hoſt. Butr.Abb. & alij,in c.clericos,extra de offi.vic. Io.And.Archid.& Innoc.in c.1. Ancar.num.2. Gemin.num.11.de offic. vica.lib.6. Turrecrema. in cap. perlectis,§.ſi ſunt,num.6.diſt.25.Rota deciſ.4.alias 378. per totam, titu.de offic.Vic. vbi Papaz.in apoſt. Card. in clem.2. num.2. num.4.de reſcr. & in clem.vnica,num.10. de offi.Vica.

2 Dicens,difficilius eſſe dare Vicariũ, quàm delegatum,poſt Ancaran. ibi, Soz.in l.more, num.13.ff.de iuriſdic. omn.iud.Guid.Papę,deciſ.374.nu.6. Nicol.Mil. in reper.in verſ.Vicarius epiſcopi, in add. Pauin. de poteſtat. cap.ſede vac. 2.par. princ. q.10. nu. 21. Boer. deciſ.52. num. 4. Aufrer. ad deciſ.Toloſ.36.Fran.Marc.quæſt. Delph.317. nu. 4. par.1. Pariſ. conſ. 80.num.15.in 4. Vant.de null. tit.de null.ex defec.iuriſd.ord.num.25.Gaſpar Cabal. ad conſt. Ægid.lib.3. ca. 17.nume.1. Foller.pract.crim.cano. 1.par. moral. nu.120. Iac.Put. deciſ. Rot.168.lib.1. Gig. conſ.42. num.6. Vaſq.de controuerſ.Illuſt.c.31.num. 21.Port.conſ.87.num.16.Cucc.Inſt. iur.cano.de Vic.epiſc. nume.40. poſt Redoan.de reb.eccl.non alien. R.de aucto.prælat.num.66. Probatur hæc ſententia tum in d.cap.clericos,tum etiam,quia infinitas eſt euitanda Vicariorum,ſecundum Abb. in præallegato cap. Prout etiam,quia videtur per epiſcopum electa induſtria perſonæ ipſius Vicarij propter cauſas

4 graues,& arduas illi mandatas,cap. fi. §. is cui, vbi latè Fel. extra de of. delega. Dec.in l.1.num.32. verſ. ſed tamen fundamentum, & ibi Niger, num.31. Seyſell. in 3. no. ff. de offic. eius,Menoc. de arb.iud. lib. 1. q.54. num.7. cum ſeq. & q. 68. num.15.& propter controuerſiarum diffinitionem,quæ hominis ingenium, & peritiam reſpiciunt,l.inter artifices,ff.de ſolut.Menoc. d. q.68.num.15.& in terminis Vicarij epiſcopalis,Abb.in d.cap.clericos,Rebuf.in pract.beneſ. tit.forma Vica. Archi. nume.73. Et quando eſt electa induſtria perſonæ, non poſſunt vices alteri demandari,

5 nec poteſt quis ſeruire per ſubſtitutum,d.cap.fi. §. is cui,vbi Docto. de offi.delega. Alex.conſ.10. lib.primo, Crauet.conſ.303. num.1.Menoch. d. q.54. num.7.& 9. 68. num. 10. & ad terminos noſtros Abb.in ſæpius citato capitulo,num.16.cum plur. ſeq.

6 Et quia iudex onus iudicandi, & cognoſcendi ſibi mandatum in alterum reijcere non poteſt, l.ſi cũ dies, §.quæ fine,& l.qualem,ff.de arb. Paris de Put.in tract.ſynd. c. de arbitr. eorum,num.6. ver. an ſi iudex, poſt

7 Roman. conſ.238. & tradit Menoc. d.quæſt. 54. in princ. meritò nec Vicarius,qui dicitur iudex ordinarius, vt ſcripſi ſupra,quæſt.55. poterit vices ſuas ſibi ab epiſcopo mandatas in alterum reijcere,& per conſequẽs alterum Vicarium conſtituere.Vnde ad corroborationem huius concluſionis dicebat Ang. in l. in his, C. de diuerſ. offic. lib.12. quòd ſolus Im-

8 perator dat Vicarium Proconſuli Aſiæ,Comiti, & Præfecto, quem citauit in propoſito Pauin. de poteſtat. capit.ſede vacan.2.par.princ. quæſt. 10. num. 20.

9 Ampliatur, vt nec in temporalib. tantùm, nec in ſpiritualibus ſubſtituere poſſit,Pauin.d.tract.de poteſt. cap.

cap.ſede vacan.d.par.2. q. 10.nu.19. Rebuff.in loco ſupra citato,nu.75.

10 Sed quòd Vicarius epiſcopi aliũ Vicarium ſubſtituere poſſit ad cauſas temporales,tenet Vant.dicto tit. de null.ſent.ex defec.iuriſd.ord. numero 25.

Cuius ſententiæ non poſſum acquieſcere, tanquàm referenti ſe ad Rotam deciſ. 378.& 350. quæ hoc non dicit in libro meo.

11 Secundò ampliatur,etiam ſi mandatum ſpeciale habeat ad ſubſtituendum. Nam regulariter ex ſolo mandato ſpeciali alium Vicarium conſtituere non poterit, Rota dicta deciſ.378. num.2. poſt Hoſt. in cap. 1. de off.Vic. in 6. vbi latè hoc differit Gemin. num.11. firmat idem Aufre. ad Toloſ.deciſ.36. Put.dicta deciſio. 168. nume.1. Mill. in ver. Vicarius epiſcopi,& eſt communis opinio,teſte Pariſ.d.conſ.80. num.15.

12 Tertiò ampliatur,etiam in Vicario generali capituli ſede vacante, tam in ſpiritualibus, quàm etiam in temporalibus, qui nec ſolo mandato,& commiſſione capituli, alium Vicarium conſtituere poterit,etiam in ſpiritualibus tantùm,Pauin. dicto tracta.de poteſta.cap.ſede vacan. 2. par.princ.q.10.nu.19. poſt Goffred. Io.And.Archid.Innoc.& communiter omnes ſic relati in clementi. 2. de reſcrip.

13 Quartò ampliatur idem in Vicario,ſiue Locumtenente legati,qui alium Vicarium creare non poteſt; Franc.Marc.q.Delphin.117. nu. 16. parte 2. per tex. in d. cap. clericos, cum ibi not.de offi.Vic.

Quinto ampliatur,vt nec etiam dare poſſit œconomũ,niſi adſit mandatũ ſpeciale, Lap. alle.8.vbi apoſt.

14 Mandoſ. in ver. œconomum, Felin. cap.quoniam, in fine, poſt Butr. ibi relatum,extra de off.ord.

15 Primò declaratur, niſi in mandato fuiſſent verba illa inſerta, videlicet, damus poteſtatem ſubſtituendi alium, quem nos Vicarium cum eadem poteſtate ſubſtituimus, Rebuf. in prac.benef.tit.forma Vica. Arch. num. 77. poſt Doct. quos citat in c. 1.de offic.Vicar. in ſexto, Melill.de præced.Vicar.cap.1. num.14. Tunc enim ea ratione ſubſtituere poſſet, quia cenſetur Vicarius ſubſtitutus ab ipſo Domino,ſecundum Doct.ſuperius allegatos,firmat Fran.Marc. d.q.Delph.317.num.2.par.1. Pauin. in d.trac.de poteſta.cap.ſede vacan. d.quæſt. num.20.

16 Secundò declaratur, vbi crearet Vicarium ad certos actus,ſeu ad aliquam ſpeciem actuum, quia tunc etiam ſine ſpeciali mandato epiſcopi poſſet ſubſtituere,Innoc.poſt glo.& Archid.in dicto cap.1.de offi.vic.lib.6. Pauin.d.q.10.num.21. & ante illum Bal.in l.aliquando, num.3. ff.de offi. proconſ.Cucc.d.tit.de vic.epiſc. nu. 41.Capic.deciſ.151. Vant.de nullit. tit.de null.ex def. iuriſd. ord. nu.25. Et ideò volunt generales Vicarios creare poſſe in eorum diœceſibus vicarios foraneos, & ita vidi ſæpe obſeruari.

17 Tertio declaratur, niſi adſit neceſſaria cauſa ſubſtituendi, vel propter abſentiam, aut infirmitatem, vel ſi ad modicum tempus ſubſtituatur, vel adſit conſuetudo:tunc enim aliũ vicarium ſubſtituere poterit, vbi adſit

fit mandatum ſpeciale, Butr.in dicto capit.clericos, num.1. & 3. vbi dicit ſubſtituere poſſe per modicum, & non frequenter, Hoſt.in d.cap.1. Ancar.num.2. Gemin.num.6. Fran.col. 1. in glo.in ver.ipſius: Dicens, ita de conſuetudine probata ſeruari, Cardin.in clem.vnica, colu.antepenult. circa finem, num.20. de offic. vicar. glo.& Doct.in clem.1.in ver.locorū, de regula. Ioan.And. in cap.cum ex eo, §.porrò, de elect. in 6. Abb. in d. cap.clericos, Fel.in c. G. perpetuus, num.3.de fide inſtru. Bal. in d. l. aliquando, num.1.in 2.opp. Rota dicta deciſ.4. aliàs 378.num.2.vbi Papaz. in apoſtil.num.4. Mill. in ver.Vicar. epiſcopi, poſt Rom.conſ.371. ſic per Mil.citatum, Guido Papæ, deci.374. num.6. Put.d.deciſ.168.num.2.lib.1. Rota deciſ. manuſcrip.170. libro 2. Paui.de poteſta.cap. ſede vac. dicta q.10.num.21. Bertran.conſ.117.col. 3. num.5.vol.2. Pariſ. dicto conſ.80. num.15.& ſeq. Pet.Ruyz Maur. deciſ.Lituanica 4. inſerta poſt deciſio. Pede.num.382. poſt Ripam in trac. de peſte, parte 2. num.147. Vaſq.de controuerſ.illuſtr.cap.31. nume.21. Cucc. dicto titu. de Vicar. num.41. cum ſeq.

18 Extenditur hæc declaratio, vt credendum ſit Vicario aſſerenti cauſam abſentiæ, Franc. Marc. d.q.317. per not. per glo.& alios in cap.paſtoralis, in princ.ff.de off.deleg.

19 Secundò extenditur etiam ad Vicarium foraneum epiſcopi datum in vna parte diœceſis ad cauſarum vniuerſitatem, quia ſubdelegare cauſam vnam non prohibetur, non tamē ſubdelegare poterit cauſarum vniuerſitatem, glo.in cap. cum cauſam, in ver.delegatus, in fine, de appella. Bart.in l.1. ff.quis, & à quo, Fel. in c. ſuper quæſtionum, §.ſi verò, nu.17. verſ.tertiò fallit, extra de offi.deleg. poſt Hoſt.& Imol.ibi citatos.

20 Subdeclaratur ſupradicta tertia declaratio, vt non poſſit delegare laico cauſas criminales, etiam inſimul cum clerico, nec etiam coniugato, & eſt communis opinio, teſte Ripa in cap.decernimus, num.5. in fine, extra de iud. & ibidem Dec. nu. 10. Rolan.conſ.4. nume.4. in primo, Clarius in prac.crim.§.fi.q.41.ver. quæro nunquid, & verſ. ſeq. & dixi ſupra, lib.1.q.31. vbi vide.

21 Quartò declaratur in his, quæ ſūt iuriſdictionis contentioſæ, non autē voluntariæ, in quibus Vicarius Vicarium dare poteſt, But.in c.3. num.2. extra de off. Archipresb. Io. à Turrecrema.in c.perlectis, §.hi ſunt, nu. 6. diſtin.25.

Quintò declaratur, vbi Vicarius vellet committere alicui vices ſuas

22 in modum delegationis, quia tunc cauſas alteri delegare non prohibetur, glo.Inno. Archid.& alij in d.c.1. in ver.ipſius, de offi.vic.in 6.cum cæteris adductis ſupra in ſecunda declaratione, Franc.in ca.ſi delegatus, in vltimo not.de off.deleg. in 6. poſt Rotam deciſ.3.aliàs 350. eo.titu.de off.vic.in nouis, vbi Papaz. in apoſt. num.6. Soc.in d.l.more, num. 23. ff. de iuriſdic.omn.iud.Bero.in rub.nu. 2. extra de off.deleg.

23 Subdeclaratur, niſi Vicarius eſſet in illa cauſa delegatus, quia illā ſubdelegare non poſſet, niſi adeſſet mādatum ſpeciale, Rot. d.deciſ.4. aliàs

378.

378. num.8. vbi Papaz.poſt Io.And. in cap.is cui,de off.deleg.lib.6. Fel. in cap.ſuper quæſtionum, §.ſi verò, num.17. verſ. tertiò fallit, extra de offi.delega. Put.deciſ.436. Rota deciſ.manuſcrip.139.2.

24 Alias etiam poſſem adferre declarationes, quibus officialis deſeruire poteſt per ſubſtitutum, quas cumulatè refert poſt alios Caraui. ritu.3. nu.20. & 21. & ego prætereo, ne videar extra cancellos vicarij epiſcopalis proſilire,vos ad loca remittẽs, vbi materiæ pertractantur.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius ſubſtitutus à vicario habente facultatem ſubſtituendi, exequi poteſt commiſſa Vicario ſubſtituenti.*

2 *Et literas delegatas vicario ſuper liquidatione fructuum.*

QVAESTIO LXVII.

VBi autem Vicarius ſubſtitutus fuerit à Vicario habente facultatem ſubſtituendi, poterit etiam e-
1 xequi commiſſa eidem Vicario ſubſtituenti,& incœpta per illum perficere, Papaz. in annot.ad Rotam deciſ.1. aliàs 47.nu.3.tit. de off. vic. in no.dicens,ita fuiſſe deciſum in cauſa Ceneten. canonicatus, & præbendæ coram Domino Veſtano, & idem in alia apoſt.ad Rot. deciſ.4. aliàs 378.
2 in fi.eo.tit.& alias ſubſtitutum in Vicariatu à Vicario,qui habebat ab epiſcopo poteſtatem ſubſtituendi,poſſe exequi literas delegatas Vicario ſuper liquidatione fructuum,reſolutum fuiſſe in vna Senen. canonicatus,& præbendæ coram domino Romano die 25. Octobris 1546. teſtatur Put. deciſ.Rot.487.li.2. ex Dec. in capit.quoniam, Abb. 3.notab. de offi.deleg. firmat Peregr.deciſ.Rotæ manuſcript.150.lib.2. & deciſio.31. Dicens,quòd Vicarius delegatus ad fructuum liquidationem, poteſt aliũ ſubſtituere nomine epiſcopi, & ſubſtitutus poterit liquidare.

SVMMARIVM.

1 *Subſtitutus,ſiue Locumtenens Vicarij poterit alterum ſubdelegare ad recipiendum iuramentum,& examen teſtium.*

QVAESTIO LXVIII.

PRout etiam iſte Vicarius ſubſtitutus,ſiue Locumtenens Vicarij,
1 poterit alterum ſubdelegare ad recipiendum iuramentum, & examen teſtium, vbi erit iuſtè deputatus, Put. deciſ.Rotæ 169. numer. 5. in primo libro.

SVMMARIVM.

1 *Subſtitutus,ſiue Locumtenens Vicarij, poteſt conſtituere procuratorem.*

QVAESTIO LXIX.

NEc non procuratorem conſti-
1 tuere,Toloſ. deciſ.36. vbi Aufrer. in annot.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus confirmat Abbates, & Priores, Archiepiſcopus Epiſcopos, Patriarcha Archiepiſcopos.*

2 *Vicarius Epiſcopi non poteſt confirmare Prælatos ſine ſpeciali mandato.*

At contrà,num.3.

Ampliatur,nu.6.

Declaratur,nu.7.8.& 9.

4 *Capitulũ ſede vacante poteſt confirmare,licèt non poſſit conferre beneficia.*

5 *Confirmare eſſe de lege iuriſdictionis.*

QVAESTIO LXX.

AT maiora proſequendo, quæ ſunt de lege iuriſdictionis, quæ ſpectat ad epiſcopum confirmare Abbates, & Priores ſibi ſubiectos, non exemptos, ad Archiepiſcopum Epiſcopos, ad Primatem, ſiue Pa-

1 triarchã Archiepiſcopos, c.nullus, el primo,17.q.7.c.cum ex iniuncto, in fine,de hæret.c.ſi abbatem,de elec. lib.6.c.cum venerabilis,& c. ſignificauerunt de excep.cap.fin.64.diſtin. c.cum dilecti extrà de elect.c.bonæ, el primo,ca. propter, eodem titu. & ibi Docto.cap.non debet,§.ſi autem, & cap.ſeq.65.diſt.cap.ſi inter.6. q.4. cap.placet,c.ſi Archiepiſcopus, vbi Abb.& alij,& cap.89.vbi etiam Abb. num.1. & ſeq. extra de temp.ordin. Abb.in cap.1. in fin. poſt Hoſt.extra de ſupplen. neglig. prælat. latè ſcribit Rebuf.in pract. benefi. tit.forma Vica.Archi.num.32.& ſeq.

Quæro igitur, an Vicarius generalis Epiſcopi, confirmare poſſit Abbates,Priores,& alios non exemptos ſubditos Epiſcopi, & Vicarius Archiepiſcopi Epiſcopos, Vicarius ve-

2 rò Primatis,ſiue Patriarchæ, Archiepiſcopos. Et videntur huiuſmodi cõfirmationes requirere ſpeciale mandatum,ſecundum Doc.in c.fi. de off. Vic.lib.6. Rebuf.in pract. benef. tit. forma Vic.Archiep. num.33.Franc. Marc.q.Delph.548.num.1. parte 2. & de confirmatione cuiuſdam electionis canonicæ facta per Vicarium de mandato Epiſcopi,Calder.conſ. 1. quem refert & ſequitur, Pauin. tract. de pot. capituli ſede vacante, 3 ſecunda parte princip. quæſt. 4. in ſexto,Cucc.Inſti.iur.cano.de Vicar. epiſc. num.120.

3 Sed quòd prædictæ confirmationes non requirant de neceſſitate mãdatum ſpeciale,& perfici poſſint per Vicarios memoratos,probat glo. in cap. fin.in ver.non poſſunt,vbi Ioan. And.& Ancaran.in vltima quæſt.Gemini num.8. Franc. colu. 2. verſ.ſed quæritur primò,de offi. Vic.in 6. Io. de Selua in tract. de benef. par. 2. q. 14.num.7. hanc eandem ſententiam ſequitur pro Vicario Epiſcopi Andegauenſis, qui Abbatem electum confirmauit, Fran. Marc. modò ſibi contrarius,q.Delph.num.118. 4.nume. 10. & q.ſeq. num.3. par. 1. & q. 1.363. vbi loquitur de Vicario epiſcopi Valentiæ, qui Præpoſitũ dictæ Ciuitatis confirmauit,firmat Nicol. Mill.in reper. in verſ. Vicarius Epiſcopi,poſt Federic. tract.de permut. quæſt.26.

Mouentur ea ratione, quia aliud eſt conferre beneficium, de quo tex. in dicto cap.fin.& aliud eſt confirmare, & huiuſmodi differentiam probat tex. ſic citatus in c.1. de inſtitu. lib. 6. c.ex frequentibus extra eodem,& c. cum olim,extra de maio. & obed. Vbi deuoluitur ad capitulum ſede vacante poteſtas confirmandi, licèt

4 non deuoluatur poteſtas conferendi beneficia;eandem differentiam probat

bat Archidia. in dicto cap. fin. dicẽs, quòd confirmatio Prælatorum non eſt donatio, ſed neceſſitas, non autẽ liberalitas. Quibus etiam ſuffragatur hæc ratio mea. Nam confirmare eſt de lege iuriſdictionis, Calder.
5 conſ. 200. de elect. quem citauit Gemin. in d. cap. fin. nume. 8. Pauin. de offic. & pot. cap. ſede vacan. 2. parte princ. q. 2. num. 2. in ver. confirmare, Feder. de Sen. tract. de permut. q. 26. Nicol. Mill. in reper. in verſ. iuriſdictionalis eſt actus, Lancellott. Inſti. iur. cano. de elect. confirmat. §. final.

Quæ verò ſunt de lege iuriſdictionis, tranſeunt in Vicarium Epiſcopi, vt ſcripſi ſupra hoc eodem libro, q. 57. meritò etiam confirmandi poteſtas.

6 Ampliatur, vt prædictæ confirmationes expediri poſſint à ſuperiore, etiam extra diœceſim, Gemin. in d. c. fi. num. 8. ad finem.

7 Declaratur hæc ampliatio, vbi cõfirmatio fieret ſine iudicio contradictorio, ſed ex ſola informatione ſuperioris de electo, ſecus ſi in contradictorio: nam tunc fieri non poſſet extra diœceſim, Ancar. in dicto cap. fin. in fine, Gemin. num. 8. ad finem, poſt Io. Andr. & Archidia. relatos, & Franc. col. 2. verſi. & primò quæritur.

8 Secundò principaliter declaratur, vbi Vicarius haberet plenum mandatum cum expreſſione aliquot ſpecialium, & clauſula, quod omnia facere poſſit quæ Epiſcopus, ſiue Archiepiſcopus, vel Patriarcha, etiam ſi mandatum exigant ſpeciale, Ancara. Gemin. & Franc. in præcitato c. fi. in fin. glo. in ver. non poſſunt.

9 Extenditur declaratio, etiam ſi Archiepiſcopus extaret in remotis, Ancar. Gemin. & Franc. in locis iam adductis.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi beneficia conferre non poteſt ſine mandato ſpeciali, & qualis ſit forma mandati, num. 2.*

Ampliatur, num. 3. 4. cum ſeq. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. cum ſequ. 24.

Declaratur, nu. 25. 26. 27.

6 *Baldi auctoritas eſt grandis.*

12 *Beneficium curatum quando coram Vicario Epiſcopi dimitti poſſit.*

13 *Capitulum ſede vacante recipere poteſt quamlibet reſignationẽ.*

18 *Conferendi poteſtas quæ comprehendat.*

20 *Donare qui non poteſt, ita nec poteſt donanti conſentire.*

21 *Capitulum ſine conſenſu Epiſcopi quando non poſſit conferre.*

22 *Vicarius non poteſt conſentire collationi, etiam Epiſcopo præſente.*

At contra, num. 23.

Auctor ſequitur negatiuam, numero eod.

24 *Vicarius Epiſcopi non poteſt conſtituere penſionem, niſi ſibi fuerit ſpecialiter conceſſum.*

28 *Prouiſionis verbum eſt latum.*

QVAESTIO LXXI.

LIcet autem Vicarius Epiſcopi cõfirmare poſſit, ſicut iã ſuperius ſcriptum fuit: non tamen poteſt conferre

Digitized by Google

1 ferre beneficia ſine ſpeciali mandato, cap. fin. vbi Canoniſtæ, de off. vic. in 6. Bal. in l. aliquando, num. 8. ff. de off. proconſ. Rota deciſ. 7. aliàs 371. num. 1. tit. de offi. Vica. in no. Rom. conſ. 330. nume. 5. Vbi Mandoſ. in apoſt. Soc. conſ. 260. num. 17. Bertac. de epiſc. par. 6. num. 13. lib. 4. Mill. in reper. in ver. vicarius epiſc. Bertrand. conſ. 166. numer. 3. in 9. Dec. conſ. 128. col. fin. verſ. 2. nu. 3. Couar. lib. 3. var. reſol. cap. 20. nu. 7. Rolan. conſ. 47. num. 19. vol. 1. Gaſpar Caball. in add. ad conſt. Ægid. lib. 3. ca. 17. num. 2. Formam vero mandati

2 ad beneficia conferendum ponit Io. And. in c. deliberatione, §. prohibemus, de offi. deleg. in 6. vbi glo. recitat cautelam, quam ſequitur Franc. Marc. q. 995. num. 4. parte prima, Cucc. Inſt. iur. cano. de Vicar. epiſc. num. 78. lib. 2.

3 Primò ampliatur ſupradicta concluſio etiam in Vicarijs capituli ſede vacante, Pauin. de poteſt. cap. ſede vacan. 2. par. q. 10. nu. 32. Rebuff. in pract. benefi. tit. forma Vicar. Archid. num. 62.

4 Secundò ampliatur etiam in Vicarijs Epiſcopi Cardinalibus, ſiue ab aliquo, ſiue etiam à Papa cōſtitutis, quia beneficia conferre nō poſſunt, niſi eiſdem à Papa data ſit poteſtas, Gemin. in cap. fin. num. 8. ad finem, Franc. in vlt. notab. & in fine primæ quæſtionis, poſt Bald. in l. aliquando, circa finem, ff. de off. proconſ. & alios citatos per eum, & Bal. refert Barba. in tract. de Card. leg. à lat. in prælud. num. 4. vbi dicit eſſe menti tenendum tanquam mirabile dictum, & magnam eſſe ampliationem, quia

5 ſæpenumero Papa conſtituit Cardinalem Vicarium, Pauin. in dicto tract. de off. & poteſt. cap. ſede vacan. dicta quæſt. num. 39. & latius comprobat Rebuf. in pract. benefic. titu. forma Vicar. Arch. nume. 61. 64. & num. 70.

6 Sed contrariam ſententiam tenet Barbat. tract. de Card. leg. à lat. in prælud. num. 4. Dicens contra Bal. in dicta l. aliquando, quod licèt auctoritas tanti Doctoris grandis ſit, veritas tamen eſt in contrarium, & inconuincibiliter probatur hoc modo: Vicarius dicitur etiam legatus, l. Vicarius, ff. de legat. Specul. tit. de off. leg. in princip.

Sed legatus Cardinalis conferre poteſt beneficia, cap. 1. de offi. legat. in ſexto, ergo etiam Vicarius epiſcopi Cardinalis. Et quia collatio beneficiorum competit Cardinali legato magis gratia honoris, & prærogatiuæ, quàm legationis, d. cap. 1. ergo ratione huiuſmodi prærogatiuæ poterit etiam conferre Vicarius Epiſcopi Cardinalis.

7 Sed opinionem Barbat. credo periculoſam, cum velit cum Bal. concurrere in d. l. aliquando, & illam cōfutat Rebuf. d. tit. forma Vic. Arch. num. 65. cum ſeq. & ad tex. in d. l. vicarius, reſpondet, quòd loquitur de alio legato, quàm de illo habente auctoritatem conferendi beneficia, quorum collatio ſoli legato de latere conceditur, d. c. 1. vbi glo. & Doc. & ideò ab vno legato ad alium longè diuerſum non eſt inferendum, vulgatis regulis.

Prout etiam reſpondetur, quòd ille tex. mandat Vicario alieni muneris

neris ſuſcipere legationem, & ideò non erit ibi legatus ante ſuſceptã legationem, ſicut nec Cardinalis Vicarius erit legatus quo ad beneficiorũ collationẽ ante ſuſceptam legationẽ collationem, & ſic ante ſuſceptũ mãdatum in collatione beneficiorũ requiſitum, per tex. in d.c.fi. de off. Vic. in 6. ergo videtur mandatum requiſitum, & poſſe in contrarium retorqueri tex. in d.l. Vicarius.

Minus obſtat, quòd collatio beneficiorum magis competat legato Cardinali gratia honoris, & prærogatiuæ, quàm legationis. Quia reſpõdetur, quòd ſoli Cardinali non competit collatio beneficiorum, nec etiã quando eſt Vicarius, ſine mandato ſpeciali, d.c.fi. ſed ſtatim, quòd eſt legatus à latere, d.c.1. de off. leg. in 6. & ideò vbi non erit legatus, non poterit conferre beneficia. l.4. §. toties. ff. de dam. infec. cum ſimilibus.

8

9 Tertio ampliatur etiã ſi Vicarius poteſtatem haberet recipiendi reſignationes beneficiorum cauſa permutationis, vel ſimpliciter, quia non poterit conferre beneficia reſignatã abſque ſpeciali mandato conferẽdi, Rot. deci. 5. aliàs 397. n. 2. & 3. in nouis, vbi etiam ſub dubio reliquit, niſi ſpecialis conferendi cõmiſſio diſtinctè fieret poſt factam reſignationẽ, & deciſ. 1. aliàs 288. in antiq. vbi dicit iſtam opinionẽ communiter teneri in Rota, Cald. conſ. 3. firmat Gem. in c.fi. n. 10. de off. vic. in 6. quã-
10 uis arguat in contrariũ, prout Rota d. deciſ. 5. aliàs 397. vbi apoſt. Papaz. Io. de Selua tract. de benefic. par. 2. q. 14. nu. 9. Staphil. de lit. grat. & iuſt. ſub c. de var. mod. vac. fol. 69. verſ. quapropter retẽta iſta concluſione, Fel. in ca. auditis, col. 6. n. 13. de præſcr. Rom. conſi. 330. nu. 5. vbi Mãdoſ. in apoſt. Rolan. conſil. 47. nu. 20. in primo, Franc. Marc. q. Delphin. 86. n. 2. par. 1. Vin. Carroc. in repe. reg. cũ quid prohibetur, nu. 18. de reg. iur. in 6. tomo 6. Cucc. Inſt. iur. can. de vic. epiſ. num. 83. poſt Bellame. deciſ. 94. Mant. conſi. 38. poſt nume. 10. & ita ſcio fuiſſe in Rota iudicatũ, teſte Io. Pau. in deciſ. manuſcript. Et ideò ad
11 cautelam inſeri debet in Vicariatu, quòd Epiſcopus dedit facultatẽ recipiendi reſignationes, & beneficia reſignata conferẽdi, vt docet Rebuf. d. tit. for. Vic. Arch. nu. 176. Quãuis
12 aliàs coram Vicario Epiſcopalis iuriſdictionis dimitti poſſe beneficiũ curatum per eos, qui volunt alia incompatibilia obtinere, dicat Pau. de pot. cap. ſede vac. 1. par. princ. q. 12. nu. 22. per extrauag. Io. 22. execrabilis, §. cæterum, & par. 2. q. 2. nu. 13. & ſeq. quamlibet reſignationem poſſe recipere capitulũ ſede vacante, tanquam iuriſdictionis voluntariæ.

13 Quarto ampliatur, vt ſine ſpeciali mãdato conferendi non poſſit recipere renũciationes, & expedire per-
14 mutationes beneficiorum, Calder. cõſi. 7. de rer. permut. conſi. 4. de of. vic. & conſ. 3. de renunc. Vbi ampliat tam in beneficijs collatiuis, quàm in electiuis, & præſentatiuis, quia licèt in iſtis confirmet ex mandato generali, non poteſt tamen recipere renũciationem, nec alienationem facere, firmat Moh. deciſ. Rot. 323. Cucc. d. tit. de vic. epiſ. nu. 82. & hanc ſententiã, quòd Vicarius Epiſcopi nõ poſſit expedire permutationes benefi-

ciorum, cōmunem dicit Gam.in repet.c licèt,de rerũ permut. nu. 101. tomo 5.poſt hæc ſcripta viſus.

Quintò ampliatur, vt etiam bene-
15 ficia deuoluta, quæ per capitulũ ſede vacante conferri poſſunt, nō poſſit cōferre Vicarius epiſcopi ſine ſpeciali cōmiſſione, vt not. Nicol. Mil. in reper.in verbo, vicarius, poſt Pet. Moret.in cap.fin.de offic.vic.in *6.*

Sextò ampliatur, vt nec etiam inſtituere poſſit ſine ſpeciali mandato
16 Vicarium perpetuum in eccleſia, Iacob.Put.deciſ.Rotæ *239.* in princip. libro ſecundo, dicens ita fuiſſe reſolutum in vna Mediolanen. ſecunda Martij 1545.

Septimò ampliatur, etiam ſi Vicarius haberet poteſtatem eligendi, & præſentandi cũ clauſula, & alia ma-
17 iora faciẽdi, quia adhuc Vicarius nō poterit conferre beneficia, Pariſ.cōſilio quadrageſimoprimo, in principio, volumine quarto, Rebuff. in dicto titu. forma Vicar.Archid. nu.51. & ſequen. poſt Bertrand. conſ. 133. colum.1.in ſecundo, ſecundum antiquam impreſſionem, Gemin. in capit.cum illis, §. cum autem, de præben. in ſexto, per illum textum: vbi dicitur, quòd vnus ſpecialis modus alium non comprehendit, & c.ſuſceptum, de reſcri. eodem libro ſexto, & nihil maius videtur poteſtate cōferendi per rub. vt benef. eccleſ.ſine
18 dimi. confer. Nam comprehendit inſtitutionem, præſentationem, & quamlibet aliam prouiſionem, Rebuff. in tracta. de collatio. in concord. §.ſtatuimus, in verbo, conferatur, reprobata opinione Caſtrẽ.conſilio 261. venerabilis, quæſtione ſecunda, volumine 1. qui tenet cōtrarium.firmat Cucc.Inſtitutio. iur.cano.de Vicar.epiſ. num.74.

19 Octauo ampliatur, vt nec etiam Vicarius conſentire poſſit collationi abſque ſpeciali mãdato, Ioan.de Selua tracta. de benefi. parte ſecunda, quæſt.14. num. 10. poſt Feder. conſil. 259. Rebuff. in dicto titu. forma Vic.Arch.nu.90.cum ſeq.Fel.in c.ex parte, col.3. poſt num.1.verſi.2. per id quod notat Feder. extra, de cōſt. ea ratione ſimili, quia qui non po-
20 teſt donare, ita nec donanti conſentire.l.creditor.C.de donat.inter uir. & vx.l.cum quis.ff.de reg. iur. Tiraquel. qui multa ſimilia congerit in tract.de l.connub. in vltima l.glo.3. Quia qui conſentit donanti, rem ipſam donare videtur.l. quæ dotis, vbi Bal.colu.3.ff.ſol. ma.l. ſi liqueat, vbi Bal.in 20.no.C.de inoff.donat. ergo eodem modo cōſentiens collationi, conferre dicitur, quod Vicarius facere non poteſt ſine ſpeciali mandato, dicto c.fi.de offi.Vica .lib.6.

Et ideò ſi Canonici conferre tenebãtur cum Epiſcopi conſenſu, Capitulum ſine conſenſu Epiſcopi cōfer-
21 re nō poterit.c.vnico.§.fi.ne ſede vacan.lib.6.c. ſi pro te, de reſcrip. vbi gl. in ver.aſſenſu.l.fi. C. de contrah. emp.plenè Matterett.tract.de elect. in 12.q.fol.75. Cucc. Inſti.iur. can. de Vica.nu.85.

22 Extenditur ſupradicta ampliatio, vt nec etiam conſentire poſſit collationi Vicarius, etiã Epiſcopo abſente, dicto c.vnic.§.fi.ne ſede vac.in 6. Feder.conſi.264.nu.1.Bertac.de epiſco.lib.4.par.6.titu.de Vica.epiſ.nu. 16.licèt hoc ſub dubio relinquat Rebuff.

buff.

Digitized by Google

buff.dicto tit. forma Vica. Arch. nu. 93. & ſeq. Fel. in dicto. c. ex parte, tolum. 3. poſt numerum primum, verſi. ſecundò reſpondeo, Roma. ſing. 700. Io. de Selua tracta. de benef. per. 2. q. 14. num. 10. Cucc. Inſt. iur. can. de vica. epiſc. nu. 85.

23 Sed contrarium probat Archi. in c. Reati. 63. diſti. dicēs, ſe ita de facto obtinuiſſe in Romana curia, nēpe, quòd ſufficit conſenſus Vicarij, Epiſcopo abſente, in electione Prælati, quem etiam refert & ſequitur, Rebuff. tracta. nominat. q. 14. nu. 16. poſt Bal. in capitulo, cū venerabilis, de conſuet. Nico. Pigno. in apoſt. ad Rom. d. ſing. 700. poſt Fel. & alios ibi citatos.

Non tamē recederem ab opinione præcedēti, cum Archid. loquatur de conſenſu electionis, diuerſo a cōſenſu collationis, cum nihil maius videatur poteſtate conferendi, vt ſupra dictum fuit in fine ſeptimæ ampliationis, & dixi etiā ſupra hoc eodem li. q. 30. vbi vide.

24 Nonò ampliatur, vt minus poſſit conſtituere penſionem, niſi hoc ſibi fuiſſet ab Epiſcopo ſpecialiter conceſſum, Bero. conſi. 18. nu. 10. vol. 1.

25 Primò declaratur, vt nō procedat in Vicarijs Epiſcoporum, à ſummo Pontifice cōſtitutis, quia iſti poſſunt conferre beneficia, etiā ſine mandato Epiſcopi, reſpondit Oldra. conſi. 208. nu. 3. per tex. à cōtrario ſenſu in c. Eccleſiæ cathedrali, de ſupplē. neglig. prælat. li. 6. ſequitur. Rebuf. trac. nominat. q. 8. nu. 27. Quod tamē verū putarē ego, vbi adeſſet ſummi Pōtificis mādatum, vt dixi ſupra, in 2. ampliatione, ad quam me refero.

26 Extēditur huiuſmodi declaratio, vt Vicario Apoſtolico epiſcopatus dirigi poſſint nominationes, vt debeat nominatis & graduatis prouidere, ſicut Epiſcopus, Rebuf. tract. nominat. quæſt. 8. nu. 27. Vbi verum intelligit, quando Epiſcopo & eius Vicario copulatiuè diriguntur.

27 Secundò declaratur, niſi Vicario data eſſet poteſtas prouidēdi ad beneficia, tunc enim beneficia poterit conferre, Rebuf. dicto titu. forma Vicar. Arch. nu. 30. & in trac. de collat. in concord. §. prefatique ordinarij, in verſi. prouiſionē, ea ratione, quia 28 verbum prouiſionis eſt latum, glo. in clem. fi. de elect. Cucc. Inſt. iur. cano. de Vic. epiſc. nu. 75. cum ſeq.

SVMMARIVM.

1 *Mandatū Vicarij ad conferendū beneficia, qualiter accipiatur.*

2 *Mandatum Vicarij ad conferendum beneficia, quando ſe extendat ad ea, quæ Epiſcopus cōferre poteſt, auctoritate Apoſtolica, vel alia ſpeciali.*

QVAESTIO LXXII.

Illud autem cenſeo aduertendū, quòd mandatū Vicarij ad conferendum beneficia procedit in beneficijs ſpectantibus ad collationem ipſius Epiſcopi iure ordinario, non autem ſe extendit ad ea, quæ Epiſcopus cōferre poteſt, auctoritate Apoſtolica, vt in caſu clem. vnicæ, de ſupplen. neglig. prælat. ſcribit Rebuf. in pract. benef. tit. forma Vic. Arch. nu. 98. dicēs, in inſtrumento Vicariatus hæc verba eſſe conſcribenda, videlicet: Damus poteſtatem conferendi 2

beneficia, quæ nos iure ordinario cõferre poſſumus, & etiam omnia alia, quæ iure deuoluto, auctoritate Apoſtolica, vel quauis alia poteſtate, à iure cõmuni, vel ſpeciali nobis conceſſa: vel dicitur, qualitercunque, vel quomodocũque, ſeu quomodolibet ſpectantia. Faciunt in propoſito, quæ ſcripſi ſupra, q. 36. plura congerit in materia collationis beneficiorum deuolutorum ad Epiſcopũ Pauin. in tract. de pot. cap. ſede vac. 1. par. prin. q. 2. à nu. 1. vſque, ad. 11. firmat Cucc. Inſt. iur. can. de Vic. ep. nu. 79. cum ſeq.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi ex ſpeciali mãdato conferendi non poteſt conferre beneficia de nouo creata, niſi exprimatur in mãdato talis ſingularis facultas.*

QVAESTIO LXXIII.

RVrſus ex mandato ſpeciali conferendi non poterit Vicarius Epiſcopi conferre beneficia de nouo creata, niſi in litteris Vicariatus
1 exprimatur talis ſingularis facultas cle. ſi. iuncta glo. in ver. tibi, de reſcrip. Rebuf. in pract. benef. ti. forma Vic. Archid. num. 124. Dicens ſe vidiſſe apponi hanc clauſulam: damus poteſtatem conferendi dignitates, & quæcunque beneficia, etiã de nouo creanda, quæcunque, qualiacunque, & quantacunque.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius habens facultatem conferendi beneficia, quamdiu epiſcopus abſit, conferre nõ poteſt Epiſcopo præſente.*

Declaratur, num. 3.

2 *Epiſcopus præſumitur præſens.*

QVAESTIO LXXIIII.

ET ſi Vicario data erit facultas conferendi beneficia, quamdiu Epiſcopũm abeſſe contigerit, is nun-
1 quã præſente Epiſcopo poterit cõferre, c. ſi delegatus, de offi. deleg. in 6. c. antiqua, de priuil. Ioan. de Selua tract. de benef. 3. par. q. 14. col. pen. Rebuf. in pract. benef. tit. forma vic. Arch. nu. 235. & ſeq. ſubdens, quòd per eum, qui habebit collationem ab huiuſmodi Vicario, erit probanda abſentia Epiſcopi tempore dictę collationis, tum quia eſt ſuæ intentionis fundamentum, tum etiam
2 quia præſumitut pręſens Epiſcopus, vt conſuluit Bertand. conſ. 2. viſo proceſſu, col. 4. num. 17. volum. 4. & ponit Cucc. Inſt. iur. cano. de Vica. epiſ. num. 102. ſed quòd valeat collatio, ſi Vicarius ignorauit præſentiam Epiſcopi, docet Rebuf. in rep. c. poſtulaſti, extra de cler. excom. min. nu. 341. in 4.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi, habens poteſtatem conferendi beneficia affecta graduatis, & nominatis, vel vacantia in menſibus illi præſtitutis, nõ poterit alia cõferre.*

Declaratur, nu. 2.

QVAESTIO LXXV.

ET ſi etiam Vicario data fuerit poteſtas conferendi beneficia
1 affecta graduatis, & nominatis, vel vacantia in mẽſibus illi præſtitutis, non

non poterit nec alia, nec alijs conferre, cum non debeat fines mandati, & Vicariatus excedere, c. cui de non ſacerdotali, de præben. lib. 6. Rebuf. in pract. benef. titu. forma Vica. Arch. num. 237. Pariſ. conſil. 40. in prin. vol. 4. Cucc. Inſtit. iur. cano. de Vic. epiſc. num. 103.

2 Declaratur, niſi dictum ſit, quòd conferat clericis beneficiatis, quia ex eo non prohibetur conferre non beneficiatis, Pariſ. d. conſ. 40. nu. 11. ea ratione, quia expreſſio eorum, quæ tacitè inſunt, nihil operatur, l. 3. ff. de leg. 1. l. conditiones, ff. de condi. & demonſtr.

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi ex mandato ſpeciali non poteſt conferre beneficia vacantia in curia, etiã poſt menſem.

Declaratur, nu. 2. & 3.

QVAESTIO LXXVI.

ET minus ex mandato ſpeciali poterit Vicarius conferre beneficia vacantia in curia, etiam poſt mẽ-
1 ſem, niſi ſpecialiter exprimatur in mandato, Archid. in ca. ſtatutum, in fine, de præben. lib. 6. Franc. Marc. q. Delph. 996. num. 4. par. 1.

2 Declaratur, ante factam collationem, ſecus ſi ſit collatio facta, quia ſuſtineretur, licèt non eſſet iſta ſpecialis poteſtas expreſſa, Io. And. in d. c. ſtatutum, vbi etiam Franc. Marc. q. Delph. 996. num. 4.

3 Secundò declaratur, niſi Epiſcopus eſſet abſens, quia eo præſente, non poteſt per alium conferre, dicto capitulo ſtatutum, ibi, tantummodo per ſe ipſos, cum gloſſ. ibi, ad finem.

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi non poteſt conferre beneficia reſeruata Papæ, etiam ſi fuerit deputatus Vicarius à Papa ad conferendum beneficia reſeruata, ſiue affecta.

QVAESTIO LXXVII.

SIcut nec etiam conferre poterit
1 beneficia reſeruata Papæ, etiam ſi fuerit aliàs à Papa deputatus Vicarius ad conferendum beneficia reſeruata, ſiue affecta, vt in regu. Cancell. 14. reſeruat, & declarat Mandoſ. ibi in comment. q. 6. in fi.

SVMMARIVM.

1 Subuicarius Epiſcopi non poteſt beneficia conferre.

Declaratur, num. 2.

3 Certum etiam dicitur per relationem ad aliud.

QVAESTIO LXXVIII.

NEc ſubſtitutus à Vicario, qui habet generalem poteſtatem ſubſtituendi, conferre poterit bene-
1 ficia, vt reſpondit Pariſ. conſ. 80. nu. 17. & ſeq. vbi ampliat, etiam ſi Epiſcopus ſubſtituerit Vicario aliquem loco ſui, per tex. in c. fin. de offi. Vic. lib. 6. & ne maiora tranſeant in ſubuicarium, quàm in vicarium, contra regulas omnes, & contra dicta Bal. in l. aliquando, ff. de off. proconſ.

2 Declaratur, niſi ſubuicarius fuerit ſubſtitutus cum poteſtate conferendi, vel cum ſimili poteſtate, quia

tunc poterit conferre, ſicut poteſt Vicarius ex mandato ſpeciali, Pariſ. d.conſ.80.num.17. cum ſeq. Rebuff. in pract.benef. tit. forma Vic.Arch. nu.79.& tract. nominat. q.8. nu.28. Ea ratione, quia cenſetur ſubſtitutus cum eadem ſpeciali poteſtate, habita relatione ad ipſam, & paria ſunt certum exprimere, vel ſe ad certum referre, l.ait Prætor, §.1.ff.de re iud. l.vbi autem, §.qui vero, ff.de verbo. oblig.cap.tibi, qui de reſcript.in 6.
3 Nam certum dicitur etiam per relationem ad aliud, l.certum, vbi Doct. ff.ſi cert.petat.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus non tenetur ſtare Vicarij collationi factæ contra formam mandati.*

2 *Vicarius ſi nulliter conferat beneficia, tenetur ad damna, & expenſas, & ad conferendum aliud beneficium.*

QVAESTIO LXXIX.

ILlud verò certi iuris eſt, quòd ſi Vicarius contulerit contra formã
1 mandati, non tenetur Epiſcopus ſtare illi collationi, arg. l.diligenter, ff. manda. c. dilecta, extra de reſcript. Rebuff. in prac.benef. titu.de Vicar. epiſ. num.4. referens, ita conſuluiſſe
2 Domi.conſ.114. Et num. 41. ſubdit Vicarium teneri illi, cui confert ad damna, & expenſas, & aliud ei beneficium conferre, per tex.in cap.inter cætera, vbi Doct. extra de præben.

SVMMARIVM.

1 *Poßidens beneficium 30. annis, dicitur acquiſiuiſſe poſſeſſionem, licèt collatio facta ſit per Vicarium aſſertum.*

QVÆSTIO LXXX.

CRediderim tamen, quando proiuiſus poſſideret beneficium 30.
1 annis, tunc fuiſſe acquiſitam poſſeſſionem conferendi, licèt collatio fieret per aſſertum Vicarium, teſte Moh. deciſ. Rot. 225. in codicibus manuſcriptis.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi ex ſpeciali mãdato conferendi beneficia, poteſt conferre dignitates,*

2 *Beneficiorum appellatione veniũt etiam dignitates.*

3 *Procurator datus ad acceptandũ beneficia, poterit etiam acceptare dignitates.*

QVÆSTIO LXXXI.

SEd an Vicarius generalis Epiſcopi ex mandato ſpeciali conferendi
1 di beneficia poſſit etiam conferre & dignitates? Et poſſe ſcribit Gemi. in c.fin.num.11.Franc.in vlt.not.de offic.Vic.lib.6.Lap. alleg.84.nu.10. vbi latè Mandoſ. in apoſt. in ver. a. Rota deciſ.7.aliàs 437. & deciſio.8. aliàs 580.eodem titu.in antiq.de offic.Vicar.& alibi Abb.in cap.fina.de conceſſ.præb.Fel.in ca.cauſam,quæ, num.14.de reſcr. Staphil de lit.grat. & iuſt fol.60.rub.de modo & forma impetr.verſ.circa tertium principale, num.3.ſub cap.dignitatis quando includatur, in litt. benef. Io.de Selua trac.de benef.q.55.par.3. Rebuff. in pract.benef.titu.quid ſit benef.num. 11.& tit.forma Vica.Arch.nu.112.

Franc.

Digitized by Google

Franc.Marc. q.995.nu.2.& 4.par. 1. Cucc.Inſti.iur.cano.de Vicar. epiſc. nu. 91. ea ratione, quia appellatio-
2 ne beneficiorum veniunt etiam dignitates,cum non ſit materia ambitioſa,c.tua,de ver. ſig. ca.dudū, vbi Io. And. de præben. latè Mandoſ. in apoſt.ad Lap. dicta alleg.84 & quia
3 procurator datus ad acceptandum beneficia, poterit etiam acceptare dignitates,teſte Fel.in ca. poſtulaſti, col.16. de reſcrip.ſequitur Rebuf. in loco ſupra allegato, ſubdens nihilominus tutius eſſe exprimere in Vicariatu etiam dignitates.

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi ex ſpeciali mādato conferendi poteſt conferre curata beneficia, officia, capellas, & alia munera eccleſiaſtica.

2 Procurator conſtitutus ad acceptandum beneficia, poterit acceptare beneficia curata.

QVÆSTIO LXXXII.

AMplius etiam Vicarium Epiſcopi conferre poſſe prębendas ex ſpeciali mandato conferendi be-
1 neficia,nec non beneficia curata,officia, capellas, & alia eccleſiaſtica munera,ſiue beneficia,ſcribunt Feli. in cap: cauſam quæ, nu.14. extra de reſcrip. Staphil.de litt. grat. & iuſt. fol.60. verſ. vtrum,iuncto præcedenti verſ. ſecus autem,Rebuff.in pract. benef. tit.quid ſit beneficium, num. 11. & forma Vic. Arch. num.116. & ſeq.Cucc.Inſti.iur.cano.de Vic.epiſ. num. 91. Licèt enim curata beneficia non veniant in prouiſione,niſi de ipſis mentio fiat,cap.cum in illis, de præben.lib.6. Tamen quia hoc eſt fauorabile,ideo ampliandum,cap.dudum,& cap. is cui, de præben.lib.6.
2 Sic etiam procurator conſtitutus ad acceptandum beneficia, poterit etiā acceptare curata, teſte Imo. in cap. accedens, col.2. de præben. Staphil. de litt.grat.rub.de modo & forma impetr.verſ.prædicta tamen. 2

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi ex mandato ſpeciali conferendi poterit commendare.

Declaratur, num. 2.

QVÆSTIO LXXXIII.

1 SIcut etiam poteſt Vicar.epiſcopi commendare ex mandato ſpeciali conferendi,Rebuf. in pract.benef. tit.forma Vica.Arch. num.119. ea ratione, quia plus eſt conferre, quàm commendare, cap. nemo, de elect. lib.6.& cui licet quod eſt plus, non poteſt quod minus eſt non licere,reg.cui licet,de regu.iur. in 6. firmat in ſpecie Cucc.Inſtit. iur. cano. de Vic.epiſc.num.92.
2 Declaratur, vt non procedat in Vicario ſpeciali dato ad conferendūm,quia iſte non poterit commendare,Gemin.in d. c. nemo, de elect. lib.6.quem ſequitur Fel. in ca. auditis, num.12. extra de præſcr.Rebuf. in loco iam citato,num.120. Franc. Marc.q.904. par.1.

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi, habens facultatem conferendi beneficia, poterit conferre etiam ea, quæ va

carunt ante datam facultatem.
Non autem ea, quæ poſt datam facultatem fuerunt erecta, nu. 3.
2 *Mandatum Parochianis, non extenditur ad non deuolutas cauſas tempore conſtitutionis.*

QVAESTIO LXXXIV.

1 Fvit etiam reſolutum in Rota, Vicarium Epiſcopi habentem facultatem conferendi beneficia, poſſe cõferre etiam illa, quæ vacarunt ante datam facultatem, teſte Caput. deciſ. 368. lib. 1.

Eſt enim huiuſmodi prouiſio fauorabilis, & ideò amplianda, vt dixi ſupra, q. 82.

2 Licèt aliàs non ſoleat mandatum extendi, niſi ad deuoluta tempore conſtitutionis, Bellamer. deciſ. 470. & 625. quem refert Vant. tract. de null. titu. de null. ſent. ex defe. mand.
3 num. 99. Cucc. Inſt. iur. cano. de Vic. epiſc. num. 101. vbi Vicarius conferre non poteſt beneficia erecta, & conſtituta poſt mandatum ei factum.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius habens facultatem ab Epiſcopo conferendi omnia beneficia, dicitur etiam habere facultatem prouidendi de illis, quæ Epiſcopus habet in perſonam ſuam.*
Declaratur, num. 2.

QVAESTIO LXXXV.

1 Rvrſus facultatem datam Vicario per Epiſcopum conferendi omnia beneficia, præſtare quoque facultatem prouidendi de his, quæ Epiſcopus habet in perſonam ſuam, tradit Put. deciſ. 94. lib. 1. Dicens, ita fuiſſe factum in vna Salamantina.
2 Quod tamen declarat, quando Epiſcopus illis renunciaſſet in manibus ſuperioris, non autem Vicarij.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi habens poteſtatem conferendi beneficia, poteſt etiam conferre in menſe alternatiua.*
2 *Paulus Alberus Romanus vtriuſque ſignaturæ Referẽdarius Archiepiſcopus Raguſiæ.*

QVAESTIO LXXXVI.

Et vlterius Vicarium Epiſcopi, habentem poteſtatem conferendi beneficia, poſſe etiam conferre in
1 menſe alternatiuæ, licèt de alterna-
1 tiua nulla mentio fiat in Vicariatu, latè comprobat Put. deciſ. 488. lib. 2. dicens, ita fuiſſe reſolutum in cauſa Portugalliæ, de Galeros, & tradit Than. deciſ. Rot. 23. & aliàs hoc idẽ audiui Romæ comprobatum ab Illuſtri admodum, & Reuerendiſſimo Domino Paulo Albero vtriuſque ſi-
2 gnaturæ Referendario, nunc Archiepiſcopo Raguſiæ, & Domino meo colendiſſimo, cuius doctrinam, aſſiduoſque in legali philoſophia labores, vitæque ac morum honeſtatem ſemper venerabor.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius ex mandato ſpeciali Epiſcopi poteſt conferre beneficia, etiam Epiſcopo præſente.*
Declaratur, nu. 3.
Ad Vicarium recurri poteſt in omnibus cauſis tam præſente Epiſcopo, quàm abſente.

QVAE-

QVAESTIO LXXXVII.

NEc non etiam ex mandato ſpeciali Vicarius poteſt conferre
1 beneficia, etiam epiſcopo præſente, Boer. deciſ.347. num.6. Nam ad illum in omnibus recurri poteſt, epiſcopo præſente, quemadmodum abſente, Io. And. in add. ad Specul. titu. de off. Vic. Gemin. c. licet, num. 12. Franc. col. 2. verſ. in ea. glo. in fi. regulariter, Io. Picard. inter conſ. Menoc. 52. num. 95. & ſeq. vol. 1.

2 Declaratur, niſi vicario data fuerit facultas conferendi beneficia, quamdiu epiſcopum abeſſe contigerit. Quia præſente epiſcopo conferre non poterit, vt dixi ſupra, q.74.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius ex mandato ſpeciali epiſcopi dicitur conferre beneficia, tanquam delegatus, ſiue commiſſarius, non tanquam ordinarius.*

2 *Appellatur à collatione beneficij facta à Vicario ad epiſcopum, non autem ad alium ſuperiorem.*

QVAESTIO LXXXVIII.

VBi autem Vicarius generalis e-
1 piſcopi ex mandato ſpeciali beneficia confert, non dicitur illa conferre tanquam ordinarius, ſed tanquam delegatus, ſeu ſpecialis commiſſarius, Rota deciſ. 7. aliàs 371. numero 2. & ibi Papaz. apoſt. in litera A, tit. de off. Vic. in no. poſt Fel. in c. licet, colu. 1. de offic. ord. Pauin. de offic. & poteſt. cap. ſede vacan. 2. par. princ. q. 10. nu. 31. Pariſ. conſ. 80. nu. 13. in 4. Cucc. Inſt. iur. cano. de Vic. epiſ. num. 112.

2 Et ideò, ſi contigerit appellari à dicta collatione, appelletur ad epiſcopum, non autem ad alium ſuperiorem, Rota, Pauin. & Pariſ. in locis ſuperius adductis, poſt Gemin. Fran. & alios, in c. 1. de off. Vic. in 6. colum. penul. verſ. item ſi epiſcopus, Nicol. Mil. in repert. in verſic. Vicarius epiſcopi, Cucc. d. tit. de Vic. epiſc. numero 113.

SVMMARIVM.

1 *Collatio beneficij à Canonico facta Vicario Epiſcopi, ſpectantis ad collationem Epiſcopi, & Capituli, quando valeat.*

QVAESTIO LXXXIX.

LIcet autem capitulum ſine conſenſu epiſcopi conferre non poſſit, vbi canonici teneantur conferre
1 cum epiſcopi cõſenſu, vt dixi ſupra, q.71. nu. 21. tamen quando Vicarius, vti canonicus, prouideret de beneficio ſpectante ad collationem epiſcopi, & capituli, valeret collatio, teſte Put. deciſ. 15. de præben.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus non poteſt committere collationem beneficiorum Vicario non habenti adminiſtrationem temporalium.*

QVAESTIO XC.

ILlud etiam vidi notari per Doct. epiſcopum nõ poſſe committere beneficiorum collationem Vicario,
1 qui non habet adminiſtrationem temporalium, vt per Nicol. Mill. in

repert.

reper. in ver. Vicarius epiſcopi, poſt Rom. in loco per eundem Mill. citato.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius ex mandato ſpeciali conferendi non poteſt conferre beneficia epiſcopo, illum conſtituenti.*

Declaratur, num. 3.

2 *Conferre beneficia ſibi ipſi eſt prohibitum.*

4 *Vicarij, & Commiſſarij Apoſtolici in dies per Papam deputantur in epiſcopatibus, propter inhabilitatem, & impedimentum Epiſcoporum.*

QVAESTIO XCI.

1 NOn tamen ex ſpeciali mandato conferendi Vicarius epiſcopi poterit conferre epiſcopo, qui illum conſtituit, ſecundum Rebuf. in prac. benef. tit. forma Vica. Arch. num. 82. & 84. & in tract. de nominat. q. 8. nu. 28. & rub. de collat. §. præfatiq; ordinarij, in ver. conferre, in concord. Franciæ. Cum enim Vicarius conferat beneficia vice epiſcopi, collato beneficio in epiſcopum, diceretur epiſcopus ſibi ipſi conferre, quod eſt
2 prohibitum, Abb. in c. fina. extra de inſtit. Felin. poſt alios, in c. ſanè, el 2. num. 4. extra de offic. delega. Papaz. in apoſt. ad Rot. deciſ. 4. alias, 378. num. 7. tit. de offi. Vica. in no. Pauin. de off. & poteſt. cap. ſede vac. 2. par. prin. q. 5. nu. 9.
3 Declaratur, niſi vicarius epiſcopi creatus eſſet apoſtolica auctoritate, quia tunc epiſcopo poterit conferre, Rebuf. d. titu. forma Vica. Archi. nume. 83. Quod notandum eſt pro vicarijs, & commiſſarijs apoſtolicis, qui in dies in epiſcopatibus per Papam deputantur, propter epiſcopo-
4 rum inhabilitatem, & impedimentum, de quibus Quint. Mandoſ. in reg. Cancel. 24. de malè promotis, q. 6. num. 13. & idem Rebuff. in trac. de nominat. q. 8. num. 28. & rub. de collat. §. prefatique ordinarij, in ver. conferre, in concord. Franciæ, vbi refert, quod Regnicolæ hoc non ſeruant, ne epiſcopi omnia beneficia in diœceſi ſibi retineant.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi non poteſt ſibi ipſi conferre beneficia.*

2 *Subſtitutus Vicarij conferre poteſt beneficia Vicario ſubſtituenti, habenti ſubſtituendi poteſtatem, & nu.* 3.

4 *Subſtitutus Vicarij capit auctoritatem ab epiſcopo.*

QVAESTIO XCII.

1 VNde ex præmiſſis nec Vicarius poterit ſibi ipſi conferre, prohibitus ex tex. in c. fin. extra de inſtit. & c. per veſtras, extra de iure patro. cum adductis per Pauin. de poteſta. cap. ſede vacan. 2. par. q. 5. num. 19.
2 Declaratur, vt non procedat in ſubſtituto Vicarij, qui conferre poteſt Vicario ſubſtituenti, tanquam à Domino ſubſtitutus, Rebuff. dicto ti. forma vic. Arch. nu. 77.

Quod tamen improbat Pauin. d. q. 5. num. 9. iuribus per eum citatis. Quibus reſponderi poteſt ex dictis per Rebuff. tract. de nominat. qu. 8.
3 nu. 28. Vbi probat, quòd ſubſtitutus

vica-

vicarij habentis poteſtatem ſubſtituendi, poteſt vicario conferre, quia ſubſtitutus non capit auctoritatem à Vicario, ſed ab Epiſcopo, c. non indiſcretè, extra de procur. & idem Rebuff. rub. de collat. §. præfatique ordinarij, verſ. conferre in concord.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus, qui dedit Vicario poteſtatem conferendi beneficia, ante Vicarium conferre poteſt, & num. 4.*

2 *Papa maiorem ſibi retinet poteſtatem, quàm concedat.*

3 *Vicarius cenſetur reuocatus ab epiſcopo, quo ad collationem beneficij ab epiſcopo factam.*

QVAESTIO XCIII.

POrrò epiſcopus, qui dedit Vicario poteſtatem conferendi beneficia, ante eumdem Vicarium poterit conferre, text. cum glo. in c. con-
1 ſtitutus, extra de conceſſ. præben. Quia maiorem, ſibi retinuit poteſta-
2 tem, quàm conceſſerit, vt in Papa eſt tex. in c. dudum, de præben. lib. 6. & de epiſcopo tradit Gemin. in c. licèt, num. 6. in fin. de off. Vica. in 6. Bald. in l. ſed ſi hac, §. ſemper, in fin. ff. de in ius vocan. Fel. in cap. cum olim, el ſecundo, in princ. extra de offic. deleg. Bertac. de epiſ. lib. 4. par. 6. tit. de Vic. epiſc. num. 3. & par. 5. nume. 32. Franc. Marc. quæſt. Delph. 421. num. 3. & 4. par. 1. Ioan. Picard. inter conſ. Menoc. 52. num. 18. cum ſeq. vol. 1. Prout etiam, quia per collationem
3 epiſcopi cenſetur Vicarius reuocatus, quo ad illam collationem; Cald. conſ. 11. rub. de off. Vic. quem ſequitur Rebuff. qui hanc partem defendit in pract. benef. titu. forma Vicar. Arch. num. 122. Fel. in cap. ex parte decani, num. 16. in fi. extra de reſcr. poſt Alber. in l. ſæpe, in fin. ff. de offi. præſ. Vbi dicit, quòd ſi epiſcopus cõferat ante eum, cui commiſit vices ſuas in conferendo, valet collatio epiſcopi per l. iudicium ſoluitur, ff. de iudi. ſubdens, ita Romæ fuiſſe iudicatum contra Guid. de Suzar. firmat Boer. deciſ. 347. num. 10. & Ioan. de Selua, tract. de benefic. par. 3. qu. 16. in fine.

SVMMARIVM.

1 *Collatio beneficij facta ab epiſcopo præfertur collationi Vicarij, & num. 2.*

Ampliatur, num. 3. 4.

Declaratur, num. 5. 6. & 8.

5 *Poſſidentis beneficia melior eſt conditio, quàm prouiſi.*

7 *Literæ priuatæ epiſcopi, in quibus committitur collatio beneficiorum vacantium in fauorem certæ perſonæ, non valent in præiudicium collationis factæ per Vicarium.*

QVAESTIO XCIV.

QVid autem ſi Epiſcopus, & Vicarius conferant eadem die? quæ nam collatio præfertur? Et præferri collationem epiſcopi, tamquã
1 maiorem, collationi Vicarij, probat text. in cap. ſi à ſede, de præben. lib. 6. cap. dudum, eod. tit. Et quia colla-
2 tio epiſcopi præceſſiſſe præſumitur, Calder. conſ. 2. ſub rub. de offic. Vic. Fel. in cap. ex parte decani, num. 16. in fin. extra de reſcr. Iaſ. in l. 1. num.

6. ff.

Digitized by Google

6.ff. ſol.mat. firmat Boer. deciſ.347. num.10.poſt Alber.de Roſar.in l.ſæpe audiui Cæſarem,in fin. ff.de offic. præſ.Fran.Marc.quæſt. Delph.1199. num.2.par.1. Io.de Selua, tract. de benef.par.3.quæſt.15. nu.17. & par. 2. quæſt.15.num.30. Rebuff.in prac. benefic. tit. de reſcript. ad beneficia vac. num. 40. & forma Vicar. Arch. num.123.vbi num.121. extendit,etiã ſi collatio fiat ab epiſcopo extra diœceſim,& in tract. nominat. quæſt.14. num. 64. & plenè in tracta. de pacif. poſſeſſ.limita.17. Franc.Marc.q.99. nume. 2. par. 1. poſt Franc. in c. ſi à ſede, Menoc. quamuis de prædictis non faciat mentionem,tract. de arb. iud. lib.1. caſu 48. numer.17. Cucc. Inſti.iur.cano.de Vic.epiſ. nu.95.

3 Ampliatur,etiam ſi epiſcopus cõtulerit beneficium extra diœceſim, eo die quo vicarius intrat,Calder.d. conſ.11. Cæſar Lambert.in tract. de Iurepatron. ſecundo lib. tertia par. q.art.3. Couar.lib.3. var.reſol. cap. 20.num.8.in fine,Cucc.Inſti.iur.can. de vic.epiſ. nu.97.

4 Ampliatur etiam in capitulo, & vicario eius ſede vacante,quia ſi conferant eadem die, collatio capituli præualebit,Paui. de pot. capituli ſede vacan.ſecunda par. princip.num. 21. poſt Calder.dicto conſ.11.tit.de offi. Vica.

5 Declaratur,niſi prouiſus à vicario poſſeſſionem accepiſſet ante prouiſum ab epiſcopo, quia tunc melior eſt conditio poſſidentis,d.cap.ſi à ſede,Rebuf. d.tit.de reſcrip. ad beneſ. vacant.nu.30. & in tit. forma Vicar. Archiep.num.213. Dicens, ita fuiſſe viſum Senatui Pariſienſi, & ſcripſiſſe in tract.de pacif. poſſeſſ. nume.297. verſi.quartò etiam procedit, ſcribit multa in propoſito Iaſ. dicta l.1. nu. 6. ſequitur March. d. quæſt. Delph. 999. nu. 3. Cucc.Inſtit. iur.cano. de Vic.epiſ. nu.94.

6 Declaratur, vbi æquo iure procederent ambæ collationes, ſecus ſi in collatione vicarij adeſſet dies,& hora,& in illa epiſcopi dies tantùm, vt in ſimili concurſu collationum Papę, & ordinarij,diſſerendo concludit Iaſ. in d.l.1. num. 6. in fin. Vbi dicit hanc opinionem eſſe veriorem, & credere ita Romæ fuiſſe obtentum, ea ratione,quia collatio Vicarij ha-
7 bet tempus magis determinatum. Vnde aliàs deciſum fuit in Rota, ꝙ literæ priuatæ epiſcopi,in quibus cõmittitur Vicario collatio beneficiorum vacantiũ in fauorem certæ perſonæ,non valeant in præiudiciũ collationis factæ per Vicarium virtute poteſtatis eidem prius datæ per epiſcopum,teſte Achil.deciſ.216.

8 Tertiò declaratur,vbi primò prouiſus à Vicario non acceptaſſet, ꝗa ad epiſcopum poteſtas reuertitur,c. ſi compromiſſarius,de elect.lib.6.Rebuf.dicto titu. forma vica. Archiep. num.145.

Quartò declaratur in duabus inſtitutionibus factis à Vicario,& Epiſcopo, quia præfertur præſentatio
9 facta epiſcopo, quando Vicarius nõ habebat ius inſtituendi,Card. cle. 1. q.9. de iure patro.quem refert & ſequitur Rolan.conſ.47.nu.85. lib.1.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius non poteſt cognoſcere de viribus collationis facta ab Epiſcopo.*

QVAE-

QVAESTIO XCV.

ET cum maior ſit collatio epiſcopi, quàm vicarij, vt viſum fuit
1 ſupra, non poterit de viribus collationis factæ ab epiſcopo idem Vicarius cognoſcere, vt reſpondit Bero. conſ. 14. nu. 6. vol. 1. ea ratione, quia inferior factum ſuperioris reſcindere non poteſt, c. cum veniſſent, extra de inſtit. cap. vt noſtrum, extra de appell.

SVMMARIVM.

Collatio beneficij facta à Vicario epiſcopi excommunicati, interdicti, vel ſuſpenſi, an teneat.

QVAESTIO XCVI.

QVid etiam ſi epiſcopus ſit excõmunicatus, interdictus, vel ſuſpenſus, an interim Vicarius conferre poſſit, & valeat eius collatio? Dicam infra lib. 3. q. 17. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Collatio beneficij facta à Vicario epiſcopi reuocato, an teneat, remiſſiue.*

QVAESTIO XCVII.

ET quid etiam ſi Vicarius reuocatus fuerit, an valeat collatio?
1 Dicam infra, libro 3. quæſt. 36. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Conferentes indignis, ſubiacent multis pœnis, & quibus, remiſſiue.*

2 *Epiſcopus an ſit priuatus poteſtate conferendi, ſi eius vicarius beneficium indigno contulerit, remiſſiue.*

QVÆSTIO XCVIII.

ET quoniã conferentes indignis,
1 multis pœnis ſubiacent, quas recenſet Rebuf. in pract. benef. titu.
2 pœnæ collat. indig. conferen. per to. quæro etiam, ſi Vicarius indigno contulerit, an epiſcopus ſit priuatus poteſtate conferendi? Dicam infra, lib. 3. q. 37. per to. Vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius ſi beneficium contulerit indigno, an poſſit digno conferre, remiſſiue.*

QVAESTIO XCIX.

SEd quid è conuerſo, ſi Vicarius in
1 digno contulerit, an poſſit digno conferre? Dicam infra, lib. 3. quæſt. 38. Vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Idoneus ad beneficia, quis.*

2 *Collatio beneficij irrita eſt, niſi fiat dignis perſonis, & habilibus.*

3 *Collator qua pœna puniendus, ſi conferat indignis.*

QVAESTIO C.

SEd nec illud eſt in propoſito negligendum, quòd ſi in Vicariatu dictum fuerit, vt conferatur idoneis,
1 intelligitur de idoneis, moribus, ſciẽtia, & ætate, c. cum in cunctis, extra de elect. Pariſ. conſ. 40. col. 2. vol. 4. Rebuf. in prac. benef. tit. forma Vica. Arch. nu. 87. Ego autem credo, quòd irrita ſit collatio beneficiorum, præſertim

2 ſertim non habentium curam animarum, & prouiſio niſi fiat perſonis dignis, & habilibus, quamuis dictum non fuerit, quòd Vicarius conferat idoneis, iuxta conſtitutionem Alex. III. in c. quia nonnulli, de cler. non reſ. c. licèt canon. de elect. in 6. Et col
3 lator aliter conferens pœna conſtitutionis concilij venit puniendus, ca pit. graue nimis, extra de præben. Concil. Trident. cap. 3. ſeſſ. 7. in decreto de reform.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi non prohibetur conferre beneficiatis propter illa verba vicariatus: quòd conconferat idoneis.

Declaratur, num 2.

QVAESTIO CI.

NEc ex illis verbis appoſitis in
1 Vicarium, nempe quòd conferat idoneis, Vicarius epiſcopi prohibetur conferre beneficiatis, vt con ſuluit Pariſ. conſ. 40. nume. 9. & ſeq. volum. 4.

2 Quod tamen verum non puto, vbi fieret collatio beneficiatis aliorum beneficiorum curatorum, vel aliàs incompatibilium, per text. in c. de multa, vbi Docto. extra de præben. Concil. Trid. c. 4. & ſeq. ſeſſ. 7. in decreto de reform.

SVMMARIVM.

1 Vicarius habens mandatum ſpeciale ab epiſcopo conferendi beneficia, non poterit extra diœceſim conferre.

Contra, num. 4.

Ampliatur, nu. 7. & 8.

Declaratur, nu. 7. 9. & 10.

2 Ordinarius iuriſdictionem voluntariam extra territorium exercere non prohibetur.

3 Vicarius, vel Locumtenens ordinarij inferioris à Principe, non poteſt voluntariam iuriſdictionem exercere extra territoriū.

5 Intellectus c. ſtatutum, de præben. lib. 6.

QVAESTIO CII.

SEd nec ea quæſtio contemnenda eſt, an Vicarius epiſcopi, cui da-
1 ta fuit poteſtas conferendi beneficia, conferre poſſit extra diœceſim, an verò in diœceſi tantùm, in qua negatiuam partem tenuit Bal. in l. 2. num. 1. ff. de offic. procon. quem refert Boer. deciſ. 10. num. 1. Franc. in c. cum in generali, in vltimo not. de offic. Vic. in 6. Franc. Marc. q. Delph. 117. in fine, par. 2. arg. tex. in c. ſtatutum, de præben. in 6. cum concordantibus, adductis ſupra, d. q. 117. Et
2 quia licèt ordinarius voluntariam iuriſdictionem poſſit exercere extra diœceſim, & territorium, per glo. & Canoniſtæ, in c. nouit, extra de offic. lega. Alex. Caſtrenſ. & alij, in l. fi. ff. de iuriſd. omn. iud. tamen Vicarius, vel Locumtenens ordinarij inferio-
3 ris à Principe, id non poteſt, Bar. in l. cunctos populos, C. de ſum. Trin. & fide Catho. quem refert, & ſequitur Bald. in d. l. 2. num. 1. Franc. in dicto cap. cum in generali, qui inferunt ex eo Vicarium epiſcopi tanquam Vicarium ordinarij non poſſe exercere iuriſdictionem extra diœceſim, firmat Franc. Marc. d. q. 117. in fi.
4 Sed affirmatiuam probauerunt, Rota

Rota deciſ.2. tit.de offic.Vic. in vlt. Biſig.Boer. dicta q.30.nu.6. poſt Gemin.in dicto capit.cum in generali, num.10. Rebuf.in prac.benef.tit.for. Vic.Arch. num. 227. poſt Ioan. de Selua in tract.de benefi.3. par. q.40. & idem Rebuf. tract.nominat. q.14. n.65. Ripa in tract.de peſte,ſol.150. verſ. ſed ego, ſic relatus in apoſt.ad Rotam,dicta deciſ. 2. Lambert. in tract.de iure patro.art.6. 2.q.princi. par.2.lib.2.fol.281. Pauin.de poteſt. cap.ſede vacan.2. par. q.1. nume.7. Menoc.de arbit.iud.lib.1.q.43.num. 19. Couar. lib.3. var. reſol. cap. 20. num.8. Cucc.Inſt. iur. cano.de vica. epiſc.num.98.

Mouentur, quia Vicarius epiſcopi eſt ordinarius,qui exercere poteſt ea, quæ ſunt voluntariæ iuriſdictionis extra territorium, ſecundum Canoniſtas,in d. c.nouit, & Legiſtas, in d.l.fina.

Non obſtat tex.in d. c. ſtatutum,
5 tum quia loquitur ſpecialiter de beneficijs in Curia vacantibus, & quia recenſet factum, & illa verba tex. in eorum diœceſibus exiſtentibus, non prohibent huiuſmodi collationẽ extra diœceſim,vt firmat Boer.dicta q.30. num.6. Nec aduerſatur ea ratio,quòd Vicarius Ordinarij nõ poſſit exercere actus voluntariæ iuriſdictionis extra diœceſim:quia Vicarius epiſcopi ordinarius eſt, vt ſcripſi ſupra,quæſt.55. vbi vide. Et ideò non ſolùm nõ prohibetur, ſed poteſt exercere actus voluntariæ iuriſdictionis extra diœceſim, ſicut epiſcopus,vt dixi etiam in dicta quæſt.

6 Ampliatur,vt etiam epiſcopus cõmittere poſſit Vicario alterius epiſcopi in alia diœceſ. reſidenti beneficiorum collationem, Rota deciſ. 7. alids 371.num.3. tit. de offic. Vic. in no.vbi num.4. & 8. firmat Papaz. in apoſt.ad Rot. ſecundum nouam impreſſionem.

7 Declaratur hæc ampliatio,vbi cõſenſus non ſolum committentis, ſed etiam commiſſarij,& partium interueniat, Rota dicta deciſ.7. & ibi Papaz. in apoſt.

8 Secundò ampliatur, vt etiam extra diœceſim vicarius recipere poſſit inſinuationes, nominationes, & gradus, cum ſint voluntariæ iuriſdictionis, Boerius dicta quæſt.7. nu.7. poſt Ioan.de Sel.in tract. de benef. in 2.part. quæſt. 14. colum. 2. ante fin. Corſet.in tract. de poteſt. regul.80. Barbat.in c.nouit,num.17. cum ſeq. de off. lega.

9 Declaratur, vt non procedat in beneficijs vacantibus in curia, Gemin.in d.cap.fin. ad fin. Franc. in d. cap.ſtatutum,col.3.verſ. in glo. fina. Boer.dicta quæſt.30. num.6. Rebuff. in pract.benef.titu.forma Vic.Arch. num.129. Couar. lib.3.var. reſolut. cap.20.nu.9.verſ.cæterum, Cucc. d. tit.de vic.epiſ. nu.99.

10 Secundò declaratur, quando epiſcopus limitauit vicario poteſtatem conferendi beneficia diœceſis in ciuitate,& diœceſi, quia extra illam poteſtas conferendi non extenditur, Rebuf. dicto titu. forma vica.Arch. num.229. Cucc.d.titu. de vic.epiſc. num.100.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopi aliquid recipere prohibentur pro collationibus beneficiorum.*

a *Sena-*

2 Senatus Pariſienſis decreto permiſſum eſt vicarijs Epiſcoporũ aureum tantùm recipere pro collationibus beneficiorum.

3 Epiſcopi, ſiue eorum vicarij prohibentur etiam oblatum ſponte, recipere pro literis dimiſſorijs, aut teſtimonialibus, vel eorum ſigillo.

QVAESTIO CIII.

1 ET licèt epiſcopis prohibitum ſit, aliquid recipere pro beneficiorum collationibus, c. 1. c. non ſatis, extra de ſimon. Rebuf. pract. benef. titu. benef. quot mod. acqu. Paul. Fuſc. epiſc. Sarnen. tracta. de viſit. & reg. eccleſ. c. 32. nu. 8. lib. 1. vbi prohibitum eſſe dicit, aliquid accipere ex pacto, aut conſuetudine pro collationibus beneficiorum, inſtitutionibus, præſentationibus, nominationibus, electionibus, aut quouis titulo prouiſionis, per decretum Concil. Trid. 14. ſeſſ. 24. de reformat. Refert
2 tamen in d. loco Rebuff. decreto Senatus permiſſum eſſe Vicarijs pro collatione beneficij aureum tãtùm, & non plus recipere, firmat idem Carun. de pub. concu. §. quia verò.

3 Porrò aliud dicendum in literis dimiſſorijs, aut teſtimonialibus, pro quibus, nec pro ſigillo, nec aliqua alia cauſa, aliquid, etiam ſponte oblatum, recipere licet. 1. quæſt. 1. quaſi per totam, & ca. de ordinationibus, Concil. Trid. cap. primo, ſeſſ. 21. de reformat.

SVMMARIVM.

1 Inſinuationes nominatorum ad beneficia, quibus fiant.

2 Vicarius Epiſcopi recipere poteſt inſinuationes nominatorum ad beneficia, Epiſcopo abſente, vel impedito.

Ampliatur, num. 3.

4 Inſinuatio nominatorum ad beneficia, facta vicario, ligat Epiſcopum.

5 Præſens, quis dicatur.

QVAESTIO CIV.

1 CVmque fiant inſinuationes nominatorum ad collationem beneficiorum illis, ad quos ſpectat collatio, de quibus latiore folio ſcribit Rebuff. tract. nominat. quæſt. 14. per tot. & num. 58. Ideò quæro, an Vica-
2 rio epiſcopi huiuſmodi inſinuationes fieri poſſint; & poſſe vbi epiſcopus eſſet abſens, vel impeditus, latè comprobat Rebuff. d. q. 14. num. 59.
3 cum ſeq. Vbi ampliat, vt in abſentia Vicariorũ fieri poſſint officialibus, vel aſſeſſoribus, vel Prioribus clauſtralibus, aut ſuperioribus, ordinatio. Reg. ar. 9. rub. des gradues ſimples, & ex dictis per glo. & Doct. in clem. vn. in ver. diœceſanis, de foro compet. & num. 69. comprobat huiuſmodi exhibitionem Vicario fac-
4 tam ligare Epiſcopum in tantum, quòd ſi poſtea epiſcopus alteri conferat, collatio non valeat, licèt dicat ſe ignorare inſinuationem Vicario factam, & ſubdens, num. eod. quòd
5 dicitur præſens, qui eſt in ciuitate, vel in continentibus ædificijs, iuxta text. in l. qui in continentibus, ff. de verb. ſign. firmat idem Rebuff. rubr. de coll. §. teneantur, in verſ. aut eorum Vicarijs, in concordan. Franc. & latè Io. de Selu. de benef. par. 2. q. 14. nu. 4. & nu. 6.

SVM-

SVMMARIVM.

1 *Mandatum Apoſtolicum, an vni ex Vicarijs præſtare ſufficiat, & num.2.*

QVÆSTIO CV.

1 QVid autem, ſi plures ſunt Vicarij, an vni ſufficiat præſentare mandatum Apoſtolicum, vel inſinuare? Et ſatis eſſe, vni inſinuare, probat Rebuff. in tract. nominationum, quæſt.14. nume.62. & 64. & rub. de collat.§.teneantur, in verbo, aut eorum Vicarijs, in concord. Franc. Et
2 latè Ioan. de Selua tract. de benefic. par.2. quæſt.14. num.11. Vbi declarat verum, quando Vicarij haberent poteſtatem conferendi in ſolidum, nec vnius poteſtas ab altero dependeret.

SVMMARIVM.

1 *Mandatum Apoſtolicum Vicario præſentatum, non ligat epiſcopum abſentem, quominus cõferre poſſit beneficium.*

Contra, num.2.

Declaratur, num.3.

QVÆSTIO CVI.

ILlud autem controuerti ſolet in collatione beneficiorum, an ſufficiat præſentare mandatum Apoſtolicum Vicario epiſcopi, vt ipſius epiſcopi manus ligentur in collatione beneficij, ipſo epiſcopo abſente. Nã Compoſtel. in cap. capitulum, in glo.
1 magna, verſ. item quid, de reſcrip. & Io. And. in c. ſi ſoli, de conceſſ. præb. in 6. tenent non ſufficere fieri præſentationem vicario, & quòd ſi epiſcopo in remotis agente, fuerit præſentatum mandatum eius Vicario, vel Capitulo, & Epiſcopus hoc ignorans contulit præbendam primò vacantem, tenet collatio, & ſi Vicarius haberet ſpeciale mandatum ad conferendum: quia per conſtitutionem Vicarij non aufertur poteſtas Epiſcopo, quin conferat, quando vult, arg. c. dudum, §. nos igitur, & c. quãuis, il ſecundo, de pręben. in 6.

2 Sed contrarium probat Ioan. de Selua in tract. de benefi. par.2. quæſt. 2. num.4. & 6. Vbi concludit, quòd licèt epiſcopus abſens contulerit beneficium vacans, ignorans inſinuationem mandati Apoſtolici, vel nominationis fuiſſe factam ſuo vicario, non valet collatio in præiudicium nominati, quia epiſcopus, & vicarius ſunt vnum & idem, capit. 2. de conſuet. in 6. Quam etiam ſententiam
3 declarat, vbi præſentatio fuiſſet facta vicario in ſubſidium, quando non poſſet haberi copia epiſcopi, tunc enim ipſum epiſcopum non ligaret, & ita dicit procedere opinionem Ioan. And. in dicto cap. ſi ſoli.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus Vicarius alterius Epiſcopi recipiendo inſinuationem nominatorum ad beneficia, in dubio intelligitur recipere tanquam Epiſcopus, non tanquam Vicarius.*

2 *Inſinuatio facta capitulo, cuius canonicus erat Vicarius, quando liget epiſcopum.*

QVAESTIO CVII.

SEd quid, ſi contingat Epiſcopum eſſe Vicarium alterius Epiſcopi, vel Archiepiſcopi,& illi fieri inſinuationem? Et quidem ſi non exprimatur, quòd ſit inſinuatio tanquam Vicario, vtique intelligetur ei facta tanquam epiſcopo, & non tanquam vicario, vt comprobat Rebuff. tract. nominat. quæſt. 14. num. 66. & num. 68. Idem eſſe probat, ſi fuerit facta inſinuatio capitulo, & vnus canonicus erat Vicarius Epiſcopi, quia per huiuſmodi inſinuationem capitulo factam non ligatur Epiſcopus, niſi illi canonico intimatum fuerit, tanquam vicario epiſcopi, & vlterins aſſerit, num. 69. quod ſatisfactum ſit Regno Franciæ, ſi inſinuatio nominationis fiat epiſcopo vicario alterius epiſcopi ſub duplici qualitate per literas duplicatas, cum per illas ſolas ita certus ſit, ac ſi duas haberet duplicatas.

SVMMARIVM.

1 Inſinuans Vicario Epiſcopi nominatos ad beneficia, quærere debet inſtrumentum Vicariatus, aut probare Vicarium communiter reputari.

QVAESTIO CVIII.

PVto tamen aduertendum, quòd is, qui inſinuat vicario, quærere debet inſtrumentum Vicariatus, & ſi non poſſit habere inſtrumentum, probandum eſt, quòd ille erat habitus, & nominatus Vicarius, & talis communiter reputatus, Rebuf. tract. nominat. q. 14. nu. 71. & rub. de collat. §. teneantur, ver. aut eorum vicarijs, Cucc. Inſt. iur. can. de Vic. epiſc. num. 114.

SVMMARIVM.

1 Regula Cancellariæ, reſeruans beneficia eorum, qui ſunt familiares, & commenſales continui Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, an reſeruare cenſeatur beneficium Vicarij Cardinalis conſtituti in Archiepiſcopatu, vel Epiſcopatu.

QVAESTIO CIX.

NVnquid autem, ſi vicarius Cardinalis in Archiepiſcopatu, vel epiſcopatu conſtitutus habeat beneficium, illudque vacare contingat, cenſeatur reſeruatum, iuxta regul. Cancell. 3. de reſeruat. reſeruantem beneficia eorum, qui ſunt familiares, & commenſales continui Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium. Hanc q. propoſuit Quint. Mandoſ. in reg. 3. cancell. reſeruat. q. 19. Vbi differendo caſum, tandem concludit, quòd ſi ille, qui fuit Vicarius cõſtitutus, erat prius Cardinalis conſtituentis familiaris, & continuus commenſalis, & tunc talis poſtea vicarius effectus manet, & ideò eius beneficia vacantia cenſentur ſub hac regula comprehenſa. Aut nunquã fuerat in familiaritate, & continua commenſalitate Cardinalis, illum vicarium conſtituentis, & tunc eius beneficia non cenſentur ſub familiaritatis prætextu, & continuæ commenſalitatis reſeruata, & hanc diſtinctionem aſſerit fuiſſe in Rota ſeruatam.

SVM-

SVMMARIVM.

1 *Adminiſtratio ſpiritualis conſiſtit etiam in præſentando aliquem ad beneficium iuriſpatronatus.*
2 *Vicarius Epiſcopi ſine mandato ſpeciali non poteſt præſentare.*
3 *Præſentatio patroni dicitur donatio.*
4 *Procurator ſine ſpeciali mandato domini non poteſt donare.*
5 *Vicarius habens facultatem præſentandi, non poteſt ſe ipſum præſentare.*

QVAESTIO CX.

1 ET quoniam adminiſtratio ſpiritualis conſiſtit etiam in præſentando aliquem ad beneficium iuris patronatus pertinens ad Epiſcopi præſentationem, ſecundum Bal.conſilio 477. nu. 1. vol... Pauin. de poteſt.cap.ſede vac. 2.par.prin.q.5.nu. 3. Quæro, an Vicarius epiſcopi poſ-
2 ſit præſentare; & non poſſe, niſi adſit mandatum ſpeciale, probat Abb. in c.fi.nu.6. vbi Imo. & alij Canoniſtæ, extra de conceſ.præben.Prob.in c.1. de offic.Vic. Rebuf.in pract.benefic. tit.de Vicarijs Archiep. nu.71. cum ſequen.poſt Roch. Cur. in tract. iur. pat. in verbo, honorificum, quæſt.5. Pau.de Cittad. in ſimili tract. 6.par. q. 41. cum ſequen. & in ſimili etiam tract.Lamber.lib.2.par.3.art.5. primæ q. princ. nu.2. Poteſt enim præ-
3 ſentatio patroni dici donatio, d.c.fi. vbi notat Abb. num.5. Et ideo opus
4 eſt ſpeciali mandato, c.qui ad agendum,de proc. in 6. glo.ibi,& Docto. l.procurator totorum,l.mandato, ff. eo. l.procuratorem, C. eo.
5 Declaratur,vt non poſſit Vicarius epiſcopi, habens facultatem præſentandi,ſe ipſum præſentare, c.per noſtram, extra de iurepatro. Pauin. de offic.& poteſt.cap.ſede vacan.2.par. princ.q.5.in fine,vbi ampliat, quòd nec ſubſtitutus præſentare poteſt ſubſtituentem.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi poteſt inſtituere præſentatum, ſine ſpeciali mãdato, ſecundum communem, communiorem, & magis communem.*
At contra, num.4.
Communis ampliatur, nume.17. 19. 20. 21.
Declaratur, nu.22.
2 *Inſtitutio quid.*
3 *Capitulum ſede vacante poteſt inſtituere præſentatum, nu.14.*
Gerit vices epiſcopi, non tamen poteſt conferre beneficia ſpectantia ad collationem epiſcopi, num.
5 *Conferre verbum comprehendit inſtitutionem.*
6 *Inſtitutio, & deſtitutio pertinent ad epiſcopum.*
7 *Vicarius Epiſcopi non poteſt quẽ priuare benefic. ſine ſpeciali mandato.*
8 *Dictio, quoquo modo, quot caſus excludat.*
9 *Taxatiua, niſi, excludit alios caſus præter nominatos.*
10 *Rebuff. intellectus ad cap. ex frequentibus, extra de inſtitu. & Abbatis, & num. ſeq.*
12 *Couar. intellectus ad idem.*

13 *Auctoris intellectus ad idem.*

15 *Spiritualia facilius dātur, quàm tollantur.*

16 *Lex noua ſuppletur per antiquæ interpretationem.*

18 *Vicarius Epiſcopi admittendo præſentatum non dicitur inſtituere.*

Patroni factum, qui præſentauit clericum Vicario Epiſcopi, & rogauit illum, vt admitteret, & Vicarius reſpondit: Placet.

QVAESTIO CXI.

HVic & illa ſubnecti poteſt quæſtio, apud Canoniſtas diſputabilis.
1 An ſcilicet vicarius generalis epiſcopi poſſit inſtituere præſentatum. Nam partem affirmatiuam tenuit glo. in c. ex frequentibus, in verbo officialium, extra de inſtitu. glo. in c. fin. in verbo non poſſunt, & ibi Archidia. Domin. Franc. de offi. Vic. in 6. Io. And. Imo. Abb. & alij in d. c. ex frequentibus, Caiet. in repet. c. fi. col. 13. de elect. in 6. Vbi idem dicit de vicario electi confirmati nondū conſecrati, Rot. deciſ. 43. Nota, quòd vicarius, in antiq. Roma. ſing. 601. Io. de Sel. trac. de benefi. par. 3. quęſt. 14. num. 2. Aufrer. ad Capel. Toloſa. quæſt. 148. Bellamer. deciſ. 93. licet Vicar. Stafil. de literis grat. & iuſtit. fol. 69. Bertach. de epiſcopo, par. 6. lib. 4. tit. de vic. epiſc. num. 13. Roch. tract. de iur. patro. in verbo, competens, quæſt. 31. & in ſimili tract. Lambert. qui latè iſtum articulum examinat, par. 3. arti. 5. prima quæſtio. princ. num. 2. Boer. deciſ. 30. num. 4. Mill. in verbo vic. epiſc. Lancellot. in §. diſſimiles, Inſti. iur. cano. de inſtit. Bertran. conſ. 467. nu. 1. in 4. Rolan. conſ. 47. num. 45. in primo, Io. Bapt. Ferret. conſ. 344. ſubdens nu. 2. quòd vicarius de neceſſitate tenetur inſtituere, Couar. lib. 3. var. reſolu. c. 20. num. 7. Gaſpar Cabal. in add. ad cōſtitu. Ægidian. lib. 3. c. 17. num. 2. & hæc eſt communis opinio, communior, & magis communis, vt atteſtantur Lamber. Ro. & alij relati per Couar. in loco præcitato, & Rola. dicto conſ. 47. nu. 45. Cucc. Inſt. iur. can. de Vic. epiſ. nu. 87. Mouentur omnes ex tex. in d. c. ex frequentibus circa principium, quem ſingularem dicit Aufrer. d. q. 148. Vbi ſummus Pontifex deteſtatur quandam prauam conſuetudinem, q clerici recipiant eccleſiaſtica beneficia ſine conſenſu epi- 3
ſcoporum, vel officialium ſuorū, qui hoc de iure poſſunt: & ſic officiales epiſcopi de iure poſſunt transferre ius, & conferre titulum eccleſiaſtici beneficij in clericos. Nihil enim aliud refert ille conſenſus ad beneficia recipienda, niſi quandā transla-
2 tionem iuris, & tituli à ſuperiore factam, & conſequenter inſtitutionem, vt declarant Doct. ibi, & Abb. in auctoritate, eo. tit. nu. 7. poſt glo. in c. 1. de reg. iur. in 6. Roma. d. ſing. 601. qui dicit caſum d. c. ex frequentibus, eſſe rotundum.

Secundò argumentātur Doct. hoc modo: Capitulū ſede vacante poteſt
3 inſtituere, c. 1. vbi Doct. de inſtitu. in 6. ſed capit. ſede vacante gerit vices epi, glo. in cap. vnico in 2. notab. de maiorit. & obed. in 6. Innoc. in cap. eam te, vbi Dec. num. 7. extra de reſcrip. ergo etiam Vicarius epiſcopi, qui eius vices gerit.

Sed

Sed contrariam ſententiam,quòd Vicarius generalis epiſcopi ſine mãdato ſpeciali non poſſit inſtituere, tenuerunt, Card. in clem. 2. quæſt. 8. de iu.patro.& Imol.ibi circa fi. verſicu.ſed quid ſi clericus,quos ita refert in hanc partem Rolan. à conſil. 47. numer. 21.& hanc opinionem ſequentib. Rebuff. in pract. benefic.de Vica.Archiep.num.126 cum plurib. ſequitur Roch. in tracta. de iure patro. in ver. competens, prout illum refert Lambert. in ſimili tracta. lib. 2. par. tertia, artic. 5. prima quæſt. princi. num.2.

Mouentur ex tex. in c. fi. de offic. vica. in 6. Vbi vicarius epiſcopi non poteſt conferre beneficia ſine ſpecia
5 li mandato, ergo nec inſtituere poterit,quia verbum,conferre,comprehendit etiam inſtitutionem, Rub. vt eccleſiaſti. benefic. ſine diminut.con firm. Abb. in cap.auctoritate,num.8. extra de inſti.

Secundò adducebat Rebuf. in lo-
6 co præallegato hanc rationem: Inſtitutio,& deſtitutio, tamquam correlatiua pertinent ad epiſcopum, cap. cum ex iniuncto,vbi Abb.nu.3.extra de hæret. Abb.in c.conquerente,nu. 2. extra de off. ord. Sed vicarius epiſcopi non poteſt quem deſtituere, &
7 priuare benef. ex generali commiſſione,c.licèt,vbi glo. Ancar. Domin. Franc.& alij de off. vic. in 6. cap. 1. in ver. epiſcopos,de capell. monac. in 6. Ancar. conſ.60. nu. 1. ergo nec inſtituere, arguendo à correlatiuis, ſecundum reg. l. fin. C. de ind. vid. tollen.

Tertiò præter ſcribentes adduco tex.in c.13.ſeſſ.14. apud Cõcil. Trid. in decreto de reforma. Vbi patrono non licet quoquo modo præſentare aliquem ad beneficia ſui iuris patronatus, niſi epiſcopo loci ordinario, ad quem inſtitutio ipſius beneficij pertinet,ergo nõ licebit vicario præſentare,& per conſequens non poterit vicarius inſtituere, maximè per
8 dictionem illam,quoquo modo, quæ includit omnes caſus ſimiles, diſſimiles,æquales,& maiores expreſſis, & indirectos, vt reſpondit Io. Ceph. conſ.149.nu.15.& 53.num.22. & 76.
9 num.16. & 121.num.1. lib.1. Et per illam taxatiuam, niſi, quæ alios excludere videtur,l.qui aliena,§.libertos,ff.de neg.geſt. ca. ſi duo, de procur. in 6. cum concordantibus citatis per Crauet.conſ.155.nu.1.

Ad contraria,quæ ſuperius allegata ſunt,& primò ad tex.in dicto cap. ex frequentibus,reſpondetur, quòd ibi dicitur ſecundum Abb.nu.8.poſ-
10 ſe clericos inſtitui ab officialib. epiſcopi, qui hoc de iure poſſunt, & ſic ab illis, qui habent ſpeciale mandatum,non autem ab alijs,ponderando illud relatiuum, qui, quod reſtringit ſecundum Bar. in l.omnes populi, ff. de iuſt. & iu. quaſi quòd illi epiſcoporum Vicarij poſſint inſtituere, quibus de iure eſt permiſſum:& ideò cum non permittatur, niſi habentibus mandatum ſpeciale, vt dixi ſupra, non infertur neceſſariò, quòd illis hoc ſit permiſſum ex generali commiſſione.

Secundò reſpondetur ex intentione Rebuff. in loco ſuperius allegato, quòd ille text. damnat. clericos, qui
11 eccleſiaſtica beneficia recipiunt ſine conſenſu epiſcopi,vel officialiũ ſuo-

ram, qui de iure poſſunt, ex quo conſenſu non infertur neceſſariò auctoritas inſtituendi, quia poteſt intelligi de alia prouiſione, quàm inſtitutionis, vt de collatione, cum tex. ſe non reſtringat tantùm ad inſtitutionem.

12 Vel & tertiò poteſt intelligi text. in d. c. ex frequentibus, de inſtitutione, quæ non confert titulum beneficij, ſed habenti iam illum, ex intentione Couar. in d. c. 20. num. 7. vel vicario epiſcopi dat auctoritatem adminiſtrandi curam animarum, iuxta tex. in cap. 1. de capell. monac. in 6. Quia vicarius generalis epiſcopi abſque ſpeciali commiſsione poteſt habenti beneficium, vel eius vicario, auctoritatem hanc exercendi curam animarum impartiri, ſecũdum Imol. & alios communiter in d. capit. ex frequentibus, vt refert Couar. in d. c. 20. num. 7.

Ego autem ſequor partem affirmatiuam, quæ eſt communis, communior, & magis communis, vt retuli ſuperius, & ſatis commodè probatur in dicto cap. ex frequentibus, iuncta glo. ibi in ver. officialium. Nec aduerſatur intellectus ſupra relatus in reſponſo ad partem prædictam; tũ, quia cauilloſus reputatur per Abb. ibi, num. 8. tum etiam, quia eſto, ꝙ ſubſiſteret propter illud relatiuum, qui, & reſtringeretur ad officiales epiſcoporum, qui de iure poſſunt in-

13 ſtituere, non tamen ſequitur, quòd reſtringat ſe tantùm ad illos officiales, quibus fuerit permiſſum, & quòd illi tantùm inſtituere poſſint, quibus fuerit mandatum. Namque cum plures ſint ſpecies Vicariorũ epiſcopalium, vt ſcripſi ſupra, lib. 1. quæſt. 3. poteſt illud relatiuum, qui, reſtringere tex. ad officiales epiſcoporum, qui poſſunt, hoc eſt, ad generales, ad excluſionem foraneorum, quia generales Vicarij epiſcoporum habent ordinariam iuriſdictionem, & idem tribunal, & conſiſtorium cum epiſcopis, non autem foranei, vt dixi ſupra, lib. 1. quæſt. 35. Et ideò, quia inſtituere clericum in beneficio ſpectat ad iuriſdictionem epiſcopalem, ca. conquerente, vbi latè Abb. num. 2. extra de off. ord. poſt Specul. tit. de iuriſd. om. iud. num. 30. cap. cum ex iniuncto, in fine, vbi Abb. extra de hæret. & dicto cap. ex frequentibus, vbi Abb. Vicarius generalis epiſcopi poterit inſtituere, ſicut epiſcopus.

Ad tex. in dicto cap. fin. de off. vic. in 6. reſpondetur, quòd loquitur de collatione beneficiorum, quæ licèt quandoque ſumatur pro inſtitutione, vt ſuperius dictum fuit, tamen differt ab inſtitutione, ſecundum gl. in dicto cap. fin. in ver. non poſſunt;

14 quod probatur. Nam capitulum ſede vacante poteſt inſtituere, dicto c. 1. vbi Doct. de inſtitu. in 6. & tamen non poteſt conferre beneficia ſpectantia ad collationem epiſcopi, cap. illa, & ibi Docto. extra, ne ſede vacante, cap. vnico, §. cum verò, eod. titu. libro 6.

Nec obſtat argumentum de deſtitutione ad inſtitutionem, tamquam correlatiuis: & quòd ſicut Vicarius ſine ſpeciali mandato deſtituere nõ poteſt, eodẽ modo nec inſtituere. Nã iſtud argumentum non procedit in ſpiritualibus, in quibus nos verſamur, quia ſpiritualia facilius dantur,

15 quàm tollantur, cap. inter corpora-

lia,

ſia,in princ.de tranſlat. præla. Dec. in l.nihil tam naturale, num.7. ff. de reg.iur. Et ideò licèt Vicarius deſtituere non poſſit abſque ſpeciali mãdato,poteſt tamen inſtituere.

Prout etiam non obſtat tex. in c. 13. ſeſſ. 14. apud Concil. Triden. in decreto de reform. Quia licèt dicat tex. inſtitutionem fieri non debere, niſi ab epiſcopo loci ordinario, & ꝙ propter illas dictiones,quoquo modo, & niſi, videantur excluſi ſimiles caſus,diſſimiles,æquales,& maiores expreſsis, ac indirectos, vt ſuperius dictum fuit,tamen reſpondetur, Vicarios non eſſe ſimiles, nec æquales, nec maiores epiſcopis, ſed vnum, & idem cum illis, cap.non putamus,cũ glo.in ver.videtur,vbi Archid. nu.2. Ancar.num.eo. Gemin. num.1. & 7. Franc. colum. 1. de conſuetud. in 6. cap.Romana,in princ.de appel.in 6. & dixi ſæpius, ideò excluſi non cenſentur,ſed Archidiaconi,Archipresbyteri,Decani,& Præpoſiti,vt probatur in cap.nullus,16. q. 7. ſecundum quem intelligitur tex. in dicto c. 13. vt iura iuribus concordentur, & lex noua ſuppleatur per interpretationem canonis antiqui; iuxta l. ſed & poſteriores,vbi Bart.ff.de leg. l. non eſt nouum,cum legibus ſequentibus, ff. eod.

16 Quod eo magis ſuadetur, quia Concilium Tridentinum volens Vicarium epiſcopi excludere, vti ſolet huiuſmodi verbis,epiſcopis tantùm, non eorum Vicarijs, ſit permiſſum, vt in cap. 6.ſeſſ.24.in fine,in decreto de reformat.Et quia in dicto cap.13. prohibetur alijs,quàm epiſcopis inſtituendi facultas ratione ordinariæ iuriſdictionis, quæ reſidet in epiſcopo, quæ ratio militat etiam in eius Vicario,qui ordinarius eſt,vt dixi ſupra,q.55. Ergo etiam militare debet eadem diſpoſitio iuris,l.illud,ff.ad l. Aquil. l.fin. C.de indic.vid.tollen.c. tranſlato,extra de conſti.cum cæteris in fortioribus adductis per Crauet. conſ.227.nume.3.4. 6. cum ſeq. & per conſequens facultas inſtituendi non erit Vicario epiſcopi deneganda.

17 Ampliatur prædicta concluſio, vt non ſolùm vicarius epiſcopi poſsit inſtituere præſentatum, ſed etiam illum tantùm admittere, per tex. in dicto cap.vnico,cum glo.in ſecundo not. ne ſede vacan. lib.6. vbi Vicarius admittendo præſentatum, non

18 dicitur inſtituere,& recenſetur factum cuiuſdam patroni, qui præſentauit clericum Vicario epiſcopi, & rogauit illum,vt admitteret,& Vicarius reſpondit, placet, & quia notarius inſeruit in inſtrumento,qualiter Vicarius illum admiſit, & inſtituit, ideò propter huiuſmodi differentiã poteſt inſtrumentum redargui de falſo, & quòd Vicarius admittendo præſentationem,non dicatur præſtare conſenſum, ſcribit Cald. in deciſ.Rot.alleg.73.

19 Secundò ampliatur, vt Vicarius poſſit recipere,& admittere reſignationem ſimplicem in eius manibus factam alicuius beneficij ſpectantis ad epiſcopi inſtitutionem,vel collationem, tamquam ipſius inſtitutionis præambulam, vt per ſimilia latè comprobat in capitulo,ſede vacante,Pauin. tract.de poteſta. cap. ſede vacan. 2.par.q.2.nu.11. cum ſeq.

20 Tertiò ampliatur ſupradicta concluſio, vt non ſolùm vicarius epiſcopi præſentatum inſtituere poſſit, ſed etiam ex officio, vel ad inſtantiam partis cogere eccleſiaſticum patronum poſt præſentationem ad dandum, & conferendum partem congruam, & ſufficientẽ vicario, cũ qua valeat vitam ſuam, & cætera onera incumbentia ſupportare, Capell. Toloſ. quæſt. 148. & ſequen. Dicens ita fuiſſe obſeruatum in dicta Capella, per gl. in cap. fin. de off. vicar. in 6. & tex. in clem. 1. de iure patro. ſequitur Aufrer. in addit. ad dictam quæſt. 148. Rebuff. in pract. benef. titu. for. vic. Arch. nu. 163.

21 Quartò ampliatur, vt ſi ſit diſcordia de iure patronatus, poteſt de illa eccleſia tollere reliquias, & oſtia claudere, & inhibere, ne celebretur in ea, & ibi conſtituere œconomum, qui conſeruet fructus, donec de rectore prouideatur, vt de epiſcopo legitur in cap. de iure patro. cap. cum vos, extra de off. ordin. Bertach. de epiſc. circa ſpir. num. 150. ad finem tituli. Quod idem in Vicario eius eſt dicendum, cum talia ſint ipſius inſtitutionis præambula, quæ ſicut inſtitutio, per ipſum expediri poſſunt, vt ſuperius fuit dictum in tertia ampliatione.

22 Declaratur, vt vicarius epiſcopi ſe ipſum inſtituere non poſſit, ſicut nec præſentare, cap. per noſtras, de iure patro. cap. fin. extra de inſtitu. Pauin. de poteſta. cap. ſede vacan. 2. par. princ. quæſt. 5. num. 9.

Vbi ampliat etiam in ſubſtituto, quòd non poſſit ſubſtituentem inſtituere.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi ad petitionem patroni remouere poteſt inſtitutum per epiſcopum, vel alium in eccleſia, & inſtituere præſentatum ab ipſo patrono.*

2 *Contraria ſententia eſt verior.*
Ampliatur, num. 7.
Declaratur, num. 8.

3 *Inferior non poteſt impedire poteſtatem ſuperioris.*

4 *Imperium epiſcopi eſt maius imperio Vicarij.*
Iuriſdictio epiſcopi eſt firmior iuriſdictione vicarij.

5 *Vicarius recipit poteſtatem ex cõmiſſione Epiſcopi.*

6 *Epiſcopus poteſt interdicere vicario, ne de aliquo negotio ſe intromittat.*

QVAESTIO CXII.

Sed hic quæro, an Vicarius epiſcopi cognoſcere poſſit de inſtitutione facta per epiſcopum. Hanc quæſt. excitare videtur Ioan. And. in cap. licèt, in Nouella, de offi. Vic. in 6. Dicẽs, quod vicarius ad petitionem
1 patroni poteſt remouere inſtitutum per epiſcopum, vel alium in eccleſia, & inſtituere præſentatum ab ipſo patrono, & quòd fuit iſta quæſtio Bononiæ diſputata, vt refert Gemi. ibi, num. 6. Franc. Marc. q. Delphin. 483. num. 1. Ea ratione, quia proceditur in hoc caſu ciuiliter, ex quo petitur declarari præſentatum ius non habere in inſtitutione, vt notat Innocen. in ca. querelam, in princ. poſt Ioan. And. de elect. Et quia officialis epiſcopi cognoſcit cauſas matrimonij carnalis

Digitized by Google

carnalis, vt ſupra dictum fuit, quæſt. 43. cum ſeq. ergo etiam ſpiritualis, cap. quoniam frequenter, §. porrò, extra, vt lite non conteſt. Debetque præſentatus à patrono inſtitui, & per conſequens deſtitui ab epiſcopo inſtitutus, vt arguit Gemi. in d. c. licèt, num. 6.

2 Sed contrariam ſententiam tenuerunt, Lap. in dicto cap. licet, Ancara. numero ſecundo, Gemin. numero 6. Franc. in 3. col. verſ. & aduerte, Cald. conſ. 2. titu. de off. Vicar. Bertach. de epiſ. par. 6. libro 4. quæſt. 29. num. 19. Rebuff. in pract. benef. tit. forma vic. Archi. num. 156. Franc. Marc. dicta quæſt. 483. par. 1. Cucc. Inſti. iur. can. de vicar. epiſ. num. 89. & 110.

3 Ea ratione, quia inferior non poteſt impedire poteſtatem superioris, clemen. ne Romani, de elect. cap. inferior, 21. diſt. cum adductis latè per Aufrer. ad deciſ. Toloſ. 480. Et licèt eadem ſit epiſcopi, & vicarij iuriſdictio, ca. non putamus, cum gl. in ver. videtur, vbi Archid. Ancar. Gemin. & Franc. de conſuet. lib. 6. & dixi ſæpius, maius tamen eſt epiſcopi impe-
4 rium, & firmior eſt iuriſdictio, quàm Vicarij, Bart. in l. iudicium ſoluitur, numero ſecundo, ff. de iud. Bertach. de epiſc. lib. 5. par. 5. titu. de poteſta. epiſc. circa iud. num. 32. & ex commiſſione Epiſcopi recipit Vicarius
5 poteſtatem, cap. fin. de off. Vica. in 6. Dec. conſ. 66. nume. 4. Illique poteſt
6 epiſcopus interdicere, ne de aliquo negotio ſe intromittat, Toloſ. deciſ. 480. vbi Aufrer. in addit.

Ad rationes ſupra adductas in cõtrarium, & primò ad illam, quòd petendo declarari præſentatum ius nõ habere, ciuiliter agatur: reſpondetur, quòd non militat in præſentatis ab epiſcopo inſtitutis, ſed in illis, qui fuerunt inſtituti ab inferiore epiſcopi, puta à plebano, vt conſiderat Ancara. in dicto cap. licèt, numero ſecundo, Franc. ibi, colum. 3. in ver. & aduerte, poſt Gemin. num. 6. ſic declarando opinionem Ioan. And. refert Franc. Marc. dicta quæſtio. 483. num. 6. Nec obſtat argumentum de cauſarum matrimonialium cognitione, cum vicarius illam nõ habeat abſque mandato ſpeciali epiſcopi, vt dixi ſupra, q. 44. vbi vide.

7 Ampliatur ſupradicta concluſio, vt vicarius non poſſit cognoſcere de inſtitutione facta ab epiſcopo, etiam ſi in mandato exprimerentur aliqua exigentia ſpeciale mandatum, ſecuta clauſula generali, Gemin. in dicto cap. licèt, num. 6. Franc. dicta col. 3. verſ. & aduerte, poſt Lap. ibi citatũ, Franc. Marc. dicta quæſt. 481. num. 1. in fine.

8 Declaratur, niſi conſtaret de expreſſa, & ſpeciali commiſſione epiſcopi. Tunc enim Vicarius cognoſcere poſſet de huiuſmodi inſtitutione, & præſentatum à patrono inſtituere, ſecundum Lap. Ancar. Franc. Bertach. & Marc. in locis ſuperius adductis.

SVMMARIVM.

1 *Ordinarius exercere poteſt iuriſdictionem voluntariam etiam extra prouinciam.*

2 *Commiſſio data ab inferiori à Principe, nõ poteſt exerceri extra territorium committentis.*

3 *Vicarius epiſcopi non poteſt inſtituere.*

Digitized by Google

tuere extra diœceſim.

Contra, num. 4.

5 *Gabriel de Monte, epiſcopus Aeſinus, contulit canonicatum extra diœceſim.*

6 *Intellectus cap. ſtatutum, in fi. de præb. in 6.*

7 *Inſinuatio nominationis, & gradus poteſt fieri à Vicario, etiam extra diœceſim.*

QVAESTIO CXIII.

DVbitatum etiam ſcio, an Vicarius epiſcopi inſtituere poſſit extra diœceſim præſentatos in eius diœceſi. Nam licèt iuriſdictio volun-
1 taria poſſit exerceri extra prouinciam ab ordinario, Iaſ. in l. fina. nu. 7. vbi etiam alij, ff. de iuriſd. om. iudic. Doct. in cap. nouit, extra de offic. lega. Bald. in l. 2. num. 1. ff. de off. proconſ. Rota deciſ. 5. de off. vicar. in antiq. Boer. q. 30. Menoc. de arb. iud. libro primo, quæſtio. 43. numero 19.
2 Tamen cõmiſſio ab inferiore à principe facta, nunquam exerceri poteſt extra territorium cõmittentis, Bar. in l. cunctos populos, C. de ſumma Trinit. & fide cathol. & in l. fin. ff. de off. præf. vrb. Bal. in l. 2. in 2. not. ff. de off. proconſ. Ex quibus Vicarium
3 epiſcopi non poſſe extra diœceſim inſtituere, probat idem Bal. ibi, Fran. in cap. in generali, de off. vicar. in 6. cum cæteris adductis per Boer. dicta quæſt. 30. num. 2. poſt Abb. in dicto capit. nouit, numer. 5. de off. leg. Roc. de iure patr. in ver. competens alicui, q. 24. moti per tex. in capit. ſtatutum, in fine, de præben. in 6.
4 Sed contrariam ſententiam rectè defendit in hac quæſtio. Boer. dicta quæſtio. 30. num. 6. poſt Rotam dicta deciſ. 5. Gemin. in cap. cum in generali, de off. Vicar. in 6. cum multis alijs concordantibus, de quib. Boer. dicta quæſt. num. 8. Dicens, hanc vltimam partem, & opinionẽ tanquam ordinarijs fauorabiliorem ſeruari in ſupremis curijs. Et ratio huius concluſionis eſt, quia Vicarius epiſcopi dicitur ordinarius, vt dixi ſup q. 55. & ideò poteſt exercere iuriſdictionem voluntariam extra diœceſim, ſecundum ea, quæ ſupra in principio huius quæſtionis allegata ſunt. Et ita ex facto hoc eodem anno Domini 1584. obſeruatum ſcio per illuſtrem
5 admodum, & Reuerendiſſimum Dominum Gabrielem de Monte epiſcopum Aeſinum, D. M. qui extra diœceſim degens in oppido Barbaræ, cõtulit canonicatum eius Vicario, & huiuſmodi collatio tenuit, & per illam præuenit Illuſtriſſimum, & Reuerendiſſimum Cardinalem, tunc agri Piceni legatum de latere.

Ex quibus ceſſant allegata ſupra in contrarium, quæ non loquuntur de ordinario, vt declarat Boer. d. q. 30. per totam, reſpondens ad tex. in dicto cap. ſtatutum, quod eſt ſpeciale ibi in beneficijs vacantibus in curia. Et quia narratur ibi factum, non
6 tamen prohibetur Vicarius conferre beneficia extra diœceſim de mente Gemin. in dicto cap. cum in generali, de offic. Vic. in 6.

7 Ampliatur, vt Vicarius poſſit facere extra diœceſim inſinuationem nominationis, & gradus, Boer. dicta quæſt. 30. nume. 6. poſt multos alios ibi relatos.

SVM-

SVMMARIVM.

1 *Vicario Epiſcopi aſſerenti in inſtitutione de iure patronatus non creditur in praiudicium Epiſcopi.*

QVAESTIO CXIIII.

1 FVit etiã deciſum in Rota, quod non credatur Vicario Epiſcopi aſſerenti in inſtitutione de iure patronatus in prçiudicium epiſcopi, vt refert Maſcar. de probat. concluſ. 956. num. 28.

SVMMARIVM.

1 *Vniones eccleſiarum qualiter, & quando fiant per Epiſcopos.*
2 *Vicarius Epiſcopi vnire poteſt beneficia.*
At contra, niſi adſit mandatum ſpeciale, nu. 3. & 8.
3 *Vnio eſt de arduis, & reſeruatis Epiſcopo.*
4 *Archidiaconus non poteſt facere vnionem beneficiorum.*
5 *Ardua, & reſeruata non veniunt in mandato generali.*
6 *Vnire beneficia eſt alienare.*
7 *Procurator non poteſt alienare ſine mandato ſpeciali.*
9 *Vniendi facultas nõ cenſetur data ex mandato conferendi beneficia cum clauſula generali.*
10 *Clauſula generalis ſecuta poſt ſpecialia expreſſa in mandato, includit conſimilia nõ expreſſa, non autem maiora.*
11 *Vnire beneficiũ eſt quid maius, quàm conferre.*
12 *Pralati inferiores Epiſcopo non poſſunt vnire beneficia.*
13 *Vnio non poteſt perfici ab Epiſcopo ſine conſenſu capituli.*
14 *Epiſcopus quando non poſſit conferre beneficia ſine conſenſu capituli.*

QVAESTIO CXV.

1 ET cum ſæpe contingat Epiſcopos facere vniones eccleſiarum parochialium, & baptiſmalium, & aliorum beneficiorum curatorum, vel nõ curatorum, cum curatis, propter earum paupertatem, & euidentem vtilitatem, vt per Dec. conſi. 233. nume. 2. latè Rebuff. in pract. benef. tit. de benefic. vn. num. 39. cum ſeq. Zabarel. conſi. 47. Lacellot. in §. 1. Inſtit. iur. can. de vnio. eccleſ. Concil. Triden. cap. 6. ſeſſ. 21. & c. 9. ſeſſ. 14. in decreto de refor.

2 Ideò quæro, an Vicarius Epiſcopi vnire poſſit beneficia? Partem affirmatiuam probat Hieron. Gabr. conſilio 200. num. 3. ea ratione, quia Vicarius generalis Epiſcopi poteſt omnia, quæ Epiſcopus, his exceptis, quæ inueniuntur prohibita, capit. 2. & 3. de offic. Vic. in 6.

3 Sed quòd Vicarius vnire non poſſit ſine mãdato ſpeciali Epiſcopi, ex eo conſtat, quòd vnio eſt de reſeruatis, & arduis Epiſcopi, nec inferioribus cõpetit. c. ſicut vnire, & ibi Abb. num. 3. Maria. Soc. nume. 45. vbi ex

4 alijs inquit Archidiaconum non poſſe hãc facere vnionem, extra, de exceſſ. prælat. & ita fuiſſe reſolutum in Rota, tradit Mohed. deci. 337. & Putt. decíſ. 1. de offic. Vic.

5 Et illa, quæ ardua, & reſeruata ſunt, non veniunt in generali mandato, c. 2. vbi Doct. poſt glo. extra de offi.

offi.legá. Gemin.conſi.38.nume.10. Abb.in capitu.prudentiam.§.ſexta, col.2.extra de offi.deleg. Pariſ.conſ. 20.num. 7. in quarto, cum adductis per Rolan.conſi.75.num. 20. cum ſequen. vol.3. & ideò opus erit ſpe-
6 ciali, tum etiam, quia vnire eſt alienare, capitu.1.vbi no. Doct.extra,ne ſede vacan.clemen.vlt. de reb. eccl. non alie. Bal.conſi.1. volumi.1. Rebuf. in practi. benefic. reg. de vnio. glo. 11. Vocatis, quorum intereſt, num.2. Dec.conſi. 175. per totum:
7 ſed alienare quis non poteſt abſque mandato ſpeciali, cap. qui ad agendum, vbi Doct.de proc.in 6.l.procurator totorum.l. mandato. ff. eo. l. procuratorem.C.eo. ergo nec etiam
8 vnire; & hanc partem tenuit Gemin. conſi.38.num.10.Rebuf.qui alios citat in dicta practi. benefi.titu.de benef. vn. num. 37. & titu. forma Vic. Arch.num.102. Maria. Soc. in dicto capitu. ſicut vnire, num. 45. Pariſ. conſi.40.nu.1. cum ſeq. vol.4.Cucc. Inſt.iur.cano.de Vic.epiſ. nu. 106.
9 Ampliatur prædicta concluſio, etiam ſi Vicario data eſſet ſpecialis poteſtas conferendi beneficia cum generali clauſula, ſecundum Rebuf. & Pariſ.in locis iam adductis, ea ra-
10 tione, quia clauſula generalis ſecuta poſt ſpecialia expreſſa in mandato, includit conſimilia non expreſſa, non autem maiora, ſecundum Arch. in dicto capitu. qui ad agendum, Soc.cõſi.123.ad fi.in 4.Crauet. cõſi. 95. num. 10. volumine primo, & in his terminis Pariſ. dicto conſi. num. 1. & 2.
11 Sed vnire beneficiũ eſt quid maius, quàm conferre, meritò, &c.

Quòd autem maius ſit, probat Pariſ.in loco præallegato, tũ quia vnio non poteſt fieri ab inferioribus præ-
12 latis Epiſcopo. c. ſicut vnire, vbi Abb.extra, de exceſſ.prælat. & tamẽ beneficia conferre poſſunt etiam inferiores prælati, no.in c. cũ & plantare, extra de priuileg. tum etiam, quia vnio per Epiſcopum non po-
13 teſt explicari, ſine conſenſu capituli. c. Paſtoralis, in fi. extra, de donat. Abb. in dicto c. ſicut vnire, numer. 3. At conferre beneficia poteſt Epiſcopus ſolus, niſi habeat omnia communia cum capitulo, vel
14 niſi aliud ſit de conſuetudine, ſecundum Hoſt. in ſum.c. 1. §.1.verſi. in collationibus ergo beneficiorum, extra, de his quæ fiunt à prælat. ſine conſen.capituli, & in titu. de electio. §.quis poſſit eligere, ver. quid, extra de præben.

SVMMARIVM.

1 *Vniones eccleſiarum quando reuocentur, & diuidantur.*
2 *Vicarius Epiſcopi reuocare poteſt vniones, & diuidere eccleſias parochiales.*
At contra, niſi adſit mandatum ſpeciale, nu.3. & 9.
4 *Solemnitas requiſita in cõſtruendo, requiritur etiam in deſtruendo.*
5 *Epiſcopus ſine conſenſu capituli non poteſt reuocare vnionem beneficiorum, ſicut nec facere.*
6 *Archidiaconus non poteſt vnire eccleſias, nec diuidere, ſine conſenſu Epiſcopi.*
7 *Diuiſio eſt ſpecies alienationis.*

8 *Vi-*

8 *Vicarius dicitur etiam procurator Epiſcopi*.

QVÆSTIO CXVI.

SEd quia vniones eccleſiarum reuocantur,& eccleſiæ parochiales
1 diuidũtur per Epiſcopum,cauſa ſubſiſtente.c.ad audientiam,vbi Abb.& alij,extra de eccleſ. ædit. Pet. Peruſ. tract.de vnion.reuoc.num. 1.& 2.& per totum,latè Pauin.de offi. & pot. capitu.ſede vacan.2.par.princi.q.3. num.17.vſque ad finem, Soc.iu. conſi.91.num.8. & per totum, parte ſecunda, Concil.Triden. capitu.5.6.7. ſeſſ.7.& c.4.ſeſſ.21.in decreto de reform.

Quero è conuerſò, an Vicarius Epiſcopi poſſit reuocare vniones, & eccleſias,ſiue parochias diuidere.
2 Pro affirmatiua reſpondiſſe videtur Gabr.conſi.200.Vbi probat diſmembrationem,& ſeparationem iurium eccleſiæ, factam à Vicario Epiſcopi Valentini valere, accedente conſenſu capituli,& pro licentia diuidendi bona eccleſiæ data à Vicario Laudæ reſpondit Cæphal. conſi. 700.nu.45. & ſeq. vol.5.

Sed quòd Vicarius non poſſit ſupradicta perficere ſine ſpeciali man-
3 dato Epiſcopi, ex eo conſtat, quia eiuſdem naturæ debet eſſe diſtractus,cuius eſt cõtractus,l. ab emptione.ff. de pact. multa ſcribit Gerard. ſing.3. & ſolemnitas, quę requiritur in cõſtruendo,requiritur in deſtruen-
4 do,auctẽ.quæ contra. C. de repud. latè Oſaſc. deciſ. Ped.52. num.9. & 10. cum ſequen.Rebuf. dicto titu.de vn.reuoc.num.24. Vbi Epiſcopus ſine conſenſu Capituli non poteſt reuocare vnionem, ſicut nec facere, per tex.in ca.2. extra de relig. dom. cle.fi. de reb.ecc. non alie.ſicut nec
6 etiam Archidiaconus poteſt vnire eccleſias, nec diuidere ſine conſenſu Epiſcopi, firmant Inn.& Abb. in c. ad hæc,ille num.2.iſte num.1.extra de offi. Archid. & confirmatur, quia diuiſio eſt ſpecies alienationis, l.ſi pupillorum, in prin.ff.de reb.eo-
7 rum. l. cum ſolùm, ff. de vſufr. Bal. in l. 1.C. ſi aduerſus tranſact. & in capitu. primo, columna quarta de proh.feu.alien.per Feder.Dec.conſi. 88. num. 4. & in ſpecie Abb. in dicto capitulo, ad audientiam, el primo,numero ſecundo.Vbi dicit quòd diuiſio parochiæ fieri non poteſt ſine cauſa, quia dicitur alienatio rei eccleſiæ: & ideo ſicut procurator alienare non poteſt ſine ſpeciali mãdato,c.qui ad agendum,vbi Doc.de procur. in ſexto, l. procuratorem, C. eo. ita nec Vicarius, qui etiam dicitur Epiſcopi procurator. c. pe-
8 titio,vbi Doc.de procur. Gemin. in c.licèt,num.12. Franc. columna ſecunda,verſicu.& aduerte,de off. Vica. in ſexto, diuidere poterit eccleſias; & aliàs Vicarium Epiſcopi ſine
9 mandato ſpeciali non poſſe vigore ſui Vicariatus ſupprimere, ſeu diuidere beneficium,tradit Put. deciſio. Rotæ, 53. numero primo,volumine tertio, poſt Abb. in capitulo, cum acceſſiſſent, ſuper verſic. & etiam, confirmat extra de cõſtitu. Domin. in capitulo finali, ſecunda colum.de off. Vic. in 6.

SVMMARIVM.

1 Epiſcopus quando nouam poſſit erigere

erigere parochiam.

2 *Vicarius ſine ſpeciali mandato Epiſcopi non poteſt nouam erigere parochiam.*

3 *Nec transferre eccleſias vetuſtate collapſas in matrices, aut alias eccleſias viciniores.*

4 *Ardua exerceri non poſſunt ſine ſpeciali mandato.*

5 *Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt ſupprimere beneficium.*

QVAESTIO CXVII.

ACcedit etiã aliquando, Epiſcopum erigere nouam eccleſiam
1 parochialem propter diuini cultus augmentũ, ſi ſit difficile parochianis ſuam adire parochiam, capit. ad audientiam, el primo, vbi Abb. num. 2. extra de eccleſ. ædific. & in capitu. tua nos, numero ſecundo, extra, eod. Rebuf. in pract. benefic. titu. de erec. in curatam, in princip. & per totum, Conci. Trid. cap. 4. ſeſſ. 21. in decreto, de refor.

Quæro igitur, an Vicarius Epiſcopi poſsit huiuſmodi parochias erigere. Et non poſſe ſine ſpeciali mã-
2 dato, probat tex. in capit. nemo, cum gl. in ver. veniat per ſe, vel per aliũ, de conſecratio. diſtinctione prima. Et quia per erectionem nouarũ parochialium, antiquæ parochiæ diuiduntur, ſecundũ Abb. & alios in locis ſuperius allegatis.

Et ideò quemadmodum Vicarius nõ poteſt diuidere eccleſias, ſiue parochias, ſine ſpeciali mandato Epiſcopi, vt dictum fuit ſupra in proxima quæſtione præcedenti, eodem modo nec illas erigere poterit, ſicut
3 nec etiam transferre eccleſias, quæ vetuſtate collapſæ ſunt, & nequeunt propter inopiam inſtaurari, in matrices, aut aliàs eccleſias viciniores, iuxta formam Concil. Triden. in capitulo ſeptimo, ſeſſione vigeſima-prima, in decreto de reformatione. Etenim huiuſmodi ardua ſine ſpe-
4 ciali mandato Epiſcopi expediri nõ poſſunt, Innocen. & Abb. in cap. ad hæc, extra de off. Arch. & per Canoniſt. in ca. fin. de off. Vica. in ſexto, &
5 & dixi ſæpe. Et aliàs Vicarium Epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poſſe beneficiũ ſupprimere, tradit Put. deciſio. 53. lib. 3.

SVMMARIVM.

1 *Prælati quando facere poßint inueſtituras, locationes, arrendationes, & annuos cenſus rerum eccleſiæ, & alienationem.*

2 *Vicarius Epiſcopi nõ poteſt alienare res eccleſiæ, niſi adſit mandatum ſpeciale.*

Declaratur, nu. 7. cum ſeq.

3 *Nec Archidiaconus.*

4 *Alienatio rerum eccleſiæ dicitur eſſe de arduis.*

5 *Vicarius non poteſt ardua expedire ſine ſpeciali mandato Epiſcopi.*

6 *Ius auctorizandi eſt ius merè Epiſcopale.*

8 *Alienatio continens meram donationem, non poteſt expediri à Vicario Epiſcopi, etiam habente mandatũ faciendi quidquid ipſe Epiſcopus in perſona facere poſſet.*

QVAE-

QVAESTIO CXVIII.

FIunt quoque à prælatis inueſtituræ,locationes,arrendationes,an-
1 nuique cenſus de rebus eccleſiarum, tam cathedralium, quàm etiam inferiorum, necnon alienationes ex cauſa, & cum ſolennitatibus requiſitis, in capitulo primo, de rebus eccleſiæ non alienandis,in ſexto,clem.prima, eodem titulo,capit.ſine exceptione, 12.quæſt.2.glo. in capitulo tranſmiſſam,in verbo,de talibus,vbi Canoniſtæ, extra de elect. cap.1. vbi glo.Butr.Abb. & alij, extra de in integrum reſtit. & iterum Abb. & alij in cap. cum Apoſtolica, num.5. & 9. cum ſequent. extra de his, quæ fiunt à præla. ſine conſenſu capituli, Bald. conſ.478. num.2. in 4. Barbat. conſ. 60.in 4. Guido Papæ,deciſ.594.Menoch.de arb.iud. lib.2.caſu 172.Rolan.conſ.15.num.16.cum ſequentib. in primo.

Ideò quæro, an Vicarius epiſcopi diſponere ſic poſſit, & alienare res eccleſiæ.

Pro affirmatiua reſpondit Ceph. ad fauorem Vicarij Laudæ, conſilio 700.num.45. & ſeq. vol.5. ea vulgata ratione, quia vicarius omnia poteſt,quæ epiſcopus, etiam ſi ſint meri imperij, iuribus, de quibus ibi per eum,& ego dixi ſæpius.

2 At contra, niſi adſit mandatum ſpeciale epiſcopi, dixi ſupra, quæſti. 114.115. & in proxima quæſtione præcedenti, & in ſpecie Abb. conſil. 88.num.6. col.5.verſ.ſecundò poteſt ſe tueri, Staphil. de lit. grat. & iuſt.
3 num. 68. & in Archidiacono firmat Abb. poſt Innoc. num.2.extra de officio Archidiac. Staphil. d. num.68. Menoch.qui de inueſtitura loquitur, conſ.1. num.78. vol.1. Bero.conſil. 83.num.19. & per totum, vol.1.

4 Quibus accedit hæc ratio. Nam alienatio rei eccleſiæ dicitur eſſe de arduis,dicto capit. ad hæc,cum glo. in ver.ardua,vbi Innocen. & Abb. & tradit Rebuff.in pract. benefi. tit.de vnio.reuoc.num.24. Et ideò abſque
5 ſpeciali mandato fieri non poteſt,ſecundum Canoniſt. in præalleg. cap. ad hæc,glo.in cap. 2.in verſ.reſeruata, circa medium, vbi etiam Docto. extra de offi.lega. Io.Picar.conſi.52. inter conſi.Menoch. num. 98. vol.1. poſt Feder.de Sen. conſ.302.Et quia
6 ius auctorizandi eſt ius merè epiſcopale,cap.ſine exceptione,12.q.2.capit.1.de reb.eccleſ.non alienan.cap. in venditionib. 17. quæſt.4. Bero.d. conſ.83. nu.5.

Nec ratio Cepha. ſuperius adducta vera eſt (pace tanti viri,)quia licèt regulariter Vicarius omnia poſſit,quæ poteſt epiſcopus, non tamen poteſt expedire ardua, & illa, quæ requirunt mandatum ſpeciale epiſcopi,vt ſuperius dictum fuit.

7 Declaratur, niſi Vicarius epiſcopi habeat mandatum faciendi quidquid ipſe epiſcopus in perſona facere poteſt,vt reſpondit Abb. d.conſil. 88. num. 6. col.5. verſ. ſecundò poteſt ſe tueri,ex Bar. in l. procurator cui libera,ff.de procur. & in l.creditor,§.Lucius,ff.man.

8 Subdeclaratur,vbi alienatio cõtineret merã donationẽ,quia tunc Vicarius illã facere non põt ex illo mãdato faciendi omnia,quę poteſt eps, Abb.d.conſ.88.col.5.nu.6.

SVM-

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus recipit iuramentum fidelitatis, & obedientiæ à vaſallis ſuis beneficiatis.*

2 *Iuramenti fidelitatis, & obedientiæ, quod Epiſcopus recipit à beneficiatis, forma.*

3 *Iuramentum fidelitatis Epiſcopo præſtandum à beneficiatis, recipi poteſt per eius Vicarium. Declaratur, nu. 7. & 8.*

4 *Sicut etiam per procuratorem.*

5 *Vicarius dicitur etiam Epiſcopi procurator.*

6 *Prouiſi de beneficijs habentibus curam animarum, & de canonicatibus, & dignitatibus in eccleſijs cathedralibus, qualiter, & quando facere debeant profeſſionem coram Vicario Epiſcopi.*

QVAESTIO CXIX

Recipit etiam epiſcopus iuramẽta fidelitatis, & obedientiæ à va
1 ſallis ſuis beneficiatis, ca. nullus, vbi Canoniſtæ, extra de iureiuran. cuius iuramenti formam ponit Abb. in ca.
2 tua nos, num. 5. extra eo. Concil. Triden. cap. 12. ſeſſ. 24. in decreto de reformat. Ideò in propoſito quæro, an huiuſmodi iuramentũ recipere poſſit epiſcopi vicarius. Et quod poſſit, ea ratione probatur, quia receptio iſtius iuramẽti eſt iuriſdictionis epi-
3 ſcopalis, glo. in cap. tranſmiſſam, in ver. de talibus, vbi Doc. extra de electio. Ea verò, quæ ſunt iuriſdictionis, poſſunt regulariter exerceri per Vicarium, vt dixi ſupra, q. 55. & alibi ſæpe, tum etiam, quia iuramentũ fidelitatis recipi poteſt per procu-
4 ratorem, cap. eam te, vbi Canoniſtę, extra de iur. Alexan. in l. qui bona, §. ſi in alieno, num. 25. ff. de dam. infec. ergo etiam recipi poteſt per Vicarium, qui dicitur epiſcopi procu-
5 rator, cap. fin. in ver. idoneis, extra de voto, c. petitio, vbi Doct. extra de procur. Gemin. in c. licet, numer. 12. Franc. col. 2. verſ. & aduerte, de offi. Vic. in 6.

Sed hodie ſecundum formam Cõcil. Trid. in d. c. 12. ſeſſ. 24. prouiſi de
6 quibuſcunque beneficijs curam animarum habentibus, tenentur à die adeptæ poſſeſſionis, ad minus intra duos menſes, in manibus ipſius epiſcopi, vel eo impedito, coram eius Vicario generali, ſeu officiali, orthodoxæ ſuæ fidei publicam facere profeſſionem, & in Romanæ eccleſiæ obedientia ſe permanſuros ſpondere, ac iurare. Et idem facere tenentur prouiſi de canonicatibus, non ſolum coram epiſcopo, & eius Vicario, ſed etiam in capitulo.

7 Declaratur, vt non poſſit Vicarius recipere iuramenta fidelitatis ab illis vaſallis, qui aliquod feudum habent epiſcopale. Prout non poteſt inueſtituras de nouo facere, aut antiquas renouare, nec homagium recipere, ſic in capitulo ſede vacante, firmat Pauin. in tract. de offi. & poteſtate capituli, ſede vacante, prima parte princi. quæſt. 10. num. 14. cum ſeq. poſt Io. And. Hoſtien. & Abb. in ca. nihil, in fine, de electione. Et ideò idem dicendum erit in Vicario epiſcopi, qui ſtrictiorem habet poteſtatem, quàm capitulum, Pauin. in dicto tract. in 1 par. princ. q. 2. nu. 2.

Sub-

Digitized by Google

8 Subdeclaratur, niſi adſit ſpeciale mandatum, cuius vigore cauſas feudales cognoſcere poteſt, ſecundum Cardin. in clementina prima, nu. 19. de offic. Vic.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus viſitare debet annuis vicibus diœceſim, & quare.*

2 *Vicarius epiſcopi non poteſt viſitare diœceſim abſque ſpeciali mandato, & num. 6.*

Declaratur, nu. 8. 9. 10. & 12.

3 *Viſitatio diœceſis eſt reſeruata epiſcopo.*

4 *Reſeruata epiſcopo non veniunt in generali mandato.*

5 *Vicarius capituli ſede vacante non poteſt viſitare ſine ſpeciali conceſſione.*

7 *Viſitatio competit epiſcopo iure ordinario.*

10 *Epiſcopus quotidianam viſitationem non poteſt alteri, quàm Archidiacono demandare.*

11 *Dictionis, tantùm, natura qualis.*

QVAESTIO CXX.

ET viſitat annuis vicibus diœceſim, vt exquirat quo vnaqueque baſilica in reparatione ſui indigeat, & ſi qua fuerit reperta deſtituta, præcipiat ſacerdoti reparationem, clericos diſcutiat, quomodo teneant ordinem baptiſmi, vel miſſarum, vel qualiter quæque officia in eccleſia peragant, doceant ignaros, corrigãt, & reforment, conſulantque ſaluti animarum, iuxta formam ſacrorum canonum, vt habetur in c. decernimus, c. epiſcopum, ca. placuit, 10. q. 1. & per duos pleniſſimos tractatus viſitationis, Maria. Soc. & Franc. Pauin. quorum ſic comminiſcitur Fel. in c. cum ex officio, 2. num. 1. extra, de præſcript. & ſcribit iterum Pauin. de offi. & poteſt. c. ſede vac. par. 1. prin. quæ. 7. per totam, & nouiſſimè Paul. Fuſc. epiſc. Sarnen. vir ſummæ religionis, & doctrinę, in tracta. de viſita. & regim. eccleſia. per totum.

Ideò quæro, an viſitatio diœceſis fieri poſſit per vicarium epiſcopi. Et non poſſe, niſi adſit ſpeciale mandatum, probatur, quia viſitatio videtur epiſcopo reſeruata, qui regulariter
3 viſitare tenetur, dicto c. decernimus, c. ſi epiſcopus, vbi Arch. & alij, de of. ord. in 6. Soc. in dicto tract. viſita. in 4. q. princ. verſ. 12. quæro vtrũ, Bott. de ſyno. par. 2. nu. 2. Concil. Trid. c. 3. ſeſſ. 24. in decreto de reform. Ea verò, quæ reſeruata ſunt, non veniunt,
4 niſi ſpecialiter exprimantur, Abb. in c. prudentiam, §. ſexta, col. 2. de offi. deleg. Pariſ. conſ. 10. num. 7. in 4. cum alijs adductis per Rolan. conſ. 75. nu. 20. cum ſequ. in 3. tunc enim militat regula c. fin. de offi. Vic. in 6.

Quòd in generali mandato epiſcopi non veniunt ea, quæ veriſimiliter epiſcopus non eſſet conceſſurus, tum etiam, quia nec vicarius capituli ſede vacante viſitare poteſt abſque
5 ſpeciali conceſſione, vt in ſpecie argumentatur Rebuff. in pract. benefic. titulo forma Vica. Archiep. numero 100. per glo. & Docto. in clementina prima, in verſicu. capituli de hæret. Gemin. à Rebuff. non citatus in capitulo, licèt, numero nono, in fi. Franc. columna ſecunda, verſiculo, tertiò limita, poſt Lap. ibi relatum, de off. vica. in ſexto, & hanc partem probare

videtur Henric. Bott. in dicto tract.
6 de ſynodo, par. 2. numero primo: Dicens, epiſcopum demandare poſſe vicario ſuo facultatem viſitandi diœceſim, ea ratione, quia viſitatio com-
7 petit iure ordinario, glo. in dicto c. ſi epiſcopus, de offi. ord. in 6. & ideò delegari poteſt, ca. quod ſede, extra de offi. ord. Concil Trid. ca. 3. ſeſſ. 24. in decreto de reform. Paul. Fuſc. dicto tract. viſita, capitulo ſecundo, nume. 18. lib. 1. Cucc. Inſti. iur. cano. de vic. epiſc. nu. 106.

8 Declaratur, vbi epiſcopus fuerit legitimè impeditus, d. c. decernimus, cum ſequen. d. cap. ſi epiſcopus, vbi Canoniſtæ, dicto capitulo inter cætera, eodem titulo, Concil. Trid. d. c. 3. ſeſſ. 24. in princ. Bott. d. par. ſecunda, nume. 2.

9 Subdeclaratur, vt poſſit facere Vicarius illam viſitationem, epiſcopo impedito, quæ ſpectat ad epiſcopũ, & quam epiſcopus poteſt cui vult committere, dicto capitulo decernimus, cum ſequen. capitulo, in glo. in ver. annos, Concil. Triden. d. c. 3. ibi, per ſuum Vicarium, aut viſitatorem. Non autem poterit facere viſitationem quotidianam, quam Archidiaconus facere conſueuit, quia hanc vi
10 ſitationem epiſcopus alteri, quàm Archidiacono demandare non poteſt, ſecundum glo. in dicto capitulo, epiſcopum, in ver. annos, decima, quæſtione prima, & Archidia. in d. capitulo, ſi epiſcopus, Concil. Trid. in dicto capitulo tertio, in ver. Archidiaconi, ſeſſ. 24. Vbi Archidiaconi, Diaconi, & alij inferiores in ijs eccleſijs, vbi viſitationem exercere legitimè conſueuerant, debent aſſumpto notario de conſenſu epiſcopi per ſe ipſos tantùm ibidem viſitare: ergo excluſi videntur vicarij epiſcoporũ, ponderando præſertim dictionem
11 illam, tantùm, cuius natura eſt affirmare illud, quod ponit, & excludere, & negare omne aliud, vt in l. 1. C. de patria poteſta. Blanc. de compro. q. 1. num. 28. & in verſ. accedat.

Secundò ſubintelligitur, niſi epiſcopo ex Apoſtolico priuilegio viſi-
12 ſitare per alios ſit permiſſum, iuxta extrauagan. Bened. vas electionis, §. ſi verò proximè, de cenſ. exact. glo. & Doct. in dicto cap. ſi epiſcopus, de off. ord. in 6.

SVMMARIVM.

1 Epiſcopo deleganti viſitationem alteri propter impedimentum, eſt credendum.

QVAESTIO CXXI.

1 Epiſcopo autem deleganti Vicario viſitationem, vel alteri, propter impedimentum, credendum eſſe, non eſt ambigendum, vt per Alex. & Iaſ. poſt alios antiquiores in l. 1. ille, num. 55. iſte, nu. 59. Dec. num. 69. Purpura. 246. Curt. iuni. 69. Niger 122. Rimin. iun. 553. poſt Natt. & alios, ff. de off. eius. Vbi communem eſſe dicunt, deleganti credendum impedimentum, & hanc eandem communem teſtantur Doc. in c. ſi pro debilitate, num. 6. ext. de off. deleg. Et quia literis epiſcoporum credi tanquam publico inſtrumento, dicit gl. in c. poſt ceſſionem, vbi Canoniſtæ, ext. de probat. & maximè ſi ſunt ſigillo auctentico munitæ, prout literæ vicariatus, in quibus delegantur viſita-

viſitationes,Crauet.conſ.122,nu.14, in 1. Nouel.regu.80. Rebuſ. in concord. Franc.rub.de collat. §.teneantur,in ver.aut eorum Vicarijs.

SVMMARIVM.

1 *Vicario epiſcopi viſitanti diœceſim debent congruè ſubminiſtrari neceſſaria,& quæ.*

2 *Nemo cogitur ſuis ſtipendijs militare.*

QVÆSTIO CXXII.

Certum etiam eſt,Vicario epiſco
1 pi viſitanti neceſſaria congruè ſubminiſtranda,vt equi,veſtes,familia,& alia oportuna præter victualia, quæ epiſcopi ſibi ipſis parare ſolent, quando viſitant perſonaliter, cap. ſi epiſcopus,& ibi glo.Io.And.Archid. & alij,c.inter cætera,cum gl. in ver. neceſſaria,& ibi Doct.de off. ord. in 6. Cui ratio illa ſatis conſonat,quòd
2 nemo cogitur ſuis ſtipendijs militare,cap.iam nunc,28.q.1.cap.cum ex officij,extr. de præſcr.Spec.de ſalar. in princ. Scriptum eſt enim Deuter. cap.25 non alligabis os boui trituranti,& ad Corinth.1.cap.9.quis militat ſuis ſtipendijs? quis plantat vineam, & de fructibus eius non edit? quis paſcit gregem, & de lacte gregis nõ manducat?quaſi dicat, nemo. Nec magnum eſt,ab eo metantur tẽporalia, per quem ſpiritualia ſeminãtur,vt ex Apoſtoli oraculo ad Corinth. 9. inquit ſummus Pontifex in d.ca.ſi epiſcopus, & poſt illius terga Lancell.otin §.vlterius,Inſti. iur.cano.de cenſ. cum adductis per Pauin. de poteſtate capit. ſede vacante, parte prima, quæſtione tertia, numero nono, & latè Senat. Pedemon. deciſione 99. numero 22.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus tenetur ſubminiſtrare vicario viſitanti equos, veſtes, familiam, & alia oportuna. Viſitandi autem expenſas victualium.*

2 *Epiſcopus ad vitandum ſcandalum tenetur ſubminiſtrare Vicario viſitanti etiam expenſas victualium.*

3 *Conſuetudo, vt omnia gratis fiãt per viſitatorem,obſeruanda eſt.*

4 *Sumptus Vicarij viſitantis,& famulatus quales, remiſſiuè.*

8 *Viſitatores à quibus debeant abſtinere,& quæ ſint illis permiſſa, remiſſiuè.*

QVÆSTIO CXXIII.

Sed eſt aduertendum,quòd epiſco pus tenetur Vicario parare ne
1 ceſſaria ad aliud, quàm ad victum, videlicet,equos,veſtes, familiam, & alia oportuna,viſitandi autem tenentur illi ſubminiſtrare expenſas victualium,capit.ſi epiſcopus,& ibi gl. in ver. prouidere,& Io.And.de offic. ord.lib.6.c.inter cætera,cum glo. in ver.neceſſaria,& ibi Docto. extra de off.ord.Arch.in c.Romana, in princ. de conſuet. in 6.

2 Declaratur primò,niſi victualia ſine ſcandalo à ſubditis haberi non poſſent, quia tũc epiſcopi præter neceſſaria ſupradicta tenentur etiam illi parare victualia, Inno. in d. cap. inter cætera,& Io.And.& Archid. in d. c.ſi epiſcopus.

Secundò declaratur, vt non procedat

cedat in ijs locis,ſeu prouincijs, in
3 quibus conſuetudo eſt,vt nec victua
lia, nec aliud quidquã à viſitatorib.
accipiatur, ſed omnia gratis fiant.
quia tunc huiuſmodi cõſuetudo ob-
ſeruanda eſt,Concil.Trid.in c.3.ver-
ſic.in ijs verò locis, ſeſſ. 24. Et ideò
epiſcopus in omnibus viſitanti pro-
uidebit, ſecundum ea, quæ tradunt
Archid. & Ioan. And. in dicto capi-
tulo,ſi epiſcopus,& Innocen.in dicto
cap. inter cætera.

4 Quantus autem ſumptus,& famu
latus eſſe debeat, & à quibus abſti-
nere debeant viſitatores, quid've il-
lis liceat,& quando,& qualiter viſi-
5 tare debeant,traditur in c.Romana,
& per totum tit. & ibi Docto. extra
de cenſ. Syluest.in ſumma, in ver.vi-
ſitatio,Domin.de Muſ.in formul.Pla
cent.in ver.viſitatio eccleſiæ, plenè
Paui.Socin.iun.& Pau.Fuſc.in tract.
de viſit. Concil.Trid. cap. 3. ſeſſ.24.
Menoc.de arb.iud. lib.2. caſu 424.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus tenetur ex delicto vica
rÿ commiſſo in viſitatione.*

QVAESTIO CXXIV.

QVid autem ſi Vicarius delin-
quat in negotio viſitationis,an
epiſcopus teneatur? & teneri ſcribũt
Archid.in cap.ſi epiſcopus, de offic.
ord. libro 6. Butr. Hoſt. & Zabarel.
in cap.ad hæc, de officio Archidiac.
Bertach.de epiſc.parte ſeptima, lib.
4. quæſt. 7. Bott. in tract. de ſynod.
epiſc.ſecunda par. nume.3. qui ſub-
dit,melius eſſe epiſcopum perſona-
liter intereſſe, niſi aliàs ſit commo-
dum eccleſiæ, vel perſonæ detrimen
tum. Vide tamen,quæ dicam infra
libro tertio,quæſt.30.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi ex generali com
miſſione vicariatus cauſas ciui
les cognoſcere poteſt.*

2 *Procurator generalis cauſas ciui-
les agere poteſt,ſi non requirũt
mandatum ſpeciale.*

*Cauſæ ciuiles fori epiſcopalis quæ
ſint,remiſſiue.*

3 *Vicarius epiſcopi non poteſt cogno
ſcere cauſas feudales abſq; mã-
dato ſpeciali.*

4 *Nec capitulum ſede vacante.*

5 *Vicarius epiſcopi ſtrictiorem ha-
bet poteſtatem, quàm capitulũ
ſede vacante.*

6 *Vicarius epiſcopi an, & quando
debeat in foro ſuo attendere ſta
tuta, & conſuetudines Ciuita-
tis.*

QVAESTIO CXXV.

VLterius etiam progrediendo in
campum epiſcopalis iuriſdic-
tionis, cum in officialem epiſcopi p
commiſſionem officij generaliter ſi-
bi factam cauſarum cognitio tranſ-
feratur,teſte Bonifacio Octauo in c.
licet,vbi Canoniſtæ,de off. Vic.in 6.
1 concluſio fieri poteſt, Vicarium epi-
ſcopi ex generali commiſſione Vica
riatus cauſas ciuiles cognoſcere poſ
ſe,d.c.licet,& tradit Card.in clem.1.
nu. 19.de off.Vica.Bal.conſ.478.nu-
mero 6.in 4.Aufrer.in addit. ad To-
loſ.q.148.Bero.rub. nume.26. extra
de off.deleg.Spec.de procur.§.ratio-
ne igitur ſui,col.7.verſ. ſed nunquid
media,cũ adductis per Vant.de nul.

ex

ex inhab.ſeu def.mand. num.92. vbi generalis procurator poteſt agere
2 cauſas ciuiles non requirentes ſpeciale mandatum, Et quãuis dicat Rebuff in pract.benef.titu.forma Vica. Archid. num.165. ſolere etiam committi Vicario, vt partes cogere poſſit ad recognoſcendum ſcripta ſua, & chirographos, tamen ſuperuacanea eſt hujuſmodi commiſſio, cum ex generali commiſſione habeat Vicarius in ciuilibus adminiſtrationẽ, quod etiam fatetur idem Rebuff. dũ eo loci ſubdit non eſſe neceſſariam ſpecialis conceſſionis expreſſionem. Quæ vero ſint cauſæ ciuiles fori epiſcopalis, recenſet latè Cucc. Inſt.iur. cano. de epiſc. titu.6. num.122. cum pluribus ſequentib. vſque ad numer. 200. lib. 2.

Declaratur prædicta concluſio, vt non habeat locum in cauſis feudali-
3 bus, quas Vicarius cognoſcere non poteſt abſque mandato ſpeciali, ne fortè tales procuret vaſallos, quos dominus nollet habere, Cardin. in clementina prima, numero 19. de offic. Vic. per tex. in cap. verum, extra de foro compet. prout etiam, quià capitulum ſede vacante non ſuccedit in iure cognoſcendi cauſas feudales,
4 vt poſt alios ſcribit Pauin. de off. & pot. c. ſede vac. 1. par. princ. q.7. nu.8.
5 ergo nec Vicarius epiſcopi, qui ſtrictiorem poteſtatem habet, quàm capitulum, vt idem Pauin. d. par. 1. q. 2. nu. 1. declarat. Nunquam tamen Vi-
6 carius epiſcopi in foro ſuo attendere debet ſtatuta, vel conſuetudines laicorum ſuper ordine procedendi, niſi eſſent ab epiſcopo, vel alia ſynodali cõſtitutione approbata, & tunc ſolùm in profanis, non autem in ſpiritualibus eſſent attendendæ, vt multis pro Vicario epiſcopi Lucani reſpondit Ancar. conſ. 18. num. 2. 3. cũ ſeq. concludens, num. 7. quòd ille Vicarius non aſtringitur ex forma ſtatutorum committere cauſas conſilio ſapientis.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi cognoſcere poteſt cauſas beneficiales ciuiliter motas.*

2 *Non autem criminaliter motas, niſi mandato ſpeciali.*

3 *Niſi Vicarius eſſet creatus à Papa.*

QVAESTIO CXXVI.

1 CAuſas quoque beneficiales cognoſcere poteſt Vicarius Epiſcopi, ſi ciuiliter motæ ſunt, non autẽ criminaliter, vt quando agitur ad priuationem beneficij: tunc enim ſpecialis requiritur commiſſio, c. licèt, vbi Io. And. Ancar. nu. 2. Gemin.
2 nu. 7. Fran. col. 1. ad fi. de offi. Vic. in 6. glo. & Doct. c. 1. in ver. per epiſcopos, de capel. monac. in 6. Anca. cõſ. 60. nu. 1. Bal. conſ. 478. nu. 6. in 4. vbi licèt vicarius epiſcopi non poſſit ob crimen quem priuare à beneficijs, poteſt tamen declarare poſſeſſorem nõ habere iuſtum in eo titulum, ſequitur Ferrand. ad Abb. rep. c. ſi quis cõtra, nu. 3. extra de foro compet. Pauin tract. de pot. cap. ſede vac. 3. par. prin. q. 10. num. 22. & 23. poſt Feder. trac. permut. q. 26. Foller. in prac. crimin. can. 1. par. moralium, num. 135. Mill. in ver. vicarius epiſcopi, Bero. in rub. nu. 2. & 26. extra de off. deleg.

P 3 Bur-

Burſat.conſ.310.nu.26. Cucc. Inſtit. iur.can.de vic.epiſc.num.89.

3 Declaratur, niſi Vicarius aliàs haberet iuriſdictionem, vt pro Vicario Patriarchæ à Papa creato reſpondit Bal.d. conſ.478. col. 3. nu.14. & ſeq. Rebuff.in pract.benef. tit.forma vic. Arch.nu.152.& nu.156.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi ſequeſtrare poteſt poſſeſſionem beneficij cum fructuum cuſtodia apud idoneã perſonam.*

QVAESTIO CXXVII.

1 ET tanquã ordinarius ſequeſtrare poteſt poſſeſſionem beneficij cum fructuum cuſtodia apud idoneã perſonam, vt in caſu clem. 1. de ſequeſtr.poſſ.& fructuum, vbi Canoniſtæ, latè Veſtr.in prac.lib.7.cap.2.nu me.1. & latius Grauat.ibi in annot.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi arctare poteſt illicitum poſſeſſorem ad titulũ exhibendum.*

QVAESTIO CXXVIII.

1 PRout etiam poteſt arctare illicitum poſſeſſorem beneficij ad exhibendum titulum, c. ordinarij, de off.ord.in 6. & pro Vicario epiſcopi reſpondit Ancar. conſi.60. nu.1.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi poteſt mandare executioni ſententiam ſuam.*
Declaratur, nu.2.

3 *Delegatus an ſententiam ſuam exequi poſſit, remiſſiuè.*

QVAESTIO CXXIX.

1 ET inſuper ſententiam ſuã mandare executioni, ſecundum Ioa. And, Abb.& alios, in c.ſi quis cõtra, in 1.lect.nu.29.& in 2. nu.34. Bal. in marg. ver. vicarius, & iterum Abb. poſt Inno. in c. cum ab eccleſiarum, nu.3.extra de offic.ord. Cucc. Inſti. iur.can.de vic.epiſ.nu.66. poſt Conrad.tit.de poteſt.vic.nu.3. Rebuſ.in pract.tit.eo.nu.18.

2 Declaratur, vt procedat in vicario principali, qui facit idem conſiſtorium cum epiſcopo, cum in Vicario foraneo idem, quod in delegato, ſit dicendum, Abb.in dicto ca.ſi quis contra, in 1.lectu. numero 29.& in 2. num. 34.

3 An autem delegatus ſuam poſſit exequi ſententiam, tradit glo.& Docto. in dicto cap. ſi quis contra, vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi non poteſt recipere reſignationes beneficiorum abſque ſpeciali mandato.*
Declaratur, nu.5.& 6.cum ſeq.

2 *Reſignationes beneficiorum is poteſt recipere, qui poteſt beneficia deſtituere.*

3 *Capitulũ ſede vacante recipere poteſt beneficiorũ reſignationes.*

4 *Vicarius epiſcopi non poteſt quem deſtituere, & priuare beneficio, ſine mandato ſpeciali.*

6 *Beneficia incompatibilia coram vicario epiſcopi dimitti poſſũt.*

7 *Vicarius epiſcopi recipere poteſt reſignationem beneficij ad inſtitutionẽ epiſcopi pertinentis.*

QVAE-

QVAESTIO CXXX.

AT reſignationes beneficiorum Vicarius recipere non poteſt
1 ſine mandato ſpeciali epiſcopi, vt probatur in c.dudum, in princip. in ver.recipiendi auctoritate veſtra reſignationes, de præben.lib.6.Staphi. de litt.grat.& iuſt. nu.68. poſt Cald. conſ.4. an renunciatio, tit.de renuncia.Rebuff. in prac. benefi. tit.forma Vic. Arch. num.106.poſt Rot. deciſ. 287. in antiquis, Pauin. de offic. & poteſt. cap.ſede vacan. 2.par.princ. q.10.Franc.Marc. q.Delphin.86.numero ſecundo,par.1. Mant. conſilio 38. poſt numerum 10. Et ratio eſt,
2 quia regulariter is poteſt recipere reſignationes beneficiorum, qui poteſt beneficia deſtituere, Innocen. & alij,in c.quod in dubijs, extra de renun. Abb. in cap. cum olim, colum. antepen. verſ. ſextò dubitatur,extra de maior. & obedien. vbi huiuſmodi argumento firmat capitulum poſ
3 ſe recipere reſignationes beneficiorum ſede vacante,quod latius proſequitur Pauin. in d. 2.par. princ.q.2. num. 13. Sed Vicarius epiſcopi non
4 poteſt quem deſtituere,& priuare beneficio,ex generali commiſſione, ſed requiritur ſpeciale mandatum, gloſ. & Docto.in cap.1.in verſic. per epiſcopos,de capell. monac.in 6.Ancar. conſil.60. numero primo,& dixi ſupra, c.125.
5 Declaratur,niſi Vicarius ſpeciale mandatum haberet ad deſtituendũ inuitos, quia tunc vigore huiuſmodi mandati poterit recipere beneficiorum reſignationes,Pauin.d.quæſt.10. nume.32.
6 Secundò declaratur,vt poſſit coram Vicario epiſcopi dimitti curatum beneficium per eos, qui volunt alia incompatibilia obtinere,Pauin. de poteſt.cap.ſede vac. 1.par.prin.q. 10.num.22. & par.2.q.2.nu. 13.cum ſeq.per extrauag.Ioannis 22.Execrabilis,§.cæterum.

Tertiò declaratur, niſi reſignatio
7 beneficij fiat ad inſtitutionem Epiſcopi pertinentis: tunc enim quemadmodum Vicarius epiſcopi poteſt inſtituere præſentatum à patrono,vt latè dixi ſupra, q.110. eodem modo poteſt recipere reſignationem, tanquam præambulam inſtitutionis, vt per ſimilia probat Pauin.d.par.2. q. 2. num.13.

SVMMARIVM.

1 *Iuriſdictio vicarij eſt maior iuriſdictione delegati ab epiſcopo.*
2 *Epiſcopus poteſt committere cauſam vicario, vt cognoſcat eam tanquam delegatus, non tanquam vicarius.*
Declaratur,nu.4.
3 *Epiſcopus poteſt ſibi auocare cauſam,& prohibere vicario,ne iudicet,ſed non è conuerſo.*
4 *Epiſcopus delegando cauſam vicario ſuo in fraudem appellationis interponendæ ad Metropolitanum,excõmunicari poteſt.*

QVAESTIO CXXXI.

SEd vlterius quæro, an epiſcopus delegare poſſit cauſam Vicario ſuo, vt cognoſcat illam, tanquam delegatus, non tanquam vicarius. Vtilitas huius quæſtionis ea eſt in

P 4 pra-

practica, quia ſi cognoſcit cauſam, tanquam Vicarius, non poterit ab eius ſententia appellari ad epiſcopum, ſecus, ſi tanquam delegatus, vt
1 dicam infra, libro 3. quæſt. 2. Prout etiam, quia maior eſt iuriſdictio Vicarij, quàm delegati ab epiſcopo, gl. in cap. Romana, §. fin. in ver. obſeruandæ, de offic. ord. in 6. Bertac. de epiſc. lib. 4. par. 5. num. 32. & differt in multis à delegato, vt dixi ſupra, lib. 1. q. 23. vbi vide.

2 Reſpondeo igitur epiſcopum poſſe committere cauſam Vicario, vti delegato, non autem tanquam Vicario, Abb. in cap. dilecti, el 3. num. 18. poſt Io. And. ibi ſuper glo. in ver. qui nõ erat de curia, extra de app. apoſt. ad Specul. in titu. de app. §. nunc tractemus, in ver. obuiari, num. 6. Quod etiam illa ratione confirmatur, quia epiſcopus poteſt ſibi auocare cau-
3 ſam, & prohibere Vicario, ne iudicet, ſed non è conuerſo, Ioan. And. & Innocen. in c. Romana, de appell. in 6. Toloſ. deciſ. 485. vbi latè Aufrer. in addit. Abb. in c. ſi quis contra, in 1. lect. num. 25. & in 2. num. 30. extra de foro compet. Franc. in cap. vt noſtrum, colu. 4. verſ. tertiò quæritur, extra de app. Maran. de ord. iud. 4. par. 16. diſt. num. 60.

4 Declaratur, niſi epiſcopus delegaſſet vicario in fraudem appellationis interponendæ ad Metropolitanum, quia tunc epiſcopus commodum de fraude non ſolùm non debet reportare, ſed per ſuperiorem excommunicari poteſt, Abb. in dicto c. dilecti, num. 18. poſt Specul. eo. tit. §. nunc tractemus, nu. 6.

SVMMARIVM.

1 *Notarius deputatus ad ſcribendũ omnes ſententias epiſcopi, tenetur etiam ſcribere ſententiam in cauſa commiſſa vicar. ſuo.*

Declaratur, nu. 2.

QVAESTIO CXXXII.

1 Non eſt etiam ſilentio prætereundum, quòd licet notarius deputatus fuerit ad ſcribendum omnes ſententias epiſcopi, ſi tamen epiſcopus committit vnam cauſam Vicario ſuo, illa etiam in cauſa iſte notarius tenetur ſcribere ſententiam, teſte Bal. in l. fina. in princip. C. vbi, & apud quem, apoſt. ad Bar. in l. 1. in fi. ff. quis, & à quo, faciunt glo. & Doct. in cap. 1. in ver. per epiſcopos, de capell. monac. in 6. Iaſ. l. ſed ſi hac, §. Prætor ait, in fi. ff. de in ius voc.

2 Declaratur, vbi notarius habet de huiuſmodi ſcriptura ſalarium, Bald. cum apoſtil. in locis ſuperius adductis.

SVMMARIVM.

1 *Mandatum ad futuras cauſas poteſt fieri procuratori.*

2 *Epiſcopus non poteſt committere ſuo vicario futuras commiſſiones Papæ.*

QVAESTIO CXXXIII.

Quæro inſuper, an epiſcopus poſſit committere Vicario futuras commiſſiones Papæ, quæ ſolent epiſcopis in dies demandari. Videbatur poſſe fieri delegationem ad futuras cauſas, quemadmodum fieri poteſt mandatum, vt per Innocent.

1 qui ita argumẽtatur in c.cum olim, Abbas, in princ. extra, de off. ord. Alexan.in l.more, vbi Iaſ.num.13.ff. de iuriſd.om.iud.Foller.ſuper conſt. Regni. c. iuſtitiarij nomen, titu. de offic.iuſt.nu.110.poſt Fricc.tract.de ſubfeud.Barto. in ſecundo libro, 28. auctoritate.

Sed in Vicario epiſcopi in contra-
2 trarium eſt veritas, teſte Fel. in cap. eam te,nu.17.circa prin.extra de re ſcrip. poſt Rot. deciſ.9.aliàs 847. de offic.vic.in antiq.& eo.tit deciſ.4.in antiquioribus Biſigneti, & deciſ. 6. ti. de offi. deleg. ſecundum nouam impreſſionem, Pauin. de off. & pot. cap. ſede vac. 2.par.prin.q.10. num. 35. Cuc.Inſt.iur.can.de Vic.epiſ.nu. 115. iuriſdictio enim, quæ nondum competit, committi non poteſt, vt dixi ſupra, q.36.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius foraneus Epiſcopi an cauſas ſubdelegare poſſit, remiſſiuè.*

QVAESTIO CXXXIIII.

1 NVnquid autem Vicarius foraneus epiſcopi cauſas ſubdelere poſſit, dixi ſupra hoc eodem libro q.65. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi non poteſt cognoſcere cauſam Epiſcopo delegatam.*

Ampliatur, nu 4.& ſeq.

Declaratur, nu 6. cũ ſeq.& nu.9.

2 *Epiſcopus cognoſcit cauſam ſibi delegatam, non vt Epiſcopus, ſed vti delegatus.*

3 *Epiſcopus conſtituendo Vicariũ, videtur illi ſolùm committere, quæ competunt ratione ordinariæ iuriſdictionis.*

4 *Cauſæ Epiſcopo delegatæ non trãſeunt in capitulum, ſede vacante.*

5 *Litteræ, præcepta, & mandata apoſtolica, directa Epiſcopo, non tranſeunt in eius vicarium.*

6 *Vicarius Epiſcopi à ſummo Pontefice conſtitutus, omnes prærogatiuas epiſcopi conſequitur.*

7 *Mandatum Epiſcopo factum extenditur ad eius Vicariũ creatum à Papa.*

QVAESTIO CXXXV.

HVc etiam neceſſariò pertinet, quòd ſi Epiſcopo fuerit cauſa delegata, non poteſt eam Vicarius
1 cognoſcere, Doct.in cle.2. de reſcri. Franc.in c.non putamus, col.2.verſ. delegatio autem, de conſuet. lib.6. Fel.in c.at ſi clerici, §.fi.num. 21.de iud.Dec.in c. quoniam Abb. nu. 15. extra de offic. deleg. Feder. de Sen. conſ.130.ad finem,Bertach.in tract. de epiſ. lib.4.par.7.q.4.& par.5. tit. de poteſt. & auct. epiſc. circa iud. num. 39. Pauin. de offic. & poteſt. cap. ſed. vac. 2. par. prin. q.10.nume. 34. poſt Inno. & alios, in c.eam te. vbi Ripa, num.46. & ſeq. extra de reſcrip. Soc. conſi. 39.capit. primum dubium, col.6. verſ. amplius, dicto volum. 4. Sebaſt. Sap.in apoſt. ad Abb. in rep. c. ſi quis contra, num. 35. in ver. facit idem conſiſtorium,extra de foro compet.Et ratio eſt, quia cauſam delegatam Epiſcopus

pus non cognoſcit, vt Epiſcopus, ſed
tanquam delegatus, Gugl. de Cu in
l.& ſi Prætor.ff.de offic.eius, ſic rela-
tus per Dec.in d.c.quoniam Abbas,
numero 15. poſt Alexan. in l.& quia
ad finem, ff.de iuriſ.omn.iud. Et ideò
non ſuccedit Vicarius in illa præro-
gatiua, & dignitate, in qua Epiſco-
pus, quia Epiſcopus conſtituendo
3 Vicarium generalem, videtur ſo-
lùm ea committere, quæ competunt
ratione ordinariæ iuriſdictionis, nõ
autem ea, quæ competunt ratione
iuriſdictionis delegatæ, ſecundum
Feder. de Sen. dicto conſilio 130.
Dec. in dicto c.quoniam Abbas, nu-
mero 15. Rolan.conſi.39. nume. 18.
vol.1.Cucc.Inſt.iur.can.de vic. epiſ.
num.16.

Ampliatur idem in capitulo ſede
4 vacante, in quod non tranſeunt cau-
ſæ Epiſcopo delegatæ, Doct. in c.
eam te. Vbi Fel.nu. 17. extra de re-
ſcrip. in c. cum olim, vbi latè Abb.
extra de maior, & obed. in c.verum,
num. 17. extra de foro compet. Ro-
man.conſ.506.vbi Mandoſ.num.14.
Dec.conſ.128.col.1.

Secundo ampliatur idem in man-
5 datis, præceptis, & litteris apoſtoli-
cis Epiſcopo directis, quæ non tran-
ſeunt in eius Vicarium, Alexan. in
dicta l.& quia, in fine, Fel.in d.c.eam
te, §. ſcriptum fuerat, in fine, & num.
17.extra de reſcrip.

Declaratur, vbi Vicarius eſſet ab
Epiſcopo conſtitutus, ſecus ſi à ſum-
mo Pontifice, quia tunc omnes præ-
6 rogatiuas Epiſcopi cõſequitur. Ideò
etiam cauſas Epiſcopo delegatas po
terit cognoſcere, vt declarat Alex.
in dicta l.& quia, & Dec. in dicto c.
quoniam, num. 15. in fine, & probat
Bar. in l. filius. ff. delegat. & iſto ca-
ſu mandatum factum Epiſcopo ex
7 tenditur ad Vicegerentem, Alexan.
in l. more, num.41. ff. de iuriſd.om.
iud. firmat Rip. quamuis ſimpliciter
loquatur, in dicto c.eam te, num.46.
& ratio eſt, quia Vicarius à Papa
creatus, videtur magis repræſentare
Epiſcopum, quàm eo caſu, quo crea-
tur ab Epiſcopo, vt reſpondit Ruin.
conſi.148.nu.5. in 4.

Declaratur, niſi Pontifex alterna-
8 tiuè mandauerit cauſam Epiſcopo,
vel eius Vicario, Fel.in d.c.eam te,
nu.17. circa medium, de reſcrip. &
dixi ſupra, lib.1.q.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus non poteſt cognoſcere cauſam Vicario ſuo delegatam.*

Contra, nu.8.

Declaratur, num.6.8.9.12.13.& ſeq.

2 *Vicarius Epiſcopi delegatus Papæ non cognoſcit cauſam, tanquam Vicarius, ſed vt delegatus.*

3 *Delegationis reſcriptum non extenditur vltra delegatum.*

4 *Vicarius Epiſcopi delegatus Papæ maior eſt Epiſcopo ſuo in cauſa ſibi delegata.*

5 *Capitulum ſede vacante non poteſt cognoſcere cauſam Vicario delegatam ſub nomine officij.*

Contra, num.8.

6 *Epiſcopus cauſam cognoſcere poteſt Vicario delegatam ſub nomine officij.*

Contra, nu.8.

7 *Vi-*

7 *Vicarius Epiſcopi delegatus Papæ dicitur cognoſcere cauſam vice Epiſcopi.*

9 *Litteræ, præcepta, & mandata Apoſtolica directa Vicario Epiſcopi, tranſeunt etiam in Epiſcopum.*

Contra, nu. 10.

Ampliatur affirmatiua, nu. 11.

13 *Dominus nouiter creatus, non conuenitur per reſcriptum obtentum contra Vicariũ, niſi lite conteſtata.*

14 *Inhibitio facta Vicario capituli ſede vacante, non afficit ſucceſſorem, & modernum Epiſcopum.*

QVAESTIO CXXXVI.

SEd quid è conuerſo, an Epiſcopus cognoſceere poſſit cauſam eius Vicario delegatam? Et non poſ-
1 ſe, tradunt Docto. in clem. 2. vbi Ancar. col. 1. Card. num. 10. Imola numer. 14. de reſcript. Franc. in c. dilecti, el 2. q. 5. extra de app. & iterum in c. non putamus, col. 2. verſ. delegatio autem, de conſuet. lib. 6. Dec. in c. quoniam, num. 9. ad finem, extra de offic. deleg. Barbat. in apoſt. ad Bar. in l. quod Principi, ff. deleg. poſt Butr. in dicto c. quoniam, Bertach. tract. de epiſ. lib. 4. par. 7. q. 4. & par. 5. tit. de auct. epiſ. circa. iud. nu. 39. ſecundum vnam impreſſionem, & 59. ſecundum alteram. Et ratio eſt, quia tunc Vicarius non cognoſcit cãm ta nquam Vicarius Epiſcopi, ſed tanquam delegatus Papæ, Gugl. de Cuc. in l. & ſi Prætor. ff. de off. eius, quem refert, & ſequitur poſt alios Dec. in d. cap. quoniam, nu. 15.

Et ideò ad ipſum non eſt cognitio
3 cauſæ extendenda. l. non omnis, ff. ſi cer. pet. c. cũ intentionis, extra de priuileg. Rota deciſ. 431. in no. Crauet. conſi. 251. in 4. probatur in c. P. & G. extra de reſcr. c. 2. eod. tit. lib. 6. Fel. in c. eam te, num. 17. extra eo. Vbi reſcriptum non debet ad alios extendi, neque ad multos. Et in cauſa delegata per Papam maior eſt Vi-
4 carius epiſcopo ſuo, & ſeparatum eſt auditorum vnius ab auditorio alterius, ſecundum Doct. in dicta clemen. 2. & in ſpecie Card. num. 10. Imola, nume. 14. cum cæteris ſuperius adductis.

5 Ampliatur idem in Vicario capituli, ſede vacante, Pau. de pote. cap. ſede vacan. 2. par. prin. q. 10. nu. 14. poſt Paul. de Eleaz. in cle. & ſi principalis, de reſcrip.

6 Declaratur ſupradicta concluſio, vt locum habeat, quando cauſa eſt delegata Vicario ſub nomine proprio, & dignitatis: ſecus ſi nomine dignitatis tantùm, quia tũc epiſcopus illam cognoſcere poterit, Bertach. tract. de epiſ. lib. 4. par. 5. nume. 59. poſt Specul. in tit. delegat. ver. quid ſi cauſa, Innoc. in c. eam te, nu. 5. vbi Abb. num. 14. de reſcrip. Barbat. in apoſt. ad Bar. in d. l. quod principi, in ver. c. ea ratione, quia licèt Vicarius
7 ſit delegatus Papæ, dicitur tamen cognoſcere cauſam vice epiſcopi, cum talis dignitas Vicariatus ei non cõpetat iure proprio, vt poſt Bar. in d. l. quod Principi, in fi. & in l. & quia, ff. de iuriſd. om. iud. firmat late Dec. in c. quoniam Abbas, num. 9. extra de offic. deleg. & oriatur ex iuriſdictione, & tribunali epiſcopi, vt dixi

ſupra

ſupra hoc eodem lib.q.22.

8 Sed quòd etiam epiſcopus non poſſit cognoſcere cauſã à Papa delegatam Vicario ſub nomine officij, tenet Card.poſt Pau.in clem. 2. q.9. de reſcrip. refert illum Ripa.in d. c. eam te,numero 46.Imola in d.clem. 2.numero 14.in fine, de mente But. Franc in cap. ſtatutum, col... verſ. ſextò aduerte,de reſcrip.in 6.& in c. non putamus, colum.2.verſ.delegatio autem, de conſuetu. in 6. & in c. dilect.q.5 de app.Cucc.Inſt. iur.cano.de vic.epiſ.numero 117. cum ſequen. vbi inquit epiſcopum poſſe ſe immiſcere in illa cauſa, quando Vicarius functus eſt officio ſuo,aut remouere Vicarium ab officio, vt illum impediat in delegatione. Cum enim ſeparatũ ſit auditorium delegati Papæ,& epiſcopi,non debet reſcriptum extendi ad alium, quàm ad ipſum delegatum, vt ſuperius dixi. Nec Bertach. ſupra in contrariũ relatus firmat in ſua ſententia pedẽ, ſed remittit ſe ad Doct.in d.clemen. 2. qui tenent contrarium, vt ſuperius dixi.

Secundò declaratur,vt locum habeat in reſcripto delegationis, non autem in præceptis,litteris,& mandatis apoſtolicis, quæ fiunt Vicario

9 epiſcopi, quia huiuſmodi tranſeunt in epiſcopum, Abb. in d. c. eam te, numero 46.& licèt Bal. in l.aliquando, nu.quinto,ff.de offi.proconſ. dicat, mandatum factum Vicegerenti, non arctare dominum, receptior tamen videtur præcedens ſententia ex numero Doctorum, & ea ratione, quia mandata reſtringi non debeant, ſicut debet reſtringi delegata iuriſdictio, ſed ampliari, cap. ſciendum, 8. quæſt. prima, & poſt alios Fel.in dicto cap.eam te, §.ſcriptum, columna prima, in prin. nume. 16.

Extende huiuſmodi declaratio-

11 nem,vt in dubio ſcriptũ videatur Vicario,vt vices epiſcopi gerenti, non vt executori,Abb.in dicto c.eam te. in fi.Feli.in d.§.ſcriptum fuerat,col. 1.in prin.nu.16.

Secundò extenditur etiam ſi epiſcopus crearetur poſt commiſſionẽ

12 datam Vicegerenti,Abb.in d.c.eam te,num.14.Fel.in dicto §. ſcriptum. d.col.1. num. 16.latè Paul.de off.& poteſt.c.ſede vac.1.par.princi.q.10. num.20.

13 Subdeclaratur,vt procedat in mãdatis,non autem in iuriſdictione delegata, quia per reſcriptum contra Vicegerentem non conuenitur dominus nouiter creatus, niſi quando contra gerentem vices eſſet lis conteſtata,Innocen.Io.And.But.Imola. & Gemin. quos refert Feli. in dicto §. ſcriptum fuerat, columna 1. circa medium.

14 Secundò ſubdeclaratur, vt non procedat in inhibitione facta Vicario, ſeu officiali deputato per capitulum ſede vacante,quia talis inhibitio nõ afficit ſucceſſorem, & modernum epiſcopum, vt ſi ille cõtraueniat inhibitioni dicatur attentaſſe, Rober. Lancellot. trac. de attent. c. 20.lim. 28. nume. 5. dicens ita vltimo loco fuiſſe reſolutum,15. Decẽbris 1574. in vna Albarazinen. coram R. P. D. ac Fratre ſuo Cantutio,Præceptore ac D.M.in Gymnaſio Peruſino recolendæ memoriæ.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius poteſt eſſe iudex in cauſa ſui Epiſcopi.*
Contra, nu. 2.
Ampliatur, nu. 5.
Declaratur, nu. 6. & 7.

3 *Vicarius Epiſcopi dicitur iudex competens ad mittendum in poſſeſſionem nomine pauperum Epiſcopi procuratorem.*

4 *Epiſcopus executor piarum voluntatum, & pater, ac proc. pauperum.*

QVÆSTIO CXXXVII.

QVæritur etiã, & in dubium reuocatur, an Vicarius poſſit eſ-
1 ſe iudex in cauſa ſui Epiſcopi? Partem affirmatiuam tenet Papaz. in apoſt. ad Rotam, deciſ. 1. aliàs, 47. in fi. num. 5. citans Feli. in c. cum veniſſent, col. fi. nu. 7. ad finem, in ver. & vide Bal. de iudi.

2 Sed certior videtur ſententia negatiua, quam ſequi videtur Sapia in apoſt. ad Abb. in 1. lect. c. ſi quis contra, nu. 25. in ver. ad eius Vicarium, extra de foro comp. ſecundum paruam impreſſionem iuniorem, de mẽte Feli. in dicto c. cum veniſſent, colum. fi. num. 7. ad finem, in ver. & vide Bal. in l. ſi quis, c. de epiſ. & cleri. qui num. 6. videtur præſupponere, quòd non poſſit, quia idem eſt tribunal Epiſcopi & Vicarij, c. 2. de cõſuetu. in 6. cum glo. in clemen. 2. de reſcrip. firmat Caball. in add. ad cõſti. Aegid. lib. 2. c. 17. numero quinto, pulcrè Capic. deciſ. 137. in princip. & nu. 9. Barbat. de præſtan. Card. q. 11. num. 10.

Nec aduerſatur apoſt. Rot. allegata ſuperius in contrarium, quia fundat ſe in auctoritate Feli. in dicto c. cum veniſſent, dicto verſi. & vide Bal. in d. l. ſi quis, num. 6. Qui tantum dicit Vicarium eſſe iudicem
3 competẽtem ad mittendũ in poſſeſſionem procuratorem Epiſcopi nomine pauperum, quod etiam probauit Gemin. conſi. 114. num. 5. Dicens quòd Vicarius epiſcopi poteſt pronunciare ſe iudicem competentem in cauſa corã eo mota per procuratorem epiſcopi nomine pauperum contra laicum excipientem de incompetentia.

4 Nã epiſcopus pias exequitur voluntates, & dicitur procurator pauperum, pater, vt poſt alios ſcribit Menoc. de adip. poſſeſ. rem. quarto, numero 256. referens communem eſſe opinionem, quòd ideò poſſit petere miſſionem in poſſeſſionem nomine pauperum hæredum inſtitutorum: ſi ergo Vicarius cognoſcit miſſionem in poſſeſſionem petitam per epiſcopi procuratorem nomine pauperum, non erit iudex Vicarius in re epiſcopi, ſed in re pauperum in effectu, vt declarat Baldus in dicta lege, ſi quis, dicto numero ſexto, pulchrè declarat Geminia. dicto conſilio 114. nume. 5. & 6. atque ita declarabitur locus ſupra relatus in contrarium.

5 Ampliatur, vt nec etiam poſſit eſſe iudex in cauſa eccleſiæ ſui epiſcopi eo caſu, quo nec etiam epiſcopus eſſe poteſt, Capic. deciſ. 137. in prin. & nu. 9. & aliàs dicam infra, li. 3. q. 14. quòd epiſcopo ſuſpecto recuſato, poteſt etiam Vicarius recuſari.

6 De-

6 Declaratur, quòd licèt Vicarius non poſſit eſſe iudex in cauſa epiſcopi ſui, non tamen prohibeatur corã epiſcopo teſtificari in cauſa pro actore, ſi neceſſitas immineret, glo.c. dilecto, in ver. recuſaſtis, in fine, extra.de teſt. Gemin.conſi.114.nu.6.

7 Subdeclaratur, vbi Vicarius deponeret de exercitio ſuę iuriſdictionis, quia tunc erit teſtis ſuſpectus, vt tenuit Rota, teſte Diu.deciſ.7.in codicibus manuſcriptis.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus non poteſt in propria cauſa iudicare.*

2 *Poteſt tamen eſſe iudex in cauſa ſui Vicarij.*

Declaratur, num.3 & num.5. & ſequen.

3 *Epiſcopus quando dicatur iudicare in propria cauſa.*

4 *Epiſcopus non tenetur ſtare malefactis à Vica. ſuo.*

Vicarius in malefactis ab eo non gerit vices epiſcopi.

5 *Vicarius Epiſcopi quando poſſit conueniri coram Metropolitano, ſiue eius vicario.*

QVAESTIO CXXXVIII.

AT non minor ſupereſt difficultas, nunquid è conuerſo epiſcopus poſſit eſſe iudex in cauſa ſui Vicarij. Cum enim epiſcopus & vicarius faciant vnum & idem tribunal, & auditorium, & eandem habeant iuriſdictionem, capitu. Romana, vbi Canoniſtæ in prin. de appella. in 6. ca. non putamus cum glo. in ver videatur. vbi Archidia.num.2. Franc. col.1. poſt Ancar. numero ſecundo, Gemin. num.1.& 7. de conſuet. lib. 6. cum cæteris adductis ſupra hoc eodem lib. q.57.

1 Diceretur epiſcopus iudicare in propria cauſa, & fungi officio iudicis, & partis, quod ei prohibitum eſſe, dicit Bal. in l. ſi quis, num.6. c. de epiſco. & cleri. & in l. prima, in fine vbi Salic. c. ne quis in ſua cauſa iudi.

2 Sed contrarium probat Specula. in titu. de compet. iud. adit. §. ſequitur, num.3. Dicens quòd de maleficio, vel quaſi, commiſſo in officio ab officiali epiſcopi, vt puta in ſententia, & proceſſu, agendum eſt coram epiſcopo, cuius eſt officialis, & non coram Archiepiſcopo, vel eius officiali, ſequitur Bal. in add. ad §. fi. in ver. officiales, dicens, quòd officiales epiſcopi conueniuntur corã epiſcopo, Paui. de poteſt. cap. ſede vac. 2. par. princi. q.10. num.22. Bertac. de epiſcopo. lib.4. par.5. num.19. probat Capic. deciſ.137. num.7. poſt Franc. in c.1. col.2. 3. & penult. de pœn. lib.6. Alber. in d.l.1. c. ne quis in ſua cauſa iud. plura ſcribit in propoſito Foller. ſuper conſt. Regni, tit. de magiſt. iud. cap. Magiſter iuſtitiarius, nume. 36. 37. 38. cum alijs ſeq.

Nec refragantur rationes ſuperius allegatæ in contrarium, quia locum habent, quando epiſcopus eſſet in aliqua culpa delicti commiſſi ab

3 eius vicario: tũc enim diceretur epiſcopus in propria cauſa iudicare, quia ex ea teneretur, Hoſt. in c. ad hæc, vbi Zabarel. q.5. Butr. colum. fin. extra de offic. Archid. Rota deciſ.6. aliàs 278. tit. de offi. vic. in no. & de-

& deciſ.6.eodem tit.in antiq. & deciſ. 1. in antiquioribus Biſigneti, & vbique Papaz. in apoſt. Ancara. Archid. & Geminia. in c. ſi epiſcopus,de off.ord.in 6. Feli. in c.cum ordinem, num. 6. extra de reſcrip. & in c. Petrus, num. 8. extra de homic. cum. multis concordantibus, de quibus infra,lib.3.q.30. vbi vide.

4 Aliàs verò factum à vicario,quando malè agit,non dicitur factum ab epiſcopo,nec illi actui ſtare tenetur,Gemin. conſ. 114. Caſtrenſ. conſ. 348. columna ſecunda, volumine primo, Dec.conſi.142. num.3. & in c. ſanè, el ſecundo,columna ſecunda,de off. deleg. vbi dicit, quòd tunc Vicarius non gerit vices epiſcopi, Franc. in apoſt.ad Abb. in c.eam te, num. 12. & 13. in littera A, extra de reſcrip. Bellame. conſi.4. vtrum epiſcopus, colum.penult.Syl.in §. ab hoſtibus, Inſt. de Att.tut.Rebuff. in pract. benefi. tit. forma vic. Arch. num. 189. Fel. in dicto c. Petrus, num. 11. extra de homic. Et ideò non dicitur iudicare in propria cauſa. Vnde Bal. in l. obſeruando, §. proficiſci, num.2. ff. de off. proconſ.dicit,quòd tunc Poteſtas non poteſt eſſe iudex in crimine ſuæ familiæ, ſi pro ea tenetur.

5 Declaratur, vbi epiſcopus requiſitus nollet cauſam cognoſcere, quia tunc Vicarius coram Metropolitano, vel eius Vicario poterit conueniri, Specul. in dicto §. ſequitur, num.3.

Secundò declaratur eiſdem mo-
6 dis, quibus infra, lib.3. q.57. Vbi traditur an Epiſcopus punire poſſit Vicarium ſuum delinquentem, & ibi vide latius,quàm hic.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius generalis epiſcopi poteſt etiam ſe intromittere in cauſa vicarij ſpecialis.*

At contra,nu. 2.

3 *Epiſcopus delegando cauſam alicui,videtur illam abdicare vicario ſuo.*

QVAESTIO CXXXIX.

QVid etiam, ſi epiſcopus faciat Vicarium ſuum generalem, & vnum ſpecialem, an generalis ſe intromittere poſſit in illa cauſa ſpeciali: & poſſe latè probat Bero.conſilio vigeſimoſecundo, numero 40. volumine 1. ea ratione, quia deputatus videtur accumulatiuè,non autem priuatiuè, iſte vicarius ſpecialis,vt latè ibi per eum.

2 Sed contrarium tenet Gemin. in c. licèt, numero decimotertio, vbi Franc. columna ſecunda, verſ. quid autem ſi epiſcopus,de offi. vic.lib.6. poſt Lapum ibi relatum,& ratio eſt, quia epiſcopus delegando cauſam
3 alicui, videtur eam abdicare vicario ſuo, Innoc. in c. Romana,de appel. Franc.in c. dilecti, q. 2. eodem titu. Bertach. de epiſ.libro quarto, parte prima,num. 25. in fine.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus quando non habeat iuriſdictionem in loco vicarij ſpecialis ſuæ diœceſis.*

QVAESTIO CXL.

HIs etiam addi poteſt, quòd ſi aliquis vicarius ſpecialis in aliquo,

quo loco diœceſis ex diſpoſitione
1 iuris, ſeu ex conſuetudine derogatiuè, & non accumulatiuè, fuerit deputatus, epiſcopus in illo loco non habebit ordinariam iuriſdictionem, nec illam per ſe, aut per alium exercere poterit, vt reſpondit Bero. conſil. 22. num. 7. volum. 1. poſt Canoniſtas, in c. cum epiſcopus, de off. ord. in 6.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus quando poſſit delegare cauſam Vicario alterius Epiſcopi.*

2 *Epiſcopus non poteſt exercere iuriſdictionem contentioſam extra diœceſim.*

QVAESTIO CXLI.

NEc etiam prohibetur epiſcopus delegare cauſam Vicario alterius epiſcopi, ſi vltra conſenſum cõ-
1 mittentis adſit quoque conſenſus commiſſarij, & partium, Rota deciſ. 7. aliàs 371. vbi Papaz. in apoſt. tit. de off. vic. in no. num. 4. & 9. & deciſ. vltima, eo tit. in antiquioribus Biſignie. ſecundum nouam impreſſionem. Quod etiam ea ratione con-
2 firmatur, quia aliàs epiſcopus non poteſt exercere iuriſdictionem contentioſam extra diœceſim, Gomeſ. in c. 2. §. ſtatuto, num. 61. in fine, de conſt. in 6. & clarius ante illum Feli. in c. auditis, num. 11. extra de præſcrip. quos refert, & ſequitur Menoc. de arb. iud. lib. 1. q. 43. nume. 20.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus an cognoſcere poſſit de nullitate ſententiæ ſui vicarij, & è contra vicarius de nullitate ſentẽtiæ epiſcopi, remiſſiuè.*

QVAESTIO CXLII.

AN autem epiſcopus cognoſcere poſſit de nullitate ſententiæ vicarij, & è contra Vicarius de nul-
litate ſententiæ epiſcopi, dicam infra, lib. 3. q. 11. vbi vide. 1

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi non poteſt cognoſcere cauſas criminales ſine mandato ſpeciali.*
Ampliatur, nu. 2. 3. & 4.
Declaratur, num. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 18. 19. & quæ ſint cauſæ criminales fori epiſcopalis, remiſſiuè, nu. 1. in fi.

5 *Indefinita quando non æquipolleat vniuerſali.*

9 *Epiſcopus, vel alius ſuperior, an ex eadem inquiſitione vicarij ſine nouo proceſſu condemnare debeat inquiſitum, remiſſiuè.*

15 *Laicus, qui depoſuit falſum coram iudice ſui loci, cui tamen remiſſa fuit examinatio per vicarium epiſcopi, poteſt ab eodẽ vicario puniri.*

16 *Teſtis, qui depoſuit falſum in cauſa matrimoniali coram epiſcopo, vel eius vicario, poteſt etiam puniri per iudicem ſæcularem.*

17 *Practica iudicis eccleſiaſtici in cauſis criminalibus, remiſſiuè.*

QVÆSTIO CXLIII.

LIcèt autem in officialem epiſcopi per generalem commiſſionẽ ſibi

ſibi factam cauſarum cognitio tráſferatur, poteſtas tamen inquirendi, corrigendi, aut puniendi aliquorum exceſſus, ſeu aliquos à ſuis beneficijs, vel adminiſtrationibus amouendi, non transfertur in eundem, niſi ſibi ſpecialiter hæc committantur, vt for malibus verbis iuſſit Bonifacius huius nominis octauus, in c. licèt, de off. Vic. in ſexto, ex quo text. fit concluſio, quòd Vicarius Epiſcopi non poſſit cognoſcere cauſas criminales ab-
1 ſque mandato ſpeciali, ſecundum Io. And. Archid. Ancar. Domin. Franc. & alios ibi, Specul. titu. de inquiſ. §. 1. num. 5. Bart. in l. 1. §. cum vrbem, num. 10. ff. de offi. præfec. vrb. latiſſimè Marian. Soc. in c. qualiter & quãdo, num. 162. extra de accuſat. Maran. in aur. Specul. 4. par. titu. an ſit iud. ord. vel delega. num. 16. Bertac. de epiſco. lib. 4. par. 6. q. 13. Pauin. de offi. & poteſt. capitu. ſede vacan. quæſt. 10. 2. par. princ. num. 33. Rebuf. in pract. benef. titu. forma Vic. Arch. num. 173. Lancellot. Inſt. iur. cano. §. 1. de off. Vica. Clar. in pract. crim. §. fin. quæſt. 40. in fine, vbi etiã Giacar. in addit. Nec aduerſatur idẽ Specu. in d. titu. de inquiſ. §. 1. verſ. quid de officialibus, dicens officiales epiſcoporum poſſe cognoſcere ordinariè cauſas criminales per extrauag. dudum, Alexan. 4. de appell. & ita fuiſſe obtentum, prout refert Marian. Soc. in dicto capit. qualiter, nu. 162. Namque dictam extrauag. dudum, fuiſſe correctam per text. in dicto cap. licèt, comprobat Io. And. ibi, quem refert Soc. in d. cap. qualiter, nume. 162. cum ſequen. concludens, num. 173. poſt alios ibi relatos, quòd Vicarius epiſcopi non poteſt inquirere ad finem, vt puniat.

Et quamuis Hoſtien. in dicto c. licèt, aſſerat etiam quòd ex ſpeciali commiſſione epiſcopi Vicarius non poſſit de crimine accuſati cognoſcere, nec diffinire ea ratione, quia nec epiſcopus electus, & cõfirmatus poteſt talia facere, vt ipſe not. in capit. ex frequentibus, extra de Inſtitu. & hæc omnia refert Nicola. de Mil. in reper. in verſ. Vic. epiſc.

Contrarium tamen ſeruari refert Lap. in dicto cap. licèt, & Mill. in dicto verſ. Vicarius epiſcopi, vbi rationem Hoſtien. confutat ex alijs per eundem Mill. relatis. Cauſas autem criminales, & earum ſpecies ſpectantes ad forum epiſcopi recenſet copioſè Cucc. Inſt. iur. cano. de epiſco. à num. 78. vſque ad 116. lib. 2. quem vide.

2 Ampliatur, vt ſi Vicarius cognoſcat cauſas criminales ſine ſpeciali mandato epiſcopi, proceſſus ſit nullus, tanquam iuriſdictione deficiente, Feder. de Sen. conſ. 210. num. 2.

3 Secundò ampliatur etiam in Vicario capituli ſede vacante, Paul. dicta q. 10. num. 3.

4 Tertiò ampliatur, etiam ſi epiſcopus vſus fuerit in commiſſionibus his verbis, videlicet: Committo tibi curam, & regimen epiſcopatus. Nã ex huiuſmodi indefinita non poterit Vicarius cognoſcere cauſas criminales, Bart. in dicta l. 1. §. cum vrbẽ, ff. de off. præfec. vrb. ſequitur Anca. in dicto c. licèt, in princ. & Franc. colum. fin. ad fi. in ver. ſed quæritur, ea ratione ſecundum eoſdem, quia in-
5 definita æquipollet vniuerſali, quan-

do militat par ratio omnium particularium: non ſi diuerſa, ſicut militat in eis, quæ requirunt mandatum ſpeciale, cum non veniant in generali conceſſione vicariatus, dicto capit.licèt.

6 Primò declaratur, niſi in generali mandato vicariatus expreſſa forent ſimilia prędictis, aut maiora; vt ſi collatio beneficiorum committeretur, & ſimile, tunc enim poſſet cognoſcere cauſas criminales, Maria. Soc. in d.c.qualiter, num. 173. extra de accuſa. Cucc.Inſt.iur.cano. de Vica. epiſco. nu.71. cum ſeq.

Secundò declaratur, quando Vicarius inquirit, & cognoſcit, vt referat

7 epiſcopo, non autem, vt puniat, quia tunc non requiritur ſpecialis commiſſio, Io. Monac. & Lap. in dicto ca. licèt, quos refert Gemin. num.4. qui (licèt perplexè) ſequitur Lapi ſententiam contra Io. And. qui tenet cõtrarium, eandem ſequitur Ancaran. num. 2. Franc. col. 1. in princ. 1. limi. poſt Rot. deci. 2. aliàs *66*. vbi Papaz. in apoſt. tit. de offic. Vica. in no. Angel. in reperto. in ver. vicarius, Bertac. de epiſco. dicta q. 13. Marian. in d.c.qualiter, q.5. art. 14. nu.173. quem refert & ſequitur Fel. in cap. non poteſt, colum.4. num.5. extra de re iud. & declarat Diaz. in pract. crim. can. capit.4. num.5. Mill. in dicto verſic. vicarius epiſcopi, Menoch. de arbit. iud. lib. 1. qu.43. nume.27. Foller. in pract. crim. cano. prima par. moral. num.124. & par.3. tit. vel abſoluantur, num.*26*. Cucc. Inſti. iur. cano. d. tit. de Vic. epiſco. num. 70. quamuis ſub dubio id relinquat.

Extenditur hæc declaratio, vt nõ ſolùm poſſit Vicarius inquirere ad

8 effectum referendi epiſcopo, quando videt inquiſitum eſſe condemnandũ, ſed etiam poteſt illum abſoluere, quando videret abſoluendum, abſq; alia relatione, Marian. in dicto cap. qualiter, num. 171.

An autem epiſcopus, vel alius ſuperior, ex eadem inquiſitione ſine nouo proceſſu condemnare debeat

9 inquiſitum, remittit ſe Marian. ad 20. articulum principalem in dicto c.qualiter, verſicu. item aduerte, vbi vide.

Tertiò declaratur, quando Vica-

10 rius vellet inquirere, vt delinquentes ſe corrigant & emendent, ſi malè fecerint, quia tunc non requiritur ſpecialis commiſſio, Franc. in d. c. licèt, col. 1. in prin. limit. 3. poſt Innoc. & Io. Andr. in c. ad noſtram, el 2. extra, de iureiur. Ancar. nu. 2. verſ. ſed in alio caſu, vbi dat exemplum, quando inquiritur contra vſurarium, vel alium, vt pœniteat, firmat Gemin. nu. 4. poſt Lapum, quem refert ibi, & ſequitur ad finem Marian. in dicto c. qualiter, nu. 162. cum ſeq.

11 Quartò declaratur, quando Vicarius vellet inquirere ad publicam vtilitatem, ſecus ſi ad priuatam in caſibus, in quibus inquirere poteſt, Marianus in dicto capitu. qualiter, num. 175.

Quintò declaratur, vbi Vicarius vellet inquirere, & punire pœna priuationis, ſeu depoſitionis ab officio,

12 vel ab adminiſtratione, vel alia maiori, ſecus, ſi pœna pecuniaria, vel alia ſimili, arg. à ceſſante ratione, tex. in dicto capitu. fina. de off. Vica. lib. *6*. & tradit Marian. in dicto capitu.

qua-

qualiter, numero 167. Vbi tamen nõ audet hoc affirmare propter generalitatem tex. in dicto capitu. fina. in verſ. puniendi.

Sextò declaratur, quando vicarius vellet inquirere in crimine hæreſis,
13 quia tunc non requiritur ſpeciale mandatum, Franc. in dicto c. licèt, in tertia limit. per tex. in ca. præſidentes, & in c. vt commiſſi, de hæret. in ſexto, Marian. in dicto capitu. qualiter, num. 173. poſt Io. And. in dicto cap. licèt.

Septimò declaratur, quando clericus, vel laicus offenderet aures Vicarij, ne ſi falſum coram eo deponerent, aut ſi vellet alio modo inciden-
14 ter inquirere, non autem principaliter: tunc enim Vicarius poſſet illum pro motu ſuo punire arbitrariè, Feder. conſ. 302. Paul. de offi. & poteſt. c. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. nu. 22. Marian. in dicto c. qualiter, nu. 175. quod tamen intelligit in caſibus à iure permiſſis, per eundem relatis, nu. 103. cum pluribus ſeq.

Extenditur hæc declaratio, etiam ſi laicus falſum dixiſſet coram iudice ſui loci, cui tamen remiſſa fuit e-
15 xaminatio per Vicarium epiſcopalem, vt in Vicario epiſcopi Aquen. reſp. Rolan. conſ. 12. à num. 1. vſque ad 12. vol. 2. Vbi etiam ſubdit vnum aliud, num. 12. cum ſeq. hic non omittendum, quòd ille teſtis, qui deponit falſum in cauſa matrimoniali co
16 ram epiſcopo, vel eius vicario, poſſit etiam puniri per iudicem ſecularem, quod etiam deciſum in facti cõtingentia per conſilium Neapolitanum, teſtatur Afflict. deciſ. 219. ſequitur Clar. in prac. crim. §. fi. q. 38. verſ. quæro nunc. Practicam autem
17 iudicis eccleſiaſtici ad procedendũ in criminalibus ponit Foller. pract. crim. cano. tit. aut criminibus ſpecificatis, num. 50. cum ſeq.

Octauò declaratur, vt prædicta vera ſint in Vicario generali epiſco-
18 pi, non autem foraneo, Zabarel. in cle. 1. q. 17. & 18. de off. Vica. Mil. in reper. in ver. Vicarius epiſcopi.

Vltimò declaratur, vt non procedat ſupradicta concluſio in Vicario
19 epiſcopi creato per Papam, nam poteſt cognoſcere cauſas criminales abſque ſpeciali mandato epiſcopi, Bal. conſ. 478. nu. 14. & ſeq. vol. 4. Rebuf. in prac. benef. titu. forma Vicar. Arch. nu. 152. & nu. 156.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi dicens in principio inquiſitionis; de mandato & ordine ſuperioris, an dicatur procedere, vt ordinarius, an verò vt delegatus, nu. 2.

QVAESTIO CXLIV.

ADuertendum etiam cenſeo, quòd ſi Vicarius epiſcopi in-
1 quirat contra aliquem, & dicat in principio inquiſitionis; de mandato, & ordine ſuperioris, videlicet, Archiepiſcopi, adhuc dicetur procedere, vt ordinarius, probat gloſ. in ca. cum aliquibus, de reſcrip. in 6. Foller. prac. crim. cano. 2. par. iud. titu. aut criminibus ſpecif. num. 13. Sed contrarium tenet Lap. in c. licèt, de
2 off. vic. in 6. Innoc. & Hoſt. in c. 1. de off. Archipresb. & Archid. in c. 1. de off. Vic. in 6. quos refert Maria. in c. qualiter, & quando, num. 179. Quod

tamen intelligitur,& declaratur, vt dixi ſupra hoc eodem libro, q.55. in 2. declaratione, cum ſequ. vbi vide melius,quàm hic.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi qualiter procedere poſſit contra canonicos eccleſiæ cathedralis,& num.2.*

QVAESTIO CXLV.

1 NOn tamen Vicarius epiſcopi procedere poterit contra Canonicos Eccleſiæ cathedralis, niſi adhibitis duobus de capitulo, iuxta formam Concil.Trid.in c.6. ſeſſ.25. in decr.de reform. tradit Picard.inter conſil.Menoch.52. nume.180. in primo.

2 Declaratur,niſi vicarius ex priuilegio,aut conſtitutionibus,ſiue conſuetudinibus, ſiue concordijs, ſeu quocunque alio iure maiorem habeat poteſtatem, quàm dicto decreto Concilij comprehendatur,vt traditur in d.c.6. in fi.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi nõ poteſt punire exceſſus officialium laicorũ illi ſeruientium.*

At contra,nu.2.

Ampliatur,nu.3.

Declaratur,nu.5.

4 *Vicarius Cardinalis punire poteſt familiares eidem Cardinali ſeruientes.*

6 *Officialis minor volens punire delinquentem ſubditum maiori officiali, tenetur notum facere.*

7 *Epiſcopus maior eſt vicario ſuo.*

8 *Caſus, in quibus quis poteſt eſſe iudex ſuorum familiarium, remiſſiuè.*

QVAESTIO CXLVI.

SEd nunquid Vicarius epiſcopi punire poſſit officialium, & laicorum exceſſus,qui illi ſeruiunt, videlicet cancellarij, vel notarij actorũ, nunciorum,executorum,& ſimilium. Dubium faciebat tex.in c. cum contingat, extra de foro competen. vbi clerici non debent conueniri propter exceſſus coram eo, cui ſeruiunt, per quem tex.partem negatiuam tenent Butr. & Ancara. & latius Barb. 1 nu.14. vbi latiſſimè diſputat,an epiſcopus, vel eius officialis poſſit tam in ciuili, quàm in criminali eſſe iudex illorum, qui de ſua familia ſunt, & Carauit. ſuper ritu magnæ curiæ. Vic.49. num.24.

2 Sed contrariam ſententiam defendit Io.And. poſt Archid. in c.ſi epiſcopus, de off. ord. in 6. quos refert & ſequitur Boer.deciſ.9.num.7.poſt Aufrer. in trac. de poteſt. eccleſ. ſuper laic. fol.40.verſic.25.epiſcopus, Franc.Marc. q.Delphin.281.in fine, par.1. Foller.in prac.crim. in ſecunda edit.verſicu.fiat relatio nuncij, & verſ.audiantur excuſatores, & ſuper conſt.regni rit. de magiſt.iuſtit.cap. magiſter iuſtitiarius, nume.33. poſt Barba.in d.c.cum contingat, nu. 14. & in tract.de præſtan.Card.q.21.nu. 10.poſt Card.in cle.ne Romani, de elec.plura congerit Carauit.ſuper d. ritu 49. numero decimo, & numero 23. & alibi etiam ſcribit Abb. in c.fin. num.5. per illum text. de offic. Arch.quòd familiares epiſcopi gaudent

dent priuilegio fori: ita vt ſi delinquant, non poſſint à iudice laico puniri,ſed per iudicem eccleſiaſticum, & ita ad fauorem epiſcopi Brixienſis, qui petijt familiarem ſuum captum à familia poteſtatis,pulchrè reſpondit Calcan.conſ.72. cui ſubſcripſit Io.de Monte Sperello, dicẽs ita communiter teneri, firmat Capic. deciſ. 12.nu.1. Boſſ. de foro compet. poſt numerum 127.& eſt communis opinio,vt teſtatur Clar.in pract.cri. §.fin. q.35. ver.quæro nunquid, cum alijs per eundem relatis. Et ideò Vicarius tanquam iudex eccleſiaſticus punire poterit familiares ſibi ſeruientes, vt expreſsè dicunt Boer. & Marc.in locis iam citatis.

3 Ampliatur, vt non ſolùm punire poſſit officiales, & cancellarios, aliosque familiares,ſibi ſeruientes,ſed etiam familiares, & ſeruientes epiſcopo ſuo, tum propter vnitatem epiſcopi,& vicarij, de qua ſupra hoc eodem libro, q.57. tum etiam, quia

4 familiares Cardinalium puniri poſſe ab eorum vicarijs, dicit Card. in dicta clemen. ne Romani, quem refert,& ſequitur Barbat.d.q.11.num. decimo, & familiares epiſcopi per iudicem eccleſiaſticum, dicit Clar. dicta q.35. verſ. quæro nunquid, cũ cæteris iam adductis, quibus addo Soarez lib. recept. ſenten. numero 156. epiſcopi familiam, vbi teſtatur de communi.

Crediderim tamen veram eſſe huiuſmodi ampliationem,quando Vi-

5 carius notum faceret epiſcopo voluntatem puniendi illos. Quia ſecundùm Bar. in l. officiales, C. de offic. rect. prouinc. per illum tex. quando

6 minor officialis vult punire delinquentem ſubditum maiori officiali, illi tenetur notum facere,ſequitur illum Boer.dicta deciſ.9.numero 5.in fi. & numero 6. Vnde cum maior ſit epiſcopus Vicario ſuo, ſecundum

7 Arch.in c.Romana,col.1. in ver.curiam,de appel.in 6. Brugen.enchiridion par. aut ſimil. iur. in ver. iudicium,ad medium, Pet.Bell.tract.de re milit.par.1.tit.17.de off.Vic.nu.2. illi tenetur facere notum. Declara-

8 tiones autem,quæ deſeruiunt ſupradictæ concluſioni, adfert plenò cornu Barbat. in d.c.cum contingat,nu. 83. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 Familiares epiſcopi, & vicarij, illisque ſeruientes, portare poſſunt enſes, & arma defenſiua, vel inuaſiua.

QVAESTIO CXLVII.

NOn omitto etiam in propoſito, quòd ſicut epiſcopus familiares, & ſeruiẽtes habere poteſt arma-

1 tos,qui portare poſſint enſes, & arma defenſiua,vel inuaſiua,ſecundum Bal.in l.nam & ſalutem,§.fi.ff.de off. præfec. vig. quem refert & ſequitur Menoc.de arbit.iud. lib.2.caſu 394. nu.65.Aufre.de poteſt. eccl.num.18. Rolan.conſ.37.nu.17. in 4.Sic etiam Vicarius eoſdem ſeruientes habere poterit ratione vnitatis perſonæ, & tribunalis, vt ſepiſſimè dictum fuit.

SVMMARIVM.

1 Iudex laicus an crimen vſurarũ cognoſcere poſſit, an verò remittere debeat ad iudicem eccleſiaſticum, remiſſiuè.

2 *Iudex laicus vſuram cognoſcere poteſt, cum quæſtio verſatur ſuper facto, non autem ſuper iure, & num.4.*

3 *Vicarius epiſcopi inhibere poteſt iudici ſeculari, ne inſtrumentum quaſi vſurarium exequatur, & num.5.*

Et reuocare inhibitionem, & reuocationem inhibitionis in cauſa vſuraria.

6 *Vicarius epiſcopi an poſſit inhibere iudici laico, ne procedat contra clericum, qui falſum coram eo depoſuit.*

7 *Iudex eccleſiaſticus an laicum punire poſſit, qui coram eo falſum depoſuit.*

8 *Et quando, & qualiter, & in quibus caſibus poſſit iudici ſeculari inhibere.*

QVAESTIO CXLVIII.

SÆpiſſimè etiam quæri ſolet, & in dubium reuocari, an crimen vſurarum cognoſci poſſit per iudicem eccleſiaſticum, an per laicum; & Senat. Pedemont. poſt alios differendo
1 hunc articulum, ad partes refert infinitas auctoritates hinc inde, & latè etiam illum examinat Cucc. Inſtit. iur. cano. de epiſc. titu.6. à num.87. vſque ad 98. quorum omnium argumenta referre eſſet potius laborioſum, quàm ſubtile.

Sed ea ab omnibus diſtinctio approbatur, iudicem ſecularem tãtùm procedere poſſe, cum quæſtio ſuper facto, non ſuper iure verſatur, quam diſtinctionem fecit Bart. in l. omni, C. de ſacroſan. eccleſ. & in l. Titia, ff. ſolut. matrimo. ſequuntur illam Feder. de Sen. Lap. Alexan. Roma. Campeg. in locis relatis, & probatis per Mandoſ. ad Lap. alleg. 55. in litera b, hanc etiam cõſulendo ſequutus fuit Rolan. conſ. 75. nume. 37. in primo, poſt Doct. in l. Titia. ff. ſolu. matrim. Dec. & Card. in locis per Rolan. citatis, & latè comprobat Cucc. Inſti. iur. cano. de epiſc. tit. 6. num. 88. cum ſequen. lib. 2. poſt alios à ſe congeſtos, ita etiã concludere omnes Doctores tam Legiſtas, quàm Canoniſtas, refert Iaſ. conſ. 153. num. 3. in 4. poſt Bald. in l. filium eum diffinimus, ff. de his, qui ſunt ſui, vel alieni iur. qui dicit ita de conſuetudine ſeruari, Clar. in pract. crimin. §. vſura. ver. hoc crimen, & §. fin. q. 37. ver. quæro igitur, referens ita practicari, concludi, & obſeruari, poſt Soc. Alcia. & alios eò loci cumulatos, hanc etiam magis communem refert Turzan. in ſuis comm. op. 90. in fine, & ſecundũ hanc diſtinctionem reſpondit Vulpell. in conſ. 70. numero quarto poſt Marquar. Rip. & alios eo loci relatos, dicens huiuſmodi diſtinctionem omnes pro indubitata comprobare, & Sereniſſimum Principem Vrbinẽſem reſcripſiſſe aliàs ad preces inquiſiti per literas ad Iudicem directas, vt fieret relatio, ex qua decernere poſſet, an cognitio cauſæ foret ad eccleſiaſticum iudicem remittenda; ita etiam pro Vicario epiſcopi ſcripſit Franc. in capitulo, cum teneamur, numero vigeſimo quarto, de appel. dum ponit vnum exemplum in
3 vicario epiſcopi, qui primò inhibuit iudici ſeculari, ne aliquod inſtrumentum quaſi vſurarium exequeretur, ſubdens vlterius, quòd ſi pronũciet, inſtru-

inſtrumentum non eſſe vſurarium,&
reuocet ſuam inhibitionem, & ab
hac ſententia appelletur,poterit idẽ
Vicarius ſuam reuocationem reuo-
care, & iudici ſeculari iterum inhi-
bere,& mandare, vt ſuperſedeat in
exequendo,quem refert,& ſequitur,
Robert.Lancellot. in trac.de attent.
capitu. 20. limit. 2. numero 19.& ad
iudicem eccleſiaſticum inhibentem
ſeculari fieri huiuſmodi cauſæ re-
misſionem,dixit Maria.in capitulo,
cum ſit generale,numero 22. de fo-
ro compet. quem ſequitur Clar. in
dicta quæſt. 37. firmat Cephal. con-
ſil.402.numero 27. in tertio,dicens,
cautius eſſe cauſam vſurariam tra-
ctari coram iudice eccleſiaſtico ad
4 auferendam omnem dubitationem,
de mente Bald. conſ.17. numero pri-
mo, in fin. vol. ;. Vbi inquit etiam
pluries vidiſſe ſeruari, & proinde
Cephal.in loco præcitato docet pra
xim,vt posſit adiri Vicarius epiſco-
pi,& coram eo oſtendi teſtatorem
fuiſſe vſurarium manifeſtum,qui Vi
carius receptis debitis informatio-
nibus pronunciabit dictum teſtato-
rem fuiſſe vſurarium manifeſtum,
qua pronuncia redditur delictum
manifeſtum;& aliàs epiſcopum poſ-
5 ſe prohibere iudici laico,ne exequa-
tur teſtamentum vſurarij, dixit Bal.
in l.hac conſultisſima, C. de teſtam.
quem refert, & ſequitur Bertac. de
epiſc. lib.4. par.quinta,titu.de pote-
ſta. epiſc. circa iud. numero 66. vbi
etiam numero 63. cum ſequen. ſcri-
6 bit an posſit inhibere iudici laico,ne
procedat cõtra clericum,qui falſum
coram eo depoſuit, de quo etiam
Clar.dicto §.fina.verſicu.ſed quæro,
qui refert plures opiniones commu-
nes, & illam ſeruari dicit in practi-
ca, quòd ſecularis iudex clericum
punire non posſit, neque corporali-
ter,neque pecuniariter;& pro Vica-
rio epiſcopi Aquenſ. ita reſpondit
Rolan. conſ.12. numero 26. cum ſe-
quen.in 2.& iterum Clar.in verſicu.
7 quæro nunc, firmat iudicem eccle-
ſiaſticũ poſſe laicum punire,qui co-
ram eo falſum perhibuit teſtimoniũ,
& locum eſſe præuentioni inter iudi
cem ſecularem, & eccleſiaſticum.
Quorum tamen rationem, verita-
temque,& quando iudex eccleſiaſti-
cus ſub prætextu, quòd inſtrumen-
tum, cuius executio coram ſeculari
petitur, ſit vſurarium, vel prætextu
8 abſolutionis petitæ à iuramento,vel
quòd cauſa ſit eccleſiaſtica, posſit
inhibere iudici ſeculari, ſcribunt
Ang.Imo.Alex.Rip.& alij,l.4.§.con
demnatum,ff.de re iud. & quamplu-
res caſus inhibitionis faciendæ per
iudicem eccleſiaſticum ſub pœnis,&
cenſuris,ponit Mandoſ.trac.de inhi-
bit.q.10.11.12.13.& 14.quem in ſpe
cie refert, & ſequitur Lancellott. de
attenta.poſt inhibitionem, in præfa.
par.2.q.4.nu.79.80.81.82.83.84.85.
86.87.Vbi & latè ſcribit non requi-
ri citationem iudicis ſecularis in hu
iuſmodi inhibitione, dummodo co-
ram eccleſiaſtico fuerit pars citata,
ſecundum magis communem, num.
82. licèt aliqui contra, nu.83. & alij
malè ſeruari citationem dicant, nu.
85. Inhibitiones verò iudicis eccle-
ſiaſtici ſeruari de ſtylo refert idem,
nu.89.& nu.91. tunc inhibere iudici
ſeculari in certis caſib. quando cau-
ſa eſt ſpiritualis,vel ſpirituali anne-

xa,& dependens, aliàs ſecus. Quæ omnia libuit tangere per indicem, cum ſint generalia loca iudicis eccleſiaſtici,non autem ſpecialia Vicarij epiſcopalis,de quo tantùm decet habere ſermonem.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi poteſt recipere cautionem de reſtituendis vſuris ab hæredibus vſurarij manifeſti, & illis parare actionē, quibus eſt reſtitutio facienda, iuxta formam cap. quanquam, de vſur. in 6.*

QVAESTIO CXLIX.

ILlud etiā certi iuris eſt, quòd vbi vſurarius eſt manifeſtus,non po-
1 teſt ſepeliri in eccleſiaſtica ſepultura, ēt ſi mandauerit vſuras reſtitui, niſi primò de ipſis vſuris fuerit,prout patiuntur facultates eius, plenariè ſatisfactum, vel illis, quibus facienda eſt reſtitutio,ſi præſtò ſint ipſi,aut alijs,qui eis poſſint acquirere, vel eis abſentibus,epiſcopo,aut eius Vicario,ſiue rectori parochiæ, cautum ſit de reſtitutione facienda,per quos actio illis, quibus eſt facienda reſtitutio,paratur, vt eſt tex. in cap. quamquam,vbi Canoniſtæ ſuper gl. in ver. loci ordinario,de vſuris lib.6. latè ſcribit Cephal.conſ.402.in 3.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi debet compeſcere per cenſuram eccleſiaſticam dominos, & terrarum vniuerſitates, ne permittant alienigenas in terris ſuis conducere domos ad fœnus exercendum, vel conductas habere.*

2 *Et capitulum ſede vacante.*

QVAESTIO CL.

ET quia quò minor fœneratoribus aderit fœnerandi commoditas, eo magis adimetur fœnus exercēdi libertas, dicit ſummus Pontifex in capitulo primo de vſuris,in 6. Vica-
1 rius epiſcopi tanquam loci ordinarius debet per cenſuram eccleſiaſticam compeſcere dominos,& terrarum vniuerſitates, ne permittant alienigenas in terris ſuis conducere domos ad exercendum fœnus,vel cōductas habere,vt probatur dicto ca. 1. in fine,vbi Canoniſtæ,de vſur. lib.
2 6. Quod in capitulo ſede vacante, tanquam ordinario,& vices gerente epiſcopi,nec non in illo,qui aliàs iuriſdictionem habet in ſpiritualibus, exemplum ponit Paul.de offi.& pot. cap. ſede vacante, quæſt.7. 2. parte princ.num.3. Propterea idem in Vicario epiſcopi dicendum eſt, qui etiā eſt ordinarius, vt ſcripſi ſupra hoc eodem libro,q.55.

SVMMARIVM.

1 *Crimina mixti fori,quæ ſint.*

QVAESTIO CLI.

1 INter crimina autem mixti fori,in quibus iudex ſecularis, & eccleſiaſticus præuentionem ſæpe contendunt,ſolent paſſim connumerari crimen hæreſis, adulterium, inceſtus, concubinatus,ſtuprum,ſacrilegium, ſodomia,ſortilegium,vſura,ſimonia, falſum in literis apoſtolicis, blaſphemia,diuinatio, fornicatio fœminarū cum clericis,& perſonis eccleſiaſticis, lenocinium parentum, & dominorum

Digitized by Google

norum, filias,& famulas proſtituendo,vt poſt alios refert Clar.in pract. crim §.adulterium.§. fornicatio. §. hæreſis, §.inceſtus,§.ſacrilegium,§. ſodomia,§. ſtuprum, & q. 18. & 37. in §.fin.& caſus,in quibus epiſcopus poteſt procedere contra laicos recenſet Bettach.tract. de epiſc. lib.4. par.2.tit. de auct. epiſ. circa ſpir. à num.5.vſque ad 18.& Senat.Pedem. q.103.latiſſimè,Cucc. Inſti. iur.can. de epiſ.tit.6.num.87.cum ſequen.& nu. 100. vbi prædicta crimina mixti fori recenſet,& alia delicta eccleſiaſtica, ſpecieſque cauſarum,quæ ſpectant ad forum epiſcopale, quæ tantùm ſat eſt hic ſupremis labijs deguſtare, ne videar proprios, & ſpeciales limites Vicariatus extendere.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi in criminibus mixti fori procedere poteſt contra laicos per viam capturæ.*
At contra,nu.3.
Declaratur, nu.4.

2 *Epiſcopus tenere poteſt officiales armatos pro executione iuſtitiæ.*

4 *Prælatus, qui præſcripſit facultatem exequendi contra laicos, poteſt eos capi facere, & incarcerare.*

QVAESTIO CLII.

Ex prædictis autem criminib.mixti fori,in quibus epiſcopus procedere poteſt contra laicos,vt ſuperius tactum fuit, dubitatio ſolet oriri, an iudex eccleſiaſticus in illis poſſit capi facere laicos, aut carcerare, vel punire, an verò tantùm procedere poſſit contra eos per cenſuras.

1 Nam partem affirmatiuam pro iudice eccleſiaſtico probant Ioan. Andr. Domin.& Franc. in cap. cum epiſcopus, de offic. ord. in 6. Rom. ſing.711.Felin.in cap. cum ſit generale,num.20.extra de foro competen.& in cap. ſignificaſti, colum. fi. ext.de off. deleg.latè Aufrer. in clemen.1.q.5.de hæret.& in tract.de poteſta. eccle. ſuper laic. in princ. per tex.in cap. attendendum, 17.q.4.ca. contra idolorum, 26.q.1. quos citat in ſpecie noſtra. Couar. de pract. queſt.cap.10.num.2.& poſt longam diſputationem ita concludit Foller. pract. crim.cano. ſecunda par. iud. titu. aut crimin. ſpecif. nume. 52.& num.54. latè etiam tuetur hanc partem Cuc. Inſt.iur.can.de epiſ. titu.6. num.112.libro 2. dicens pluribus in vrbibus vidiſſe laicos capi,& carcerari à familia pontificia, iudicibus laicis non repugnantibus, & aliàs epiſcopum tenere poſſe officiales armatos pro executione iuſtitiæ, reſpondit Rolan.conſi.47. per totum, volu.1. 2

3 Sed pro contraria parte reſpondit Oldr.conſil.86. arguendo à ſpeciali crimine hæreſis, de quo tex. in capit. excommunicamus, el ſecundo, ad fi. de hæret.cap.vt commiſſi. eo.titu.in ſexto,& in clemen.1. eo.& in cap.1.de off.ord. in cap. poſtulaſti,extra de homic.ca.cum C.laicus, de foro compet.l.placet, C.de ſacroſan. eccleſ.§. ſi verò canonicum, in Auc.de mandatis princ.quibus probatur,iudicibus eccleſiaſticis non aliter eſſe permiſſam coercendi poteſta-

teſtatem, quam cenſuris, & eis non ſufficientibus, miniſterio iudicis ſecularis, quibus fundamentis conatur hanc ſentẽtiam defendere latiſſimè Ioan. Lup. in capit. per veſtras, §. ſed eſt pulchra dubitatio, de donat. inter vir. & vxo. Ancaran. in dicto cap. cum epiſcopus, & in reg. ea, quæ. q. 11. de reg. iur. in 6. qui dicit hanc eſſe communem ſententiam, & idem fatetur Ioan. And. in addit. ad Spec. tit. de off. ord. Foller. in pract. crim. cano. fol. 97. num. 52. & ſeq. Didac. dicto capit. 10. num. 2. quem retulit idem Foller. ſuper conſt. Regni, tit. de epiſc. audien. num. 6. & poſt Menchiac. & alios, Clar. in practi. crim. §. fin. q. 37. ver. vnum tamen, ſubdens hanc opinionem communem in practica ſeruari apud ipſum, nec ab illa eſſe vllo pacto recedendum, & ita ex facto iudicatum per Parlamentum Pariſienſe; & ad terminos Vicarij epiſcopalis, quod non habeat capturam contra laicos in cauſa matrimoniali, & alijs cauſis ſpiritualibus, comprobat latiſſimè Franc. Marc. q. Delphin. 449. per totam, par. 1.

4 Quæ tamen ſententia declaratur, vbi prælatus legitimè præſcripſiſſet hanc facultatem exequendi contra laicos, quia tunc eos capi, & carcerari facere poſſet, Bal. in cap. ſignificaſti, de off. de leg. ſequitur Lup. in d. §. ſed eſt, nu. 26. quem ſequitur Couar. dicto cap. 10. num. 2. verſ. primũ. Dicens ita iamdiu obtinuiſſe vſum in aliquot Hiſpaniarum diœceſibus, nec vnquam abrogatum à Carolo Rege inuictiſſimo. Hanc etiam opinionem ab vtriuſque partis fautoribus receptam, refert Clar. dicta q. 37. in fine. Et quoniam in hac quæſtione ſpecialis edita fuit conſultatio directa Gregorio XIII. fe. re. ab incerto auctore inter conſi. Iac. Beret. 3. per totam, vbi multis folijs diſſerendo articulum ad partes, & referendo hinc inde ſingulas rationes, & argumenta, partem affirmatiuam vti magis communem defendit, & conſ. 4. traditur, an liceat epiſcopo tenere familiam armatam pro exequutione iuſtitiæ, non putarem eſſe ab iſta magis communi diſcedendum, nec ad alium auctorem in hac controuerſia eſſe recurrendum.

SVMMARIVM.

1 *Tortura debilitat membra.*

2 *Irregularitatis periculum imminet clerico torquenti.*

3 *Vicarius Epiſcopi poteſt inferre torturam abſque periculo irregularitatis, & nu. 4. & 7. Ampliatur, nu. 11.*

5 *Et mãdare laicis miniſtris, quòd torqueant clericum, & nu. 9.*

6 *Quamuis de iure epiſcopus, vel eius Vicarius, faciens clericum torqueri per laicos, ſit excommunicatus.*

8 *Tortura clericorum non debet eſſe ſæua, ſicut laicorum.*

9 *Conſuetudo obſeruatur, quòd laici torqueant clericum ad mandatum epiſcopi, quamuis aliud diſponat ius commune, & nume. 7.*

10 *Delicta clericorum non debent remanere impunita.*

11 *Vicarius epiſcopi cum aſſiſtentia iudicis ſecularis faciens vnum*

vnũ clericum torqueri propter crimen, ex quo poſtea fuit ad mortem condemnatus, non efficitur irregularis.

QVAESTIO CLIII.

SEd magis in ſpecie proſequendo iuriſdictionem vicarij epiſcopalis in ijs, quæ ad criminalia pertinent, quæro nunc, an iſte iudex reos poſſit ſubijcere tormentis? Dubium etenim faciebat, quia per torturam debilitantur membra: & debilitatio probatur tum per ipſam experientiam, tum etiam auctoritate, Abb. in c. accuſaſti, in fine, extra de accuſat. Angel. de malef. in ver. mẽbrum, num. 8. Bal. in l. non ſunt liberi, in ſecunda lectura, ff. de ſtatu homi. dum ſcribunt tortum non poſſe ſtatim exercere officium brachij. Quando autem membra debilitantur, tunc periculum eſt, ne torquens, clericus incurrat irregularitatem, Card. in cap. 1. extra ne cler. vel mo-
2 na. dicens bonum eſſe, quòd talis clericus peteret diſpenſationem, refert illum Felin. in capitu. cum illorum, nume. 12. extra de ſenten. excom.

3 Sed in contrarium eſt veritas, vt teſtatur glo. in cap. presbyteri, el primo, 5. q. 6. probat tex. in cap. illi, qui, 5. q. 5. ibi, religioſus tortor. Abb. in c. vniuerſitatis, num. 5. extra de ſent. excom. vbi Felin. nu. 2. Diaz in pract. crimin. cano. capitulo 117. numero 15. & ita quotidie practicari videmus.

4 Nec allegata ſuperius in contrarium ſuper periculo irregularitatis vera ſunt, quia contrarium tenet gl. in dicto cap. accuſaſti, Abb. in cap. clerici, num. 3. extra ne cler. vel mona. Fel. in cap. cum illorum, num. 12. Nec diſſentit ab hac ſentẽtia Card. in dicto cap. 1. prout etiam declarat Felin. in præcitato capitulo, cum illorum.

Ampliatur, vt Vicarius epiſcopi laicis etiam miniſtris præcipere poſ-
5 ſit, quòd torqueant clericum: licèt enim de iure epiſcopus, vel eius Vicarius faciens clericũ torquere per laicos, ſit ipſo iure excõmunicatus, vt ex alijs refert Felin. in dicto capit. vniuerſitatis, num. 2. Dec. in cap.
6 dilectis, in princ. extra de appell. Diaz in dicta pract. crimi. cano. dicto c. 17. num. 7. Subdens de mente aliorum, quòd ſi clerici neſciunt torquere, ſic poterit vocari laicus offi-
7 cialis, qui ligabit clericum torquendum, & poſtea clerici torquere poterunt, firmat hanc ſententiam Abb. in dicto c. vniuerſitatis, nume. 6. ea potiſſimum ratione, quia tortura clericorum non debet eſſe ita ſæua,
8 ſicut laicorũ, ſed debent ſubijci verberibus, non autem debent ſupponi aculeis, ſeu fidiculis, & in cap. cum in contemplatione, de reg. iur. in 6. Diaz in loco iam citato, num. 13. & ſeq. Viu. opin. commun. in ver. clerici non poſſunt, Clar. in pract. crim. §. fin. quæſt. 64. verſ. ſed an clericus. Verbera autem non per laicum, ſed ꝑ clericũ debent inferri, vt dictum fuit ſuperius. Et ideò tortura non eſt per laicum inferenda, ſed per clericum, ſecundum communem ſententiam, de qua Ripa, in capitu. decerminus, nume. 39. extra de iudic.

9 Ta-

9 Tamen in contrarium eſt commnis obſeruantia, ſecundum Abb. in dicto cap. vniuerſitatis, num. 6. & in c. vt famæ, num. 8. de ſenten. excom. quem refert Diaz pract. crimi. cano. cap. 117. nu. 6. Foller. pract. crimin. cano. fol. 260. num. 11. & poſt alios, Clar. dicta quæſt. 64. ver. ſed hic quæro. Dicens quotidie vidiſſe obſeruari, vt mandante epiſcopo, clerici à iudicibus ſecularibus torqueantur, & hanc eſſe bonam conſuetudinem, ne aliás delicta clericorum remaneant impunita, quidquid dixerit
10 Abb. in dicto cap. vniuerſitatis, & in dicto c. vt famæ, cuius dicta confutat Alex. in dicto cap. illi, qui, vt refert Clar. in d. verſ. ſed hic quæro.
11 An autem Vicarius epiſcopi cum aſſiſtentia iudicis ſecularis faciens vnum clericũ torqueri propter crimen, qui poſtea ad mortem condẽnatus fuit, efficiatur irregularis, ex facto reſpondit Cæpol. conſil. crim. 78. per totum, Vicarium non effici irregularem, quem retulit Giacar. apoſt. ad Clar. §. fin. quæſtione quadrageſima, in fine.

SVMMARIVM.

1 *Concilium Toletanum probibuit, ne iudices eccleſiaſtici iudiciũ ſanguinis agitarent.*
2 *Irregulares ſunt iudices, & omnes participantes in cauſa ſanguinis.*
3 *Vicarius Epiſcopi nõ poteſt exercere pœnam verberationis, vel fuſtigationis.*
Contra, nu. 4. *Declaratur, num. 5. cum alijs ſeq.*
6 *Epiſcopus, qui facit aliquem crudeliter fuſtigari, per duos menſes à miſſarum celebratione ſuſpenditur.*
7 *Presbyteri, Abbates & Leuitæ nullis debẽt verberibus ſubiacere, exceptis grauibus, & mortalibus culpis.*
8 *Clericus in caſu, quo ſit verberandus, non poteſt verberari per laicum, etiam de mandato epiſcopi, ſed per miniſtrum eccleſiæ.*

QVAESTIO CLIIII.

1 ET cum olim fuerit ſtatutum in Concilio Toletano, ne iudices eccleſiaſtici iudicium ſanguinis agitarent, neue per ſe facerent membrorum truncationes, aut iudicarent inferendas, ſub pœna priuationis honoris, ac loci. c. his à quibus. 23. q. 8. in Archiepiſcopatu, vbi Abb. extra de rapt. c. clerici, & c. ſententiam, & vtrobique Canoniſtæ. ext. ne cler. vel mona. diuus Tho. 4. ſent. diſt. 5. q. 2.
2 art. 5. poſt medium, vbi dicit, quòd iudex, & omnes qui participant in cauſa ſanguinis, ſunt irregulares propter hoc, quòd effuſio ſanguinis non decet miniſtros Dei, refert illũ Ant. Franc. in apoſt. ad Abb. in cap. ſicut, ante finem, extra eo. Diaz. in pract. crim. cano. cap. 92. Boſſ. de foro compet. nu. 180. dicens Vicarium epiſcopi non condemnare hæreticũ ad mortem, ſed declarare hæreticum eſſe.

3 Quæro etiam in propoſito, an Vicarius Epiſcopi poſſit exercere pœnam verberationis, vel fuſtigationis, in quibus, vt plurimum ſolet interuenire aliqualis effuſio ſanguinis.

3 nis. Nam pro negatiua eſt tex. iud. c. in Archiepiſcopatu, cũ glo. in ver. flagellis, vbi epiſcopus poteſt ſubditos flagellis afficere ea moderatione adhibita, quòd flagella ad ſanguinem non procedant, glo. in d. c. his à quibus, in ver. præcipiant, 23. q. 8. & hanc partem videtur probare Abb. in dicto c. in Archiepiſcopatu. num. 3. & in cap. 1. num. 3. extra. de calumniat. Sed contrariam ſententiam tenet Paul. Grillan. in tract. de relax. carcer. q. 5. quẽ ſequitur Diaz in pract. crim. cano. c. 125. num. 6. Vbi in fine deteſtatur illos iudices,
4 qui flagellandos induunt lineis veſtibus cera intinctis, vt deſuper flagellentur, quaſi diligant inutiles correctiones, dũ ſcrupulis conſulunt, ea ratione, quia illa qualis qualis effuſio nõ conſideratur, cum non veniat principaliter ex ſententia, ſed ex poſt facto, ſecundum regulam l. ſi quis nec cauſam, vbi Doct. ff. ſi cert. pet.

Nec aduerſãtur tex. in dicto c. in Archiepiſcopatu, quia ibi non reprobatur aliqualis effuſio ſanguinis, ſed quòd flagella in ſanguinis vindictã videantur tranſire, vnde prohibetur vindicta ſanguinis, non autem accidentalis effuſio.

Declaratur igitur prædicta con-
5 fuſio, vbi adeſſet qualis qualis effuſio ex moderata verberatione, ſecundum Grillan. & Diaz. in locis ſuperius allegatis, ſecus ſi immoderata & crudelis, firmat etiam Clar. in pract. crim. §. fi. q. 70. ver. eſt etiam, vbi dicit quòd epiſcopus, qui facit
6 aliquem crudeliter fuſtigari, per duos menſes à miſſarum celebratione ſuſpenditur, per tex. in cap. præterea, de cler. percuſſ.

Secundò declaratur in Clericis, qui verberari poſſunt pro minori-
7 bus culpis, ſecus in Presbyteris, Abbatibus & Leuitis, qui nullis debent verberibus ſubiacere, exceptis grauibus & mortalibus culpis, tex. cum glo. in c. cum beatus 45. diſt. Prærpoſ. in c. fi. 35. diſt. Diaz. in d. c. 125. nume. 2.

Tertiò declaratur, quòd in caſu, quo clericus venit verberandus, non
8 poſſit verberari per laicum etiam de mandato ſuo, ſed per miniſtrum eccleſiæ clericum, & pro honeſtate in eccleſia, cap. vniuerſitatis, vbi Abb. in princ. & num. 5. de ſent. excom. Idẽ Abb. in cap. inter alia, col. 4. de immunit. eccleſ. & poſt multos alios, Diaz in dicto capitu. 125. nu. 3. & 4.

SVMMARIVM.

1. *Iudex eccleſiaſticus non poteſt imponere pœnam exilij.*
Contra, nu. 2.
3 *Intellectus cap. cum non ab homine, extra de iud. & cap. 2. extra de cler. excommu.*
4 *Epiſcopus poteſt regulariter inuocare auxilium brachij ſecularis.*

QVAESTIO CLV.

SOlet etiam dubitari, an Vicarius Epiſcopi poſſit imponere delinquentibus pœnam exilij. Nam huiuſmodi facultas non videtur conceſſa
1 iudici eccleſiaſtico, cap. cum non ab homine, vbi Butr. & latè Abb. nu. 14. extra de iud. firmat Felin. ibidem, numero

mero 7.per tex. in capit.2.in fine,de cler.excommu. & in cap. 1. nume.3. extra de calum. & hãc dicit eſſe cõmunem opinionem Alciat. in dicto cap.cum non ab homine, num. 110. Clar.in pract.crim.§.fin.quæſtio.67. in fine.

2 Sed contrariam ſententiam tenet Abb. in dicto capit.1. num.3. per illum tex.& in d.cap. cum non ab homine, num.4. Dec. nume.13. ad fin. poſt Barbat.ibi, colum.6.verſ.& dicit hoc,Diaz,qui de Vicario Epiſcopi loquitur in pract. crim.cano. cap. 126.in princ. & num.3. & 4.& hanc obſeruare coẽm conſuetudinem dicit Foller.in pract.crim.cano.3.par. iud. tit. & ſi confeſſi, aut conuicti, num.15.& 16.Clar. dicta quæſtione 67. in fine.

Probatur hæc ſentẽtia tum in dicto cap.1. tum etiam in cap. hi,qui. 3.quæſti.4. cum glo.in ver.in exilio, & in cap. cum beatus, 45. diſt. & in cap.ſynodo, 63. diſt.cap. felicis, de pœn. & c. accedens, extra de reſtit. ſpol. cum cæteris ſimilibus citatis per Doctores ſuperius allegatos.

Nec aduerſantur tex.in d.ca.cum non ab homine, & in dicto cap.2.de cler. excommun. min. quia loquun-
3 tur, quando quis traditur curiæ ſeculari, quo caſu eccleſia ſolet interdicere, ne moriatur,cap. nouimus, ext.de verborum ſignific. & iſto reſpectu de exilio loquuntur, vt mortem exilio excludant, non autem, quod iudex eccleſiaſticus exilium imponere nequeat, prout etiam ſic declarat Dec.in dicto cap. cum non ab homine,num.13.Aliter etiam reſpondet Abb. in dicto cap.2. num.4. quod cum epiſcopus de facto pœnã exilij imponere non poſſit, inuocat auxilium brachij ſecularis, ſicut re-
4 gulariter poteſt, vt in capitulo primo de offic. ordin. & tradit latè Couar. libro pract. quæſtio. capitulo decimo, Pau. Fuſc. tract. de viſitat. & reg. eccl.cap.32. num. 10.libro 2.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi non poteſt reuocare clericum ab exilio.*

2 *Princeps ſolus, & non alius dare poteſt licentiam reuertẽdi miſſo in exilium.*

3 *Epiſcopus, vel eius Vicarius, poteſt dare licentiã exuli reuertendi ex iuſta caſa.*
Declaratur, nu. 4.

5 *Clericus miſſus de facto in exilium per Vicarium Epiſcopi, poteſt per eundem reuocari.*

QVAESTIO CLVI.

Qvid autem è conuerſo? an Vicarius epiſcopi reuocare poſſet clericum ab exilio, in cuius pœnam damnatus fuit? Videtur enim non poſſe, ſecundum Præpoſ. in cap.
1 in primis,per illum tex.2.quæſtione prima, ea ratione ſecundum eum, quia ex quo legitimè eſt miſſus in exilium, non poteſt inferior ſuper iſtis gratiam facere, argumen. tex. in cap. cum te, vbi Canoniſtæ, extra de ſent. & re iudic. facit tex. in l. relegati, in fine,vbi Bart.ff.de pœn. notat, quod miſſo in exilium ſolus Princeps, & non alius,poteſt dare licentiam reuertendi, latè comprobat 2

2 bat Franc. Marc. quæſtio. Delphin. 353. parte ſecunda, & huiuſmodi argumentis in Vicario epiſcopi firmat hanc partẽ Diaz in pract. crim. cano.c.126.in fi. Foller. pract. crim. cano.3.par. iud.tit.& ſi confeſſi, aut conuicti ſunt,nu.121.& 122.

Declaratur, niſi adſit iuſta cauſa reuertendi, quia tunc epiſcopus, vel
3 eius Vicarius dare poteſt licentiam reuertendi, Diaz.d.c.126.in fi. poſt Bart.in d. l. relegati. quæ autem ſit iuſta cauſa reuertendi, reſidet in arbitrio ipſius iudicis, ſecundum ea, quæ ſcribit Menoc.de arbit.lib.2.caſu 140. Et ſecundum huiuſmodi arbitrium videmus quotidie Epiſcopos, & eorum Vicarios facere gratiam de pœnis exilij, quemadmodum de alijs, nulla habita differentia.

Subdeclaratur, vbi adeſſet ſpeciale
4 mandatum epiſcopi, aut verba in inſtrumento Vicariatus importantia ſpeciale mandatum, ſecundum notata de Vicario imperij per Felin. in d.c.cum te,nu.15.poſt Bal. in l.2. num. 14. C. de pedant. iud. Ancar. conſi. 331.

Secundò declaratur, niſi clericus eſſet de facto miſſus in exilium per Vicarium, tunc enim poſſet per eundem iudicem reuocari, Diaz in dic-
5 to cap. 126. in fi. poſt Præpoſ. in d. cap.in primis, Bal. & Iaſ. in l.ſi pacto,quo pœnam.C.de Pac. ſcribit latè Vant. tracta.nullit. titu. quid ſit nullitas,num.17.

SVMMARIVM.

1 Delicta perſonarum eccleſiaſticarum, quæ ob illorum atrocitatem deponuntur, & traduntur curiæ ſeculari, quæ ſint, remiſſiue tamen.

2 Depoſitio quotuplex.

3 Depoſitio verbalis, quæ ſit.

4 Depoſitio actualis, ſiue degradatio clerici, quæ.

5 Degradãdi forma, & modus, qui, remiſſiue, & nu.11.

6 Depoſitio verbalis eſt ordinis epiſcopalis.

Contra, nu.8.

7 Vicarius generalis epiſcopi non poteſt aliquem deponere ab ordine.

8 At contra, ſi adſit mandatum ſpeciale.

Declaratur, nu.9.

10 Degradatio actualis, & ſolemnis, qualiter fiat.

12 Degradans clericum, quomodo pronunciare debeat, vt degradatus tradatur curiæ ſeculari.

13 Iudex ſecularis in crimine merè eccleſiaſtico tenetur ſtare proceſſui iudicis eccleſiaſtici, non autem in crimine communis fori.

14 Crimina cõmunis fori quæ ſint, remiſſiue.

QVAESTIO CLVII.

ET quia non nunquam tam grauia delicta à perſonis eccleſiaſticis committuntur, vt ob eorum atrocitatem è ſacris ordinibus deponãtur & curiæ tradantur ſeculari,
1 c.tuæ de pœn. Specul. in titu.de acc. §.52.Abb.in c.cum non ab homine, col.8.& ſequ & in capitu.at ſi clerici.§.de adulterijs,extra de iud.Maran.

ran.de ord.iud.4.par.11.diſtin.titu. de Iudic.ſecul.vel ecc.num.71.Diaz in practi. crimina.cano.c.127.nu.7. & ſequen.&.c.132.& 133.Iul.Clar.in practi. crimina. §.fi.quæſt.36.verſicu.ſcias etiam,cum ſeq.Conc.Trid. c.4.ſeſſ.13.

Quæro igitur,an Vicarius Generalis epiſcopi poſſit clericum deponere;& pro intellectu huius quæſtionis aduertendum cenſeo, duplicem eſſe depoſitionem.Nam alia eſt ver-
2 balis, & alia actualis. Verbalis eſt, quando epiſcopus pronunciat ſententiam contra clericum, per quam
3 priuat illum ordinibus clericalibus, & hæc propriè loquendo appellatur depoſitio,licèt quandoque à Doctoribus dicatur degradatio. Actualis verò depoſitio, quæ propriè à Doc-
4 toribus appellatur degradatio, eſt, quando clericus non modò priuatur per ſententiam,ſed etiam perſonaliter, & actualiter degradatur, exuitur & ſpoliatur ordinibus eccleſiaſticis,capit.degradatio,vbi Doct. de pœn. in ſexto,Abb. in c. qualiter & quãdo,lo ſecondo,num.10. extra, de accuſ.Iul.Clar.in pract. cri.q.74. in princi.poſt alios ibi citatos, & in
5 ſpecie Foller. qui ponit modum, & formam degradandi ſacerdotes verbaliter,& realiter,in pract. crimina. cano.tertia par.iud.titu.& ſi confeſſi & conuicti,num.15.& 16. Lancellott. Inſti. iur.cano.in rub.de depoſ. ſeu degrada.cum glo.& in princi. & §.1.Conc.Trid.dicto c.4.ſeſſ.13.Menoc. de arb. Iud. lib. 2. cent. 5. caſu 415.per totum.

Vbi ergo quæritur,an verbalis depoſitio fieri poſſit per Vicarium.Du
6 bium facit, quia plerique dicunt, hanc eſſe ordinis epiſcopalis, vt per glo.in c.tranſmiſſam,in ver.de dotalibus, vbi Abb. refert quinque opiniones diuerſas Canoniſt. in c. non poteſt,de reg.iur.in ſexto,& in capitu.2.de pœn.in 6.Specul.titu. de accuſ.in ver.degradatur,& ea,quæ sũt ordinis epiſcopalis,perfici non poſſunt per Vicarium,vt dixi ſupra hoc eodem libro quæſt. Et Vicarium generalem epiſcopi non poſſe aliquem
7 ab ordine deponere,ſed tantũ amouere à beneficio, dicit Franc. in capitu.licèt,in glo. prima, in fine,verſicu.de iure tamẽ,& colum.ſecunda, verſicu.in ea glo.dicitur,non in omnibus,& colum.fi.verſi.aduerte.Gemin.num.7.poſt Ancar.nu.2.& Lap. de off.Vic.in 6.

Ita quòd ſi vicario concedat capitulum ſede vacante, quòd omnia poſſit excepta collatione beneficiorum, non poterit adhuc deponere clericos. Paui. in tract.de off. & poteſt,ca.ſede vacan.2. par.prin.q.10. nu.18.poſt Lapum ibi citatum, eandem concluſionem probat Lancellot. in §. 1. cum ſequen. cum glo. in verſi.ſolus epiſcopus, Inſt.iur. cano. de depoſ. & degradat. Archid. in c. Romana,col.1.in fi.de appella. in 6. Ancar.rub.de reg.iu.in ſexto,cũ adductis per Pauinum d.q.10.num.18. ſibi contrarium, num.33.

Tamen Vicariũ ex mandato ſpe-
8 ciali epiſcopi poſſe etiam deponere clericum, dicit Bal. in l. aliquando, numero 8. ff. de offi. proconſ. & ita de conſuetudine ſeruari dicit Fran. in dicto ca.licèt in glo.prima,in fine Gemin. nume. ſeptimo,& pro Vicario

rio epiſcopi Peruſini, qui volebat deponere canonicum ob delictũ, quod patrarat, reſpondit Abb. conſilio vigeſimoquinto, in fine, volumine primo, Paui. dicta quæſt. 10. numero 33. Albert. in repe. cap. quoniam, q. 7. numero octauo, de hæret. in ſexto, tomo 5. poſt hæc ſcripta viſus. Et hodie ex decreto Concilij Tridentini in dicto cap. 4. ſeſſ. 13. cauetur, Vicarium epiſcopi ad verbalem depoſitionem deuenire poſſe cum aſſiſtentia Abbatum, vel aliorum conſtitutorum in eccleſiaſtica dignitate, & tradit glo. in d. §. 1. in ver. auctoritatem, Inſtit. iur. can. de depoſ.

9 Declaratur, vt procedat in Vicario generali, nõ autem in vicario foraneo, Paui. dicta queſtione decima, num. 33.

10 Actualis autem, & ſolemnis degradatio fit per ipſum epiſcopum ſeruatis hodie ſolemnibus, de quib. Concil. Triden. dicto ca. 4. ſeſſ. 13. vbi hæc omnia traduntur poſt tex. in dicto c. degradatio, vbi Archid. & tradit Menoc. dicta centu. 5. dicto caſu 415. numero 25. Lancellot. dicto §. 1. Inſt. de depoſ. & degra. Clar. dicta q. 74. verſ. ſed quæro.

11 Forma autem verbalis depoſitionis, & actualis degradationis ponitur in dicto cap. degradatio, de pœn. in ſexto, & in pontif. libro, fol. 189. & 190. ſic referente Clario in d. q. 74. in princip. ponit eandem Io. Viguer. inſtit. Chriſti. Theolog. titu. de ſacram. ord. ſub cap. de pœn. & cenſur. eccle. num. 197. remiſſiuè Menoc. dicto caſu 415. numero 24. Lancellott. dicto §. primo.

Facta autem ſolemni degradatione, ſeculari poteſtate præſente, de-
12 gradans pronunciabit, vt ſecularis iudex degradatum tãquam clericali priuilegio exutum recipiat puniendum in forum ſuum, vt formalibus verbis docet Lancellot. in dicto titu. de depoſ. §. clericus, ſubdens eccleſiam tunc debere intendere, vt citra periculum mortis in illum ſententia moderetur, de quo latè Doc. in cap. nouimus, de verbor. ſignific. Diaz in prac. crimin. cano. cap. 133. nume. 4. Boſſ. de foro compet. nu. 160.

An autem iudex ſecularis tenea-
13 tur ſtare proceſſui iudicis eccleſiaſtici, Clar. in pract. crim. §. fi. quæſt. 96. verſ. quæro etiam, dicit eſſe communem ſententiã, quòd in crimine merè eccleſiaſtico ſecularis tenetur exequi ſententiam eccleſiaſtici abſque alia cognitione, ſecus ſi crimen eſt communis fori, quia tunc non tenetur ſtare proceſſui eccleſiaſtico, ſed de nouo cognoſcere debet. Quæ autem ſint crimina fori communis,
14 ponit Clar. in dicta prac. crim. §. fin. quæſt. 37. per totum, & 18. caſus in ſpecie recenſet, Bertach. de epiſc. lib. 4. parte 2. titu. de poteſta. & aucto. epiſ. circa ſpir. à numero quinto, vſque ad 18. & tetigi ſupra hoc eodẽ libro, quæſt. 150. Et quoniam materia iſta non magis pertinet ad Vicarium epiſcopalem, quàm ad inquiſitorem, & alios iudices eccleſiaſticos, vt per Clar. in dicta quæſtio. 96. verſ. quæro, ideò ſat eſt, lectorem admonuiſſe, locaq; deſignaſſe, ex quib. ipſe quod in rem ſuam eſſe videbitur, poſſit depromere, more Tiraquel. in tracta. de vtroque retrac. in præfat. nu. 42. in fine.

SVMMARIVM.

1 *Iudices eccleſiaſtici in quibus caſibus punire poſſint clericos publicatione bonorum.*

2 *Vicarius epiſcopi ſine ſpeciali mãdato non poteſt confiſcare bona clericorum.*

3 *Confiſcatio bonorum non venit in generali commiſſione iuriſdictionis.*

4 *Vicarius generalis Papæ habet ius confiſcandi ſine mandato ſpeciali.*

Pandulphus Malateſta Vicarius ſummi Pontificis in Ciuitate Fani.

QVAESTIO CLVIII.

QVæri etiam ſolet, & in dubium reuocari, an iudices eccleſiaſtici imitando leges ciuiles poſſint punire clericos pœna amiſſionis bonorum, ex not. per Butr. in cap. quia diuerſitatem, extra de conceſſ. præb. quem refert Imo. col. 4. Felin. in cap. irrefragabili, §. cæterum, nume. 11. extra de offic. ord. ſcribit latè Diaz in pract. crimi. can. cap. 124. ferè per totum, vbi, num. 6. in fine, cum ſequ. dicit hunc articulum egere declaratione pontificia, firmans nihilominus licere iudicibus eccleſiaſticis ad legum imitationem punire clericos
1 bonorum publicatione in caſibus, in quibus laici eſſent puniendi, nulla habita ratione, ſiue mobilia ſint, ſiue immobilia, & ita communiter teneri dicit Clar. in pract. crimin. §. fina. quæſt. 78. verſ. quæro nunc, poſt Ancara. in capit. vergentis, numero vigeſimoprimo, extra de hære. & latè ſcribit Boer. deciſ. 263. per totam.

Ideò quæro nunc in ſpecie noſtra, an Vicarius epiſcopi poſſit in prædictis caſibus confiſcare bona clericorum. Et non poſſe, niſi adſit mandatum ſpeciale, probatur, tum quia Vicarius ex generali mandato non po-
2 teſt punire, cap. 2. vbi Doct. de offic. Vic. in 6. tum etiam, quia in generali commiſſione iuriſdictionis non ve-
3 nit ius confiſcationis bonorum, ſecũdum Bal. in l. Imperatores, in fi. ff. de off. præfec. vig. ſequitur illum Franc. Marc. q. Delphin. 613. num. 1. par. 2. poſt Alex. in l. 1. nu. 75. ff. de off. eius, Rom. conſ. 59. num. 2. vbi latè Mandoſ. in annot. in ver. poſiti, & in ver. reſeruata.

Declaratur, vt non procedat in vicario generali Papæ, in quem tranſit ius confiſcandi, abſque ſpeciali commiſſione, vt pro Pandulpho Malateſta Vicario ſummi Pontificis in Ciuitate Fani, reſpondit Roma. conſ. 59. nu. 2. cum ſeq.

SVMMARIVM.

1 *Eccleſia quales pœnas indicere poſſit.*

QVAESTIO CLIX.

HAbet etiam eccleſia alias pœnas imponere præter ſupradi-
1 ctas. Nã poteſt facere imprimi characterem in faciem, inducere ſeruitutem, damnare ad triremes, ad perpetuos carceres, ad perpetuum murum, inferre pœnam mitrationis, gabiæ, publicationis bonorum, detrudere in arctum monaſterium, interdicere aſſumptionem dignitatis, indicere priuationem dignitatis, mandare,

dare, vt mulieri, quæ habuerit duos viros, tondeantur veſtes, & abſcindātur crines, & publicè vituperetur, & alias quoque imponere pœnas etiam corporales citra ſanguinis vindictam, de quibus Hoſtien. in ſumma, titu. de pœn §. quas pœnas, Innoc. in cap. qualiter, & quando, lo ſecundo, numero 6. cum ſequen. de accuſat. apoſt. ad Felin. in capitulo ſecundo, in ver. pœnam, extra de calum. idem Felin. in cap. cum non ab homine, num. 8. extra de iud. Diaz. in pract. crim. cano. à cap. 123. vſque ad fin. Clar. in pract. crim. §. fin. q. 70. Foller. prac. crim. cano. 2. par. iud. tit. reperti culpabiles citentur, num. octauo, cum ſequentibus, & tertia parte, titu. & ſi confeſſi, numero 56. cum pluribus ſequen. Quas pœnas ſatis fuit quaſi tangere per indicem, ne videar proſilire extra cancellos Vicarij epiſcopalis.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi poteſt imponere clericis pœnas pecuniarias, & illas cameræ epiſcopali applicare.*
2 *Diœceſanus epiſcopus habet fiſcū.*
3 *At contra, quòd habeat cameram tantùm, num. 3.*
4 *Fiſcus quomodo differat à camera.*

QVAESTIO CLX.

Sicut etiam poteſt Vicarius epiſcopi imponere clericis pœnas pecu-
1 niarias pro delicto, & illas cameræ epiſcopali applicare, tāquam iudex eccleſiaſticus, cap. dilectus, extra de off. ord. & cap. ſi vos, 23. quæſtio. 5. & quamuis contrarium differendo ſuſtineat Paul. Fuſc. epiſcopus Sarnen. trac. de viſit. & regim. eccleſ. cap. 32. lib. 1. ſub rub. de pœnis pecuniarijs: tamen præcedens opinio affirmatiua eſt communis, vt teſtatur Abb. in cap. vt clericorum, num. 10. extra de vita, & honeſt. cler. Clar in prac. crimin. §. fi. quæſt. 80. verſ. in hac autem.
2 Nam diœceſanus Epiſcopus habet fiſcum, glo. in ca. quia diuerſitatem, extra de conceſſ. præb. Aufrer. deciſ. Toloſ. 229. qui de procuratore fiſcali loquitur Archiepiſcopatus Toloſæ, refert illum Franc. Marc. quæſtio. Delphin. 339. num. 12. & poſt Card. in cap. 1. §. 1. de hæret. Felin. cap. excommunicamus, eo. tit circa principium, & hanc ſententiam omnes tenere dicit Foller. pract. crim. cano. 2. par. iud. titu. de nunc. fac. numero 14. & numero 16. quòd fiſcalis* promotor Vicario aſſiſtit, eiuſque curiæ in cauſis fiſcalibus, & in Miſcellan. nume. 14. hanc eandem communem, & veriorem dicit Diaz in pract. crimin. cano. cap. 124. & 134. & moribus receptam, & frequentiſſimo vſu comprobatam dicit Couar. libro ſecundo variarum reſolut. cap. 9. numero nono, Clar. dicto §. fin. quæſt. 80. dicto verſ. in hac, firmans ex alijs ita ſeruari de conſuetudine, cum declaratione tamen, de qua per Diaz. in dicto cap. 9. num. 10. Cucc. Inſtit. iur. cano. de epiſ. num. 75. dicens de generali cōſuetudine dari epiſcopo procuratorem, & aduocatum fiſcalem. Hanc eandem generalem conſuetudinem latè proſequitur Carauit. ſuper ritu 17. num. 11. vſque ad finem, & illam extendit in quolibet alio habente

*for. procurator.

bente

bente iuriſdictionem quaſi epiſcopalem, poſt Imo. in dicto cap. quia diuerſitatem, numero decimo, in fin. extra de conceſſ. præben.

3 Quamuis in puncto iuris diſputando ſuſtinere conetur, quòd eccleſia vniuerſalis habeat fiſcum, epiſcopus autem Cameram tantùm, cui pœnæ applicentur, eam conſtituens differentiam inter fiſcum, & cameram, vt fiſcus habeat nonnulla priuilegia

4 hypothecæ, prȩſertim tacitæ, camera verò non, iuribus, & rationibus, de quibus ibi per eum, quȩ ſupremis tantùm labijs deguſtaſſe ſat erit, cum non ſint propria huius materiæ loca.

SVMMARIVM.

1 Hæreſis in cauſa qualiter procedatur.

2 Hæreſis in cauſa exprimuntur nomina accuſatoris, & teſtium coram epiſcopo, vel eo abſente coram eius Vicario.

Ampliatur, nu. 4.

Declaratur, nu. 5.

Subdeclaratur, nu. 9.

3 Inquiſitor hæreticæ prauitatis de conſilio epiſcopi, ſiue eius Vicarij ad hæretici cõdemnationem procedere debet, & qualiter.

6 Capitulum ſede vacante non ſuccedit in conſilio epiſcopi requiſito in aliquo actu.

7 Eſt tamen ſucceſſor Epiſcopi, & maiora poteſt, quàm eius Vicarius.

QVAESTIO CLXI.

Sed quid in cauſa hæreſis? Tu ſcis, quòd in ea ꝓceditur ſimpliciter, 1 & de plano, nec dicta teſtium publicantur, vbi periculum imminet graue in publicatione, ca. vt inquiſitionis, & cap. fin. c. in fide, cap. accuſatores, §. licèt, ca. ſtatuta, §. iubemus, de hære. in ſexto, & in extrauág. comm. in prima, quæ incipit, ex eo, Lancell. in §. plura, cum gl. in ver. proceſſum, Inſtitu. iur. cano. de hæret. ſed ſecretò, quando proceditur coram inquiſitore, nomina accuſatoris, & teſtiū exprimuntur coram epiſcopo, vel eo

2 abſente coram eius Vicario, & de ipſorum conſilio ad condemnationem

3 proceditur, dicto §. iubemus, & cap. vt commiſſi, §. ſi priuandi, eo. tit. firmat Couar. lib. 3. variarum reſolut. cap. 10. numero tertio, ad finem, poſt Alciat. in cap. quod ſedem, num. 77. extra de off. ordi. Boſſ. de foro competen. num. 160. dicens, quòd inquiſitor cum Vicario epiſcopi non condemnat hæreticum ad mortem, ſed declarat hȩreticum eſſe.

Quæro, an talis expreſſio nominū

4 accuſatoris, & teſtium, fieri poſſit coram Vicario non habente ad id ſpeciale mandatum, ſed generalem tantùm commiſſionem; & poſſe fieri, tradit Archid. in cap. licèt, in ver. transferatur, de off. Vicar. in 6. probat Alciat. in dicto cap. quod ſedem, numero 77. Couar. dicto cap. 10. nume. 3. & in capitulo ſede vacante, & eius Vicario, Panin. tract. de off. & poteſta. cap. ſede vacan. 1. par. princ. q. 10. num. 24.

Declaratur huiuſmodi concluſio, vt

5 vt procedat epiſcopo abſente, ſecus eo præſente, glo. in dicto c. ſtatuta, §. iubemus, in ver. abſente, & ibi Doct.

6 Quibus ſuffragatur hæc ratio. Nam capitulum ſede vacante nō ſuccedit in conſilio requiſito per epiſcopum in aliquo actu, ſecundum Abb. in ca. cum olim, colu. pen. verſ. nono, extra de maior. & obed. per tex. in cap. vnico, ne ſede vac. in 6. & tamen dicitur epiſcopi ſucceſſor, & eſſe maioris po-

7 teſtatis, quàm Vicarius epiſcopi, vt de primo tradit Feder. de Sen. conſ. 30. num. 3. poſt glo. in cap. vnico, de maior. & obed. in 6. quod pro regula ponit Abb. in capit. cum olim, in primo not. extra eo. hanc etiam eſſe communem regulam, ſcribit Roma. conſ. 506. num. 13. in fine, vbi etiam Mandoſ. apoſt. in ver. 1. Burſat. conſ. 108. num. 25. in primo. Et de ſecundo idem Feder. dicto conſil. 30. numero 3. quem ſequitur Dec. in cap. quoniam Abbas, num. 15. verſ. & videmus, extra de off. deleg. Paul. dicto tract. de poteſta. cap. ſede vacan. par. 1. q. 2. nu. 2.

Subdeclaratur, niſi fieret expreſ-

8 ſio iſta coram officiali epiſcopi tanquam coram perſona honeſta, & iure perita, dicto §. iubemus, cap. ſtatutum, in ver. aliquibus alijs perſonis, cum glo. in dicto verſic. abſente, vbi Doct.

Secundò ſubdeclaratur, niſi talis expreſſio præſente epiſcopo fieret coram Vicario de conſcientia eiuſ-

9 dem epiſcopi, vt ſentire videtur glo. in dicto verſicu. abſente, faciunt in propoſito dicta per Abb. in capit. ſignificaſti, ſecundo notabili, extra de off. ord. Io. And. in cap. nullus, §. inferiores, in verbo, remotis, in fine, de temp. ord. in 6. Rolan. conſ. 4. nume. 19. in primo.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi quando dare poſſit conſilium inquiſitori hæreticæ prauitatis in condemnatione hæretici.

QVÆSTIO CLXII.

Dixi in proxima quæſtione præcedenti, quòd inquiſitores hæreticæ prauitatis debent condem-

1 nare hæreticos de conſilio epiſcopi, vel eius Vicarij, ipſo epiſcopo abſente, & de conſilio eorundem punire defenſores hæreticorum, & receptatores ſub pœnis, de quibus in capitu. vt commiſſi, §. puniendi, de hæretic. in ſexto.

Modò quæro, an Vicarius abſque mandato ſpeciali epiſcopi dare poſſit huiuſmodi conſilia inquiſitori; & ſatis eſſe generalem commiſſionem, tradit Archid. in c. licèt, in ver. transferatur, de off. Vic. in 6.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi an poſſit requirere magiſtratus ſeculares, vt iurent facere obſeruari conſtitutiones contra hæreticos.

QVÆSTIO CLXIII.

Rurſus ex generali commiſſione habet Vicarius epiſcopi auctoritatem requirendi Poteſtates, & Rectores Ciuitatum, ſeu gubernatores, vel alios ſuperiores, ſeculares, quocunque nomine cenſeantur, vt iurēt obſeruare, & facere obſeruari conſtitu-

ſtitutiones editas contra hæreticos, ca.vt officium, §.fin. vbi Gemin. & Franc.de hæret.in 6. Archid. in cap. licèt, in ver. transferantur, de offic. Vic. in ſexto.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi compellere poteſt eccleſiaſtica cenſura magiſtratus ad exhibendum ſibi ſtatuta facta contra ſanctum officium Inquiſitionis.*

2 *Vicarius epiſcopi quando priuare poſſit magiſtratus eorum officijs, & illos inhabilitare.*

QVAESTIO CLXIIII.

ET eandem auctoritatem habet vicarius epiſcopi compellendi eccleſiaſtica cenſura magiſtratus ad
1 exhibendum ſibi ſtatuta facta ad impediendum, vel retardandum ſanctũ officium Inquiſitionis contra hæreticos, vt reuocent, vel moderent eatenus, ne impediatur proceſſus, vel aliquatenus retardetur, c.ſtatutum, el 2. de hæret.in 6. Archi. in cap. licèt, in princ. de offi. Vica. lib.6. Dec. in cap. conſuetudinis, in fin. extra de conſuet.

Sicut etiam priuandi officijs dic-
2 tos magiſtratus, & illos inhabilitare, ſi illi obedire recuſent in concernentibus fidem, cap.vt officium, §.fi. vbi Gemin. num.3. Franc. in vlt. notab. de hæret.

SVMMARIVM.

1 ***Vicarij Poteſtatum poſſunt concedere repreſalias.***

Vicarij epiſcoporum ex mandato ſpeciali.

2 ***Vicarius epiſcopi an habeat merum, & mixtum imperium, & iuriſdictionem.***

QVAESTIO CLXV.

ET quoniam Vicarij Poteſtatum, qui habent merum, & mixtum imperium, & iuriſdictionem, conce-
1 dere poſſunt repreſalias, teſte Bal. in l.ſi cum te. §.ſed omnino, num. 4. C. ne fil. pro pat. vbi apoſt. in ver. quis magiſtratus, ſequitur illum Bertach. in tract. de epiſc. par. 6. lib. 4. titu. de Vicar. epiſco. num. 10. putarem hoc
1 idem vicario epiſcopali eſſe permiſ-
2 ſum ex mandato ſpeciali, quia & is habet merum, & mixtum imperium, & iuriſdictionem, cap. ſi quis epiſcopus, vbi glo. prima, 1. quæſt. 8. & c. de perſona, 11. quæſtio. prima, Docto. in capitu. cum contingat, extra de foro competen. Iaſ. in l. imperium, numero 18. vbi alij, ff. de iuriſd. omn. iud. Abb. in c. quod ſedem, num. 4. 5. 6. 7. & ſequ. de off. ord. & dixi ſupra, hoc eodem lib. q. 1. in fi.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi poteſt inquiſitum abſoluere abſque mandato ſpeciali, & num. 4.*

Contra, num. 2.

Declaratur, num. 5.

3 ***Condemnare qui non poteſt, non** poteſt etiam abſoluere.*

6 *Abſolutus à crimine non commiſſo, babet exceptionem rei iudicatæ, nec amplius contra eum procedi poteſt.*

7 *Abſolutus à crimine non probato, poteſt iterum inquiri, nec illi competit exceptio rei iudicatæ.*

QVAE-

QVAESTIO CLXVI.

Dictum fuit ſupra, quòd vicarius generalis epiſcopi non poteſt punire aliquem ſine mandato ſpeciali. Quæro è contra, an abſoluere poſ
1 ſit inquiſitum? Partem in hac quæſtio. affirmatiuam tenuerunt Maria. in c. qualiter, lo 2. q. 5. art. 14. extra de accuſat. quem refert, & ſequitur Fel. in cap. non poteſt, col. 4. nume. 5. extra de re iudic. Dicens, quòd licèt Vicarius epiſcopi ex generali mandato non poſſit punire, tamen ſicut poteſt inquirere abſque mandato ſpeciali, ſecundum Io. Monac. Lap. & Gemin. in cap. licèt, num. 4. Ancara. num. 2. Franc. col. 1. in princ. in prima limit. de off. Vicar. in 6. Rota deciſ. 2. aliàs, 66. vbi apoſtil. Papaz. tit. de off. Vica. in no. Diaz. in pract. crimin. cano. cap. 4. nu. 5. Menoc. de arb. iud. lib. 1. q. 43. nu. 27. ita poteſt abſoluere inquiſitum, etiam abſq; alia relatione ad ſuperiorem, ſubdẽs hoc eſſe dictum peregrinum, & nũquam obliuiſcendum.

Sed contrariam ſententiam tenet
2 Ripa in l. qui condemnare, col. 3. nume... ff. de re iudic. vbi refert Maria. & Fel. in locis ſuperius citatis, & eorum ſententiam impugnat ea ratione, quia Vicarius epiſcopi prohibetur condemnare crimino ſos ex defectu poteſtatis, non autem in fauorem inquiſiti, per tex. in cap. licèt, de off. Vic. in 6. Vnde ſicut Vicarius caret poteſtate condemnandi, ita etiã carere videtur poteſtate abſoluendi, per regulam, l. nemo, qui condemna-
3 re, vbi Dec. & Cagno. ff. de regul. iuris, quam multis extollit Menoc. lib. 1. de arb. iud. q. 43. num. 25. non diſſentiens, num. 27. à Ripa in loco ſuperius relato, & impugnans Mari. & Felin. in locis præallegatis ea ratione, quia iuriſdictio in cap. penult. de offi. Vicar. in 6. eſt limitatè conceſſa Vicario, cum illi cognitio cauſarum mandata fuerit, non autem deciſio cauſarum criminalium, & ideò ad abſolutionem non videtur extendenda, ſecundum regulam ſupradictam, & hanc ſententiam defendit latè Foller. pract. crimin. cano. 3. par. iud. tit. vel abſoluantur, in fine, ea ratione, quia ſi abſolutio illi permitteretur, fruſtratoria eſſet relatio facienda epiſcopo.

Sed præcedentem affirmatiuam defendit Diaz. in pract. crim. cano. d.
4 cap. 5. num. 5. in illis tamen terminis, in quibus loquitur deciſio Rotæ 66. ſuper qua Maria. & Felin. fundãt eorum intentionem, hoc eſt, quòd ſicut Vicario permittitur facere inquiſitionem ad effectum remittendi culpabiles inquiſitos ad epiſcopum, ſecundum Rotam dicta deciſ. 66. cũ cæteris ſuperius adductis, eodem modo poterit abſoluere inquiſitos ad effectum remittendi illos ad epiſcopum, ſi fuerint inuenti culpabiles, & ſic intelligendo ceſſat regula dictæ l. nemo, qui condemnare, ſecundum Diaz. in dicto cap. 5. nu. 6. negatiuã verò declarat eſſe veram, vbi Vica-
5 rius abſolueret inquiſitum à crimine, & ſecundum eandem declarantur dicta per Ripam, & Menoc. in locis ſuperius adductis, non autem, ſi abſolueret inquiſitum non à crimine, ſed ab inquiſitione, ad effectũ tranſmittendi illum puniendum ad

Digitized by Google

epiſcopum,ſi fuerit culpabilis inuentus,ſicut fuit dictum ſupra,procedere partem affirmatiuam. Et hanc diſtinctionem crederem eſſe recipiendam,quia conciliat vtramque partẽ, & illã cõfirmo ratione,præter alios, apud me ſatis concludenti. Nam vbi reus inquiſitus abſoluitur ab inquiſitione ad effectum tranſmittendi illum ad epiſcopum,ſecundum primã partem,non videtur abſolutus ſimpliciter, & diffinitiuè, ſicut quando abſoluitur à crimine non commiſſo, prout loquitur ſecunda opinio, quia
6 in primo caſu non obſtat exceptio rei iudicatæ, quemadmodum in ſecundo,ſed iterum inquiri poteſt, ſecus in ſecundo,vt per Bart. in l. 2. ff. vi bon.raptor.Boſſ.tit.de ſenten. nu. 77.Clar.in pract.crimin.§.fin. q.57. verſ. hæc quidem, & verſ. ſeq. referens veram eſſe concluſionem, & ab omnibus approbatum, quòd quando quis eſt abſolutus à crimine non commiſſo, competit exceptio rei iudicatæ, nec poteſt amplius contra eum procedi, ſecus ſi abſolutus eſſet
7 à crimine non probato, poſt Foller. in pract.crim.cano. fol. 302. num.3. & ideò non eſt mirum,ſi Vicarius de poteſtate ordinaria poterit abſoluere inquiſitum ad allegatum effectum tranſmittendi illum ad epiſcopum, puniendum,vt in prima parte, licèt prohibeatur punire ipſum, non autem poſſit abſoluere diffinitiuè, vt in ſecunda.

SVMMARIVM.

1 *Iuramentum purgationis quando deferatur.*
2 *Eſt meri imperij.*
Nec deferri poteſt à vicario ſine mandato ſpeciali.
3 *Vicarius ſine ſpeciali mandato non poteſt exercere merum imperium.*

QVAESTIO CLXVII.

CVmque in eccleſiaſticis curijs frequenter obſeruari ſoleat forma iuramenti purgationis, quando accuſator non probauit, etiã ſi reus nihil probauerit, nec adſint indicia ad torturam contra ipſum reum, vt per Soc.in l.ait Prætor,in princ.verſic.circa ſecundum, de iureiur. Bertac.de epiſco.lib.4.par.1. tit.de vic. epiſc.num.12.in fine,& latè traditur in ſecunda,quæſt.5. per totum,Clar. in pract.crim.§.fin. quæſt.63.verſic. ſolet etiam.

Ideò quæro, an Vicarius epiſcopi reo deferre poſſit huiuſmodi iuramentum; & non poſſe ſine mandato ſpeciali,probatur ea ratione, quia
2 iſtud iuramentum eſt meri imperij, Specul.titu.de iur.om.iud. in ver. ſecundum canones, Bertac. de epiſco. dicto titu.de vic.epiſc.num.12.in fi. ea verò, quæ ſunt imperij meri, non
3 poſſunt expediri per Vicarium ſine ſpeciali epiſcopi mandato, capit. 2. vbi Doct.de offi.Vic.in 6. & dixi ſupra hoc eodem lib. q.56.

SVMMARIVM.

1 *Gladius excommunicationis eſt neruus eccleſiaſticæ diſciplinæ.*
2 *Excommunicatio eſt actus iuriſdictionis epiſcopi.*
3 *Vicarius epiſcopi, & quilibet iudex eccleſiaſticus, excommunicare poteſt.*

Am-

Digitized by Google

Ampliatur, nu. 5. 6. & 7.
Declaratur, num. 8.
Vicarius Archiepiſcopi quando excommunicare poßit ſuffraganeos.
4 *Iuriſdictio ſine coërctione, nulla eſt.*
8 *Vicarius Epiſcopi quando poßit excommunicare iudices, & Dominum temporalem.*
9 *Iuriſdictio Vicarij epiſcopalis ſine facultate excommunicandi eſſet nulla in effectu.*

QVAESTIO CLXVIII.

1 AT neruus eccleſiaſticę diſciplinæ eſt gladius excommunicationis, c. nemo, 2. q. 1. c. dilecto, de ſenten. exc. in 6. Concil. Triden. in c. 3. ſeſſ. 25.

Vnde quæro in propoſito, an Vicarius epiſcopi poſſit excommunicare? & quòd poſſit ea ratione probatur: nam excommunicatio eſt actus iuriſdictionis epiſcopi, c. cum ab ec-
2 cleſiarum, vbi glo. in ver. eccleſiaſtica ſententia, & ibi Abb. & alij, extra de off. ord. c. tranſmiſſam, vbi glo. & alij in ver. de dotalibus, extra de ele. glo. in dicto c. nemo, in ver. excommunicet, 2. q. 1. Couar. in cōment. c. alma mater, par. 1. §. 11. in princi. & ob vicem commiſſam mandatam eſſe facultatem excommunicandi, voluit glo. in dicto c. ab eccleſiarum, in dicto ver. eccleſia, in fine, Abb. & Felin. in c. ex literis, num. 4. de offi. de-
3 lega. Immò quòd quilibet iudex eccleſiaſticus poſſit excommunicare, etiam ſi ſit delegatus inferioris à Principe, & ab ipſo epiſcopo, probat tex. in cap. peruenit, 11. q. 1. & per illum tex. glo. in dicto capitulo, ex literis, in verſ. ſi ſubdelegatus; & ibi Abb. & alij extra, de offi. delega. glo. in dicto c. nemo, in ver. excommunicet, Abb. in dicto c. cum ab eccleſiarum, num. 4 & eſt communis opinio, vt teſtatur Couar. in d. c. alma mater, dicta par. 1. §. 11. num. 1. in fi. Nauar. in Manuali Confeſſ. c. 27. num. 5. & in terminis Vicarij epiſcopi, Bero. in rubri. numero 27. extra, de offic. delega.

Amplius etiam Vicarium Archiepiſcopi ſuſpendere, interdicere, vel excommunicare poſſe Epiſcopum ſuffraganeum nondum cōſecratum, aut etiam conſecratum, Archiepiſcopo abſente, ſcribunt Archidia. & Domin. in cap. 1. §. fi. per illum tex. de off. ord in 6. Fel. c. eam te, col. 2. circa medium, de reſcrip. Cucc. Inſt. iur. cano. de conſecr. epiſ. num. 6. lib.
4. Alioquin Vicarius epiſcopi non diceretur habere iuriſdictionem, cū
4 iuriſdictio ſine coërctione ſit nulla, l. 1. vbi Doct. ff. de iuriſd. om. iud. & in ca. cum contingat, extra, de foro compet. Abb. Imol. Fel. & alij in d. c. ex literis, & gladius excommunicationis dicitur neruus eccleſiaſticæ diſciplinæ, d. c. dilecto, cum alijs ſuperius citatis. Quod tamen falſum eſt, cum Vicarius habeat iuriſdictionem, & quidem ordinariam, vt dixi ſupra hoc eodem libro, quæſt. 55. ergo etiam non eſt verum, quòd Vicarius epiſcopi non poſſit excommunicare.

5 Ampliatur, etiam ſi Vicarius epiſcopi non eſſet ſacerdos, Abb. poſt Cald. in c. ab excommunicato, num. 16. extra, de reſcr. Paul. Borgaſ. tracta.

ſta.de irreg.& diſpenſ.fol.359.Brun. conſ.97.nu.10.lib.2.

6 Secundò ampliatur etiam in vicario capituli ſede vacante,cap.his qui in fi.extra,de maior.& obe. c. vnico, eo.tit.in 6. Rebuf.in prac. benef. tit. de deuolut.nu.63.

7 Tertiò ampliatur,vt tanquam ordinarius poſſit excommunicare iudices, & Dominum temporalem, qui ab eo moniti volunt negare ſacramentum pœnitentiæ damnatis ad mortem,illud petentibus,cle.1. de pœniten.& remiſſ. quem tex. in cap. ſede vacante, & eius vicario, citat Pauin.de offi.& poteſt.cap.ſede vac. prima par. princ.q.8.nu.5.

8 Declaratur,Vicarium epiſcopi excommunicare poſſe, non quidem principaliter,ſic puniendo crimina, & delicta,quia illa non poteſt cognoſcere,c.2. & ibi Doc. de offi.Vica. in 6. ſed incidenter, & in conſequentiam, ne ſit eluſoria ſua iuriſdictio,

9 quæ ſine illa nulla eſſet in effectu, vt declarat Bero. in rub. numero 27. & 28.extra de offic. delega. per tex. in capitu.præterea,& capitu.ex literis, extra eodem.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi quando poſſit excommunicatos denunciare Religioſos, & nu.2.

3 Parochus, vel alius ſacerdos, ſiue regularis, ſiue ſecularis, qui ſpõſos alterius parochiæ ſine illorũ Parochi licentia matrimonio coniungere auſus fuerit, ſuſpenſus manere debet arbitrio ordinarij.

QVAESTIO CLXIX.

Et eodem modo vicarius epiſcopi publicè denunciare poteſt excommunicatos illos Religioſos, qui 1 clericis,aut laicis ſacramenta extremæ vnctionis, vel euchariſtiæ miniſtrarunt,vel matrimonia ſolemnizarunt,non habita ſuper his presbyteri parochialis licentia ſpeciali, vel qui excommunicatos à canone,præterquam in caſibus à iure expreſſis, vel per priuilegia ſedis Apoſtolicæ conceſſis per ſtatuta prouincialia, aut ſynodalia promulgatis,abſoluere à pœna, & à culpa quęquam præſumpſerint,vt eſt tex.in clemen.1. in princi. in verſ. locorum ordinarij, vbi Abb.num. 22.de priuileg.

2 Declaratur, vbi Vicario conſtiterit de excommunicatione per citationem excommunicati,vel extraiudicialem informationem, Abb. in d. cle. 1. d.nu. 22.

Hodie autem parochi, vel alij ſacerdotes,ſiue regulares, ſiue ſeculares, qui ſponſos alterius parochiæ ſine licentia Parochi illorum matrimonio coniungere, aut benedicere auſi fuerint,etiam ſi id ſibi ex priuilegio, vel immemorabili conſuetudine licere contendant,ipſo iure tãdiu ſuſpenſi maneant, quamdiu ab ordinario eius Parochi, qui matrimonio intereſſe debeat,ſeu à quo benedictio ſuſcipienda erat, abſoluatur,vt in cap. 1.ſeſſ.24. apud Concil. Triden.in decret. de reform. matr.

SVMMARIVM.

1 Anathema qualiter differat ab excommunicatione, & nu.10.

2 Ana-

3 *Anathema quid, & nu. 3.*
4 *Anathematizati ſeparati ſunt à fraterna ſocietate, & à corpore Chriſti, quod eſt eccleſia.*
5 *Anathema qua ſolemnitate feratur, & qualiter etiam abſolutio, num. 6.*
7 *Anathama quando, & quibus imponatur.*
8 *Competit ſolis epiſcopis.*
9 *Vicarius epiſcopi anathematizare poteſt ſine mandato ſpeciali.*
11 *Sicut inferior ab epiſcopo habens epiſcopalem iuriſdictionem, de iure ſpeciali.*
12 *Anathematis ſolemnia hodie communiter non ſeruantur.*

QVAESTIO CLXX.

Dvbitari etiam poteſt, an Vicarius epiſcopi, ſicut abſque ſpeciali mandato poteſt excommunicare, ſimili etiam modo poſſit anathematizare. Et videbatur dicendũ non
1 poſſe, quia differt anathema ab excommunicatione, c. pe. §. notandum, & c. ſi. 3. q. 4. Abb. in c. cum ab eccleſiarum, num. 5. vbi apoſtilla Antonij Franc. & aliorum, extra de offi. ord. & in c. cum non ab homine, vbi Dec. num. 13. extra de iud. Eſt enim ana-
2 thema mortis æternæ damnatio, ca. nemo epiſcoporum, 11. q. 3. Archid. in c. Guiliſarius, 23. q. 4. Ant. Franc. ad Abb. in d. c. cum ab eccleſiarum, num. 5. & in rub. de ſent. excom. Fel. in c. 2. nu. 7. extra de excep. Dec. in d. c. cum non ab homine, nu. 13. Vbi, quòd dicitur anathema, ſuprema ma-
3 ledictio. Et anathematizati intelligẽdi ſunt non ſimpliciter à fraterna ſo-
4 cietate, vel etiam corpore Chriſti, quod eſt eccleſia ſeparati, d. c. ſi. 3. q. 4. & probatur in c. certum, 24. q. 3. Et ideò cum maiori ſolemnitate, quàm excommunicatio fertur ab epiſcopo circunſtãtibus ſibi duodecim ſacer-
5 dotibus, & candelis accenſis, quæ poſt publicationem ſententiæ proijciuntur, & pedibus conculcantur, & interdum candelæ extinguuntur, & proijciuntur tres lapides in ſignum maledictionis æternæ Dathan, & Abiron, & plus ſoluitur in hoc de ſigillo propter aggrauationem excommunicationis, c. debent, 11. q. 3. c. Engeltrudam, 3. q. 4. Fel. in rub. numero 3. extra de ſent. excom. Specul. tit. de ſent. §. vt autem, nu. 29. Franc. Marc. q. Delph. 855. nu. 2. par. 2. latius Couar. in comment. c. alma mater, par. 1. §. 8. num. 6. & 7. cum ſeq. vſque ad fin. Pau. Borgaſ. tract. de irreg. & diſpenſ. par. 6. q. 8. & ſeq. Prout etiam cum maiori ſolemnitate fertur ab-
6 ſolutio anathematis, vt legitur in ca. cum aliquis, dicta 11. q. 3. Abb. in d. c. cum ab eccleſiarum, nu. 5. Nec debet anathema imponi, niſi pro mortali crimine, & illis, qui aliter corri-
7 gi nõ patiuntur, c. nemo epiſcoporũ, 11. q. 3. apoſtilla, ad Fel. in c. 2. num. 7. extra de excep. & aduerſus proteruum, & maximum in rebellione contumacem, Couar. in d. ca. alma, §. 8.
8 Et competit ſolis epiſcopis, quamuis excommunicatio competat etiam Prælatis inferioribus, Dec. in d. cap. cum non ab homine, num. 13. de iud. glo. in princ. in ver. anathema, Inſtit. Lancellot. de ſent. excomm. Couar. d. §. num. 6. circa prin. Et ideò licèt Vicarius epiſcopi excommunicare poſſit abſque mandato ſpeciali, non tamen

tamen videtur poſſe anathematizare, tanquam malus ſit ex prædictis, quàm excommunicare, arg.ca.licèt, de off.vic.in 6.

Verior tamen videtur mihi contraria ſententia,quòd.ſ.Vicarius epi
9 ſcopi abſque ſpeciali mandato poſſit anathematizare. Nam certũ eſt, quòd anathema eſt in effectu excom
10 municatio, nec differt ab excommunicatione quoad vinculum, ſed quoad ſolemnitatem,ſecundũ Abb.Dec. & alios Canoniſtas,in d. c. cum non ab homine, nu. 13. & in dicto c.cum ab eccleſiarum,num.5.& idem Abb. in rep.c.ſi quis contra,num.52.extra de foro compet.Lancellot.in fi.prin. Inſt.iur.cano.de ſent. excom. Franc. Marc.d.q.855.in prin.par.2. Couar. d.§.8. in princ. & in fin.& num.6.in prin. Pau.Borgaſ.d.tract.de irregul. par.6.fol.mihi 324. Et cum excommunicatio ſit actus iuriſdictionis, c. cum ab eccleſiarum, vbi glo. in ver. eccleſiaſtica ſententia,& ibi Abb.& alij,in ver.de dotalibus,extra de ele. gl.in c.nemo,in ver. excommunicet, 2.q.1.Couar. in comment.dicti cap. alma mater,par.1.§.11. in prin. Dicendum eſt,quòd etiam Vicarius Epiſcopi poſſit anathematizare,ex dictis per Abb.in d. c. ſi quis contra, num.51.& ſeq.col.pen. quem refert, & ſequitur Fel.in d.c.1. nu.7. ad fin. extra de excep. Dum ſcribunt,quòd anathema competit etiam inferiori
11 epiſcopo habenti epiſcopalem iuriſdictionẽ iure ſpeciali:à fortiori itaq; competere debet Vicario, qui non ſolùm habet epiſcopalem iuriſdictionem,ſed eſt vna, & eadem perſona cum ipſo, & facit idem tribunal, & auditorium, vt ſæpiſſimè dictum fuit.

Ad contra reſponſio patet ex ſupradictis, quia non eſt differentia quoad vinculum inter anathema, & excommunicationem,ſed quoad ſo-
12 lemnia, quæ hodie communiter non ſeruari,teſtatur Abb.in rep. d.cap.ſi quis,num.52.

SVMMARIVM.

1 *Monitoriæ contra detinentes res alienas, aut ſcientes detineri, non aliter,quàm ab epiſcopo cõceduntur.*

2 *Regulariter autem tam ab epiſcopo,quàm ab eius vicario.*

QVAESTIO CLXXI.

FVit etiam in Concilio Tridentino,ſeſſ.25.cap.3. conſtitutum,ne
1 monitoriæ generales contra detinentes res alienas, aut ſcientes eſſe detentas ab alijs,vt niſi reſtituant, vel reuelent detentores intra certum tempus,ſint excommunicati,ab alio, quàm ab epiſcopo concederentur.

At regulam,quòd tam epiſcopus, quàm eius Vicarius illas decernere
2 poſſet,ponit Syl. nupt.lib. 3.verſ.monitoriæ,num.28.poſt Doct.in l.in ciuile,C.de furt.glo.Card.Lanfranc.& alij in clemen.diſpendioſam,in verſ. præmoniti, de iud. & alios cumulatos, quod ea ratione confirmatur, quia Vicarius epiſcopi excommunicare poteſt,vt ſcripſi ſupra hoc eodem libro, q. 167. Nec per iucluſionem epiſcopi excluditur eius Vicarius,qui facit idem tribunal cum ipſo,vt ſæpius dixi,& aliàs Conci.Triden.excludens Vicarium in c.6. ſeſſ. 24.

24. loquitur taxatiuè, & expreſsè, dicēs, quòd epiſcopis tantùm, non eorum vicarijs ſit permiſſum.

SVMMARIVM.

1 *Excommunicatus remitti debet ad ſuum excommunicatorem abſoluendus.*
2 *Condemnare qui poteſt, poteſt etiam abſoluere.*
Declaratur, num. 6.
3 *Vicarius epiſcopi poteſt abſoluere illum, quem excommunicauit.*
Ampliatur, nu. 4. cum ſeq.
Declaratur, nu. 9. cum ſeq.
8 *Iudex quilibet eccleſiaſticus, etiā non ſacerdos, nec ſubdiaconus, poteſt excommunicare etiam extra diœceſim, & num. 7. 8. & 12.*
Contra, nu. 11.
Declaratur, nu. 9. cum ſeq. & nu. 13. cum alijs ſeq.
9 *Abſoluens à culpa debet eſſe ſacerdos.*
10 *Sacerdos qui non eſt, poteſtatem non habet ligandi, & ſoluendi, in foro pœnitentiæ.*
11 *Vicarius epiſcopi, qui non eſt ſacerdos, ſanctè, & honeſtè faceret, ſi committeret ſacerdoti abſolutionē excommunicationis, & nu. 13.*
14 *Vicarius Epiſcopi non poteſt ſine ſpeciali commiſſione abſoluere excommunicatum, quando tantùm eſſet illi commiſſa ſententia excommicationis.*
15 *Vicarius Epiſcopi quando ex ſolo mandato ad excommunicandum non poſſit abſoluere excommunicatum, & nume. 16.*

QVAESTIO CLXXII.

SVcceſſiuè quæro, an vicarius epiſcopi poſſit abſoluere, ſicut excōmunicare. Et poſſe, ea ratione probatur. Quia excommunicatus ad
1 excommunicatorem ſuum remitti debet abſoluendus, ſecundem regulam c. paſtoralis §. præterea, vbi Fel. nu. 9. poſt Abb. & alios, extra de offi. ord. Inno. in c. prudentiam, num. 14. Fel. num. 19. extra de offi. deleg. & ille, qui poteſt condemnare, poteſt etiam abſoluere, l. 3. vbi Doct. ff. de
2 re iud. & conuertibilia ſunt abſoluere, & condemnare, nam qui poteſt vnum, poteſt etiam aliud, Ripa in d. l. 3. & poſt Archid. & Card. inferior, 21. diſt. Menoc. de arb. iud. lib. 1. q. 43. num. 3. & ſeq. ſubdens, ex tex. in c. verbum, de pœnit. diſt. 1. poteſtatem datam ad ligandum, eſſe quoque commiſſam ad ſoluēdum, quod placuit Innoc. in d. c. prudentiam, num. 14. extra de off. de leg. & hanc opinionem tenuit Anto. de Butr. in c. tua, de off. vic. quem refert apoſtilla ad Abb. in c. nuper, in ver. excommunicatus, circa medium, extra de
3 ſent. excom. & de Vicario epiſcopi, Card. in cle. 1. num. 19. de off. vic. ſcribit latè in propoſito Couar. in comment. c. Alma. par. 1. §. 11. numero 10.

4 Ampliatur idem in Vicario capituli ſede vacante, c. his qui, extra de maio. & obed. c. vnico, eod. tit. lib. 6. Rebuff. in pract. benef. tit. de deuolut. nu. 63.

Secundò ampliatur, vt abſolutio

extra

extra diœceſim, quia abſolutio eſt
5 voluntariæ iuriſdictionis, quæ ex-
tra prouinciam poteſt exerceri. l. 2.
vbi Bal. de off. proconſ. Iaſ. in l. fi. vbi
etiam alij. ff. de iuriſ. om. ind. Rota
deciſ. 5. de off. vic. in antiq. Boer. q.
30. Menoc. de arb. iud. lib. 1. q. 43. nu.
16. & 19. Vbi etiam adfert quam-
plures declarationes ad regulam di-
6 ctæ l. 3. ff. de re iud. quæ deſeruire vi-
dentur huic q.

Tertiò ampliatur, etiam ſi Vica-
7 rius Epiſcopi non ſit ſacerdos, Ab-
bas poſt Cald. in c. ab excommuni-
cato, nu. 16. extra de reſcrip. & in c.
tranſmiſſam, nu. 2. poſt Hoſt. extra
de elc. Io. Viguer. Inſt. Chriſt. Theo-
log. tit. de ſacram. ord. c. de his, qui
excommunicare poſſunt, num. 110.
Pau. Borgaſ. tract. de irregular. & di-
ſpenſ. fol. 359. nu. 4. Et ratio eſt, quia
excommunicatio eſt actus iuriſdic-
tionis, & à quolibet iudice eccleſia-
ſtico exerceri poteſt, etiam non ſa-
cerdote, vel diacono, nec ſubdiaco-
no, vt latè differendo ſcribit Couar.
in commen. d. c. alma. par. 1. §. 11. nu.
10. de ſenten. excom. Brun. conſi. 97.
nu. 10. lib. 2.

Declaratur hæc ampliatio, vt
procedat reſpectu pœnę, non autem
9 reſpectu culpæ; nam reſpectu culpæ
abſoluens debet eſſe ſacerdos, Abb.
in dicto c. ab excommunicato, num.
16. extra de reſcri. per tex. in cap.
omnis. de pœnit. & remiſſ. & in c. in
nouo. 21. diſt. Nec aliquis in foro pœ-
nitentiæ habet auctoritatem ligan-
di & ſoluendi, niſi ſit ſacerdos, di-
10 cto c. omnis, extra de pœnit. & re-
miſſ. c. cum ſatis, vbi Innoc. num. 2.
Abb. in prin. & num. 2. extra de offi.
ord. & idem Abb. in c. accedentibus.
in fi. extra de exceſſ. prælat. vbi Sap.
in apoſt. in ver. per ſolum epiſcopũ,
Oldr. conſi. 73. num. 7. Et ideò vbi
Vicarius non eſt ſacerdos, ſanctè &
honeſtè faceret, committere abſolu-
11 tionem ſacerdoti, qui abſoluat à pœ-
na & à culpa, ſecundum Abb. in dic-
to cap. ab excommunicato, nu. 16.
de mente Hoſt. ibi, & more Salua-
toris noſtri, qui nō curauit aliquem
pro parte, ſed in totum, quem addu-
cit in propoſito Abb. in loco præal-
legato, firmat Spec. in titu. de ſent. §.
vt autem. num. 36. Sylueſt. in ſumma,
in ver. Abſolutio. 1. no. 3. ver. quin-
tus. Henric. Botr. tract. de ſyno. par.
3. par. 5. nu. 12. Dicens, hanc opinio-
nem eſſe tutiorem, vt refert Couar.
in commen. dicti c. alma. dicto §. 11.
nu. 10. Quamuis diſputando conetur
multis argumentis cōtrarium ſuſti-
12 nere ex intentione, & Ioan. Andr. &
Henric. in cap. à nobis. colum. 3. de
ſent. excom. vbi etiam Card. opp. 2.
& Florent. 3. par. tit. 24. c. 77. prin.
Concludens, omnino abſolutionem
ab excommunicatione poſſe mini-
ſtrari ab habente iuriſdictionem,
etiam ſi is, nec presbyter, nec diaco-
nus ſit, nec ſubdiaconus. Sed præ-
cedentem declarationem videtur
13 quoque approbare Nauar. in Ma-
nual. confeſſ. cap. 27. nu. 14. de men-
te diui Thomæ, in 4. diſt. 18. ſum. An-
ton. 3. par. titu. 24. cap. 77. & Tabien.
in ver. abſolutio. Dicens, à ſola ex-
communicatione poſſe excommu-
nicatorem abſoluere, etiam non ſa-
cerdotem quoad forum cōſcientiæ,
ſola prima tonſura initiatum, non
autem abſoluere poſſe quoad forum
pœni-

pœnitentiæ, vbi abſolutio coniungitur cum peccatorum abſolutione, commodius tamen videri committere abſolutionē presbytero, à quo vt abſoluatur excommunicatus coram notario, & teſtibus, curare debet, vt cum oportuerit poſſit probare abſolutionem.

Secundò declaratur ſupradicta concluſio, niſi Vicario eſſet tantùm
14 excommunicationis ſententia delegata, quia tunc ſi excommunicat, non poterit abſoluere, niſi hoc in commiſſione dicatur, Borgaſ. tract. de irreg.& diſpenſ. par. 6. titu. de abſolut. à maiori excom. num. 29. poſt Goffred. in ſimili tract. citatum.

Tertiò declaratur, quando Vicarius haberet mandatum epiſcopi ad excommunicandum, tunc enim, ſi
15 in contumacia excommunicauit, abſoluere poterit, niſi eſſet commiſſa cauſa cum termini præfixione ad expediendum, & terminus eſſet elapſus, Paul. Borgaſ. dicto tract. de irregula.& diſpenſ. par. 6. tit. de abſolutione à maiori excommunic. num.
16 29. Alias enim extra huiuſmodi terminum Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato abſoluere non poterit excōmunicatum, vt probat Borgaſ. dicta par. 6. nu. 29. per tex. in c. ſi homo. 17. q. 1. & in c. in litteris, extra de offi. deleg.

SVMMARIVM.

1 Excommunicatus qualiter, & quando in abſolutione excōmunicationis debeat præſtare cautionem iuratoriam de parendo mandatis.

2 Abſolutionis ab excommunicatione forma qualis.

QVAESTIO CLXXXIII.

Porrò in abſolutione excommunicati cautio iuratoria de parēdo mandatis eccleſiæ recipiēda eſt, 1
c. ſuper eo. cum alijs ſeq. vbi Abb. & alij, extra de ſent. excom. & iterum Abb. in c. ad hæc, nu. 3. extra de appella. Et exhibenda eſt realis ſatiſfactio per excommunicatum, antequā abſoluatur, ſi offenſa fuerit manifeſta: ſi verò dubia, ſufficiet cautio cum pignore, vel fideiuſſore. c. ex parte, el primo, de verb. ſig. c. venerabilibus. §. 1. de ſent. excom. in 6. Doc. in c. qua fronte. de appella. latè Gouar. in comment. c. alma mater. par. 1. §. xi. nu. 10. de ſent. excom. in 6. Dicens, idem eſſe reſpondendum in excommunicato propter contumaciam. Nam ſi contumacia eſt manifeſta, non poteſt abſolui, niſi præmiſſa reali ſatiſfactione expenſarū, & præſtita ſufficienti cautione de ſtando in iudicio, ſed ſi contumacia non eſt manifeſta, abſolutio fit præſtita tantùm ſufficienti cautione. d. c. venerabilibus. §. 1. d. c. qua fronte, & ibi gloſ. quam communiter ſequuntur ibi Doct. vt refert Gouar. d. §. xi. num. 1. ad medium, vbi declaratur, quando ſatiſfactio poteſt exhiberi. Et demum in abſolutione 2 dicitur pſalmus, & oratio, iuxta formam ca. à nobis, de ſent. excom. de qua Gouar. in loco iam citato, in ver. tertium.

SVMMARIVM.

1 Excommunicatus remitti debet ad excommunicatorem abſoluendus.

2 Ab-

2 *Abſoluere nemo poteſt, qui non poteſt condemnare, & nu.3.*
Declaratur, num.17.
4 *Excommunicatus ab epiſcopo, nõ poteſt abſolui, niſi à Metropolitano, vel Papa.*
5 *Princeps incipiendo cauſam cognoſcere, videtur eandem ſibi aduocaſſe.*
6 *Epiſcopus poteſt ſibi aduocare cauſam, & prohibere Vicario, ne ſe intromittat.*
7 *Vicarij iuriſdictio ſuſpenſa dicitur in cauſa per epiſcopum aduocata.*
8 *Epiſcopus committendo cauſam in ſpecie, derogat Vicario iuriſdictionem.*
9 *Condemnandi poteſtate ſublata, dicitur ſublata poteſtas abſoluendi.*
Declaratur, nu.17. & 18.
10 *Subdelegatus abſoluere poteſt excommunicatum per delegantem.*
11 *Suffraganei poſſunt abſoluere excõmunicatos à Concilijs prouincialibus.*
12 *Inferior quando abſoluere poſſit excommunicatum in ſtatutis Epiſcopi, remiſſiue tamen, nu.20.*
13 *Archidiaconus abſoluere poteſt excommunicatum ab epiſcopo.*
14 *Pænitentiarius abſoluere poteſt excommunicatum, etiam in caſibus epiſcopo reſeruatis.*
15 *Vicarius Epiſcopi poteſt abſoluere excommunicatum ab epiſcopo.*
Declaratur, nu.18. cum ſeq. & per totam quæſtionem.
16 *Intellectus, c. paſtoralis. §. Præterea, extra de off. ord.*

QVAESTIO CLXXIIII.

QVid autem, ſi epiſcopus aliquẽ excommunicauerit, an iſte excõmunicatus abſolui poſſit à Vicario? & videbatur dicendum non poſſe. Quia regula eſt, quòd ab excommunicatione lata ab l. homine, alius homo non abſoluit, ſed excom-
1 municatus ad ſuum remittitur excommunicatorem, quam regulam ſumit Feli. ex c. Paſtoralis, vbi idem, num.9. poſt Abb. extra, de offi. ord. & idẽ Abb. in c. ſi quis contra, in prima lectu. nu.25. & in ſecunda, nu.30. extra, de foro compet. Innocen. poſt glo. in capitulo, prudentiam, numero 14. Feli. num. 19. Abb. in §. ſi verò, in fi. num. 10. extra, de offi. deleg.
2 Et quia ſicut is, qui condemnare poteſt, abſoluere poteſt, ſic nemo
3 abſoluere poteſt, qui condemnare non poteſt. l. nemo qui condemnare, vbi Dec. & Cagnol. ff. de reg. iur. & hanc regulam multis extollit Menoc. de arb. Iud. lib. 1. q.43. num.25. cum ſequen. Couar. in comment. c. alma mater, par. 1. §. 11. num. 10. de ſent. exc. lib.7. & ideò cum Vicarius non excommunicauerit, ſed Epiſcopus, non videtur quòd Vicarius abſoluere poſſit, ſed epiſcopus, cum ad epiſcopum pertineat abſoluendi poteſtas, ad quem etiam poteſtas ligãdi pertinuit, Innocen. in dicto c. prudentiam, num. 14. extra de offi. delega. ſcribit latè Couar. d. §. 11. num. 10. Et ſicut poſito vno ponitur & aliud ex prædictis, ita vno ſublato tolli-

tollitur & aliud, Menoc.d.q.43.in fi-
ne, & magis in puncto probat tex. in
c.primo 26.q.6. Vbi excommunica-
tus ab epiſcopo non poteſt abſol-
4 ui ab alio, quàm à Metropolitano,
vel Papa.

Prout etiam & tertiò, quia epiſco-
pus cognoſcendo cauſam excommu
nicationis, videtur illam cauſam ſibi
aduocaſſe, vt de Principe incipien-
te cauſam cognoſcere ſcribit Innoc.
in c. cum M. Ferrarienſis, vbi Dec.
num.35.in ſecunda concluſione, ex-
5 tra de conſt. & iterum, conſi. 137.
Calder.conſi.7.titu. de præben.& eſt
communis opinio, vt teſtatur Ripa
in dicto c.cum M.num.197.Grauat.
in annot.ad Veſtr.lib.3.prac.c.9.nu-
me.18.Et idem eſt dicendum in epi-
ſcopo, qui etiam auocare poteſt ſibi
6 cauſam,&Vicario interdicere,ne de
aliquo negocio ſe intromittat, To-
loſ.deciſ.480.vbi Aufrer.in addit.&
poſt Innocen. in c. Romana de offi.
ord.lib.6.Abb.in c. ſi quis contra,in
prima lect. nume. 25. & in ſecunda
nume.30. extra; de foro compet.Et
cauſa per epiſcopum aduocata, di-
citur quoque ſuſpenſa iuriſdictio Vi
7 carij quo ad illam cauſam, & geſta
per eum ſunt nulla,Tolo.dicta deci-
ſio.480.& ibi Aufrer.in addit. col.1.
faciunt no.per Abb.in dicto c.ſi quis
contra,in prima lectura, num. 25.&
in rep.num.30. Vbi tenet,quòd epi-
ſcopus vni committendo cauſam in
ſpecie,derogare videtur iuriſdictio-
8 ni Vicarij: ſi ergo eius iuriſdictio eſt
ſuſpenſa, & geſta tunc per eum ſunt
nulla, cauſa executionis per epiſco-
pum auocata,videtur quoque ſuſpẽ-
ſa poteſtas abſoluendi,quia condem-
9 natione ſublata, cenſetur etiam ſu-
blata abſolutio, Ancar. in cle. 1. de
hæret.Docto.in rub. de acq.poſſ.vbi
Soc. num. 24. de communi fidem fa-
cit,quos cum alijs retulit Menoc.di-
cta q.43. num.29.ad finem & ſequu-
tus eſt,num.32.in fine. Vbi nulla po-
teſt ratio conſiderari,cur potius cõ-
demnandi facultas interdicatur,
quàm abſoluendi.

Sed contrariam ſententiam puto
veriorẽ, & quòd Vicarius poſſit ab-
ſoluere excommunicatum ab epiſco
po, Pro cuius concluſionis fundamẽ
to præſupponendum eſt,quòd Vica-
rius habet idem conſiſtorium cum
epiſcopo, idem tribnnal & eandem
perſonam, vt latè ſæpiſſime ſcripſi,
& in ſpecie ſupra,q.57.Nec non ha-
bet cognitionem cauſarum & iuriſ-
dictionem ordinariam, c.licèt, vbi
Canoniſtæ, de off. Vic.in 6.Card. in
cle.1.nu.19 de off. Vic.Abb. in c. ſi
quis contra.nu.25. in 1.lect. & in 2.
num. 30. de foro compet. & dixi ſu-
pra, q.55. & poteſtatem abſoluendi
excommunicatos, vt ſupra dixi. q.
171.Ideò videtur,quòd poſſit etiam
abſoluere excõmunicatũ ab epiſco-
po,cum etiã ſubdelegatus abſoluere
10 poſſit excommunicatum per dele-
gantẽ,ſecũdum Feli.in c.paſtoralis,
nu.11.extra de off.ord.poſt Domin.
&Lap.in c.cum plures,de offi. dele-
ga.in 6.Nauar. in Manua. confeſſo.
c.27.num.5. Et ſuffraganei abſolue-
11 re poſſunt à ſententijs latis per Cõ-
cilia prouincialia,Archid.in ſumma
18.diſt.in finalibus verbis,& ibi Ge-
min.& Præpoſ.quos refert, & ſequi-
tur Duen. regu.252. circa medium.
vbi facit regulã, quòd inferior poſ-

Digitized by Google

ſit abſoluere excommunicatum in
12 ſtatutis epiſcopi,niſi reſeruauerit ſibi abſolutionem, poſt Io.And.Imol. & Abb.in c. graue, in fi. de præben. de quo late Henric.Bott.de ſyno.epiſco.arti.5. concluſ.vnica,per totam, Nec non etiam Archidiaconum poſſe abſoluere excommunicatum ab
13 epiſcopo, firmant Innocen. & Abb. in capitulo primo, in fine, verſicu.
14 quæro, extra de off.arch. Et quòd etiã Pœnitentiarius abſoluere poſſit excommunicatum ab excommunicatione reſeruata, etiã epiſcopo, dicit Abb.in c.his,qui.nu.3. ad finem, extra, de maio. & obed. Lancellott. in §.epiſcopali,Inſti.iur.cano.de sẽt. excommu.ergo etiam Vicarius epiſcopi abſoluere poterit,cum idẽ tri-
15 bunal & auditorium faciat cum epiſcopo,vt ſuperius dictum fuit.

Nec aduerſatur,quòd excommunicatus ad ſuum excommunicatorẽ remitti debeat abſoluendus,dicto c. paſtoralis,§. præterea, ſuperius adducto in contrarium: quoniam reſpondetur, tex. in dicto §.præterea, & Canoniſtas ibi, loqui de excommunicatis à delegato,qui abſolui nõ
16 poſſunt ab alio iudice, vel ordinario,vel delegato, de quo latè Menoc.de arb.Iud.lib. primo,q.43. nu. 22. nos autem de Vicario epiſcopi, qui non diuerſus,ſed eſt idem iudex, qui epiſcopus, vt ſuperius relatum fuit,& tradit pulchrè Brugẽ.enchir. par.aut ſimil.iur.in ver.iudicium:& geſta per eum dicuntur geſta per epiſcopum,glo.in c.1. in ver. epiſcopos,de capel.monac.in 6.

Minus & ſecũdò obſtat,quòd qui nõ potuit condẽnare,non poſſit etiã abſoluere, per regulam l.nemo, qui condemnare.ff. de regu.iur.& quòd abſolui non poſſit,niſi ab excommunicatore, & ſic ab epiſcopo, ſecundũ ea, quæ ſuperius dicta ſunt, quia reſpõdetur, quòd huiuſmodi regula
17 non habet locum, vbi habenti poteſtatem abſoluendi,& condemnandi, fuit poteſtas condemnandi ſublata, quia non propterea cenſetur ſublata poteſtas abſoluendi,ſecundum gl. in clemantina prima, in ver. contra eos, vbi Canoniſtæ, de hæret. quorum ſententiam communem eſſe dicit Ripa in dicta l.3. nu. 11. ff. de re iud. cũ cæteris adductis per Menoc. dicta q.43.num.29.vbi num.31. declarat veram huiuſmodi communẽ, quando ratio ſublatæ poteſtatis in condemnando,non militat in abſoluendo, ſicut non videtur militare in Vicario epiſcopi, quia habet idem auditorium & iudicium, quod epiſcopus,vt ſuperius relatum eſt.

Vltimò non obſtat, quòd epiſcopus cauſam ſibi aduocaſſe videatur per cognitionem excommunicationis, & quòd aduocata cauſa,ſuſpẽſa videatur iuriſdictio Vicarij, ſecundum ſuperius dicta. Nam reſpondetur, quòd licèt ſit ſuſpenſa poteſtas excommunicandi, non tamen ſuſpenſa videtur poteſtas abſoluendi, vt etiam ſupra dictum fuit in præcedenti reſpõſione:& quia videtur per epiſcopum derogatum cauſæ quo ad ſpeciem excommunicationis per illius aduocationem,non autem quo ad ſpeciem abſolutionis, vt arg. capituli, cum ſtuduiſti, & not. ibi & in capitulo, cum M. Ferrarienſis extra de conſtitu. & c. ad petitionem de

accuſ.

Digitized by Google

accuſ.tradit Abb.in c.ſi quis cõtra, nu.25. in 1.lect.& in 2. nu.30. extra de foro comp.

Ego tamen crederem, quòd quã-
18 do epiſcopus eſſet in diœceſi, vel in loco propinquo, tunc abſoluendus eſſet excõmunicatus ab ipſo epiſcopo, ſecundum ea, quæ dicit Abb. in d.c.ſi quis contra, in prima lectura, nu.25.&nu.30.in ſecunda, vbi in illa quæſtione, an à delegato epiſcopi recuſati, vel nõ recuſati, appellari poſſit ad eius Vicarium, diſtinctionis fæ dere ſentit non eſſe appellandũ ad eum præſente epiſcopo, ſiue exiſtente in diœceſi, vel loco vicino, in quo etiã dicitur pręſens, ſecundum Abb. in loco præallegato, per tex. in c. ſi contra vnum, de offi. deleg.in 6.

Et hæc diſtinctio confirmari poſſe videtur ex ijs, quæ ſcripſi ſupra in ea, q. 58. an Vicarius Archiepiſcopi habeat iuriſdictionem in epiſcopos ſuffraganeos, vbi in præſẽtia epiſcopi non poteſt illos excommunicare, ergo etiam ipſo epiſcopo præſente non poterit Vicarius abſoluere excommunicatum ab epiſcopo, ſecundum regu lam d.l.nemo qui condemnare. Et quia in reuerentialibus Vicarius præſente epiſcopo non exercet iuriſdictionem, Feder.de Sen.cõſi. 302.nu.4. cum alijs concordantibus adductis ſupra dicta quæſt.

Hæc tamen diſtinctio non eſſet fa-
19 cienda, vbi adeſſet ſpeciale mandatum epiſcopi ad abſoluendũ excommunicatum. Nam Vicarius poteſt ex ſpeciali mandato abſoluere etiã à caſibus epiſcopo reſeruatis, gl. in c.1.in princi. 26.q.6.Rebuf.in pract. benef.tit.forma Vic.arch. num.179. poſt Hoſt.in ſum.§.cui conferẽdum, ver. quòd ſi epiſcopus, de pœniten. & remiſſ. gl.in §.de eo.in ver. in generali. Inſt.iur. cano. Lancellotti de pæni.& remiſſ.Cõcil.Trid.cap.6.ſeſſ. 24. in decreto de reform. & in c. 7. ſeſſ.13.tit.de caſuum reſeru. Et alios
20 caſus, in quibus inferior abſoluere poteſt, vel non à cenſuris epiſcopi, ponit Henric.Bott.in tract. de ſyno. art.5.conclu. vnica, à num. 1. vſque ad finem, ad quæ loca lectorem remitto, cum propria nõ ſint quæſtionis noſtræ.

SVMMARIVM.

1 *Legatus generalis nõ poteſt ſe impedire in cauſa ſpecialiter commiſſa per Papam.*

2 *Excommunicatus à delegato Papæ non poteſt abſolui niſi per Papam, etiam defuncto delegato.*

3 *Epiſcopus delegando cauſam alicui in ſpecie, videtur derogare iuriſdictioni Vicarij quoad illam ſpeciem.*

4 *Et prohibere poteſt Vicario, ne iudicet in cauſa.*

5 *Ligandi poteſtatem habet, qui habet poteſtatem abſoluendi.*

6 *Excommunicationem latã ab homine quis remittat.*

7 *Vicarius epiſcopi abſoluere poteſt excommunicatũ à delegato ipſius epiſcopi.*
Declaratur, nu.14.

8 *Si vinco vincentem te, multò magis vinco te.*

9 *Appellari poteſt à delegato epiſcopi ad eius Vicarium.*
Declaratur, num.15.

10 *Delegatus vnius epiſcopi poteſt abſoluere excommunicatos ab alijs delegatis epiſcopi.*

11 *Vicarius epiſcopi maiora poteſt, quàm delegatus.*

12 *Procurator generalis an prohibere poſſit ſpeciali negocium ſibi commiſſum.*

13 *Legatus non facit idem tribunal cum Papa, ſicut epiſcopus cum Vicario.*

16 *Vicarius non habet in omnibus idem conſiſtorium cũ epiſcopo.*

QVAESTIO CLXXV.

QVid in excommunicato à delegato epiſcopi, an & is abſolui poſſit à Vicario? Et non poſſe, probat tex. in c. ſtuduiſti. de offic. lega. Vbi legatus generalis non poteſt ſe
1 impedire in cauſa ſpecialiter cõmiſſa per Papam, immo quantũ ad illã cauſam delegatus cẽſetur maior legato, & in c. paſtoralis. §. præterea, extra de offic. ord. Vbi excommuni-
2 catus per delegatum, eo etiam defuncto, per alium, quàm per Romanum Pontificem non poteſt abſolui.

Tertiò, quia epiſcopus delegando cauſam alicui in ſpecie, derogare videtur iuriſdictioni Vicarij quoad
3 illam ſpeciem, vt arg. tex. in c. cũ M. & no. ibi, extra de conſti. & d. c. ſtuduiſti, & de accuſ. c. petitionem, firmant, Abb. in c. ſi quis contra, nu. 25. in prima lect. & 2. nu. 30. extra de foro compe. cum epiſcopus poſſit expreſsè prohibere Vicario, vel offi-
4 ciali ſuo, ne iudicet in cauſa, Inno. in c. Romana, de offic. ordi. in 6. vt refert Abb. in loco præallegato, Toloſ. q. 480. vbi Aufre. in addi. ergo in excommunicatione lata à delegato epiſcopi, videtur Vicario interdicta abſolutio.

Quartò, quia ad illũ ſpectat poteſtas abſoluendi, ad quem pertinuit poteſtas ligãdi. cap. inferior. 21. diſt.
5 Innoc. in c. prudentiam. nu. 14. extra de offic. deleg. ergo ad Vicarium epiſcopi non pertinet poteſtas abſoluendi, cum non pertinuerit poteſtas ligandi, iuxta regulam. l. nemo qui cõdemnare. ff. de regu. iur. & dixi ſupra præcedenti quæſt. & iuxta regu-
6 lam, quòd excommunicationem latam ab homine nemo poſſit remittere, niſi ille, qui excommunicauit, vel ſuperior. c. Paſtoralis. §. præterea. vbi latè Felin. extra de offic. ordina. Abb. in c. prudentiam. §. ſi verò, in fi. de offic. delega.

In contrarium faciunt ea, quæ ſuperius adducta ſunt in quæſtione
7 præcedente pro parte affirmatiua, quæ fortius militare videntur contra delegatũ, ſi militant contra epiſcopum delegantem, per regulam tex. capit. auctoritate, extra de conceſſio. præben. in 6. de qua Abb. in cõ
8 ſi. 21. & ſeq. volu. 1. Anto. de Prat. in tracta. de iuriſd. epiſ. c. 6. num. 40. Secundò facit dictũ Archid. in c. 2. in fine. de conſ. in 6. vbi à deputato epiſcopi appellari poteſt ad eius Vica-
9 rium tanquàm ad vnum, & idẽ conſiſtorium, quem refert & ſequitur Franc. ibi, colum. penult. in gloſ. in ver. Auditorum. Card. in clem. 2. nu. 25. de reſcri. Rota deciſ. 371. titu. de offi. Vic. in no. apoſt. ad Bar. in l. 1. §. 1. in ver. & idem auditorium. ff. de appel. & ad Roma. ſing. 558. Bal. in c. dilecti. cl 3. vbi late Franc. in 2.

q. ex-

q.extra de app.Feli. in c. ſi quis contra,nu.5.ver.ſed caue, extra de foro compet.poſt Maria. ibi relatum, ergo excommunicatus à delegato epi
10 ſcopi poteſt abſolui à Vicario.

Tertiò adducitur Inno.in d. c.prudentiam,nu.14.in prin.ſuper ver.delegatis, vbi dicit, quòd delegatus vnius epiſcopi poteſt abſoluere excommunicatos ab alijs delegatis ab epiſcopo, ergo a fortiori poteſt abſoluere Vicarius, qui facit idem cōſiſtorium cum epiſcopo.c.2.de conſuetu. in ſexto, clemen. & ſi principalis,de reſcrip.& vtrobique Canoniſtæ, & maiora poteſt, quàm dele-
11 gatus.Felin.in cap.quòd ſedem, nume.2. ad. fin. extra de offic. ordina. Bald.in l.aliquando,nu.7. ff.de offic. procon.Doct.in rub.ff.de offi.eius.

Quartò probat text. in l.ſi hominem,ff.manda. vbi generalis procurator poteſt ex cauſa prohibere ſpe
12 ciali, ne attentet negocium ſibi cōmiſſum,quem tex. in ſimili de appellatione à delegato epiſcopi ad Vicarium citat Abb. in d.cap. ſi quis contra,in prima lectura, nu. 2. & in ſecunda,nu 30. de foro compet.

Ad tex.in dicto ca. ſtuduiſti, & in dicto c. paſtoralis, §. præterea, qui fuerunt ſuperius adducti in contrarium pro parte negatiua, reſpondetur,quòd legatus, & Papa non con
13 ſtituunt idem tribunal, ſicut epiſcopus & Vicarius, vnde meritò in appellatione interpoſita ad Papam, legatus ſe intromittere non poteſt, & hanc reſponſionem dedit Abb. in locis ſuperius citatis.

Tertium argumentum, quòd videatur derogata iuriſdictio Vicarij in illa ſpecie, non obſtat quòad ſpeciem abſolutionis diuerſam ab excommunicatione, vt in dicto ſimili declarat Abb.in locis præallegatis, & dixi ſupra, in q. proxima præcedenti, in ſecunda & vltima reſpōſione ad contraria.

Sicut non obſtat regula l. nemo, qui condemnare, cum ſuperius adductis pro concordanti: quia reſponſum fuit itidem in dicta præcedenti q. in ſecundo fundamento ad contraria.

Putarem ego, ſeruandam eſſe eandem diſtinctionem adductam in eadem præcedenti quæſtione in fine ex adductis per Abb. in d. c. ſi quis contra, num.25. in prima lectura & in ſecūda,nu.30. Vbi in eadem quæ
14 ſtione, an à delegato epiſcopi appellari poſſit ad Vicarium, diſtinguendo concludit, quòd ſi epiſco
15 pus eſt præſens, vel in diœceſi, vel in loco propinquo, tunc appellari debet ad ipſum,per tex.in cap.ſi cōtra vnum. de offi.deleg.in 6.quando autem eſt abſens,ad Vicarium, arg. d.l.ſi hominem, & eorum quæ notat Io.And.in d.c.ſi contra.

Nec habet Vicarius idem conſi
16 ſtorium cum epiſcopo in omnibus, ſed in iis, quæ competunt ratione iuriſdictionis ordinariæ, vt per Doct. in c.licèt, de off.Vica. in 6. cum adductis ſupra,q.57.hoc eodem libro.

SVMMARIVM.

1 *Mandatum Papæ ad abſoluendū excommunicatum ab epiſcopo, vel eius Vicario, non extenditur ad abſoluendum excommunicatum per delegatum epiſcopi.*

QVAESTIO CLXXVI.

1 Vidi etiam notari, quòd ſi ſummus Pōtifex mandet cuipiam, vt abſoluat excommunicatum ab epiſcopo, vel eius Vicario, non extendetur ad abſoluendum excommunicatum per delegatum epiſcopi, vt conſulendo reſpondit Calder. conſi. 11. de ſent. excomm, quem refert & ſequitur Franc. Paui. in tract. de offi. & poteſt. ca. c. ſede vacan. 2. par. prin. q. 6. in fine.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus poteſt ſibi auocare cauſam Vicarij, & eidem cognitionem illius interdicere.*

2 *Habet maius imperiū, quàm Vicarius, & firmiorem iuriſdictionem.*

3 *Vicario competit iuriſdictio nomine epiſcopi.*

Vicarius abſoluere poteſt excommunicatum ab epiſcopo ſuo.

4 *Excōmunicatus à delegato epiſcopi nō poteſt ab epiſcopo abſolui.*

Declaratur, num. 7.

Epiſcopus non poteſt cognoſcere cauſam eius Vicario delegatā.

Ampliatur, nu. 6.

Declaratur, nu. 7.

QVÆSTIO CLXXVII.

At è conuerſo epiſcopum abſoluere poſſe excommunicatum ab eius Vicario, ea ratione probatur, quia epiſcopus poteſt auocare
1 ſibi cauſam Vicarij, & eidem interdicere, ne ſe intromittat in illa cauſa. Toloſ. q. 480. vbi Aufrer. in addi. & poſt Inno. in c. Romana, de offi. ord. in 6. Abb. in cap. ſi quis contra, num. 25. in prima lectu. & in 2. num. 30. extra, de foro compet. & maius eſt imperius epiſcopi, quàm Vica-
2 rij, maiusq. priuilegium, & firmior iuriſdictio, Gemin. in c. licèt, nu. 6. in fine, de offic. Vica. in 6. Bal. in l. ſed ſi hac. §. ſemper, in fi. ff. de in ius voc. Feli. in c. cum olim, el. 2. in princi. extra, de offi. delega. Picard. inter cōſi. Menoc. 52. nu. 118. cū ſequen. vol. 1. Bertac. in trac. de epiſ. li. 4. par. 6. titu. de Vica. epiſ. nu. 3. & par. 5. nu. 32. eo. lib. Fran. Marc. q. Delph. 421. nu. 3. & ſeq. par. 1. & ideò ſi Vicarius poterit abſoluere, a fortiori poterit abſoluere epiſcopus, qui Vicarium conſtituit, & cuius nomine cōpetit
3 Vicario iuris dicēdi poteſtas, Barto. in l. quod Principi, in fine, ff. de leg. 2. vbi Barbat. in add. firmat, Abb. in c. quoniā, nu. 1. & Dec. nu. 9. extra, de off. deleg. & in terminis, glo. per illū tex. in §. epiſcopali, in ver. hominis, Inſt. Lancellott. de ſent. excommun.
4 Declaratur, vt non procedat, quādo Vicarius cenſuram fulminaſſet in aliqua cauſa ſibi delegata, quia tunc excommunicatus à delegato, non poterit abſolui ab epiſcopo, c. paſtoralis, §. præterea, vbi Abb. & Fel. nu. 9. de off. deleg. & in c. prudētiam, eo. titu. & dixi ſupra, q.
5 Nec poteſt epiſcopus cognoſcere cauſam Vicario ſuo delegatam, Ancar. in cle. 2. col 1. Imo. nu. 14. Zabarel. nu. 10. de reſcrip. Bertac. de epiſ. lib. 4. par. 7. q. & par. 5. titu. de auc. epiſ. circa iud. nu. 39. ſecundum paruam impreſſionem, & nu. 59. ſecundum magnam, Franc. in c. dilecti, lo 2. q. 5. de appella. Dec. in c. quoniam, num.

num. 9. ad fi. extra, de off. deleg.

6 Quod etiam extendi poſſe videtur, vbi cauſa eſſet delegata Vicario ſub nomine dignitatis, & eo nomine cenſuram fulminaſſet, ex his, quæ ſu-
7 pra ſcripſi, q. 135. vbi vide & declara.

SVMMARIVM.

1 *Excommunicatus à Vicario epiſcopi ſuffraganei abſolui poteſt ab Archiepiſcopo, vel eius Vicario.*

Ampliatur, nu. 2.

Declaratur, 3. 4. 5. cum ſeq.

3 *Excommunicatus iuſtè, debet remitti abſoluẽdus ad ſuum excommunicatorem. & nu. 8.*

4 *Et ad cautelam, etiam in dubio.*

5 *Niſi excommunicator requiſitus, malitioſè denegaſſet abſolutionem excommunicato.*

6 *Archiepiſcopus, vel eius Vicarius, non poteſt per viam querelæ adiri ab excommunicato per ſuffraganeum.*

Declaratur, nu. 10.

7 *Archiepiſcopus, & eius Vicarius, non ſunt iudices ſubditorum ſuffraganeorum, niſi in caſu appellationis.*

9 *Excommunicatus ab epiſcopo ſuffraganeo, quibus caſibus adire poſſit Archiepiſcopum per viam querelæ, & nu. 10.*

10 *Excõmunicatus nulliter per ſuffraganeum, abſolui poteſt ab Archiepiſcopo, recepta idonea cautione, ad cautelam.*

11 *Non tamen de neceſſitate.*

12 *Contumax excommunicatus nõ poteſt abſolui, niſi præſtita cautione, vbi tamen probetur cõtumax, non autẽ ſi præſumatur.*

QVAESTIO CLXXVIII.

Sicut etiam certum eſt, excommunicatum à Vicario epiſcopi ſuffraganei abſolui poſſe ab Archiepi-
1 ſcopo, vel eius vicario, ad quẽ prouocauit, c. venerabilibus, §. 1. & ſeq. & ibi Canoniſtæ, de ſent. excom. in 6. & in c. ad reprimẽdum, vbi Hoſt. Io. Andr. & Abb. extra, de offi. ord. & idem Abb. poſt Calder. in c. ab excõmunicato, nu. 10. extra, de reſcrip. & in c. per tuas, vbi gl. in ver. in Sardicen. concilio, & Abb. nu. 6. & ſeq. extra, de ſent. excomm.

2 Ampliatur, etiam ſi lata fuerit excommunicatio poſt appellationem, quia cõſtito, quòd ex tali cauſa fuerit ad Archiepiſcopum prouocatũ, ad cautelam relaxanda eſt excommunicatio, recepta cautione de parendo mandatis, d. c. venerabilis. §. ſed ſi. vbi Ioan. Andr, & d. c. per tuas, vbi Abb. nu. 6.

3 Declaratur, niſi certum ſit ſentẽtiam excommunicationis eſſe iuſtam, quia tunc remitti debet ad excõmunicatorem, d. c. venerabilibus. §. ſanè, vbi Io. Andr. & Abb. in præcitato c. per tuas, nu. 6. Honeſtius tamen eſſet in dubio remittere abſo-
4 lutionem ſuffraganeo, probat tex. in d. §. ſanè. ver. quòd ſi dubitetur, etiã firmat Abb. in eodem c. per tuas, nu. 6. & 10. Lancellot. in §. vbi verò, Inſti. iur. cano. de ſent. excomm.

5 Subdeclaratur, niſi excommunicator requiſitus, malitioſè denegaſſet abſolutionem excommunicato, d. §. ſanè, cum gl. in ver. exhibens, &

tex in d.c.per tuas, & in c. cum contingat,& in c.prudentiam & vtrobique Canoniſtæ,de offi.deleg.Lancellot.in d.§. vbi verò.

Secundò declaratur, vbi excommunicatus à ſuffraganeo,vel eius Vicario, prouocaſſet ad Archiepiſcopum: ſecus ſi eundem adiuiſſet per viam querelæ. Nā regulariter querelam

6 huiuſmodi non debet Archiepiſcopus, vel eius Vicarius audire,

7 quia nō ſunt iudices, niſi in caſu appellationis, c. paſtoralis. extra, de offi.ord.d.c. per tuas, & ibi Abb. & alij Canoniſtæ,& ideò remitti debet

8 excommunicatus ad excommunicatorem, abſoluendus, d. c. ad reprimendam, & d. c. venerabilibus, in prin.Abb.in d. c. ab excōmunicato, nu.13.& in d.c.ad reprimendū,nu.3.

9 Subdeclaratur, niſi excommunicatio eſſet euidenter nulla, vel iniuſta, vel quando periculum eſſet in mora,vt declarat Oldrad. conſi.93. referr illum apoſt. ad Abb.& in d. c. ab excommunicato,nu.14.ſub littera g.vel quādo aliquis ſubditus epiſcopi ſuffraganei fuit excommunicatus ad inſtantiā partis, & petit coram Archiepiſcopo puniri ſuffraganeū de excōmunicationis iniuſtitia, iuxta terminos c.ſacro,& ibi Abb.& alij extra, de ſent. excommu.vbi iniuſtè excommunicato prouiſum eſt per refectionem damnorum, & intereſſe, ac expenſarum, vel quando ſubditus ſuffraganei fuit excommu-

10 nicatus ex officio iudicis,nō ad partis inſtantiam. Nā in omnibus caſibus prædictis poteſt excommunicatus adire Archiepiſcopum, vel eius officialem per viam querelę:& tunc abſolui debet excōmunicatus ante cauſæ cognitionē, recepta prius ab eo idonea cautione de ſtādo iuri, & parēdo mādatis,d.c.venerabilibus, in prin.& §.porrò,vbi gl.& Io. And. iuncto c.cum deſideres,vbi Abb. de ſent.exc.& idem Abb. in d. c. ad reprimen.& in d.c. ab excōmunicato, & in d.c.per tuas,nu.8.cum ſeq.poſt glo.in ver.in Sardicen.in d.§.vbi verò, Inſt.iur.cano. Lancellott.de ſenten. excommuni.

11 Intellige, vt ad cautelam excommunicatus nulliter, abſolui debeat, de neceſſitate autem auditur excōmunicatus nulliter,non petita abſolutione, Abb. in ſæpius citato c. per tuas,nu.3.& 9.

Tertiò principaliter declaratur in contumace probato, qui abſolui non poteſt, niſi præſtita cautione de ſtando iuri, & ſolutis expenſis, dicto §. porrò, verſiculo, ſecus autem, Inno.in c.prudentiam,col.fi.de off. deleg. ſecus in contumace præſumpto, dicto verſ. ſecus autem. & ſcribit Couar.in Comēt.c.alma mater,par.1.§.11.vbi Lancellot. declarat,in §.manifeſtum, Inſt.iur.car.de ſent.excommunic.

SVMMARIVM.

1 *Diſpenſatio à canone ſolis epiſcopis eſt permiſſa.*

2 *Vicarius ſine ſpeciali mandato epiſcopi non poteſt abſoluere excommunicatum excommunicatione canonis.*

Declaratur,nu.3.

3 *Excommunicatum maiori excommunicatione epiſcopo reſeruata ſolus*

ſolùi epiſcopus abſoluit, minori autem ſacerdos.

Ampliatur, num. 4.

5 *Excommunicatus excommunicatione canonis non poteſt ab epiſcopo abſolui, vbi conditor canonis reſeruauit ſibi abſolutionem.*

Ampliatur, & declaratur octo modis, remiſſiue tamen.

6 *Excommunicatus excommunicatione iuris, vel canonis, ab ordinario exemptus, debet abſolui per Papam.*

Papa ſolus epiſcopus eſt exemptorum.

7 *Excommunicatus ab homine, à ſolo excommunicante debet abſolui.*

8 *Niſi excommunicatio lata ſit generalis per hominem, vel iudicis ſententiam.*

QVAESTIO CLXXIX.

Qvidquid autem de excommunicatis ab epiſcopo, ſiue eius Vicario, aut delegato, dictum fuerit ſuperius, de excommunicatis excommunicatione iuris, vel canonis, aliud eſt dicendum, quia vicarius epiſcopi non poterit abſoluere huiuſmodi excommunicatos, ſine mandato ſpecia-
1 li. Nam diſpenſatio à canone videtur permiſſa ſolis epiſcopis, Inno. in c. fi. in fi. de poſt. præl. & in c. 1. de eo qui fur. ord. ſuſc. Fel. in c. paſtoralis, §. præterea, num. 10. de off. ord. vbi ſcribit quòd vbicunq; canon relinquit abſolutionem ab excommunicatione inferioribus, intelligitur de ſolis epiſcopis. Et quòd ſolus epiſcopus, non autem Vicarius ſine ſpeciali mandato, abſoluat, probauit glo. in c. 2. in ver. refutantur, vbi Archi. de pœnit. & remiſſ. in 6. Abb. in c. nu-
2 per, nu. 6. Fel. nu. 1. col. 2. de ſent. exc. Specu. tit. de ſent. §. vt autem, nu. 42. in fine, Butr. in c. ſua, de off. vic. vt refert apoſt. ad Abb. in d. cap. nuper in ver. excommunicatio, circa mediũ, Concil. Trid. c. 6. ſeſſ. 24. in decreto de reſeruat.
3 Declaratur, vt procedat in excõmunicato excommunicatione maiori epiſcopo reſeruata, in qua ſolus epiſcopus abſoluit, vt declarat Abb. & Fel. in d. ca. nuper, ille, num. 6. iſte nu. 1. col. 2. vbi volunt, quòd ſi maior eſſet excommunicatio, ſolus epiſcopus abſoluit, ſi verò minor, ſacerdos, ſcribit latè Couar. in comment. d. c. alma mater, par. 1. §. 12. nu. 6. & hãc eſſe communem opinionem, teſtatur Nauar. in Manua. confeſſor. cap. 27. nu. 39. Ampliatur ſupradicta declaratio, etiam ſi excommunicatio lata fuerit per conſtitutionem, ſiue ſtatu-
4 tum epiſcopi, ſiue Prælati eccleſiaſtici, Abb. in dicto c. nuper, num. 5. Ioa. And. Imol. & Abb. in c. graue, in fi. de præb. Fel. in d. c. paſtoralis, §. præterea, nu. 9. verſ. fallit primò, de offic. ord. vbi æquiparat excommunicatũ conſtitutione inferiorum excommunicato canonis Papæ.
5 Subdeclaratur, niſi cõditor canonis, vel epiſcopus, reſeruaſſet ſibi abſolutionem, d. cap. nuper, vbi Abb. & alij ſuperius citati, Duen. reg. 252. referens vnam ampliationem, & octo limitationes, quæ in ordine videri poſſunt apud Henric. Bott. trac. de ſyno. epiſ. art. 5. in vnica concluſione, quam ibi facit, & Couar. in d. capit.

alma,

alma, par. 1. §. 12. num. 4. dicens, hāc eſſe communem opinionem.

Secundò principaliter declaratur, in excommunicato exempto ab ordinario, quia non poteſt abſolui à vicario epiſcopi, etiam ſi abſolutio re-
6 ſeruata non ſit à conditore canonis, Feder. conſ. 14. ſequitur Domin. in c. non ſolum, de regu. iur. in 6. Fel. in d. §. præterea, num. 10. ver. limita hanc primam fallentiam. Nam huiuſmodi abſolutio pertinet ad Papā, qui ſolus cenſetur epiſcopus exemptorum, ſecundum Fel. loco iam citato, & probatur in cle. vnica, de ſupplen. negli. præla. tradit Rebuf. titu. de vnion. reuoc. nu. 22.

Tertiò declaratur in excommunicatione hominis, à qua ſolus excō-
7 municans abſoluit, etiam ſi ſibi non reſeruauerit abſolutionem, Felin. in ſæpius allegato, §. præterea, nu. 9. per illum tex. poſt Abb. & alios ibi, & dixi ſupra q. 171. & 173. licèt non videantur pertinere ad hanc q. Subdeclaratur, niſi excommunicatio lata
8 ſit per hominis, & iudicis ſententiā, quæ generalis ſit, vt poſt Imo. in d. c. graue, Hoſt. & alios in c. excommunicamus, el primo, de hæret. firmat Couar. d. §. 12. num. 4. ver. 2. vbi reſpondit ad ea, quæ ibi ex aduerſo in hac declaratione afferuntur.

SVMMARIVM.

1 *Abſolutio à canone, ſi quis ſuadente diabolo, in quibus caſibus competat epiſcopo, remiſſiuè tamen.*

2 *Vicarius epiſcopi abſoluere poteſt ex mandato ſpeciali excommunicatum pro violenta manuum iniectione in illis caſibus, quibus competit Epiſcopo abſolutio.*

3 *Vicario epiſcopi aliqua committi poſſunt, quæ alijs non poſſunt.*

4 *Vicarius Papæ non poteſt abſoluere à violenta manuum iniectione ſubditos, vel aliunde venientes abſque mādato ſpeciali.*

5 *Sacerdos an, & quando abſoluere poſſit excommunicatum à can. ſi quis ſuadente diabolo.*

QVAESTIO CLXXX.

Minimè etiam illum abſoluere poterit Vicarius epiſcopi, qui pro violenta manuum iniectione incidit in canonem, ſi quis ſuadente diabolo, in illis etiam certis caſibus, quibus ex officio competit epiſcopo
1 abſolutio, præſtita ſatisfactione, vt in c. de cætero, de ſent. excom. & in c. in his quibus, & vtrobique Canoniſtę, de offi. ord. & in c. ea noſcitur, vbi Abb. extra de ſent. excom. Niſi tamen adſit mandatum ſpeciale epiſcopi, vt probatur in d. c. fi. vbi Abb.
2 in princi. & Fel. poſt Imo. & Butr. in c. ab excommunicato, extra de reſc. glo. in dicto c. de cætero, in ver. licèt, vbi Canoniſtę, Lancellot. in §. his autem, Inſti. iur. cano. de ſent. excomm. vbi volunt huiuſmodi abſolutionem excommunicationis alijs poſſe committi, & dicam in proxima ſequenti quæſt. ſi ergo alijs committi poteſt,
3 fortius mandari poterit Vicario, cui aliqua committi poſſunt, quæ alijs non poſſunt, Bald. in l. aliquando, nu. 7. ff. de off. proconſ. Fel. in c. quod ſedem, nu. 2. ad finem, extra de off. ord. & ad terminos noſtros, quòd epiſcopus

pus committere poſſit Vicario ab-ſolutionem excommunicationis, voluit Spec. tit. de ſenten. §. vt autem, nu. 42. in fi.

4 Ampliatur, vt nec etiam Vicarius Papæ poſſit abſoluere ſubditos, vel aliunde venientes à violenta manuũ iniectione, ſine mandato ſpeciali, Io. And. in c. tua, extra de offic. vic. quẽ refert & ſequitur Pauin. tract. de offic. & poteſtat. capit. ſede vac. 2. par. prin. q. 10. nu. 35.

Declaratur, in caſibus neceſſita-
5 tis, in quibus cum ſacerdos inferior abſoluere poſſit à violenta manuum iniectione, recepta cautione iuratoria viſitandi in propria perſona eccleſiam Romanam, ceſſante impedimento, & ſuſcipiendi apoſtolicum mandatum, ca. ſi quis ſuadente. 17. q. 4. & cap. quòd de his, & c. quamuis, de ſent. excomm. & c. ea noſcitur, & vtrobique Abb. & d. c. de cætero, eo. tit. & ibi glo. & Innoc. & in d. c. fin. Fel. in d. §. præterea, num. 12. fortius poterit abſoluere Vicarius epiſcopi, ſecundum ſuperius dicta.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi poteſt committere alteri abſolutionem ab excommunicatione.

2 Abſolutio ab excommunicatione eſt delegabilis.

3 Excommunicatio eſt meri imperij, quandoque etiam mixti, & delegari poteſt.

4 Abſoluendi poteſtas par eſt cum poteſtate ligandi.

QVAESTIO CLXXXI.

HVc etiam ſpectat, Vicarium epiſcopi committere poſſe alicui abſolutionem ab excommunicatione, vt probant Imola, poſt Butr. in c.
1 ab excommunicato, de reſcrip. Abb. & Fel. in c. his quibus, ille, nu. 1. per illum, tex. iſte, in princi. extra, de off.
2 ord. Dum ſcribunt, abſolutionem ab excommunicatione eſſe delegabilẽ per ordinarium, & per conſequens per Vicarium epiſcopi, qui ordinarius eſt, vt dixi ſupra q. 55. & in ſpecie, Abb. in c. ab excommunicato, nume. 19. poſt Hoſt. ibi, de reſcri. & dixi ſupra, q. 174. & quemadmodum
3 delegari poteſt excommunicatio, ſecundum Abb. in d. c. his quibus, & in c. paſtoralis, §. præterea, nu. 2. extra, de off. ordin. quæ meri imperij eſt, quando exercetur officio iudicis ad vtilitatem publicam, vel mixti, quando exercetur ad fauorem priuatum, Abb. in c. quoad ſedem, in fi. de offi. ord. Menoch. de arb. iud. lib. 2. caſu 438. in fin. cent. 5. & ideò delegabilis, ſecundum canones, Innoc. in cap. traſmiſſam, in fine, extra de elect. Abb. in d. §. præterea, num. 2. c. in Archiepiſcopatu, vbi Canoniſtæ, de rapt. & dixi ſupra, q. ſic è conuerſo de-
4 legari poterit abſolutio, cuius poteſtas par eſt cum poteſtate ligandi, c. verbũ, de pœnit. diſt. 1. & in hoc puncto vtitur hoc argumento Abb. in d. c. his quibus, nu. 3.

SVMMARIVM.

1 Cenſuræ appellatione non ſolum venit excommunicatio, verùm etiam ſuſpenſio, & interdictũ.

2 Cen-

1 *Cenſura eſt neruus eccleſiaſticæ diſciplinæ.*
2 *Iudex eccleſiaſticus ſuſpendere poteſt, & interdicere, quemadmodum excommunicare.*
3 *Iuriſdictio eccleſiaſtica ſine coertione eſſe non poteſt.*
4 *Suſpenſio perpetua, vel diuturna, dicitur eſſe de arduis.*
5 *Ferri non poteſt per epiſcopum ſine capitulo.*
6 *Capitulum ſede vacante ſuſpendere poteſt, & interdicere.*

QVAESTIO CLXXXII.

PRoſequendo cenſuras fori epiſcopalis, quæritur, an Vicarius
epiſcopi ſuſpendere poſſit, & inter-
dicere:& poſſe ea ratione probatur,
quia appellatione cenſuræ nō ſolùm
1 venit excommunicatio,verùm etiam
ſuſpenſio & interdictum,c.quærenti,
vbi Abb.extra de ver.ſig. c.is cui,de
ſent.exc.in 6. Abb.in c. cū ab eccle
ſiarum,num.2.in fi.extra,de off.ord.
c.paſtoralis,§.præterea, nu.10. ver.
hanc primam fallentiam, extra eo.
Oldra.conſ.86. in fin. Bal.conſ.478.
nu. 7.& ſeq.in 4. Couar.in commen.
c.alma mater,par.2.nu.7. de ſenten.
excom. Nauar. in manua.confeſſ.c.
27.num.164.Concil.Triden.c.3.ſeſſ.
25. in decreto, de reform. Sed cen-
2 ſura eſt neruus eccleſiaſticæ diſcipli
næ,vt no.Abb.in c. cum inter, extra
de conſuet. & per illam iudices ec-
cleſiaſtici exercent iuriſdictionem,
c.licèt,vbi Archid.& alij, de iureiu.
lib.6.c.ex literis,in fi.vbi Canoniſtæ,
de offi.delega. Innoc.& Abb.in d.c.
cum ab eccleſiarum,ille.num.7. iſte,
num.4.de offi.ord. Concil.Triden.d.
3 c.3.ſeſſ.25. ergo iudex eccleſiaſticus
poteſt ſuſpendere,& interdicere, &
hanc partem firmat in iudice eccle-
ſiaſtico Abb.in d.c.cum ab eccleſia-
rum,num.4.poſt Innoc.in fi. & in Vi
cario epiſcopi Rebuf.prac.benef.tit.
forma Vica.Archiep.nu.174.Couar.
d.c.alma,d.§.2.nu.7. Nauar. in d.c.
27.nu.159.& 168.quam puto veram
eſſe, ne aliàs Vicarius epiſcopi ha-
beat iuriſdictionem ſine coertione
4 eccleſiaſtica,contra tex.in d. c.ex li-
teris,in fi.& in l.fi. vbi Doct.ff.de off.
eius,firmat in Archidiacono glo. &
Abb.in d.ca.1.extra de archid.& li-
cèt ſecundum Rebuf. in loco præal-
legato ſoleat exprimi in Vicariatu
ad maiorem cautelam, commiſſio
ſuſpendendi, & interdicendi : puta-
rem tamen fore exprimendam in
caſibus,in quibus ageretur de perpe
tua ſuſpenſione, vel multum diutur-
na, quam Vicarius epiſcopi ferre
non poſſet ſine mandato ſpeciali: nā
5 ſuſpenſio perpetua, vel diuturna,di-
citur eſſe de arduis,ſecundum Inno.
& Abb.in c.ad hæc,num.1. in princ.
& in verſ. quæro, de offi. Archie. ita
6 vt dicant epiſcopum eam ferre non
poſſe ſine capitulo, faciunt congeſta
per Feli.in d.§.præterea,nu.10.verſ.
habet igitur locum iſta ampliatio.

Ampliatur etiam in vicario capi-
tuli ſede vacante, c.his, qui in fi. ex-
7 tra de maio.& obed.c.vnico,eo.titu.
lib.6.Rebuf.in pract.benefic.titu.de
deuolut. numero ſexageſimotertio;
formam verò interdicti ponit Fol-
ler. practi. crimin. canon. ſecunda
par. iud. fol. 158.

SVM-

Digitized by Google

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi relaxare poteſt interdictum, & abſoluere à ſuſpenſione.*

Qui poteſt ſuſpendere, poteſt etiam abſoluere.

2 *Cenſura appellatione continetur ſuſpenſio, interdictum, & excommunicatio.*

3 *Suſpenſus, & eccleſia interdicta, remittuntur ad ſuſpendentem, & interdicentem abſoluendi.*

4 *Suſpenſus in contumaciam abſolui debet præſtito iuramento de parendo mandatis eccleſiæ.*

QVAESTIO CLXXXIII.

ET quemadmodum Vicarius epiſcopi ſuſpendere poteſt, vt ſupra dictum fuit in proxima q. præcedente, ita etiam poteſt abſoluere, vt ſcripſi
1 ſupra, q. 171. & comprobat Nauar. Manua. confeſſo. c. 27. nu. 168. & 159. & 161. Nam ſuſpenſio, interdictum, & excommunicatio, continen-
2 tur ſub vno vocabulo cẽſuræ, c. quærenti, vbi Abb. de ver. ſign. & in cap. cum ab eccleſiarum, nu. 2. in fine, per illum tex. de offic. ord. Oldra. conſ. 86. in fine, Lancellott. in §. 1. Inſtitu. iur. cano. de eccleſ. cenſu. & illa regula, quòd excommunicatus remittitur abſoluendus ad ſuum excommunicatorem, extenditur quoque ad ſu-
3 ſpenſionem, & interdictum, dicto capitu. cum ab eccleſiarum, vbi Abb. Card. in clem. 1. q. 4. verſ. quis, & ibi Imol. col. 4. & in c. graue, colum. 5. de præben. Fel. in c. paſtoralis, §. præterea, num. 9. verſ. amplia regulam, extra, de offi. ord. & ſi fuerit lata ſuſpenſio in contumaciam, tunc huiuſmodi abſolutio fit recepto iuramento de parendo mandatis eccleſiæ, cap. venerabili, vbi Abb. Fel. poſt alios, de ſent. excom. Quæ forma extenditur etiam ad abſolutionem ab interdicto, ſecundum Abb. in c. ad hæc, l. vlt. nu. 3. extra de appella.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi ex mandato ſpeciali abſoluere poteſt ſuſpenſũ à ſuſpenſione iuris, vel canonis. Declaratur, nu. 4. Subdeclaratur, nu. 5.*

2 *Abſolutio à ſuſpenſione iuris conceditur epiſcopo in caſibus, in quibus poteſt diſpenſare.*

3 *Mandatum generale Vicarij non comprehendit ſpecialia, nec illa, quæ ex gratia proueniunt.*

4 *Epiſcopus quando poſſit abſoluere à ſuſpenſione iuris.*

5 *Vicarius ſpecialiter deputatus ab epiſcopo, poteſt abſoluere à ſuſpenſione non deducta ad forũ contentioſum, & à caſibus etiã Apoſtolicæ ſedi reſeruatis.*

QVAESTIO CLXXXIIII.

AT ſuſpenſum à ſuſpenſione iuris, vel canonis, vicarius epiſcopi abſoluere non poterit ſine man- 1
dato ſpeciali. Sicut enim Vicarius diſpenſare poteſt ex mandato ſpeciali, vt dixi ſupra, q. 35. eodem modo abſoluere poterit à ſuſpenſione iu-
2 ris, vel canonis. Nam abſolutio à ſuſpenſione iuris conceditur epiſcopo in caſibus, in quibus diſpenſare poteſt, vt declarat Fel. in c. paſtoralis, §. præterea, nu. 9. in ampliatione pri-

mæ fallentiæ,in fi. extra, de off. ord. Abb.in c.tam literis, n.3.verſ.primo
3 caſu,extra de teſt.& in generali mandato Vicarij non veniunt ſpecialia, nec illa,quæ ex liberalitate, vel gratia proueniunt, ſed opus eſt mandato ſpeciali,Card.in clem.1. de offic. Vic. Caſtrenſ.conſ.148. num.1. Rolan.conſ.75.nu.20. in 3. & probatur in c.6. ſeſſ. 24. apud Concil. Trid. in decreto de reform.vbi Vicarius ſpecialiter deputatus poteſt abſoluere in foro conſcientiæ à ſuſpenſionibus prouenientibus à delicto occulto,& ſedi Apoſt.reſeruatis.

4 Declaratur, vt abſoluere poſſit à ſuſpenſione iuris in ijs caſibus, quibus epiſcopo eſt permiſſum, vt quando eſſet lata ſuſpenſio in contumaciam, vel etiam ad tempus non determinatum, & in caſibus non reſeruatis à conditore canonis, & ſuper quibus epiſcopus diſpenſare poteſt, vt declarat Abb.in dicto c.tam literis,3. vbi Aret.& Fel. & idem Fel. in dicto §.præterea,num.9.in fi. de off. deleg.& in c.nuper,nu.2.col.2.in fin. de ſent.exc.poſt glo. in c.cupientes, §.cæterum, verſ. ſuſpenſos, de elect. in 6.& in clem.1.§.penult.in ver. excommunicationis,de hæret. quam dicit communiter approbari Abb. in dicto c.tam literis,num.3. licèt ab ea diſſentiat, ſic etiam illum declarat Nauar.in Manua.confeſſ. ca.27. num.162. Couar. in 2. par.Epito. c. 6.num.15. & quòd Vicegerens Epiſcopi abſoluere poſſit à ſuſpenſione in contumaciam lata, & non in pœnam delicti, abſolutè, ſine termino, & reſeruatione, ſiue iure communi, ſiue iure particulari confirmata per Papam,dicit Nauar.in dict. Manua. confeſſo.cap.27. num.162. arg. cap. nuper,de ſent.exc.& capi.literis, de conſti.poſt Innoc. quem dicit communiter receptum in c.2.de ſolut.

Subdeclaratur, niſi ſuſpenſio proueniat à delicto occulto, & non deducto ad forum contentioſum, quia
5 tunc Vicarius epiſcopi ſpecialiter deputatus abſoluere poteſt à ſuſpenſione, etiam in caſibus ſedi Apoſtolicæ reſeruatis,Concil.Triden.dicto capitu. 6. ſeſſ. 24. in decreto de reformatione.

SVMMARIVM.

1 *Interdicta ab homine, & à iure, vel canone proferantur.*

2 *Vicarius ex ſpeciali mandato epiſcopi poteſt relaxare interdicta.*

Declaratur,nu.4.

3 *Interdicti pœna minor eſt ſuſpenſionis ab officio.*

QVAESTIO CLXXXV.

ET quoniam interdicta nõ ſolum ab homine proferuntur, verùm etiam à iure,vel canone,vt in c.cle-
1 ricis,§.nos igitur,in fine, de imunit. eccleſ.in 6.c.fi.in fi. de pœn.eo.titu. c.quanquam de conſuetu.in 6.glo.in c.alma mater,in glo.in ver.à iure,de ſent.excom. in 6. Lancellott. Inſtitu. iur.cano.de eccle.interd. in princip. poterit Vicarius ex mandato ſpeciali epiſcopi illa relaxare,nam ſuſpen-
2 ſio, & interdictum ſub cenſuræ vocabulo continentur, & in caſibus, in quibus Vicarius abſoluere poteſt à ſuſpenſione, poterit quoq; relaxare interdictum,vt ſcripſi ſupra,q.

Pœna

3 Pœna enim interdicti minor eſt ſuſpenſionis ab officio, vt ſcribit Diaz in prac.crimi.cano. c.21. in princip. Et ideò cum Vicarius Epiſcopi ex mandato ſpeciali abſoluere poſſit à ſuſpenſione iuris, vt ſupra dixi in proxima q. præced. poterit quoque relaxare interdictum, reg. cui licèt, de reg.iur. in 6.

4 Declaratur, vt poſſit relaxare interdictum in illis caſibus epiſcopo permiſſis, nec reſeruatis à conditore canonis, vt dixi in q. præcedenti, & probatur in c.clericis, §. nos igitur, in fi. ibi, à ſupradictis autem excommunicationis, & interdicti ſententijs nullus abſolui valeat, de immun. eccleſ.in 6. Couar.in comment.c.alma mater, par.2. §.2. nu.5. de ſent.exc. in 6. poſt glo.& Doct.in cap.ad hæc, num.3. de appella.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi ex ſpeciali mandato ad abſoluendum non poteſt abſoluere ſuſpenſum in illis caſibus ſpecialiter epiſcopo demandatis per ſummum Pontificem, remiſſiue.*

QVÆSTIO CLXXXVI.

1 AN autem ex mandato ſpeciali ad abſoluendum poſſit Vicarius epiſcopi abſoluere ſuſpenſum in illis etiam caſibus ſpecialiter epiſcopo demandatis per ſummum Pontificem, dixi ſupra, quæſtio.35. & quæſtione 183.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus poteſt ex cauſa abſoluere à iuramento, & qua.*

2 *Abſolutio à iuramento dicitur quædam diſpenſatio.*

3 *Eſt iuriſdictionis.*

4 *Spectat ad iudicem eccleſiaſticum.*

5 *Ad Capitulum ſede vacante.*

6 *Ad Vicarium epiſcopi.*

Ampliatur, nu. 7.

Declaratur, num.8. 9. & ſeq.

7 *Abſolutio à iuramēto conceditur, parte etiam non citata.*

11 *Periuro concedi non poteſt per vicarium epiſcopi.*

12 *Conceſſa nulliter per Vicarium epiſcopi, poteſt à iudice ſeculari cognoſci.*

QVÆSTIO CLXXXVII.

SCio etiam epiſcopū poſſe ex cauſa abſoluere à iuramento, vt per
1 Canoniſt.in c.1. vbi Abb.num.7. Fel. num.15. extra de iureiur. Virg.Boccat. qui huiuſmodi cauſas recenſet in comment. ad conſtit. Pice. glo.2. nu.34. & 35.

Ideò dubitari poteſt, an etiam abſoluere poſſit Vicarius. Dubium enim faciebat, quia abſolutio à iuramento videtur eſſe quædam diſpen-
2 ſatio, cum ſit relaxatio iuris communis, vt refert Felin.in dicto capitu.1. nume.19. Sed Vicarius epiſcopi non poteſt diſpenſare abſq; ſpeciali mādato, vt ſcripſi ſupra, quæſt.35. ergo nec etiam abſoluere à iuramēto, vel relaxare.

Sed verius eſſe arbitror Vicarium epiſcopi abſoluere poſſe à iuramento, vel relaxare, abſq; mandato ſpeciali. Quia negari non poteſt, quin iſta abſolutio, vel relaxatio ſit iuriſdictionalis, Io.And. in addi. ad Specul.

mæ fallentiæ,in fi. extra, de off. ord. Abb.in c.tam literis, n.3.verſ.primo
3 caſu,extra de teſt.& in generali mandato Vicarij non veniunt ſpecialia, nec illa,quæ ex liberalitate, vel gratia proueniunt, ſed opus eſt mandato ſpeciali,Card.in clem.1. de offic. Vic. Caſtrenſ.conſ.148. num.1. Rolan.conſ.75.nu.20. in 3. & probatur in c.6. ſeſſ. 24. apud Concil. Trid. in decreto de reform.vbi Vicarius ſpecialiter deputatus poteſt abſoluere in foro conſcientiæ à ſuſpenſionibus prouenientibus à delicto occulto,& ſedi Apoſt.reſeruatis.

4 Declaratur, vt abſoluere poſſit à ſuſpenſione iuris in ijs caſibus, quibus epiſcopo eſt permiſſum, vt quando eſſet lata ſuſpenſio in contumaciam, vel etiam ad tempus non determinatum, & in caſibus non reſeruatis à conditore canonis, & ſuper quibus epiſcopus diſpenſare poteſt, vt declarat Abb.in dicto c.tam literis,3. vbi Aret.& Fel. & idem Fel. in dicto §.præterea,num.9.in fi. de off. deleg.& in c.nuper,nu.2.col.2.in fin. de ſent. exc.poſt glo. in c.cupientes, §. cæterum, verſ. ſuſpenſos, de elect. in 6.& in clem.1.§.penult.in ver. excommunicationis,de hæret. quam dicit communiter approbari Abb. in dicto c.tam literis,num.3. licèt ab ea diſſentiat, ſic etiam illum declarat Nauar.in Manua.confeſſ. ca.27. num.162. Couar. in 2.par.Epito. c. 6.num.15. & quòd Vicegerens Epiſcopi abſoluere poſſit à ſuſpenſione in contumaciam lata, & non in pœnam delicti, abſolutè, ſine termino, & reſeruatione, ſiue iure communi, ſiue iure particulari confirmata per Papam,dicit Nauar.in dict. Manua. confeſſo.cap.27. num.162. arg. cap. nuper,de ſent.exc.& capi.literis, de conſti. poſt Innoc. quem dicit communiter receptum in c.2.de ſolut.

5 Subdeclaratur,niſi ſuſpenſio proueniat à delicto occulto, & non deducto ad forum contentioſum, quia tunc Vicarius epiſcopi ſpecialiter deputatus abſoluere poteſt à ſuſpenſione, etiam in caſibus ſedi Apoſtolicæ reſeruatis,Concil. Triden.dicto capitu. 6. ſeſſ. 24. in decreto de reformatione.

SVMMARIVM.

1 *Interdicta ab homine, & à iure, vel canone proferuntur.*
2 *Vicarius ex ſpeciali mandato epiſcopi poteſt relaxare interdicta.*
Declaratur,nu.4.
3 *Interdicti pœna minor eſt ſuſpenſionis ab officio.*

QVAESTIO CLXXXV.

ET quoniam interdicta nõ ſolum ab homine proferuntur, verùm etiam à iure,vel canone,vt in c. clericis,§.nos igitur,in fine, de imunit. 1 eccleſ.in 6.c.fi.in fi. de pœn.eo.titu. c.quanquam de conſuetu.in 6.glo.in c.alma mater,in glo.in ver.à iure,de ſent.excom. in 6. Lancellott.Inſtitu. iur.cano.de eccle.interd. in princip. poterit Vicarius ex mandato ſpeciali epiſcopi illa relaxare,nam ſuſpen-
2 ſio, & interdictum ſub cenſuræ vocabulo continentur, & in caſibus, in quibus Vicarius abſoluere poteſt à ſuſpenſione, poterit quoq; relaxare interdictum,vt ſcripſi ſupra,q.

Pœna

3 Pæna enim interdicti minor eſt ſuſpenſionis ab officio, vt ſcribit Diaz in prac.crimi.cano. c.21. in princip. Et ideò cum Vicarius Epiſcopi ex mandato ſpeciali abſoluere poſſit à ſuſpenſione iuris, vt ſupra dixi in proxima q. præced. poterit quoque relaxare interdictum, reg. cui licet, de reg. iur. in 6.

4 Declaratur, vt poſſit relaxare interdictum in illis caſibus epiſcopo permiſſis, nec reſeruatis à conditore canonis, vt dixi in q. præcedenti, & probatur in c. clericis, §. nos igitur, in fi. ibi, à ſupradictis autem excommunicationis, & interdicti ſententijs nullus abſolui valeat, de immun. eccleſ. in 6. Couar. in comment. c. alma mater, par. 2. §. 2. nu. 5. de ſent. exc. in 6. poſt glo. & Doct. in cap. ad hæc, num. 3. de appella.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi ex ſpeciali mandato ad abſoluendum non poteſt abſoluere ſuſpenſum in illis caſibus ſpecialiter epiſcopo demandatis per ſummum Pontificem, remiſſiue.*

QVÆSTIO CLXXXVI.

1 AN autem ex mandato ſpeciali ad abſoluendum poſſit Vicarius epiſcopi abſoluere ſuſpenſum in illis etiam caſibus ſpecialiter epiſcopo demandatis per ſummum Pontificem, dixi ſupra, quæſtio. 35. & quæſtione 183.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus poteſt ex cauſa abſoluere à iuramento, & qua.*

2 *Abſolutio à iuramento dicitur quædam diſpenſatio.*

3 *Eſt iuriſdictionis.*

4 *Spectat ad iudicem eccleſiaſticum.*

5 *Ad Capitulum ſede vacante.*

6 *Ad Vicarium epiſcopi.*

Ampliatur, nu. 7.

Declaratur, num. 8. 9. & ſeq.

7 *Abſolutio à iuramēto conceditur, parte etiam non citata.*

11 *Periuro concedi non poteſt per vicarium epiſcopi.*

12 *Conceſſa nulliter per Vicarium epiſcopi, poteſt à iudice ſeculari cognoſci.*

QVÆSTIO CLXXXVII.

SCio etiam epiſcopū poſſe ex cauſa abſoluere à iuramento, vt per
1 Canoniſt. in c. 1. vbi Abb. num. 7. Fel. num. 15. extra de iureiur. Virg. Boccat. qui huiuſmodi cauſas recenſet in comment. ad conſtit. Pice. glo. 25. nu. 34. & 35.

Ideò dubitari poteſt, an etiam abſoluere poſſit Vicarius. Dubium enim faciebat, quia abſolutio à iuramento videtur eſſe quædam diſpen-
2 ſatio, cum ſit relaxatio iuris communis, vt refert Felin. in dicto capitu. 1. nume. 19. Sed Vicarius epiſcopi non poteſt diſpenſare abſq; ſpeciali mādato, vt ſcripſi ſupra, quæſt. 35. ergo nec etiam abſoluere à iuramēto, vel relaxare.

Sed verius eſſe arbitror Vicarium epiſcopi abſoluere poſſe à iuramento, vel relaxare, abſq; mandato ſpeciali. Quia negari non poteſt, quin iſta abſolutio, vel relaxatio ſit iuriſdictionalis, Io. And. in addi. ad Specul.

3 cul.tit.de lega. §.nunc de epiſcoporum,ver.ſed nunquid legatus,ſequitur Felin.in dicto cap.1.num.20. Et illa, quæ ſunt iuriſdictionis, tranſeũt in Vicarium abſque mandato ſpeciali, vt latè ſcripſi ſupra, quæſt.57. Prout etiam, quia in relaxatione, ſiue abſolutione à iuramento, iudex
4 competens eſt iudex eccleſiaſticus, Innoc.in cap. debitores, de iureiur. ſequitur Abb.in c.peruenit, num.3. eod.titu.poſt Specu. de lega. §.nunc oſtendendum,ver.24. & ſeq. ergo ēt Vicarius epiſcopi, tanquam iudex eccleſiaſticus,& hanc partem in ca-
5 pitulo ſede vacante,tanquam gerente vices epiſcopi,probat Felin.dicto cap.1.nume.20. vbi reſpondit ad obiectum ſuperius formatum,& in vi
6 cario epiſcopi Paul.Caſtren. conſil. 216.colum.pen.& in Vicario epiſcopi Rhegini Alex.conſ.222.nu.4.in 2. & in Vicario epiſcopi Alexandriæ, Rolan. conſ. 34. volum.1. ita etiam fuit deciſum per Toloſ.qu. 230. vbi Aufre.poſt Hoſt.c.tua,de offic. Vica. & hanc partem pro Vicario epiſcopi ſequitur Virg. Boccat. comment. ad conſt. Pice. glo 2.num.53.

Ampliatur hæc ſententia,etiam
7 parte non citata,Oldrad. conſ.120. Ancar. 18. Dec. c.qua fronte, extra de app. Alciat.c.cum contingat,nume.125.de iureiu.Gomeſ.trac.breu. num.46. & hanc ſententiam ſeruari apud Gallos,dicit Gugl.cap.Rainutius,ver.duas habens filias, col.vlti. de teſta. Rupella, lib.1. forenſ. inſti. ca.30. hanc etiam magis praxi conuenire dicit apoſtil.ad Alexan.dicto conſ.222. litera b. pluribus ab eis citatis rationibus, Couar.libro 1.var. reſol. c.4. num.5. ita etiam de facto ſeruari dicit Butr.c.debitores,extra de iureiur.quem ſequitur Anton. de Prato inter conſi. Alexan.49. volu.4. Ancar. ſibi contrarius,conſ.57. col. pen. Afflic. deciſ.220.colum.4. Rui. conſ.170.num.30.in 3.Crauet. conſ. 70.num.7.& hæc eſt communis opinio, & communis practica, & communis curiarum obſeruantia, vt teſtantur Afflict. & Ruin. ſuperius relati,Rolan.conſ.13.nu.38. in primo, Virg.Boccat.dicta glo.2.num.53.ita etiam de facto tolerari, fuiſſeque in ſacro conſilio determinatum,ſcribit Vrſil.ad Afflict. dicta deciſ. 220 nume. 14.

Et quamuis contrariam ſententiam ſequutus fuerit cõſulendo Ancar. conſ.190.Ruin.conſ.26. in 4. ſibi contrarij,Feder.conſ.300. & poſt Imo.& Card. dicto capit.debitores, Cald.conſ. 1.de fer.Guid.Papæ deci. 140. Alex. dicto conſ. 222. colu.3. & hanc tutiorem dicat Fel. c.1. de iureiur.& communem,Iaſ. l.nec quidquam,§.vbi decretum, colu.9. ff. de off.Proconſ.Loffred. conſ. 12. Grat. conſ.23. in 2. & magis communem, Vrſill.dicta deciſ.220. poſt Io.Bapt. Ferret.conſ.149. lib. 1. & poſt alios Cephal.conſ.51. nu.23. in 1. & 653. nu.34. in 5. Menoc.conſi.24. nu. 11. in primo.

8 Tamen prior ſententia fœdere diſtinctionis declaratur, vt locum habeat,quando abſolutio, ſiue relaxatio à iuramento petita eſſet ad effectum agendi,& ad perſonam habilitandam,vt non obſtante iuramẽto detegere poſſit fraudem contractus. Altera verò,quando ad tollendam

cam obligationem contractus, vel probationem cauſæ, Virg.Boccat. d. glo.2.num.47. dicens, hanc diſtinctionem ſibi valde placere, & ſeruari per auditores, quibus S.D.N.Papa committit abſolutionem à iuramento, ſi, & prout de iure fuerit relaxandum, firmant Rolan. & Couar. locis ſuperius citatis.

Secundò principaliter declaratur,
9 quando epiſcopus commiſiſſet Vicario omnimodam iuriſdictionem in omnibus cauſis, & factis, vel aliquod ſpirituale enumeraſſet in literis Vicariatus, Toloſ.d.q.230.

10 Subdeclaratur, vbi ſpiritualia enumerata, eſſent maiora, vel paria iuramenti abſolutioni. Nam illa ſpiritualia enumerata ad maiora non traherentur, Aufrer. d. deciſ. Toloſ. & dixi ſupra, lib.1. q.

11 Tertiò principaliter declaratur, niſi petens abſolutionem, eſſet iam effectus periurus, quia Vicarius epiſcopi abſolutionem à periurio concedere nõ poteſt, Fel. c.1.ver.7.quæro etiam, extra, de iureiu. Ruin.conſ. 66.col.2.in 4.Rol.d.conſ.34.nu.4. in 1. & hoc eſſe clarum dicit Bocca.ſuper conſti.Vicc.d.glo.2.nu.40.in fi.

An autem iudex ſecularis cognoſcere poſſit de nullitate abſolutionis
12 à iuramento, dubium faciebat, quia tractare videbatur de materia ſpirituali, quæ laicis non conuenit, ca. per venerabilem, extra, qui fil. ſint leg. ſed poſſe cognoſcere, reſpondit Ancar. conſ. 382. & ita fuiſſe pluries deciſum in ſacro conſilio Neapolitano, teſtatur Afflic.dicta deciſ.220. num.9. & iudicatum ab ampliſſimo Senatu Montisferrati, refert Rolan. d.conſ.34. nume. 11. poſt Veronen. Soc. Marſ. Pariſ.& alios ibi citatos, & comprobat hanc ſententiam rationibus, & auctoritatibus, Vrſill. ad Affli.d.deciſ.22.nu.9.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi facere poteſt edicta, conſtitutiones, & ſtatuta diſtringentia totam diœceſim.

2 Et capitulum ſede vacante.

3 Vicarius epiſcopi non poteſt ſtatuere ſuper ijs, quæ competunt epiſcopo de iure ſpeciali.

Declaratur, nu.7.

4 Magiſtratus poſſunt condere ſtatuta ſuper ijs, quæ pertinent ad propriam iuriſdictionem.

5 Capitulũ ſede vacante ſuper quibus ſtatuere poſſit, & nu.ſeq.

6 In quibus dicatur epiſcopi ſucceſſor.

QVAESTIO CLXXXVIII.

Rurſus proſequendo ea, quæ pertinent ad regimen diœceſis, & fori epiſcopalis, quæro nũc, an Vi-
1 carius epiſcopi facere poſſit conſtitutiones, ſtatuta, & edicta diſtringentia totam diœceſim.

2 Et poſſe, ea ratione probatur, q2 omnia prædicta pendent à iuriſdictione, Abb.c.cũ olim, col.pe.verſ.ſeptima dubitatio, ext.de maio. & ob. Bar.Alex.Iaſ.& alij, l.omnes, nume. 10.verſ.quartò eſt aduertendum, extra de conſti.Roma.conſ.220.Pauin. trac.de pote. cap.ſede vacan. prima par.princ.q.6. numero primo, & per totam: ſed Vicarius epiſcopi habet iuriſdictionem ordinariam, vt ſcripſi ſupra, hoc eo.libro. q. ergo facere

poteſt ſtatuta, edicta, & conſtitutiones, prout in capitulo ſede vacante, argumentantur, Abb. d.c. cum olim, colum.pen. verſ. ſeptimò dubitatur, & Fel. poſt alios, d.cap. cum omnes, num. 10.

3 Declaratur ſupradicta concluſio, vt procedat quoad ea, quę competũt Vicario ratione ordinariæ iuriſdictionis, ſecus quoad ea, quæ illi, vel epiſcopo, competunt de iure ſpeciali, quia in his Vicarius epiſcopi ſtatuere non poteſt ex dictis per Bart. Iaſ. & alios, in d.l. omnes populi, in dicta prima q. principali, Alex. in l. 1. col. 3. in fine, ff. de iuriſd. om. iud. Bal. in l. nulli. C. de ſent. Feli. in d.c. cum omnes, dicto nume. 10. dicto verſicu. quartò eſt aduertẽdum. Vbi volunt,
4 quòd magiſtratus poſſunt condere ſtatuta ſuper his, quæ pertinent ad propriam iuriſdictionem, latius Fel. in d.c. cum omnes, num. 10. verſicu. licèt, dicens, quòd licèt capitulum ſede vacante ſtatuere poſſit tanquã
5 ſucceſſor in ilis, quæ competunt epiſcopo ratione iuriſdictionis, ſecundũ Feder. conſ. 16. & alios relatos poſt Abb. in d.c. cum olim, col. pe. verſicu. ſeptimò dubitatur, tamen ſtatuere non poteſt ſuper his, quæ competunt
6 epiſcopo de iure ſpeciali, quia in illis non dicitur epiſcopi ſucceſſor, poſt Cardi. ibi relatum, qui dicit ſe aliàs ita conſuluiſſe, conſ. 38. firmant Innoc. & Abb. in c. cum conſuetudinis, extra, de conſuetu. dum dicunt, quòd capitulum poteſt ſine conſenſu epiſcopi ſtatuere ſuper rebus pertinentibus ad capitulum, puta qualiter debeat capitulum congregari, & qualiter diuidantur diſtributiones quotidianæ, vel diuidatur menſa groſſa, ſecus autem circa iura ipſius, vel ſtatum eccleſiæ, vel in negocijs magnis, & arduis, vel in reſeruatis
7 Papæ, & ideò in iſtis erit opus mandato ſpeciali epiſcopi, c. fi. vbi Canoniſtæ, de off. Vic. in 6. & dixi ſupra, q. 57. faciunt ſcripta per Fel. in d.c. cum omnes, in fi. poſt Abb. in c. edoceri, nu. 4. extra, de reſcrip. & in d.c. cum conſuetudinis, num. 4.

SVMMARIVM.

1 *Parum eſt iura condere, niſi conditor illa tueatur.*

2 *Vicarius epiſcopi abſque ſpeciali mandato exequi non poteſt mãdata, præcepta, & pœnas edictorum.*

QVAESTIO CLXXXIX.

Et quoniam parum eſſet iura cõdere, niſi eadem quiſque condi-
1 tor tueatur, l. 2. §. poſt originem, ff. de orig. iur. c. vbi periculum, §. præterea, de elect. lib. 6. poterit Vicarius exequi mandata, præcepta, & pœ-
2 nas edictorum ex mandato ſpeciali epiſcopi, ſecundum Rebuff. in pract. benefic. titu. forma Vica. Archi. num. 175. licèt enim Vicarius habeat cognitionem cauſarum, ca. 2. vbi Doct. de off. Vica. in 6. tamen ſine mandato ſpeciali non poteſt corrigere, neque inquirere, neque punire, d. capitulo 2. & ibi Docto. & dixi ſupra, quæſt. 142.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus inuocare poteſt auxilium brachij ſecularis.*

2 *Brachij ſecularis inuocandi praxis.*

Digitized by Google

xis, & forma, remiſſiuè.

3 *Brachium ſeculare præſtandum eſt Vicario epiſcopi.*

4 *Vicarius epiſcopi poteſt mandare Poteſtati, vt faciat retineri eũ, qui eſt in carceribus ſuis, nec eum relaxet ſine ipſius vicarij licentia.*

5 *Iudex eccleſiaſticus poteſt compellere ſub pœna excommunicationis ſecularem ad præſtandũ ſibi auxilium.*

6 *Brachium ſeculare iuſtè peti debet, & in ſubſidium.*

7 *Iudex eccleſiaſticus non debet incipere à cauda, ſed à capite.*

8 *Brachium ſeculare non debet concedi in crimine ſeculari, vel mixto, niſi ſibi fiat fides de proceſſu.*

9 *Iudex ſecularis in rebus eccleſiaſticis tenetur exequi mandatũ iudicis eccleſiaſtici, nec aliud quærere.*

10 *Poteſtas exequi debet ſententiam epiſcopi, vel eius Vicarij.*

11 *Iudex eccleſiaſticus à quo non debet inuocare brachium ſeculare, pendente appellatione.*

QVAESTIO CXC.

INuocat etiam epiſcopus auxiliũ brachij ſecularis ratione ſuæ iu-
1 riſdictionis, c. 1. vbi Canoniſtæ, extra de off. ord. latè Couar. lib. prac. q. c. 10. Foller. ſuper conſt. regni, titu. de nouo, Feder. cod. comp. c. poſt mundi machinam, vbi docet practicam,
2 & formam inuocandi, nu. 90. 91. 92. 93. & 101. & in pract. crimi. cano. 2. par. iud. titu. non compar. contuma. rep. fol. 160. Paul. Fuſc. tract. viſita. & regim. eccleſ. c. 34. nu. 13. lib. 2. ideò & eodem modo poterit huiuſmodi auxilium inuocare Vicarius, nam iudici eccleſiaſtico brachium ſeculare
3 eſt præſtandum, c. princeps, c. adminiſtratores, 24. q. 5. Menoc. de arbi. iud. lib. 2. cent. 5. caſu 452. poſt Cardi. Alber. Abb. & alios eo loci cumulatos, Rolan. conſ. 37. lib. 1. Grauat. in annot. ad Veſtr. lib. 8. nu. 8. & ſeq. & in Vicario epiſcopi, Fran. Marc. q. Delphin. 147. par. 1. & ante illum Bald. conſ. 91. vol. 5. Vbi conſuluit, Vicarium epiſcopi poſſe mandare
4 poteſtati, vt faciat retineri eum, qui eſt in carceribus ſuis, nec relaxet ſine licentia ipſius Vicarij.

5 Ampliatur, vt iudex eccleſiaſticus nedum inuocare, ſed etiam compellere poſſit ſecularem ad præſtandũ ſibi auxilium ſub pœna excommunicationis: nam poteſtas eccleſiaſtica dicitur maior temporali, cap. ſolitæ, extra, de maior. & obed. & ſecularis poteſtas dependet ab eccleſia, glo. & Doct. in c. nouit, extra, de iudic. cum adductis per Franc. Marc. dicta deciſ. 147. in princ. ex quibus hanc ſententiam comprobare videtur, quam dicit eſſe communem, Alciat. in ca. pernicioſam, num. 123. de offic. ord. ſequitur Grauat. in annot. ad Veſtr. dicto cap. octauo, num. 46. Couar. de practi. quæſt. capitu. 10. num. 2. per text. in capitu. 2. extra de maledic. quibus ſuffragatur tex. in cap. 5. ſeſſ. 24. in decreto de regular. apud Cõcil. Triden.

6 Declaratur, vbi brachij ſecularis auxilium iuſtè petitur, & in ſubſidium, cap. 1. ad fin. de ſtatu monac. in 6. Doct. in capit. cum non ab ho-

mine,de iudi.& c.ſignificaſti, de off.
delega.Feder.de Sen. conſ.251. col.
fi. Vbi dicit, quòd licèt poſſit inuocare brachium ſeculare, tamen debet inuocari,cum neceſſe eſt,& iuris
ordine ſeruato, hoc eſt, quando alia
iuris remedia deficiunt, quia nō de-
7 bet iudex eccleſiaſticus incipere à
cauda,ſed à capite,cum iura loquentia de brachio ſeculari,dicāt,ſi opus
eſt, vel neceſſe eſt, vel in ſubſidium,
vt in cap.1.vbi Abb.Fel.& Alcia.de
off.ord.c.dilecto,de ſent.exc.in 6. c.
poſtulaſti,extra,de homic.c.2.de maledi.c.Princeps, 23.q.5. c.quoniam,
de off.ordi.Afflic. deciſ.220.Couar.
prac.q.c.10.num.1.Rolan. alios cumulans,conſ.37.num.5. & ſeq. referens,Docto.ita communiter tenere,
quorum ſententiam ſequitur Grauat. in d.c.8. num. 40. poſt cumulatos,& confirmatur ex tex. in d. cap.
5.in fin. ibi, ſi opus fuerit, ſeſſ.25.&
aliàs, vbi iudex ſecularis inuocatur,
præcedente ſententia nulla, non debet concedi brachium, niſi iuſtè inuocetur, & ſummatim examinare
debet, ſecundum Feder. de Sen. d.
conſ.251.Rolan. d.conſ.37. num. 7.
poſt alios à ſe congeſtos, Alcia. in c.
1. num.126.de off. ord. Vbi quòd in
crimine ſeculari, vel mixto, non tenetur iudex ſecularis præſtare auxi-
8 lium epiſcopo, niſi ſibi fiat fides de
proceſſu,dicens,hanc eſſe communē
opinionem, Iul.Clar.in prac. cri. §.
fi. q.96. ver. quæro etiam, in fine.

Secundò declaratur,vbi ageretur de re communis fori,non autem merè eccleſiaſtica. At ſi de ea, & iudex eccleſiaſticus ſibi auxilium impartiri petat, tunc iudex ſecularis tene-
tur exequi mādatum,nec aliud quæ-
9 rere, ſecundum Canoniſtas,à quibus
legiſtæ diſſentiunt, ſequentes Bar. in l.magiſtratibus,n.4. ff.de iuriſd.om. iud. adeò quòd vnaquæque pars teſtatur communem eſſe ſententiam, ſecundū Iaſ.in d.l.magiſtratibus,nu. 10.Imo.in d.ca.1.Alciat.nume.100. de offi.ord.Grauat.in d.c.8.num.42. & poſt Bero. Simanc. & alios, communem contra Bart. dicit Clar. in pract.crimin.§.fi.q.96. verſicu.quæro etiam, & eandem vidiſſe ſeruari,
10 & in ſpecie, quòd Poteſtas debeat exequi ſententiam epiſcopi, vel eius Vicarij,dixit Bal.d.conſ.91.num. 1. volu.5.

Extenditur hæc declaratio,vt nec etiam iudex eccleſiaſticus teneatur inuocare auxilium brachij ſecularis ad capiendum clericos ſibi ſubditos, quoties fuerit ſibi viſum, niſi eo caſu,quo eius poteſtas minimè ſufficeret,c.cum epiſcopus,vbi Canoniſtæ, de offi.ord.in 6.& omnium communem dicit Couar.de pract. q.d.c.10. num. 3. verſ. quartò non eſt prætermittendum. Vbi ampliat etiam in ijs locis,in quibus temporalis iuriſdictio non pertinet ad epiſcopum, reprobata opinione cuiuſdam auctoris in conſuetu. Pariſ. titu.1.§.41. nu.66. hanc ēt coēm refert Clar. in d.§.fi. q.37.verſ.vnum tamen,in fi.

Tertiò declaratur,vbi eſſet appellatum, quia appellatione pendente,
11 eccleſiaſticus,à quo non debet inuocare brachium ſeculare, Alber. in l. epiſcopale,vbi Caſtren. in fine,C.de epiſco.obedientia,Oldrad. conſ.84. Dec.in c.ſignificaſti,nu.4.ad fi.extra de off.deleg.

SVM-

Digitized by Google

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus, vel eius Vicarius, tenere poteſt officiales armatos pro executione iuſtitiæ, & numer. ſequen.*
3 *Vicarius epiſcopi deputare poteſt cancellarios, notarios, nec non nuncios, & executores.*
4 *Officiales epiſcopi arma deferre non prohibentur.*

QVAESTIO CXCI.

SEd quoniam Magiſtratus ſeculares non ſunt faciles ad concedendum familiam in auxilium curiæ epiſcopalis, ſolent plerique epiſcopi, &
1 eorum vicarij tenere officiales armatos pro executione iuſtitiæ, ſequentes opinionem Bal. in l. nam ſalutem, §. fi. ff. de offi. præf. vig. de qua poſt alios ſcribit Paul. Fuſc. tract. de viſit. & regim. eccleſ. c. 32. nu. 13. in 2. ea ratione, quia epiſcopus, & eius
2 Vicarius ſunt officiales communis, ſequitur Abb. in cap. ſignificaſti, vbi Dec. num. 5. latè differit comprobando hanc ſententiam, tanquam veriorem, contra Abb. & alios diuerſum tenentes, extra, de offic. delega. firmat Diaz. in pract. crimi. cano. ca.
3 114. num. 2. Barbat. de Card. leg. à lat. quæſt. 5. num. 18. & vicarium epiſcopi deputare cancellarios, notarios, necnon nuncios, & executores, teſtatur Gemin. in cap. 1. num. 5. de off. Vicar. in 6. nec prohibitum
4 eſſe officialibus epiſcopi deferre arma, dicit Bal. in dicta l. nam & ſalutem, §. vltimo, ff. de offic. præfec. vig. Menoch. de arbit. iudi. lib. 2. cent. 4. caſu 394. nu. 64.

SVMMARIVM.

1 *Laici non poſſunt regulariter capere clericos ſine mandato prælati, cui ſubſunt.*
2 *Laicus capiens clericum ſine mandato ſui prælati, eſt excommunicatus.*
3 *Captus repertus clericus remitti debet ad iudicem eccleſiaſticum.*
4 *Iudex eccleſiaſticus non tenetur ſtare proceſſui facto per ſecularem.*
5 *Laicus aſſerens ſe habere literas Apoſtolicas brachij ſecularis, vel aliud apoſtolicum mandatum, tenetur exhibere.*
6 *Nuncio ſedis Apoſtolicæ abſque literis non creditur.*
7 *Executori non creditur, niſi oſtendat copiam ſuæ poteſtatis.*
8 *Exactores publici non poſſunt aliter incboare exactiones, niſi oſtendant commiſſionem iudici prouinciali.*
9 *Legati de latere, gubernatores eccleſiaſtici, non poſſunt procedere contra clericos, epiſcopo irrequiſito.*
10 *Epiſcopus, vel eius Vicarius, habita notitia clerici detenti à ſeculari, debet illũ repetere, aliàs punitur, & num. 11.*
12 *Epiſcopo repetenti à iudice ſeculari clericum ſuum, creditur, ſi ſcribat illum eſſe clericum.*
13 *Epiſcopus ad conſeruationem ſuæ iuriſdictionis poteſt vti gladio ſpirituali, & materiali.*

QVAESTIO CXCII.

ET cum ſepe contingat, magiſtratus ſeculares vigore literarum expeditarum ſuper auxilio brachij ſecularis per aliquem iudicem Apoſtolicum executionis, de quibus Veſtr. lib. 8. practi. c. fi. nu. 20. vel prętextu alicuius Apoſtolici mandati iubere capi clericos, aliaſue perſonas eccleſiaſticas, & captas carceribus mancipari.

Quæro igitur, an priuſquam deueniatur ad huiuſmodi capturas, & carcerationes, requiri debeat epiſcopus, vel eius Vicarius, vel vni eorum debeant oſtendi literæ brachij ſecularis, ſiue mandatum Apoſtolicum?

Reſpondeo, certi iuris eſſe, quòd laici non poſſunt regulariter capere clericos, & illos trahere ad iudiciũ, niſi adſit mandatum prælatorum,
1 quorum iuriſdictioni illi clerici ſunt ſubiecti, formalis eſt tex. in ca. vt famæ, vbi Canoniſtæ, extra, de ſent. excom. c. cum non ab homine, extra, de iudic. c. ſi iudex laicus, de ſent. exc. in ſexto, vtrobique Canoniſtæ, ſcribit Diaz in practi. crimina. cano. capitu. 14. numero ſecundo, latius Iul. Clar. in practi. crimina. §. fin. q. 36. in princi. Menoc. de arb. iud. libro ſecundo, cent. ſecunda, caſu 180. numero 17. Boſſ. titu. de capt. numero 37. Alioquin laicus eſt excommunicatus, capitulo tertio, in fine, in verſiculo ex
2 petit, de ſenten. excom. probat tex. in dicto cap. vt fama, & glo. in dicto ca. cum non ab homine, firmat Boſſ. dicto titu. de capt. num. 35. Sed captus repertus clericus, ad eccleſiaſti-
3 cum iudicem remitti debet, vt conſuluit Iaſ. conſi. 121. in primo dubio. libro quinto, & ita ſeruari dicit Afflic. in tertia rub. ſuper conſti. regni, poſt num. 19. ſequitur Clar. d. quæſtione 36. verſic. regulariter, & q. 38. verſ. item intelligenda, referens ita ſentire omnes, quæ quidem remiſſio fieri debet abſque dedecore, & ignominia, vt per Clar. dicta q. 36. verſic. quæro quomodo, poſt Caraui. ſuper ritu 235. nu. 7.

4 Nec iudex eccleſiaſticus tenetur ſtare proceſſui facto per ſecularem, tanquam iudicem incompetentem, ſecundum communem ſententiam Doctorum, de qua fidem facit Dec. in capit. at ſi clerici, de iudic. Craue. conſi. 42. nume. 1. Viu. libro 1. commun. opin. in ver. iudex, Clar. d. q. 36. in fine.

Et ideò vbi laicus aſſerit ſe habere literas Apoſtolicas brachij ſecularis, vel aliud apoſtolicum mandatum, ſiue poteſtatem, tenetur oſtendere, vel literis probare, nec illi aliter creditur, l. vnica, vbi Dec. nu. 15. C. de manda. princ. capit. cum in iure
5 peritus, vbi Innocen. numero quarto, Felin. numero tertio, extra de offic. deleg. melior tex. in extrauagan. comm quod incipit, iniunctæ, de electio. ſcribit Bart. in dicta l. vnica, quem ſequitur Dec. in primo nota. dicens non credi etiam nuncijs Apo
6 ſtolicæ ſedis, vel Principis, abſque literis, probat tex. in l. prohibitum, vbi hoc firmat Bart. num. 1. C. de iure fiſci, libro decimo, Guido Papæ, quæſtione 332. & magis in terminis Felin. in dicto capitulo, cum in iure, numero tertio, poſt Rot. deciſione decimaquinta, titu. de dolo, & contumacia,

macia, Feder. conſilio 251. ſequitur Dec. in dictâ l. vnica, numero octauo, qui omnes dicunt, quòd etiam exe-
7 cutor tenetur oſtendere copiam ſuæ poteſtatis, aliâs ei non creditur, & melior omnium eſt tex. in §. eos, in Auctẽ. de collatio. Vbi publici exactores non poſſunt aliter inchoare
8 exactiones, niſi oſtendant commiſſionẽ iudici prouinciali, & poſt omnes Concil. Trident. capitulo vigeſimo, ſeſſio. 24. in decreto de reforma. Vbi mandat legatis etiam de latere, nuncijs, gubernatoribus eccleſiaſticis, vel alijs, ne vigore quarumcun-
9 que facultatum turbent Epiſcoporum iuriſdictionem, nec procedant contra clericos, niſi epiſcopo prius requiſito, eoq; negligente, aliàs proceſſus eſt nullus, & ordinatio, & tenẽtur parti ad intereſſe; literæ enim, & commiſſiones debent innoteſcere illis, quorum intereſt, ſecundũ Bart. in dicta l. prohibitum, poſt tex. in dicto §. eos. Et per conſequens oſtendi debent epiſcopo, vel eius Vicario, quorum munus extat ſtatim, quòd eis innoteſcit, clericum ſibi ſubditũ
10 à iudice ſeculari detineri, illum repetere, cap. dilectis, vbi Dec. numero ſecundo, poſt alios, extra de appellatio. capit. ſi iudex laicus, cum glo. de ſentent. excommunicat. in ſexto, Clar. in §. fina. ſuæ pract. crimin. dicta quæſtione trigeſima ſexta, verſic. regulariter, in fi. & expreſſius Abb. in dicto cap. dilectis, numero quarto. Dicens, quòd iudex eccleſiaſticus poteſt repetere clericum ſuum ab alio iniuſtè detentum, quia ſua intereſt, ne violetur eius iuriſdictio, vt poſſit ſubditus ſibi, & eccleſiæ ſuæ debita ſeruitia impendere, aliàs poſſet iudex eccleſiaſticus, tanquam negligens, ab adminiſtratione deponi, 1
& fortè etiam criminaliter puniri, vt in facti contingentia conſuluit Caſſaneus, conſilio trigeſimo octauo, quem refert, & ſequitur Clar. dicto verſicu. regulariter, in fine. Et quòd epiſcopus poſſit repetere clericum ſibi ſubditum ab alio detentum, probat tex. in capit. dilectis, & ibi Doct. extra de appellatio. dicto capitulo, ſi iudex laicus, & ibi glo. de ſenten. excommunicatio. in ſexto. Imò etiam
11 inuitum repetere poſſe, ſcribit Foller. pract. crimin. cano. ſecunda parte iud. titu. reperti culpab. numero trigeſimo ſecundo, poſt Bal. l. prima, ff. de rei vendicatio. Bartol. l. præcipit, C. de cano. ſtatut. libro decimo, ſubdens, numero trigeſimo tertio, quòd epiſcopo repetenti clericum
12 ſuum à iudice laico creditur, ſi ſcribat illum eſſe clericum, & per literas ſuas faciat fidem de clericatu, non autem ſi literas miſſiuas, & teſtimoniales miſerit, poſt Bal. ſi quis per calumniam, C. de epiſcopis, & clericis.
13 Et aliàs ad conſeruationem epiſcopalis iuriſdictionis poſſe Vicarium epiſcopi vti etiam gladio materiali, ac ſpirituali, probatur in capit. dilecto, de ſentent. excommunicatio. in ſexto, ſcribit latè Innoc. in ca. venerabilis, col. 2. nume. 3. cum ſeq. Abb. nu. eod. extra de cenſ.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi an poſſit facere gratiam delinquentibus, remiſſiuè tamen.

QVAESTIO CXCIII.

1 AN autem Vicarius epiſcopi indulgere poſſit delinquentibus, & gratiam facere, dixi ſupra hoc eodem libro, quæſt. trigeſima octaua, vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi an poſſit exercere actus voluntariæ iuriſdictionis, remiſſiuè.*

QVAESTIO CXCIV.

1 SEd aggrediendo voluntariam iuriſdictionem vicarij epiſcopalis, illud quæro in primis, an Vicarius exercere poſſit actus voluntariæ iuriſdictionis abſque mandato ſui epiſcopi. Dixi ſupra hoc eodem libro, q.38. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi ſine mandato ſpeciali non poteſt interponere auctoritem in actibus voluntariæ iuriſdictionis, & nu.2.*
Contra, num.3.
Declaratur, nu. 10. cum ſeq.
3 *Vicarius generalis Imperatoris poteſt præſtare conſenſum in alienationibus feudorum, quæ dependent ab imperio.*
4 *Vicarius epiſcopi dare poteſt curatorem minoribus 14. ad exercendas lites ſpirituales, & num.6.*
5 *Interponere decretum in alienatione rerum minoris, & emancipationibus liberorum.*
7 *Vicarij Præſidum an poſſint decreta interponere.*
8 *Decreti interpoſitio eſt de lege iuriſdictionis.*
9 *Nec poteſt alteri delegari.*
10 *Vicarius epiſcopi in quibus caſibus non poſſit decretum interponere.*

QVAESTIO CXCV.

AT magis in ſpecie quæro, an Vicarius epiſcopi poſſit interponere decretũ, vel auctoritatem abſ-
1 que mandato ſpeciali epiſcopi. Nam partem negatiuam tenuit Goffred. in ſumma, titu. de offi. vicar. Calder. conſilio primo, rubri. eiuſdem tituli, Rebuff. pract. benefic. titu. forma Vicar. Archid. numero 104. & 184. poſt Doc. in cap. illud, de iure patro. hanc etiam partem tenet Roma. ſing. 693. in fine, poſt Feder. de Sen. conſ. 258. vbi firmat, quòd conſenſus epiſcopi requiſitus ad validitatẽ * teſtamenti facti per capitulũ, non poteſt præſtari per generalem Vicarium; eandem etiam ſententiam comprobat Toloſ. deciſio. 97. concludens, quòd in alienationibus rerum eccleſiæ, ſiue tranſactionibus non ſufficit epi-
2 ſcopi auctoritas, & minus Vicarij. Et quòd Vicarius non poſſit interponere decretum ſine mandato ſpeciali, reſpondit Bal. conſi. 475. numero 2. volumine primo, Socin. conſilio 91. colum. 2. numero nono, volumine quarto, Barbat. conſilio 40. colum. 3. numero tertio, verſi. ſecus ſi non eſſet exemptus, volumine primo, Cucc. Inſtitu. iur. cano. de Vica. epiſc. numero 105. & in exemplatione inſtrumenti, Hoſtien. in cap. fina. de fide inſtrumento. quem refert, & ſequitur

* for. inſtrumenti.

Digitized by Google

ſequitur, ſub dubio tamen, Decian. reſp. 24. nume. 44. volum. 1. Rimin. iun.conſi. 233. volumine tertio, quē refert, & ſequitur Caualca. deciſione 45. numero 40. de inueſtitura rei eccleſiaſticæ, & ſubdens hanc ſententiam non placere Vicarijs epiſcoporum.

3 Sed affirmatiuam probat Iſern. in cap. imperialē, in princ. col. 8. verſ. ſed an vicarius, de prohib. feud. alie. Vbi inquit, quod Vicarius generalis Imperatoris poteſt præſtare conſenſum in alienationibus feudorum, quæ dependent ab imperio, refert, & ſequitur Rolan. conſi. 88. num. 33. cum ſeq. vol. 1. & de Vicario Epiſcopi, Io. And. in c. licet, in nouel. de off. vicar. in 6. poſt Hoſtien. & Innoc. in c. tua, ext. eo. Bal. in Marg. in ver. vicarius, Nicol. Mil. in repert. in ver. vicarius epiſcopi, Aufre. ad Toloſ. d. q. 97. poſt glo. in c. 2. in ver. officialem, de offic. Vic. in 6. quos refert Redoan. tract. de reb. eccleſ. nō alien. rub. de auct. prælat. in alien. interp. Port. conſi. 99. num. 43. Gabr. conſi. 200. per totum, & ſpecialiter, nu. 2. 3. cum ſeq. vbi dicit Vicarium epiſcopi Valentiæ poſſe præſtare conſenſum diſmembrationi iurium eccleſiæ, ſicut Archiepiſcopus, Archid. in c. fin. de iudic. in 6. dicens officialem
4 epiſcopi dare poſſe curatorem minoribus 14. ad exeecendas lites ſpirituales, Felin. in c. ex parte, colum. 3. poſt nume. 1. verſi. an autem, de conſt. Corn. conſil. 181. nu. 39. in 2. poſt Pedet. de Sen. conſi. incipiente, conceſſio facta, Paui. de off. & poteſt. ca. ſede vac. 1. par. princ. q. 2. num. 11.
5 Vbi quòd vicarius epiſcopi poteſt decretum interponere in alienatione rerum minoris, in emācipationibus liberorum, & dare curatorē ad
6 litem pupillis, Guid. Panciro!. conſi. 128. in princ. loquens de vicario Reuerēdiſſimi epiſcopi Parmæ, qui decretum interpoſuit in quadam conuentione Archipresbyteri, & canonicorum S. Mariæ Caſtriniani.

Et hæc ſententia verior videtur, & probari lege & ratione, lege probatur per tex. in l. ſuggerente, cum glo. in ver. vicarios. C. de offic. eius, qui vicē alter. obt. Vbi vicarij Præſidum, ſeu Rectorum, habent aucto-
7 ritatem dandi tutores, & curatores petentibus, & interponendi decretum ad alienandum res minorum, & ſimilium perſonarum, & ad emācipationes legibus celebrandas.

Ratione autem probatur, quia vicarius regulariter omnia poteſt, quę is, cuius vices gerit, Doc. in capitulo finali. de officio Vicarij, in ſexto, & ideò poterit auctoritatem interponere, ſicut Epiſcopus, tum etiam, quia interponere auctoritatem in alienationibus rerum eccleſiæ, eſt iuriſdictionis, ſecundum Feder. con-
8 ſil. 30. quem ſequitur Abb. in cap. cum olim, col. 4. verſ. tertiò dubitatur, extra de maior. & obedien. & ea, quæ ſunt iuriſdictionis, tranſeunt in vicarium generalem epiſcopi, vt ſcripſi latè ſupra q. in prima declaratione. Sicut etiam, quia huiuſmo-
9 di decretum tanquā requirens cauſę cognitionem delegari non poteſt. l. nec quicquam. §. vbi decretum, & ibi Doct. ff. de off. proconſ. Propterea dicendum eſt, quòd illud Vicarius

rius

rius interponat auctoritate ordinaria, non autem delegata,& omnium melius probat tex.in dicto capit.fin. vbi etiam Archid.de iudic. in ſexto. Vbi officialis epiſcopi dare poteſt curatorē minoribus 14.ad lites ſpirituales exercendas.

10 Declaratur ſupradicta concluſio, vt non procedat in actibus, in quib. conſenſus, vel auctoritas competeret epiſcopo de conſuetudine, vt in electione Archiepiſcopi, vel in doctoratu alicuius, in quibus Vicarius ſine mandato ſpeciali epiſcopi non poteſt auctoritatem interponere, vt dixi ſupra hoc eodem libro,quæſtio. Nec non in collationibus beneficiorum, in quibus Vicarius non poteſt conſentire ſine mandato ſpeciali, vt etiam ſcripſi ſupra,quæſtio.29 & 30. Et in permutationibus beneficiorũ, quorum permutandorum auctoritatem non poteſt dare Vicarius, niſi expreſsè fuerit illi cōceſſa facultas, capit.quæſitum,extra de rerum permutat. Calder. conſilio ſeptimo, de rerum permutat. & conſilio quarto, de offic. Vicar. & conſilio tertio, de renunciat. Imo. in capitu. exhibita, numero trigeſimoquinto, extra de rerum permutatio. Rebuff. in pract. benefic titu.forma Vicar. Archiepiſ. numero 104.Pauin.de offic. & poteſtate capituli ſede vacante, ſecunda parte princi. quæſtione decima,numero trigeſimoſecundo, Feder. de rerum permutat. quæſtione vigeſimaſexta, Ioan. Bapt. Ferret. conſil. 343.nume. decimoquinto, poſt Belamer.deciſio.Rot.94.Vicarius epiſcopi.vbi ampliat,etiam ſi ab epiſcopo habeat poteſtatem recipiendi beneficiorum reſignationes, & eorum inſtitutiones. Gam. repet.cap.licèt, num.101.de rerum permut.tomo 5. vbi de communi. Et in alienationibus rerum eccleſiarum, in quibus ſola auctoritas epiſcopi non ſufficit, vt per Toloſ. dicta quæſtione nonageſimaſeptima, Guido Papæ, quæſtione 149. & 594. & alibi ſæpius, ſcribit Barbat. conſilio ſexageſimo, in quarto,Crauet.152. nume.8. Redoan.tract.de rebus eccleſ.non aliēnandis,rubri.de auct. prælat. numero ſexageſimo.Vbi etiam in caſibus, quibus epiſcopus interponere poteſt auctoritatem, Vicarius non poteſt,quia iura expreſsè nominãt epiſcopum, cuius induſtria eſt electa, poſt Toloſ.deciſione 97.cum glo.ibi.

11 Et generaliter declaratur, vt non poſſit Vicarius epiſcopi legem dicere, vel actoritatem ſuam interponere in his,quæ ad ſuam inſtructionem non pertinent, Io.Bapt.Ferret. conſil.327.numero tertio, poſt Canoniſtas in ca.fin.de offic.Vicar.in ſexto. Dec.in capit. cum acceſſiſſent,col.6. numero nono, extra de conſtitu.vbi ſubdeclarat,niſi adſit mandatum epiſcopi ſpeciale.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi an poſſit interponere auctoritatem in creatione dignitatis,quæ fit per canonicos in eccleſia cathedrali, remiſſiuè.*

QVAESTIO CXCVI.

SEd an Vicarius epiſcopi interponere poſſit auctoritatem in creatione dignitatis, quæ fit per Canonicos

1

nicos

nicos in ecclesia cathedrali, ſcripſi ſupra hoc eodem libro, quæſtio. 31. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius episcopi an decretum interponere poſſit in doctoratu ſcholaſtici, remiſſiuè.*

QVAESTIO CXCVII.

1 QVid in doctoratu ſcholaſtici, an etiam Vicarius poſſit interponere auctoritatem episcopi? dixi ſupra hoc eodem libro, q. 29. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi an transferre poſſit ius patronatus in laicum, vel approbare ſimilem donationem ſine conſenſu Epiſcopi.*

QVAESTIO CXCVIII.

AN etiam transferre poſſit ius patronatus in laicum, vel ſimilem donationem iuris patronatus approbare ſine episcopi conſenſu? Et non poſſe, in terminis contra
1 Vicarium episcopi Vicentini reſpõdit latè Io Bapt. Ferrett. conſi. 327. & conſi. 343. Vbi ampliat non ſufficere tacitum conſenſum episcopi, & conſi. 345. poſt Calder. conſi. 1. de offi. Vic. Burſat. conſi. 310. num. 27. Cucc. Inſt. iur. can. de Vica. episco. nume. 84. Hiero. à monte, var. quæſtio. iur. q. 21. nu. 6. cum ſeq. vbi hoc latè comprobat, & dixi etiam ſupra, q. 31.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi an auctoritatem interponere poſſit ædificationi monaſterij, & illi Abbatiſſam præficere, & nu. 2.*

QVAESTIO CXCIX.

1 NVnquid etiam interponere poſſit auctoritatem ædificationi monaſterij per teſtatorem relicti, & illi Abbatiſſam præficere, & ſi corrupta ſit, diſpenſare cum illa? & non poſſe ſine ſpeciali mandato episcopi, reſpondit Calder. conſi. 3. de offi. Vica. & dixi ſupra, q. 31.
2 Quamuis contrarium conſulendo probet Bero. conſi. 21. num. 29. in 2. de quo vide, quæ ſcripſi ſupra dicta q. 31.

SVMMARIVM.

1 *Capitulum, & eccleſia inferiores quibus caſibus ſtatuere non poſſint abſque conſenſu Epiſcopi.*
2 *Conſenſus Epiſcopi requiſitus in ſtatutis capituli, & eccleſiæ inferioris non poteſt per Vicarium ſuppleri.*
Contra nu. 3.
Communis, nu. 4.
Declaratur, nu. 4. & 6.
5 *Abſentia Epiſcopi Vicarij poteſtas confirmatur.*
7 *Canonicorum numerus an taxari poſſit à Vicario Epiſcopi.*

QVAESTIO CC.

ET cum plures ſint caſus, in quibus capitulum, & eccleſiæ inferiores, ſtatuere non poſſunt ſine cõſenſu

1 ſenſu epiſcopi, quos recenſet Innoc. Abb. & alij, c. cum conſuetudinis, extra de conſuet. & in c. cum omnes, vbi latè Feli. numero ſeptimo, & ſequen. Dec. in 2. lectu. num. 3. extra de conſti. Abb. poſt Innoc. in c. requiſiuiſti. in not. 8. de teſt. & in capitulo cum acceſſiſſent, vbi etiam latè Feli. nu. 15. cum ſeq. & Dec. nu. 9. extra, de conſti.

Quæro igitur, an in caſibus iſtis, in quibus requiritur conſenſus epiſcopi, ſufficiat cōſenſus Vicarij. Partem negatiuam tenuit Feder. conſi.
2 264. ſi canonici, ſequitur Roma. ſing. 693. ex longæua, in fine, Feli. dicto capitulo, cum omnes, num. 9. ad finē, Dec. nu. 3. in 2. lect. per. tex. in c. fi. de off. Vic. in 6.

Sed affirmatiuam probauit Dec.
3 d. c. cum omnes, nu. 3. dicens ſibi videri, quòd huiuſmodi cōſenſus præſtari poſſit per vicarium, quia ſimilis eſſe videtur inſtitutioni ſpectanti ad epiſcopum, quæ per Vicarium expediri poteſt, cap. ex frequētibus, vbi Abb. & alij, extra, de inſtit. & ſcripſi latè ſupra hoc eodem libro, q. 110. Nec aduerſatur tex. in dicto c. fina. cum loquatur de de collatione beneficij, quæ principaliter pertinet ad epiſcopum.

Prima tamen ſententia, quæ communis eſt, retenta, declaratur, vt nō
4 procedat epiſcopo abſente, quia tūc in illis caſibus conſentire poteſt Vicarius, Archid. in capitulo, Reatina, 63. diſtin. in fine Dec. d. capitu. cum omnes, ſecunda lect. numero tertio & c. dilecti, lo ſecundo, vbi apoſt. in ver. propter abſentiam. extra, de appella. Iaſ. in l. cum filius familias, colum. 1. nu. 3. ff. ſi cer. peta. ex ratione,
5 quia propter abſentiā epiſcopi confirmatur Vicarij poteſtas, c. nullus, §. 1. de temp. ordin. lib. 6. late Feli. c. ex parte, col. 3. poſt numerum primum, verſi. an autem. extra, de cōſt. Iaſ. l. in prouinciali, §. ſi ergo, nu. 6. ff. de op. no. nunc. Fran. Marc. q. Delph. 699. nu. 1. & 2. par. 1. Rebuf. tract. nominat. q. 14. nu. 60.

Secundo declaratur, niſi Vicarius haberet ſpeciale mandatum epiſco-
6 pi, d. c. fi. vbi Canoniſtæ, Feder. dicto conſi. 264. Fel. in dicto c. cum omnes nu. 9. poſt Domin. c. 2. de offi. Vica. in 6. & Io. de Deo, in ſuis q. vbi dicit, quòd in taxatione numeri Canonicorum non ſufficit auctoritas Vica-
7 rij, nōn habentis mandatum ſpeciale, Lap. in vltima alleg. firmat idem Fel. c. cum acceſſiſſent, num. 15. Dec. nu. 9. extra, de conſt. Io. Bapt. Ferret. conſi. 327. nu. 2. poſt deciſionem, quæ reperitur inter conſilia Calder. 1 de off. Vica.

SVMMARIVM.

1. *Epiſcopi quandoque ſunt loco Abbatum.*
2. *Monachus ſine licentia Abbatis non poteſt ire ad ſtudium.*
3. *Vicarius Epiſcopi quando dare poſſit licentiam Monacho eundi ad ſtudium in locis, in quibus Epiſcopus eſt loco Abbatis.*

QVAESTIO CCI.

Contingit etiam aliquando, epi-
1 ſcopos eſſe loco Abbatum in eccleſijs quoad Monachos ei ſubditos, vt de epiſcopo in eccleſia Cataniensi te-

ſi teſtatur Abb. conſi. 88. numero 5. volumine primo, noc. in ca. cauſam, quæ. de iud.

Quæro igitur in propoſito, an huiuſmodi Monachis, qui aliàs ſine licentia Abb. ad ſtudium proficiſci
2 non poſſunt, ſecundum tex. in c. 2. ne cler, vel mona. lib. 6. Vicarius epiſco
3 pi poſſit licentiam impartiri. Abb. dicto conſi. 88. nu. 5. & 6. reſpondit, non poſſe ex ſola generali commiſſione Vicarij, niſi epiſcopo exiſtente in remotis, per tex. cap. cum nullus, de temp. ord. in 6. Pauin. prac. de offi. & pot. cap. ſede vac. 2. par. prin. quæſt. 8. nu. 25.

SVMMARIVM.

1. *Vicarius Epiſcopi an dare poſſit licentiam contrahendi matrimonium non præcedētibus denunciationibus, per ſacrum Concilium Tridentinum iudicio ordinarij remiſſis, & nu. 3.*
2. *Epiſcopi mentio non excludit Vicarium.*

QVAESTIO CCII.

ET cum ſacroſancta Tridentina Synodus prudentiæ, ac iudicio ordinarij reliquerit, in c. 1. ſeſſ. 24. de reforma. matr. an denunciationes, quæ debent matrimoninm præcedere, ex cauſa omitti poſſint.

Quæro, an Vicarius epiſcopi da-
1 re poſſit licentiam contrahendi matrimonium non præcedentibus denunciationibus. Et non poſſe, reſponderunt ex facto Clariſſimi II. CC. Iacob Menoc. conſi. 69. nu. 55. cum ſeq. in princ. Cæphal. conſi. 422. nu. 72. cum ſeq. in 3. quos refert Claud. Bertaz. ad conſi. Bart. Bertaz. 283. ſub litera d. moti ea potiſſimum ratione, quia Concilium Tridentinum in d. c. 1. mandans epiſcopo munus iſtud remittendi denunciationes ex cauſa, videtur elegiſſe induſtriam perſonæ epiſcopi, qui propterea nō poteſt alteri mandare vices ſuas, c. fi. §. pen. de offic. deleg. cum alijs auctoritatibus adductis per ſupradictos Dominos conſulentes, quorum auctoritas, & ſi patens ſit toto orbe terrarum, tamen non videtur vſquequaque vera, quia maior corū propoſitio, quòd Concilium Tridentinum munus illud remittendi denunciationes remittat iudicio, & prudentiæ epiſcopi tantùm, non videtur conuenire verbis tex. in dicto cap. 1. qui cum formaliter illud iudicio ordinarij, ac prudentiæ remittat, quamuis epiſcopum, qui ordinarius eſt, includat, non tamen excludit eius Vicarium, cum & is etiā habeat ordinariam iuriſdictionem, ſecundum veram communem & receptam Doctorum ſententiam, quā latè ſupra pertractauimus, hoc eodem libro, q. 43. igitur ceſſant rationes, & auctoritates tantorum patrum. Et per conſequens verius eſſe videtur, quòd Vicarius epiſcopi tanquam ordinarius poſſit ex cauſa dare licentiam contrahendi matrimonium non præcedentibus denunciationibus. Quod ex eo etiam confirmatur. Nam Concilium aliàs volens excludere Vicarium à poteſtate conceſſa epiſcopo, loquitur taxatiuè, & Vicarium expreſsè excludit, vt in c. 6. ſeſſ. 24. ibi, non eorum Vicarijs ſit permiſſum, in decreto de refor-

reforma. Si enim ſic expreſsè non excluderetur Vicarius, potius videretur incluſus ſub nomine epiſcopi,
2 Arch. in c. Reatina. 63. diſt. quem ſequitur Feli. c. ſi quis contra num. 5. ver. ſed caue, extra de foro comp. poſt glo. in c. pen. de capel. monac. in 6. Vbi volunt, quòd facta mentione de epiſcopo, ſubintelligatur, vel Vicario, & quòd verbum epiſcopus, Vicarium non excludat; & ex facto
3 remittere ex cauſa Vicarium huiuſmodi denunciationes, & nihilo minus valere matrimonium, comprobat Caualca. deciſ. Fiuiza. 29. nu. 17. cum ſequen. dicens ita iudicaſſe Papiæ, dũ eſſet Vicarius generalis Reuerẽdiſſimi epiſcopi de anno 1579. & quòd eius ſententia confirmata fuit, refert illum, & ſequitur Clau. à Bertazola d. conſi. 283. in fi. ſubdens, Cæphal. & Menoc. non ſatis propriè fidere conſultationi, vt in calce conſiliorum innuunt: dixi etiam, ſupra. q. 43. hoc eodem libro.

SVMMARIVM.

Licentiam dare electo in prælatum eccleſiæ alterius diœceſis, vel volenti ſe transferre ad aliam diœceſim, eſt iuriſdictionis. 1

QVAESTIO CCIII.

Quæro etiam proſequẽdo actus voluntariæ iuriſdictionis, an Vicarius Epiſcopi dare poſſit licentiam electo in prælatum eccleſiæ alterius diœceſis, vel volenti ſe transferre ad aliam diœceſim; & poſſe ea ratione probatur, quia hoc eſt iuriſdictionis, c. ſi. religioſus, vbi Canoniſtæ de elect. in 6. & per illum tex. Abb. c. cum olim, col. 3. verſi. ſed dubitatur, extra de maior. & obed. & illa, quæ ſunt iuriſdictionis tranſeũt in Vicarium generalem epiſcopi, vt ſupra ſcripſi libro hoc eodem, quæſtio. 57.

SVMMARIVM.

1 *Clericus non poteſt prorogare iuriſdictionem alterius iudicis abſque conſenſu epiſcopi proprij.*
2 *Vicarius epiſcopi non poteſt dare licentiam clerico prorogandi iuriſdictionem.*
Declaratur nu. 3. remiſſiue.
Subdeclaratur nu. 4.
4 *Clericus etiam epiſcopo conſentiente non poteſt prorogare iuriſdictionem iudicis ſecularis.*
5 *Epiſcopus quando prohibere poſſit iudici laico, ne procedat in cauſa clerici.*
6 *Secularis iudex an poſſit punire clericum, qui coram eo falſum depoſuit.*

QVÆSTIO CCIIII.

Et quoniam ſummus Pontifex prohibuit clericis conſentire in iudicem non ſuum abſque licentia proprij epiſcopi, in c. ſignificaſti, vbi Canoniſtæ, extra, de foro compet. in capitu. Romana, in princi. eo. titu. lib. 6.
2 Quæro, an huiuſmodi licentiam poſſit Vicarius impartiri? & nõ poſſe teſtatur Pauin. de off. & poteſt. ca. ſede vac. 2. par. prin. q. 10. nu. 12.
3 Declaratur eiſdem modis, quibus ſupra, hoc eodem libro, q. 30. & ſeq.
Subdeclaratur, vbi iudex, in quẽ con-

4 conſentire vult clericus, eſſet eccleſiaſticus. Nam ſi ſecularis, tunc illius iuriſdictionem prorogare non poteſt etiam epiſcopo conſentiente, d.cap. ſignificaſti, vbi Canoniſtæ. Vnde aliàs epiſcopum prohibere poſſe
5 iudici laico, ne procedat in cauſa clerici litigantis coram ipſo laico, & clericum repitere, ſcripſit Bertach.tract. de epiſ. lib.4.par.5.titu. de auct.epiſ. circa iud.nu.66. & non poſſe iudicem ſecularum punire cleri-
6 cum etiam de licentia epiſcopi ob falſum coram eo depoſitum, reſpondit pro vicario epiſcopi Aquen. Rolan.conſi.12.nu.26.cum ſeq.in 2.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi ſuffraganei an conſentire poſſit, quòd Metropolitanus cognoſcat de negocio principali, omiſſo articulo appellationis interpoſitæ ad ipsũ Metropolitanum.*

QVAESTIO CCV.

His etiam ſimile eſt, Vicarium epiſcopi ſuffraganei ſine ſpeciali mandato non poſſe conſentire,
1 vt Metropolitanus cognoſcat de negocio principali, omiſſo articulo appellationis ab eodem Vicario ad Metropolitanũ interpoſitæ, vt contra Vicarium epiſcopi Concordien. reſpondit Ferrett. conſi. 307.num.1. in 2. Vbi aſſerit communem concluſionem Doct.in c.Romana, in princ. de foro compet. in 6. & num. 3. ad finem ampliat, etiam ſi Vicarius ſuffraganei pure detuliſſet appellationi.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopi expulſi à diœceſibus ſuis procedere poſſunt contra expulſores in locis aliarum diœceſum, obtenta, vel petita licentia ab Epiſcopo diœceſano.*

2 *Vicarius epiſcopi ſine mandato ſpeciali non poteſt dare licentiã epiſcopis expulſis à ſuis diœceſibus exercendi iuriſdictionem in ſua diœceſi.*

Declaratur, nu. 3.

QVÆSTIO CCVI.

Clemens etiam huius nominis quintus conceſſit olim in Concilio Viennenſi epiſcopis expulſis ab eorum diœceſibus facultatem procedendi contra expulſores, conſiliarios, & fautores, & inter eorum
1 ſubditos ius dicere in locis aliarum diœceſum, obtenta licentia ab epiſcopo diœceſano, vel ſaltem petita, vt in clementia vnica, vbi Io. And. Abb. & alij de foro compet.

Ideò quæro in propoſito, an Vi-
2 carius epiſcopi diœceſani dare poſſit licẽtiam Epiſcopis expulſis exercendi ſuam iuriſdictionem, vel ſatis ſit, ſi ab eo petatur.

Et non poſſe, niſi habeat mandatum ſpeciale, tradit glo. in d. clemen. 1. in ver. diœceſani, arg. tex. in c. cum nullus, in ſecundo reſponſo, de tempor. ord. in 6. & ca. 2. & 3. de off. vica. eo. titu. & eandem ſequitur Rebuff. in practi. benefi. tit. forma vic. Arch. num. 178. & Abb. in dicta clemen. vnica, numero 10. Paul. de poteſt. capituli ſede vacan. 2. par. princi. q. 10. num. 28.

De-

3 Declaratur, vbi epiſcopus diœceſanus eſſet in diœceſi, vel circa illam, ſecus, ſi multum diſtaret, quia tunc à Vicario obtineri poſſet, glo. & Abb. in d.cle.vnica, nu.18.

SVMMARIVM.

1 *Religionem profeſſurus poterat diſponere de rebus ſuis inter viuos donando ſub conditione, ſi fuerit profeſſus religionem.*

2 *Religioſus non poteſt renũciare, aut obligare ſe cum iuramẽto, etiam in fauorem piæ cauſæ, niſi de licentia epiſcopi intra duos menſes proximos ante profeſſionem.*

3 *Vicarius epiſcopi dare poteſt licentiam religionem profeſſuro renũciandi bonis, & ſe obligandi.*

QVAESTIO CCVII.

1 RELigionem profeſſurus, poterat de rebus ſuis diſponere inter viuos donando ſub conditione, ſi religionem fuerit profeſſus, Durant. de arte teſtan. titu. 3. de hæred. inſt. caute. 9. per glo. in §. illud, in Auc. de monac. & Bar. auc. ſi qua mulier, C. de ſacroſ. ecc. Roma. conſi. 237.

Sed quia hodie nulla renunciatio,
2 aut obligatio, etiam iurata, etiam in fauorem piæ cauſæ, tenet, niſi de licentia epiſcopi intra duos menſes proximos ante profeſſionem, ſecundum Concil. Trid. c. 16. ſeſſ. 25. de regular.

3 Ideò quæro, an huiuſmodi licentiã poſsit Vicarius impartiri; & poſſe probatur in dicto capi. 16. ibi, ſiue eius Vicarij.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius abſente Epiſcopo, vel impedito, ſiue ab epiſcopo ſpecialiter deputatus, explorare debet voluntatem virginis volentis ſuſcipere habitum regularem, vel poſtea emittere profeſſionẽ, an ſit coacta, vel ſeducta.*

QVAESTIO CCVIII.

1 NOn eſt omittendum in propoſito, quòd Vicarius, abſente epiſcopo, vel impedito, ſiue ab epiſcopo ſpecialiter deputatus, explorare debet voluntatem virginis volentis ſuſcipere habitum regularem, vel poſtea emittere profeſſionem, an coacta, an ſeducta ſit, an ſciat quid agat, iuxta formam Concil. Trid. c. 17. ſeſſ. 25. de regular.

SVMMARIVM.

1 *Canonicus regularis, Monachus, clericuſque tonſuratus ante annos legitimos ſine conſenſu parentum creatus, poteſt à parentibus reuocari, vbi ad Papam reclamauerit intra annũ, aut ad epiſcopum, vel eius Vicarium.*

QVAESTIO CCVIIII.

SI autem quis ante annos legitimos tonſuratus eſt, vel Mona-
1 chus, vel Canonicus fiat regularis, ſine conſenſu parentum ſuorum, poteſt à parentibus reuocari, vbi ad Papam, aut ad epiſcopum, vel ad eius Vicarium reclamauerit intra annũ, poſt annum verò in clericatu remanere debere, dicit tex. in capitu. ſi

quis

quis autem, vbi Abb. & alij Canoniſtæ, extra, de regular.

SVMMARIVM.

1 *Ingreſſus, & acceſſus ad Moniales, an de licentia epiſcopi dari poſſit, & qualiter.*
2 *Vicarius dicitur ſuperior, ſicut epiſcopus.*
3 *Epiſcopi nomen non excludit Vicarium.*

QVAESTIO CCIX.

AT Bonifacius huius nominis octauus prohibuit etiam honeſtis ingreſſum, & acceſſum ad moniales, niſi adſit rationabilis cauſa, & illius, ad quem pertinuerit, ſpecialis
1 licentia, vt legitur in cap. 1. de ſtatu reg. in 6. cuius conſtitutionem innouauit ſacroſancta Tridentina ſynodus, in c. 5. ſeſſ. 25. Volens, quòd nemini liceat ingredi intra ſepta monaſterij cuiuſcunque generis, aut conditionis, vel ætatis fuerit, ſine epiſcopi, vel ſuperioris licentia in ſcriptis obtenta, ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda, & quòd huiuſmodi licentiam dare tantùm poſſit epiſcopus, vel ſuperior in caſibus neceſſarijs, quos recenſet glo. in d. c. 1. in princ. in verſ. cauſa, vbi Doct. de ſtatu regular. in 6.

Igitur quæro in propoſito, an huiuſmodi licentiam dare poſſit Vicarius epiſcopi; & poſſe ex eo probatur, quia Vicarius epiſcopi dicitur
2 ſuperior, ſicut epiſcopus, ſecundum Archid. in c. Romana, col. 2. in verſ. ab Archidiacono, de appell. in ſexto, nec illud verbum, epiſcopus, excludit eius Vicarium, Fel. in cap. ſi quis contra, num. 5. extra, de foro compe.
3 & probatur in cap. 16. ſeſſ. 25. apud Concil. Trid. in decreto, de regul. dicam infra, lib. 3. q. 6.

SVMMARIVM.

1 *Licentia conceſſa ab Epiſcopo, ſiue eius Vicario, intrandi cũ plauſtro in monaſterio Monialium, intelligitur de prima vice tantùm.*

QVAESTIO CCX.

POrrò licentia conceſſa ab epiſcopo, ſiue eius Vicario, intrandi cũ plauſtro in monaſterio Monialium,
1 intelligitur de prima vice tantùm, Alber. de Roſa. ſecunda par. ſtat. q. 182. incipiente, quòd per dominum fratrem Vbertum, circa fi. quem refert & ſequitur Iaſ. l. diuortio. §. qđ in anno, num. 14. in add. ff. ſol. matr.

SVMMARIVM.

1 *Beneficia inferiora eccleſiaſtica quibus conferantur.*
2 *Ignorantia mater cunctorum errorum vitanda à ſacerdotibus.*
3 *Sacerdotes ſcire debẽt ſacras ſcripturas, & Canones.*
4 *Chriſtus virtus, & ſapientia Dei eſt.*
5 *Epiſcopus Calinen. fuit amotus ab executione Pontificalis officij, & adminiſtratione eccleſiæ, quia neſciebat Donatum.*
6 *Epiſcopi, vel eorum vicarij, tenentur ſingulis annis in ſynodo diœceſana ſex ad minus eligere examinatores.*
7 *Vicarius qualiter, & quando poſſit examinare clericos deſcriptos*

tos ad examen, & num.8. & 9. vſque ad 11.

11 *Et an conferre teneatur nominatis ab epiſcopo, ſi cognouerit illos inhabiles, & nu.12.*

QVAESTIO CCXI.

1 ET quoniam beneficia inferiora eccleſiaſtica, præſertim habẽtia curam animarum, conferri debent perſonis, quę ætate, ſcientia, ac moribus commendantur, iuxta conſtitutionem Alexandri iij. in Concilio Lateranenſi, vt legitur in ca. cum in cunctis, §. inferiora, extra, de elect. quam reaſſumpſit Gregorius decimus in Concilio generali Lugdunenſi, vt legitur in cap. licèt canon, de electio. in 6. & innouauit ſacroſancta Tridentina ſynodus in cap. 3. ſeſſ. 7. in decreto de reforma. Vnde ad euitandam

2 ignorantiam matrem cunctorum errorum, maximè in ſacerdotibus Dei, qui docendi officium in populo Dei ſuſceperunt, ex Con-

3 cilio Toletano, ex diuo Auguſtino, & alijs ſacræ paginæ conſultiſſimis tenentur habere ſcientiam ſacrarum ſcripturarum, & canonum, ne ſacrarũ ſcripturarũ ignari, Chriſtũ quo-

4 que, qui virtus Dei eſt, & ſapientia, ignorent, vt legitur, in cap. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 10. & per totam diſtinctionem decimam octauam: Vnde Dominus: quia ſcientiam repuliſti, & ego te repellam, c. niſi, extra, de renunc. Scribit in propoſito multa Faber in proœm. Inſtitu. Iacob. Benius, tract. de priuileg. Iuriſconſ. priuil. 24. num. 4. latiſſimè Decian. reſp. 14. nume. 29. cum ſeq. volum. 1. & aliàs Honorium huius nominis Pontificem tertium

5 amouiſſe epiſcopum Calinen. ab executione Pontificalis officij, & adminiſtratione eccleſiæ, quia neſciebat Donatum, refert tex. in c. fi. extra, de ætate, & qual. Rebuf. prac. benef. tit. de cler. & quomodo creentur, nu. 25.

6 Epiſcopi, vel eorum Vicarij, tenentur ſingulis annis, in ſynodo diœceſana ſex ad minus eligere examinatores, quorum tres ab epiſcopo electi, debent cum ipſo examinare clericos vocatos ad examen per edictum publicum, ſeu ab epiſcopo, vti idoneos nominatos ad regendam eccleſiam parochialem vacantem, vt habetur in c. 18. ſeſſ. 24. apud Cõcil. Trid. in decreto, de reform. poſt tex. in c. fi. vbi Canoniſtæ, de elect. in 6. Ideò in propoſito quæro, an vicarius epiſcopi poſſit examinare vnà cum cæteris examinatoribus deſcriptos, ſiue vocatos ad prædictam eccleſiã;

7 & poſſe vbi epiſcopus eſt impeditus, dicit tex. in dicto c. 18.

Ampliatur, vt Vicarius poſſit etiã

8 accedere quibus votis magis videbitur, ſi examinatores pares, aut ſingulares fuerint, d. c. 18.

Secundò ampliatur, vt Vicarius poſſit etiam examinare perſonas tã

9 regulares, quàm ſæculares, etiam ad nutum amouibiles, deputandas ad curam animarum in monaſterijs, ſeu domibus * Vicariorũ, quibus imminet cura animarum perſonarum ſæcularium, Concil. Trid. d. ca. 11. ſeſſ. 25. de regular. & monial. ** for. monachorũ.*

Declaratur hæc ampliatio, vt nõ habeat locum in monaſterio Clunia

10 cenſi cum ſuis limitibus, nec non in ijs monaſterijs, ſeu locis, in quibus Abbates, generales, aut capita ordinum ſedem ordinariam principalẽ

habent

habent,& in alijs monaſterijs,ſeu domibus,in quibus Abbates,aut alij regularium ſuperiores iuriſdictionem epiſcopalem, & temporalem in parochos, & parochianos exercent, d. c.11. ad finem.

Declaratur principaliter,niſi epiſcopus vicarios aliquos nominaue-
11 rit,vt illis Vicarius conferret, quia tunc imputabitur epiſcopo,& Vicarius illos non examinabit, Rebuf. in prac.benefi. tit.forma Vic.Archiep. num.75.& ſeq.arg.tex.in c.ſi epiſcopus,de præben. in 6.

12 Subdeclaratur, quòd ſi Vicarius eos cognoſcit inhabiles, non debet illis prouidere, ſed monere epiſcopum,cuius vices gerit,Rebuf.d.titu. forma Vic.Arch.nu.86.

SVMMARIVM.

1 *Coadiutores,& vicarij eccleſiarũ imperitis rectoribus deputantur.*

2 *Vicarius Epiſcopi ſine mãdato ſpeciali an deputare poſſit coadiutores, ſeu vicarios perpetuos, & nu.6.*

3 *Legatus de latere gerit vices Papæ.*

4 *Non tamen poteſt dare coadiutores epiſcopi,ſine mandato ſpeciali.*

5 *Coadiutoris epiſcopalis datio eſt de reſeruatis Papæ.*

QVÆSTIO CCXII.

INde ſacroſancta Tridẽtina Synodus audiens illiteratos, & imperitos parochialium Rectores, ſacris minus aptos eſſe officijs, & alios ꝓpter eorum vitæ turpitudinem potius deſtruere, quàm ædificare, ſtatuit,in c.6. ſeſſ.21. in decreto, de reform.quòd epiſcopi etiam tanquam ſedis Apoſtolicæ delegati eiſdem illiteratis,& imperitis,ſi aliàs honeſtæ
1 vitæ ſint, coadiutores, aut vicarios pro temporé deputare poſſint cum congrua fructuum pro ſufficienti victu aſſignatione,vel aliter eis prouidere,quod quidem antiqui etiam canones probauere ob alios tam Rectorum,quàm etiam inferiorum Prælatorum defectus, vt eſt videre in 7. q.1.& q.2. & 33. diſtin. per totam 5. q.9. indicas, & 17.q.2. c.Gonſaluus, c.de rectoribus,& ca. fi. vbi Abb. & Canoniſtæ, extra, de Cler. ægrot.& de Abbatibus,& alijs Prælatis,Fran. Pauin.de offi.& poteſt.cap.ſede vac. in 2.par.princ. Quæro igitur in propoſito, an huiuſmodi coadiutores, vel Vicarios deputare poſſit Vicari⁹ epiſcopi. Et non poſſe ſine mandato ſpeciali,ea ratione probatur,nam ex generali commiſſione Vicarius epi-
2 ſcopi non poſſet quem deſtituere, & priuare beneficio,c.licèt,vbi glo. Ancaran.Domin.Franc.& alij, de offic. Vic.in 6.c.1.in ver.epiſcopos,de capell. monac. in ſexto, Ancar. conſil. 60. num.1. ſicut nec reuocare vniones eccleſiarum, vt ſcripſi ſupra, q. 115. hoc eodem libro, & quia legatus de latere, qui gerit vices Papæ,
3 vt legitur,in ca.1.& in c.quod tranſlationem, extra,de offi.lega.non poteſt dare coadiutores epiſcopis, niſi
4 habeat à Papa ſpecialem poteſtatẽ, d.c.quod translationem,glo. in cap. vnico, in primo not. de cler. ægrot. lib. 6. ita nec vicarius epiſcopi poterit dare coadiutores Prælatis in-

V 2 ferio-

ſerioribus, vel Rectoribus, ſine ſpeciali mandato epiſcopi. Et ſicut datio coadiutoris epiſcopalis videtur eſſe de maioribus Papæ reſeruatis, d.c. 1. vbi gloſ.in primo not.& d.ca. quod translationem, vbi etiam gloſ. & Canoniſtæ, cum adductis per Bero. q.famil. 136.n.4. ita datio coadiutoris presbyteralis videtur eſſe
3 de reſeruatis epiſcopo, & per conſequens non comprehenſa in generali commiſſione vicariatus, niſi ſpecialiter fuerit commiſſa, cap.2.vbi Docto.poſt gloſ.extra, de offi.lega. Abb. in c.prudentiam, §.ſexta, colu. 2. de off.deleg. Pariſ.conſ.10.num.7.in 4. cum adductis per Rolan.conſ.75.nume. 20. cum ſeq. in 3. & in terminis Iac.Put.deciſ Rotæ 239.in prin. lib. 2. dicens ita fuiſſe reſolutum in vna Mediolanen. 2.Martij 1545.

SVMMARIVM.

1 Vicarius Epiſcopi an poſſit conferre beneficia, dignitates, commendare, præſentare, inſtituere, & cætera beneficialia expedire, remiſſiuè.

QVAESTIO CCXIII.

AN autem vicarius epiſcopi cōferre poſſit beneficia, dignita-
1 tes, commendare, præſentare, inſtituere, & ſimilia cætera, quæ ad beneficiorum collationem pertinent, peragere, ſcripſi latè ſupra, q. 71. vſque ad quæſt. 114. hoc eodem libro. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi dare poteſt licentiam celebrandi in domo, & ſacra miniſteria conficiendi.

QVAESTIO CCXIV.

RVrſus proſequendo reliqua, quę videntur reſpicere voluntariam iuriſdictionem, non diffiteor, Vicarium epiſcopi dare poſſe licentiam
1 celebrandi in domo, & ſacra miniſteria conficiendi, vt per Calig. in Marg.Fuſc.fol.41. verſ.82.caſus, Rota deciſ.86.aliàs 380.tit.de reſcr. in antiq.Clar.in prac.cri.§.fi.q.79.verſic.domus priuatorum.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi an dare poſſit licentiam ſubdito eligendi ſibi confeſſorem.

QVAESTIO CCXV.

1 POſtremò an Vicarius epiſcopi dare poſſit licētiam ſubdito eligendi ſibi confeſſorem, dixi ſupra hoc eodem libro, q.15.vbi vide.

Finis Libri Secundi.

TRACTATVS DE VICARIO EPISCOPI, OFFICIO EIVS, ET POTESTATE, ETC.

LIBER TERTIVS.

AVCTORE IACOBO SBROZZIO I.V.D. AB VRCEANO.

SVMMARIVM.

1 *Appellatur à ſententia Vicarij Epiſcopi ad Archiepiſcopum, vel ad illum, ad quem ab Epiſcopo appellaretur, vel ad Papam.*

2 *Conſuetudo, quòd à ſententia Vicarij epiſcopi non appelletur ad Archiepiſcopum, vel ad ſuperiorem, ad quem ab epiſcopo appellatur, non debet attendi.*

3 *Appellatio ab interlocutoria Vicarij epiſcopi, vel à quocunque grauamine reparabili per diffinitiuam non debet attendi.*

4 *Metropolitanus non poteſt cognoſcere de negocio principali, omiſſo articulo appellationis, etiam cum conſenſu Vicarij ſuffraganei.*

Ampliatur, & declaratur, numero 5.

QVAESTIO I.

CVM ſit expoſitum ſuperiore lib. de officio, & poteſtate Vicarij epiſcopalis tam in his, quæ reſpiciunt ordinem, & dignitatem epiſcopi, quàm etiam iuriſdictionem, ſequitur, vt de modis illis videamus, quibus officium, & poteſtas Vicarij ceſſet, & finiat. Quod cum per nullitatem, appellationem, recuſationem, reuocationem, & mortem epiſcopi, & Vicarij, contingat: ideò de ſingulis diſpiciamus. Et in primis videamus, qualiter ceſſet iuriſdictio Vicarij per appellationem, & nullitatem, & ſucceſſiuè, ad quem appellari poſſit à ſententia lata per Vicarium epiſcopi.

Nam quòd appellari poſſit ad Archiepiſcopum, vel ad illum, ad quem appellaretur ab epiſcopo, vel ad Papam, probat tex. in ca. Romana, vbi glo. Inno. & Arch. de app. in 6. & ite-

rum, Arch.Franc. & alij in cap. 2. de conſuet.in 6.apoſt. ad Specu.titu.de app.§.nunc tractemus, verſ. tertio, Papaz.in annot.ad Rot.deciſ. 3.aliàs 350.titu.de off. vicar.in no. Brugen. enchir.par.aut ſimil.iur. in ver.iudicium,Conc.Triden.c. 1.in fi.& 2.ſeſſ. 13. & cap. 20. ſeſſ. 24. in decreto de refor.

2 Ampliatur,etiam ſi ſtylus, & conſuetudo etiam immemorabilis extaret in contrarium,d.c.1.ſeſſ.23.

3 Declaratur,vt verum ſit in appellationibus à diffinitiua,vel ab habente vim diffinitiuæ, & cuius grauamẽ per appellationem à diffinitiua reparari nequit, ſecus ab interlocutoria, vel à quocunque alio grauamine ante diffinitiuam,Concil.Triden.d.c.1. ſeſſ.13.& c.20.ſeſſ.24. in decreto de reformatione.

4 Secundò declaratur,vt Metropolitanus non poſſit cognoſcere de negocio principali, omiſſo articulo appellationis,etiam cum conſenſu vicarij epiſcopi ſuffraganei, niſi eiuſdem
5 adſit mandatum ſpeciale,vt reſpondit Io.Bapt. Ferret.conſ.307.num.1. & 2. dicens hanc eſſe communem concluſionem Doctorum in cap.Romana,in princ.de foro compet. in 6. & nu. 3. ampliat, etiam ſi Vicarius ſuffraganei pure appellationi detuliſſet.

SVMMARIVM.

1 *Appellari non poteſt à ſententia Vicarij ad epiſcopum.*
Ampliatur,nu. 5. 6. 8. 10.11.12. 14.
Declaratur,nu. 15. 16. 17. 18.20. cum ſeq. vſque ad finem.

2 *Appellatio quid ſit, & nu. 14.*

3 *Appellari non poteſt ab eodem ad ſe ipſum.*

4 *Diſtinctio perſonarum debet eſſe inter iudicem à quo, & iudicẽ ad quem.*

5 *Appellari non poteſt à Vicario generali conſtituto tantùm in ciuitate ad epiſcopum.*

6 *Appellari non poteſt ab officialibus inferiorum Prælatorum ad ipſos Prælatos.*
Declaratur,nu.7.

8 *Appellatio à quocunque vices gerente non datur ad illum,cuius vices gerit.*
Declaratur,nu. 9.

11 *Proceſſus in cauſa appellationis interpoſita à vicario ad epiſcopum eſt nullus.*
Ampliatur,nu.12.
Declaratur,nu. 13.

14 *Conſuetudo,quòd à vicario appelletur ad epiſcopum, non eſt attendenda.*

15 *Appellari poteſt à vicario foraneo,vel delegato epiſcopi ad epiſcopum.*

16 *Vicarius epiſcopi reuocare poteſt ſuam interlocutoriam.*
Ampliatur,nu.17.
Declaratur,nu.18. cum ſeq.

19 *Appellatio ab interlocutoria Vicarij epiſcopi,vel ab alio grauamine reparabili, in diffinitiua non datur.*

20 *Appellari poteſt à vicario ad epiſcopum in cauſa ſibi delegata per eundem epiſcopum.*
Declaratur,nu. 23.

21 *Appellari poteſt à collatione beneficij facta per vicarium, ad epiſcopum.*

22 *Vi-*

22 *Vicarius non confert beneficia, vti vicarius epiſcopi, ſed tanquam commiſſarius.*

23 *Epiſcopus delegando cauſam vicario malitioſè in fraudem appellationis interponēdæ ad Metropolitanum, poteſt excommunicari per ipſum ſuperiorem.*

24 *Nullitas ſententiæ vicarij proponi poteſt coram epiſcopo.*

QVAESTIO II.

Svcceſſiuè quæro, an à ſententia Vicarij epiſcopalis appellari poſſit ad ſuum epiſcopū, aut ad Archiepiſcopum, vel Primatem, ſiue Patriarcham, ſi Archiepiſcopi, vel Primatis eſt Vicarius. Et non poſſe, probat
1 tex. in c. Romana, in princ. vbi Doct. de app. in 6. c. non putamus, vbi etiā Arch. Ancar. Franc. poſt Gem. de cōſuet. lib. 6. c. ſi contra, in fi. de off. deleg. eo. lib. Doct. in clem. & ſi principalis, de reſcri. Lancel. in §. fin. cum glo. in ver. Vicarium generalem, Inſtit. iur. cano. de off. Vic. Abb. in ca. ſi quis, in 1. lect. nu. 26. & in 2. num. 31. ext. de foro compet. & in c. cum terra, num. 1. ext. de elect. Bar. in l. 1. in fi. ff. quis, & à quo. Toloſ. q. 479. Bertach. de epiſc. lib. 4. par. 6. tit. de Vic. epiſ. nu. 17. Brugen. enchir. par. aut ſimil. iur. in ver. iudicium officialis, Bero. rub. nu. 24. ext. de appell. Senat. Pedemont. deciſ. 131. nu. 17. Maſſuer. ad pract. Papien. in for. libel. act. real. in ver. Vicarius, in fi. & verſ. ſeq.

Et ratio eſt, quia appellatio eſt de minori iudice ad maiorem prouocatio, d. c. 2. Et ſi appellaretur ad epiſcopum, Archiepiſcopum, Patriarcham, ſiue Primatem à ſententia Vicarij, vtique daretur appellatio ab
3 eiſdem ad ſe ipſos, d. cap. Romana, & d. c. 2. cum notatis vtrobique per Doc. & ſic nulla eſſet diſtinctio perſonarum inter iudicem à quo, & iudicem ad quē, vt animaduertit Dec.
4 in ca. dilecti, el 3. nu. 4. in glo. ibi, idē credo, extra de appel. Prout etiam quia ſi daretur appellatio à Vicario ad epiſcopum, qui illum creauit, poſſet epiſcopus alteri committere vices ſuas in illa cauſa, & ſic nunquā perueniret ad Metropolitanum, vt declarat Arch. in d. c. 2. in verſ. item ſi ab officiali. contra ea, quæ dicta ſunt in proxima q. præced.

5 Primò ampliatur, etiam non dari appellationem ad epiſcopum à ſententia Vicarij generalis conſtituti in ciuitate tantùm, Calder. conſ. 2. de appel. quem refert apoſt. ad Gemin. in d. c. non putamus, nu. 3. in fin. ſub litera c. de conſuet. lib. 6.

6 Secundò ampliatur, etiam nō dari appellationem ab officialibus inferiorum prælatorum ad prælatos, quorum ſunt Vicarij, nec etiam ad Metropolitanum, ſed ad epiſcopum, d. cap Romana, §. ab Archidiaconis, vbi Arch. colu. 2. in ver. officialib. de app. in 6. glo. in c. dilecti, el 3. in ver. poſt huiuſmodi, circa medium, vbi etiam Doct. ext. de app. Quia idem eſt auditorium iſtorum officialium cum ipſis inferioribus prælatis, ſecundum Docto. ſupra allegatos, & ideò militat ratio d. c. 2. de conſuet. in 6. & d. c. Romana, de appel. eo. tit. cum alijs ſuperius adductis.

Declaratur, niſi conſuetudo extaret, quòd ab iſtis prælatis, vel eorum officialib. appellari poſſet ad Archiepiſcopum

7 piſcopum omiſſo medio, d. §. ab Archidiaconis, vbi Doc. & glo. in c. dilecti, in ver. poſt huiuſmodi, circa mediū, vbi Dec. nu. 3. in ver. ſecundò fallit, Franc. in d. c. non putamus, col. pen. in ver. ſextò not. Lancell. Inſtit. iur. cano. de off. Vic. §. fi.

Tertiò ampliatur idem in quolibet iudice gerente vices alterius generaliter, L. 1. & 2. C. de off. eius, qui
8 vic. alt. ger. Bart. l. præcipimus, C. de app. Dec. in c. dilecti, el 3. col. 1. ad fi. nu. 4. ext. de appel. Arch. in d. c. Romana, in princ. & in vicario cap. ſede vacan. 2. par. princ. q. 10. nu. 14.

9 Declaratur hæc ampliatio, vt procedat in illis vicarijs, qui ab ordinarijs electi ſunt, non autem à principe, ad quem ab eius Vicario poteſt appellari, Dec. in d. ca. dilecti, in fin. poſt Franc. in d. c. non putamus, col. 2. verſ. aduerte tamen ad conſuet. in 6. vbi declarat, verum eſſe in principibus, qui ſuperiorem non recognoſcunt. Nam ad illos appellatur ab eorum vicarijs propter defectum ſuperioritatis, cum princeps non habeat ſuperiorem.

10 Quartò ampliatur, ſiue appelletur in iudicio, ſiue extra, Rot. dec. 7. aliàs 371. num. 2. titu. de off. Vic. in nouis, ſecundum nouam impreſſionem, Nicell. de concor. gloſ. nu. 83.

11 Quintò ampliatur, vt appellatio interpoſita à ſententia vicarij ad epiſcopum, & commiſſio cauſæ, & proceſſus inde factus ſit nullus, Gemin. d. c. non putamus, nu. 3. de conſuetu. lib. 6. poſt Io. And. Franc. col. fin. qui melius aperit os Lapi, & Dominici ſubobſcurè loquentium, Spec. tit. de appel. §. nunc tractemus, verſ. quid ſi de facto.

Extenditur hæc ampliatio, etiam ſi partes litigarent coram delegato
12 epiſcopi in cauſa appellationis, Specul. d. §. nunc tractemus, Firman. in ver. iuriſdictio, nu. 130.

Declaratur prædicta ampliatio, quando appellatio interponeretur à
13 ſententia valida, quæ non poſſet reſcindi, niſi remedio appellationis, tunc enim appellatio, & proceſſus eſt nullus, ſecus, ſi ſententia eſt nulla, quia tunc retractari poſſet ab ipſo officiali, & epiſcopo, Gemi. in d. cap. non putamus, nu. 3. poſt Lap. ibi relatum, Franc. d. col. fi.

Sextò ampliatur, etiam ſi conſue-
14 tudo quantocunque tempore ſeruata extaret, quòd appellandum eſſet ad ipſum, d. c. 2. & ibi latè Franc. de conſuetu. in 6. Abb. in c. cum terra, nu. 1. ext. de elec. & in c. dilecti, el 3. nu. 16. Dec. nu. 4. extra, de app. Rota conſ. 75. num. 17. in 3. Brugen. enchir. par. aut ſimil. iur. in ver. iudicium, & ratio eſt, q̃a de ſubſtãtia appellationis eſt, quòd ad maiorem iudicem interponatur, ſecundum Doct. d. ca. non putamus, & alios prææallegatos, & comprobat Bero. in rubr. num. 24. extra de appel. confutans argumenta, quæ contra glo. in d. c. 2. diſputando per eundem adducuntur.

Declaratur ſupradicta concluſio,
15 vt p̃cedat in appellationibus interpoſitis à vicario generali, ſecus a vicario foraneo, vel à delegato epiſcopi, etiam ad vniuerſitatem cauſarū, quia tunc ad epiſcopum appellari poſſet, cap. ſuper quæſtionum, de off. deleg. d. c. dilecti, el 3. vbi Abb. num. 18. & iterum Abb. in capitu. relatū, de off. delega. poſt glo. in clem. 2. in

ver.

ver.foràneos,vbi Card.& alij,de re-
ſcript.Ioan.And. Inno.Arch. Ancar.
Gemin.& alij,in d.ca.non putamus,
vbi Franc.col.2.in glo.in ver.officia-
li,dicit à collatione beneficij, vel ab
aliquo articulo ſpecialiter commiſſo
Vicario,ſemper appellari ad epiſco-
pum,Innoc.Archid.& alij in dicto c.
Romana,de appel.in 6.Franc. in ca.
licèt,col.2.verſ.item ſi epiſcopus,de
off.Vica.in 6. Abb.in ca.ſi quis con-
tra,in prima lectu.num. 26.30. cum
ſeq.de foro compe.glo.in §.fi.in ver.
Vicarium,Inſtit.iur.cano.Lancellot.
de off.vicar.& in dicto cap.2. in ver.
officialis,vbi Doct.de conſuet. Bart.
in l.1.in fine,vbi latè apoſt. ff.quis,&
à quo,Calder.conſ.2. Pauin.de offic.
& poteſta. cap.ſede vac.2.par. prin.
q.10.nume.14.Rolan.conſ.85.nu.11.
& 17. in fin.in tertio,Brugen.enchir.
par.aut ſimil.iur. in ver. iudicium
officiali.Maſſuer. ad practi. Papien.
in for.libel.act. real.in ver.Vicarius,
in fine, & ver. ſeq. Moh. deciſ. Rot.
133. hom.27.lib.1. in codicibus ma-
nuſcriptis.

Declaratur, niſi pars peteret re-
16 tractationem alicuius grauaminis,
quia tunc poſſet Vicarius ſuam in-
terlocutoriam reuocare etiam poſt
appellationem, & ab ea poteſt ad e-
piſcopum appellari,Gemin. in dicto
c.non putamus,num.3.ad finem,poſt
Lapum ibi relatum, Franc. col.2. in
vlt.not. quod Gemin.extendit in de-
17 legato epiſcopi, Papaz.in apoſtil. ad
Rot.deciſ.3. aliàs 350. de off.Vic. in
no. Put.deciſ.15.de appellat. & Lap.
in dicto càp.declarat,quando retra-
ctatio petitur per viam iuſtitiæ,nam
18 per viam attentati debet appellatio
iuſtificari apud iudicem,ad quem,
quæ cum ſit nulla, vt dixi in princi-
pio quæſtionis,iuſtificari non poteſt.
Quod tamen licèt Gemin. ibi cone-
tur affirmare declarando Lapum:
19 hodie tamen ceſſare videtur huiuſ-
modi difficultas, quia ab interlocu-
torijs ordinariorum non datur ap-
pellatio, niſi eo caſu,quo grauamen
reparari non poteſt in diffinitiua,
Franc.in dicto ca.2. Papaz. in apoſt.
ad Rot. deciſ. 3. aliàs 350. de offic.
Vic. in no. Concil.Triden. capitu.1.
ſeſſ.13.& c.20. ſeſſ.24. in decreto de
reformat.

Secundò declaratur, vt non pro-
20 cedat, quando epiſcopus delegaſſet
vnam cauſam Vicario ſuo,quia tunc
in dicta cauſa ad epiſcopum appel-
labitur,ex quo vicarius eam non co-
gnouit,vt Vicarius,ſed tanquam de-
legatus,Io.And.in dicto cap. dilecti,
el 3. in glo. in ver. qui non erat de
curia,& ibi Abb.nume.18. apoſt. ad
Specul.in tit.de appellat.dicto §.nũc
tractemus,nu.6.in ver.obuiari, Car-
din.in clem.2.q.8.de reſcrip.Fel.in c.
inſinuante,num.1.de off.deleg. Ber-
tach.de epiſc.par.6.lib.4.titu.de vic.
epiſ.num.17.poſt Rotam deciſ.371.
in no. Franc.in dicto cap. dilecti, q.
3.Gemin.in c.licèt,num.9.in fine,de
offi.Vica. in ſexto. Et idem dicendũ
21 eſt de beneficij collatione à Vicariò
facta, à qua ſi appelletur,appellabi-
tur ad epiſcopum,quia non contulit,
22 vt Vicarius, ſed vt ſpecialis commiſ-
ſarius, Nicol. Mil.reper. verſ.Vica-
rius epiſcopi,Cocc.Inſti.iur.cano.de
Vic.epiſ.nu.126.

23 Subdeclaratur, niſi epiſcopus de-
legaſſet Vicario cauſam malitioſè
in

in fraudem appellationis interponendæ ad Metropolitanum, tunc enim epiſcopus non debet de fraude commodum reportare, ſed excommunicari poſſet per ipſum ſuperiorem, Abb. in dicto cap. dilecti, nume. 18. poſt Specu. de appell. dicto §. nūc tractemus, verſ. ſed ſecundum præmiſſa, num. 6. Bertach. de epiſc. par. 6. lib. 4. dicto tit. de vicar. epiſ. num. ... qui dicit, fraudē huiuſmodi probari per coniecturas, Gemin. dicto c. non putamus, num. 31. in fi. Franc. colum. 2. verſ. ſed limita, de conſuetud. lib. 6.

Tertiò declaratur, vt quamuis ap
24 pellari non poſſit ad epiſcopum, poteſt tamen ad eundem dici de nullitate, Cardin. in dicta clem. 2. num. 8. de reſcrip. Franc. poſt alios in dicto cap. 2. in fine, de conſuetu. in ſexto, Vant. de nullit. titu. coram quo null. num. 20. in fi. Cucc. Inſt. iur. cano. de vic. epiſ. nu. 126.

SVMMARIVM.

1 *Cauſæ appellationum Apoſtolica auctoritate committendæ, quibus committi debeant.*

QVAESTIO III.

Cauſas autem appellationum auctoritate Apoſtolica committendas, Metropolitano, ſeu illius Vicario generali, committi, voluit Con
1 cil. Triden. c. 2. ſeſſ. 13. in decreto de reformatio. Quod tamen declarat, niſi Metropolitanus eſſet aliqua cauſa ſuſpectus, vel diſtet vltra duas diętas legales, quia tunc vni ex vicinioribus epiſcopis, ſeu illorum vicarijs, non inferioribus iudicibus, committuntur. d. c. 2.

SVMMARIVM.

1 *Priuilegium epiſcopi, quòd à ſententia ſua non appelletur, non tranſit in Vicarium.*

2 *Appellatione prohibita à ſententia Poteſtatis ex forma ſtatuti, non intelligitur prohibita à ſententia ſui Vicarij.*

QVAESTIO IIII.

At priuilegium competens epi- 1
ſcopo, quòd ab eius ſententia non appelletur, non tranſit in Vicarium, ſecundum Bar. Bal. & Caſtren. in l. à proconſulibus, nu. 2. per illum text. & ibi apoſt. in ver. ſui Vicarij, C. de appel. ſequitur Bertach de epiſco. par. 6. lib. 4. tit. de Vic. epiſc. nu. 8. in fine. Vbi ampliat idem, ſi ex forma ſtatuti à ſententia Poteſtatis appellatio ſit prohibita, quia tunc non intelligitur prohibita à ſententia
2 ſui Vicarij, poſt Franc. in c. dilecti, el 3. q. 6. & 7. de appel. Cephal. conſil. 615. nume. 103. in 5. Iaſ. à prædictis non citatus, l. ſed ſi hac, §. fin. col. fin. ff. de in ius voc. Roman. ſing. 76. & ibi Nic. Pig. in apoſt. Cucc. Inſt. iur. cano. lib. 2. titu. 8. de Vicar. epiſco. num. 38.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Patriarchæ, Archiepiſcopi, vel Epiſcopi cognoſcere poteſt cauſas appellationum, quas deuoluunt ad ipſos.*

QVAESTIO V.

Poſſe tamē vicarium Patriarchę, Archiepiſcopi, vel Epiſcopi cognoſcere cauſas appellationū, quas de-

deuoluunt ad ipſos, probat tex. in c. dilecti, el 3. vbi etiam hoc not. Abb. nu. 1. Fran. 2. q. & Dec. ext. de appel. firmat Bertac. de epiſc. par. 6. lib. 5. tit. de Vic. epiſ. num. 17. Foller. pract. crim. cano. 1. par. moral. num. 123. & poſt alios Cucc. Inſti. iur. cano. de Vic. epiſ. nu. 125.

SVMMARIVM.

1 *Appellari non poteſt à delegato epiſcopi ad vicarium.*
Contra, nu. 11. cum ſeq.
Declaratur, nu. 20. cum ſeq.
Ampliatur, nu. 26.
Subdeclaratur, nu. 27. & 28.
2 *Officialis foraneus non dependet à principali.*
Contra, nu. 15.
3 *Legatus generalis Papæ non poteſt ſe impedire in cauſa ſpecialiter delegata per Papam.*
4 *Excommunicatus à delegato non poteſt abſolui, niſi à ſummo Pōtifice.*
5 *Epiſcopus alteri delegando cauſā, videtur auferre iuriſdictionem vicario.*
Vicarius tamen ordinarius remanet, num. 18.
6 *Epiſcopus inbibere poteſt Vicario, ne iudicet in certa cauſa.*
7 *Et reuocare Vicarium ad libitū.*
8 *Argumentū ab æquiparatis quando valeat, & nu. 19.*
9 *Appellare, & reuocare, æquiparantur, & nu. ſeq.*
12 *Epiſcopi mentio Vicarium includit, & num. 14.*
13 *Epiſcopi factum, dicitur factum Vicarij.*
15 *Vicarius foraneus ſubditus eſt Vicario generali.*
16 *Officialis Archiepiſcopi cognoſcit cauſam appellationis interpoſitæ ad Archiepiſcopum.*
17 *Legatus non facit idem tribunal cum Papa, ſicut Vicarius cum Epiſcopo.*
23 *Epiſcopo abſente ampliatur poteſtas Vicarij.*
24 *Vicarius quando non habeat eandem iuriſdictionem, quam epiſcopus.*

QVAESTIO VI.

MAior eſt dubitatio, nunquid à delegato Epiſcopi appellari poſſit ad eius Vicarium, an verò omiſſo medio Vicarij debeat appellari ad epiſcopum.

Nam Abb. differendo ad partes hanc quæſtionem, in ca. dilecti, el 3. num. 3. extra, de appella. & in cap. ſi quis contra, in prima lect. nu. 25. &
1 in 2. nu. 30. extra, de foro comp. reſidere videtur in negatiua ſententia, niſi quando epiſcopus eſt abſens, ſequitur Dec. ibi, nume. 3. Hanc etiam partem tenet Gemin. in c. licèt, num. 10. Franc. col. 2. verſ. quartò limita, poſt Lapum ibi relatum, & notatur in d. c. 2. de conſuetu. in 6. Cardin. in clem. 2. num. 24. cum ſeq. de reſcript.
2 Dicens, poſt Laud. quòd officialis foraneus non dependet à principali, firmat eandem ſententiam Roman. ſing. 464. tu habes titulum, ſequitur Maria. in c. dilecta, in 2. col. verſicu. ſecundò quæritur, an à delegato, Guido Papæ, quæſt. 272. Caſſan. catal. de glor. mundi, par. 7. in 20. conſide. ver. ex his, refert Hier. Gig. conſ. 83. num. 4.

Pro

Pro qua ſententia primò adducitur tex. in c. ſtuduiſti, extra, de offic. deleg. Vbi de cauſa ſpecialiter commiſſa delegato per Papam, legatus
3 generalis ſe impedire non poteſt, quia quoad illam cauſam delegatus cenſetur maior ipſo legato, vt ibi, & in c. paſtoralis. §. præterea, de offi. ord. Vbi excommunicatus per delegatum etiam eo defuncto, per alium,
4 quàm per Romanum Pontificem abſolui non poteſt, ergo idem dicendũ videtur de Vicario epiſcopi. Nam epiſcopus alteri delegando, videtur
5 auferre in illa cauſa iuriſdictionem Vicario, dicto cap. ſtuduiſti, & arg. c. cum M. cum not. ibi, de conſt. & in c. ad petitionem, extra, de accuſa. quia epiſcopus inhibere poteſt Vicario,
6 ne in certa cauſa iudicet, per l. iudicium ſoluitur, ff. de iud. c. vt noſtrum, vbi Doc. extra, de appell. cum adductis per Innoce. & alios, in c. Romana, de appella. in ſexto, Toloſ. deciſ. 480. Maran. de ord. iud. par. 4. diſtin. 16. numero 58. & ſequen. Quinimo
7 poteſt illum ad libitum reuocare, not. in clem. ſecunda, in ver. per electionem, vbi Doc. de reſcrip. & in clemen. fi. de procur. Bal. l ſolent, num. 6. ff. de offic. proconſ. Barbat. in cap. poſtulaſti, in primo not. in fine, de reſcrip. & in c. quoniam Abbas, nu. 37. Abb. num. 2. extra, de off. deleg. Rebuf. in pract. benefi. tit. forma vic. Arch. nu. 192.

Secundò argumentabatur Roma.
8 dicto ſing. 458 ab æquiparatis, iuxta tex. in l. ſi quis ſeruo, ff. de furt. latè Dec. in c. translato, in prima lect. extra, de conſt. Hercul. de non offend. c. 24. num. 17. Nam appellare, & re-
9 cuſare, æquiparantur, c. ſuper eo, de appella. Caſtrenſ. conſ. 122. circa finem, vol. 2. ſecundum impreſſionem Papienſem, Alex. conſ. 89. columna ſecunda, verſ. quintò probatur, volu. 1. Senat. Pedemont. deciſ. 84. nume. 12. Burſat. conſ. 21. num. 21. volum. 1. Sed ſi delegatus allegetur ſuſpectus, illa cauſa agitari debet coram epi-
10 ſcopo, c. ſi contra vnum, de off. dele. in 6. Lancellot. in §. recuſationis, in fi. Inſti. iur. can. de iudic. ergo eodem modo cauſa appellationis.

Partem tamen affirmatiuam ſupe-
11 riori contrariam defendunt Archid. in ca. 2. in fine, quem refert & ſequitur Franc. ſibi contrarius, col. pen. in glo. in ver. Auditorium, de conſuet. in 6. Cardin. in cle. 2. num. 25. de reſcrip. Rota, deciſ. 3. aliàs, 350. licèt, & deciſ. 7. aliàs, 371. de offi. Vica. in no. vbi etiam apoſt. & apoſt. ad Bar. in l. 1. §. 1. in ver. & idem auditorium, ff. de appella. & apoſt. ad Roma. dicto ſing. 464. Bal. in capitu. dilectis, vbi latè Franc. in ſecunda q. extra, de appella. Fel. in cap. ſi quis contra, num. 5. verſ. ſed caue. extra, de foro compe. Maria. in ca. dilecti, el tertio, colum. 12. verſ. ſecundò quæritur, an à delegato, & ibi Peruſ. in dicta qu. 2. Cucc. Inſtitu. iur. cano. de Vic. epiſco. num. 114.

Mouentur iſti ea ratione, quia epiſcopi, & vicarij idem eſt conſiſtoriũ, capitu. Romana, de appell. in ſexto, c. 2. de conſuetu. eo. lib. 6. & vtrobique Doct. & in eundem Vicarium transfertur cauſæ cognitio, dicto ca. Romana, & capitu. licèt, de offi. vic. eo. lib. 6. Vnde licèt ſublata videatur poteſtas reſpectu inſtantiæ principalis,

palis, non tamen ſublata videtur reſpectu inſtãtis appellationis, quia talem poteſtatem non tranſtulit in alium, nec ſpecificè ſibi retinuit, pro quibus facit dictum Archid. in cap. Reatina, 63. diſt. Vbi facta mentione de epiſcopo, ſubintelligitur, vel Vi-
12 cario, quam ſequitur Feli. in dicto c. ſi quis contra, nume. 5. verſic. ſed caue, allegans glo. in c. penultimo, de capell. monac, & Bal. in l. fina. C. vbi & apud quem. Vbi factum à Vicario, dicitur factum ab epiſcopo, &
13 ſecundum Bal. in cap. dilectis, in 3. col. extra, de appella. proſecutio appellationis interpoſitæ coram epiſcopo, fieri poteſt coram Vicario. Nam verbum, epiſcopus, non excludit Vicarium, Fel. in dicto c. ſi quis contra, dicto num. 5. per not. ibi, in
14 tex. & glo. cum concord. qui volunt, quòd ille text. loquens de epiſcopo, non negat poſſe fieri executionem à repræſentãte eum: & ideò ſicut appellatio poteſt interponi ad epiſcopum, eodem modo ad eius Vicariũ. & aliàs dixit Innoc. in d. capitu. Romana. in princ. quòd à ſubditis epiſcopi appellari poteſt ad Vicarium, ergo etiam à Vicario foraneo, qui
15 ſubditus eſt; & hoc argumento vtitur Card. in dicta cle. 2. nu. 25.

Secundò adducitur tex. in dicto c. dilecti, el 3. extra, de appella. Vbi officialis Archiepiſcopi cognoſcit cau
16 ſam appellationis interpoſitæ ad Archiepiſcopum, firmat Abb. ibi, num. primo & tertio, & Dec. in primo not. & in capi. dilectis, eo. titu. & dixi ſupra, q. 2.

Nam Archiepiſcopus cognoſcere videtur illas cauſas miniſterio Vicarij ſui, cuius iuriſdictio non eſt ſeparata à iuriſdictione Archiepiſcopi, cuius eſt pars, vt refert Abb. in dicto ca. dilectis, num. 3. ergo eodem modo cognoſcere debet cauſam appellationis interpoſitæ à delegato epiſcopi.

Nec aduerſatur tex. in dicto c. ſtuduiſti, pro parte negatiua ſuperius citatus vnà cum dicto capi. paſtoralis, §. præterea. quia reſpõdit Abb. in dicto c. ſi quis contra, in prima lect. num. 25. & in 2. num. 30. quòd legatus non facit idem tribunal cũ Papa, ſicut Vicarius cum epiſcopo,
17 ideò mirum non eſt, ſi de appellatione interpoſita ad Papam non poteſt ſe intromittere legatus; & licèt epiſcopus delegando alteri cauſam, videatur quo ad illam ſpeciem derogare iuriſdictioni ſui Vicarij, ſecundum ea quæ ſupra dicta ſunt, tamen Vicarius remanet iudex ordinarius,
18 habens idem auditorium, & tribunal cum epiſcopo, ſecundum Rotã, deciſ. 3, aliàs, 350. titu. de offi. Vica. in nouis: & ideò ſicut appellari poteſt ad epiſcopum, ita videtur poſſe appellari ad eius Vicarium, ſecundum ea quæ ſuperius dicta ſunt.

Pro ut non obſtat argumentum à recuſatione delegati ad eius appellationem. Nam reſpondit Fel. in dicto capit. ſi quis contra, numero 5. verſicu. ad c. ſi contra, quòd recuſatio & appellatio in materia iſta nõ æquiparantur, nec verum eſt, quòd appellatio, & recuſatio per omnia æquiparentur, ſecundum glo. in §. fi.
19 verſi. ad epiſcopum, in fine Inſtitu. iur. cano. Lancellott. de offi. Vica. per tex. in c. ſuper eo, el ſecondo, extra

tra de de appella. & in capitulo ſecundo, de conſuetu. in ſexto, ideò ceſſat argumentum ab ęquiparatis, Barto.Iaſ.& alij in l.1.ff.de leg.1. cũ adductis per Dec. in capitulo, tranſlato, prima lectu. num. 3. extra, de conſtitu. latè Euerard. in loco ab æquiparatis.

In hac quæſtione putarem non eſſe recedendum à negatiua parte,
20 quæ communis eſt, teſte Guid.Papę, dicta quæſtio.272. Caſſan. dicta cõſider.20.par.7.cum declaratione tamen, vt procedat, quando epiſcopus præſens eſſet, non ſi abſens, vt per Abbat.in dicto cap.ſi quis contra, in prima lectu. num.25. & in ſecunda,
21 num.30. & in dicto ca. dilecti, el 3. nu. 3. & cum eadem pertranſit Fel. ſibi parum coſtans, in c.1. num.49. circa medium, extra de conſti. per tex. in l. ſi hominem.ff.manda. & in c. ſi contra, de offi.delega. in ſexto, Dec. in dicto ca. dilecti, num.2. Io. de Selua, tract. de benefi. par. 2. q. 14. nu. 1. quidquid ſcripſerit apoſt. ad Roma.dicto ſing.464.dicẽs,quòd ſiue præſente, ſiue abſente Epiſcopo,ſit in arbitrio appellantis appel-
22 lare ad Vicarium, ſiue ad Epiſcopum.

Quam ſanè declarationem ego confirmo ea ratione, quia propter reuerẽtiam Epiſcopi delegantis ipſo præſente ceſſare debet iuriſdictio Vicarij in cauſa ſpecialiter per Epiſcopum delegata, vt aliàs in ſimili ſcripſi ſupra, lib.2.q.58. & ab-
23 ſente Epiſcopo Vicarij poteſtas ampliatur, c. cum nullus, de tempor. ord.in 6.Iaſ.in l.cum filius familias, nu.3.ff.ſi cer.pet.Dec.in dicto capit. dilecti,num.2.& hac diſtinctione retenta non obſtãt rationes adductæ ſuperius in contrarium:& primò nõ obſtat,quòd Vicarius habeat idem cõſiſtorium cum Epiſcopo, & quòd in eundem cauſarũ cognotio transferatur.

Quia in cauſa per Epiſcopum delegata Vicarius nõ habet idem tribunal cum epiſcopo. Nam dele-
24 gatus Epiſcopi maior eſt Vicario in illa cauſa, Roman. dicto ſing. 458. apoſt. ad Barto. in dicta l.prima §.1. ff. quis & à quo, Caſſan. in dicto Catal. de glor. mundi, dicta conſidera.20. poſt alios ſuperius relatos. Nec Vicarius ſemper habet eandem iuriſdictionem, quam Epiſcopus,& idem tribunal, vt patet in capitulo,licèt,cum not.ibi per Doc. de offi.Vica.in ſexto, & in capitulo,
25 Romana, columna prima,ad finem, de appella. eo. lib.6. poſt glo.in c. ſi contra, in ver. appellari,de offi. deleg.in 6.

Sicut etiam non obſtat tex.in dicto capitulo, dilecti, & in dicto capitulo, dilectus,quia loquuntur de appellationibus interpoſitis iure ordinario ad Metropolitanum,quas Vicarius eius cognoſcere debet, tanquam habẽs idem tribunal cum eo, vt conſiderat Abb. in dicto capitulo,dilecti, numero primo. Nos verò de ſpeciali appellatione loquimur interpoſita à delegato Epiſcopi, & ſic differente ab ordinaria appellatione, ideò non videtur de vna ad alteram inferendum vulgatis locis.

26 Ampliatur hęc declaratio,vt procedat,etiam ſi Epiſcopus eſſet recuſatus,

ſatus, quia eo abſente, non autem præſente, adhuc appellare poteſt ad eius Vicarium à delegato ipſius Epiſcopi recuſati, non vt cauſam diſcutiat, ſed vt alteri diſcutiendam & finiendam committat, Abb. in dicto capitulo, ſi quis contra, in prima lect. num. 25. & in ſecunda, num. 30. & 31. Fran. in dicto capitulo ſecũdo, col. pe. ver. in glo. in auditorium, de conſuetu. lib. 6.

72 Subdeclaratur, vt procedat incõſulto Epiſcopo, ſecus eo conſulto, 2 quia tunc ſiue ſit abſens, ſiue præſens, Vicarius cauſã huiuſmodi appellationis cognoſcere poſſet, Dec. in dicto capitulo, dilecti, numero ſecundo.

Secundò intelligitur procedere in Vicario generali, non autem in Vicario foraneo, qui non poteſt huiuſmodi cauſas appellationis cognoſcere, ſicut Vicarius generalis, Dec. in d. cap. dilecti, in princip.

SVMMARIVM.

1 *Appellari poteſt à delegato Vicarij Epiſcopi ad ipſum Vicarium.*

2 *Appellantis in poteſtate eſt, an appellare velit à delegato Vicarij Epiſcopi ad ipſum Vicarium, an verò ad Epiſcopum.*

QVAESTIO VII.

A Sententia verò delegati per Epiſcopi Vicarium appellari poſſe ad ipſum Vicarium, reſpondit Abb. in c. ſuper quæſtionum, nu. 9. circa finem, de off. dele. poſt Arch. & Io. And. in c. 2. de conſuet. in 6. Rota deciſ. 3. alias 350. & deciſ. 7. alias 371. de off. Vic. in no. Fel. in c. ſi quis contra, nu. 5. verſ. ſed cauſæ, extra, de foro comp. Bertac. de epiſc. 2 par. 6. lib. 4. tit. de Vic. epiſ. num. 17. ita vt ſit in poteſtate appellantis, quem maluerit eligere, ſecundum Arch. Io. And. & Rotam in locis iam adductis.

SVMMARIVM.

1 *Appellari poteſt à ſententia inferioris Prælati ad Vicarium Epiſcopi diœceſani.*

QVAESTIO VIII.

PRout etiam appellari poteſt à ſententia inferioris Prælati ad 1 Vicarium Epiſcopi diœceſani, ſecundum Ioan. And. c. 2. de conſuet. in 6. quem refert, & ſequitur Melill. in opuſc. de Præced. Vic. c. 3. num. 11.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi debet infra triginta dies gratis exhibere acta appellanti.*

2 *Notarius verò copiam exhibere, recepta competenti mercede.*

QVAESTIO VIIII.

VBi autem à Vicario epiſcopi fuerit appellatum, debet ipſe 1 infra triginta dies acta gratis exhibere appellanti, c. 3. ſeſſ. 13. apud Concil. Triden. in decreto de reformatione. Quod tamen in notario lo- 2 cum non habet, cum teneatur exhibere copiam intra menſem, recepta congrua mercede, Concil. Triden. c. 20. ver. porrò, ſeſſ. 24. in decreto de reformat.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus cognoſcere poteſt de nullitate ſententiæ vicarij ſui, & e contra.*

2 *Et reuocare interlocutoriam eiuſdem eo caſu, quo poſſet ipſe Vicarius.*

3 *Nec non admiſſionem appellationis eo caſu, quo poſſet idem Vicarius, & è contra.*

QVAESTIO X.

Licèt autem à Vicario non poſſit ad Epiſcopum appellari, vt dictum fuit ſuperius: poteſt tamen co-
1 gnoſcere de nullitate ſententiæ ſui vicarij, & è contra, ſecundum Card. in clem. 2. num. 8. de reſcrip. Gemin. in c. non putamus, num 3. Franc. col. fi ad fin. de conſuet. lib. 6. dicens, in vlti. not. quòd Epiſcopus poteſt reuocare ſententiam interlocutoriam ſui Vicarij, & in cap. dilecti, l'vltimo, q. 11. poſt Bal. de app. Vant. de null. ſent. tit. coram quo null. in fi. nu. 20. Cucc. Inſt. iur. can. de Vic. epi. num. 126.

Ampliatur, vt cognoſcere poſſit de iniquitate, & reuocare interlocutoriam Vicarij eo caſu, quo Vicarius poſſet, & non aliter, Bal. & Fran. in d. c. dilecti, in 12. q. poſt gloſ. in c. 2. de conſuet. in 6. Bertach. tract. de epiſ. lib. 4. par. 5. tit. de pot. epiſ. circa iud. num. 44. ſecundum paruam impreſſionem, & 69. ſecundum magnam, & par. 6. tit. de Vic. epiſ. num. 18. in fine.

Nec non reuocare admiſſionem appellationis factam per Vicarium
3 eo caſu, quo ipſe poſſet, & è contra, Fran. in d. c. dilecti, 13. q. & remiſſiue in d. c. non putamus, colum. pen. ver. quid autẽ, ſi Vicarius epiſcopi, Bertach. in loco præallegato.

SVMMARIVM.

1 *Nullitas ſententiæ Vicarij corã ipſo Vicario proponi poteſt.*

QVÆSTIO XI.

Rvrſus coram ipſo Vicario epiſcopi nullitatem ſententiæ ſuæ
1 proponi poſſe, dixit Domin. in d. c. non putamus, num. 3. Franc. col. fin. in fine, & in vltimo not. poſt Lapum, & Specul. ibi relatum, de conſuetu. libro 6. Cucc. Inſt. iur. cano. & Vic. epiſ. num. 16.

SVMMARIVM.

1 *Supplicari poteſt à ſententia officialis ad ſuffraganeum.*
At contra, nu. 4.
Ampliatur, nu. 9.
Declaratur, nu. 10. cum ſeq.

2 *Supplicatio differt ab appellatione.*
Declaratur, nu 6 cum ſeq.

3 *Vicarius non habet idem conſiſtorium cum Epiſcopo, quoad ſupplicationem.*

5 *Archidiaconi auctoritas in ſexto decretalium præualet omnibus alijs.*

7 *Princeps ſolus admittit ſupplicationem propriam, & ſtrictam.*

8 *Victus re iudicata, non poteſt coram iudice ſupplicare, ſed coram Principe.*

11 *Epiſcopus quãdo poſſit reſtituere in integrum aduerſus ſententiam ſui Vicarij.*

QVAE-

QVÆSTIO XII.

SVcceſſiuè quæritur, & in dubium reuocatur, an prohibita appellatione à Vicario ad epiſcopum, cenſeatur quoq; prohibita ſupplicatio.

1 Innoc. in ca. Romana, num. 1. de appell. in 6. tenet, quòd à ſententia officialis ſupplicari poſſit ad ſuffraganeum, ſed non è conuerſo, idem probat Ioan. And. in d. cap. Romana, vbi Arch. colum. 1. Laud. & Steph. relati per Card. in cle. 2. num. 8. de reſcrip. cum adductis per Toloſ. deciſ. 479. vbi Aufrer. in addit. Pauin. tract. de pot. cap. ſede vacan. 2. par. prin. q. 10. num. 14. remiſſ. Franc. Marc. q. Delphin. 322. num. 8. par. 1. Et ratio eſt, quia ſupplicatio differt ab appella-

2 tione, Abb. in c. ex literis, poſt Inno. extra, de reſtit. in integr. Silua. conſi. 63. num. 2. latè Contar. comment. l. vnicæ, in 8. q. nu. 5. & ſeq. C. ſi à moment. poſſ. fuer. app. Lancellot. de attenta. 2. par. cap. 19. pendente recurſu, num. 25. Maran. de ord. iud. par. 6. tit. & quandoque appellatur, nu. 12. Rebuff. qui duodecim alias tradit differentias vltra prædictas, tract. de ſuppl. ſeu error. prop. q. 10. in præfat.

Nec habet Vicarius idem conſiſtorium cum epiſcopo quoad ſupplicationem, Franc. cap. non puta-

3 mus, colum. pen. in ver. in ea. glo. ibi, ſuſpicionis, de conſuet. lib. 6. poſt Io. And. in cap. Romana, in princ. de appel. lib. 6.

Sed quòd à ſententia Vicarij ad epiſcopum ſupplicari non poſſit, tenuerunt Hoſtien. & Archid. in dicto cap. Romana, colum. 1. Io. And. poſt Zenzel. dicta clem. 2. vbi Card. num.

4 8. tangit Franc. dicto capit. 2. colu. penul. in glo. in ver. ſuſpicionis, poſt Gemin. num. 2. & poſt alios Toloſ. q. 439. & Aufrer. in additio. & hæc eſt communis opin. vt teſtatur Aufrer. in dicto loco.

Moti ea ratione, quia ſi à ſententia Vicarij ſupplicari poſſet ad epiſcopum, fieret fraus prohibitæ appellationi, contra mentem dicti cap. Romana, & dicti cap. 2. de conſuet. in 6. Quod eſt abſurdum, quia cum quid vna via prohibetur, ad illud alia via non debet admitti, cap. cum quid, de reg. iur. in 6. cap. tuæ, extra, de procuratorib.

Prout etiam, quia ſi eſſet permiſſa ſupplicatio à conſiſtorio Vicarij ad epiſcopum, conſiſtorium Epiſcopi non eſſet idem cum Vicario ſuo, ſed diuerſum, contra tex. in dicto cap. 2. & in dicto cap. Romana, & gl. & Docto. in clemen. 2. de reſcrip. Et ideò eſt dicendum, quòd ſicut prohibetur appellari, eodem modo ſit prohibitum ſupplicare, & hanc partem credo veriorem, tum ex prædictis rationibus, tum etiam propter auctoritatem Archidiaconi, in dicto cap.

5 Romana, quæ in libro ſexto debet præualere omnibus alijs, teſte Felin. in c. 1. col. 5. ad finem, extra, de conſti. quem refert, & ſequitur Ferrat. caut. 19. in fine.

Nec obſtat, quòd ſupplicatio differat ab appellatione, ſecundum ea, quæ ſuperius fuerunt adducta in cōtrarium. Quia huiuſmodi differentia procedit in caſibus expreſſis, in alijs vero à pari procedunt appella-

6 tio, & ſupplicatio, Imola conſ. 146. colum. 4. in fine, Roland. qui alios

cumulat, conſil. 94. numero 9. & ſeq. volum. 1.

Prout etiam reſpondetur, quòd locum habet huiuſmodi differentia,
7 vbi ageretur de ſupplicatione, quæ fit coram Principe aduerſus iudicis ſententiam per viam gratiæ, quæ nõ videtur prohibita, licèt ſit prohibita appellatio, Contar. in dicta quæſt. 8. num. 15. poſt Toloſ. dicta q. 479. Aufrer. ibi, & alios cumulatos, ſecus in ſupplicatione, de qua agimus, quæ non fit principi, ſed epiſcopo habenti eandem iuriſdictionem regulariter, quam habet Vicarius, vt dixi ſupra, lib. 2. q. Et ideò prohibita appellatione à tribunali Vicarij ad epiſcopum, erit quoque eadem ratione prohibita appellatio, quod etiam comprobatur ex dictis per Caſtren. in l. fin. C. de edic. diui Hadr. tollen. quem refert, & ſequitur Contar. in dicta q 8. num. 14. ver. contrariam, & num. 15. cum ſeq. Vbi dicit, quòd ſicut victus re iudicata non poteſt
8 appellare, eodem modo nec poteſt ſupplicare aduerſus eandem coram eodem iudice, ſecus ſi coram Principe, Imo. conſi. 145. ver. & ideò Ripa in c. 1. nu. 3. de reſcri. Marſil. not. 647. Ruin. conſil. 157. nume. 19. circa fin. poſt Iaſ. in auth. quæ ſupplicatio, nu. 6. de prec. impera. offer. Rolan. conſil. 38. nu. 16. in 2. Decian. reſponſo. 147. nu. 9. in primo.

Ampliatur ſupradicta concluſio,
9 vt locum habeat etiam in Vicario capituli ſede vacante, Pauin. trac. de offi. & poteſt. cap. ſed. vac. 2. par. princip. q. 10. nu. 14. poſt Zenzel. in dicta cle. & ſi principalis, de reſcr. & Ioan. And. in c. Romana, de appel. in 6.

Declaratur, vt locum habeat, vbi
10 agitur de ſtricta ſupplicatione, ſecundum Toloſ. d. q. 479. ea ratione, quia fruſtra quæritur, an poſſit ad Epiſcopum ſupplicari, cum ſolus Princeps poſſit illam admittere, quod etiam firmat Aufrer. ad dictã q. Toloſ. & dictum fuit ſuperius. Non autem vbi agitur de ſupplicatione largè ſumpta, prout concernit commodũ reſtitutionis minoris, vel maioris, ex cauſa; quia tunc, ſicut Vicarius poteſt reſtituere in integrum, vt dicam infra, qu. proxima ſequenti, à fortiori adiri poterit epiſcopus, vt reſtituat contra ſententiam ſui offi-
11 cialis, ſicut concludit Tolo. d. q. 479. ſic declarando opinionem Innocentij, & aliorum ſuperius relatam, firmat Bertach. tract. de epiſ. lib. 4. par. 5. tit. de auct. & poteſt. epiſ. circa iudi. nu. 43. poſt Franc. in c. dilecti, q. 9. extra, de app. Card. in dicta clem. 1. num. 8. Bertach. dicto libro 4. par. 6. tit. de Vic. epiſ. num. 18. Cucc. Inſtit. iur. cano. de epiſ. nu. 308.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Epiſcopi poteſt in integrum reſtituere.*
Ampliatur, nu. 2. 3. 4. 5. 6.
Declarantur, nu. 7. 8. cum ſeq.
2 *Ordinarius habens adminiſtrationem poteſt concedere reſtitutionem in integrum.*
3 *Et delegatus ad vniuerſitatem cauſarum.*
4 *Vicarius epiſcopi concedere poteſt reſtitutionem in integrum tã maiori, quàm minori, ex cauſa.*
5 *Et tam aduerſus ſententiam ſuã, quàm*

quàm aduerſus ſententiam epi-ſcopi.
At contra, num. 11.
6 *Epiſcopus reſtituere poteſt in integrum contra ſententiam ſui vicarij.*
7 *Reſtitutio in integrum ex cauſa concedi debet.*
8 *Vicarius epiſcopi non poteſt reſtituere in integrum aduerſus rē iudicatam.*
9 *Sed aduerſus ſententiam, quæ non tranſit in rem iudicatam ſententia lata in contumaciam illius, qui ex forma ſtatuti habetur pro confeſſo, & conuicto, nunquam tranſit in rem iudicatam.*
10 *Princeps ſolus reſtituit in integrum aduerſus rem iudicatā, reſtitutio in integrum tractari debet coram ſuperiore iudicantis.*
11 *Vicarius foraneus non poteſt concedere reſtitutionem in integrum.*
Declaratur, num. 13.

QVAESTIO XIII.

1 SEd an Vicarius epiſcopi in integrum poſſit reſtituere? Et poſſe dicit Card. in cle. 2. num. 8. de reſcr. Franc. in c. dilecti, q. 9. de appel. Bertach. de epiſ. lib. 4. par. 5. q. 27. nu. 67. tit. de auct. epiſc. circa iud. Abb. in c. ex literis, num. 11. ad finem, & in ca. ſeq. num. 2. extra, de reſtit. in integ. probat tex. in l. in cauſæ, la 2. §. nunc videndum, vbi, Bart. cum l. ſeq. ff. de minor. & in l. fi. vbi gloſ. & Doct. C. vbi, & apud quem, in integ. reſt. c. cauſa, cum gloſ. in ver. habentibus, vbi Doct. extra, de reſti. in integ. Vbi or-
2 dinarij, qui habent iuriſdictionem cum adminiſtratione, poſſunt concedere reſtitutionem in integrum, ſed Vicarius epiſcopi habet iuriſdictionem, & quidem ordinariam cum adminiſtratione, vt dixi ſupra, lib. 2. q. 55. & probatur in cap. petitio, & ibi, Doct. extra, de procur. c. in noua, ibi, qui adminiſtrationibus aſſociantur pontificibus, 16. q. 7. c. cauſa, cum gl. in ver habentibus, & ibi Doct. extra de reſti. in integr. Foller. prac. crimi. can. 3. par. iud. n. 134. tit. & ſi confeſſi aut conuicti, meritò poterit in integrum reſtituere, firmat Bero. in c. ex literis, nu. 27. extra, de reſt. in integ. poſt Innoc. & Io. And. in c. Romana, de appe. in 6. quos refert, & ſequitur Sfort. Odd. tract. de reſt. in integ. par. 1. q. 33. art. 22. num. 157. reprobata Hoſt. ſententia, & Archi. in d. ca. Romana, qui aliter ſenſerunt, Cucc. Inſti. iur. cano. de Vic. epiſ. nu. 128.
3 Ampliatur, vt locum habeat tam in Vicario generali, quàm etiam foraneo, qui eſt delegatus ad vniuerſitatem cauſarum, Abb. in c. cauſa, nu. 7. ver. ex hoc infertur, extra, de reſti. in integr. Probatur in dicto c. cauſa, vbi delegatus ab ordinario habente adminiſtrationem, poteſt reſtitutionem in integrum concedere, meritò etiam Vicarius foraneus poterit illam concedere, qui dicitur delegatus ab epiſcopo, vt ſcripſi ſupra, lib. 1. q. 33.
4 Secundò ampliatur, tam in reſtitutione in integrum, quæ cōceditur minori, quàm in ea, quæ conceditur maiori, ex cauſa, ſecundum Abb. in d. c. ex literis, nu. 11. in fi.

. Tertiò ampliatur, vt concedere
poſſit reſtitutionem in integrum, tã
aduerſus ſentẽtiam ſuam, quam ad-
uerſus ſententiam epiſcopi, Cardin.
5 Fran.& Bertac. in locis ſuperius ad-
ductis, Rebuf. in pract. benefi. tit. for-
ma Vicar. Arch. num. 155. Maran. de
ord. iud. par. 6. tit. & quandoque ap-
pel. num. 382. poſt Innoc. c. dilecti, de
priuil. Conrad. in templo iud. lib. 2.
ca. 6. §. 2. numero 10. quos refert, &
ſequitur in propoſito, Sfort. Odd. tra-
cta. de reſtit. in integ. par. 1. q. 33. nu.
156. art. 22.

Quartò ampliatur, vt etiam adiri
6 poſſit epiſcopus, vt reſtituat contra
ſententiam ſui vicarij, Abb. in d. c. ex
literis, nu. 11. Franc. d. c. dilecti, q. 9.
vbi etiam Fel. de appel. poſt Inno. in
c. Romana, de appel. in 6. Bertach. de
epiſ. par. 5. lib. 4. titu. de poteſt. epiſc.
circa iud. num. 67. Odd. dicto tract.
de reſtit. in integ. par. 1. q. 33. art. 22.
num. 155. Foller. prac. crim. cano. 3.
par. iud. titu. & ſi confeſſi, aut conui-
cti, num. 164. poſt Io. And. in ca. Ro-
mana, primo reſp. de appe. cuius ſen-
tentiam ſequitur Panorm. in d. c. ex
literis, de reſt. in integr. Io. Faber, in
auct. quæ ſupplicatio. C. de precibus
Imper. offer. & eſt communis, & ob-
ſeruata ſententia, ſecundum Aufrer.
deciſ. Toloſ. q. 49. quos refert, & ſe-
quitur Foller. d. num. 164. Subdens,
quòd officiales in ſententijs dicere
ſolent: condemnamus ſalua Domini
voluntate, & Rebuf. trac. de ſupplic.
ſeu erro. proprio, to. 1. nu. 6. fo. 604.

7 Declaratur, vt reſtitutio in inte-
grum aduerſus ſuam ſententiam cõ-
cedatur à Vicario, ex cauſa, ſecundũ
Abb. in d. ca. ex literis, nu. 11. in fine,
& probatur, in l. 3. & ibi gloſ. & Bar.
ff. de reſt. in integr. & l. in cauſa, la 1.
§. cauſa autem, ff. de minor. d. ca. ex
literis, extra eod.

Secundò declaratur, vt non proce-
dat, quando eius ſententia tranſiuiſ-
ſet in rem iudicatam: tunc. n. reſti-
tutio non poſſet à vicario concedi.
8 Nam iudex reſtituere poteſt aduer-
ſus ſententiam in caſibus, in quibus
non tranſit in rem iudicatã, vt quan-
do lata eſſet in contumaciam illius
qui ex forma ſtatuti habetur pro cõ-
feſſo, & conuicto, quæ nunquam tran-
ſit in rem iudicatam, vt reſp. Natta
9 conſ. 444. nume. 5. & 6. poſt Aretin.
Anan. Felin. & alios, Cephal. conſilio
241. numero 77. in ſecundo. Et eo
caſu ſat eſt reſtituere iudicem in in-
tegrum abſque principe, vt poſt Fe-
10 lin. in c. lator, numero octauo, de re
iudic. reſp. Natta dicto conſilio 444.
in fine. Secus quando ſententia
tranſit in rem iudicatam; tunc enim
reſtitutio non eſt, niſi à Principe
concedenda, ſecundum præallega-
tos, & tradunt Imol. Franc. & Dec.
in c. tua, extra, de appell. Afflict. ſu-
per conſt. reg. tit. quæ ſint regalia, in
princ. nu. 99. Rolan. conſi. 38. & 43. in
prin. libro ſecundo, Contar. cõment.
l. vnicæ, q. 8. nu. 28. & ſeq. C. ſi à mo-
ment. poſ. fu. app.

11 Tertiò declaratur, vt procedat
quoad reſtitutionem in integrum
aduerſus ſententiam ſuam tantùm,
ſecus contra ſententiã epiſcopi, con-
tra quam reſtituere nõ poteſt, Abb.
in d. c. tum ex literis, num. 3. extra,
de reſt. in integ. Et ratio eſt, quia re-
ſtitutio in integrum contra ſenten-
tiam, tractari debet coram ſuperiore
ipſius

ipſius iudicantis,l.1. C.vbi, & apud quem reſt. in integ. &c. l. aduerſus, C.ſi aduerſus rem iud.cum adductis per Abb.in c.cauſa, num.7. extra de reſtit.in integ. ſed iſta declaratio nõ eſſet recipienda per ea quæ ſcripta fuerunt ſup. in 3. ampliat.vbi vide.

Quartò declaratur, vt procedat in Vicario generali epiſcopi, ſecus autem in foraneo, Iacob. de Sancto
12 Georg.in l.aduerſus,num.5.C.ſi aduerſ. rem iud. poſt Abb. in cap. pen. num.7.extra, de reſt. in integr.Odd. d.q.33. art.22.nu.159.

13 Hæc tamen declaratio minus videtur recipienda ex dictis ſupra in prima ampliatione, & per eundem Abb.in d. c.pen.num.7.qui expreſsè concludit, Vicarium foraneum epiſcopi, tanquam delegatum ad vniuerſitatem cauſarum, poſſe in integrum reſtituere.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius ex ſuſpicione epiſcopi nõ poteſt ſuſpectus recuſari,& nu me. ſeq.*

At contra,nu.4.

Ampliatur,nu.7.

Declaratur,num.8.

Ampliatur declaratio,nu.10.

Declaratur,nu.11.

Subdeclaratur,nu. 12.cum ſeq.

3 *Auditorium Vicarij quando ſit diuerſum ab auditorio epiſcopi,& num.8.& ſeq.*

5 *Suſpectus quando eſt ſuperior,ſūt quoque ſuſpecti eius officiales.*

6 *Intellectus l.vnica.C.ſi quacunq; præd. digni.*

7 *Vicarius præſumitur magis obediens epiſcopo in iuriſdictione epiſcopali,quàm ſit in delegata.*

10 *Vicarius capituli ſede vacante non facit idem conſiſtorium cũ capitulo in cauſa ſibi delegata.*

11 *Vicarius epiſcopi creatus à Papa,vel ab alio ſuperiore non poteſt ſuſpectus recuſari,licèt recuſatus ſit epiſcopus.*

Declaratur,nu.12.cum ſeq.

15 *Signaturæ ſtylus non ſinit Vicarios allegari ſuſpectos, ſed illis dare adiunctos.*

QVAESTIO XIIII.

Vlterius quæro,an vicarius epiſcopi poſſit recuſari ſuſpectus, 1 ſi iuſtè recuſari poſſit eius epiſcopus. Partem negatiuã probauit Bal. in l.vnica,num.4. per illum tex. C.ſi quacunque præd.dig. Vbi ſi ordinarij iuriſdictio declinata fuerit, eo quia tentauerit per ambitum contrahere nuptias cum ſubiecta contra formam d.l.vicario eius competunt omnia, vel ciuilia,vel criminalia negocia ea ratione, ſecundum Bald.quia ſuſpicio afficit perſonam, & non iuriſdictionem, & ideò licèt tribunal epiſcopi ſit idē,quod Vica-
2 rij, quia tamen diuerſæ ſunt perſonæ,recuſato epiſcopo non erit recuſatus vicarius, & Bal. ſequitur Dec. in c.1.num.17. extra, de iud.Barba. trac.de præſtan.Car.legat.à lat.c.3. num.12. & iterum Bal. in auc. clericus, C.de epiſco. & cler.Angel. in l. aduerſus,in fin. C.ſi aduerſ.rem iud. quos refert Redoan.tract.de reb.eccleſ. non alien.c.3.num.29.cum ſeq. & aliàs dicit Staphil. de lit.gra. fol. 136.quem refert Papaz. ad Rot. deciſ. 1. aliàs,47.titu.de offi.Vic.in no.

X 3 quòd

3 quòd de ſtylo ſignaturæ non poſſunt vicarij recuſari, ſed illis dantur adiuncti. Et alibi dicitur, quòd auditorium epiſcopi non eſt idem, quod vicarij quoad recuſationem, Archidia. in cap. non putamus, in fine, Franc. colu. penulti. de conſuetu. lib. 6. Sed partem affirmatiuam tenuit Sali. d. l. vnica, vbi etiam Soc. Iaſ. l. apertiſ-
4 ſimi, nu. 9. ad finem, C. de iud. Innoc. Imola, Abb. & Fel. cap. inſinuante, in prin. extra, de offi. deleg. Franc. d. c. non putamus, col. pen. in ver. in ea glo. ibi, ſuſpicionis, de conſuet. in 6. poſt Gemin. ibi, nume 8. & iterum Franc. in ca. ſi contra, in fine, de offi. delega. in ſexto, & in c. dilectus, col. 10. de appella. & in c. poſtremo, col. 7. in verſ. 12. cauſæ, eo. titu. Ripa in d. c. 1. num. 44. extra, de iudi. Capic. deciſ. 137. nu. 9. Rebuf. in pract. benefi. titu. for. Vic. Arch. nu. 190. Bertac. de epiſc. lib. 4. par. 5. nu. 69. & par. 6. tit. de Vic. epiſ. num. 12. Caballin. ad conſti. Aegid. c. 17. nu. 5. lib. .. Redoan. de reb. eccleſ. non alien. d. c. 3. nu. 29. Bertrand. conſ. 184. num. 2. in 3. Ant. Burg. in repet. c. cæterum, de reſcri. num. 128. tomo 2. poſt hæc ſcripta viſus. Vbi ampliat interponendam eſſe appellationem à non admiſſione recuſationis, & generaliter,
5 quòd vbi ſuperior eſt ſuſpectus, ſint quoq; ſuſpecti eius officiales, reſpondit Brun. conſ. 31. num. 9. Menoc. in reſp. cauſæ Finarien. nu. 90. cum ſeq. Burſat. conſ. 21. num. 19. vbi de communi Lancellot. tracta. de attent. 2. par. c. 6. num. 38.

Mouentur iſti per tex. in d. c. inſinuante, extra, de offi. delega. vbi dicitur, quòd epiſcopus, & eius Vicarius recuſantur ſuſpecti ex familiaritate cuiuſdam Rectoris cum ipſo epiſcopo, quem iudicem in cauſa impetrauerat, quia cum ille Rector eſſet per epiſcopum admiſſus in ſuum familiarem poſt cauſam ſibi commiſſam, erat per conſequens familiaris vicarij, ſecundum Abbatis intellectum, quem deducit ibi, num. 3. & ideò recuſato epiſcopo ex cauſa dictæ familiaritatis fuit quoque recuſatus Vicarius.

Secundò adducitur tex. in c. viſis, 16. q. 1. in illis verbis, humani moris eſt illum vereri, cuius iudicio, & voluntate nunc erigitur, nunc deprimitur, quaſi quòd vicarius debeat epiſcopum ſuũ timere, à quo fuit creatus, & poteſt ad libitum reuocari, gl. in cle. ſi. de procur. & in cle. & ſi principalis, in ver. per electionem, vbi Card. num. 10. Ancar. col. 2. Abb. nu. 9. de reſcr. Bal. l. ſolent, num. 6. ff. de offi. proconſ. Franc. c. vt noſtrum, de appella. Abb. in capit. quoniam Abbas, num. 2. de offic. delega. & ob huiuſmodi metum ſuſpectus ſit trahi poſſe in epiſcopi ſuſpecti ſentẽtiam, vt animaduertit Ripa d. c. 1. nu. 44. extra, de iudi.

Tertiò adducitur hæc ratio: vicarius habet idem tribunal cum epiſcopo, c. Romana, de appella. in 6. cap. 2. de conſuetu. eo. lib. 6. Bar. & alij, l. præcipimus, in fine, C. de appella. & dixi ſæpe, ideò ſicut epiſcopus recuſatur ſuſpectus, pari ratione recuſari poteſt Vicarius, qui habet idem tribunal cum ipſo.

Ad tex. in dicta l. vnica, ſuperius adductum in contrarium, reſpondetur, quòd loquitur de ſuſpicione orta

6 ta ex inhabilitatione iudicis in pœnam illius delicti, non autem de ſuſpicione orta in his quę pertinent ad officium epiſcopi, & ideò non eſt mirum, ſi in caſu dictæ l. vnicæ, vicarius non redditur ſuſpectus, quia ordinarius incidit in pœnam dictę legis ob ſuum delictum, propter quod Imperator committit vicario vniuerſa negocia ciuilia, etiam criminalia, ita vt tunc Vicarius videatur à Principe ad illa negocia conſtitutus: non ſic, vbi epiſcopus redditur ſuſpectus non propter inhabilitatem perſonæ, ſed ob cauſam aliquam, quæ ſolet reddere iudicem ſuſpectum, quia tūc veriſimile eſt ipſum trahi in epiſcopi ſententiam, vt Ripa dicto c. 1. nu. 44. declarat. Vel etiam, & ſecundò reſpondetur, quòd vicarius ordinarij in dicta l. vnica, non habet idem tribunal cum ipſo: nam de iure ciuili appellatur à vicario ad ordinarium ſuum ſuperiorem, l. à proconſulibus, vbi Bal. C. de appellati. refert illum Dec. quamuis aliud ſentiat in cap dilecti, el 3. num. 4. ad fi. extra, eo. Salic. dicta l. vnica, quem refert & ſequitur Fel. d. cap. inſinuante, num. 1. ſecus autem de iure canonico, ſecundum quod ex identitate tribunalis non poteſt appellari à Vicario ad epiſcopum ſuum, dicto ca. 2. de conſuetud. in 6. cap. Romanā, de appella. eo. lib. & ideò non eſt de vicario dictæ l. vnicæ, ad epiſcopi vicarium longè diuerſum arguendum, vulgatis regulis.

7 Hæc concluſio ſic probata ampliatur procedere non ſolùm quando cauſa epiſcopo, & vicario inſimul delegatur, ſed etiam quando Vicarius procedit tanquam vicarius, ſecundum Abb. in dicto ca. inſinuante, vbi dicit fortiorem eſſe recuſationem in vicario non delegato, quia vicarius præſumitur magis affectus, & magis obediens ipſi epiſcopo in iuriſdictione epiſcopali ſibi per epiſcopum delegata, quàm in iuriſdictione delegata vtrique eorum per ſuperiorem, ſequitur Roma. conſ. 58. quem refert apoſt. ad Abb. in dicto c. inſinuante, in verſi. affectus.

8 Declaratur, niſi cauſa eſſet commiſſa vicario per Epiſcopum, non tanquam vicario, ſed tanquam delegato, Card. in cle. 2. q. 8. de reſcrip. Feli. d. c. inſinuante, num. primo, referens Cardinalem ita conſuluiſſe, ea ratione, quia tunc vicarius tanquam delegatus non habet idem tribunal cum epiſcopo, cum à Vicario ſit delegato ad epiſcopum appellatur, Io. Andr. c. dilecti, el 3. in glo. in

9 verſi. quod non erat de curia, extra, de appe. vbi Abb. num. 18. apoſt. ad Specul. de appel. §. nunc tractemus, num. 6. verſ. obuiari, quod non eſſet ſi haberet idem tribunal, c. 2. de conſuetu. in 6. cap. Romana, de appella. eodem libro ſexto, glo. & Doct. in d. clem. 2. de reſcript. & cum diuerſum ſit tribunal, nil mirum ſi vicarius nō poteſt recuſari ſuſpectus, quamuis recuſatus fuerit epiſcopus.

10 Ampliatur hæc declaratio etiam, in Vicario capituli ſede vacante, qui in cauſa ſibi delegata non facit idem conſiſtorium cum ipſo capitulo, Pauin. tract. de poteſtat. cap. ſede vac. 2. par. princ. q. 10. nu. 14.

Secundò declaratur principaliter, vt non habeat locum in Vicario epi-

 ſcopi

11 ſcopi electo,ſeu confirmato per Papam,vel alium ſuperiorem,quia tūc epiſcopo recuſato non erit Vicarius recuſatus,Fel.in d. c.inſinuante, nu. 1.in fine,probat tex.in d.l.vnica,C.ſi quacunque præd.dig.vbi Salice.hoc firmat,Bertac.de epiſc.lib.4. par.6. tit.de Vica.epiſco.vbi ita ſaluat Bal. in loco ſupra citato in contrarium, ſequitur Barbat.tracta.de Card. lega. à lat. q.3. num.12. Ripa d. ca.1. num.44. de iud.

12 Subdeclaratur, niſi eadem cauſa ſuſpicionis eſſet in vtroque; tunc enim recuſatio epiſcopi includit recuſationem ſui Vicarij,Bertach. dicto titu.de Vic.epiſc. nu.12. poſt Franc. in dicto capit dilecti, 14.q.extra,de app.Barb.d.tract.de Card.à lat. q.3. num.12.

Secundò ſubdeclaratur, vt non
13 procedat in cauſa ſpecialiter delegata vicario per Papam, quia tunc militat ratio,ne epiſcopus trahat vicarium in ſuam ſententiam, Ripa in d.c.1.num.44.de iudic.

Sed contrariam tenet Card. in d. clem. 2.q.8. de reſcrip. quem ſequi-
14 tur Fel.in d.c.inſinuante,nu.1. quorum ſententiam credo veriorem ex ijs,quæ ſuperius ſcripta ſunt in prima declaratione.

Tertiò principaliter declaratur,
15 vt non procedat de ſtylo ſignaturæ, ſecundum quem Vicarij non allegantur ſuſpecti, ſed dantur illis adiuncti,Staphi.de lit. grat. ſecundum vnam impreſſionem,fol.185.& ſecūdum aliam 136. relatus per Papaz. ad Rot.deciſ.1.aliàs,47.in fi. tit. de offic.vic. in no. plura ſcribit in propoſito Capi c.deciſ.137.nu.3. & 10.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus ſuſpectus recuſari poteſt, recuſato ſuſpecto eius Vicario,& num.5.*
Contra,nu.3.
Declaratur,nu.5.
2 *Aſſeſſor ſuſpectus recuſari poteſt, iudice, cui aſſidet,recuſato.*
4 *Aſſeſſor ob iudicis imperitiam communiter recipi ſolet.*

QVÆSTIO XV.

Sed quid è conuerſo, an Vicario recuſato ſuſpecto, poſſit etiam epiſcopus recuſari. Partem affirma-
1 tiuam in Vicario ordinarij ſequutus eſt Sali.l.vnica. C.ſi quacunq; præd. dig. Dec.c.1.num.17.extra, de offi. deleg.& de Vicario epiſcopi,Rebuf. in prac benef. tit.de vic.Arch. num. 19.Cuc.Inſt.iur.can.eo.tit.nu.172. Et ratio eſt,quia epiſcopus,& Vicarius habent vnum,& idem tribunal, c.2.de conſuet. lib.6. c.Romana, de appella. eo.libro, & dictū fuit aliàs. Et ideò, recuſato Vicario epiſcopi, poteſt etiā recuſari ipſe epiſcopus, prout ſimili ratione recuſato aſſeſ-
2 ſore,iudicem quoque recuſari poſſe, dixit Abb.in d.c.1.nu.14. quem refert,& ſequitur Dec.ibi,nu.17.

Sed contrariam ſententiam tenet Bal. in d.l.vnica,in fin. Ang. l.aduer-
3 ſus,in fi.C.aduerſ.rē iud. Iaſ. l.apertiſſimi,nu.9.in fine, C.de iud.Franc. in c.dilecti,q.14. extra,de appell. & in c. ſi contra, vbi eſt notabilis text. col.2.in fi.de offi.deleg.in 6. Bertac. tract.de epiſ.par.6. lib.4. tit.de vic. epiſ.num.11. Bero.in c.1.num. 128. extra,de iud.

Nec

Nec aduerſatur adducta ſuperius in contrarium, cum loquantur de Vicario non epiſcopali, nec valeat
4 argumentum ab aſſeſſore iudicis ſuſpecti ad Vicarium epiſcopi, cum aſſeſſor ob iudicis imperitiam communiter recipiatur, Abb. in d. c. 1. nu. 14. per totum tit. de off. aſſeſ. & ideò veriſimile ſit, quòd iudex imperitus ſit ſuſpectus, ne ſequatur aſſeſſoris ſuſpecti opinionem: at in epiſcopo non poteſt cadere huiuſmodi ſuſpicio, cũ cauſa ſuſpicionis vicarij ſit coram ipſo epiſcopo probanda, vt dicam infra, q. proxima ſeq.

5 Declaratur, niſi vicarius allegaretur ſuſpectus ex cauſa concernente ipſum epiſcopum, vt ſi eſſet oriundus de terra aduerſarij, quia tunc etiam epiſcopus erit ſuſpectus, Gem. in d. c. ſi contra, nu. 10. Fran. col. 2. ver. in ea. gl. in fine, poſt Oldr. conſ. 268. & dicta infra q. ſeq.

SVMMARIVM.

1 *Recuſationis vicarij cauſa probari debet coram epiſcopo.*

Ampliatur, nu. 2. cum ſeq.

3 *Vicarius epiſcopi cognoſcit de ſuſpicione alterius vicarij, vel auditoris epiſcopi, abſente epiſcopo.*

4 *Arbitri cognoſcunt de ſuſpicione vicarij epiſcopi, exiſtente epiſcopo in remotis.*

Declaratur, nu. 7

8 *Vicarij ſuſpicio de conſuetudine debet per epiſcopum committi alicui confidenti.*

QVAESTIO. XVI.

Quæro inſuper, an ſuſpecto recuſato Vicario epiſcopi, cauſa recuſationis ſit probanda coram Metropolitano, vel alio ſuperiore, ſicut cauſa appellationis, an verò coram epiſcopo, vel coram arbitris. Et pro-
1 bandam eſſe coram epiſcopo, monet tex. in c. ſi contra, vbi Ancar. in 4. & 5. not. Archi. col. 2. in fi. verſ. cũ autẽ, Gem. num. 7. & 8. Franc. in 4. not. de off. deleg. in 6. Hoſt. in c. legitima, de app. in 6. iterum Gemin. c. non putamus, nu. 7. de conſuet. in 6. glo. in §. fi. in ver. ad epiſcopum, Inſti. iur. cano. Lancell. de offi. Vic. Ang. poſt Pet. de Suza. l. præcipimus, C. de app. Bal. l. 1. in fi. C. ſi quacunq; præd. dig. Henric. Ferran. ad Abb. c. ſi quis contra, nu. 35. extra, de foro comp. ſecundũ paruam impreſſionem, Iaſ. l. apertiſſimi, colu. 3. C. de iud. Redoan. tract. de reb. eccle. non alien. q. 22. c. 3. nu. 27. & nu. 30. Bero. in c. 1. num. 128. extra, de iud.

Et ratio eſt, quia recuſatio Vicarij concernit eius perſonam, & cohæret eius perſonæ, nec quo ad illam facit idem tribunal cum epiſcopo, ideò non prohibetur epiſcopus cognoſcere cauſam recuſationis ſui vicarij, ſicut prohibetur cognoſcere cauſam appellationis, Anca. d. 4. not. Card. clem. 2. nu. 28. de reſcrip.

2 Ampliatur idem in recuſatione delegati ab ipſo epiſcopo, vel eius auditoris, quia probari debet coram epiſcopo delegante, vel auditorem deputante, d. c. ſi contra, vbi Archid. in fi. ver. cum autem, & Gem. Ancar, & Franc. Lancellot. in §. recuſationis,

nis,in fi.Inſti.iur.can.de indi.Roma. ſing.458.

Declaratur hæc ampliatio,niſi epiſcopi delegatus allegaretur ſuſpec-
3 tus ex cauſa concernente ipſum epiſcopum, vt ſi eſſet oriundus de terra aduerſarij, quia tunc epiſcopus de cauſa recuſationis non cognoſcet, Gemin.d.cap.ſi contra,nu.10. Fran. col.2. ver. in ca.glo. in fin.poſt Old. conſ.268.

Secundò ampliatur, ſiue præſens ſit epiſcopus, ſiue etiam abſens, Ar-
4 chid.d.c.ſi contra, in d.verſ.cum autem,dicens,cauſam recuſationis eſſe proponendam coram delegato recuſato,& ſignificandum, quòd vult ire ad epiſcopum, & quòd tunc recuſatus procedere nõ poteſt, aliàs datur appellatio, ſequitur Imo. vt refert Gemin. d.nu.7. & videtur hoc idem probare Hoſt.& Inno. c.cum ſpeciali,de appe. in 6. ſicut refert Fran. in d.ca.ſi contra,in 4.no. qui licèt citet Hoſt.& Inno. in diuerſam ſententiã, dicta tamen illorum refert ſimilia dictis Archidiacono,prout etiam refert Gem.d.nu.7. probat tex. in d.§. recuſationis,cum glo.in ver.recuſet, & no. in d.c.legitima, in ver. per iudicem,vbi glo.& Doct.

Declaratur,vbi epiſcopus eſſet in-
5 tra diœceſim,vel ꝓpè abſens, ſecus, ſi in remotis, quia ſi delegatus eius, vel auditor erit ſuſpectus allegatus, tunc Vicarius eius cognoſcet de huiuſmodi ſuſpicione,Io.And. d.cap.ſi contra,ſequitur illum Ancar. no.4. Gemi.num.7.Fran. in eod. not. poſt Lapum ibi citatum, qui dicit, quòd ſi epiſcopus haberet plures officiales in ſolidum, & eſſet ipſe in remotis, vnus officialis cognoſcet de recuſatione alterius, idem Franc. in c. dilecti, quæſt. 2. de appell. Bertach. tract.de epiſ.par.6. lib.4.titu.de vic. epiſ.num.17.poſt Abb.d.c.ſi contra, Proſper Paſet. conſ.43.num.9. & ratio eſt,quia tribunal vicarij dicitur tribunal epiſcopi,poteſtque vicarius epiſcopo abſente, quod illo præſente non poteſt, vt ſcribunt Gemin. & Fran. in locis ſuperius citatis: ſi verò erit allegatus ſuſpectus Vicarius,
tunc de recuſatione illius cognoſcet 6
arbitri, ſicut cognoſcerent de recuſatione epiſcopi, cum in diœceſi nõ ſit alius iudex,qui cognoſcat, Gem. dicto cap.ſi contra,num.7. Ancar.& Franc. in 4.not. in fine. Et quamuis Papaz. in annot. ad Rotam, deciſ. 1. aliàs,47.de off.Vic.in nouis,dicat,in fine apoſt.quòd quando allegatur vicarius ſuſpectus,non debent eligi arbitri, tamen citat in propoſito Felin. ca.ſuper quæſtionum, §.quem verò, & in c.inſinuante,de off.delega. qui in lib. meo hoc non dicit, poſſet tamen ſaluari apoſtilla, quando præſens eſſet epiſcopus,vel non multùm abſens, quia tunc ad epiſcopum recurritur,ſecundum prædicta.

7 Subdeclaratur, niſi adſit alter Vicarius in ſolidum,quia ad illum pertinebit huiuſmodi cognitio,Lap. Gemin. & Franc. in locis ſuperius citatis.

Secundò declaratur, vt non procedat de conſuetudine, ſecundum quam epiſcopus committit cauſas recuſationis alicui confidenti, Ioan.
8 And.d.c.ſi contra,quem ſequitur Gemin.num.8. dicens hoc facere debere, quando epiſcopus eſt ſuſpectus,

pro quo facit ſupradicta prima declaratio ad primam ampliationem, plura ſcribit Capic.deciſ.137. num. 10. Villalob. in ſuis com. op. vbi Io. Fich. in apoſt. in ver. epiſcopus, vt ſuſpectus.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopo excommunicato, vicarij poteſtas ſuſpenditur.*

2 *Collatio facta ab excommunicato, vel ab eius vicario, non valet.*

3 *Conferens beneficia tempore excommunicationis, efficitur irregularis.*

Ampliatur, nu.4.

Declaratur, nu.5.6. cum ſeq.

6 *Collatio beneficij ab excommunicato occulto, vel tolerato, facta, tenet, & ſeq.*

At contra, nu.8.

Auctor ſequitur affirmatiuam, num.9.

10 *Delegati iuriſdictio non eſt ſuſpenſa, excommunicato delegante.*

11 *Vicarij capituli ſede vacante, non eſt ſuſpenſa iuriſdictio, excommunicato capitulo.*

QVAESTIO XVII.

Sed quid ſi epiſcopus fuerit excommunicatus, aut ſuſpenſus, an ſit ſuſpenſa Vicarij poteſtas? & ſuſpen-
1 ſam eſſe, probat tex. in c.1. vbi glo. in ver. ipſius officialis, in fine, & Franc. in vlti. not. poſt Ancar. nu.2. de offi. Vic. in 6. cle. ſi. vbi glo. in ver. conteſtata, Imola, & Cardin. de procur. Ancar. clem.2. col.1. in fine, Card. nu. 9. de reſcrip. Abb. in ca. licèt, num.8. extra, de off. deleg. Fel. in c. inſinuante, num.1. circa finem, extra, eodem, Bal. in d.c. licèt, num.9. dicens, quòd excommunicatio inficit auditorium epiſcopi, & Vicarij, Io. de Selua, tracta. de benef. par.2. q.14. nu.6. & par. 6. titu. de Vic. epiſ. num.3. Cucc. Inſtit. iur. cano. de Vic. epiſc. num.134. Pariſ. conſ.89. nu.6. vol.4. Et ideò, ſi
3 epiſcopus, vel eius Vicarius, conferat interim, non valebit collatio, im-
2 mò collator efficitur irregularis, teſte Aret. c. cum non ab homine, col. pen. de iud. Franc. Marc. q. Delphin. 1233. per totam, & ſeq. q. in princi. par.1. Pariſ. conſi.89. vol.4. Rebuff. pract. benefi. titu. for. Vica. Arch. nu. 217. & ſeq.

4 Ampliatur idem, ſi epiſcopus eſt ſuſpenſus, vel interdictus, Rebuf. in repet. c. poſtulaſti, not.2. de cler. excom. miniſtr. prout idem refert in practi. benefic. titu. forma Vic. Arch. num.217. probat Pariſ. dicto conſil. 89. num.10. in fine, Bertach. tract. de epiſ. lib.4. par.5. num.69. & dicta par. 6. num.3. & quando perſona epiſcopi eſt inhabilis, non valere collationem Vicarij ex defectu perſonæ epiſcopi, tradit Caldas, alleg.56. numero ſecundo.

5 Declaratur, quando vicarius eſſet ab ipſo epiſcopo excommunicato creatus, d. cap.1. in fine, ibi, ſi iuriſdictionem tantùm recipiunt ab eodem, & ibi Doct. de off. Vic. in 6. Fel. d.c. inſinuante, nu.1. in fine.

Secundò declaratur, niſi excom-
6 municatus ſit à ſuperiore toleratus, Pariſ. dicto conſi.89. in fine, & aliis, quòd collatio beneficij ab excom-
7 municato tolerato, vel occulto, valeat, placuit, Inno. capitulo, ſi iure, in glo.

glo. ſua, in ver. circa temporalis, de ſen.exc. Abb.ca.veritatis,num.42.in fine,de ſent.excommu.Fel.c.ad probandum, nu.6.vbi dicit,ita fuiſſe iudicatum in Rota,tempore ſuo,extra de re iudi.Franc.Marc.dicta q. 969. nu.5.& 13.

8 Sed diuerſum ſenſiſſe videtur Rebuf.d.tit. forma Vica.Arch.nu.218. dicens, vicarium non poſſe conferre,epiſcopo excommunicato,ſuſpenſo,vel interdicto, etiam ſi vicarius, & epiſcopus ignorent excommunicationem,per glo.& Doct. in c. pen. de cler.excommun. miniſtr. Abb. & alij,c.paſtoralis,§.verùm,de app. & quia in his,quæ geruntur ratione priuati officij, non eſt differentia inter occultum,& publicum excommunicatum,ſecus in his,quæ gratia publici officij geruntur, glo.& Doct. d.c. ad probandum, Rebuf. in concord. Franc.tit.de excom.non vitan.

Sed præcedens opinio ſubſiſtere videtur,quia dignitas exercet collationem,nõ autem perſona, & digni-
9 tas non eſt excommunicata, Inno.c. ſi verò, de ſent. excom. ſequitur illũ Abb.in d.c.ad proban.nu.15. extra, de re iud.& melius in d. c.veritatis, nu.43.Felin.in præcitato c.ad prob. nume.7. & hanc partem latè probat Pariſ.conſi.89.num. 23. & ſeq.vol.4. Prout etiam,quia etiam collatio beneficij fieri dicitur ratione publici officij,Franc.Marc. d.q.969. num.7. & nu.10.& ideò ceſſat ratio ſuperius adducta in contrarium.

Tertiò declaratur, vt non habeat locum in delegato excommunicati, cuius iuriſdictio nõ eſt ſuſpenſa, ex-
10 communicato delegante,Ancar. d. cle.2.col.1.in fine, poſt Paul.& Cardin.num.9. ea ratione,quia vicarius in cauſa ſibi delegata nõ facit idem conſiſtorium cum epiſcopo, Bertac. tract.de epiſc.titu.de vic.epiſc.num. tertio.

Extenditur hæc declaratio, vt locum habeat, etiam in vicario capi-
11 tuli ſede vac. Pauin. de pot. cap.ſede vac.2.par.prin.q.10.num.14.poſt Paul. & Car.in cle.& ſi principalis, nu... de reſcript.

SVMMARIVM.

1 Subuicarius non dicitur excommunicatus, licèt ſit excommunicatus vicarius.

Ampliatur,nu.2.

Declaratur,num.3.4.5.6.7. cum ſequen.

8 Intellectus capitu. 1. de off. vica. libro ſexto.

9 Excommunicatus delegatus non poteſt ſubdelegare.

10 Subuicarius excommunicato vicario non poteſt perficere cauſas cœptas ante excommunicationem vicarij.

11 Delegatus poteſt perficere cauſas cœptas ante excommunicationem delegantis.

12 Delegati iuriſdictio non expirat per excommunicationem delegantis.

Declaratur,nu.13.cum ſeq.

QVAESTIO XVIII.

1 ET quid,ſi tantum fuerit Vicarius epiſcopi excommunicatus, nunquid etiam ſit excommunicatus eius ſubuicarius?& non eſſe, probatur in ca.1.& ibi Innocen. Archid. Ancar. Gemin.

Gemin.& Franc.de offi. Vica. lib.6. Pauin.de poteſt.cap.ſede vac.2.par. princi.q.10.nu.2.Rota,deciſ.4.alias 378.num.2.titu.de offi. vica. in nou. Bero.c.quoniam Abbas,nu.110.extra de off. ord. Cucc. Inſt.iur. cano. de Vicarijs,tit.8.nu.11.lib.2.

2 Ampliatur, ſiue ſubuicarius datus ſit ab epiſcopo,ſiue ab eius vicario,glo.in d.c.1.in ver.ipſius,vbi Archid. & Innocen.

3 Declaratur, niſi ſubuicarius participet cum vicario excommunicato in crimine damnato,quia tunc eſt excommunicatus, ſicut vicarius, d. ca.1.vbi Io.And.in ver.qui,ita Innocen. & Archid. in ver. excommunicationis, per tex.in c.ſi concubinæ, extra,de ſent.excom. & ideò dicunt in ver.officiū, quòd ſi officialis epiſcopi eſſet excommunicatus, quia exercet officialitatem,tunc ille, qui in eodem officio ſibi deſeruit, ſiue ſtando iuri coram eo, ſiue recipiendo commiſſionem cauſarum ab eo, excommunicatus eſt, quia dicitur illi participare in crimine damnato, firmat Gemin.d.c.1.nu.4.& 6.ad finem, & Franc.qui ex prædictis notat, quòd excommunicatus non poteſt eſſe vicarius epiſcopi.

4 Subdeclaratur, vt non procedat, quando ſubuicarius reciperet commiſſionem cauſarum, vel vicariam ab epiſcopo, quia tunc non eſſet excōmunicatus, Innoc. in d.c.1.in ver. officium. & Archid. in ver. excommunicationis maioris,Franc. in ulti. no.poſt Innoc. in c.tua.extra,eo.Pauin.tracta.de poteſt. capitu. ſede vacan.par.2.princ. q.10.num.20.

Secūdò principaliter declaratur, 5 vbi excommunicatio eſſet lata propter delictum proprium ipſius officialis,& ſic propter delictum perſonæ,ſecus,ſi onus erat reale, & inhærebat officio: tunc enim etiam ſubuicarius eſt excommunicatus,Fran. d.c.1. in 2.not.

6 Tertiò declaratur,quòd licèt ſubuicarius non ſit excommunicatus, non tamen valent geſta ob eodem poſt excommunicationem Vicarij, vel officialis,d.c.1.cum glo.in prin. & ibi Inno. Fran. & alij, Rota d.deciſ.4.alias, 378.nu. 2. firmat Pauin. de poteſt. cap. ſede vacan. 2.par.q. 10.nu.20.in fine.

7 Extenditur hæc declaratio etiam in cauſis commiſſis ſubuicario antè excommunicationem, Innoc. d. c. Romana, in princ. de off. Vicar. & quamuis hoc iuris eſſe videatur cōtrouerſi ex eis,quæ ſcribit gl. & Archi. qui hunc paſſum alias diſſerit in eodem c.col.1.& 2, vbi etiam ſeniores in diuerſum allegat, quibus 8 ſuffragatur tex.in c. licèt, vbi etiam Abb.num.8.extra, de off. delega. & tandem reſidet in ſentētia Hoſtienſis ibi relati,qui videturſētire,quòd non valeant geſta ſubuicarij,ſi vicarius fuerit excommunicatus, re integra,hoc eſt,antè quàm citatio præcedat excommunicationem, ſecus, re non integra, ex rationibus latè per eundem Archid.relatis,qui ſubdit credere ſententiam Hoſtienſ.veriorē, quam etiam ſequuntur Fran. poſt Io.An. vt refert Gemin. in d.c. 1.nu.6.in ver.in eadē glo.ibi,is cui, & Ancar. nume. 2. tamen ſententia Innocen. ſupra firmata defenſari poſſe videtur ea ratione, quia officialis

cialis ordinarij non poteſt exercere iuriſdictionem ſuam poſt eiuſdem excommunicationem, cuius officialis eſt, ſicut nō poteſt poſt mortem, vt probat idē Innocen. in loco præcitato. Et ſicut Vicarius epiſcopi non poteſt mortuo epiſcopo cauſas eo viuente cœptas perficere, Specu. de offic. ord. §. 1. & ibi Bal. in addi. ver. quid de Auditoribus, & ver. Auditores autem, & clarius in titu. de iudice ordinario, & de Auditoribus in ver. nota, quòd Vicarius, Archid. in d. c. 1 in fi. de offic. Vic. in 6. Bal. l. aliquando, nu. 7. ff. de offic. procon. Rebuff. in pract. benefi. titu. forma Vic. Arch. num. 162. Franc. Marc. q. Delphin. 112. nu. 1. Ideò nec etiam ſubuicarius poterit cauſas cœptas ante excommunicationem Vicarij perficere poſt eiuſdem excommunicationem. Et quia, ſi volumus intelligere tex. in d. c. 1. de ſubuicario, tanquam delegato ad cauſas, non

8 autem de Vicario, iuxta intellectū Archid. ibi in ver. gerat, & Innoc. in fi. vbi etiam Gemin. nu. 6. ad fin. tūc re integra ex eo potiſſimum non tenent geſta delegati poſt excommunicationem delegantis, quia excommunicatus nec etiam poteſt ſubdelegare cauſas. 23. q. 4. c. audiuimus,

6 cap. ad probandum, extra de re iud. poſt gl. in d. c. 1. in prin. Gemin. in dicto c. 1. nu. 6. in glo. in ver. is cui, circa princ. per illum tex. in fin. vbi etiam Franc. quæ ratio non cadit in ſententia Innoc. relata ſuperius, meritò verior eadem eſſe videtur.

Ego tamen crederem, ſententiam Innoc. ſuperius relatam veram eſſe eo caſu, quo eſſet ſubſtitutus Vicarius officiali, ſecundum intellectum gloſ. in d. c. 1. in ver. ipſius, & in ver. recipiunt, & Inno. in fi. non autem, ſi delegatus. Nam primo caſu, quem-

10 admodum mortuo Epiſcopo Vicarius nō poteſt cauſas cœptas eo viuente perficere, eo quia vnum eorū eſt tribunal, & conſiſtorium, vt volunt Doct. ſuperius relati, ita nec ſubuicarius poterit Vicario excommunicato cauſas cœptas ante eius excommunicationem poſtea perficere, per ſuperius dicta.

At ſecus, vbi ſubſtitutus non eſſet Vicarius, ſed delegatus ad cauſas ſpeciales. Tunc enim re non inte-

11 gra, quia cauſæ cœptæ ſunt ante delegationem, perfici poſſunt à delegato, dicto cap. licèt, cū cæteris adductis per Archid. in dicto cap. primo. Et ita ſententiam eius, & Hoſtien. aliorumque, quos retuli ſupra, intelligerem, quod etiam videtur eſſe de mente Ancar. in dicto cap. 1. num. 2. & Gemin. nu. 6. ad medium. Et hoc idem videtur poſſe comprobari ex ſententia eiuſdem Innocen. qui in dicto cap. licèt, de offi. deleg. ſentit per excommunicationem delegantis non expirare iuriſdictionē

12 delegati, cui etiam accedere videtur Ioan. And. ibi, vt refert Abb. in eodem loco, num. 8. faciens eandem diſtinctionem. Itaque, ne videatur ſibi contrarius Innocen. ſupra relatus, intelligenda eſt eius ſententia in dicto capit. 1. de ſubſtituō Vicario, non autem delegato, ſicut loquitur in d. c. licèt.

Secūdò etiam confirmatur. Quia licèt Epiſcopo ſuſpecto poſſit quoque ſuſpectus recuſari eius Vicarius,

rius, vt ſcripſi ſupra, quæſtio. 14. tamen Vicarius in cauſa ſibi delegata ab epiſcopo, non poteſt recuſari, etiam epiſcopo ipſo recuſato. Quia hoc caſu non habet idem tribunal cum epiſcopo, vt in primo, ſicut dixi dicta quæſt. 15. Et ideò ratione huiuſmodi diuerſitatis mirum non eſt, ſi ſubuicarius non poteſt cognoſcere cauſas cœptas ante excommunicationem, ſicut poteſt delegatus.

Et quamuis Gemin. in dicto cap. 2. dicto num. 6. ſuper gloſ. in ver. is
13 cui, ſequi videatur Butrij ſententiã, & concludere, quòd etiam re integra non expiret ſubdelegati poteſtas, niſi quando purus ſubdelegatur articulus in facto conſiſtens, non ſi iuriſdictio ſubdelegatur, vbi excommunicatio ſuperuenit poſt delegationem. Tamen non recedo ab opinione Hoſtienſ. quam ſequuntur Ancar. Arch. & Franc. ſuperius relati.

Subdeclaratur, vt procedat, quan
14 do ſubuicarius eſſet à vicario creatus, non autem ab epiſcopo, d. c. 1. in fi. cum gl. in ver. tantùm, & ibi Doct. Fel. c. inſinuante, nu. 1. in fine, extra de offi. deleg.

SVMMARIVM.

1 *Excommunicato Vicario, non erit excõmunicatus illius ſucceſſor.*

QVAESTIO XIX.

1 POrrò excommunicato Vicario epiſcopi, non eſſe illius ſucceſſorem excommunicatum, tradit Abb. c. quoniam, nume. 8. circa princip. Bero. num. 101. extra de offic. deleg. per not. in c. 1. de offi. Vic. in 6. Cucc. Inſt. iur. cano. de Vicarijs, tit. 8. num. 12. lib. 2.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius Archiepiſcopi nõ poteſt excommunicare Epiſcopum ſuffraganeum, nec valet excõmunicatio.*

At contra, quod valeat excommunicatio, num. 4.

2 *Vicarius Archiepiſcopi, excommunicans ſuffraganeum, punitur.*

4 *Excommunicatio nulliter lata, vel iniuſtè, ligat, & vinculum inijcit, & num. 5.*

6 *Sententia lata ex falſa cauſa, nulla eſt.*

7 *Excommunicator iniuſtus tenetur reficere damna, & expenſas excommunicato.*

8 *Et punitur.*

QVAESTIO XX.

QVid etiam, ſi Vicarius Archiepiſcopi excommunicet epiſcopum ſuffraganeum, an iſta excommunicatio teneat? Videbatur non tenere, quia Vicario prohibita eſt
1 huiuſmodi cenſura in epiſcopum, c. Romana. §. officiales autem, & ibi Canoniſt. de off. Vica. in 6. & ſcripſi ſupra, lib. 2. q. 58. & factum contra legis prohibitionem non tenet, per regulam l. non dubium. C. de leg. cũ concordantibus adductis per Vant. de nullit. ſent. tit. de null. ſent. ex defectu iuriſd. ord. nume. 122. & in terminis huius q. glo. in c. 1. §. officialem, verſ. non attentent, de offic. ord. in ſexto, & hanc partẽ tenet Archid. in

in dicto c. Romana. §. officiales, ſuper gloſ. in dicto ver. non attentent, Bertach. de epiſc. lib. 4. par. 6. titu. de Vic. epiſ. numero octauo, in fine, vbi refert ex eadem gloſ. Vicarium
2 tunc eſſe puniendum, ea ratione, quia deficit Vicario poteſtas excommunicandi, per tex. in dicto §. officialem. Vnde excommunicationis ſentẽtia lata videtur à iudice nõ habente poteſtatem, quæ nulla eſt, l. 1. & per totum. C. ſi à non compe. iud. Nec poteſt dici ab illo iudicatum, qui iudicandi poteſtatem non habet. l. 1. §. fi. ff. ad Tertul. Vant. de nul
3 lit ſent. ex defec. iuriſd. ord. in prin. & in terminis Syluest. in ſumma, in verſ. excommunicatio. 2. in princip. Cucc. Inſt. iur. cano. de Vica. epiſco. nume. 124. quamuis ſub dubio hoc relinquat.

Sed quòd valeat huiuſmodi ex-
4 communicatio, ſenſiſſe viſa fuit gl. dicto ver. non attentent, quam ſequuntur ibi Hoſtien. & Ioan. Monac. vt refert Archidia. & Ioan. Andr. ea ratione, quia ſpeciale eſt in ſententia excommunicationis, vt liget etiã iniuſtè lata, 11. q. 3. c. 1. & 2. c. ſacro, de ſent. excom. ſi epiſcopus. §. ſi ergo. & §. cum antẽ, & cap. quibus epiſcopi, eodem titu.

Nec aduerſari videntur contraria, tum ob allegatam excommunicationis ſpecialitatem, tum etiã,
5 quia etiam ſententia excommunicationis nulla, tenet, & vinculum inijcit, prout videmus, quando eſt lata ex falſa cauſa, ſi tamen idem ſit iudicium de iniuſto, & nullo, dicto c. ſacro, cum adductis per Dec. conſi. 214. num. 5. Quæ tamen aliàs nulla
6 eſt, etiam à Principe lata, cle. paſtoralis, vbi Canoniſtæ, de reſcri. l. qui teſtamento, vbi Legiſtæ. ff. de excuſat. tut. cum multis adductis per Vant. de nullit. ex defec. proceſ. numero 128. cum ſequen. in fine. Prout etiam, quia iniuſtè excommunicato prouiſum eſt per refectionem damnorum, intereſſe, ac expenſarum, dicto c. ſacro, vbi Abb. & alij,
7 & tradit Faſt. ad Rot. can. 4. dub. 14. & ipſe iniuſtus excommunica-
8 tor punitur, vt traditur in d. c. ſacro, firmat Melil. de præced. Vic. c. 12. num. 11.

SVMMARIVM.

1 Suſpenſio epiſcopi habentis priuilegium doctorandi in Vicarium afficiat, remiſſiuè.

QVAESTIO XXI.

NVnquid autem ſuſpenſo epiſcopo, qui habet priuilegium do-
1 ctorandi, ſit quoque ſuſpenſus eius Vicarius ab huiuſmodi collatione ſibi ſpecialiter demãdata? Vide quæ dixi ſupra, q. 17.

SVMMARIVM.

1 Suſpenſio officialis à collatione doctoratus, non afficit Archidiaconum, qui dedit officiali talem facultatem, & minus epiſcopum.

Declaratur, nu. 2.

QVAESTIO XXII.

AT è conuerſo, Vicario ſuſpenſo non eſſe ſuſpenſum epiſcopum, qui dedit illi facultatem licen-
1 tiandi, vel doctorandi, tradit gloſ. in cle-

clemen.fina. in fine, de magiſtr. Vbi officiali Archidiaconi ſuſpenſo à collatione doctoratus, quia non ſeruauit formam dictæ clemen. non eſt ſuſpẽſus Archidiaconus, firmat Ab. d.cle.fi. in fine.

2 Declaratur, niſi Epiſcopus ratum haberet, gloſ. & Abb. in locis ſuperius adductis.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus poteſt alterum eligere vicarium, quãdo electus eſt excommunicatus.*

QVÆSTIO XXIII.

1 QVin etiam, ſi Vicarius excommunicatur, poſſe epiſcopum alterum eligere, reſpondit Bero.cõſil.23. num.4.volum.1.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus intruſus quis, remiſſiuè tamen.*

2 *Vicarÿ geſta non tenent, quando epiſcoput eſt intruſus.*

QVAESTIO XXIV.

1 NOnnunquam etiam creatur vicarius ab epiſcopo intruſo, ſecundum ea, quæ de epiſcopo intruſo ſcribit Bertac. tract. de epiſ. par. 4. lib.4. tit.de poteſt.epiſco.in temporal. nu. 104.

2 Ideò quæro, an geſta Vicarij epiſcopi intruſi de iure teneant; & non tenere, reſpondit Paulus Caſtrenſ. conſil.99. incipiente, circa primum quæſitum, in primo dubio, numero primo, vol. 2.

SVMMARIVM.

1 *Vicarÿ geſta non tenent, vbi de eius mandato non conſtet.*

Declaratur, numero 2. remiſſiuè tamen.

QVAESTIO XXV.

1 VIdimus aliàs, Vicariatum Epiſcopi ſcriptura eſſe probandũ. Quæro nunc, an geſta Vicarij teneant, ſi non conſtet de eius mandato; & non tenere, dicit Ancar. capitulo, licèt, numero ſecundo, verſicu. quæro, Vicarius, Gemin. numero 15. de offi. Vicar. libro ſexto, Bal. capitulo primo, §. fina. in fine, tit. ne inter domi. & vaſſall. lis de inueſt. or. Bertac. de epiſc. par. 6. lib. 4. titu. de vic. epiſc. num. 6.

2 Declaratur eiſdem modis, quibus lib. 1. q. 64. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus non poteſt ratificare ſententiam latam ab eius Vicario non habente mandatum ſpeciale in caſibus illud exigentibus.*

2 *Vicariatus nomine aliquid facere, non eſt facere nomine conſtituentis.*

3 *Epiſcopus ratificare poteſt geſta eius nomine per vicarium.*

QVAESTIO XXVI.

1 SEd an epiſcopus ratificare poſſit ſentẽtiam latam ab eius Vicario ſine mandato ſpeciali in caſibus requirentibus mandatum ſpeciale? & quòd non poſſit, tradit Ancar. capi. licèt, num. 2. verſic. quæro, Vicarius,

Gemin.nume.15.Franc. col.2.in fin. in glo.in ver.ſpeciali mandato, de off.vicar.lib.6. & ratio eſt, quia non eſt locus ratihabitionis, vt ex nunc, nec vt ex tunc,in ijs,in quibus conſideratur initium, vt in ſententia,& electione, ſecus in caſibus, in quibus non attenditur initium,quia tunc ratificare poteſt epiſcopus geſta per vicarium,ſaltem prout ex tunc,poſt Io. And.reg. non firmatur,de reg. iu. in ſexto,& quia ſecundum Gemin.in loco præallegato,facere nomine Vicariatus non eſt facere nomine conſtituentis,niſi in his, quæ veniunt ex generali mandato, & vicariatus, &
2 ideò rata haberi non poſſunt ſpecialia,tanquam non geſta nomine conſtituentis,iuxta regulam, ratum, de reg.iu.in ſexto, plura ſcribit in propoſito Alex.conſ.32.numero tertio, & quarto,volumine primo, Abb.conſil.88.columna quinta, numero ſexto, volumine primo. Vbi licet geſta per vicarium nomine Epiſcopi in eius commodum ratificare per epiſcopum ſcientem,& tacentem, nedũ expreſsè approbantem.

SVMMARIVM.

1 Epiſcopus confirmans vnam cauſam de geſtis, & adminiſtratis per ſuum vicarium,videtur cætera reprobare,& è contra vnã reprobans, videtur alia confirmare.

Declaratur,nu.2.

QVAESTIO XXVII.

Sed quid, ſi Epiſcopus confirmet vnam cauſam de geſtis, & adminiſtratis,per ſuum Vicarium, an videatur cætera reprobare, & è contra, ſi vnam reprobat, an videatur
1 cætera confirmare, & reprobare reſpectiueque confirmare, tradit Bal. in l.tribunus, §. cum aliquis,in tertio no. de teſta.tut. Fel. c.cum venerabilis,num.47.extra,de except.

2 Declaratur, vbi epiſcopus ad huiuſmodi actum deuenerit, omnibus diſcuſſis,ſecus,ſi leuato velo aliquid approbaſſet,Bal.& Fel.in locis ſuperius citatis poſt Sicul.in capitu. pro debilitate,extra, de offi.deleg.

SVMMARIVM.

1 Epiſcopus tenetur defendere ſententiam ſui officialis.

Declaratur, num.2. remiſſiuè tamen.

QVAESTIO XXVIII.

Epiſcopum autem teneri defen-
1 dere ſententiam ſui officialis, dixit Specula.de compet.iudi.adi.§. ſequitur,num.3.

2 Quod tamen recipit declarationem,iuxta ea, quæ dicam infra duabus qq. prox. ſeq.

SVMMARIVM.

1 Epiſcopus non poteſt contrauenire geſtis per ſuum vicarium.

2 Vicarij factum dicitur factum ab epiſcopo.

3 Epiſcopus tenetur ſtare benè geſtis per ſuum vicarium, non autem malè.

4 Poteſt retractare compoſitionem factam à vicario in pœnis,in quibus diſpenſare non poterat.

5 Non tenetur de imperitia ſui vicarij.

De-

Declaratur,nu.6.& 8.

6 *Culpa officialis domino nocere nõ debet.*

7 *Superior nõ tenetur de exceſſibus officialis reputati integri.*

8 *Epiſcopus nouiter creatus non conuenitur ex geſtis per Vicarium.*

QVAESTIO XXIX.

ET non diffiteor, geſta per Vicarium adeò obligare epiſcopum, vt illis non poſſit contrauenire, ſe-
1 cundum Paul.Caſtr.conſ.348.col.3. vol.primo,Dec. conſ.142. nu.3. Rebuf.pract.benef.titu.de Vica.epiſco. nu.40. & ratio eſt,quia factum à Vicario,dicitur factum ab epiſcopo,&
2 vnum eſt illorum tribunal, & conſiſtorium,c.2.cum glo.de conſuetu. in ſexto,& in c.1.de capellis monac. in ſexto,Io.de Selua trac.de benef.par. 2. q.14. num. 7.Bertac.de epiſ.lib.4. par.8.tit.de auct.epiſ.circa iudi. nu. 44. Cucc.Inſtitu.iur.cano. titu.8.de vica.epiſ.num.21.& ſeq.poſt Domi. conſi.114.

3 Declaratur, quando vicarius benè agit,ſecus,ſi malè,quia tunc epiſcopus non tenetur ſtare illi actui, Gemin.conſi.114. Caſtren. d.conſil. 348.col.2. Vbi epiſcopus retractare poteſt compoſitionem factam à Vicario in pœnis, in quibus diſpenſare
4 non poterat,ſequitur Bertac.de epiſco. parte 5. libro 4. titu. de auct. & poteſt.epiſc.circa iud.numero 36.& iterum Caſtren.l.creditor,§.Lucius, ff.manda.Dec.capit.ſanè,el ſecundo, col.2.extra,de off.deleg. & d.conſil. 142.n.3.Syl.in §.ab hoſtibus, in ver. poſtliminij,Inſtitu.de Attil.tut. Ant. Fran.ad Abb.c.eam te,nu.12. & 13. in ver.2.extra,de reſcri.Rebuf.prac. benef.tit.de vicar.epiſ.nu.41.& forma Vicar.Archiep.nu.139.cum ſeq. Paul.Borgaſ. tracta.de irreg.& diſp. par.7.cap.fi.num.23.Cucc.dicto tit. de Vic.epiſc.num.22.Brun.conſ.89. nu.14.cum ſeq.

5 Nec tenetur epiſcopus de imperitia ſui Vicarij, quia creando ipsũ dedit operam rei licitę,& conſuetę, Bald. rub. nume.13. C.de pœna iud. qui malè iud. Salicet. l.fin. C.eo.refert,& ſequitur illos Alexan. l.ſecunda,numero decimo,ff.quod quiſque iur. Bertachin.tract.de epiſco. libro quarto, parte ſexta, titu. de Vicar. epiſ. numero 51. poſt Caſtren. dicto conſilio 348. columna ſecunda. Nam culpa officialis, domino nocere non debet,l. prima, §.ſi procurator, ff. ſi quis ius dic. non obtempe. d. l.creditor,§.Lucius,vbi Caſtrenſ.
6 ff. manda. & iterum Caſtrenſ. dicto conſilio 348. colum. ſecunda,Brun. conſi.89. num.14. cum ſeq.

Subdeclaratur,quando epiſcopus in aliqua culpa non poſſet deprehendi, vt quando communi opinione omnium bonum elegit officialem, ſed fuit in officio corruptus,epiſcopo ignorante; tunc enim epiſcopus non tenetur, Rebuf. dicto tit. forma vica.Archid. numero 189.po Bellamer. conſilio quarto,verum epiſcopus, columna penul. Syl. in dicto §. ab hoſtibus,in dicto ver.poſtliminij, Bal.rub.de pœna iud. qui malè iud. Et in propoſito Felin. in cap.Petrus, numero vndecimo, extra,de homic. Vbi, quando deputatus à ſuperiore

7 ad certū officium, eſſet perſona valdè integra, ſuperior non teneretur de exceſſibus iſtius officialis, Gondiſla. Villadieg. tracta. de leg. 2. par. quæſtione tertia, numero nono, Bertach. de epiſc. tit. de vicar. epiſc. numero quinto, dicens, quòd dicitur in culpa Poteſtas, qui conducit imperitum aſſeſſorem, poſt Bal. ſupra citatum, Cucc. Inſtit. iur. cano. de Vicar. epiſc. numero 130. poſt Caſtren. cōſilio 117. libro primo, Biſign. titu. de vicar. deciſione octaua, numero primo, Redoan. de reb. eccleſ. non alienandis, & alios ibi relatos.

8 Secundò declaratur in epiſcopo nouiter creato, qui non conuenitur ex geſtis per Vicarium, Ioan. Andr. Inno. Butr. & Gemin. in cap. eam te, vbi Fel. in §. ſcriptum fuerat, nume. 16. extra, de reſcr.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus quando teneatur ex delicto ſui vicarij, & num. 4. 8. 9. cum ſeq.*

2 *Et ad reſtitutionem damnorum datorum.*

3 *Imputatur illi, qui vtitur opera malorum hominum.*

5 *Dominus non tenetur ex delicto ſui officialis extra officium cōmiſſo, & num. 10.*

6 *Poteſtas non tenetur de geſtis per officiales extra officium, niſi ad exhibendum illos.*

Declaratur, nu 7.

8 *Epiſcopus promittens ſoluere omnem condemnationem, non liberatur exhibendo officialem ſuum.*

9 *Epiſcopus ex pacto, vel ſtatuto teneri poteſt pro vicario.*

10 *Dominus quādo teneatur ex delicto ſui officialis, remiſſiuè.*

4 *Vicarius epiſcopi quando teneatur de imperitia ſui aſſeſſoris.*

QVÆSTIO XXX.

PRæmiſſis conſequens eſt, quòd ſi epiſcopus fuerit in aliqua culpa, ex delicto ſui vicarij teneatur, vt poſt ea, quæ in quæſtione proxima
1 ſcripta ſunt, tradit Hoſt. cap. ad hæc, vbi Zabar. quæſtione quinta, Butr. col. ſi. extra, de off. Archid. Rota deciſ. 6. alias 278. tit. de off. vicar. in no. & deciſ. 6 eo. titu. in antiq. & deciſ. 1. Biſign. in antiquioribus, & vtrobiq; Papaz. in apoſt. Ancara. Gemin. Archid. in cap. ſi epiſcopus, de off. ord. in ſexto, Felin. cap. cum ordinem, numero ſexto, extra de reſcrip. & cap. Petrus, numero octauo, extra, de homic. Ioan. de Selua, tract. de benefic. parte ſecunda, quæſtione decima quarta, numero ſexto, Pauin. de poteſta. capit. ſede vacan. ſecunda parte princip. quæſtio. 10. nu. 22. & 23. Henric. Bot. tract. de ſyno. par. 2. numero tertio, Caraui. commen. ſuper ritu magnæ curiæ, ritu 49. nume. 18. Cucc. Inſtitu. iur. cano. de vicar. epiſc.
2 num. 130.

Ampliatur, vt etiam teneatur ad reſtitutionem damnorum datorum per ſuum officialem, Rota deciſio. 6. alias 432. tit. de off. vicar. in antiq. & deciſio. 1. eo. tit. per Biſignetum, Rebuff. pract. benef. titu. forma Vicar.
3 Archid. num. 188. illi enim imputatur, qui vtitur opera malorum hominum, l. ex maleficijs, in fi. ff. de act. & qui

qui malum elegit officialem, §.fina. Inſtitu.pro ſoc. §.cos, in fine, Auc. vt iud.ſine quoquo ſuſ.coll. 2.cum ſimilib.alijs adductis per Rot. & Rebuſ. in locis præcitatis, firmat Innoc. in dicto cap.ad hæc,extra, de off.Arch. Bertach. de epiſ.libro 4.par.6. tit.de vic.epiſ.num.5. poſt Bal.in marg. in ver.epiſcopus, nu.9.

Ampliatur, vt ſimili modo Vicarius epiſcopi teneatur de imperitia ſui aſſeſſoris, quando Vicarius eſſet iuriſperitus, aliter non tenetur, vt reſp.Brun.conſi.89. numero 19.cum ſequen.

Declaratur,quando Vicarius, vel
4 officialis, delinquit in eadem materia,in qua vtebatur opera epiſcopi, Fel. d.c.ſi quando, nu.2.extra,de reſcrip.& in d.ca.Petrus,num.10. cum ſeq. Vbi latè comprobat, quòd do-
5 minus nõ tenetur de delicto officialis extra officium commiſſo,& ponit plures alias declarationes, firmat Bertach.trac.de epiſc.lib.4.par.6.d. titu.de vic. epiſco.num.6. Vbi quòd Poteſtas non tenetur de geſtis extra
6 officium ſuum per ſuos officiales,niſi ad exhibendum eos, ſi poteſt, vel niſi mandauerit, vel niſi ratum ha-
7 buerit,poſt Bal.rub. C.de pœna iud. qui malè iudic.& in l. obſeruare, §. proficiſci,ff.de off.proconſ.Bart,l.1. §.familiæ,ff.de publi.Cephal. qui alios cumulat, conſ. 362. numero 28. in 3.Pauin.de poteſta. cap.ſede vac.
8 2.par.princ.q.10. nu.23. Vbi declarat verum,niſi epiſcopus promiſerit ſoluere omnem condemnationem, quia tunc non liberatur exhibendo, latè Carauit.dicto ritu,num.20.poſt alios cumulatos.

Secundò declaratur,quando adeſ-
9 ſet ſtatutum,vel aliud pactum,quòd prælatus teneatur pro officiali,quia tunc tenetur ex vicarij delicto, Pauin.dicta quæſtione decima, Caraui. dicto ritu 49.num.20.

Alias declarationes ad regulam, quòd dominus teneatur ex delicto officialis,ponit Fel.in d. cap.Petrus, nu.11.cum ſeq.vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Vicarij,qui deliquit in officio, geſta valent, antequam ab officio remoueatur.*

QVAESTIO XXXI.

Geſta autem Vicarij epiſcopalis, qui deliquit in officio, valere,
1 antequam ab officio remoueatur, dicit Pauin.de offic.& poteſta.capituli ſede vacan.quæſtio.10. num. 24. per not. in l. iubemus, §.ſanè, & ibi Bald. C.de ſacroſ.eccl.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus Vicarium poteſt reuocare ad libitum.*

Ampliatur,num.2.3.4.5. cum ſequentibus.

Declaratur, num.8.11.12.14.15. 16. cum ſeq.

6 *Procurator reuocari poteſt, etiam quòd dominus iurauerit illum non reuocare.*

8 *Epiſcopus, qui iurauit non reuocare vicarium,debet petere abſolutionem à iuramento, ſi intendit illum reuocare.*

9 *Epiſcopus, qui iurauit non reuocare Vicarium, an ſit periurus reuocando illum,non petita ab-*

ſolutione à iuramento.

10 *Dominus, qui ex aliqua iuſta cauſa procuratorem reuocauit, quē non reuocare promiſit ſub iuramento, an ſit periurus.*

11 *Epiſcopus non poteſt reuocare vicarium à Papa confirmatum. Declaratur, nu. 12.*

13 *Chorepiſcoporum vſus ſublatus.*

15 *Vicarij reuocati geſta an valeāt, & num. 16.*

QVAESTIO XXXII.

SEquendo ordinem aliàs præmiſſum, quæro, an Vicarius epiſcopi poſſit ad libitum reuocari. Et poſſe,
1 inquit glo. in clemen. fin. de procur. & in clemen. & ſi principalis, in ver. per electionem, vbi Card. nume. 10. Ancar. col. 2. Abb. nu. 9. de reſcript. Hoſt. in ſum. de of. vic. §. & quib. ver. ſed nunquid, Barb. c. poſtulaſti, no. 11 in fine, de reſcrip. & in capit. quoniã Abb. num. 37. Abb. num. 2. de off. ordin. poſt Io. And. c. pen. de off. vicar. Franc. c. vt noſtrum, de appell. Bal. l. ſolent, nu. 6. ff. de offi. proconſ. Cald. conſ. 2. tit. de offic. vica. Rebuf. prac. benef. tit. for. vic. Archi. nu. 192. Bertrand. conſi. 72. nu. 1. in 10. Bero. ca. prudentiam, num. 110. extra, de offi. dele. & conſ. 22. num. 34. vol. primo. Soluitur enim iudicium vetante eo, qui iuſſerat iudicare, l. iudicium ſoluitur, ff. de iud.

Ampliatur, vt reuocari poſſit etiã ſine conſenſu capituli, Franc. c. 1 col.
2 2. verſ. ſed quæritur, de off. vica. in 6. poſt Hoſt. & alios ibi, dicens ita ſeruari de conſuetudine in omnibus, Io. And. c. tua, de off. vic. quem refert & ſequitur Pauin. de pot. c. ſede vac. 2. par. princip. q. 10. nu. 18. Boer. deciſ. 347. num. 1. Aufrer. ad Toloſ. q. 480. Abb. cap. ſi quis contra, num. 25. in 1. & 2. lect. num. 30. extra, de foro compet.

Secundò ampliatur etiam in quolibet Vicario cuiuſcunque ſuperio- 3
ris, Gem. c. 1. de off. vic. in 6. Bertac. de epiſ. lib. 4. par. 6. tit. de vica. epiſ. nu. 9. poſt Bal. l. ſolent, §. ſicuti, ff. de of. procõſ. Fran. d. c. vt noſtrũ, extra, de app. Bertran. cõſ. 72. nu. 1. in 10.

Tertiò ampliatur, vt remoueri poſſit ab officio, etiam quando illi
4 eſſet cauſa delegata nomine officij, non tamen nomine proprio, Ancar. cle. 2. col. 1. in fi. Gard. num. 11. Imo. num. 14. de reſcrip.

Quartò ampliatur, etiam ſi epiſcopus iuraſſet non reuocare Vicarium, But. d. c. tua, vbi Io. An. & Abb.
5 nu. 5. in fi. de off. vicar. Zacar. & Ant. Franc. ad Abb. c. quoniam Abbas, nume. 10. de off. ord. Pau. de Caſt. conſ. 361. nu. 4. vol. 1. Alex. conſ. 18. nu. 8. in 2. Rebuf. d. tit. forma Vicar. Arch. 193. Boer. alios cumulans, d. q. 347. num. 1. Cucc. Inſti. iur. cano. de vicar. epiſ. nume. 137. Alphon. Carmonen. trac. de benefi. incomp. par. 2. cap. 10. numero tertio, Gabr. libro 2. de iureiur. concluſ. 1. nu. 14. Bertac. de epiſc. lib. 4. par. ſexta, titu. de Vicar. epiſc. nu. 9. Quibus accedit glo. in c. fin. de procur. in 6. dicens, procuratorem reuocari poſſe, etiam ſi dominus iurauerit, illum non reuocare, quod ta-
6 men latè differit Felin. in cap. ex parte decani, num. 12. extra, de reſcrip. & gloſ. ſequitur Alex. dicto conſi. 18. col. fin. libro 2. Dec. conſ. 475. Boer. qui alios congerit, deciſ. 207. par. 2. vbi

vbi refert, communem eſſe opinionem, quòd procurator conſtitutus cum iuramento ad reſignandum beneficium ex cauſa permutationis, poteſt non obſtante iuramento reuocari, ſequitur Grauat. in annot. ad Veſtr. lib. 5. prac. c. 13. nu. 15.

Extenditur ampliatio etiam ad vicarium conſtitutum à capitulo ſede vacante, qui reuocari poteſt, etiã
7 ſi fuerit interpoſitum iuramentum, Io. And. dicto cap. tua, Archid. capit. 1. in fine, & ibi Hoſtien. de off. vic. in 6. ſequitur Ant. Franc. ad Abb. in d. ca. quoniam, nume. 10. Pauin. dicto trac. de poteſt. cap. ſede vacan. 2. par. q. 10. num. 1.

Declaratur, quando abſolutio à iuramento per dominum reuocantẽ
8 fuerit petita, ne aliàs incidat in periurium, glo. quæ de domino periuro loquitur reuocante procuratorem in dicta clemen. fin. de procur. lib 6. Caſtren. conſ. 381. venerabilis, 3. q. volum. 1. Alex. dicto conſ. 18. nu. 8. Felin. dicto capit. ex parte decani, num. 12.

Et de epiſcopo reuocante Vicarium, Rebuf. pract. benef. titu. forma vica. Archiep. num. 193. Cucc. d. titu. de vicar. epiſ. num. 138. Gabr. dicta concluſio. 1. nume. 14. libro ſecundo, de iureiuran.

Et quamuis ſine labe periurij re-
9 uocari poſſe Vicarium, dixerit Ioan. Andr. in dicto cap. tua, quem retulit Ant. Fran. ad Abb. in dicto cap. quoniam, firmat Alexan. dicto conſi. 18. num. 8. poſt Butr. dicto cap. penult. de off. vicar. Pauin. dicta quæſtio. 10. verſ. ſed nunquid, vbi tamen reuocatio fieret cum cauſa, vt quia Vicarius malè gereret officium, vendendo iuſtitiam, vel ſimilia faciendo, tunc epiſcopus, qui iurauit, reuocando illum, non eſſet periurus, Abb. d. cap. tua, in fi. vbi etiam Zacar. in a. poſt. & poſt Butr. ibi tradit Alexa. dicto conſi. 18. nume. 8. Pauin. dicta quæſtione decima, verſicu. ſed nunquid, num. 7.

Sicut etiam non eſt periurus do-
10 minus, qui ex aliqua iuſta cauſa reuocauit procuratorem, quem non reuocare promiſit ſub iuramento, Gemin. & Franc. dicto capitu. fin. de procu. in ſexto, & ante illos Feder. conſ. 107. in fine, quos retulit, & ſequutus eſt Boer. qui alios cumulat, d. q. 207. numero 3.

Secundò principaliter declaratur ſupradicta concluſio, quando Vicarius epiſcopi eſſet à Papa confirma-
11 tus, quia tunc epiſcopus non poſſet illum reuocare, Bald. dicta l. ſolent, numero ſexto, qui loquitur de Vicario à ſuperiore ſuffecto, ff. de off. procon. Rebuff. dicto titu. forma vicar. Arch. num. 194. Cucc. Inſt. iur. cano. de vic. epiſ. nu. 139.

Subdeclaratur, vbi ſummus Pontifex confirmaſſet Vicarium epiſco-
12 pi ad vitam, non obſtante quacunq; reuocatione, ſecus, ſi confirmaſſet vicarium ſimpliciter: namque illa confirmatio debet intelligi ſine præiudicio epiſcopi, & quatenus eius voluntas durauerit, Rebuff. dicto titu. forma Vic. Arch. num. 195. per tex. in capit. ſuper eo, extra, de off. dele. Cucc. dicto titu. de Vicar. epiſc. num. 139.

Prout etiam reuocari non poteſt,
13 quando Vicarius factus eſſet per viã

Digitized by Google

conuentionis à Papa approbatæ, vt olim fiebat in chorepiſcopis, ſecundum Rebuf. loco præcitato, nu. 200. quorum chorepiſcoporũ vſum ſublatum eſſe, ſcribit Lancellott. Inſtit. iur. cano. de chorepiſ. vſu ſublato.

14 Tertiò declaratur, vt non habeat locum in vicario epiſcopi dato à lege, prout eſt Archidiaconus, qui reuocari non poteſt, tanquam habens Vicariatum inhærentem perſonæ, Rebuf. dicto tit. forma vicar. Archie. numero 199. poſt Abb. & alios in capitulo primo, in fine, extra, de offic. Archid.

Quartò declaratur quoad acta facta per Vicarium, quæ valent non
15 obſtante reuocatione, Bal. dicta l. ſolent, §. ſicut, Rebuf. loco proximè citato, Bertach. de epiſc. libro 4. par. 6. tit. de Vica. epiſc. num. 9. poſt Innoc. cap. intimaſti, de appell. Franc. ca. 1. columna ſecunda, verſi. acta tamen, de offi. Vica. in ſexto, Bertrand. conſ. 72. num. 1. in 10.

Subdeclaratur, vbi reuocatio facta eſſet Vicario ignorante, quia tunc geſta per illum valent, non autem
16 ipſo ſciente reuocationem, Roman. ſingu. 58. & 616. Iaſ. l. more, num. 10. ff. de iuriſd. om. iud. Dec. cap. ſi duobus, num. 12. extra, de appel. & conſi. 295. nu. 5. vbi Grauat. in additio. refert, & ſequitur Rober. Lancell. trac. de attent. par. 2. capit. 10. nume. 23. & ſequ. dicens, Decij conſilium aliàs fuiſſe canonizatũ in vna Nonaburgen. coram Simoneta, aſſerentes, ita repertum fuiſſe adnotatum per Tarquin. de S. Cruce ad Franc. in dicto capit. vt noſtrum, extra, de appellat. Rebuf. dicta prac. benef. titu. de Si-mon. in reſig. numero 4. & ſeq. poſt Calde. conſil. 4. & alios à ſe congeſtos, Iac. Put. deciſ. 470. nu. 1. lib. 2.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi per conſtitutionem ſecundi cenſetur tacitè reuocatus.*
Et damnum eſt ſubditis habere plures vicarios.
Contra, nu. 2.
Declaratur, nume. 3. 4. 5. 7. 9. 11. 12. 13. 14.

2 *Legatus primus non cenſetur reuocatus per ſecundum.*
Tutor datus in teſtamento non reuocatur per dationem alterius in codicillis.

4 *Vicarij geſta per notificationem illi factam de creatione ſecundi, non tenent.*
Declaratur, nu. 5.

6 *Epiſcopo depoſito expirat ipſo facto Vicarij poteſtas.*

7 *Vicarij geſta non tenent, quando ſciuit ſecundi Vicarij creationem, & num. 8.*
Contra, nu. 9.
Declaratur, nu. 11.

10 *Vicario qualiter ſit notificanda creatio ſecundi.*

11 *Vicarij geſta poſt eius reuocationem ſciente, & patiente epiſcopo, valent.*

12 *Vicarius generalis epiſcopi non cenſetur reuocatus per conſtitutionem ſecundi ſpecialis, vel ad certas cauſas deputati.*

13 *Clauſula, citra reuocationem, operatur, vt primus vicarius non cenſeatur reuocatus per conſtitionem ſecundi.*

14 *Vica-*

14 *Vicarius non cenſetur reuocatus per conſtitutionem alterius, vbi conſtitutio eſt nulla.*

QVAESTIO XXXIII.

SIcut etiam quæro, an vicarius epiſcopi tacitè cenſeatur reuocatus per conſtitutionem ſecundi. Diuerſæ ſunt Doctorum in hac q. ſententiæ. Nam Ioan. And. cap. tua, de offic. Vicar. tenuit, quòd cenſeatur reuocatus, quem ſequitur Gemin. cap. licèt,
1 num. 14. poſt Lap. & Franc. colu. 2. verſ. vltimò limita, de offic. Vicar. in ſexto, Barbar. apoſt. ad Abb. cap. volentes, vbi etiam Abb. in 3. not. extra de officio lega. Dicens, damnum eſſe ſubditis habere plures Vicarios, Alex. & Iaſ. rub. ff de offic. eius, vbi Hippol. Rim. num. 100. Bertach. trac. de epiſ. lib. 4. par. 6. titu. de vic. epiſ. num. 15. Pauin. de poteſtate capituli ſede vacan. 2. par. princip. q. 10. num. 10. Ioan. de Selua, tracta. de benefic. parte 2. q. 14. nume. 2. quos retulit Boer. q. 347. num. 4. Franc. Marc. q. Delphin. 1100. num. 10. parte prima, ſibi tamen contrarius in fine quæſt. Nicol. de Mil. in reper. in ver. Vicarius epiſcopi, Cucc. Inſtitu. iur. cano. de vicar. epiſ. nume. 143. vbi declarat, quando epiſcopus vnum vicarium duntaxat habere conſueuerit, poſt Gemin. & alios in cap. licèt, de off. vic. in 6.

Mouentur ex l. ſi quis cum procuratorio, in fi. cum l. ſequen. vbi Ange. Bal. & alij concludunt, quòd procurator reuocatus cenſeatur per conſtitutionem ſecundi, & tex. cap. non iniuſtè, vbi Canoniſtæ, extra, de procur. Rota deciſ. 170. & 174. in antiquis, & multis alijs cõprobat Boer. alios congerens, dicta q. 347. num. 2. & 3. Pet. And. Gambar. tract. de off. & poteſta. leg. à lat. lib. 9. nu. 14.

2 Sed contrariam partem probauit glo. magna, cap. in Galliarum, 23. q. 5. quam ſecutus eſt Alberic. dicta l. ſi quis cum procuratorio. §. fin. verſ. quid in legatis ſedis Apoſtolicę, Martin. de Laude, tract. de leg. §. 10. Cardin. d. c. tua, q. 5. de off. vicar. ſequitur Barb. c. volentes, col. 2. cum ſeq. verſ. nota, hic tex. Panor. nu. 3. ext. de offi. leg. Rom. ſing. 57. in fi. Boer. d. q. 347. nu. 5. in fi. Rebuf. pract. benef. tit. for. vic. Arch. nu. 204. & ſeq. Zacar. apoſtil. ad Abb. d. c. volentes, poſt Guil. de Cu. in d. l. ſi quis cum procuratorio, §. vnus, Pet. And. Gam. d. tract. de poteſt. leg. à lat. lib. 9. nu. 13. & hanc ſententiam veriorem, & communiorem, teſtatur Ioan. de Selua, d. q. 14. nu. 2. Boer. d. q. 347. num. 7. & ibi referens communiter apponi ſolere clauſulam expreſſæ reuocationis primi in creatione nouorum vicariorũ, & ita obſeruari vidi in literis vicariatus, ſequitur Vant. de nullit. tit. de null. ex def. manda. nu. 165. Maſſuer. ad Papien. prac. for. libel. actio. real. in ver. Vicarius, hanc etiam ſententiam vti communem eſſe tenendam, ſcribit latè Alphon Carmonen. tracta. de benef. incomp. par. 2. cap. 10. nume. 9.

Et hæc ſententia probatur tum per glo. in d. c. in Galliarum, dum voluit, quòd legatus primus non cenſetur reuocatus per ſecundum, & ideò nec etiam vicarius, qui habet ordinariam iuriſdictionem, vt dixi ſupra, q. 55. lib. 2.

Tum

Tum etiam, quia tutor datus in teſtamento, non reuocatur per dationem alterius in codicillis, l. 2. C. de teſta.tut.ideò nec etiam vicarius epiſcopi per conſtitutionem ſecundi, alia etiam argumenta refert Ioa. de Selua, d.q. 14.& Alphon. d.ca. 10. nu.7.cum ſeq.quæ miſſa facio.

Nec aduerſantur, quę ſuperius dicta ſunt de procuratore reuocato p conſtitutionem ſecundi, quia reſpōdit Abb.d.cap volentes,& Boer.d.q. 347.nu.5.quòd plures procuratores ſe impediunt per concurſum, quia quandoque vnus affirmat, quod alter negat, per not.in c.pe.de elec. libro 6. Et ideò ius præſumit, quòd dominus dando ſecundum, cenſeatur reuocare primum. Secus in pluribus ordinarijs, cum habeant poteſtatem in ſolidum, & plures deputari ſoleant in eodem officio, vt facilius poſſit rei publicæ conſuli. l.vnica,ff.de offi. conſu. vbi Bar. Bal. & alij citati per Boer. d.q.347. nu.5. & dixi ſup. lib. 1. q. 50. & comprobat Ioan.de Selua, d.q.14. num.2.

Declaratur, niſi expreſsè, vel tacitè ex verbis ſecundæ conſtitutionis appareret, primum vicarium eſſe re-
3 uocatum, probatur in ca. ſi quidem, de procu.in 6.per quem ſic declarat Rebuf. d.tit.for. Vic. Arch. nu.205.

Secundò declaratur, niſi facta fuerit intimatio, vel notificatio primo Vicario de conſtitutione ſecundi, q2
4 tunc cenſetur primus reuocatus, & non tenent geſta per illum poſt notificationem, ſicut valent ante, Bal.d. l.ſolent,§.ſicut, per illum tex.ff.de of. proconſ. poſt Innoc.c.intimaſti, ext. de app. Bertach.de epiſ. lib.4. par.6. q.21.tit.de vic.epiſc.nu.15.vbi allegat præceptorem ſuum Ioa.de Prat. d.l.ſi quis cum procuratorio, §.fi.ita concludere, & ſic fuiſſe de facto Paduæ determinatum in q. tunc occurrente.per tex.l.ſi fortè,ff.de off.præſ. Rom.ſing. 57.quem cum alijs retulit Boer.d.q.347.nu.12. Dec. conſ. 395. col.2. Rebuf.loco præcitato, nu.206. 210.& 214. Et quamuis contrarium teneant Doct. ſuperius adducti pro affirmatiua quos retulit Boer. dicta quæſt. 347. num. 8. cum ſeq. tamen præcedens opinio videtur magis æqua, atque realis, vt inquit Boer. nu. 13. iuribus, & auctoritatibus per eũ adductis, quibus addo Franc. Marc. q.Delphin.1100.num.10. poſt Bar. l. 2.§.fin.in fi. ff. ſol.mat.

Subdeclaratur, niſi primus Vica-
5 rius amotus fuiſſet culpa ſua, tunc enim geſta per eum etiam non facta notificatione ſecundi non valebunt, Rom.ſing.58.Bertach. tract. de epiſ. par.6.lib.4.tit. de vic.epiſ.nu.15.per tex. c.1.§.adijciebatur, de conceſſio. præben.in 6.

Sed hanc ſubdeclarationem impugnat Rebuff.d.titu.forma Vic. Arch. nume.208.& 209. ea ratione, quia quandiu geſta à vicario ſuſtinentur, ſi non tendunt in præiudicium tertij, per regulam l.Barbarius, vbi Docto.ff.de offi.Prætor.c.ad proban.de re iud. ca. ſi. in fin. extra, de accuſa. Fel.cap.cæterum, num.24.ext.de reſcrip.firmat Cucc. Inſtit. iur. can. de vic.epiſc.num.149.Et ad tex.in d.§. adijciebatur, reſpondetur, quod loquitur de graui delicto depoſitionis, ex quo crimine prælatus depoſitus etiam ignorans non poteſt contrahere,

trahere, vti prælatus: & ideò non videtur ex illo tex. generaliter poſſe inferri, quòd qualicunque culpa Vicarius remoueatur, geſta per illum non teneant, etiam non facta notificatione.

Et hæc ſententia Rebuf. verior videtur, & probabilior, ponderando tex. d. §. adijciebatur, qui loquitur de nulllitate contractus initi à Prælato depoſito, vti prælato, ea ratione, quia ibi epiſcopus depoſitus eſt redditus inhabilis, & priuatus per ſentẽtiam, quæ facit crimen notorium in tantũ, quòd poteſt alterius prælati fieri electio per clericos, ad quos ſpectat, ex dictis per Innoc. c. qualiter, & quando, el. 2. §. licèt, num. 1. Abb. & Fel. num. 51. & cæteri Canoniſtæ, extra, de accuſatio. Et ideò mirum non eſt, ſi in tam graui culpa depoſitionis geſta Vicarij non tenent, etiã non facta notificatione de conſtitutione alterius, quia ipſo facto expirat eius poteſtas, quod clarius firmat Franc. Marc. q. 1120. numero 8. par. prima.

6 Vbi dicit, quòd depoſito epiſcopo, expirat ipſo facto vicarij poteſtas. Quod non eſt dicendũ in qualibet alia culpa per regulam d. l. barbarius, cum alijs ſuperius adductis.

Tertiò declaratur, quando primus Vicarius habet ſcientiam ſecundæ conſtitutionis, tunc enim dicitur reuocatus, & non valent geſta per eũ, dicta l. ſi fortè, vbi glo. & alij, ff. de offi. præſid. per quem dicebat Roma. ſing. 57. in fine, quòd per aduentum ſucceſſoris, intelligitur primus præſes reuocatus, & quòd valent eius geſta, ſi ignorat reuocationem, & ſing. 58. inquit amotionem iudicis ligare manus eius, quando ſcit eam, ſequitur Fel. c. cæterum, num. 11. de reſcr. Vbi dicit, ſufficere qualemcunque

8 notitiam, poſt Calder. conſ. 4. rub. de offi. Vicar. ſiue per procuratorem, ſiue per nuncium, aut amicum abſq; eo, quòd mandatum, ſiue reuocatio oſtendatur; & hanc partem tenuiſſe Senat. Burdegalen. refert Boer. dicta deciſ. 347. num. 15. poſt glo. in clem. cauſam, §. intimatio, de elect. & in c. cupientes, in princ. in ver. notitiam, de elect. vbi Gemin. §. 1. col. pen. facit illam ſingularem Franc. Marc. d. q. 1100. num. 10. Bertac. de epiſ. par. 7.

Sed hanc partem reprobat Boer.

9 dicta q. 347. numero 14. vſque ad 18. concludens, non ſufficere qualemcũque notitiam de creatione ſecundi vicarij, vel reuocatione primi, aliunde habita, quàm per expreſſam notificationem, & illum ſequitur Rebuf. dicto tit. forma vic. Arch. num. 211. dicens, notificationem eſſe per epiſcopum, vel procuratorem, vel nun-

10 cium eius, faciendam, vel per epiſcopi ſecretarium, de mente eiuſdem Boerij in loco pręcitato, numero 17. Vbi etiam ſubdit, eſſe faciendam per ſecundum Vicarium habentem facultatem intimandi, aut intimari faciendi, à quibus non recedo eo caſu, quo ſecundus vicarius eſſet tantùm conſtitutus, non autem quando primus eſſet reuocatus, tum ex argumẽtis, & auctoritatibus copioſè adductis per Boer. dicta q. 347. num. 14. & ſeq. tum etiam, quia ſolet quoque ſcienti fieri denunciatio ad alium effectum, quàm ad certiorandum aliquem, ſecundum Bart. l. 2. §. fin. ff. ſol. matri.

matri. Prout etiam, quia ſtante communi ſentētia relata ſuperius, quòd Vicarius non cenſeatur reuocatus per conſtitutionem ſecundi: non video, quomodo ſcientia huius ſecundi conſtituti poſſit eius reuocationē cauſare. Nec tex. d. l. ſi fortè, ſuperius adductus in contrarium, probat aſſumptum, quia cum loquatur de ſucceſſore, præſupponit iam eſſe reuocatum præceſſorem, ſecundū Bal. l. 2. 4. oppoſ. C. de liber. præter. vbi dicit, quòd quis ſuccedit in ius alterius per priuationem, non autē præſupponit ſimpliciter eſſe conſtitutū ſecundum officialem, ſicut nos præſupponimus, & ideò nō eſt ex eo arguendum, quòd per ſcientiam de ſecundo cenſeatur reuocatus primus, quia poſſibile eſt, ſecundum officialem, & Vicarium eſſe conſtitutum, & tamen primum non eſſe reuocatum, vt dixi ſupra, libro primo, & hoc ſtāte ceſsat dictum Calder. ſuperius allegatum, quia declaratur quādo ſecundum reſcriptum non haberet tacitam conditionem primi reuocati, vt tunc ſufficiat qualis qualis notitia, non autem in caſu noſtro, in quo ſecunda conſtitutio habet tacitam conditionem primæ conſtitutionis, ſcilicet, an velit epiſcopus reuocare primum, & ideò non ſufficit qualis qualis notitia, vt refert d. q. 347. nume. 16. quem ſequitur Cucc. Inſtitu. iur. cano. de Vic. epiſ. num. 147. cum ſeq. dicens, quòd Vicarius præſumitur in dubio ſuam reuocationē ignoraſſe, non facta ei intimatione.

11 Subdeclaratur, niſi geſta poſt reuocationem primi eſſent, ſciente, & patiente epiſcopo, quia tunc valent, & videtur inſtaurata Vicarij poteſtas, Boer. d. q. 347. in fine, quem ſequitur Cucc. d. tit. de Vic. epiſ. num. 150. reprobata contraria ſententia Rebuf. quem ſaluat, quando interuallum iudicis arbitrio declarandū interceſſiſſet à die reuocationis.

Quartò declaratur, vt locum habeat, quando ſecundus Vicarius eſſet conſtitutus generalis, non ſi ad
12 certas cauſas, vel actus: nam tunc primus non cenſetur reuocatus, Bertach. de epiſ. par. 6. lib. 4. tit. de Vic. epiſc. num. 151. in fin. poſt Rot. deciſ. 299.

Subdeclaratur, niſi primus etiam eſset foraneus, quia per alterum foraneum creatum diceretur reuocatus, Cucc. d. tit. de vic. epiſ. nu. 140.

Quintò declaratur, quando ſecundus Vicarius eſset conſtitutus citra
13 reuocationem primi, quia tunc non cenſetur reuocatus, Caſtren. l. ſi quis procuratorio, §. fi. ff. de procur. Bertach. d. tit. de vic. epiſ. nu. 25.

Sextò declaratur, quando ſecunda conſtitutio Vicarij eſset nulla:
14 nam & tunc primus non cenſetur reuocatus, Bertach d. tit. de vic. epiſco. nu. 15. in fi.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius non cenſetur reuocatus per epiſcopi præſentiam.*

2 *Niſi abſentia epiſcopi fuiſſet cauſa finalis vicariatus.*

3 *Vicarius deputatus donec alter conualuerit, reuocatus cenſetur ipſo reconualeſcente.*

4 *Vicarius nunquam reuocatur ex præſentia epiſcopi, quando epiſcopus ſolitus eſſet vicarios habere in præſentia.*

QVAE-

QVAESTIO XXXIIII.

LIcèt autem adueniente Principe ceſſet magiſtratus, c. volẽtes, de priuil. lib. 6. c. antiqua, ext. de priuil. c. ſi quem, de procu. eo. lib. 6. non ta-
1 men cenſebitur vicarius reuocatus per epiſcopi pręſentiam, Io. de Selua tract. de benef. par. 2. q. 14. nu. 2. poſt Io. And. ad ſpecu. de off. Vic. Rebuf. prac. benef. tit. for. vic. Arch. nu. 222. Picar. inter conſ. Menoch. 52. nu. 73. vol. 1 & dixi ſupra, lib. 2. q. Cucc. Inſtitu. iur. cano. de vicar. epiſ. numero 156.

Declaratur, quando Vicarius eſſet cõſtitutus ex cauſa abſentiæ epi-
2 ſcopi; tunc enim per eius præſentiã reuocatus cenſetur, probatur in c. ſi delegatus, de off. deleg. lib. 6. & in d. cap. ſi quem ſub ea forma, de procu. in 6. Vant. de null. ſent. tit. de inhab. ex defec. manda. nu. 175. Io. de Selua tracta. de benef. par. 2. q. 12. nu. 2. & 3. dicens, vicariatum finiri epiſcopo reuerſo, ſi abſentia epiſcopi fuerit cauſa finalis Vicariatus.

3 Prout etiam, quando datus eſſet Vicarius, donec alius conualuerit, Aegid. concl. 135. ſi epiſcopus, Vant. de null. ex def. manda. nu. 175.

4 Subdeclaratur, niſi epiſcopus ſolitus eſſet Vicarium habere in eius præſentia, Ioa. de Selua, d. quæſt. 15. num. 17.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi ignorãs reuocationẽ ſui Vicariatus, & creationem ſui ſucceſſoris, debet habere ſalarium.

QVAESTIO XXXV.

QVandiu autem Vicarius Epiſcopi ignorat reuocationem
1 ſui Vicariatus, & ſucceſſoris creationem, conſequi debere ſalarium, ſcribit Rebuff. prac. de nomin. quæſtione 14. nume. 71. poſt Roman. l. diem functo, ff. de offi. aſſeſſor.

SVMMARIVM.

1 Collatio beneficiorum facta per Vicarium epiſcopi reuocatum non tenet regulariter.

2 Etiam ſi reuocatio non eſſet intimata Vicario.

At contra, quando non eſt facta intimatio, nu. 6.

10 Ampliatur idem in inſinuatione nominationis ad collationẽ beneficij.

3 Legati geſta non valent, quando fuit reuocatus a Papa, licèt ignoretur reuocatio.

At contra, etiam ſi fuerit reuocatus in publico conſiſtorio, nu. 7.

11 Collatio beneficij, facta à Vicario epiſcopi reuocato, tenet, ſciente, & patiente epiſcopo, etiam facta reuocationis notificatione.

4 Matrimonium contractum per procuratorem reuocatum, non tenet, etiam ſi reuocatio ignoretur, & nu. 7.

8 Reſignatio facta in manibus Vicarij reuocati per mortem epiſcopi ante notitiam obitus valet.

9 Vicarius epiſcopi mortui in longinquis beneficia conferre poteſt, non data ſcientia mortis.

12 Collationis nulliter factæ ratificatio

catio non tenet, niſi de nouo conferatur.

QVAESTIO XXXVI.

CÆterum collatio beneficiorum facta per Vicarium epiſcopi, q.
1 reuocatus eſt, non tenet regulariter, ſecundum Bal. l. ſolent, §. ſicut, ff. de offi. Vic. Rom. ſingu. 57. poſt Canoniſtas, c. 1. de offi. Vic. in 6. Franc. c. fin. in fi. verſ. quid autem, de proc. eo. lib. 6. vbi citat Zabar. clem. 1. in §. oppoſ. de renunciat. Alber. l. ſi pater, per illum text. ff. de manumiſ. vind. latè Boer. q. 347. per totam, Rebuff. pract. benefi. tit. for. Vic. Archi. nu. 210.

Ampliatur, etiam ſi reuocatio nõ eſſet vicario intimata, Boe. d. q. 347.
2 nu. 10. cum ſeq. poſt Franc. Calder. & Card. in locis ſuperius citatis ex c. ſi tibi abſenti, de præb. lib. 6. & c. dudum, §. nos igitur, eo. titu. & d. l. ſi pater, ff. de manumiſ. vind. Vbi inquit Alber. quòd ſi Papa mittit legatum ad aliquas partes, deinde il-
3 lum reuocauerit, non tenent geſta per eundem, etiã ſi reuocatio ignoretur. Et ratio eſt, quia ſicut matri-
4 monium contractum per procuratorem reuocatum, non tenet, etiam ſi reuocatio ignoretur, l. ſi pœnituit, ff. de diuor. c. fin. §. fin. de procur. lib. 6. Feli. cap. ex parte decani, nu. 10. de reſcrip. poſt glo. magnam, in fine, in cap. nec illud, vbi Archid. 30. q. 5.
5 ita ſpirituale matrimoniũ contractum per procuratorem reuocatum non tenet, quamuis non fuerit reuocatio intimata, vt firmant Lap. Ancar. Franc. & alij, dicto capit. fin. de proc. in 6. Felin. dicto cap. ex parte decani, num. 11. de reſcript. Pau. de Caſtr. conſil. 361. volumine primo, Crauet. qui plura ſimilia congerit, conſi. 76. num. 3. Io. de Selua, tract. de benef. par. 2. qu. 14. num. 13. cum ſequen.

6 Sed quòd valeat collatio facta per primum Vicarium reuocatum, non facta intimatione reuocationis, aut creationis ſecundi, tenet Bald. l. ſolent, §. ſicut, ff. de offic. proconſ. Bertach. tract. de epiſ. par. 1. lib. 4. q. 21. poſt Io. de Pratis præceptorem ſuũ, in l. ſi quis cum procuratorio, §. fi. ff. de procur. referentem, ſic fuiſſe de facto Paduæ determinatum in quæſtione tunc occurrenti, Roman. ſing. 57. dicens hanc quæſtionem fuiſſe Romæ inter dominos Cardinales diſputatam, & determinatam, quem refert, & ſequitur Boer. dicta deciſi. 347. num. 12. & 13. Dicens hanc ſententiam eſſe magis æquam, & realẽ, & referens, ita tenere Doctores, qui ſunt in ea ſententia, quòd Vicarius non cenſeatur reuocatus per conſtitutionem ſecundi, firmat Rebuf. dicto titu. forma Vicar. Arch. nu. 210. cum ſeq. & titu. de ſimon. in reſign. num. 4. & ſeq. vbi alios citat, & tracta. nominat. quæſt. 14. num. 71. per tex. l. ſi fortè, ff. offi. Præſ. quem citauit in propoſito Roma. d. ſing. 57. & ſing. 566. vnà cum concordantibus adductis per Boer. dicta deciſ. 347. nume. 13. ſubdens, quòd aliàs eſſet decipere, & fraudare impetrantes, ac nominatos, & graduatos, qui à Vicarijs clam, & ſecretè fortè reuocatis, & ignorantibus reuocationẽ, obtinuiſſent collationem, & quia tenent geſta per legatum à Papa reuo

catum

catum in publico conſiſtorio ante reuocationis notitiam, Calder. conſilio 4. de offi. lega. Feli. c. cæterum, num. 11. circa prin. extra, de reſcri. ſubdens, quòd in dubio præſumitur reuocatio incognita, & Calder. ſequitur Alber. l. Barbarius, col penul. ff. de offi. Prætor. & Boer. poſt alios, quos allegat, dicta deciſ. 347. numero decimo, cum ſeq. Vbi reſpondet ſingulis, quæ ſupra in contrarium ſcripta ſunt, & Crauet. conſi. 76. numero 30. hanc etiam partem multis confirmat Dec. conſ. 295. numero 5. vbi Graua. in apoſt. citat pro concordanti Iaſ. l. more, nume. 10. ff. de iuriſd. om. iud. Dec. c. ſi duobus, nume. 12. extra, de appella. Lancellot. tract. de attenta. 2. par. c. 10. nu. 23. dicens, conſilium Decij aliàs fuiſſe canonizatum per Dominos de Rota in vna Nonaburgen. coram Simoneta, aſſerentes, ita repertum fuiſſe adnotatum per Tarquin. de Sancta Cruce ad Fran. c. vt noſtrum, extra, de appella. & quòd ita fuit tentum in vna Lucen. Canonicatus coram A. Auguſtino ſub die 26. Ianuarij 1546. & eſt deciſio reccoll. Put. 3. collatio Vicarij, ſub rub. de offi. deleg. & Vicar. Rebuf. in rep. c. poſtulaſti, extra, de cler. excom. min. num. 341. tomo 4. poſt hæc ſcripta viſus, & aliàs valere reſignationem factã
8 in manibus Vicarij reuocati p mortem epiſcopi ante notitiam obitus, deciſum fuit in Rota, teſte Moh. deciſ. 215. Aug. 293. libro tertio, Put. deciſ. 3. de offi. Vica.

Prout quòd vicarius epiſcopi cõferre poſſit beneficia mortuo epiſcopo in longinquis, nòn data ſcientia mortis, tenet Chiſ. deciſ. 138. & eandem partem ampliatam etiam in inſinuatione nominationis ad benefi-
10 cij collationem, quæ à reuocato Vicario epiſcopi facta eſt, ipſo reuocationem ignorante, latè extendit Rebuf. tract. nominat. q. 14. numero 76. cum ſeq.

11 Declaratur, niſi collatio facta eſſet poſt reuocationem Vicario intimatam, ſciente, & patiente epiſcopo, quia tunc valebit tanquam renouata ſit poteſtas, Boer. dicta q. 347. in fine, refert Rebuf. dicto tit. forma vica. Archi. nume. 213. Boer. diſſentiens ea ratione, quia conferendi poteſtas tacitè non datur, niſi expreſsè conſtituatur, c. ſi. de offi. Vica. in ſexto, quod verum credo, quia ratificatio collationis nulliter factæ non tenet, niſi quatenus de nouo confera-
12 tur, Guido Papæ, conſil. 189. Rebuf. titu. forma Vic. Arch. nume. 11. poſt Doct. in capitulo, ratihabitionem, de reg. iur. in 6.

SVMMARIVM.

1 *Pœna indignè conferentium qua, remiſſiue.*

3 *Epiſcopus, cuius Vicarius indigno contulit beneficium, an ſit priuatus poteſtate conferendi, & nu. 4.*

2 *Dolus Vicarij imputari non debet epiſcopo, qui non eſt in culpa.*

QVÆSTIO XXXVII.

ET quoniam cõferentes indignis, ſubiacent multis pœnis, quas re-
1 cenſet Rebuf. pract. benefi. titu. pœnæ colla. indig. confer. per totum, ſi

ſi vicarius cōtulerit beneficium indigno, non eſſe epiſcopum conferendi poteſtate priuatum, ex eo deducitur, quia dolus vicarij non debet
2 imputari epiſcopo, qui non eſt in culpa. Et ideò ad ipſum epiſcopum reuerſa eſt poteſtas, l. 1. §. ſi procurator, ff. ſi quis ius dic. non obtemper. l. creditor, §. Lucius, vbi Caſtrenſ. ff. manda. c. ſi cōpromiſſarius, de elec. lib. 6. Domin. conſi. 114. Dec. conſilio 142. nume. 3. Et cum epiſcopus non peccauerit, puniri non debet, l. ſancimus, C. de pœn. l. ſi quis in ſuo. C. de inoffi. teſta. ex quibus hanc concluſionem formauit Rebuf. prac. be-
3 nef. tit. for. Vica. Arch. num. 140. Vbi declarat, niſi epiſcopus habuerit ratam collationem, vel dederit Vica-
4 rio poteſtatem conferendi indigno, quibus caſibus epiſcopus eſſet conferendi poteſtate priuatus, per tex. in d. c. ſi compromiſſarius, & ita debet intelligi dictum eiuſdem Rebuf. tract. nomin. q. 14. numero 63. qui diuerſum ſentire videtur.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius, qui contulit beneficium indigno, non poteſt illud conferre digno.*
Ampliatur, nu. 3. & 4.
2 *Beneficiorum collatio conceſſa Vicario, intelligitur de prima vice.*

QVAESTIO XXXVIII.

Vbi autem vicarius contulerit beneficiū indigno, digno amplius illud non poterit conferre, tanquam
1 functus officio ſuo, c. ſi compromiſſarius, de elect. in 6. Sicut iudex, qui ſententiam protulit, quam reuocare non poteſt, l. iudex, ff. de re iud. cap. in literis, extra, de offi. deleg.

2 Prout etiam, quia poteſtas conferendi data illi per epiſcopum intelligitur de prima vacatione, argu. l. boues, §. hoc ſermone, ff. de ver. ſign. cap. non poteſt, in fin. de præben. lib. 6. quibus, & ſimilibus alijs probat hanc concluſionem Rebuf. pract. benef. titu. forma Vicar. Archi. nu. 146. cum ſeq.

3 Et in delegatis inferiorum à Papa comprobat eandem ſententiam Cephal. conſi. 359. num. 66. in 3. quamuis aliter ſentiat in ordinarijs, & delegatis Papæ, vt patet in dicto conſ. edito ad fauorem Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi D. Cardinalis Eſtenſis, qui denuò collationem beneficij facere volebat, quando prima collatio erat nulla.

4 Ampliatur, vt facta collatione inhabili per Vicarium poteſtas non deuoluatur ad epiſcopū, ſed ad Archiepiſcopum, ſecundum Rebuf. tracta. nomin. q. 14. num. 63. Quia de ſe queri debet, qui talem elegit. Quod verum non putarem, niſi epiſcopus eſſet in culpa, iuxta ea, quæ ſcripſi ſupra, qu. 30. & propius proxima q. præcedenti.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus cauſam pendentem coram eius Vicario poteſt ad ſe auocare.*
Et quilibet inferior, nu. 3.
Ampliatur, nu. 4. & ſeq.
Declaratur, nu. 6.
2 *Epiſcopus cauſas per ſe audire non prohibetur, licèt habeat Vicarium.*

6 Epi-

6 *Epiſcopus non poteſt auocare ad ſe cauſam vertentem coram Archidiacono, vel alio inferiore ordinario.*

QVAESTIO XXXIX.

VLterius quæro, an Epiſcopus poſſit cauſam coram eius Vicario pendentem ad ſe auocare, & prohibere illi ne iudicet in ea cauſa.

Et poſſe ſcribit Gemin. cap. licèt, num. 11. de off. vic. in 6. dicens, quòd
1 Vicarius non poteſt poſtea ſe intromittere, quia quantum ad illam cauſam habetur pro reuocato, poſt Lapum ibi relatum, ſequitur Fran. col. 2. verſ. ſecundò limita, Calder. conſil. 2. tit. de off. vic. Abb. c. ſi quis contra, in prima lec. nu. 25. & in 2. num. 30. extra, de foro compet. poſt Ioa. Andr. c. Romana, in princ. in ver. idẽ & ibi Innoc. & Archid. in fi. 1. col. de appel. in 6. Bertac. de epiſ. lib. 4. par. 8. tit. de Vic. epiſ. nu. 19. & par. 5. tit. de auct. epiſc. circa iud. num. 61. Toloſ. q. 480. vbi etiam Aufrer. in annotat. poſt Gemin. d. ca. Romana, & Abb. cap. vt noſtrum, num. 2. Franc. not. 3. Dec. in princ. extra, de appel. Fel. c. quoniam, in fine, extra, de offi.
2 ord. Dicens, epiſcopum habentem Vicarium non prohiberi cauſas per ſe audire, Maran. de ord. iud. par. 4. diſt. 16. Brugen. enchir. par. aut ſimil. iur. in ver. iudicium officialis, circa medium, Gaſpar Caballi. in addit. ad conſtitu. Ægid. lib. 3. capit. 17. nu. 4. poſt Rip. c. cum M. nu. 195. extra, de conſtit. Couar. lib. pract. q. ca. 9. Rebuff. de nominat. in præfat. num 39. Bertran. conſi. 9. num. 10. in 8. Bero. conſ. 22. nu. 34. vol. 1. Cucc. Inſtit. iur. cano. de epiſ. nu. 189.

Moti ea ratione, quia ſi epiſcopus poteſt ex toto reuocare Vicarium ad libitum, vt ſcripſi ſupra, q. 32. ita etiam ex parte prohibendo illi, ne iudicet in cauſa, l. quæ de toto, ff. de rei vendi. ca. paſtoralis, §. item cum totum, extra, de offi. d eleg. Pront et,
3 quia quilibet inferior auocando ad ſe cauſam coram Vicario ſuo pendentem, videtur eius iuriſdictionem ſuſpendere quoad illã cauſam, Abb. dicto cap. vt noſtrum, numer. 3. vbi etiam Dec. & alij, & not. in cap. fin. de off. ord. libro 6.

Ampliatur, vt non ſolum prohibere poſſit Vicario, ne procedat in cau
4 ſa, verùm etiam delegato ſui eiuſdẽ Vicarij, Bertach. de epiſ. lib. 4. par. 5. tit. de pot. & auc. epiſ. circa iud. nu. 52. poſt Bar. l. iudicium ſoluitur, ff. de iudic.

5 Secundò ampliatur, vt geſta Vicarij in illa cauſa poſt auocationẽ, vel prohibitionem ab epiſcopo factam, non valeant, Toloſ. d. q. 480. vbi etiã Aufrer. & Dec. dicto ca. vt noſtrum, in princip. & ibi Franc. not. 3. in ver. vltimo.

6 Declaratur, vt non poſſit auocare ad ſe cauſam vertentem coram alio inferiore ordinario, vt Archidiacono, vel Abbate, Bertach. dicto tract. de epiſcop. libro quarto, parte quinta, titu. de aucto. epiſco. circa iudi. numero 41. poſt Archid. capitu. de perſona, 11. quæſt. prima, Io. de Imo. capitu. paſtoralis, extra, de officio ordina. Franc. capitu. vt noſtrum, not. 3. & verſicu. vltimò, extra, de appellat.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius non poteſt prohibere epi ſcopo, ne iudicet in cauſa pendente coram ipſo epiſcopo.*

2 *Nec quidquam ordinare aduerſus facta epiſcopi, niſi habeat ſpeciale mandatum.*

QVAESTIO XL.

EConuerſo autem vicarium prohibere non poſſe epiſcopo, ne iudicet in cauſa coram ipſo epiſcopo pendente, tradit Io. Andr. c. Romana, in princ. ver. idem, de appel. in 6. firmat Brugen. enchir. par. aut
1 ſimil. iur. in ver. iudicium officialis, circa medium, & aliàs Vicarium
2 ſine ſpeciali mandato epiſcopi nihil poſſe aduerſus epiſcopi facta ordinare, reſpondit Bertrand. conſil. .... vol. ...

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus venire poteſt contra compoſitionem factam cum Vicario de pœna depoſitionis in pecuniariam.*
Ampliatur, num. 5.

2 *Baro an poßit renocare compoſitionem ſui officialis, remißiuè.*

3 *Pœna depoſitionis non poteſt commutari in pecuniariam, niſi ab habente poteſtatem diſpenſandi ſuper crimine.*

4 *Epiſcopus ſine cauſa diſpenſans ſuper pœna depoſitionis, peccat.*

QVAESTIO XLI.

SEd an epiſcopus venire poſſit cõtra compoſitionem factam cum Vicario ſuo de pœna depoſitionis pro crimine in pecuniariam tranſ-
1 mutata? Et quòd poſſit, reſpondit Paul. de Caſt. conſi. 348. col. 1. vol. 1. Dicens, quod non obſtante compoſitione facta per Vicarium, poteſt epiſcopus de nouo inquirere, & conuictum deponere, Bertac. de epiſc. lib. 4. par. 5. titu. de auct. epiſ. circa iud. nu. 53. & par. 6. tit. de vic. epiſ. num. 11. in fi. Rebuf. pract. benef. titu. for. Vic. Arch. nu. 153. & 154. Clar. prac. crim. §. fin. q. 57. verſ. dictum eſt, in
2 fine: & de barone, qui vult reuocare compoſitionem ſui officialis, Carauit. ritu 273. nume. 6. Et ratio eſt, quia pœna depoſitionis non poteſt traſmutari in pecuniariam, niſi per eum, qui habebat poteſtatem diſpenſandi de crimine, cap. licèt, & ibi gl.
3 de pœn. ſequitur Bertach. dicto tit. de pot. epiſ. circa iud. nume. 53. vbi ampliat, peccare epiſcopum ſine cau-
4 ſa diſpenſantem ſuper pœna depoſitionis, tranſmutando illam in pecuniariã, Mil. in reper. ver. vic. epiſ.

Ampliatur, etiam ſi vicarius haberet mandatum ſpeciale ad diſpenſandum, vt dixi ſupra, libro ſecundo, quæſtio. 37.

SVMMARIVM.

1 *Eccleſia cathedralis vacat per renunciationem, ſicut per mortẽ.*
Eccleſia cathedralis quot modis vacare dicatur, & num. 3. cum ſequen.

2 *Renunciatione epiſcopatus expirat Vicarij poteſtas.*
Vicarij geſta poſt reſignationem epiſcopatus quando valeant.

3 *Mors ciuilis quando aquiparetur naturali.*

4 *Vi-*

6 *Vicarij poteſtas quibus modis expiret.*

7 *Epiſcopo translato an valeant geſta Vicarij.*

Declaratur, nu.6.

7 *Vicarius epiſcopi non habet iuriſdictionem cohærentem territorio.*

8 *Vicarij capituli ſede vacante poteſtas expirat per adeptionem poſſeſſionis epiſcopatus noui prælati.*

9 *Epiſcopus nouus ſi Vicarium veterem idoneum repererit, debet illum confirmare.*

10 *Permutatione Epiſcopatus non expirat Vicarij poteſtas.*

Declaratur, nu.11.

QVÆSTIO XLII.

Dicitur etiam eccleſia cathedralis vacare per renunciationem,
1 quemadmodum per mortem epiſcopi, c.1. de renunc. lib.6. glo. in c. ſi cui nulla, in ver. moritur, de præb. eod. lib. & in c. ſi epiſcopus, in ver. mortem, de reſcr. eo. lib.6. Franc. Marc. q.1120. nu.2. poſt Canoniſt. in c.2. de præb. eo. lib.6.

2 Ideò quæro, an per renunciationẽ Epiſcopatus expiret vicarij poteſtas? Et expirare, ſcribit Fran. Mar. dicta quæſtio.1120. numero primo, Rebuff. pract. beneſ. titu. forma Vicar. Arch. num. 219. ſcribit alia in propoſito, Vant. de null. ſent. tit. de null. ſent. ex def. mand. nu.168. & 171. Peregr. deciſ. Rot. 258. lib.2. vbi tradit, geſta Vicarij poſt eccleſiæ reſignationem valere, ante tamen notitiam reſignationis, & an poſſit alium loco ſui ſubſtituere, ſi habet facultatẽ ſubſtituendi in caſu abſentiæ.

3 Nam paria ſunt vacare eccleſiam per renũciationem, & per mortem, ſecundum Canoniſtas, c.2. de præb. in 6. & mos ciuilis in hoc caſu æquiparatur naturali, gl. c. ſi propter tua debita, in ver. vacabit, de reſcrip. lib.6. & capi. ſi epiſcopus, in ver. ſed capitulum, de ſuppl. neglig. præla. in 6. ideò ſicut morte epiſcopi naturali vacat eccleſia, & expirat Vicarij poteſtas, vt ſuperius dictum fuit, & dicam in q. ſeq. ita etiam per renunciationem, & ſic per mortem ciuilem, ſecundum ſupradicta, & firmat Cuc. Inſt. iur. can de vic. epiſ. nu.153.

4 Ampliatur, ſiue eccleſia vacet per renunciationem, ſiue per depoſitionem epiſcopi, per ceſſionem, translationem, relegationem, ingreſſum religionis, vel quocunque alio modo, de quo glo. d. c. ſi propter, in ver. vacabit, & d. cap. ſi epiſcopus de ſuppl. negli. præla. lib.6. & ibi gl. ſuper verſic. mortem, & tradit Franc. dicta q. 1120. nu.3. & nu.8. poſt Card. cle. fin. q.14. de procur. Calder. conſ. vltimo, tit. de ſent. & re iud. Vant. d. titu. de null. ex def. manda. num.168. & 171. & 175. Namque, cum principalis conſtituens deſinat eſſe dominus, vel quaſi, illius rei, cuius contemplatione conſtituerat Vicarium, ceſſante cauſa præſumitur ceſſare voluntas, & diſſolui mandatum, ex quo videtur à principio adiecta, vel ſaltem tacita ineſſe conditio, quòd in codẽ ſtatu maneat, l. cum quis, in princ. ff. de ſol. l. ſi Cornelius, vbi Bar. eo. tit. 5
cum adductis, per Crauet. conſ.95. col.2. verſic. principaliter, & Vant. in loco præcitato.

Z 2 Secun-

Secundò ampliatur, etiam ſi epiſcopus eſſet ignorans tranſlationis epiſcopatus, Calder. dicto conſ. vlti. tit. de ſent. & re iud. dicens, non valere geſta per Vicarium poſt tranſlationem epiſcopi etiam ignorantis,
5 ſequitur Fran. Marc. d. q. 1120. nu. 4. & ſeq. & nu. 11. ea ratione, quia abdicata erat poteſtas epiſcopi, c. quia in cunctis, §. adijciebatur, de conceſ. præb. lib. 6. Franc. capitu. cæterum, de reſcr.

Declaratur hæc ampliatio, quan-
6 do ſummus Pontifex epiſcopi tranſlationem admiſiſſet, Franc. Marc. d. q. 1120. num. 4. & ſeq. poſt Calder. d. conſ. vltimo.

7 Tertiò ampliatur, vt expiret Vicarij poteſtas etiam ante aduentũ ſucceſſoris, Franc. Marc. d. q. 1120. nu. 8. quia Vicarius non habet iuriſdictionem cohærentem territorio principaliter, ſed acceſſoriè, & ideò non obſtat tex. l. meminiſſe, ff. de officio proconſ. & l. ſi fortè, ff. de offic. præſ. qui loquuntur de ordinario habente iuriſdictionem principaliter cohærentem territorio, non autem acceſſoriè, ſicut habet Vicarius, cuius poteſtas ideò ipſo facto expirauit, l. qđ Principi, & l. ſi Auguſtæ, ff. de leg. 2. Franc. Marc. dicta q. 1120. poſt Bar. Alex. & Iaſ. l. more, & l. & quia, ff. de iuriſd. omn. iud.

Quartò ampliatur etiam in Vicario capituli ſede vacãte, cuius etiam poteſtas ceſſabit ceſſante capituli poteſtate per adeptionem poſſeſſionis
8 epiſcopatus noui prælati, Fran. Paui. de pot. cap. ſede vac. par. 2. q. 10. col. 6. ver. adde etiam, quòd poteſtas, nu.
19. dicens, ita ſeruari de conſuetu-
9 dine, niſi officialis per nouum epiſcopum confirmetur, quod plerumque fit, quando idoneus ex inquiſitione reperitur, ſequitur illum Rebuff. d. tit. for. vic. Arch. nu. 220. & 221.

Declaratur ſuprapoſita principalis concluſio, vbi epiſcopatus eſſet
10 ocum alio permutatus, tunc enim non reuocatur ipſo iure poteſtas vicarij, ſed nouus epiſcopus poterit illum reuocare, Cald. conſ. 4. de reſcrip. Rebuf. d. titu. for. vic. Arch. nu. 225. Vbi etiam ſubdit, valere interim geſta vicarij, niſi nouus epiſcopus aliũ conſtituerit, & ipſi Vicario alterius epiſcopi conſtitutionem notificauerit, qua de re ſcripſi ſupra, q. 33. & poſt Soc. conſ. 27. lib. 3. comprobat Cucc. Inſt. iur. can. de vic. epiſ. nu. 155.

Hæc tamen declaratio videtur pe-
11 riculoſa, quia eccleſia vacat etiam permutatione, gl. dicto c. ſi propter, in ver. vacabũt, de reſcr. in 6. Et ideò uidetur expirare poteſtas Vicarij vacante eccleſia, per ea quæ ſuperius ſcripta ſunt.

SVMMARIVM.

1 *Vicarij tranſlati de officio ad aliud geſta valent.*

QVAESTIO XLIII.

CÆterum ſi vicarius fuerit tranſlatus de officio ad aliud, geſta eiuſdem tranſlati valere reſpondit
1 Calder. conſ. 10. tit. de re iud. quem refert Pauin. de pot. cap. ſede vac. 2. par. prin. q. 10. nu. 15. Cucc. Inſt. iur. can. de vic. epiſ. nu. 153.

SVMMARIVM.

1 *Morte epiſcopi, vel vicarij, poteſtas vicarij expirat.*

QVAE-

QVÆSTIO XLIV.

MOrte autem epiſcopi, ſicut vicarij, expirare eius poteſtatẽ
1 probat tex. c. ſi gratioſè, de reſcrip. lib. 6. c. illa, & c. fi. ne ſede vacan. c. cũ olim, extra, de maior. & obed. melior eſt tex. clemen. fin. cum gloſ. in ver. conteſtata, de procur. Hoſt. c. quoniã de offi. deleg. Io. And. Butr. nume. 9. & alij, c. tua, extra, de off. vic. Archid. c. Romana, in fine, Gemin. num. 6. de offi. vic. in 6. Anca. Gemin. & Fran. c. 2. cod. tit. & lib. Imola, clem. 2. nu. 12. & 35. de reſcr. Bal. l. aliquando, num. 8. extra, de offi. proconſ. Fran. Marc. q. Delph. 1120. num. 1. Calder. conſ. 2. de offic. Vica. Cardin. Zabar. conſ. 70. num. 2. Paui. de offic. & pot. cap. ſede vaca. 2. par. princ. q. 10. col. 4. num. 12. Rebuf. prac. benef. tit. for. vic. Arch. num. 216. Gabriel. Roma. quamuis, de prædictis non faciat mẽtionem, tit. de procur. concluſ. 3. numero 10. Couar. de pract. quæſt. ca. 4. num. 4.

SVMMARIVM.

1 *Mortuo epiſcopo vicarius non potest expedire cauſas cœptas illo viuente.*
Contra, num. 3.

2 *Iuriſdictio iudicis durat poſt mortem conſtituentis, re non integra.*

4 *Auditores Rotæ habent ordinariam cognitionem cauſarum ſolùm viuente Papa.*

5 *Capitulum mortuo epiſcopo ſuccedit in iuriſdictione, etiam quoad vicarij conſtitutionem.*

QVAESTIO XLV.

CAuſas autem epiſcopo viuente cœptas poſt eius mortem poſſe expediri per Vicarium ea ratione, quia res deſinit eſſe integra per quẽ-
1 cunque actum, & exercitium iuriſdictionis, tradit Alex. l. more, num. 32. ff. de iuriſ. om. iud. poſt gl. c. cum plures, in ver. inchoante, de offic. deleg. in 6. Et re non integra, iuriſdictio iu-
2 dicis durat poſt mortem conſtituentis, l. & quia, vbi Bar. Alex. & cæteri, ff. de iuriſd. omn. iud. Alex. d. l. more, nume. 29. & quoad cauſas cœptas, glo. dicto cap. 2. in ver. declaramus, Franc. 2. in vlt. not. de conſuet. libro 6. dicens, quòd vicarius poteſt finire cauſam cœptam per epiſcopum, & è contra.

3 Sed contrariam partem, quòd ſcilicet Vicarius cauſas cœptas viuo epiſcopo, nõ poſſit illo mortuo perficere, tenuit Specul. de offic. ord. §. 1. verſ. quid de auditoribus, & clarius titu. de iud. ord. & de auditorib. in ver. nota, quòd vicarius, Archid. c. 1. in fine, de offic. vica. in 6. Bal. ad Specu. tit. de off. ord. §. 1. ver. auditores autem, quem refert, & ſequitur Rebuf. prac. benef. tit. for. Vic. Arch. num. 162. poſt Bertac. trac. de epiſc. lib. 4. par. 7. q. 6. num. 4. iterum, Bal. l. aliquando, num. 7. ff. de offic. proconſ. Franc. Marc. q. Delphin. 1120. num. 1. par. 2. Bero. c. quoniam Abb. num. 100. extra, de offi. deleg. Gabr. lib. 2. tit. de procur. concluſ. 3. nu. 10. poſt gloſ. clemen. fin. verſ. facit decretal. & ibi Card. col. 5. ver. ad id, quod oppono, & Imo. colum. fin. ver. demum glo. de procur. Conrad. tit.

de offi. Vic. num. 7. Cucc. Inſtitu. iur. can. de vic. epiſ. num. 133. Mouentur
4 ex not. per Specul. d. tit. de offic. ord. §. 1. ver. auditores autem, vbi auditores Rotæ, qui vice Papæ viuentis cauſas audiunt, eo mortuo illas etiã cœptas in eius vita audire non poſſunt ea ratione, quia ſolum viuente Papa habent ordinariam cognitionem, quod etiã ſenſit Veſtr. in pract. lib. 2. c. 17. num. 2. Prout etiam quia mortuo epiſcopo expirare Vicarij poteſtatem, & iuriſdictionem ſatis dixi in proxima præcedenti, quæſt. 44.

Nec aduerſantur, quæ ſupra in cõtrarium ſcripta ſunt, quia non loquũtur de Vicario epiſcopi, qui morte epiſcopi ſtatim dicitur reuocatus, vt dixi in dicta præced. d. q. nec Franc. aliter ſenſit, dicto c. 2. niſi de cauſa cœpta per illũ, qui viuit, non ſi mortuus eſt. Et quemadmodum iuriſdi-
5 ctio epiſcopi morte eius expirat, & illi capitulum ſuccedit, etiam quoad vicarij conſtitutionem, vt per Felin. c. eam te, num. 9. extra, de maio. & obed. iterum Abb. ca. irrefragabili, num. 9. circa prin. extra, de off. ord. Fel. c. paſtoralis, nume. 8. extra, de offi. ord. Dec. ca. quoniam Abbas, num. 15. extra, de offi. deleg. Concil. Trid. c. 16. ſeſſ. 24. ita etiam expirat iuriſdictio ſui vicarij, qui idem tribunal, auditorium, perſonam, & officium habet cum epiſcopo, vt dixi ſupra, lib. 2. q. 57.

SVMMARIVM.

1 Vicarius epiſcopi, cui fuit commiſſa cauſa ſub expreſſo nomine proprio, poteſt adhuc in ea procedere, quamuis deſinat eſſe vicarius.

Ampliatur, nu. 2.

Declaratur, num. 3. & 4.

QVAESTIO XLVI.

Non tamen Vicarius epiſcopi, cui cauſa cõmiſſa eſt ſub ex-
1 preſſo nomine proprio, deſinens eſſe vicarius, prohibetur in illa cauſa procedere, ſecundum glo. clemen. 2. in ver. principalis, de reſcri. ſequitur Card. ibi, nu. 7. Imola, num. 11. & 13. Franc. c. ſtatutum, colu. 1. poſt glo. ibi, ver. 3. aduerte, & ver. quarto, aduerte, Gemin. numero 8. de reſcrip. in 6. Barbat. ad Bar. l. quod principi, ff. de leg. 2. Abb. c. quoniam, num. 10. Fel. num. 7. poſt Imo. ibi, col. 8. de offic. deleg. Pauin. de poteſt. cap. ſede vacan. par. 2. q. 10. num. 13. in fine.

Ampliatur idem in legato de latere, qui adhuc poteſt in cauſa pro-
2 cedere, etiam ſi deſinat eſſe legatus, quando tamen cauſa fuit ſibi commiſſa ſub nomine proprio, Franc. d. c. ſtatutum, col. 2. verſ. 3. aduerte, poſt Imo. d. ca. quoniam, col. 8. Specul. de legat. §. ſupereſt, verſ. ſed pone.

Declaratur, quando Vicarius cœ-
3 piſſet de cauſa cognoſcere, glo. dict. clem. 2. dicto verſ. principalis, quam ſequuntur ibi Doc. & declarat Fran. d. c. ſtatutum, dicta col. 2. verſ. tertiò aduerte, poſt Imo. d. c. quoniam.

Secundò declaratur, niſi Vicarius contraxiſſet inhabilitatem, per quã fieret incapax iuriſdictionis eccle-
4 ſiæ, Pauin. dicta q. 10. num. 3. plura ſcribit Archid. dicto c. ſtatutum, nu. 3. Gem. num. 8. Bal. l. generaliter, nu. 9. C. de epiſc. & cler.

SVM-

SVMMARIVM.

1 *Vicarius finito officio non poteſt procedere in cauſa ſibi commiſſa ratione officij.*
Ampliatur, nu. 2. & 3.
Declaratur, nu. 4.
Subdeclaratur, nu. 5. & 6.

QVAESTIO XLVII.

Sicut etiam non poterit Vicarius finito officio procedere in illa cauſa, quæ illi commiſſa fuerit non ſub nomine proprio, ſed ſub nomine
1 dignitatis, glo. clem. 2. verſ. principalis, vbi Card. num. 7. Imola, num. 11. & 13. de reſcrip. Abb. ca. quoniã, numero 10. cum ſeq. Fel. num. 7. poſt Imo. col. 8. de offi. deleg. Barbat. ad barto. l. quod principi, ff. de legat. 2. Fran. c. ſtatutum, col. 2. verſ. 4. aduerte, de reſcri. in 6. Rolan. conſ. 39. nu. 16. vol. 1.

2 Ampliatur idem in legato de latere, Gem. d. c. ſtatutum, nu. 8. Franc. col. 2. verſ. quartò aduerte, poſt Archid. col. 2. nu. 3.

Secundò ampliatur, etiam ſi Vica
3 rius cœpiſſet iam de cauſa cognoſcere, Franc. dicto verſ. quartò aduerte, per gl. in d. cle. 2.

Declaratur, vt non procedat in canonico eccleſiæ cathedralis, & alio
4 prælato, quia ſi deſinit eſſe canonicus, vel Prælatus, non deſinit eſſe iudex, Imola, dicta clem. 2. num. 11. latè Fran. d. c. ſtatutum, col. 2. in prin. poſt Bald. d. l. generaliter, nu. 9. C. de epiſc. & clem. Fel. dicto c. quoniam, nume. 5. Paul. de Caſtr. conſ. 288. ad primum reſpon. nu. 3. vol. 1.

Subdeclaratur, quando remotus
5 fuiſſet à Prælatura, vel canonicatu propter delictum, quia tunc deſinit eſſe iudex, non tamen ſi remotus, vel ſuſpenſus eſſet ab adminiſtratione, Fran. & Bal. in locis præcitatis.

Secundò ſubdeclaratur, vbi cœpiſſet canonicus de cauſa cognoſce-
6 re, ſecus ſi res eſſet integra, quia tũc deſineret eſſe iudex, Franc. d. loco.

SVMMARIVM.

1 *Regula Cancellariæ de triennali poſſeſſore non prodeſt Vicario epiſcopi deſtituto.*
Declaratur, nu. 3.
2 *Vicarius epiſcopi iudicatur, ſicut vicarius perpetuus.*
3 *Vicarius epiſcopi repræſentat epiſcopum, licèt confirmatus à Papa.*

QVAESTIO XLVIII.

Nec decretum de pacifico poſſeſſore editum in regula Cancellariæ. 33. & in regno Franciæ, vt latè ſcribit Rebuf. trac. de pacif. poſſeſſ. ne poſſit moleſtari tam in poſſeſſorio, quàm in petitorio, quicumque poſſederit beneficium eccleſiaſticũ triennio, poterit iuuare Vicarium epiſcopi deſtitutum, ſecundum eundem Rebuf. dicto tracta. num. 79. licèt enim habeat iſte vicarius dignitatem, & poſſit iudicari de eo, ſicut
2 de perpetuo, vt idẽ tradit, loco præcitato, poſt Fel. c. G. perpetuus, nu. 2. extra, de fide inſtru. Dec. cap. poſtulaſti, num. 1. ad fin. extra, de reſcri. & ſcripſi ſupra lib. 1. q. 4. tamen dignitas vicariatus manat potius ab epiſcopo, cuius vices gerit, vt deducit Rebuf. dicto tracta. nu. 79. & ſcripſi

ſupra, libro primo, quæſtio. quarta 1 quod tamen declarat, niſi Vicarius
3 eſſet à Papa confirmatus, nume. 80. quamuis impugnet poſtea declarationem ibidem, non enim minus repræſentat epiſcopum Vicarius confirmatus à Papa, Ruinus conſi. 148. num. 5. Picar. inter conſi. Menoc. 52. nume. 116. vol. 1. & dixi ſupra, lib. 2. quæſt. 57.

SVMMARIVM.

1 *Succeſſor in vicariatu ſuccedit in cognitione cauſæ delegatæ Vicario ſub nomine dignitatis.*
Contra, nu. 3.
Declaratur, nu. 9 cum ſeq.

2 *Legatum factum Vicario ſub nomine dignitatis tranſit in ſucceſſorem.*

4 *Dignitas Vicariatus Epiſcopalis Vicario non competit iure proprio.*

5 *Legatum factum Principi, tranſit in ſucceſſorem.*
Legatum factum Auguſtæ, non tranſit in ſuccedentem.

6 *Princeps habet dignitatem iure proprio.*

9 *Auguſta coruſcat radijs dignitatis Principis.*

8 *Dignitas nunquam moritur.*

QVAESTIO XLIX.

Sed an cauſæ delegatio facta Vicario epiſcopi ſub nomine dignitatis tranſeat in ſucceſſorem? Paul. aperiens os glo. in clem. 2. de reſcri. tenet, quòd ſucceſſor in Vicariatu ſuccedat in cognitione cauſæ dele-
1 gatæ præceſſori, & eundem ſequitur ibi Card. Ancar. colum. 1. ad finem, quamuis obſcurè. Prob. apoſt. ad Io. Monac. c. nemo, nume. 23. & ſeq. de elect. Abb. c. quoniam, num. 10. cum ſeq. Barbat. num. 45. & 46. latè Bero, differens articulum, nume. 100. cum ſeq. extra, de offi. delega. Paui. de poteſt. capit. ſede vac. 2. par. princi. q. 10. num. 13. dicens, communiter teneri gloſ. dictæ cle. 2. & illi ſtandum eſſe propter eius auctoritatem, Bertac. tract. de epiſ. lib. 4. par. 5. nume. 39. & par. 6. titu. de Vica. epiſ. nume. 14. vbi probat, quòd Vicarius epiſcopi ſuccedit in legato facto ſuo
2 præceſſori ſub nomine dignitatis, hanc eandem ſententiam obſeruari à communi practica in Vicario epiſcopi, quia eius tribunal eſt perpetuum, tradit Per. And. Gamb. de offi. & poteſt. leg. à lat. lib. 8. nu. 9. Cucc. Inſt. iur. cano. rub. de Vica. num. 12. & ſeq. lib. 2. referens ita fuiſſe in Romana curia iudicatum, teſte etiam Put. deciſ. 486. lib. 2. Capra, concl. 37. nu. 32. & latiſſimè omnium pro hac parte reſp. Hier. Gabr. poſt hæc ſcripta viſus, conſi. 32. num. 7. 8. cum ſeq. vſque ad finem, lib. 2. qui nu. 6. & 25. teſtatur hanc ſententiam eſſe veriorem, & æquiorem, cuius fundamenta nituntur ea ratione, quia præſupponitur, quòd Vicarius habeat iure proprio iuriſdictionem, & quòd commiſſio cauſæ cenſeatur facta intuitu tribunalis, non autem perſonæ, iuribus, de quibus per eum.

3 Sed quòd iſta delegatio non tranſeat in ſucceſſorem, tenent Barto. d. l. quod Principi, in fine, & in l. more, vbi Fulgoſ. num. 25. Iaſ. 65. Dec. 54. Caccialup. 35. Roma. 8. Curt. 102. ff. de iuriſd. om. iud. Franc. c. ſtatutum, col.

colu.2. ver.quintò aduerte,poſt Gemin.ibi,num.8.de reſcrip.lib.6.Imola,clem. 1. nume. 11. cum ſeq. de reſcrip. Card.ſibi contrarius, in d.ca. quoniam Abb.Imola, num.19. Dec. numero nono, & latiſſimè comprobat Bero. num. 100. referens, hanc eſſe communem opinionem Legiſtarum, & Canoniſtarum, firmat Lap. alleg.89. Sebaſt.Medic. tracta.mors omnia ſol. concluſ.31.nume.33.ver. delegatio, & concluſ.110. num.304. car.133. Crot. conſ.102. numer.14. vol.1. Guid. Pancir. qui de Vicario Prætoris loquitur,conſi 127.col.1.& 2. hanc etiam eſſe magis communē Legiſtarum,& Canoniſtarum,& fuiſſe Romæ ſeruatam, teſtatur Gigas, conſ.48.Caualca.deciſ. Fiuiz.40.numero 22. dicens,hanc eſſe receptiorem, & obſeruatam, & ſecundum eam Papiæ iudicatum, ita etiam fuiſſe reſolutū in Rota, teſtatur Achil.deciſ.331.& Caput.397.Mantica poſt hæc ſcripta viſus, de coniec. vlt.vol.lib.8.tit.17.num.3.Quæ quidem ſententia ea potiſſimum ratione probatur, quia talis dignitas Vicarij,ſub cuius nomine fuit ſibi cau-
4 ſa commiſſa, non competit eidem iure proprio,vt declarat Bar.dict. l. quod principi,in fi.& in d. l. more, nu.19.& dixi ſupra,q.præced.Quando autem dignitas non competit iure proprio;ſed alieno, tunc commiſſio non tranſit in ſucceſſorē, vt pro-
5 batur in legato facto Principi, quod tranſit in ſucceſſorem,ſecus in legato facto Auguſtæ,d.l.quod Principi.
6 & ratio eſt, quia Princeps habet dignitatem iure proprio, ſed Auguſta coruſcat radijs dignitatis Principis,
7 Abb. & alij,d.ca.quoniam, & magis in terminis,Bar.d.l.quod Principi.

Prout etiam quia, vt inquit Bero. d. ca.quoniam,num.100. cum ſeq. ſi dignitas vicariatus haberet ſucceſſorem,& vacaret per mortem, prout neceſſe eſt dicere, ſi tenere volumus,quòd delegatio tranſeat ad ſucceſſorem,& conſequenter morte nō extinguatur, ſed vacet, ſequeretur, quòd à voluntate, & nutu epiſcopi non penderet facere Vicarium.Quinimo illum facere, & creare teneretur,alioquin lapſo termino legitimo poteſtas deuolueretur ad Papā, iuxta tex. cap.1.& per totum,de ſuppl. negl. præla. Item ſequeretur, quòd Vicarius reuocari non poſſet ad libitum epiſcopi, quia ſolo nutu quis poteſt priuari dignitate, & officio ſuo,niſi per Papam,vt no. c. fin.9. q. 3. ſed ad ſolum nutum epiſcopi, & ad eius voluntatem ſpectat facere, & creare, vel non creare Vicarium, adeò quòd ſi ipſe nunquā vellet, poteſt hoc facere,c.1.& 2.de off.vicar. in 6. no.in c.perlectis,25.diſt. cle.2. de reſcrip. Ergo dignitas vicariatus non eſt perpetua, ſed dicitur de nouo aſſumi, & in ea non ſucceditur. Hæc tamen ratio ita ſubtilizata per Bero. videtur periculoſa; quia licet epiſcopus poſſit ad libitum reuocare vicarium, tenetur tamen, & cogi poteſt, illum ſibi de nouo conſtituere,vt ſcripſi ſupra, lib.1. q. 46. Nec dignitas vicariatus reputatur temporalis,ſed perpetua,vt dixi in quęſtione proxi. præcedenti, & in hac ſpecie comprobat Gabr. d.conſ.32. num. 19. & 21. cum ſeq. Et ideò inhærendum eſt rationi præcedenti,

cui

Digitized by Google

cui non aduerſatur reſponſio Card. d.c.quoniã, prout illum refert Abb. ibi, num. 11. Dicens,eſſe differentiã inter Auguſtam,& Vicarium epiſcopi. Nam Auguſta participat de dignitate mariti paſſiuè, quia ipſa nihil agit,ſed Vicarius participat de auctoritate epiſcopi actiuè, quoniã habet ordinariam iuriſdictionem,vt latè ſcripſi ſupra, lib. 2. q. 55. Quia replicatur pro communi ſententia, quòd ratio, quare commiſſio cauſæ
8 tranſit in ſucceſſorem, eſt, quia dignitas ipſa nunquam moritur, c. ſi gratioſè,de reſcrip. in 6. & alij, dicto cap.quoniam, ſed iſta ratio ceſſat in dignitate Vicarij,quæ expirat morte,& reuocatione, vt latè ſcripſi ſupra, hoc eodem libro, q.32. & 44. ergo ceſſare debet concluſio illa, quòd commiſſio cauſæ tranſit in ſucceſſorem.

Ad tex. verò in d.c.1.de offi.vica. in 6. reſpondeo tribus modis, vt per Bero. d.cap.quoniam, numero 101. quem videas.

Ego in hac perdifficili quæſtione crederem recurrendum eſſe ad coniecturas, quibus percipi poſſit, an
9 Papa delegando cauſam vicario epiſcopi,rationem habuerit tribunalis; tunc enim ſucceſſor in officio poterit cognoſcere, ſecus ſi rationem habuerit perſonæ,quia tunc cognoſcere non poterit, vt declarant; Butr.d.c. quoniam,nume.20.& 25.Abb. nu. 11. cum concordantibus adductis per Gabr. d.conſil.32. nume.1. & 2. Quibus ceſſantibus in conflictu tantorum patrum nunquam recederem in iudicando à ſupradicta magis cõmuni.

Quæ tamen declaratur, vbi Vicarius eſſet conſtitutus ab ipſo epiſco-
10 po: ſecus ſi à ſuperiore, vt poſt Legiſtas in d.l. & quia, & Canoniſt. in d.c.quoniam reſp. Rolan. conſil.39. num.17. vol.1.

SVMMARIVM.

1 *Legatum factum Vicario epiſcopi, an debeatur ſucceſſori.*

QVAESTIO L.

HInc etiã alia quæſtio venit decidenda, ex qua etiam plures ſimiles terminari poſſunt,quod ſi te-
1 ſtator aliquid leget Vicario epiſcopi, & is Vicarius decedat, viuo teſtatore,legatum propterea ſucceſſori non debebitur,ſecundum Barto. l. quod principi,in fine,ff.de leg.ſecundo,Mant.enchir.lib.12.cap.278.circa finem,Menoch.conſ.257. nu. 91. volum. 3.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus cognoſcere poteſt cauſam delegatam eius Vicario, finito officio Vicariatus. Contra. nu.2.*

QVAESTIO LI.

LIcèt autem ſucceſſor in Vicariatu nõ poſſit expedire cauſas delegatas præceſſori ſub nomine di-
1 gnitatis, non tamen prohibetur epiſcopus illas cognoſcere, ſecundum Gemin.c.ſtatutum,de reſcrip. lib.6. Inno.c.eam te,num.5.vbi Abb.num.

14.

14. de reſcr. Barbat. ad Bar. l.quod principi,ver. c. ff.de leg. 2. Bertach. tract.de epiſ. lib.4. par. 5. nu. 59.

2 Sed contrariam ſententiam tenet Pau.& Card. clem.2. q. 9. de reſcri. vbi Imo.num.14. in fine, poſt Fran. & alios, c.ſtatutum,de reſcrip.lib.6. Cum enim ſeparatum ſit auditoriũ delegati Papæ,& epiſcopi,non debet commiſſio cauſæ extendi ad alium, quàm ad ipſum delegatum,vt ſcripſi ſupra,lib.2.q.135. vbi vide.

SVMMARIVM.

1 *Sindicari debet Vicarius epiſcopi, ſicut alij officiales, finito officio.*

2 *Conſuetudo ſeruanda eſt in materia ſindicatus, contra Vicarium epiſcopi.*

Declaratur,nu.3.

QVAESTIO LII.

1 VLterius quæro,an vicarius epiſcopi finito officio debeat ſindicari, quemadmodum alij officiales, & iudices Ciuitatum. Et ſindicari debere, probat rubrica,vt omnes iud. tam ciuil. quàm crim. cum Nigro ibi,in ver. vicarius,ſcribit Paris de Put. tract. de ſindica. in prin. latè Carauit. ſuper ritu magnæ cur. 265. per totum. Quicunque enim ſuſcipit alienam adminiſtrationem, tenetur regulariter reddere rationẽ, iuxta illud euangelium: Redde rationem villicationis tuæ, c.qualiter, & quando,lo ſecundo, extra, de accuſa. Soc.conſ. 413. quod citat in propoſito Rolan. conſi.49. nume. 2. vol. 1. Et ſpecialiter, quòd vicarius iuriſdictionis Epiſcopalis teneatur reddere rationem officij, & iuriſdictionis,tradit Pauin. tract. de offi.& poteſt. cap. ſede vacan. 2. par. prin. q.8. Conci. Trid. c.16.ſeſſ.24.in decreto de reform. Sed quoniam quælibet prouincia,& ciuitas habet ſuas cõſuetudines in materia ſindicatus, propterea non eſſet ab illis recedendum,Clar.prac.crim. §.fi. q.35.ver. fuit aliquando, quod verum putarẽ, vbi ab epiſcopo, vel alio ſuperiore eccleſiaſtico eſſent confirmatæ, vt reſpondit Anca. conſ.18. num. 2. 3. cum ſeq.

SVMMARIVM.

1 *Cauſa committi non debet extra ciuitatem, vel diœceſim, quando reus, & actor ſunt eiuſdem diœceſis.*

2 *Vicarius epiſcopi vigore reſcripti Papalis,extra diœceſim conueniri poteſt.*

Contra,nu.3.

QVAESTIO LIII.

ET quoniam Bonifacius huius nominis octauus,inter cæteras conſtitutiones,quas edidit circa iudices ab Apoſtolica ſede deputandos,ſanciuit,quòd vbi actor, & reus fuerint eiuſdem ciuitatis,ſeu diœceſis,cauſa committi non debeat extra ipſam ciuitatem, vel diœceſim, niſi ab epiſcopo contra aliquẽ de ſua diœceſi, vel ab aliquo, contra eum, aut contra eius capitulum, ſit actio dirigenda, quo caſu poteſt etiam extra

tra ciuitatem, & diœceſim contra episcopum, aut contra capitulum committi, non tamen vltra vnam diętam à fine ſuæ diœceſis, vt legitur, c. ſtatutum, §. cum verò, vbi glo. Ioan. And. & alij, de reſcrip. in 6. qui qui alios etiam caſus referunt, in quibus licet committere cauſam extra diœceſim. Quæro nunc, an diſpoſitio dicti §. cum verò, extendatur ad vicarium epiſcopi. Pone enim, quòd aliquis de ipſo Vicario conqueritur, aſſerens ſe iniuſtè excommunicatum, vel Vicarium iniuſtè iudicaſſe, aut per ſordes, aut per gratiam, an poterit Vicarius trahi ad iudicium in loco vicino ſuæ diœ-
2 ceſis. Et poſſe ſentit Bertach. tract. de epiſ. par. 6. lib. 4. tit. de vic. epiſc. num. 18. dicens, quod Vicarius epiſcopi vigore reſcripti Papalis poteſt conueniri extra diœceſim in loco vicino, poſt Ioan. And. & alios, d. §. ſi verò.

Sed contrarium probant Doctores, d. §. cum verò, vbi latè Archid. col. 9. ver. ſed cum iſta litera, adducit tex. in d. §. cum verò, ibi, contra
3 prædictos, quaſi dicat non contra alios. Et ſic quòd non poteſt committi cauſa contra vicarium extra dięceſim, arguendo ab incluſione epiſcopi, & capituli, ad Vicarij excluſionem. Et quamuis idem conſiſtorium ſit epiſcopi, & Vicarij, c. 2. cum glo. & Doct. de conſuet. lib. 6. & dixi ſępius, & propterea ſicut contra epiſcopum cauſa committi debet extra dięceſim nõ vltra diętam eodem modo contra Vicarium, vbi tamen vicarius conueniretur ex delicto, vel epiſcopus, non videtur militare argumentum ab identitate conſiſtorij, vt declarat Archid. loco prælallegato, ea ratione, quia contra conuentum ex delictis dirigitur actio in perſonam, non autem in conſiſtorium. Et quia ſi Vicarius eſſet officio ob delictum ceſſaret etiam identitas conſiſtorij, & abſonum eſſet nimis trahere illum extra ſuã dięceſim contra formam dicti §. cũ verò, & cap. nonnulli, de reſcript. & c. olim, de excep. & vtrobiq; Doct. & c. neminem, 3. q. 6. c. fin. vbi Abb. & alij, de iud. prout ſic declarat Archid. d. §. cum verò.

SVMMARIVM.

1 *Prælati committentes vices ſuas ſub annuo cenſu, puniuntur.*

2 *Vicarius qui dedit pecuniã epiſcopo, vt illum faceret Vicarium, priuari debet officio vicariatus.*

Ampliatur, nu. 1.

3 *Vicarius recipere debet ſalarium de Camera epiſcopi, nec proprÿs ſtipendÿs militare.*

QVAESTIO LIV.

Placuit etiam Alexandro tertio, in concilio Lateranenſi, & in Turonenſi punire prælatos, vices ſuas
1 ſub annuo cenſu committentes, vt in cap. primo, & cap. 2. vbi Doct. extra ne prælati vic. ſuas, Lancellet. §. demum, Inſt. iur. cano. de ſimon. Quæro igitur in propoſito, qua pęna puniri debeat Vicarius, qui dedit pecuniam epiſcopo, vt illum faceret Vicarium. Reſpondeo, quòd priuari debet

2 debet officio Vicariatus, d. c. 1. & 2. vtrobique Abb. qui optimè factum dicit, ea ratione, quia Vicarius debet recipere ſalarium de Camera episcopi nec proprijs, ſtipendijs mi-
3 litare, glo. d. c. 1. ver. quantitatem, & cap. 3. ver. ſtatuantur, cap. ſi epiſcopus, cum glo. in ver. ipſe, & ibi Doct. de offic. ordin. in ſexto, ſcripſi etiam ſupra, libro primo, q. 55. Non autem epiſcopus à vicario, ne ex huiuſmodi labe ſimoniæ Vicarij, vt aliquid lucrentur præter ſortem inducantur per fas, & nefas ad extorquendum pœnas, in ære, vbi in corpore luendæ forent, & facere modicas culpas grauiores, in ſubuerſionem iudiciorum, & diſpendium ſubditorum, & grauamen.

Ampliatur, etiam ſi epiſcopo fue-
4 rit data pecunia, vt faceret Vicariũ in temporalibus, Abb. c. 2. num. 2. & in ca. conſulere, extra de ſimon. glo. d. §. demum, in ver. vices ſuas, Inſtit. Cancellor. de ſimon.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi differendo pœnam delinquentibus, per gratiam, vel diſſimulationem, punitur.*

QVAESTIO LV.

Qvid autem ſi Vicarius epiſcopi differat delinquentibus per gratiam, vel diſſimulationem pœnas legibus impoſitas, an puniatur. Et
1 puniri dicit Paui. de offic. & poteſta. cap. ſede vac. 2. par. prin. q. 10. num. 24. per tex. in l. 1. de deſer. lib. 12. & Bald. l. presbyteri, la 1. nume. 12. C. de epiſ. & cleri.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi pro debitis aliorum vicariorum non tenetur.*

QVAESTIO LVI.

Sed pro debitis aliorum Vicariorum nequaquam teneri Vicariũ
1 epiſcopi probat rub. cum nigro, C. vt nullus pro debito al. gra. & C. vt nul. Vica. pro aliorum vica. deb. ten. lib. 11. & in ſpecie noſtra, Pauin. de poteſt. capit. ſede vacan. 2. par. prin. q. 10. num. 24.

SVMMARIVM.

1 *Poteſtas punire poteſt ſuos officiales quos elegit, delinquentes in officio.*

2 *Epiſcopus punire poteſt Vicarium delinquentem.*

Contra, nu. 3.

Declaratur, nu. 7. cum ſeq.

3 *Vicarius epiſcopi peccans in ijs quæ ſunt iuriſdictionis, non punitur ab Archiepiſcopo.*

Contra, nu. 3.

Declaratur, nu. 10.

4 *Nec dicitur ſubditus epiſcopo quo ad iuriſdictionem.*

5 *Epiſcopus tenetur de delicto ſui Vicarij in officio.*

Declaratur, nu. 10.

6 *Et exhibere Vicarium delinquentem.*

7 *Baro non poteſt punire ſuos officiales.*

8 *Vi-*

8 *Vicarius epiſcopi male agens vt priuatus non dicitur gerere vices epiſcopi, ſed illi ſubditus eſt, & nu.9.*
11 *Epiſcopus non poteſt in propria cauſa iudicare.*
12 *Vicarius capituli ſede vacante punitur ab epiſcopo nouo.*
13 *Vicarius epiſcopi non poteſt conueniri durante officio.*
14 *Epiſcopus poteſt eſſe iudex ſubuicarij.*

QVAESTIO LVII.

SEd nunquid epiſcopus punire poſſit eius Vicarium delinquentem. Dubiũ faciebant dicta Bar. & Alex.
1 in apoſt. l. abſentem. §. ſi quos. ff. de pœn. Vbi Rector ſiue Poteſtas punire poteſt eius officiales delinquẽtes in officio, non ſi extra officium in alium delinquerent, Bal. l. 1. §. familię. ff. de publ. iud. Paris de Put. tract. de ſind. §. Poteſtas, lo 4. ver. iudici, folio 40. vbi declarat verũ in officialibus quos ſibi elegit. Afflict. ſuper cõſtitu. regni incipiente, iuſtitiarij per prouincias, no. 7. quos refert, & ſequitur Carauita ritu 49. nu. 10. Boer. q. 9. numero quarto cum ſequen. par. 1. hanc etiam partem probat Specula. de compet. iud. adit. §. ſequitur. num. 3. dicens quod de maleficio vel quaſi officialis epiſcopi commiſſo in offi-
2 cio, vt puta in ſententia vel proceſſu agendum eſt coram epiſcopo cuius eſt officialis, non autem coram Archiepiſcopo, niſi epiſcopus requiſitus nollet cauſam cognoſcere, ſequitur Bal. ibi, in addit. Paul. de offic. & poteſtat. cap. ſede vacan. 2. parte princip. q. 10. nu. 22. poſt Card. rub. q. 11. de reſcrip.

3 Sed verius eſt, quòd epiſcopus nõ poſſit eius Vicarium punire, & ratio eſt, quia vbi Vicarius peccat in ijs, quæ ſunt iuriſdictionis, vel circa officium, punitur ab Archiepiſcopo, ſecundum gloſ. cap. 1. in ver. rationabili, de offi. Vic. in ſexto, Innoc. &
4 Archid. cap. Romana, §. fin. de foro competen. lib. 6. & quo ad iuriſdictionem, & illa quæ ratione officij poteſt exercere, non dicitur ſubditus epiſcopo neque minor illo, Bero. conſilio 22. numero 13. volum. primo. Prout etiam, quia epiſcopus non poteſt eſſe iudex in cauſa ſui Vicarij, vt dixi ſupra, lib. 2. q. 137. ergo nec illum punire poteſt ex defectu iuriſdictionis, toto titulo, ſi à non comp. iud. ne alias dicatur iudicare in propria cauſa, vt dixi in dicta q. 137. ſicut etiam quia epiſcopus tenetur de delicto ſui Vicarij, vel officialis delinquentis in officio, Rota, deciſ. 6. alias 278. in no. de offi. Vic. & deciſ. ſexta, in antiqu. & in antiquioribus deciſ. 1. per Biſſig. & vtrobique Papaz. in apoſt. Archid. Ancar. & Gemin. c. ſi epiſcopus, de off. ord. in ſexto, Felin. c. Petrus, num. octauo, extra de homic. & c. cum ordinem, nu. 6. extra, de reſcr.

6 Nec non etiam, & quia epiſcopus tenetur exhibere vicarium, vel officialem delinquentem, Paul. de offi. & poteſt. capit. ſede vacan. 2. par. prin. quæſt. 10. nume. 23. Vnde cum non conueniat ſibi ipſi illos exhibere, ne ſit iudex & pars, meritò illum punire non poterit, & hac ratione, & alijs ſuperius deductis, Barones non poſ-
7

ſe punire ſuos officiales latè deſſerendo concludit Carauit. ritu 49. numero 21. cum ſeq. & num. 18. 19. cum ſeq. poſt Boer. dicta deciſ. 9. per totam, parte prima.

8 Declaratur, quando Vicarius delinqueret circa iuriſdictionem, ſecus ſi tanquam priuatus: tunc enim dicitur epiſcopo ſubditus ſicut alij, glo. cap. 1. ver. ex rationabili, de off. vica. in 6. & ibi Archid. & alij, iterum Archid. capit. Romana, §. nec etiam, & Innocen. ca. fin. de foro compet. lib. ſexto, facit quod ſcribit Dec. c. ſanè, colum. 2. extra, de offic. deleg. Vbi ſi Vicarius epiſcopi malè agit tan-
9 quam priuatus, non dicitur gerere vices epiſcopi, ſecus ſi tanquam iudex, ita declarando Caſtrenſ. conſil. 117. col. fin. Brun. conſi. 89. num. 14. & ideò ſicut epiſcopus poteſt ſubditos delinquentes punire, ita videtur poſſe punire Vicarium ſi delinquat tanquam priuatus.

Sed contra hanc declarationem
10 facit dictum Specula. de comp. iud. addit. §. ſequitur, num. 3. Vbi quod de maleficio, vel quaſi officialis epiſcopi commiſſo in officio, vt puta in ſententia, vel proceſſu, agendum eſt coram epo, cuius eſt officialis, non coram Archiepiſcopo, vel eius officiali, niſi epiſcopus requiſitus nolit cauſam cognoſcere, cuius dicta ſequitur Bal. & ibi, in addit. §. fin. verſ. officiales, Paui. d. q. 10. num. 22. in fine, poſt Card. rub. de reſcrip. q. 1. Feder. conſil. 110. & dixi ſupra, lib. 2. q. 59. Ego tamen crederem hanc ſententiam ſpeculatoris eſſe veram in illis caſibus, in quibus epiſcopus non eſſet in aliqua culpa, & in quibus non teneretur ex facto Vicarij, vt dixi, d. q. &
11 ſupra hoc eo. libro, q. 29. & 30. Alioquin ſi etiam epiſcopus in iſtis iudicaret fungeretur officio partis, & in propria cauſa iudicaret contra Bal. l. obſeruandum, §. proficiſci, num. 1. ff. de offi. proconſ. & contra ea, quæ ſuperius dicta ſunt.

Secundò declaratur, vt non habeat locum in Vicario capituli ſede va-
12 cante, qui ſi in officio delinquit, ab epiſcopo puniri poteſt promoto ad illum epiſcopatum, Concil. Trident. cap. 16. ſeſſ. 24. in decreto de reformat. Vbi ampliat, etiam ſi Vicarius abſolutionem à cap. impetraſſet.

Tertiò declaratur, vt non poſſit conueniri durante Vicariatu, ſed officio finito probatur l. nec Magiſtra-
13 tibus, ff. de iniur. per quem ſic dicit Paui. trac. de pot. c. ſede vacan. d. q. 10. num. 23.

Quartò declaratur, vt non procedat in ſubuicario, cuius Epiſcopus iudex eſt. Geml. capitulo primo, per illum tex. numero 2. de offic. Vicar. libro ſexto.

SVMMARIVM.

1 *Vicarius epiſcopi vſurpans ſibi iura epiſcopalia non debet amplius admitti ad officium Vicariatus.*

QVÆSTIO LVIII.

Illud etiam non omitto, quòd ſi vi-
1 carius vſurparet ſibi iura epiſcopalia contra formam vicariatus, exiſtimarem non debere amplius admitti ad executionem officij vicariatus ne dum in eodem epiſcopatu,

ſed

ſed nec etiam in alio, ex not. cap. illud, vbi glo. & Canoniſtæ, & in ſpecie Socin. numero ſecundo, extra, de exceſſ. prælat.

SVMMARIVM.

1 *Commiſſio impetrata contra canonicos, & capitulum, non comprehendit epiſcopum, neque Vicarium.*

2 *Epiſcopus, & Vicarius non ſunt canonici, neque capitulum.*

QVAESTIO LIX.

SI autem aliqua commiſſio fuerit impetrata contra canonicos, &
1 capitulum, in qua nulla mentio fiat de epiſcopo, nec de vicario, non cõprehendi epiſcopum, neque vicariũ, tanquam non ſint, neque canonici, neque capitulum, & minus pars ca-
2 pituli, ſcribunt Card. clem. vt hi, §. illi verò, de ætate, & qualit. ver. decimò quæro, in fi. & Caputaq. deciſ. 153. par. 1. num. 3.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcopus agere poteſt pro iniuria illata eius Vicario.*
Ampliatur, nu. 3.
Declaratur, nu. 8. cum ſeq.

2 *Eccleſia agere poteſt pro iniuria clerico illata.*

4 *Rebellio facta in perſonam Vicarij imperialis perinde eſt, ac ſi facta eſſet in perſonam Imperatoris.*

5 *Vicarium Cæſaris offendens incidit in crimen læſæ maieſtatis, ſicut Cæſarem offendens.*

6 *Iniuria facta Regio officiali ſpectat ad ipſum Regem.*

7 *Vicarium, vel nuncium epiſcopi offendens, offendit epiſcopum.*
Declaratur, nu. 8. & nu. 11.

9 *Conſiliarium principis occidens non in contemptum dignitatis, ſed ratione odij priuati non incidit in crimen læſæ maieſtatis.*
Contra, nu. 10.

12 *Iniuria, quando facta dicatur ratione officij, vel odij priuati.*

QVAESTIO LX.

SIcut autem epiſcopus poteſt vicarium delinquentem in alium, vel priuatum, punire ſi culpa careat ipſe epiſcopus, vt fuit ſuperius demonſtratum; ita etiam agere poteſt pro iniuria illata eidem vicario, vel ſubdito, Bar. l. fin. §. fin. vbi etiam apoſt. ff. de iniur. Bald. marg. in ver. clericus, Bertac. trac. de epiſ. lib. 4. par. 3. num. 15. & 18. poſt Innoc. & alios, c. dilectis, extra, de app. Io. And. c. ad Apoſtolicæ, de re iud. lib. 6. remiſſiuè, Paul. de poteſt. cap. ſede vacan. 2. par. princip. quæſt. 10. num. 24. poſt Card. clem. 1. de reliq. & vener. ſanct. Et aliàs eccleſiam agere poſſe pro
2 iniuria illata clerico, tradit Abb. ca. cum contingat, extra, de ſentent. excomm. Fol. prac. crim. cano. par. 2. titu. accuſ. porrect. numero 55. cum ſequen.
3 Ampliatur, vt conſpirantes clerici in Vicarium epiſcopi, vel illi contumelias inferentes teneantur eadẽ pœna qua conſpirantes in ipſum epiſcopum, ut probat Bar. extrauag.

con

contra rebell. in ver. rebellando, numero quarto, Franc. Marc. quæ-
4 ſtione Delphin. 618. in fine, parte ſecunda, vbi rebellio facta in perſonam Vicarij imperialis, perinde eſt, ac ſi eſſet facta in perſonam Imperatoris, & incurritur crimen
5 læſæ maieſtatis. Et ita incidere in pœnam læſæ maieſtatis, qui offendit Vicarium Cæſaris, ſicut ille, qui Cæſarem, reſpondit Menoc. conſilio nonageſimo nono, numero quadrageſimo nono, in primo, poſt Gig. de crimine læſæ maieſtatis, li-
6 bro primo, quæſtione 6. Et quod iniuria facta officiali Regio ſpectet ad ipſum Regem, ſcribit la è Afflict. ſuper conſtitut. regni, rubri. de iniur. perſo. cur. irrog. in conſtitut. incip. obſeruent, numero ſecundo. Et expreſsè, quod offendens Vicarium, vel Nuncium Epiſcopi, ipſum Epiſcopum offendere
7 videatur, dicit Bald. ſed ſi hac, §. ſemper, in fine, ff. de in ius voc. firmat Pauin. de poteſtate capituli ſede vacante, ſecunda parte princip. quæſtione decima, numero trigeſimo quarto, Mandoſ. comment. regul. Cancell. 24. de malè promotis, quæſt. 6. num. 4.

Declaratur hæc ampliatio, quan-
8 do conſpiraſſet quis in Vicarium Epiſcopi, vel illi feciſſet iniuriam ratione officij, non ſi propter factum ipſius Vicarij, vt quia illum malè tractauit, & ratione odij priuati, non autem in contumeliam, neque in contemptum dignitatis, ſed vt priuatum, Bart. l. prima, §. finali, ff. de iniur. & l. hoſtes, columna finali, ff. de captiuis, ſequitur Roland. conſilio quadrageſimo octauo, numero nono, in ſecundo, vbi etiam, numero decimo, refert ex Iſern. titul. quæ ſint regal. ver. committen. crimen, Carrer. practica crimina. §. homicidium, numero centeſimo nono, Gigas, dicto tractatu de crimine læſæ maieſtatis, quæſtione quarta, libro primo, ſubdens.

9 Quod occidens conſiliariũ Principis ratione odij priuati, & non in contemptum dignitatis, non incidit in crimen læſæ maieſtatis, & numero octauo, quod eſt differentia inter iniuriam illatam famulo, vel ciuitati in odium ipſius, ab illa, quæ fieret in contumeliam epiſcopi, Clar. §. læſæ maieſtatis, verſicu.
10 quæro etiam, licet ipſe ſolus indiſtinctè teneat, quod offendens conſiliarium Principis, Principem offendere dicatur, & ideo incidat in crimen læſæ maieſtatis. pulchrè Menoch. conſilio centeſimo ſeptimo, numero vigeſimo tertio, in ſecundo, & non aliter punitur offendens officialem ratione odij particularis, ſeu inimicitiæ, niſi pro iniuria illata priuatæ perſonæ, non autem de iniuria illata officiali. Afflict. in conſtitut. regni, libro tertio, rubr. 32. de iniur. curial. eos. numero 4.

11 Et magis in terminis, quod epiſcopus agere non poſſit pro iniuria illata Vicario, niſi fuerit facta in contumeliam ipſius epiſcopi, tradit Bertachin. dicto tractatu de epiſcop. libro quarto, parte tertia,

Aa titu.

titu. de poteſtat. & auctor. epiſco. in tempor. circa perſonas, numero decimo quinto, poſt Bart. dicta l. 1. §. fin. ff. de iniur.

12 Tunc autem facta videtur iniuria ratione officij, non autem ratione odij priuati, quando eſt in executione ipſius officij, Roland. alios referentes, dicto conſilio quadrageſimo octauo, numero duodecimo, latius, conſilio primo, numero trigeſimo ſecundo, in tertio, Menoch. dicto conſilio nonageſimo nono, num. 19. in primo.

Et hæc pro abſolutione operis ſatis eſſe putaui ad laudem Dei Optimi Max. & glorioſæ Diuæ Virginis Mariæ Genitricis.

FINIS.

Digitized by Google

ADDITIONES AB EODEM AVCTORE NVNC ROTAE SENENSIS AVDITORE RECOGNITAE ET ANTEA NVMQVAM IMPRESSAE.

AD LIBRVM PRIMVM.

QVAESTIO III.

1 POST num. 17. Et dici poſſunt etiam Vicarij epiſcoporum ipſo iure infra illos octo dies capitulo non eligente Vicarium ſede vacante iuxta formam concilij Trid. ſeſſ. 24. cap. 16.

QVAESTIO XVI.

Sub num. 2. poſt verbum cumulatos. Graff. deciſ. aur. par. 2. lib. 3. de viſitatoribus. cap. 28. num. 20.

Sub num. 6. poſt verb lib. 2. Graff. de cap. 28. nu. 20 vbi teſtatur de communi.

Sub num. 8. poſt verbum vacante. Si alias ad Capitulum hæc electio ſpectabat vt cenſuit Sacra congregatio ad Concil. Trid. ſeſſ. 23. de Reform. cap. 10. in pœnam quoque impoſitam. Et capitulo nõ eligente infra ſpatium octo dierum iuxta cap. 16. ſeſſ. 24. poteſtas eligendi deuoluitur ad Metropolitanum, ſi eccleſia eſt ſuffraganea, ſi vacat Metropolitana ad antiquiorem Epiſcopum, ſi exempta ad viciniorem epiſcopum.

In fine, Emolumenta autem iuriſdictionis epiſcopalis ſede vacante non deuoluere ad capitulum probat tex. in clem. ſtatutum, vbi Abb. num. 3. de Elect.

QVAESTIO XVII.

In fine, Adde quod Archidiaconus de iure antiquo communi habebat multas iuriſdictiones hodie ſublatas.

Ibidem, Ampliatur quod ſi ex conſtitutione Eccleſiæ Archidiaconus debet celebrare miſſam abſente Epiſcopo, non poterit celebrare Archipresbyter neque Vicarius Epiſcopi vt reſponderunt Dec. conſ. 664. Decian. reſp. 16. nu. 20. lib. 2. Ea ratione potiſſimum, quia iura Archidiaconi nõ poſſunt tolli per Epiſcopum, nec alterari, minuſque exerceri. Card. in cap. 1. extende off. archid. glo. in cap. ad hæc de off. Vic.

QVAESTIO XVIII.

In fine, Ampliatur infra quæſt. 16. num. 3. lib. 2.

QVAESTIO XX.

In fine, Et adde quod iſti Foranei Vicarij, vel Archipresbyteri poſſunt inhibere ſeu prohibere ex cauſa rationabili, ne aliquis Confeſſarius approbatus ab ordinario audiat confeſ-

ſiones etiã virtute Iubilei, vt quãdo eſſet ſcandaloſus, vel adeo ignorans, vel abſolueret indifferenter, & imprudenter omnes, laxis habenis. Nauar. conſ. 39. de ſent. excom.

QVAESTIO XXVII.

Sub nu. 6. poſt verb. q. 7. Idem etiam dicendũ eſſet, quando Generalis procurator ab Epiſcopo cum expreſſione facultatum quæ neceſſario dari ſolent nec procuratori conueniunt, quippe tunc etiam cenſetur Vicarius conſtitutus, vt tradit Chriſ. deciſ. 200.

QVAESTIO XXXI.

Sub num. 10. poſt verb. de iudi. Direct. Iud. Eccl cap. 11. nu. 1.

Sub nu. 11. poſt verb. confutatur. Ioan Segur. in direct. Iud. Eccl. cap. 11. nu. 1.

Sub nu. 12. poſt verb. nu. 49. Extende hanc ampliationem, vt ſi forte epiſcopus faceret Laicum vicarium ſuum in ſpiritualibus, verba debent impropriari, & exponi vicarium ſuum, ideſt Aſſeſſorem. Bald. in d. c. 2. nu. 10. extende Iud. Direct. Iud. Eccl. c. 11. nu. 2. & ſupra nu. 10.

QVAESTIO XXXII.

Sub num. 1. poſt verb. ſeq. Ioan. Segur in Direct. Iud. Eccleſiaſt. p. par. c. 13. nu. 6. Qui tamen conſilium dat epiſcopis, vt eligãt vicarios presbyteros, vel ſaltem in Sacris conſtitutos, & probat huiuſmodi conſilium exemplis.

QVAESTIO XXXIII.

In fine, Director. Iud Eccl. in principio primæ partis num. 4. cum ſeqq. & per totum, vbi recenſet omnes qualitates Iudicis Eccleſ. & c. 2. late differit an debeat eſſe nobilitate præditus, & qua nobilitate & cap. 5. late comprobat cauendum eſſe à Iudicibus eligendis, nimiam ingenij ſubtilitatem habentibus, qui tamen non ſunt timoratæ conſcientiæ & cap. 6 Vbi ſcribit de Iudicibus timoratæ cõſcientiæ ſeligendis.

QVAESTIO XXXIV.

In fine, ſed an exterus, vel originarius eligi debeat Iudex Eccleſiaſticus, ſcribit Ioan. Segura in direct. Iud. Eccl. c. 9. qui nu. 4. Sentit Ciuem vnius Ciuitatis, vel Prouinciæ non poſſe in eadem eſſe officialem, vel Aſſeſſorem eo nu. ſeq. probat non eſſe eligendum Iudicem Originarium. Niſi eſſet vir eminentiſſimæ ſcientiæ & experimenti quia tunc ab epiſcopo vicarius eligi poterit, vt in fine capituli declarat.

QVAESTIO XXXV.

Sub nu. 1. poſt verb. num 8. Et de ætate Iudicis Eccleſiaſtici late ſcribit Direct. Iud. Ecc. p. par. cap. 1. per totum, & nu. 3. cum ſeqq. Vbi ætatem viginti ſex annorum in electione Iudicis Eccleſiaſtici ſeruandam eſſe probat.

QVAESTIO XXXVI.

Sub num. 12. poſt verb. ciuili. Et ſacra Congregatio cenſuit ſuper d. cap. 16. ſeſſ. 24 in ver. ſaltem in iure Can. ſit Doctor, quod alias electio ſit nulla ſi vicarius electus non ſit Doctor. Et quod ſi epiſcopus demortuus reliquit vicarium, quem elegerat, cum non eſſet Doctor, capitulum non debet eum confirmare, ſed alium qui ſit Doctor eligere. Et ſi plures ad officium vicarij a capitulo annumerentur, in controuerſia debet remanere magis idoneus, & habens has qualitates Concilij Tridentini, ceteri autem remouendi ſunt, Quod tamen non extendi cenſuit ad vicarium prælati Eccleſiæ collegiatæ habentis iura epiſcopalia, quia ſi non eſt neceſſe, vt hic prælatus mortuus ſit Doctor, ergo nec etiam vicarius veruntamen quod epiſcopus poſſit tenere vicarium non Doctorem, probat Nauar. conſ. vnico de off. vicar. cum declaratione tamen, vbi commode vicarius Doctor teneri non poteſt. Sed quòd debeat eſſe Doctor in iure canonico, vel Licentiatus aut Magiſter in Theologia ſacra, ſiue etiam Licẽtiatus comprobat Direct. Iud. Eccl. c. 3. nu 4.

In fine, Direct. Inquiſ. p. par. c. 3. nu. 10. & c. 4. per totum late differit an litteratus ſine experimento in re iudiciaria, præferendus ſit experto ſine litteris.

QVAESTIO XXXVIII.

Sub nu. 4. poſt verb. lib. 2. Graff. 2. par. deciſ. lib. 3. c. 20. nu. 14.

Sub nu. 10. poſt verb. monachi. Graff. d. c. 20. nu. 14. Io. Segura in Dir. Iud. Eccl. p. par. c. 12. n. 2. cũ ſeq. Qui tamen licentiam Papæ requiri cõtendit ex ſententia ſpecul. de Iud. delega. §. ſupereſt videre verſu numquid. Niſi Monachus eſſet eminẽtiſſimæ ſciẽtiæ, & prudẽtiæ, qa tũc de licentia ſuperioris à clauſtro poſſet auocari,

vt

vt extra Iuriſdictionalia pro regimine rectaq; epiſcopatus gubernatione epiſcopo conſulat,& aſſiſtat,vt declarat Segura in direct. Iud. Eccl. d.c.12. nu.7. ita conciliando contrariam ſententiam.

QVAESTIO XL.

In fine, Graff.2.par.deciſ.lib.3.c.20.nu.14.

QVAESTIO XLI.

In fine,An autem vicarius epiſcopi Iudicem Maleficiorum diſpenſare poſſit ab huiuſmodi irregularitate, dicam infra lib.2.q.20.

QVAESTIO XLIII.

Sub nu.4 poſt verb.par.1 Nauar. conſ.15.de cler. non reſid.

In fine, Et quod Ordinarius non poſſit dare licentiam paroco, vt ſit vicarius epiſcopi, cenſuit. Nauar.d.conſ.15. dicens vidiſſe curatum petere licentiam à Papa.

QVAESTIO XLVII.

In fine, Caput aquenſ.deciſ.306.par.1.

QVAESTIO L.

In fine, Quarto ampliatur etſi vnus principaliter conſtituat in vno loco, & alter in alio loco, quia non attenditur generalitas loci, ſed commiſſionis cauſarum.

QVAESTIO LV.

Sub nu.6 poſt verb.debebatur.Firmat Carr. de loca.tit.de Sport.Iud.nu.84.

Sub nu.7.poſt verb nu.75. Nauar.conſ.vnico de offic.vic.

In fine, An autem vicarius epiſcopi poſſit accipere duos ducatos, vel aliquid pro ferenda ſententia: reſp.quod non.Afflic. in conſtit. Iudiciarijs not.3 nu.4.& de ſalario Iudici Eccleſiaſtico præſtando late differit Io. Segura in direct.Iud.Eccl.p.par.3.cap.14.per totum.

QVAESTIO LX.

Sub nu.2. poſt verb. lib.2. Et ſacra congregatio cenſuit quod ſede epiſcopali vacante vicarius debet eligi Doctor, alias electio eſt nulla,nec debet confirmari vicarius epiſcopi demortui, niſi eſſet doctor.

In fine, Declaratur quòd Negligente Capitulo conſtituere vicarium iuxta formam Concilij Tridentini d.ſeſſ.24.cap.16.Tunc deuoluitur ius deputandi vicarium ad Metropolitanū. Et ſi eccleſia Metropolita fuerit vacans, ad antiquiorem epiſcopum d.cap.16. & ibi ſacra cōgregatio in ver.ſeu vicarium infra octo dies. Non tamen debet Capitulum ſede vacante eligere vicarium cum pacto de participando emolumenta ſportularum,Propinarum, & Trigeſimarum, & ſimilium, quia eſſet ſimonia, vt reſpondit Nauar.conſ.2.ne prælati vices ſuas.

QVAESTIO LXI.

In fine,Nauar.c.22.nu.39.

QVAESTIO LXIV.

Sub nu.20.poſt verbum num.20.Maſcard.de prob.conc.945. nu 7. cum ſeq. & concl.1405. nu.4.cum ſeq.

Sub nu.27.poſt verb.vol.1.& concluſ.1405. nu.m13.

Sub nu.32.poſt verb.notoria. Idem Maſcar. de prob.conc.945 nu.16.& concl.1405.nu.18

In fine,& concluſ.945.nu 17.& conci.1405 num.18.

QVAESTIO LXX.

Sub nu.9 poſt verb.nu.45. Iudices etiam Eccleſiaſtici qualis eſt vicarius, non poſſunt intra corpus Eccleſiæ iudicium exercere, vt cenſuit ſacra Congregatio ad Concil.Trid. ſeſſ.22. de celebratione miſſarum in ver. De ambulationis ſtrepitu.

FINIS LIBRI PRIMI.

QVAESTIO V.

SVB num. 6. poſt verb. Innoc.ibi Ancar.in reg. ea quæ col 6. in 3.opp. de reg.iu.in 6.

In fine, Graff.2.par. deciſ.lib.3.cap.13.Tit. de Cleric. circa Ord. nu.1.

QVAESTIO VII.

Infine, Declaratur 20.vt vicarius generalis non poſſit concedere licentiam alteri epiſcopo exercens Pontificalia in ſua diœceſi, niſi habeat ſpeciale mandatum, vt cenſuit ſac.Cong. ad Concil. Trid.ſeſſ 6. de reform. c.5.per glo. in ver. non extendat. c. cum nullus de temp. ord. in 6.

QVAESTIO XII.

In fine. An autem vicarius fidem facere poſſit probabilem clerico, quòd aſſumpſerit clericale tonſuram, vide Rot.deciſ.103.nu.2.& 3. par.3.diuerſ.Vbi declarat non credi de ordine per alium collato.

QVAESTIO XIII.

In fine, Nauar. conſ.10.

QVAESTIO XVI.

Sub nu.3. poſt verb. Ciuitatenſis.Dec.conſ. 664.Decian.reſp.. 6.nu.20.lib.2.

QVAESTIO XIX.

In fine, Item limita ſede vacante epiſcopali, cuius Capituli vicarius abſoluere poteſt à caſibus epiſcopo reſeruatis,Graff.deciſ. aur.2 par. lib.3.Tit.de Viſitat.c 28.nu.21.

QVAESTIO XX.

In fine, Sed quod epiſcopus ſpecialiter committere poſſit vicario ſuo huiuſmodi abſolutionem, reſpondit Nauar. conſ.1. num. 88. de conſt.

An autem vicarius iſte diſpenſare poſſit ſuper irregularitate, non prouenıente ex delicto occulto, vt quando Iudex condemnat ad pœnam mortis ſiue mutilationis aut quando miles interficit in bello iuſto,reſpódeo,quod non, ſecundum Nauar.conſ.27.nu 134.in fine.

verumtamen occultum homicidam caſu interficientem poſſe ab epiſcopo, ſeu ab illius vicario generali diſpenſari,reſpondet Nauar.loco citato nu. 210. not. 3. in fine poſt Caiet.& alios.

Et etiam ordinatum ante ligitimam ætatem hoc ſcientē,exercentē ordinem,quo fit irregularis.

Etiam ſi diſpenſandus ſit alterius diœceſis.

QVAESTIO XXII.

Sub nu.16.poſt verb.nu.15.Et ideo vicarius impetrans beneficium,non tenetur facere mentionem vicario,quam eo tempore detinet. Beninca.ſ.de Paupert.q 72.ſpeciali,7.nu.11.

QVAESTIO XXV.

Sub nu.5.poſt verb.nu.3.Ant.Gabr.lib.5.de preſcr.conc.1.nu.37.

Sub nu.6.poſt verb.nu.29. Nauar.conſ 1.de maior.& obed.

Sub num.17. poſt verb.manuſc.278. Subdeclaratur niſi conſuetudo eſſet in contrarium. Nauar.conſ.2.de maior.& ob.

QVAESTIO XXX.

In fine, Cenſuit etiam ſacra Congregatio ad Concil.Trid.in c.6.ſeſſ 25 in ver.Nec ad id vicarius epiſcopi, De reformatione, quòd vicarius epiſcopi non admittatur ad Capitulum, & id eſſe intelligendum, ſi capitulum eſt exēptum,& ita obſeruatum in vicario Tarentin. Et ſuper ver. Nec non conſuetudinibus, cenſuit non obſtare, quominus vicarius Archiepiſcopi poſſit interuenire in Capitulo, & in eo præſidere,ſi talis facultas ei ante conciliū ex conſuetudine aut alio quocunque iure legitime competebat,iuxta decretum eiuſdem concilij in fine,præſertim ſi ipſum capitulum nullo exemptionis aut ſpeciali iure iuuetur aduerſus omnimodam ſubiectionem. In his tamen,in quibus agendum eſſet in capitulo de re ſpectante ad Archiepiſcopum ſeu ſuorum commodum, Congregatio æquum cenſuit, vt nec eius vicarius

ripſ interſit.

QVAESTIO XXXIV.

In fine, Et adde quòd vbi ſummus Pontifex mandat vicario generali in partibus diſpenſationes ad contrahendam matrimonia, vicarius non diſpenſat, ſed exequitur, & dicitur potius executor quam diſpenſator, & ſi ante informationem captam, & latum decretum per eundē vicarium, ſit conſumatum matrimonium, & ſint procreati filij, iſti nō ſunt legitimi. Nauar. conſ. 3. qui filij ſint legitimi.

QVAESTIO XXXVI.

In fine, Nec aliquid accipere licet epiſcopo, vel vicario pro diſpenſatione, vt cenſuit ſacra congregatio ad Concil. Trid. ſeſſ 22. de Reformat c. 5. Et voluit ibi, vt cognoſcatur, quòd decretum quod ſolet poni in litteris diſpenſationum matrimonialium, vt nihil muneris, & præmij ſponte oblati accipi poſsit pro illarum executione ita intelligentur ſit, vt neq ordinarius ipſe neq. vicarius eius quidquam prorſus capere poſsint pro mercede laboris ſuſcepti, vt nec etiam aliquid accipere poteſt pro laboribus in ſtudendo proceſſui ſiue pro decreto ſuper diſpenſationibus matrimonialibus habitis à Sancta Sede Apoſtolica, vt cenſuit eadem ſacra congregatio in decreto Concil. Trid. ſeſſ. 24 de reformatione Matrimonij c. 5. in ver. gratis concedatur.

QVAESTIO XLI.

Sub nu. 1 poſt verb. reformatione. Et taliter ſine comendatitijs promoti etiam prætextu familiaritatis continuæ commenſalitatis epiſcopi Titularis, ab executione ordinum ſic ſuſceptorū, donec ſuo Prelato viſum fuerit, ſunt ipſo iure ſuſpenſi ex Concil. Trid. ſeſſ. 14 c. 2. in ſi. de Reform. vbi ſacra cōgregatio facultatem prædictam Prelat. conceſſam, vic. eius aut officiali etiam concedit.

Sub nu. 2. poſt verb. Graff. 2. par. deciſ. lib. 3. cap. 13. de Ord. nu. 1.

Sub n. 6. poſt verb. n. 40. 36. De quo videmus Graff. 2. par. deciſ. lib. 3. c. 13. Tit. de cler. circa ord. nu. 1. & idem reſoluit de vicarijs deputatis ob epiſcoporum inhabilitatem.

Sub nu. 8. poſt verb. num. 10. Et idem cenſuit ſacra congregatio ad Concil. Triden. ſeſſ. 24. de Reformat. c. 8. in ver. Teſtimonio cōmendetur.

Sub num. 14. poſt verb. Archid. Graff. deciſ. aur. par. 2. lib. 3. cap. 13. Tit. de cler. circa ord. num 1.

In fine, Graff. d. par. 2. d. cap. 13, numero eodem.

Ibidem. Poſtremo Declaratur niſi epiſcopus aut vicarius eſſent irretiti aliqua cenſura publica. Rebuſ. in prac. de form. Liter. dimiſſor. num 19.

Ibidem, An autem Vicarius epiſcopi abſq; ſpeciali mandato poſſit ratificare ordinationem ab alio factam Clerico ſibi ſubiecto abſq; eius dimiſſorijs, & quando ſcribit Franc. in d. c. cum nullus in 4. not de temp. ord lib. 6. Capucaque. deciſ. 126. nu. 41. in p. par. & ibi etiam an fieri poſſet in præiudicium tertij.

QVAESTIO XLIII.

Sub nu. 29. poſt verb. fuit. Et hanc ſententiam late comprobat eiſdem, & alijs argumentis Ioan. Segura in direct. Iud. Eccl par. 2. c. 16. nu. 2. cum ſeq.

QVAESTIO LIII.

In fine, Non tamen emere poteſt res ſubhaſtatas auctoritate. Exactoris collectarum Clero, pro Sanctiſſimo Domino Papa impoſitarum ſecundum Salic. in l. ſi. nu. 1. in ſi. C. de reſcind. vend.

QVAESTIO LV.

Sub nu 9 poſt verb. veriſſimam. Hanc etiam eſſe communem teſtatur Graff. deciſ. aur. par. 1. lib 4. Tit. quis exc poſſit.

Sub nu 35. poſt verb. Ancha nu. 2. Graff. deciſ. aur. par. 1. lib. 4. Tit. quis exc. poſ. c. 4. nu. 34.

QVAESTIO LXVI.

Sub nu. 17. poſt verb. cum ſeq. Put. deciſ. 170. lib. 1.

Sub num. 18. poſt verb. deleg. Veruntamen quòd vicarius deponens de Exercitio Iuriſdictionis Teſtis ſit ſuſpectus, ſentit Rota in deciſ. diuerſ. 7.

Sub num. 22 poſt verb. deleg. Thom. Triniſ. deciſ. 19. nu. 3. lib. 1.

QVAESTIO LXXI.

Sub nu 14. poſt verb. Rot. Rota deciſ. 986. 3. par. diuerſ.

Sub num. 16. poſt verb. Martij 1545 Præuia

tamen

tamen examine ordinarij, vel eius vicarij, & approbatione, vt cenſuit ſacra congregatio ad Concil. Trid. ſeſſ. 7. de reform. cap 7. ex Bulla Pij Quinti, & ſeſſ. 24. de Reform. c. 16.

In fine, 3. Declaratur, vt non ſolum vicarius epiſcopi debeat habere ſpeciale mandatum conferendi beneficia, ſed etiam eſſe vicarius generalis in temporalibus & ſpiritualibus, vt multis probat Soc. conſ. 260. num. 17. cum ſeq. lib 2.

QVAESTIO LXXX.

In fine, Et quando collatio Beneficij facta per vicarium det titulum coloratum, ſcribit Caputaq. deciſ. 176. par. 1.

QVAESTIO XCIII.

Sub nu. 2. poſt verb. vol. 1. Ceph. conſ. 539. vol. 4.

QVAESTIO CXI.

Sub num. 22. poſt verb. inſtituere. Poteſt tamen vicarius epiſcopi conſtituere conſanguineum, & etiam gratificari quando variant Patroni, & ſunt in pari numero, vt quia vnus præſentat vnum, & alter alium. Dec. conſ. 129. nu. 1.

Ibidem, Declaratur 2. vt mortuo epiſcopo ſede vacante vicarius generalis ſine ſpeciali mandato non poſſit inſtituere, vt cenſuit ſacra congregatio ad Decretum Concilij ſeſſ. 24. de reformat. cap. 13. contra Pauinum in ſuo Tractatu.

QVAESTIO CXVI.

In fine, Sicut nec etiam deputare poteſt vicarium perpetuum. Rota deciſ. 937. 3. par. Diuerſ.

QVAESTIO CXVII.

In fine, Et quòd facultas transferendi eccleſias collapſas nimia egeſtate laborantes; competens epiſcopo vigore ſupradicti c. 7. ſeſſ. 21. in verſ. Quod ſi, non competat eius vicario generali, niſi habuerit ex mãdato ſpeciali, cenſuit ſacra congregatio ibi. in ver. Quòd ſi nimia egeſtate.

QVAESTIO CXX.

Sub nu 2. poſt verb. totum. Late Graff. 2. par deciſ. lib. 3. De Viſitatoribus c. 28. per totum.

Sub nu. 4. poſt verb. ſexto. Graff. 2. par. deciſ. lib. 3. c. 28. de Viſitat. nu. 9.

Sub nu. 7. poſt verb. nu. 106. Nec poteſt Capitulum eligere Viſitatorem ad viſitandum Diœceſim abſque vicario, vt cenſuit congregatio ad Concil. ſeſſ. 24. de Reform c. 16.

Sub nu. 8. poſt verb. nume. 2. Extenditur hæc Declaratio, vt epiſcopis impeditis poſſint viſitari a vicarijs etiam exempti qui ab ipſis epiſcopis viſitandi eſſent, vt cenſuit ſac. congregatio ad dictum c. 3. d. ſeſſ. 24. Niſi epiſcopi vellent viſitare ex c. 4. ſeſſ. 6. Tunc enim non poſſunt niſi perſonaliter id agere, ex declaratione dictæ ſacræ congregationis.

Sub num. 11. poſt verb. accedat. Graff. dec. ſit de Viſitator. nu. 9.

In fine, Vltimo ſubdeclaratur, vt vicarius generalis non poſſit viſitare cappellas cathedralium ex Decreto Concil. Trid. ſeſſ. 6. de reform. cap. 4 ab epiſcopis viſitandas ſed alias viſitationes facere ex Decretis Concilij. epiſc. legitime impedito, vt cenſet ſac. Congregatio d. ſeſſ. 6. c. 4. & d. c. 3. ſeſſ 24.

QVAESTIO CXXI.

In fine, Graff. 2. par. deciſ. lib. 3. cap. 28. de Viſitat. nu. 11.

QVAESTIO CXXII.

In fine, Vinc de Franc. deciſ. 332. nu. 6. cum ſeq. lib. 2.

QVAESTIO CXXIV.

In fine, Graff lib. 3. deciſ. cap. 28. de Viſitat. nu. 84.

QVAESTIO CXXV.

In fine, Beneficium autem c. Odoardus etiã de ſolut. clericis pauperibus concedi poteſt per vicarium epiſcopi, vt reſpondit Ferret. conſ. 316. in fi. lib. 2.

QVAESTIO CXXX.

Sub nu. 4. poſt verb. q. 125. Ergo non poteſt recipere reſignationes ſine mandato ſpeciali.

QVAESTIO CXXXV.

Sub nu. 3. poſt verb. numero 116. Et ideo ſtilo ſignaturæ ſolet committi epiſcopo, & Vicario generali in hæc verba, Venerabili Fratri epiſcopo. N. & dilecto filio vic. eius generali

Sub

Sub num. 5. poſt verb. reſcrip. Declaratur, vt procedat quando epiſcopus eſſet præſens, ſecus ſi abſens, vt reſpondit Ferret. conſ. 316. per totum lib. 2. Qui de Vicario Patriarchæ loquitur exequente reſcriptum Papæ Pauli Tertij directum Reueren. Domino Patriarchæ Venetiarum abſenti.

In fine, Declaratur, quando epiſcopo committitur nudum miniſterium, vel aliqua cauſa ſpecialis, vbi eligeretur induſtria perſone ſecus vero quando committeretur cauſa generaliter.

QVAESTIO CXXXVI.

In fine, Tertio Declaratur, niſi vicarius dictam cauſam epiſcopo ſubdelegaſſet. Rebuf. in prac. benef. in forma vic. nu. 159. Nauar. conſ. 5. de off. deleg.

QVAESTIO CXXXVII.

Sub nu. 1. poſt verb. iudi. Rim. conſ 539. nu. 4 Vbi infert, quod etiam ſi epiſcopus non poſſit iudicare vbi agitur de intereſſe ſue Menſæ, tamen vicarius poterit cauſam cognoſcere, quia nihil ad eum de bonis epiſcopi, & comprobat per totum conſ. vol. 1.

Sub nu 2. poſt verb. nume. 10. Latiſſime Surdus conſ. 50. nume. 9. cum ſeqq. & per totum vol. 1.

Sub nu. 3. poſt verb. incompetentia. Surd. d. conſ 50. nu. 16.

Sub nu. 4. poſt verbum contrarium. Surd. d. conſ. 16.

Sub. nu. 5 poſt verb. recuſari. Surd. d. conſ. 50. per totum.

QVAESTIO CXXXVIII.

Sub. nu. 1. poſt verb. iudi. Surd. conſ. 50. nu 9. cum ſeqq. vol. 1.

QVAESTIO CXLIII.

Sub num. 7. poſt verb. relinquat. Graff. 2. par. deciſ. aur. lib. 3 Tit. de Viſit. c. 28. nu. 25.

Sub nu. 13. poſt verb. licet. Graff. deciſ. aur. lib. 3. c. 28 de viſitator. nu. 25. Sed contrarium tenet Gundiſſal. de Hæret. q. 7. nu. 14. poſt Lap. & Io. de Imol. in cle. 1. de Hæret.

In fine, Pœnas autem fori eccleſiaſtici locis pijs aplicari, non autem vicario & minus cameræ epiſcopali, non obſtante contraria conſuetudine cenſuit Sa. Congregatio in c. 8. ſeſſ. 25. in ver. Quæ locis pijs in Decreto de Reform. apud Concil. Tridentinum, etiam in minima parte.

QVAESTIO CXLV.

In fine, Congregatio autem cenſuit ſuper c. 16. ſeſſ. 24 Concil. Trident. quod ſi epiſcopus dum viuebat, habebat authoritatem procedendi ſine adiūctis, quòd ita poterat vicarius, ſin minus poterat procedere epiſcopus ſine adiūctis, ita nec etiam vicarius & ſuper d. cap. 6. ſeſſ. 25. in ver. vel eius Vicarius cenſuit idem, quamuis capitulum non eſſet exemptum nec alio modo ſe tueretur aduerſus Iuriſdictionem epiſcopi, & dum in d. c. 6. in ver. coram Notario tamen ipſius epiſcopi fit mentio de proceſſu formando, congregatio idem cenſuit etiam in viſitatione quando eſſet adhibendus Notarius nec ad electionem vicarij cum Adiunctis, & id ſeruandum tam in Iudicialibus quam extraiudicialibus correctionibus. Data optione epiſcopo vel vicario quo magis in locovelint procedere, dummodo non in Eccleſia.

QVAESTIO CXLVI.

Sub nu. 4. poſt verb. citatis. Et Farinat. de Inquiſ q. 8. nu 46.

In fine, Et Carroc. Trac. Ioca. Tit. de Collec. nu. 62.

QVAESTIO CXLVII.

In fine. Et etiam quia vicarij epiſcoporum veniunt appellatione famulorum ſeu familiarium, vt ſcribit Io. Segura in Direct. Iud. Eccl. p par. cap. 14. nu. 34.

QVAESTIO CXLVIII.

Sub num. 1. poſt verb. ſubtile. Vt latiſſime omnium ſcribit farin. de Inquiſ. q. 8. nu. 134. cum ſeqq. poſt hæc ſcrip. viſus.

Sub nu. 8. poſt verb. ſecus. Verumtamen Iudicem Eccleſiarum non poſſe inhibere ſeculari in delictis communibus ſcribit Mandoſ. de inhibit. c. 10. nu. 2. Surd. conſ. 424. nu. 39. lib. 3. qui de vicario epiſcopi loquitur inhibente Auditores Rotæ in crimine periurij.

In fine. Quibus tamen addo Farin de Inq. q. 8. num 134 cum ſeqq. vſq. ad 141. vbi late diſſerendo quatuor firmat in hoc articulo concluſiones diſtinctas & optimis rationibus, &

Bb auctori-

auctoritatibus comprobatas poſt hæc ſcripta viſas,& pro ampliatione Corn.conſ.19.per totum vol.3. vbi late comprobat vicarium epiſcopi Cornetani poſſe punire Iudæos fœnerales.

QVAESTIO CLI.

In fine, Late Farin. de Inquiſ. q.8. nu.20. vbi cauſas ſpirituales recenſet, & nu.126.cum pluribus ſeqq. & per totam q.refert caſus,quibus laicus poteſt cōueniri coram Iudice eccleſiaſtico, & caſus 149. in quibus Iudex eccleſiaſticus poteſt cognoſcere de laicorum perſonis. late ponit Aufier de pot.ſecul.ſuper Eccl. perſon. reg.2. in vltima parte ad quem lectorem remitto, & ad Villagut. in pract. crim. cano.lib.3. de Iuquiſ. cap. 5. fere per totum. Decian.in Tract. crim. Tomo 1.cap. 10. Vbi ponit ſexaginta ſex limitationes ad regulam quòd Iudex eccleſ. non poſſit cognoſcere de delictis contra laicos.

QVAESTIO CLVII.

Sub nu.5. poſt verb.totum. Farin.de Delic. q.19.nu.49.& de inquiſ.q.8.nu.72.cum ſeq.

Sub nu.13.poſt verb.debet. Cartar.de exec. ſent.cap.ba. c.ſi nu.5.cum ſeq.Farin.de Inquiſ. q.7.nu.43.poſt hoc ſcripta niti.

QVAESTIO CLIX.

Sub nu.1.poſt verb.ſequen.Farinat.de delic. q.19.nu.38.

QVAESTIO CLXI.

Sub num.3. poſt verb.eſſe. Direct. Inquiſit. par.3.q 80.

In fine,3.Subdeclaratur, vt procedat quādo vicarius Epiſcopi non eſſet ſuſpectus,nec ex genere Iudæorum, quia tunc eſſet repellendus. Simmac. de Cathol.inſt.Tit.de epiſ.25.nu.6.

QVAESTIO CLXVIII.

Sub num.3.poſt verb delega.Graff.deciſ.aur. par.1.lib.4.Tit.quis exe,poſ.c.4.nu.14.

In fine, Declaratur,vt excommunicare poſſit abſente epiſcopo. Graff.d. deciſ. aur.d.c.4. nu.14. Sed ego contrarium,quòd etiā preſente epiſcopo vicarius excommunicare poſſit puto verius ex allegatis ſupra in principio & q. 64. per totam,vbi vide.

QVAESTIO CLXXI.

Super nu.1.poſt verb.conſtitutum.in Decreto de Reformatione.

In fine, Et expreſſim quod vicarius generalis,& habens ad id facultatem ab epiſcopo poſſit ſine præuia cognitione facta ab ipſo met epiſcopo excommunicationes ad finem reuelationis pro rebus deperditis decernere,dum tamen ipſe vicarius cauſe cognitionem adhibeat, fuit reſolutum per Illuſtriſſ. D.D. Sacre congregationis die xxv. Februarij 1583. non obſtante illa dictione taxatiua, à nemine prorſus præterquam ab epiſcopo, & quòd eadem poteſtas competat vicario capituli ſede vacante, & ſuper ver. præterquam ab epiſcopo in d. cap.3 ſeſſ.25.in Decreto de reformatione cenſuit non alias à vicario decerni monitoria niſi ex ſpeciali mandato epiſcopi.

QVAESTIO CLXXII.

In fine, Aduertat autem vicarius ne ſubditum ſibi excommunicet ſine vlla monitione præmiſſa,quòd qualiter procedat,declarat Nauar.conſ.4.per totum lib.5.

QVAESTIO CLXXXVII.

Sub num.1. poſt verb.& 35. Raudiſ.reſp.9. nu.128. cum ſeqq. vol.1.& fere per totum qui facit 18.caſus,& reſp.53.nu.91.

Sub nu.6.poſt verb.nu.53.Poſt Bal.in d.c.1. in princ.de iure iuran.

Sub num.7. poſt verb.primo. Raudenſ.reſp. 9.nu 30.cum ſeqq.vol.1.& reſp.53. nu.47.eo. vol Tho.Triuiſ.deciſ.64.lib.1.

Sub num.11 poſt verb. in fine. Alex Raud. conſ.9.nu.125.cum ſeqq.vol.1.& nu.52.reſp. 53.vel.eo.

QVAESTIO CLXXXVIII.

In fine, Et poſſe vicarium epiſcopi proponere edicta ad concurſum vacante Parochiali dicam infra.q 211. & confirmauit ſacra congregatio ad Conc. Trid.c.18. ſeſſ.24 etiam ſi epiſcopus velit eam vicario conferre ibi in Idoneum in ea vicarium.

QVAESTIO CXCIV.

Sub num.2.poſt verb.epiſcoporum. Et quòd vicarius epiſcopi generalis non poſſit auctorare exemplationem inſtrumenti reſpondit Decian.

Digitized by Google

Declan. conſ.24. nu.44. lib.1. poſt Io.andr.& Hoſt.in c.fi.executionem de fide inſtr. Quamuis ſub dubio relinquat.

Sub num.6.poſt verb.Caſtriniani.Randenſ. reſp.17 nu.38.par.6.vol.1.

QVAESTIO CXCVIII.

In fine, In electione autem Abbatiſſæ epiſcopus poteſt vnà cum vicario ſuo vel ſecretario, vel alio ab ipſo aſſumpto, vota ſingularium monialium oretenus expreſſa audire, vt cenſuit ſacra congregatio.

QVAESTIO CXCIX.

In fine. Eſt enim epiſcopus & etiam vicarius generalis pars capituli in fauorabilibus ſecus autem in odioſis, in quibus ſunt diuerſi Rot. deciſ.380. in antiquis, Caputaquen. deciſ. 183. par.1.

QVAESTIO CCI.

In fine, Et hanc ſententiam comprobat eiſdem argumentis Io. Segura in direct. Iudic. eccleſ.2. p.c.16. nu.2.& ſeq. Verumtamen ſacra Congregatio in d. c.1. ſeſſ.24. in ver. Niſi ordinarius ipſe cenſuit, quòd ordinarius non intelligatur niſi epiſcopus. Tamen Illuſtriſſ. Cardinali Farneſio Commendatario Farfenſis Monaſterij fuiſſe permiſſum, non autem eius vicario. Et quæ ſint cauſæ emittendi denunciationes recenſet Ioan. Segu. in Direct. Iud. Ecc.par.2.c.16. nu.4.5.cum ſeq.

QVAESTIO CCIII.

In fine, At regulam vnam quòd Clerici non poſſint conueniri de crimine coram ſeculare cum xxi. fallacijs, & aliam regulam quòd nec etiam in ciuili cum xxxij fallentijs, ponit gradatim. Cauens ſuper Ritum 235. à nu.14 cum ſeqq.vſq. ad fi.& late Farinac. de Inquiſit.q.8. à nu.1.vſque ad 24. & 22. caſus ponit Aufrer. Tract.de poteſt.ſec.reg.1.vbi latiſſime & idem in reg.2. in vltima parte. vbi ponit caſus 149. In quibus Iudex eccleſiaſticus poteſt cognoſcere de laicorum perſonis, & ad terminos huius quæſtionis Tho. Triuiſ. deciſ 8. lib.2. vbi differendo articulum, tandem reſoluit contra clericum, quod poſſit à Iudice ſeculari puniri de falſitate coram eo depoſita.

QVAESTIO CCVII.

In fine, In electione autem Abbatiſſæ an vicarius poſſit interuenire, vide ſupra. quæſt. 198.

QVAESTIO CCXI.

Sub nu.5. poſt verbum cap.18. Et ibi etiam ſacra congregatio in ver. Idoneum in Decreto de Reformatione, & in ver. ab eius vicario generali cenſuit vicarium ſede epiſcopali vacante in locum examinatorum abſentium, vel defunctorum alios auctoritate propria ſufficere non poſſe, ſed curare debere, vt elapſo anno alij in locum demortuorum ſufficiantur, ſeu eligantur in ſynodo, alioquin pro legitimis non haberi qui ſupererunt.

Sub num.8. poſt verbum cap.18. Et ibi in ver.accedere poſſit epiſcopus, cenſuit congregatio in hoc caſu epiſcopum, vel eius vicarium habere votum deciſiuum.

FINIS LIBRI SECVNDI.

AD LIBRVM TERTIVM.

QVAESTIO II.

SVB num. 7. poſt verb. ſin Eugen. conſ.30.qui de Tribunali epiſcopi. Nouarienſis loquitur num 39 cum ſeqq.

Sub nu.15.poſt verbum epiſcopum. Rota deciſ. 7. de off. vic. in nouiſ.

Ibid.poſt verb manuſcriptis. Subdeclaratur, vt non procedat in cauſis Iuriſdictionis temporalis epiſcopi obtentæ a Principe Seculari. Nam à ſententia vicarij epiſcopi in huiuſmodi cauſis non appellatur ad epiſcopum, neq. ad Papam,ſed ad ipſum Principem temporalem, vt late reſpondit Surd. conſ. 275. per totum lib 2.

Sub num 19.poſt verb. reformat. Et Metropolitanus etiam citra præiudicium curſus cauſæ coram epiſcopo non poteſt cognoſcere de grauamine ante difinitiuam. Nec poteſt ad effectum prædictum abſq. vlla inhibitione mandare ſimpliciter, vt ſibi tranſmittatur copia proceſſus expenſis appellantis, vt cenſuit ſacra congregatio ad dictam ſeſſ. xiij. de Reformat. c.1.ſuper ver. Nec epiſcopus ſeu eius vicarius.

Sub nu. 22. poſt verb. nu.126. Eugen.conſ. 30.nu. 35.cum ſeqq.

In fine, Quarto declaratur,quod licet a diffinitiua vicarij generalis non poſſet ad epiſcopum appellari, tamen poteſt ab interlocutoria, vt dixi ſuper nu. 17.

QVAESTIO III.

In fine, Et ſacra congregatio cenſuit ibi in ver. Non autem inferioribus Iudicibus committatur, quod Nuntij Apoſtolici non poſſunt Auditoribus ſuis committere cauſas appellationum a ſententijs in criminalibus latis per Epiſcopos ſeu eorum Generales vicarios. Rurſus ab epiſcopo, vel eius vicario generali non appellatur ad Metropolitanum in cauſa religionis ſeu hereſeos, ſed ad Papam, vel ad ſupremum Inquiſitionis Senatum. Peng. com. 31. in 3. p. Eymeriticanus de locis Theolog. lib.6.c.4.

QVAESTIO XII.

Sub nu.1. poſt verb. reſcrip. Vbi Capra nu. 30.Tomo 6.rep.can.

Sub num.3.poſt verb.lib.6. Capra in d.reſp. cler. 2. nu.30.

Sub nu.11. poſt verb.nu.8. Capra nu.30.

QVAESTIO XIV.

Sub nu.5.poſt verb.nu.38.Surd.conſ.50.nu. 18.vol.1.

Sub num. 9. poſt verb. epiſcopus Bertrand. conſ.33.nu.1.vol.3.Surd conſ.50.nu.35.vol.1. Sed contrariam partem conſulẽdo tenet Rim. Iun.conſ.539.nu.4.& per totum lib.1.

QVAESTIO XVI.

In fine, Tertio Declaratur, vtſi vicarius Capituli ſede vacante allegaretur ſuſpectus, recurrendum ſit ad Capitulum tanquam ſuperius, nec poſſunt eligi Arbitri, vt cenſuit congregatio ſuper c.16. ſeſſ.24. de Reform. apud Concil. Tridentinum, & ſuper ver. Qui ſede vacante declarat Capitulum poſſe eligere arbitros ad cognoſcendum de cauſis ſuſpitionum contra vicarium.

QVAESTIO XVII.

Sub nu.2. poſt verb.ſeq. Surd.conſ.50.num. 31.vol.1. Ampliatur, quòd poſſit excommunicari vicarius,ſi excommunicato epiſcopo vellet iuriſdictionem exercere.Surd. conſ.50 nu.32. vol.1.poſt Archid. in c.1. num.2.de off.vicarij in 6.

Sub nu. 10. poſt verb. nu.9. Capram nu.29. tomo 6.repet.can.

Sub nu.11. poſt verb. reſcript. Vltimo Declaratur quòd licet epiſcopus ſit excommunicatus,tamen vicarius vitari non debet,nec ipſe vitare debet alios communicantes cum epiſcopo, vt reſp.Nauar.conſ.6.lib.5.

QVAESTIO XX.

In fine, Vide etiam ſup.lib.2.q.78.

QVAESTIO XXV.

Sub num.1. poſt verb.nu.6.Maſcar.de prob. Conc.945.nu.6.

QVAE-

QVAESTIO XXIX.

Sub num.4. poſt verb. ſeq. Direct. Iud.eccl. p. par.cap.13.num.2.

Sub nu.6.poſt verb ſeq. Et vicarius epiſcopi non dicitur habere mandatum ad delinquendum Achil.deciſ.380.

Sub nu.7 poſt verb relatos. Ioan.Segura in direct.Iud.eccl.par.1.cap.13.num.2.& ſeq. qui tamen reſoluit epiſcopos teneri vtcumq. officiales elegerint, vt nu.4.cum ſeqq.

In fine,13.Declaratur niſi epiſcopus poſtquã ſciuerit factum Vicarij, purgauerit eum adde Toloſ. deciſ.37. Nauar.conſ.3. nu.62.de ſtatu Monach.

QVAESTIO XXX.

Sub nu.3.poſt verb nu.9.Et non ſolum tenetur de facto vicarij, ſed omnium ſuorum officialium.Rebuf.d.nu.118.

QVAESTIO XXXVI.

Sub nu.10 poſt verb.ſequen.Et idem ſi ſecuta eſſet reſignatio in manibus epiſcopi, ſi non conſtat, quod obitus epiſcopi ad eiuſdem vicarij notitiam peruenerit Put.deciſ.369.lib.2.

QVAESTIO XLII.

Sub nu.2. poſt verb. abſentiæ. Secunda par. diuerſ.

QVAESTIO XLIV.

In fine, Surd. conſ.50. nu.30.vol.1.

QVAESTIO XLVI.

Sub nu.1.poſt verb.& 13. Capra in rep. nu. 16 .cum ſeq.Tomo 6.repet.canon.

QVAESTIO XLVII.

Sub nu.1.poſt verb.vol.1. Et ita fuit reſolutum in Rota,vt tradit Achil.deciſ.381. Veral. deciſ.397.

QVAESTIO XLIX.

Sub.nu. 3. poſt verb.reſer. Capra in rep.nu. 18.Tomo 6.repet.canon.

QVAESTIO LII.

Sub nu.1. poſt verb reform. Ioan Segura in Direct.Iud.eccl p.par cap.13 num 7.cum ſeq.

In fine, Et in propoſito Ioan de Segura in Direct Iud.eccl p par.cap.13 num 7.cum ſeq. vbi recenſet vicario debere ſindicari à ſede apoſtolica eiuſue legato ſeu Metropolitano, non autem ab eorum epiſcopis.

QVAESTIO LIV.

In fine, Et idem dicendum eſſet,quando epiſcopus elegiſſet vicarium cum pacto de participando emolumenta ſportularum, & ſimilium, vt dixi ſupra lib.1.q.60.in fine.

QVAESTIO LVII.

Sub nu.11.poſt verb ſunt.Firmat Surd.conſ. 50.lib.1.Direct.Iud Eccl par.1.c. 13.nu 7.

QVAESTIO LX.

Sub nu.7 poſt verb n 4. Et incidit in crimen læſæ maieſtatis, vt reſpõdet Bolognin.conſ 75. quem refert, & ſequitur Baiard.ad Clar.§.læſæ maieſtatis nu.12.

Sub nu. 10. poſt verb.in 2. Et non aliter punitur offendens officialem ratione odij particularis ſeu inimicitiæ, niſi pro iniuria illata priuatæ perſonæ, non autem de iniuria illata officiali. Afſl. in conſt. regni lib.3. tub. 32. de Iniur.curial ver. eos.nu.4.

F I N I S.

Digitized by Google

INDEX ADDITIONVM

A

AN Abbatiſſa electione epiſcopus vnam cum vicario, vel ſecretario aut alio ab eo aſſumpto vota ſingularum monialium oretenus expreſſa audire poteſt in addit. ad q. 198. lib. 2. in fine.

Appellatio à ſententia epiſcopi ſeu eius vicarij in cauſa hæreſis non deuoluitur ad Metropolitanum, ſed ad Papam, vel ſupremum Inquiſitionis ſenatum. in addit. q. 6. lib. 3. poſt nu. 2. in fine.

Archidiaconi iura quando tolli & minui non poſſint in addit. ad q. 17. lib. 1. in fine.

Archidiaconi iuriſdictio de iure antiquo ſublata. remiſſiue. in addit. q. 17. lib. 1. in fine.

Archidiaconi quandoq. mortuo epiſcopo ſunt vicarij epiſcopales. in addit ad q. 3. lib. 1. poſt nu. 17.

Archidiaconus abſente epiſcopo dimiſſorias concedere non poteſt: niſi epiſcopus aut vicarius eſſent aliqua publica cenſura irretiti. in addit. ad q. 40. lib. 2. in fine.

Archidiaconus quando non poſſit impediri celebrare miſſam à vicario epiſ. in addit. ad q. 17. lib. 1. in fine.

Archidiaconus quando ſit ipſo iure vicarius epiſc. in addit. q. 17. lib. 1. in fine.

Aſſeſſor non poteſt eſſe ciuis vnius Ciuitatis vel prouinciæ. in addit. q. 34. lib. 1. in fine. limita vt ibi.

C

CApitulum non poteſt eligere viſitatorem ad viſitandum diœceſim abſq. vicario in addit. q. 120. lib. 2. poſt nu. 7. in fine.

Capitulum non poteſt ſine labe ſymoniæ participare de emolumentis vicarij. in addit. q 60. lib. 1. in fine.

Capitulum ſede vacante poteſt eligere arbitros ad cognoſcendum de cauſis ſuſpicionis contra vicarium allegatis. in addit. ad q. 16. lib. 3. in fine.

Cauſæ omittendi denuntiationes quæ debeant præcedere monitorium remiſſiue. in addit. ad q. 201. lib. 2. in fine.

Ciuis vnius Ciuitatis vel Prouinciæ non poteſt eſſe in ea officialis vel Aſſeſſor. in addit. q. 34. lib. 1. in fine. circuita vt ibi.

Clerici non poſſunt conueniri de crimine coram iudice ſeculari. limita. 25. modis. in addit. ad q. 203. lib. 2. in fine.

Clerici non poſſunt conueniri coram ſeculari limita. 32. modis. in add. ad q. 203. lib. 2. in fine.

Clericus poteſt puniri a Iudice ſeculari de falſitate coram eo depoſita in addit. ad q. 203 lib. 2. in fine.

Collatio beneficij facta per vicarium epiſcopi quando det titulum coloratum

ratum.remiſſiue.in addit.ad.q.80. lib.2.in fine.

B

EMolumenta iuriſdictionis epiſcopalis ſede vacante non deuoluuntur ad capitulum. in addit.q. 16.lib.1.in fine.
Epiſcopi in quibus poſſint procedere contra laicos. remiſſiue. in addit.q.151.lib.2.in fine.
Epiſcopus an ſit pars capituli. in addit.q.199.lib.2.in fine.
Epiſcopus in approbatione examinati ad concurſum quando examinatorum, vota ſunt paria habet votum, deciſiuum.in addit.ad q.241. lib.2.poſt nu.8.in fine.
Epiſcopus non poteſt eligere vicariũ cum pacto de participando emolumenta ſportularum & aliorum. in addit.ad.q 54.lib.2.in fine.
Epiſcopus non tenetur de male geſtis per eius vicarium ſi poſtmodũ ſciuit illius male factum, illum purgauerit. in addit ad q.29. lib.3. in fine.
Epiſcopus poteſt cognoſcere cauſam eius vicario delegatam, ſi vicarius eum ad eam ſubdelegaſſet.in add. q.136.lib.2.in fine.
Epiſcopus ſi fuerit in aliqua culpa tenetur non tantum de facto ſui vicarij ſed omnium eius officialium. in addit. ad q.30. lib.3. poſt nu.2.
Exempti, qui ab epiſcopis viſitandi eſſent, viſitari poſſunt a vicarijs epiſcopis impeditis. in addit.q.120. lib.2. ſub nu.8. in fine limita niſi epiſcopi viſitare vellent.ibid.

F

FIlij procreati ante decretum ſuper diſpenſatione in gradu prohibito non ſunt legitimi.in add.ad q.34.lib.2.in fin.

H

HOmicida occultus caſu interficiens poteſt ab epiſcopo vel eius vicario diſpenſari. in addit. ad q. 21.lib.2.in fine.

I

IVdex eccleſiaſticus an debeat eligi exterus vel originarius.in add. q.34.lib.1. in fine.
Iudex eccleſiaſticus cuius ætatis eſſe debeat remiſſiue.in addit.q.33.lib. 1.ſub nu.5. poſt verb.nu.28.
Iudex eccleſiaſticus non poteſt inhibere ſeculari in delictis communibus. in addit.q.148 lib 2.in fine.
Iudex eccleſiaſticus non poteſt intra corpus eccleſiæ exercere iuriſdictionem.in addit. ad q.70.lib 1. poſt nu.9. in fine.
Iudex eccleſiaſticus poteſt cognoſcere in 149.caſib. de laicorum perſonis.in add.ad q.203.lib.2 in fine.
Iudices eccleſiaſtici in quot caſibus non poſſint procedere in delictis contra laicos remiſſiue. in addit.q. 151.lib.2.in fine.
Iudices non ſunt eligendi nimiam ſubtilitatem habentes. in addit. q. 33.lib.1.in fine.
Iudices timoratæ conſcientiæ ſunt eligendi. in addit.q.33.lib.1. in fine.
Iudicis eccleſiaſtici qualitates quæ ſint remiſſiue in addit. q.33. lib.1. in fine.

Laici

Digitized by Google

L

LAici in quibus caſibus poſſint conueniri coram iudice eccleſiaſtico.remiſſiue.in addit. q.151.lib. 2.in fine.

Literatus ſine experimento an ſit præferendus experto ſine literis.remiſſiue.in addit.q.36.lib.1.in fine.

M

MEtropolitanus etiam citra præiudicium curſus cauſæ coram epiſcopo non poteſt cognoſcere de grauamine ante diſinitiuam. in addit.ad q 2. lib.3. poſt nu.19. in fine. nec poteſt ad effectum prædictũ abſq. vlla inbibitione mãdare ſimpliciter, vt ſibi tranſmittatur copia proceſſus expenſis appellantis.ibid.

Monachus vicarius epiſcopi abſq. licentia Papæ conſtitui non poteſt. in addit. q.38. lib.1. ſub nu.10.in fine.limita vt cum licentia tamen ſuperioris poſſit conſtitui ibidem.

N

NVntij Apoſtolici non poſſunt committere ſuis Auditoribus cauſas appellationum a ſententijs criminalibus latis per epiſcopos ſeu eorum vicarios generales.in addit.ad q.3.lib.3.in fine.

O

OFfendens officialem ratione odij particularis ſeu inimicitiæ non punitur niſi pro iniuria illata perſonæ, non autem officiali. in addit.ad q.vlt.lib. 3. poſt num.10. in fine.

Officialis non poteſt eſſe ciuis vnius Ciuitatis vel Prouinciæ.in addit. q.34.lib.1 in fin. limitant ibidem.

Ordinarius non intelligitur niſi epiſcopus.in add.ad q.201.lib.2.in fin.

Ordinarius non poteſt dare licentiam Parocho,quod ſit vicarius generalis alicuius epiſcopi.in addit. q.43. lib.1.in fine.

Ordinatus ante legitimam ætatem hoc ſciens & exercens ordinem poteſt ſuper irregularitate contracta diſpenſari ab epiſcopo vel eius vicario in addit.ad q.21. lib.2.in fine.amplia etiamſi diſpenſandus ſit alterius diœceſis ibidem.

Originarius non eſt eligendus in iudicem, vt vicarium, officialem vel Aſſeſſorem. in addit.q.34. lib.1.in fine. limita vt ibidem.

P

PArochus etiam de licentia epiſcopi non poteſt eſſe alterius epiſcopi vicarius.in addit.ad q.43.lib.1. in fine.

Periurium eſt delictum commune in addit.q.148.lib.2.in fine.

Pœnæ fori eccleſiaſtici applicantur locis pijs, non autem vicario, nec Cameræ epiſcopali etiam in minima parte.in addit. q.143.lib.2. in fine.

Promotus ſine litteris commendatitijs etiam prætextu familiaritatis continuæ commenſalitatis epiſcopi titularis, ab exequtione ordinum ſic ſuſceptorum donec ſuo Prælato viſum fuerit eſt ipſo iure ſuſpenſus.in addit. q.41. lib. 2. ſub nu.1. poſt verb.de reformatione.amplia, quod dictum eſt de Prælato, vt idẽ ſit in vicario aut officiali ibid.

Vicarij

Vicarij debent conſtitui, praſbyteri vel in ſacris conſtituti. in addit.q.32.lib.1.poſt nu.1.in fine.

Vicarij epiſcoporum debent ſyndicari à ſede Apoſtolica, vel eius legatis, ſeu à Metropolitanis, non autem ab epiſcopis. in addit.ad q.52. lib.3.in fine.

Vicarij epiſcoporum dicuntur eorum familiares.in addit.q.147.lib.2.in fine.

Vicarij epiſcoporum poſſunt punire Iudæos fœneratores.in add.q.148. lib.2.in fine.

vicarij foranei, ſeu Archipresbyteri poſſunt inhibere ſeu prolubere ex cauſa rationabili, ne aliquis Confeſſarius approbatus ab ordinario audiat confeſſiones etiam virtute iubilei.in addit.ad q.20.lib.1.in fine.

Aa vicarij generalis diffinitiua ſententia non poteſt appellari ad epiſcopum, ſecus ab interloquutoria. in addit.ad q.2.lib.3.in fine.

Abſque Vicarij licentia non poteſt eligi à Capitulo viſitato ad viſitandam diœceſim. in addit. ad q. 120.lib.2.poſt nu.7.in fine.

Ad Vicarij officium ſi a Capitulo plures numerentur, magis idoneus debet elligi.in addit.q.36.lib.1.poſt nu.12. in fine.

A Vicarij ſententia lata in cauſa iuriſdictiictionis temporalis epiſcopi obtenta à Principe ſeculari non appellatur ad epiſcopum, neq. ad Papam, ſed ad ipſum Principem temporalem. in addit.ad q.1.lib.3. poſt nu. 15 in fine. quod non puto de iure, verum, & ſuper hoc pendet cauſa Cenneten. Romæ coram Pontifice.

vicario epiſcopi poteſt ſpecialiter committi ab epiſcopo facultas abſoluendi hæreticos ſibi ſubditos in foro conſcientiæ. in addit.q.20.lib.2. in fine.

Coram Vicario epiſcopi ſuſpecto vel ex genere Iudæorum non poteſt in cauſa hæreſis fieri expreſſio accuſatoris, & teſtium. in addit. ad q. 161.lib.2.in fine.

vicario generali epiſcopi non competit facultas transferendi eccleſias collapſas nimia egeſtate laborantes, niſi ad id habeat ſpeciale mandatum in addit.q.117.lib.2.in fine.

vicarium Capitulo negligente creare poteſt Metropolitanus, aut antiquior epiſcopus in eccleſia exempta.in addit. q.16.lib.1. poſt nu.8. & in addit.q.60.eid.lib.in fine.

vicarium vel nuntium epiſcopi offendens incidit in crimen læſæ maieſtatis. in addit.ad q.60. lib.3. poſt nu.7.in fine.

vicarius abſente & præſente epiſcopo poteſt excommunicare. in addit. q. 168.lib.2.in fine.

vicarius an fidem facere poſſit de ordine clericali collato per alium epiſcopum clerico. remiſſiue. in addit.q.12.lib.2.in fine.

vicarius an diſpenſare poſſit remiſſiue.in addit.ad q.41.lib.1.in fine.

vicarius an poſſit interuenire in electione Abbatiſſæ remiſſiue. in addit.ad q.207.lib.2.in fine.

vicarius an ſubditum monere debeat ante excommunicationem, remiſſiue. in addit.ad q.171. lib.2.in fine.

vicarius Capituli ſede vacante poteſt

abſol.

abſoluere à caſibus epiſcopo reſeruatis.in addit.q.19.lib.2.in fine.
vicarius Capituli ſede vacante poteſt decernere excommunicationes pro rebus deperditis. in add.ad q.171. lib.2.in fine.
vicarius capituli ſede vacante ſi allegetur ſuſpectus,arbitri nõ poſſunt eligi, ſed recurrendum eſt ad capitulum tamq. ſuperior.in addit. ad q.16.lib.3.in fine.
vicarius cenſetur conſtitutus ſi quis fuit conſtitutus procurator generalis ab epiſcopo cum expreſſione facultatum,quæ neceſſario dari ſolent vicario,nec procuratori conueniunt. in addit. ad q.27. lib.1.ſub num.7.poſt ver.ſupra q.7.
vicarius conſtitutus ab epiſcopo ſi fuerit laicus, cenſetur Aſſeſſor. in addit. ad q.31. lib.1.poſt nu.12.in fine.
vicarius deponens vt teſtis de exercitio iuriſdictionis, eſt ſuſpenſus. in addit.q.66.lib.2.poſt.nu.17.in fine.
vicarius epiſcopi an poſſit accipere ſportulas. remiſſiue.in addit.q.17. in fine.
vicarius epiſcopi an poſſit interuenire electioni Abbatiſſæ. in addit. ad q.198.lib.2.in fine.
vicarius epiſcopi an ratificare poſſit ordinationem ab aliјs factam clerico ſibi ſubiecto. in addit. q. 42. lib.2.in fine.
vicarius epiſcopi an ſit pars capituli. q 199.lib.2.in fine.
vicarius epiſcopi canonicus ſtare debet in loco ſuo niſi aliter ſit conſuetudo. in addit. q. 25. lib.2. poſt num.57.in fine.
vicarius epiſcopi debet eſſe Doctor ſaltem in iure canonico. in addit. q.36.lib. 1. poſt nu. 12. in fine. amplia vt etiamſi mortuo epiſcopo reperiatur vicarius non Doctor, non debet confirmari a Capitulo ſed alius eligi. ibid. & in addit. ad q. 69. eod. lib. poſt num.2. in fine. limita primum non procedere in vicario Prælati eccleſiæ collegiatæ habentis iura epiſcopalia. ibid. limita ſecundo non procedere vbi commode Doctor haberi non poteſt ibid. Declara vt poſſit eſſe licentiatus in iure canonico.ſeu Magiſter vel licentiatus in ſacra Theologia.ibid.
Vicarius epiſcopi dicitur exequutor mandati Papæ ad diſpenſandum, non autem diſpenſator. in addit. ad q 34.lib.2.in fine.
vicarius epiſcopi non admittitur ad capitulum, ſi illud ſit exemptum. in addit. ad q.30.lib.2.in fine.
vicarius epiſcopi non dicitur habere mandatum ad delinquendum. in addit. ad q.29. lib. 3. poſt nu.6. in fine.
vicarius epiſcopi non eſt eligendus originarius. in addit.ad q. 34. lib. 1.in fine.limita, vt ibidem.
vicarius epiſcopi non poteſt cognoſcere cauſam epiſcopi delegatam, vbi epiſcopo committitur nudum miniſterium, vel aliqua cauſa ſpecialis, vbi eligeretur induſtria perſonæ; ſecus quando committeretur cauſa generaliter. in addit.ad q.135. lib. 2.in fine.
vicarius epiſcopi non poteſt decernere monitoria, niſi ex ſpeciali mandato epiſcopi. in addit. ad q. 171. lib.2.in fine.

vica-

vicarius epiſcopi non poteſt deputare vicarium perpetuum. in addit. q. 116.lib.2.in fine.

vicarius epiſcopi non poteſt diſpenſare ſuper irregularitate non proueniente ex delicto occulto.in add. q.20.lib.2.in fine.

vicarius epiſcopi non poteſt emere res ſubhaſtatas authoritate exactoris collectarum. in addit. ad q. 53.lib.2.in fine.

vicarius epiſcopi non poteſt eſſe parochus etiam de licentia ſui ordinarÿ. in add.ad q.43.lib.1.in fine.

vicarius epiſcopi non poteſt recipere reſignationes beneficiorum ſine ſpeciali mandato. in addit. q.130. lib.2 ſub nu.4.

vicarius epiſcopi poteſt proponere edicta ad concurſum eccleſiæ parrochialis, etiamſi epiſcopus vellet eam vicario conferre. in addit. ad q.188.lib.2.in fine.

vicarius epiſcopi non ſolum debet habere ſpeciale mandatum conferendi beneficia, ſed debet eſſe etiam vicarius generalis in ſpiritualibus & temporalibus. in addit. ad q.61.lib.2 in fine.

vicarius epiſcopi poteſt cognoſcere cauſam epiſcopo delegatã, epiſcopo abſente ſecus ſi præſente. in addit. ad q.135.lib.2.poſt nu.5.in fine.

vicarius epiſcopi poteſt cognoſcere cauſam in qua agitur de intereſſe menſæ ſui epiſcopi.in addit.q.137. lib.2 poſt nu.1.in fine.

vicarius epiſcopi poteſt concedere beneficium cap.Odoardus de ſolut.in addit.q.125.lib.2.in fine.

vicarius epiſcopi poteſt conferre beneficium reſignatum in manibus epiſcopi eo mortuo ſi non conſtat quod de obitu ad vicarium notitia peruenerit. in addit.ad q.36.lib.3. poſt nu.10.in fine.

vicarius epiſcopi poteſt inſtituere conſanguineũ & gratificare.in addit. ad q.111.lib.2.in fine.

vicarius epiſcopi poteſt interuenire in Capitulo, & illi praeſſe ſi talis facultas ei ante Concilium Tridentinum ex conſueto vel alio quocumq. iure competebat.in addit.ad q.30.lib.2.in fine. limita niſi in capitulo eſſet agendum dereſpectante ad epiſcopum, ſeu ſuorum. ibidem.

vicarius epiſcopi poteſt procedere contra canonicos cathedralis eccleſiæ ſine adiunctis, ſi ita procedendi habebat authoritatem epiſcopus.in addit.145.lib.2.in fine & amplia. etſi capitulum non eſſet exemptum, nec alio modo ſe tueretur aduerſus iuriſdictionem epiſcopi. ibidem.

vicarius epiſcopo excommunicato nõ debet ab alÿs vitari, nec ipſe vitare alios xecõmunicatos cum epiſcopo. in addit.ad q 17.lib.3.in fine.

vicarius epiſcopo excommunicato ſi vult exercere iuriſdictionem, poteſt excommunicari.in addit.ad q. 17.lib.3.poſt nu.3.in fine.

vicarius generalis epiſcopi non poteſt auctorare exemplationem inſtrumenti.in addit.ad q.194. lib.2.ſub nu.2.in fine.

vicarius generalis epiſcopi non poteſt concedere licentiam alteri epiſcopo exercendi Pontificalia in ſua diœceſi, niſi habeat ſpeciale mandatum. in addit. ad q.7.lib 2.in fine.

vica-

Digitized by Google

vicarius generalis habens ad id facultatem ab epiſcopo poteſt ſiue grauia cognitione habita ab epiſcopo decernere excommunicationes pro rebus deperditis, dummodo ipſe vicarius cauſæ cognitionem adhibeat. in add. ad q.171. lib.2. in fine.

vicarius generalis non poteſt viſitare Capitula Cathedralium ab epiſcopis viſitanda. in add. q.120. lib.2. in fine.

vicarius generalis ſede vacante non poteſt ſine ſpeciali mandato inſtituere. in add. ad q.111. lib.2. in fine.

vicarius impetrans beneficium non tenetur facere mentionem vicariæ quam eo tempore detinet. in addit. ad q.22. lib.2. poſt nu.16. in fine.

vicarius in approbatione examinati ad concurſum quando examinatorum nota ſunt paria, habet votum deciſorium. in add. ad q.211. lib.2. poſt nu.8. in fine.

vicarius non poteſt quidquam pro labore percipere in cauſis diſpenſationum matrimonialium. in add. ad q.36. lib.2. in fine.

vicarius principaliter poteſt conſtitui vnus in vno loco, & alius in alio. in add. q.50. lib.1. in fine.

vicarius ſede vacante in locum examinatorũ abſentium vel defunctorum non poteſt alios ſufficere, ſed elapſo anno curare debet, vt in ſynodo alij ſufficiantur ſeu eligantur. in add. ad q.211. lib.2. poſt nu.7. in fin. alioquin pro legitimis non habentur qui ſuper. ſunt. ibid.

viſitator non poteſt eligi à Capitulo ad viſitandam diœceſim abſq. licentia vicarij. in add. ad q.120. lib.2. poſt nu.7. in fine.

F I N I S.

IN-

INDEX
RERVM SINGVLARIVM
IN TRACTATVM DE VICARIO EPISCOPI SERIE ALPHABETICA CONGESTVS.

A

ABbas habens adminiſtrationem poteſt eſſe officialis epiſcopi, q. 38. nu. 16. lib. 1.
Abſolutio pœnitentis à peccatis eſt fori ſacerdotalis, non autem iuriſdictionalis, q. 19. nu. 6. lib. 2.
Abſoluens à culpa debet eſſe ſacerdos, q. 172. nu. 9. lib. 2.
Abſoluere nemo poteſt, qui non poteſt condemnare, q. 174. num. 2. & 3. lib. 2.
Declaratur, nu. 17.
Abſoluendi poteſtatem habens habet poteſtatem ligandi, q. 175. num. 5. lib. 2.
Abſentia epiſcopi confirmatur poteſtas Vicarij, q. 199. nu. 5. lib. 2.
Abſoluendi poteſtas par eſt cum poteſtate ligandi, q. 181. nu. 4. lib. 2.
Abſolutio ab excommunicatione eſt delegabilis, ibid. nu. 2.
Abſolutionis ab excommunicatione forma qualis? q. 173. nu. 2. lib. 2.
Abſolutio à ſuſpenſione iuris conceditur epiſcopo in caſibus in quib. poteſt diſpenſare, q. 184. nume. 2. lib. 2.
Abſolutio à canone, ſi quis ſuadente diabolo, in quibus caſibus competat epiſcopo, remiſſiue tamen, q. 159. nu. 1. lib. 2.
Abſolutio à iuramento dicitur quædam diſpenſatio, q. 187. nu. 2. lib. 2.
Eſt iuriſdictionis, ibi. nu. 3.
Spectat ad iudicem eccleſiaſticũ, num. 4.
Ad capitulum ſede vacante, nu. 5.
Ad Vicarium epiſcopi, nu. 6.
Ampliatur, nu. 7.
Declaratur, nu. 8. 9. & ſeq.
Conceditur parte etiam non citata, num. 7.
Periuro concedi non poteſt à Vicario epiſcopi, ibid. nu. 11.
Nulliter conceſſa à Vicario Epiſcopi cognoſci poteſt à iudice ſeculari, ibid. nu. 12.
Ablatiui important conditionem, q. 7. nu. 13. lib. 1.
Abſolutus à crimine non commiſſo habet exceptionem rei iudicatæ, nec amplius contra eum procedi poteſt, q. 166. nu. 6. lib. 2.
Abſoluens à crimine non probato poteſt iterum inquiri, nec illi competit exceptio rei iudicatæ, ibidem, num. 7.
Actus non valet vltra intentionem agentis, q. 36. num. 1. lib. 2. & 43. num. 21.
Additi, & principalis eadem eſt de-

poſitio, q.30.nu.2.lib.2.
Declaratur,nu.8.cum ſeq.
Adminiſtratio epiſcopi in ſpiritualibus, & temporalibus, in quibus conſiſtat, q.11.nu.2. & 3. cum ſeq. lib.1.
Adminiſtrationis qualitas cognoſcitur ex natura rei adminiſtratæ, q.12.nu.1. lib.1.
Adminiſtratio ſpiritualis conſiſtit etiam in præſentando aliquem ad beneficiũ iuriſpatronatus, q.100. nu.1. lib.2.
Adminiſtrator epiſcopatus ſuccedit in iuriſdictione ordinaria epiſcopi q.62.nu.1.lib.1.
Aequiparatur capitulo, & Vicarium conſtituere poteſt, ibi. nu.2.
Aduerſatiua autem, aduerſatur in facto,& in iure, repetendo qualitates præcedentes,q.7.nu.18.lib.1.
Alienatio rerum eccleſiæ dicitur eſſe de arduis,q.118.nu.4. lib. 2.
Alienatio continens meram donationem non poteſt expediri à vicario epiſcopi etiam habente mandatũ faciendi quidquid ipſe epiſcopus in perſona facere poſſet,q.118.nu. 8. lib.2.
Altari ſeruiens,de altari viuere debet,q.56.nu.1. lib.1.
Andreas Luſcus I. C. Montauienſis Gubernator Beneuenti laudatur, q.47. nu.4. lib.2.
Anathema quid ſit,q.170. nu.2. & nu.3. lib.2.
Qualiter differat ab excommunicatione,ibi.nu.1.& 10.
Qua ſolennitate feratur, & qualiter etiam abſolutio, ibi. nu.6.
Quando & quibus imponatur, ibi.nu.7.
Competit ſolis epiſcopis, ibi. nu.8.
Anathematizati ſunt à fraterna ſocietate,& à corpore Chriſti,quæ eſt eccleſia,ibi.nu.4.
Anathematis ſolennia hodie communiter non ſeruantur,ibi. nu.12.
Apoſtoli elegerunt ſeptuaginta duos diſcipulos,q.3.nu. 13.lib.1.
Appellatur à ſententia Vicarij foranei ad generalẽ,ſiue à delegato epiſcopi ad epiſcopũ,ſiue ad eius vicariũ generalem,q.23,nu.9.lib.1.& q.62.nu.6.lib.2.& q.175.nu.9.
Declaratur,nu.15.
Appellatur à collatione beneficij facta à Vicario,ad epiſcopũ,non autem ad alium ſuperiorem,q.88.in fine,lib.2.& q.2.nu.21.lib.3.
Appellatur à ſententia Vicarij epiſcopi ad Archiepiſcopum, vel ad illum ad quem ab epiſcopo appellaretur,vel ad Papã,q.1.nu. 1.li.3.
Appellatio ab interlocutoria vicarij epiſcopi, vel à quocunque grauamine reparabili per diffinitiuam non datur,ibi.nu.3.& q.2.nu.19.
Appellari non poteſt à ſententia vicarij ad epiſcopum,q.2.nu.1. lib.3.
Ampliatur, n.5.6.8.10.11.12.14.
Declaratur, nu.15.16.17.18.20. cum ſeq. vſq; ad finem.
Appellatio quid ſit,ibi.nu.2. & 14.
Appellari non poteſt ab eodem ad ſe ipſum,ibi.nu.3.
Appellari non poteſt à Vicario generali conſtituto tantum in Ciuitate ad epiſcopum,ibi.nu. 5.
Appellari non poteſt ab officialibus inferiorum prælatorum ad ipſos prælatos,q.2.nu.6.lib.3.
Declaratur,nu.7.
Appellatio à quocunque Vicegerente

te

le non datur ad illum, cuius vices gerit, ibi.nu.8.
Declaratur, nu 9.
Appellatur à Vicario foraneo, vel delegato epiſcopi ad epiſcopum, ibid. num.15.
Appellari poteſt à Vicario ad epiſcopum cauſa ſibi delegata per eundem epiſcopum, ibi.nu.20.
Declaratur, nu.23.
Appellari non poteſt à delegato epiſcopi ad Vicarium, q.6.nu.1. li.3.
Contra, nu 11.cum ſeq.
Ampliatur, nu.26.cum ſeq.
Declaratur, nu.20.cum ſeq.
Subdeclaratur, nu. 27. cum ſeq.
Appellari poteſt à delegato Vicarij epiſcopi ad ipſum Vicarium, q.7. nu.1.lib.3.
Appellari poteſt à ſententia inferioris prælati ad Vicarium epiſcopi diœceſani, q 8.nu.1. lib.3.
Appellare, & recuſare, æquiparantur, q.6.nu.9.lib.3.
Appellantis in poteſtate eſt, an appellare velit ad Vicarium, an vero ad epiſcopum à delegato Vicarij, q.7.nu.2.lib.3.
Appellatione prohibita à ſententia poteſtatis ex forma ſtatuti non intelligitur prohibita à ſententia ſui Vicarij, q.4.nu.2.lib.3.
Appellationum cauſæ Apoſtolica auctorite committendæ, quibus committi debeant, q.3.nu.1 lib.3.
Arbitri cognoſcunt de ſuſpitione Vicarij epiſcopi exiſtentis in remotis, q.16.nu.6 lib.3.
Declaratur, nu.7.
Archidiaconus abſente Epiſcopo efficitur eius Vicarius ipſo iure, q.3. nu.15.lib.1.& q.37.nu.7.lib.eod.
Vices gerit Epiſcopi inquirendo qualiter quiſque viuat, ibi.n.16.
Oculus epiſcopi dicitur, ibi.nu.17. & q.36.nu.10.
Et Vicarius natus ibidem.
Eius iura tolli, minui, nec exerceri poſſunt ab epiſcopo, nec ab eius Vicario, q.17.nu.5.lib.2.
Celebrare miſſam quando poſſit inuito vicario epiſcopi, ibi.nu.4.
Doctor eſſe debet iuris canonici, vel licentiatus, ibid.
Poteſt abſoluere excommunicatũ ab epiſcopo, q.174.nu.13.lib.2.
Declaratur, nu.18.
Suſtinet vices vicarij ſede vacante dum agitur de electione vicarij à capitulo, q.61.nu.1.lib.1.
Præcedere debet Præpoſitum, niſi repugnet conſuetudo, q.25.in fin. libro 2.
An autem præcedente debeat Vicarium epiſcopi, traditur latiſſime in dicta q.25. per totam.
Dimiſſorias concedere non poteſt abſente epiſcopo, quæſt.41.nu.13. libro 2.
Nec vnire beneficia, q.115. num. 4. lib.2.
Nec diuidere eccleſias ſine conſenſu epiſcopi, q.116.nu.6.lib.eod.
Nec alienare bona eccleſiæ ſine ſpeciali mandato epiſcopi, q.117. nu.3. eo.libro.
Vicario epiſcopi præfertur in celebratione Miſſæ, ſi extat ſtatutũ ita diſponens, q.17 num.4.lib.1. & q.25.nu.19 lib.2.
Archidiaconus Bononiẽſis habet priuilegium doctorandi, lib.2. q.29. num.3.
Archidiacono ſoli quotidiana viſitatio

tio ab epiſcopo demandatur,q.120. num.10.lib.2.

Archidiaconorum Vicarij qui,remiſſiue,q. 3.nu.34.lib.1.

Non habent dignitatem, qu. 22. nu.17.lib.2.

Archidiaconi auctoritas in ſexto decretalium praeualet omnibus alijs q.12.nu.5.lib.3.

Archiepiſcopus tenetur Vicarium conſtituere epiſcopo negligente, q.46. nu.4. lib.1.& q.57. num.1. & 2.

Eſt ordinarius omnium epiſcoporum ſua prouinciae,q.58.nume.1. lib.2.

Non poteſt conſtituere Vicarios in dioeceſibus ſuffraganeorum, q.63. nu.3.lib.1.

Declaratur,nu.4.5.6.& ſeq.

Nec concedere alteri vſum pallij tanquam perſonalem,qu.7. in fin. lib.2.

Non habet,nec ipſe,nec eius Vicarius iuriſdictionem in Vicarios Epiſcoporum ſuffraganeorum, q. 59.nu.1.lib.2.

Nec iudicare aliquid, vel diſponere poteſt in dioeceſibus ſuffraganeorum,q.63. nu.1. lib.1.

Archiepiſcopi mittendo clericos in dioeceſibus ſuffraganeorum pro ineundis, vel recognoſcendis contractibus dicuntur mittere falcē in meſſem alienā,q.63.nu. 2. li.1.

Synodum prouincialem per ſe ipſos, aut illis impeditis per coepiſcopum antiquiorem congregare debent,q.46.nu.5.lib.2.

Cauſas ciuiles ſuffraganeorum cognoſcunt,q.59.nu.2.lib.2.

Excommunicare poſſunt vicariū epiſcopi ſuffraganei,q.59. num.6. lib.2.

Ex conſuetudine ſpeciali,ibidem, num.7.

Et confirmare epiſcopos,q.70.nu. 1.lib.2.

Non poſſunt ipſi,neque eius Vicarij punire Vicarios, & officiales ſuffraganeorum ſuorum niſi prout punire poſſunt alios ſubditos epiſcopis,ibi.nu.3.& nu.ſeq.

Nec eſſe iudices ſubditorum ſuffraganeorum, niſi in caſu appellationis,q.176.nu.7.lib.2.

Nec poſſunt adiri per viam querelae ab excommunicato per ſuffraganeum,q.178.nu.6. lib.2.

Declaratur,nu.10.

Conſecrare tenentur epiſcopos ſuffraganeos infra tres menſes à die confirmationis computandos, qu. 10.num.1.lib.2.

Archipresbyter Ciuitatenſis *dicitur vicarius epiſcopi, & gerit vices epiſcopi,in quibuſdam ſpiritualibus eccleſiae,q.3.nu.18.lib.1. & q. 14. nu.2. lib.2.*

Ardua non tranſeunt Vicarium et conſtitutum cum ampliſſima facultate,q.44. num.5.lib.2. & qu. 115.nu.5.lib.2.

Niſi adſit mandatum ſpeciale, q.117. nu.4.lib.2.

Argumentum contra diffinitiones quod,remiſſiue,qu.2. numero 25. lib.1.

A deriuatis ſiue coniugatis valet, q.16.nu.4.lib.1.

De teſtibus ad inſtrumenta,q 64. nu.3.lib.1.

Declaratur,nu. 12.

A poteſtate Archidiaconi ad poteſtatem

ſtatem vicarij epiſcopi, q.41.num.14.lib.2.& q.55.nu.15.lib.2.
Ab æquiparatis quando procedat, q.61.nu.11.lib.2. cum ſeq.& q.6. nu.8.& 19. lib.3.
Articulus cauſæ poteſt ſubdelegari quamuis cauſa principalis ſubdelegari non poſſit, q.43.num.31.libro 6.
Aſſeſſor ſuſpectus recuſari poteſt, iudice, cui aſſidet, recuſato, q.15.nu.2.lib.3.
Recipi ſolet communiter ob iudicis imperitiam, ibi.nu.4.
Auditorium Vicarij quando ſit diuerſum ab auditorio Epiſcopi, q.14.nu.3.8.& ſeq. lib.3.
Auditores Rotæ habent ordinariam cognitionem cauſarum ſolum viuente Papa, q.45.nu.4.lib.3.
Auguſta coruſcat radijs dignitatis Principis, q.49.nu.7.lib.3.

B

Baldi auctoritas eſt grãdis, q.71. nu.6. lib.2.
Baro non poteſt punire ſuos officiales, q.57.nu.7.lib.3.
An poſſit reuocare compoſitionem ſui officialis, remiſſiue, q.41.num. 2. lib.3.
Benedictio, & conſecratio virginum eſt ordinis epiſcopalis, q.8.nume. 3. lib. 2.
Nec poteſt delegari non habenti illum ordinem, ibi.nu.4.
Benedictio calicis, & patenæ eſt ordinis epiſcopalis, q.10. nu. 8.lib.2.
Beneficiorum collatio non venit in generali commiſſione vicariatus, q.7.nu.11.lib. 1.
Nulliter facta per Vicarium non poteſt ratificari ab Epiſcopo, ſed eſt facienda de nouo, q.52. nu.132 lib.1.& q.36.nu.12.lib.3.
Facta ab epiſcopo excommunicato, vel ab eius Vicario non valet, q.17.nu.2.lib.3.
Niſi excommunicatus ſit occultus, vel toleratus, q.17.num.6.eo. lib.
At contra, nu.8.
Auctor ſequitur affirmatiuam, num.9.
Facta à Vicario Epiſcopi ſigillo munita probat Vicariatum, q.64. nu.33. lib.1.
Non tamen in tertij præiudiciū, ibi. nu.eo.
Includit quamlibet aliam prouiſionem, q.30.nu.6. lib.2.
Facta à canonico vicario epiſcopi de beneficio ſpectante ad collationem epiſcopi & capituli, quando valeat, q.89.lib.2.
Committi non poteſt per epiſcopū vicario non habenti adminiſtrationem temporalium, q.90.lib.2.
Facta ab epiſcopo præfertur collationi Vicarij, q.94. nume.1. & 2. lib.2.
Ampliatur, nu.3.& 4.
Declaratur, nu.5.6.& 8.
Nec Vicarius cognoſcere poteſt, an valeat, q.95.nu.1.lib.2.
Facta à Vicario epiſcopi excommunicati, interdicti, vel ſuſpenſi, an teneat, remiſſiue, q.96. lib.2.
Et an valeat facta à Vicario epiſcopi reuocato, remiſſiue, q.97. lib. 2.& q.36.nu.1.cum pluribus ſeq. lib.3.
Valet tamen ſciente, & patiente epiſco-

Digitized by Google

epiſcopo,ibi.nu.11.
Conceſſa Vicario intelligitur de prima vice,q.38.nu.2.lib.3.
Irrita eſt,niſi fiat perſonis dignis & habilibus,q.99.nu.2.lib.2.
Beneficia, quibus perſonis debeant conferri,q.211.nu.1.lib.2.
Conferentes indignis ſubiacent multis pœnis,& quibus,remiſſiue, q.97.nu.2.lib.2.& q.100.num.3. lib.2.
Conferentes tempore excommunicationis efficitur irregularis, qu. 17.nu.3.lib.3.
Ampliatur,nu.4.
Declaratur,nu.5.6.cum ſeq.
Idoneus ad beneficia quis, q.100. nu.1.lib.2.
Beneficium primum curatum dicitur ipſo iure vacare per ſecundũ, q.45.nu.2.lib.1.
Ampliatur,nu.3.
Beneficium curatum Vicarij epiſcopi non vacat per adeptionem vicariatus,q.22.nu.16.lib.2.
Beneficium curatum quando coram Vicario epiſcopi dimitti poßit, q. 71.nu.12.lib.2.
Beneficium poſſidens 30.annis,dicitur acquiſiuiſſe poſſeſſionem,licet collatio facta ſit per aſſertum Vicarium,q.80.nu.1.lib.2.
Beneficiorum appellatione veniunt etiam dignitates,q.81.nu.2.lib.2.
Beneficij poßidentis melior eſt conditio quam prouiſi,q.94.num.5. lib.2.
Prouiſi de Beneficijs habentibus curam animarum, & de canonicatibus, & dignitatibus in eccleſijs cathedralibus,qualiter & quãdo facere debeant profeßionem coram vicario epiſcopi, q.119.nu. 6.lib.2.
Beneficia incompatibilia coram Vicario epiſcopi dimitti poſſunt, qu. 130.nu.6.lib.2.
Brachij ſecularis inuocandi praxis, & forma,remißiue, q.189.nume. 2.lib.2.
Brachium ſeculare praſtandum eſt Vicario epiſcopi,q.190.nu.3.li.2.
Brachium ſeculare iuſte peti debet, & in ſubſidium,q.190.nu.6.li.2.
Non debet concedi in crimine ſeculari vel mixto, niſi ſibi fiat fides de proceſſu,q.190.nu.8.lib.2.

C

Canonicorum numerus taxari, an poſſit à Vicario epiſcopi, q. 199.nu.7.lib.2.
Canonici mortuo Epiſcopo non poſſunt de nouo eligere Vicarium, ſed ſolum electum ab epiſcopo confirmare,q.60.nu.1.lib.1.
Contra,nu.2.
Ampliatur,nu.3.& 5.
Canonici eccleſiæ cathedralis,& alij habentes dignitatem poſſunt eſſe delegati Papæ,q.23.nu.11.lib.2.
Canonici, quando in eorum eccleſia creare poſſint dignitatem nouam vt Archidiaconatum, & Archipresbyteratum,q.31.nu.2.lib.2.
Canonici regulares per ſe ipſos clerici cenſentur,q.37.nu.2.lib.1.
Veniunt appellatione clericorum, ibi.nu.3.
Canonicus regularis,Monachus,clericusque tonſuratus ante annos legitimos ſine conſenſu Parentum creatus poteſt à parentibus reuocari,

Digitized by Google

cari, vbi ad Papam reclamauerit intra annum, aut ad epiſcopum, vel eius Vicarium, q.208. lib.2.

Canonicus regularis poteſt eſſe Vicarius epiſcopi, q.37.nu.1. lib.1.
Declaratur, nu.7.
Et Archidiaconus, ibi.nu.5.

Canonicus ſecularis poteſt eſſe Vicarius epiſcopi, quæſt.42. numero 1. libro 1.
Et Vicarius capituli ſede vacante, ibid.nu.2.
Diſtributiones duas percipere poteſt quotidianas in eccleſia, vnam quia Vicarius, alteram quia Canonicus, q.43.nu.1.lib.1.
Communis contra, nu.2.
Declaratur, nu.3.

Canonicus Vicarius capituli debet habere ſalarium, ſicut extraneus Vicarius, q.55.num.1.lib.1.& q.60. nu.4.

Capitula eccleſiarum cathedralium ſede vacante dicuntur vicarij epiſcoporum improprie tamen, & remiſſiue, q.3.nu.14.lib.1. & q.15. nu.1.2.cum ſeq.& nu.4.

Capitulum ſede vacante dicitur proprie ſucceſſor epiſcopi, q.15. nu.4. lib.1.
Declaratur, q.16.nu.1.& 7.
Eſt idem cum epiſcopo, ibi.nu.6.
Infinita poteſt quæ non poteſt Vicarius, ibidem, & q.161. nume.7. lib.2.
Vicarium conſtituere tenetur, q.16.lib.1.num.8.& q.161.num.8. lib.2.
Iuriſdictionem habet epiſcopalē, ibid.nu.7.
Illam exercere poterat per ſe ipſum ante Concilium Tridentinū, nec tenebatur conſtituere Vicarium, ibi.nu.9.
Adminiſtrat duas ſpecies epiſcopalis iuriſdictionis, q.25.nu.1.lib.1.
Et ipſo negligente viſitatur ab Archiepiſcopo creatus, ibi.
Vicarios plures poteſt conſtituere ſicut epiſcopus, q.50.nu.3.lib.1.
Succedit in iuriſdictione epiſcopi etiam quoad Vicarij conſtitutionem, q.59.nu.5.lib.1.
Non tamen epiſcopo negligente, vel abſente, q.45.nu.5. lib.3.
Prout etiam ſuccedit in iuriſdictione epiſcopi quoad facultatem interueniendi alicui electioni de conſuetudine, q.30. nu.3. lib.1.
Contra, nu.3. & ſeq.
Non tamen ſuccedit in conſilio epiſcopi requiſiti in aliquo actu, q.161.nu.6.lib.2.
In quibus autem dicatur ſucceſſor epiſcopi, traditur, q.188. nu.6. lib.2.
Confirmare poteſt, quamuis non poſſit beneficia conferre, q.70. nu.4. lib.2.
Reſignationem quamlibet recipere, q.71. num. 13. lib.2. & q.130. num.3.
Statuta facere, conſtitutiones, & edicta diſtringentia totam diœceſim, q.187. num.1. libro 2. & numero 5.& 6.
Suſpendere & interdicere, q.182. nu.7.lib.2.
Inſtituere præſentatum, qu.110. nu.3.& 14.lib.2.
Non tamen cognoſcere beneficia ſpectantia ad collationem epiſcopi, ibidem.
Nec cognoſcere cauſam Vicario dele-

delegatam ſub nomine officij, qu. 136.nu.5.lib.2.
Contra,nu.8.
Nec poteſt eligere Viſitatorem ad viſitan. diœceſim ſine conſenſu Vicarij,q.120.nu.7.lib.2.
Vices gerit epiſcopi, q.110. nu.3. & 14.lib.2.
Dominos terrarum, & vniuerſitates compeſcere poteſt eccleſiaſtica cenſura, ne permittant alienigenas in terris ſuis conducere domos ad fænus exercendum,vel conductas habere,q.149. in fi. lib.2.
Capitulum quando ſine conſenſu epiſcopi non poſsit conferre,q.71.nu. 21.lib.2.
Capitulum,& eccleſiæ inferiores,quibus caſibus ſtatuere non poſſint abſque conſenſu epiſcopi, q. 199. nu.1.lib.2.
Capitulum,poſtulaſti,de reſcrip.non habet locum in Vicario Epiſcopi, 56. nu.6. lib.1.
Capitulum ſede vacante non poteſt cognoſcere cauſas feudales,q.125. nu.4. lib.2.
Captus repertus clericus debet remitti ad iudicem eccleſiaſticum, qu. 192.nu.3.lib.2.
Cardinales deputare poſſunt Vicarios in eccleſijs eorum titulo ſubiectis,q.3.nu.22.lib.1.
Et facere omnia quæ ſunt iuriſdictionis epiſcopalis,ibi.nu.23.
Cardinales quandoque Vicarij epiſcoporum,q.64.nu.22. lib.1.
An autem de iure eſſe poſſint, dubitatur,ibi.nu.eo.
Cardinales Diaconi habentes iuriſdictionem,quales dare poſsint indulgentias,q.40.nu.5.lib.2.
Cardinalis aſsertioni eſt credendum abſque literis teſtimonialibus, q. 64.nu.21.lib.1.
Declaratur,nu.27.
Cardinali non creditur, neque epiſcopo,neque Vicario in his quæ requirunt ſpeciale mãdatum, q.64. nu.27.lib.1.
Cardinalis poteſtas raro aut nunquam in dubium reuocatur,q.64. nu.22.lib.1.
Caſus epiſcopis reſeruati quales, remiſſiue,q.19.nu.1.lib. 2.
Caſus ſpeciales non veniunt in generali commiſsione,ibi.nu.3.
Cauſa terminanda ſecundum ius canonicum committi debet Auditori in iure canonico,q.36.nu.6.lib. primo.
Cauſa delegata Vicario epiſcopi intelligitur delegata Vicario principali ex pluribus in ſolidum conſtitutis,q.62.nu.3.lib.2.
Cauſa committi non debet extra ciuitatẽ,vel diœceſim quando Reus & Actor ſunt eiuſdem diœceſis, q.53.nu.1.lib.3.
Cauſatus ſubeſt ſuo cauſanti, q. 62. nu.9. lib.2.
Cauſa matrimonialis eſt dignitatis epiſcopalis,q.43.nu.6. lib.2. & q. 44. nu.9.
Grauis,& ardua,q.43.nu.10.lib. 2.& q.ſeq. nu.4.
Declaratur,nu.15. cum ſeq.
Committi ſolet à curia Epiſcopis tantum,ibi.nu.13.
At contra,nu. 17.
Cognoſci debet per iudicem habentem iuriſdictionem, & canonum ſcientiam,q.44.nu.1.lib.2.
Aequiparatur criminali,ibi.n.3.

Non

Non poteſt agitari per Procuratorem non habentem ſpeciale mandatum, ibi. nu. 6.
Cauſæ piæ fauor reſcindit iuris ſubtilitatem, q. 49. nu. 5. lib. 2.
Cauſæ epiſcopo delegatæ non tranſeunt in capitulum ſede vacante, q. 135. nu. 4. lib. 2.
Cauſæ criminales, & illarum ſpecies ſpectantes ad forum epiſcopi quæ? remiſſiue, q. 143. nu. 1. lib. 2.
Cauſæ commiſſio impetrata contra canonicos, & capitulum non comprabendit epiſcopum, neque Vicarium, q. 59. nu. 1. lib. 3.
Cauſæ criminales fori Epiſcopalis quæ ſint, q. 142. num. 1. in fi. lib. 2. remiſſiue.
Cenſura eſt neruus eccleſiaſticæ diſciplinæ. q. 182. nu. 2. lib. 2.
Cenſuræ appellatione non ſolum venit excommunicatio, verum etiã ſuſpenſio, & interdictum, & qu. 182. nu. 2. lib. 2.
Certum etiam dicitur per relationẽ ad aliud, q. 78. nu. 3. lib. 2.
Chriſtus virtus & ſapientia Dei eſt, q. 211. nu. 4 lib. 2.
Chriſtus vnum tantum inſtituit epiſcopum Petrum, à quo alij deinde inſtituti fuerunt, qu. 1. num. 7. lib. 2.
Chriſtianus ſemel in anno peccata confiteri debet proprio ſacerdoti, q. 14. nu. 1. lib. 2.
Chriſmatis confectio, & olei cathecuminorum, & infirmorum eſt ordinis epiſcopalis, q. 10. nu. 9. lib. 2.
Ciuiles cauſæ fori epiſcopalis, quæ ſint, remiſſiue, q. 124. nu. 2. lib. 2.
Ciuitatis cura commiſſa, dicitur cõmiſſa cura diſtrictus, q. 29. nu. 9. lib. 1.
Ciuitate alicui conceſſa dicitur conceſſa tota eius iuriſdictio, ibidem, num. 10.
Ciuitate epiſcopo conceſſa intelligitur conceſſa diœceſis, ibid. nu. 11. Contra, nu. 12. Communis, nu. 14.
Ciuitates, & diœceſes diuerſarum linguarum, quæ? qu. 31. num. 17. lib. 1.
Clauſula generalis ſecuta poſt ſpecialia expreſſa in mandato includit conſimilia non expreſſa, non autem maiora, q. 114. nu. 10. lib. 2.
Clauſula citra reuocationem operatur, vt primus Vicarius non cenſeatur reuocatus per conſtitutionem ſecundi, q. 33. nu. 13. lib. 3.
Clericus cum virgine coniugatus laicus cenſetur præterquam in duobus caſibus reſeruatis, qu. 31. nu. 6. lib. 1. Declaratur, nu. 7.
Clericus cum virgine coniugatus, an poſſit eſſe vicarius epiſcopi, q. 31. nu. 8. cum ſeq.
Clericus inferioris gradus à canonicò inſeruiens epiſcopo pro vicario non lucratur fructus ſicut canonicus lucratur, q. 43. in fi. lib. 1.
Clericus ſine literis commendatitijs ordinari non poteſt, qu. 41. num. 1. lib. 2. alias punitur.
Clericus non poteſt prorogare iuriſdictionem alterius iudicis abſque conſenſu epiſcopi proprij, qu. 202. nu. 3. lib. 2.
Clericus in caſu quo ſit verberandus non poteſt verberari per laicũ etiam de mandato epiſcopi, ſed per miniſtrum eccleſiæ, q. 154. num. 8. lib. 2.

Cle-

Clericus miſſus de facto in exilium per Vicarium epiſcopi, poteſt per eundem reuocari, q.156.nume.5. lib.2.
Clericus etiam conſentiente epiſcopo non poteſt prorogare iuriſdictionem iudicis ſecularis, q.203. nu.4. lib.2.
Clerico debet epiſcopus prouidere neceſſaria donec aſſequatur beneficium q.56.nu.4.lib 1.
Clerici mendicare non debent, q.54. nu.2.lib.1.
Clerici ordinari non poſſunt, niſi poſsideant beneficium ad victum ſufficiens, ibid.nu.3.
Cognitor cauſarum matrimonialiũ, canonum ſcientiam habere debet, & iuriſdictionem, qu.43.num.5. lib.primo.
Coadiutores, & Vicarij eccleſiarum imperitis Rectoribus deputantur, q.212.nu.1.lib.2.
Coadiutores epiſcopalis datio eſt de reſeruatis Papæ, qu.212.nume.5. lib.2.
Collatio beneficij facta per Vicariũ epiſcopi quando det titulum coloratum, lib.2.q.80.
Commiſſio data ab inferiori à principe non poteſt exerceri extra territorium committentis, q.113.nu.2. lib.2.
Compoſitionum praxis, quæ fit per officiales, remiſſiue, q.37.num.13. lib.2.
Concilium Lateranenſe probibet ſpecialem facultatem concedendi collationes beneficiorum alteri, quã Vicario generali epiſcopi, qu.28. nu.3.lib.1.
Concilium Lateranenſe probibet cõferre beneficium, antequam vacet, q.48.nu.2.lib.1.
Nec non etiam promittere, q.52. nu.22.lib.1.
Concilium Lateranenſe non permittit epiſcopo creare ſibi Vicarium ad beneficij vacaturam, ibi.nu.2.
Fraus, quæ fieri poteſt Concilio Lateranenſi probibenti creare Vicarium ad vacaturam, quãdo ceſſet, ibi. nu.3.
Concilium Toletanum prohibet ne iudices eccleſiaſtici iudicium ſanguinis agitarent, q.154.n.1.lib.2.
Condemnare qui non poteſt, non poteſt etiam abſoluere, q.174. nu.9. lib.2.
Declaratur, num.17.& 18. & q. 265.nu.3.
Condemnare, qui poteſt, poteſt etiam abſoluere.
Conferre verbum comprehendit inſtitutionem, ſupra in ver. beneficiorum collatio.
Coitus impotentia, qualiter probetur in praxi, q.43.nu.3.lib.2.
Confirmare eſt de lege iuriſdictionis, q.70.nu.5. lib.2.
Confiſcatio bonorum non venit in generali commiſſione iuriſdictionis, q.158.nu.3.lib.2.
Conſenſus epiſcopi requiſitus in ſtatutum capituli, & eccleſiæ inferioris, non poteſt per Vicarium ſuppleri, q.199.nu.2.lib.2.
Contra, nu.3.
Communis, nu.4.& 6.
Conſeruatores, quando, & à quo deputari ſoleant, q.27.lib.2.
Forma deputandi conſeruatores, quæ? remiſſiue, ibid.nu.2.
Conſeruatorum facultas ſublata in qui-

quibuſdam per Concil. Triden. q. 27. nu. 3. lib. 2.
Vicarius epiſcopi conſeruator deputari poteſt, q. 27. nu. 4. & 9. li. 2.
Contra, nu. 7. cum ſeq.
Ampliatur opinio affirmatiua, nu. 14.
Declaratur, nu. 15. & 16.
Conſeruator deputari poteſt habens dignitatem in eccleſia, q. 27. nu. 1. & nu. 8.
Conſecratio epiſcoporum eſt ordinis epiſcopalis q. 10. nu 4. lib. 2.
Et eccleſiarum, ibid. nu. 9.
Conſiliarium Principis occidens nõ in contemptum dignitatis, ſed ratione odij priuati, non incidit in crimen læſæ maieſtatis, q. 60. nu. 9. lib. 3.
Contra nu. 10.
Conſuetudo votũ inducens captandæ mortis non valet, q. 52. nu. 12. li. 1.
Cõſuetudo, quod Archidiaconus præferatur Vicario epiſcopi, eſt deteſtabilis, q. 25. nu. 6. lib. 2.
Conſuetudo, vt omnia gratis fiant per viſitatores, ſeruãda eſt, q. 123. nu. 3. lib. 2.
Conſuetudo obſeruat, quod laici torqueant clericum de mandato epiſcopi, quamuis aliud diſponatius cõmune, q. 152. nu. 7. & 9. lib. 2.
Conſuetudo, quod à ſententia vicarij epiſcopi non appelletur ad Archiepiſcopum, vel ad ſuperiorẽ ad quẽ ab epiſcopo appellatur, non debet attendi, q. 1. nu. 2. lib. 3.
Conſuetudo, quod à Vicario appelletur ad epiſcopum, non eſt attendenda, q. 2. nu. 14. lib. 3.
Correctio iuris ciuilis, & canonici, vitanda, q. 55. nu. 8. lib. 2.
Correpiſcoporum vſus ſublatus, qu. 32. nu. 13. lib. 3.
Crimina mixti fori, quæ ſint, remiſſiue, q. 151. nu. 1. lib. 2.
Crimina communis fori, quæ ſint, remiſſiue, q. 157. nu. 14. lib. 2.
Culpa officialis domino nocere non debet, q. 29. nu. 6. lib. 3.

D

DEcretum in alienationibus minorum interponi poteſt à Vicario q. 55. nu. 22. lib. 2.
Decreti interpoſitio delegari poteſt, q. 55. nu. 23. lib. 2.
Contra, q 192. nu. 9.
Eſt de lege iuriſdictionis, q. 192. nu. 8. lib. 2.
Degradatio quæ? q. 157 nu. 4. lib. 2.
Qualiter fiat actualis, & ſolemnis, ibi. nu. 10.
Forma, & modus degradandi, ibi. nu. 5. 11. 12.
Depoſitio verbalis quæ? q. 157. num. 3. lib. 2.
Depoſitio actualis quæ? q. 157. nu. . .
Depoſitio verbalis eſt ordinis Epiſcopalis, q. 157. nu. 6. lib. 2.
Contra, nu. 8.
Delicta clericorum non debent remanere impunita, q. 153. in fi. lib. 2.
Delicta perſonarum eccleſiaſticarũ, quæ ob illorum atrocitatem deponuntur, & traduntur curiæ ſeculari, quæ ſint, remiſſiue tamen, q. 157. nu. 1. lib. 2.
Dictio aliorum, denotat ſimilitudinem, q. 43. nu. 8. lib. 2.
Dictio, niſi, facit exceptionem à caſu præcedenti, q. 43. nu. 23. lib. 2.
Dictio quoquomodo, quot caſus includat,

dat, quaſt. 111. num.8. lib. 2.
Dictio, niſi, excludit alios caſus præter nominatos, ibid. nu. 9.
Dictionis tantum natura qualis? q. 120. nu. 11. lib. 2.
Dignitas nunquam moritur, qu. 22. nu. 12. lib. 2. & q. 49. nu. 8. lib. 3.
Dignitas eccleſiaſtica, ſiue curatum beneficium. Vicarij Epiſcopi non vacat per adeptionem vicariatus, q. 22. nu. 16. lib. 2.
Dignitas epiſcopalis eſt ſupra omnes alias quantumcunque potentes, q. 26. nu. 1. lib. 2.
Dignitas nihil aliud eſt, niſi quædã præeminentia, vel quædam prærogatiua in gradu, qu. 27. num. 10. lib. 2.
Dignitas eccleſiaſtica, nil aliud eſt, niſi rerum adminiſtratio eccleſiaſticarum cum iuriſdictione, ibid. nu. 11.
Dignitas Vicariatus epiſcopalis vicario non competit iure proprio, q. 49. nu. 4. lib. 3.
Dignitas pontificalis epiſcopi incommunicabilis, & indiuiſibilis, qu. 22. num. 9. lib. 2. & infra in ver. Pontifex.
Dignitas Vicarij coruſcat radijs epiſcopi, q 1. nu. 1. lib. 2.
Dignitatem omnino nouam creare pertinet ad Papam, qu. 31. num. 1. lib. 2.
Dignitatis epiſcopalis, quæ ſunt, vel iuriſdictionis, prælato inferiori committi poſſunt, q. 33. nu. 4. lib. 2.
Dignitatem habentem curam animarum, quis conſequi poſſit? q. 36. nu. 8. lib. 1.
Dignitatis ratione, quæ competant epiſcopo, q. 3. lib. 2.
Digniora cenſentur in dubio demandata, q. 27. nu. 5. lib. 1.
Diffinitio non debet alteri conuenire quam rei diffinitæ, q. 2. num. 4. lib. 1.
Debet conuerti cum ſuo diffinito, ibi. nu. 9.
Conſtare debet ex genere, & differentijs, ibid. nu. 27.
Diœceſi alicui conceſſa, ciuitas quoque dicitur conceſſa, q. 30. num. 1. lib. 1.
Diœceſis appellatione ciuitas venit in materia larga, ibi. nu. 2.
Diœceſis dicitur territorium epiſcopi, q. 55. nu. 20. lib. 2.
Diœceſanus epiſcopus habet fiſcum, q. 160. nu. 2. lib. 2.
At contra, quod habeat cameram tantum, nu. 3.
Diſpenſare in quibus caſibus poſſit epiſcopus, remiſſiue, q. 33. num. 2. lib. 2.
Diſpenſationes cõmiſſas nullus præter legatum ſedis Apoſtolicæ demandare poteſt, q. 34. nu. 1. lib. 2.
Declaratur, nu. 4.
Diſpenſatio eſt iuriſdictionis, q. 35. nu. 1. lib. 2.
Habet inſtar reſtitutionis in integrum, ibid. nu. 4.
Diſpenſatio dicitur iuris relaxatio, q. 37. nu. 1. lib. 2.
Differt à remiſſione pœnæ, ibi. nume. 2.
Diſpenſatio gratis à Vicario exequenda, q. 36. nu. 7. lib. 2.
Diſpenſandi poteſtas ſuper crimine non venit in generali poteſtate diſpenſandi, ibid. nu. 10.
Nec etiam comprehendit poteſtatem commutandi pœnas, vel faciendi

ciendi compoſitiones,ibi.nu.10.

Diſpenſatio à canóne ſolis epiſcopis eſt permiſſa,q.179.nu.1.lib.2.

Diſtinctio perſonarum debet eſſe inter iudicem à quo, & iudicem ad quem,q.2.nu.4.lib.3.

Diuiſio eſt ſpecies alienationis, qu.116.nu.7.lib.2.

Doctoratus inſignia recipi non poſſunt ſine imperiali, vel Apoſtolica auctoritate,q.29.nu.1.lib.2.

Doctorandi priuilegium competens epiſcopo non tranſit in Vicarium, niſi concedatur,q.29.nu.4.

Declaratur,nu.8.& 9.

Nec tranſit in capitulum ſede vacante,ibid.nu.6.

Dominus qui ex aliqua iuſta cauſa procuratorem reuocauit quem nõ reuocare promiſit ſub iuramento, an ſit periurus,q.32.nu.10.lib.3.

Dominus nouiter creatus non conuenitur per reſcriptum obtentum contra Vicarium, niſi lite conteſtata,q.136.nu.13.lib.2.

Dominus non tenetur ex delicto ſui officialis extra officium commiſſo, q.30.nu.5.& 10 lib.3.

Donare qui non poteſt,ita nec poteſt donanti conſentire, q.71.nu.20.lib.2.

Duces Sabaudiæ, & Mediolani Vicarij imperiales,q.3.nu.45.lib.1.

Dux loco Principis eſt,q.62.nu.13. libro ſecundo.

E

Eccleſia Romana maior omnium eccleſiarum, quando conſtituta. in proœm.nu.1.

Eccleſia quoad feudalia,quæ habet à domino temporali, legibus eiuſdẽ feudalibus ligatur,q.26.num.21.lib.2.

Eccleſia quales poſſit indicere pœnas,q.159.nu.1.lib.2.

Eccleſia cathedralis vacat per renũciationem,ſicut per mortem,q.42.nu.1.lib.3.

Et quot modis vacare dicatur,nume.2.3.cum ſeq.

Eccleſia agere poteſt pro iniuria illata clerico,q.60.nu.1.lib.3.

Eccleſiæ plures parochiales,& dignitates eccleſiæ non recipiendæ, qu.45.nu.1.lib.1.

Eccleſiarum recõciliationes ſunt ordinis epiſcopalis,q.10.nu.9. lib.2.

Eccleſiæ quilibet ſeruire debet in propria perſona,q.46. nu.1. lib.1.

Declaratur,nu.7.& 10.

Epiſcopatus eſt honoris,& oneris,& qualis,in proœm.nu.12.

Epiſcopatum qui deſiderat, bonum opus deſiderat,ibi.nu.14.

Epiſcopi ſunt columnæ eccleſiæ Romanæ,in proœm.nu.2.

Vicarij Dei,& locumtenentes,ibi.nu.3.& q.3.nu.10.

Legati Chriſti,ibidem.

Oculi Domini,ſpecula,ora,trona, Miniſtri,& ſacerdotes Dei,ibid.nu.4.

Pupillæ oculi Chriſti,ibi.nu.5.

Fratres ſummi Pontificis,& coepiſcopi,ibi.nu.6.& q.3. nu.11.

Patres,& Paſtores noſtri, ibidẽ, num.8.

Illuſtres.

Principes.

Sereniſſimi,ibidem,nu.7.& q.62.nu.13.lib.2.

Hierarchia celeſtis ordinem referunt

runt in terris,ibi.num.9.
Poſiti ſunt ſupra omnes gradus, ibi.nu.10.& q.26.nu.3.lib.2.
Epiſcopo nihil beatius,ibi.nu.11.
Epiſcopi,ad quæ ſint vocati, ibidem, num.13.
Epiſcoporum de manu ſanguis ſubditorum eſt requirendus,ibidem, num.15.
Epiſcopi ſunt ſucceſſores Apoſtolorum,& Vicarij,q.3.nu.8.& ſeq. libro 1.
Quandoque Vicarij Chriſti, ibi. num.10.
Titulares epiſcopi vocantur Nullatenenſes,q.31.nu.18.lib.1.
Epiſcoporum munus grande,qu.46. num.18.
Semper ſunt in neceſſitate propter regimen epiſcopale, ibi.nu.12.
Regimen eorum verſatur circa ſpiritualia,& temporalia,q.48.in fine,lib.1.
Epiſcopus, & Cardinalis Vicarius eligi poteſt alterius epiſcopi,q.44. nu.1.lib.1.
Contra,nu.2.
Declaratur,nu.3.
Epiſcopus eſt caput Ciuitatis, & diœceſis in ſpiritualibus,q.26.nume.4.lib.2.
Duci comparatur,& dicitur princeps,q.62.num.12.lib.2.& q.55. nu.14.lib.2.
Epiſcopus Parmenſis, princeps vocatur,ibid.nu.eo.
Epiſcopus,quandoque eſt loco Abbatis q.200.nu.1.lib.2.
Epiſcopo,quæ competant ratione ordinis,q.1.& ſeq. lib.2.
Epiſcopus per conſecrationem conſequitur ordinem, & per baculum iuriſdictionem,q.1.nu.4.lib.2.
Epiſcopus committere poteſt vicario, qui epiſcopus eſt ea,quæ ſunt ordinis epiſcopalis,q.5.nu.10. lib.2.
Epiſcopus vicarius alterius epiſcopi ex ſola generali commiſſione Vicariatus,non poteſt exercere ea,quæ ſunt ordinis epiſcopalis,ſed requiritur ſpeciale mandatum,q.6.nu. 1. lib.2.
Epiſcopus in aliena diœceſi Pontificalia exercere poteſt de licentia epiſcopi ordinarij,q.7.nu.7.lib.2.
Epiſcopus benedicit Abbates, Abbatiſſas,& Moniales,& dat illis velũ conſecrationis,q.8.nu.1.lib.2.
Vicario dare poteſt auctoritatem ſpecialem committendi alicui epiſcopo ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis,q.12. nu.1 lib.2.
Ampliatur,nu.2.
Declaratur,nu.3.cum ſeq.
Subdeclaratur,nu.6.
Ordines ſacros non confert clericis non ſubditis,niſi illorum ſuperiore ex ægritudine impedito, qu. 12.nu.6.lib.2.
Epiſcopo,quæ competant ratione dignitatis,q.3.lib.2.
Epiſcopus dicitur ſummus ſacerdos, q.9.nu.3. lib.2.
Epiſcopo maior honor debetur, quã eius Vicario,qu.24.numero ſeptimo,lib.2.
Epiſcopus committere poteſt eius Vicario ea, quæ ſunt dignitatis epiſcopalis,q.28.nu.1. lib.2.
Epiſcopus æquiparatur Duci,Comiti,vel Baroni,q.55.num.17. libro ſecundo.
Epiſcopus, & eius Vicarius an ſint pars capituli,lib.2.q.199.

Epi-

Epiſcopi habent plerumque poteſtatem doctorandi ex priuilegio, qu. 29.nu.2.lib.2.
Et de iure communi, ibid. nu.8.
Epiſcopus, qui per ſe prædicare non poteſt, tenetur aſſumere idoneos ad huiuſmodi officium, q.21.num. 7. lib.2.
Epiſcopi, quando interſint electioni Archiepiſcopi, & ſtatutis canonicorum, q.30. nu.1. lib.2.
Epiſcopi tacitus conſenſus non ſufficit in creatione iuriſpatronatus, q.31.nu.8.lib.2.
Epiſcopus diſpenſare poteſt in quibuſdam auctoritate ordinaria, et in quibuſdam auctoritate delegata, q.33.nu.1.lib.2.
Et in quibuſdam ex decreto Concil.Trid. q.36.nu.6. lib.2.
Regulariter tamen diſpenſare non poteſt ſuper omnibus criminibus, nec ſuper maioribus adulterio, q.3.nu.4.lib.2.
Nec ſine cauſa, ibid.nu.6.
Et in pluribus caſibus remiſſiue, ibi. nu.5.
Nec minuere pœnam, ibid.nu.6.
Nec illam commutare in aliam, ibidem.
Nec recipere compoſitionem, ibid.
Vicario committere poteſt diſpenſationes, quæ competunt Epiſcopo ordinaria auctoritate, q.33.nu.3. libro 2.
Ampliatur, nu.6.
Et ſubdelegare illas cum cauſæ cognitione, q.34 nu.3. lib.2.
Non tamen nudum factum diſpenſandi, nu.5.
Nec diſpenſationes ſibi committendas, nu.6.
Licet factum nudum diſpenſandi competens iure proprio poſſit vicario delegari, q.33.nu.6. lib.2.
Sicut nec etiam diſpenſare poteſt ſuper ætate ſui Vicarij, q.35. nu. 6. lib.1.
Dictatorem vindictæ ſanguinis, an diſpenſare poſſit, q.41.n.6.li.1.
Epiſcopus intra ſuum Epiſcopatum concedere poteſt indulgentias, & quales, q.40.nu.1.lib.2.
Licet non conſecratus, neque ſacerdos, ſed electus, & confirmatus, ibid.nu.6.
Epiſcopus tenetur ſibi Vicarium conſtituere, q.46.nu.2.lib.1.& in proœm. nu.16.
Et quidem generalem, q.48.nu.1. lib.1.
Nec requiritur conſenſus capituli, q.54.nu.1.lib.1.
Ita dictante conſuetudine, nu.2.
Niſi quãdo vicarium crearet perpetuum, q.51.nu.3.lib.1.
Ante apprehenſionem epiſcopatus creari non poteſt, q.46.in fi. lib.1.
Epiſcopo negligente Archiepiſcopus illum conſtituit, & quando, q.57. nu.2.lib.1.
Non tamen capitulum, q.59. nu. 1. lib.1.
Metropolitano negligente antiquior epiſcopus in Metropolitana Vicarium creat, quæſt.58.num.1. libro 1.
Et propinquior epiſcopo exempto, ibidem.
Captus à Turcis illum deputare non poteſt, q.46.nu.14.lib.1.
Plures tamen Vicarios poteſt epiſcopus conſtituere, qu. 50. num.1. libro 1.

Tam

Tam generales, quam foraneos, ibi.nu.4.
Tam inſolidum, quam pro parte, ibi.nu.5.
Tam in qualibet parte diœceſis, quàm in loco particulari,q.47.nume.1.lib.1.
Declaratur,nu.2.
Subdeclaratur, nu.3.
Vicarium tamen laicum deputare non poteſt,q.31.num.1.& q.34.num.4.
Alioquin puniretur epiſcopus, q.31.nu.2.
Ampliatur,nu.4.5.8.9. cum ſeq.
Declaratur, nume. 11.12.13.14. cum ſeq.
Quandoque etiam tenetur creare vicarium epiſcopum,q.31.nu.16. lib.1.
Salarium congruum tenetur illi ſubminiſtrare,q.55.num.1. & 3. lib.1.
Contra,nu.4.
Declaratur,nu.6.
Etiam quando Vicarius eſſet canonicus,ibid.nu.7.
Nec non etiam facere illi literas patentes,q.64.nu.14.lib.1.
Maiorem tamen ſibi retinuit poteſtatem, quam Vicario dederit, q.24.nu.10.lib.1.
Et maius imperium, ibid.nu.12. & q.176.nu.2.
Nec dicitur à ſe abdicaſſe iuriſdictionem epiſcopalem in totum per conſtitutionem vicarij perpetui,q.51.nu.4.lib.1.
Epiſcopus vnus, & vnus Vicarius eſſe debet in qualibet ciuitate, qu.46.nu.3.lib 1.
Cauſas matrimoniales Vicario cōmittere poteſt,qu.43.num.1.& 4. libro 2.
Declaratur, nu.9.15.18.22.24.
Prout etiam illas committere poteſt Doctoribus non Vicarijs diſcutiendas, & determinandas, q.43.nu.7. lib.2.
Non tamen mandare poteſt Vicario facultatem concedendi licentiam contrahendi matrimonium ſine denunciationibus praecedentibus,q.43.nu.2.lib.2.
At contra,nu.28.
Ea vero,quae ſunt dignitatis Epiſcopalis, vicario poteſt committere,q.28.nu.1.lib.2.
Et alia etiam committere, quae alijs non poſſunt,q.34.nu.5.lib.2.
Epiſcopus,quando de conſenſu capituli conſtituere poſſit aliquem Vicarium perpetuum, q.51. num.3. libro 1.
Epiſcopus creare poteſt Vicarium ſpecialem ad beneficia conferendum,q.52.nu.1.lib.1.
Communis contra,nu.2.& 4.
Ampliatur, nu.5.8.9.11.13. cum ſequen.
Declaratur, nume.19.20.21.24. 25. 28.
Nec alteri, quam vicario huiuſmodi auctoritatem concedere poteſt,ibi.nu.26.cum ſeq.
Nec Vicario generali dare poteſt auctoritatem ſpecialem,certum beneficium conferendi,q.53.num.1.lib.1.
Ampliatur,nu.2.
Declaratur, nu.3.5.6.7. cum ſeq.
Non tamen prohibetur dare facultatem illi,conferendi beneficiū vacans,q.53.nu.6.lib.1.

Nec

Digitized by Google

Nec non recipiendi reſignationẽ beneficij, & illud ſic reſignatum conferendi, ibi. nu. 7.

Epiſcopus dare poteſt commiſſionem Vicario ſuo viuæ vocis oraculo abſq; alia ſcriptura, q. 53. num. 8. libro 1.

Et poteſt commiſſio teſtibus probari, q. 64. nu. 29. lib. 1.

Epiſcopus maior eſt Vicario ſuo, q. 146. nu. 7. lib. 1.

Et iuriſdictionem habet firmiorem. q. 177. nu. 2. lib. 2.

Mentio tamen Epiſcopi Vicariũ non excludit, q. 201. nu. 2. lib. 2. & q. 6. nu. 12. & 14. & q. 209. nu. 3.

Epiſcopus non poteſt committere Vicario ſuo futuras cõmiſſiones Papæ, q. 133. nu. 2. lib. 2.

Vicarium conſtituendo, videtur illi ſolum committere ea, quæ competunt ratione ordinariæ iuriſdictionis, q. 135. nu. 3. lib. 2.

Abſentia epiſcopi ampliatur Vicarij poteſtas, q. 30. nu. 14. lib. 2.

Contra, num. 16. & qu 6. nume. 3. libro 2.

Præſens, quando dicatur epiſcopus, q. 30. nu. 18. lib. 2.

Et præſumatur, q. 74. nu. 2. lib. 2.

Epiſcopus, qui dedit Vicario poteſtatem conferendi beneficia ante Vicarium conferre poteſt, q. 93. nu. 1. 4. lib. 2.

Non tenetur ſtare collationi Vicarij factæ contra formam mandati. q. 79. nu. 1. lib. 2.

Litteræ priuatæ epiſcoporum, in quibus committitur collatio beneficiorum vacantium in fauorem certæ perſonæ non valent in præiudicium collationis factæ per Vicarium, quæſt. 94. num. 7. lib. 2.

Epiſcopus, an ſit priuatus poteſtate conferendi, ſi eius Vicarius beneficium indigno contulerit, remiſſiue, q. 98. nu. 1. lib. 2.

Epiſcopus Vicarius alterius epiſcopi recipiendo inſinuationem nominatorum ad beneficia, in dubio intelligitur recipere tanquam epiſcopus non tanquam vicarius, q. 107. nu. 1. lib. 2.

Epiſcopus adeundus eſt in his, quæ ſunt gratiæ, non autem Vicarius, q. 38. nu. 3. lib. 2.

Epiſcopi quales accedere debeant ad Concilium prouinciale, q. 47. nu. 1. lib. 2.

Impediti mittere poſſunt Vicarium ad Concilium, ibid. nu. 2.

Ampliatur, nu. 3. & 7.

Declaratur, nu. 5. 6. cum ſeq.

Epiſcopus nihil recipere poteſt pro collationibus beneficiorum, q. 103. nu. 1. lib. 2.

Nec pro litteris dimiſſorijs, aut teſtimonialibus, vel eorum ſigillo, q. 103. nu. 3. lib. 2.

Epiſcopus dare non poteſt iudicem ordinarium, q. 55. nu. 2. lib. 2.

Epiſcopus eſt inferior principe quoad iuriſdictionem, qu. 55. num. 3. libro 2.

Epiſcopi hodie contra capitula omnia iura illi competentia de conſuetudine vſurparunt, q. 55. nu. 14. lib.

Epiſcopus confirmare poteſt quamlibet ſententiam ex illis contrarijs prolatis per Vicarios, q. 63. nu. 1. lib. 2.

Dicitur elegiſſe induſtriam perſonæ ſui Vicarij propter graues, cau

cauſas, & arduas illi mandatas, q.66.nu.4.lib.2.
Iudex eſſe poteſt in cauſa ſui vicarij, q.138.nu.2.lib.2.
Declaratur, nu 3.& nu.5. & ſeq.
Non tamen poteſt cognoſcere cauſam Vicario ſuo delegatam, qu. 136.nu.1.lib.2.
Contra, nu.8.& q.176.nu.5. cum ſequen.
Declaratur, num.6.8.9.12.13. & ſeq.& q.176.nu.5.lib.2.
Ampliatur, nu.6.
Declaratur, nu.7.
Vicario tamen interdicere poteſt cauſæ cognitionem, & eandem ſibi aduocare, q.173. nu.6. lib.2. & q. 174.nu.4.& q.176. nu.1. & q. 6. nu.6. lib.3.
Et cauſam delegando alicui videtur abdicare illam Vicario ſuo, q. 138.nu.3.lib.2.& q. 174. num.3. lib.2.& q.6.nu.5.lib.3.
An autem delegare poſſit cauſam Vicario alterius epiſcopi, qu.140. nu.1.lib.2.
Et an habeat iuriſdictionem in loco Vicarij ſpecialis ſuæ diœceſis, q.139.nu.1.lib.2.
Et an cognoſcere poſſit de nullitate ſententiæ ſui Vicarij, & è contra, remiſſiue, q.141.nu.1. lib.2.
Epiſcopus, vel alius ſuperior, an ex eadem inquiſitione Vicarij ſine nouo proceſſu condemnare debeat inquiſitum, remiſſiue, q.142. nu. 9. lib.3.
Epiſcopus tenetur defendere ſententiam ſui officialis, q.28.nu.1.lib.3.
Declaratur, nu.2.remiſſiue tamē.
Quibus caſibus procedere poſſit contra laicos remiſſiue, q.151.nu. 2.lib.2.
Epiſcopus confirmans vnam cauſā de geſtis, & adminiſtratis per ſuū Vicarium videtur cætera reprobare, & è contra vnam reprobans videtur alia confirmare, q.27.nu. 1. libro 3.
Declaratur, nu.2.
Epiſcopus non poteſt contrauenire geſtis per ſuum Vicarium, q.29. nu.1.lib.3.
Quando geſta ſunt bene, non autem male, ibi.nu.3.& q.137.num. 4. libro 2.
Epiſcopus non tenetur de imperitia ſui vicarij, ibi.nu.5.
Declaratur, nu.6.& 8.
Et nouiter creatus non conuenitur ex geſtis per Vicarium, ibid. num.8.
Ex delicto ſui Vicarij quando teneatur, q.30.num.4.& 8.cum ſeq. lib.3.& 57.nu.5.& nu.10.
Et ad reſtitutionem damnorum datorum, ibi.nu.2.
Poteſt tamen teneri ex pacto, vel ſtatuto, ibi.nu.9.
Et retractare compoſitionem factam à Vicario in pœnis, in quibus diſpenſare non poterat, q.29. nu. 4. libro 3.
Sicut etiam quando compoſitio pecuniaria facta fuit ſuper pœna depoſitionis, q.41.nu.1.lib.3.
Ampliatur, nu.3.
Epiſcopus tenetur de delicto ſui Vicarij in officio, q.57.nu.5. lib.3.
Declaratur, nu.10.
Et illum delinquentem exhibere, ibi. nu.6.
Et punire, quæſtio.57. numero ſecundo, lib.3.
Contra, nu.3.

De-

Declaratur,nu.7. cum ſeq.
Nec liberatur epiſcopus exhibendo Vicarium,ſi promiſerit ſoluere omnem condemnationem, qu. 30. nume.8.
Epiſcopus non poteſt in propria cauſa iudicare,q.138.num.1.lib.2.& q.57.nu.11.lib.3.
Quando dicatur in propria cauſa iudicare,q.138.nu.3. lib.2.
Iudex eſſe poteſt ſubuicarij, q.57. nu.14.lib.3.
Epiſcopus ratificare poteſt geſta eius nomine per Vicarium, q.26. nu.3.lib.3.
Non tamen poteſt ratificare ſententiam latam ab eius Vicario nõ habente mandatum ſpeciale in caſibus illud exigentibus,ibidem, num.1.
Epiſcopus cognoſcere poteſt de nullitate ſententiæ ſui Vicarij,& è contra,q.10.nu.1.lib.2.
Et reuocare interlocutoriam eiuſdem eo caſu quo poſſet ipſe Vicarius,ibi.nu.2.
Nec non admiſſionem appellationis eo caſu quo poſſet idem Vicarius,ibi.nu.eo. & 3.
Quando autem poſſit reſtituere in integrum aduerſus ſententiam ſui vicarij,q.12.nu.11.lib.3.
Epiſcopus intruſus qui, remiſſiue, q.24.nu.1.lib.3.
Geſta Vicarij epiſcopi intruſi non tenent,q.24.nu.2.lib.3.
Declaratur,nu.2.remiſſiue tamẽ.
Epiſcopus poteſt cognoſcere cauſam delegatam eius Vicario,finito officio vicariatus,q.51.nu.1.lib.3.
Contra,nu.2.
Epiſcopus delegando cauſam Vicario malitioſe in fraudem appellationis interponendæ ad Metropolitanum poteſt excõmunicari per ipſum ſuperiorem,q.2.nu.3.lib.3. & q.131.nu.4. lib.2.
Epiſcopus committere poteſt cauſam Vicario, vt cognoſcat illam tanquam delegatus,non tanquam vicarius,q.131.nu.2.lib.2.
Declaratur,nu.4.
Et auocare cauſam Vicario,& illi prohibere ne iudicet, ſed non è conuerſo,ibi.nu.3. lib.2.
Ampliatur,nu.3.4. & ſeq.
Declaratur,nu.6.& q.39.num.1. libro 3.
Prout etiam interdicere ne de aliquo negotio ſe intromittat, q.111. nu.6.lib.2.
Epiſcopus Xantonenſis non eſt obligatus reddere Auditorium Xantoni,q.70.nu.4.lib.1.
Epiſcopus electus licet non conſecratus habet iuriſdictionem,qu.1.nu. 1. libro 2.
Iuriſdictio illius deriuat à Papa, ibi.nu.6. cum ſeq.
Epiſcopi poteſtas verſatur circa tria,ibi. nu. 8.
Epiſcopus componere debet controuerſias præcedentiæ omni appellatione remota,q.35.nu. 2. lib.2.
Epiſcopus,& capitulum non habent tantam communionem in his quæ de iure ſpeciali competunt, ſecus in his quæ de iure communi,q.39. num.10.lib.2.
Epiſcopus in his quæ ſunt de iure communi dicitur ordinarius:in his autem quæ de iure ſpeciali,dicitur delegatus,ibi. nu.11.
Epiſcopus tenere poteſt officiales armatos

matos pro exeq. iuſtitia, qu.152. nu.2.lib.2.& q.190. nu. 2. lib.eo.

Epiſcopus ad conſeruationem ſua iuriſdictionis poteſt vti gladio ſpirituali,& materiali,q.192. num. 13.lib.2.

Epiſcopus vel eius Vicarius habita notitia clerici detenti à ſeculari, debet illum repetere, alias punitur,ibi.nu.10.

Creditur eidem repetenti ſi ſcribat ſeculari captum ab ipſo clericum eſſe,ibi.nu.12.

Quando poßit illi prohibere ne procedat in cauſa clerici, qu.203. nu.5.lib.2.

Epiſcopi expulſi à ſuis diœceſibus procedere poſſunt contra expulſores in locis aliarum diœceſuum obtenta,vel petita licentia ab epiſcopo diœceſano,q.205.nu.2.lib.2.

Epiſcopus viſitare debet annuis vicibus diœceſim, & quare, q.120. nume.1.lib.2.

Viſitationem quotidianam non poteſt alteri quam Archidiacono demandare ibi.nu.10.lib.2.

Deleganti illam alteri propter impedimentum eſt credendum, qu. 121.nu.1.lib.2.

Vicario viſitanti ſubminiſtrare tenetur equos,veſtes familiam, et alia opportuna,q.123.nu.1.lib.2.

Et etiam expenſas victualium, ad vitandum ſcandalum, ibi.n.2.

Tenetur ex delicto Vicarij commiſſo in viſitatione,q.124.lib.2.

Epiſcopus,ſeu eius vicarius tenetur ſingulis annis,in ſynodo diœceſana ſex ad minus eligere examinatores,q.211.nu.6 lib.2.

Epiſcopus non poteſt exercere iuriſdictionem cōtentioſam, extra diœceſim,q.141.nu.2.lib.2.

Epiſcopus cognoſcit cauſam ſibi delegatam,non vt epiſcopus,ſed delegatus,q.135.nu 2.lib.2.

Epiſcopus recipit iuramentum fidelitatis,& obedientiæ, à Vaſſallis ſuis beneficiatis,q.119.nu.1.li.2.

Epiſcopus,quando poſſit abſoluere à ſuſpenſione iuris,q.184.nume.4. libro2.

Et ex cauſa à iuramento,& qua, q.187.nu.1.lib.2.

Epiſcopus, vel eius Vicarius dare poteſt licentiam exuli reuertendi ex iuſta cauſa, q.156. nume.3. libro 2.

Declaratur,nu.4.

Epiſcopus confirmat Abbates, & Priores,q.70.nu.1.lib.2.

Epiſcopus,& Vicarius non ſunt canonici,neque capitulum,q.59.nu. 2.lib.3.

Epiſcopus agere poteſt pro iniaria illata eius Vicario, q.60. num.2. libro 3.

Ampliatur,nu.3.

Declaratur,nu.8. cum ſeq.

Epiſcopus ſine cauſa diſpenſans ſuper pœna depoſitionis peccat,q.41. nu.4.lib.3.

Epiſcopus non poteſt aduocare ad ſe cauſam vertentem coram Archidiacono,q.49.nu.6.lib.3.

Epiſcopus factum, dicitur Vicarij factum,q.6.nu.13.lib.3.

Epiſcopus coadiutor deputatur alteri epiſcopo propter illius imbecillitatem,& ſenectutem, q.46. nu 3.libro 1.

Epiſcopus poteſt in totum eximere Eccleſiam à ſua iuriſdictione, quæſt.

quaeſt.41. numero 1. lib. primo.
Contra,nu.2.
Epiſcopi hodie non poſſunt in criminalibus conueniri niſi ob cauſam depoſitionis, & priuationis à ſolo ſummo Pontifice terminandam, q.53.nu.7.lib.2.
Epiſcopus,quando beneficia conferre non poſſit ſine conſenſu capituli,q. 115.nu. 4.lib. 2.
Epiſcopus ſine conſenſu capituli non poteſt reuocare vnionem beneficiorum ſicut nec illam facere, q.116. num. 5.lib.2.
Epiſcopus, quando nouam poſſit erigere parochiam,q.117.nu.1. lib. 2.
Epiſcopus dicitur executor piarum voluntatum,& pater, ac procurator pauperum, q.137. nu.4. lib.2. & q.59. num.1.lib.2.
Epiſcopus habet quartam decimarũ ab eccleſijs decimas percipientib. q.48. nu.2. lib.2.
Quartam etiam ex mortuarijs, ibi.nu.2.
Procuratorem ratione viſitationis,nu.3.
Subſidium caritatiuum, nume.4. & ſeq.
Epiſcopus qui facit aliquem crudeliter fuſtigari, per duos menſes à miſſarum celebratione ſuſpenditur,q.154.nu.6.lib.2.
Epiſcopus Callienſis fuit amotus ab executione Pontificalis officij, & adminiſtratione eccleſiæ, quia neſciebat Donatum, q.211. nu.5. lib.2.
Epiſcopo tranſlato,an valeant geſta Vicarij,q.42.nu.5.lib.3.
Epiſcopo depoſito expirat ipſo facto Vicarij poteſtas,q.33.nu.6.lib.3.
Epiſcopus,cuius vicarius contulit beneficium indigno, an ſit priuatus poteſtate conferendi,q.37. num.3. & 4. lib.3.
Epiſcopus cauſas per ſe audire non prohibetur,licet habeat Vicariũ, q.39. nu.6. lib.3.
Vicarius tamen regulariter adeundus eſt in his, quæ non ſunt gratiæ,ſed iuſtitiæ,q 38.nu.3. lib. ſecundo.
Epiſcopus nouus ſi Vicarium veterem idoneum repererit, debet illũ confirmare,q.42.nu.9.
Epiſcopus reuocare poteſt vicarium ad libitum. q.6.nu.7.lib.3. & qu. 32.nu. 1.lib.eod.
Ampliatur,nu.2.3.4.5. cum ſeq.
Declaratur, num.8.11.12.14.16. cum ſeq.
Confirmatum à Papa reuocare non poteſt,q.33.nu.11. lib.3.
Declaratur,nu.12.
Si iurauit non reuocare,debet petere abſolutionem à iuramento, ſi reuocare illum intendit,q.33. nu. 8. lib.3.
Periurus an ſit reuocando illum non petita abſolutione,ibi.nu. 9.
Epiſcopus ſuſpectus recuſari poteſt eius vicario recuſato,q.15.num.1. 5. lib.3.
Contra,nu.3.
Declaratur,nu.5.
Epiſcopo excommunicato ſuſpenditur Vicarij poteſtas,q.17. num.1. libro 3.
Epiſcopus poteſt alterum eligere Vicarium, quando electus eſt excommunicatus,q.23.nu.1. lib 3.
Error communis facit ius, q.62. nu. 2. lib.2.

Digitized by Google

Etimologia continet ſubſtantiam vocabuli,q.2.nu.2.lib.1.

Exactores publici nõ poſſunt aliter incboare exactiones, niſi oſtendãt commiſſionem iudici prouinciali, q.191.nu.8.lib.2.

Excommunicatio eſt actus iuriſdictionis epiſcopi,q.168.nu.2. lib.2.

Et meri imperij,quandoque etiam mixti,& delegari poteſt, qu. 181. nu.3.lib.2.

Nulliter lata, & iniuſtè ligat, & vinculum inijcit,q.20.nu.4. & 5. libro 3.

Lata ab homine, per quem remittatur,q.175.nu.6.lib.2.

Excommunicatus remitti debet ad ſuum excommunicatorem abſoluendus,q.172.nu.1.& 183.nu.1. libro 2.

Qualiter,& quando in abſolutione excommunicationis praeſtare debeat cautionem iuratoriam de parendo mandatis,q.173. num.1. libro 2.

Excommunicatus ab epiſcopo non poteſt abſolui,niſi à Metropolitano,vel à Papa,q.174.nu.4. lib.2.

Excommunicatus à delegato Papae non poteſt abſolui niſi per Papam, etiam defuncto delegato,q.175.nume.2.lib.2.

Excommunicatus à delegato epiſcopi non poteſt ab epiſcopo abſolui, q.76.nu.4.lib.2.

Declaratur,nu.7.

Excommunicatus à vicario epiſcopi ſuffraganei poteſt abſolui ab Archiepiſcopo,vel eius vicario,q.178 num.1. lib.2.

Ampliatur,nu.2.

Declaratur,nu.3.4.5.6.cum ſeq.

Excommunicatus iuſtè remitti debet abſoluendus ad ſuum excommunicatorem,q.178. nu.3.& nu. 8.lib.2.

Et ad cautelam etiam in dubio, ibi.nu.4.

Niſi excommunicator requiſitus malitioſe denegaſſet abſolutionem excommunicato,ibi.nu.5.

Excommunicatus ab epiſcopo ſuffraganeo quibus caſibus adire poſſit Archiepiſcopum per viam querelae,q.178.nu.9.& 10.lib.2.

Excommunicatus nulliter per ſuffraganeum, abſolui poteſt ab Archiepiſcopo recepta idonea cautione ad cautelam,ibi.nu.10.

Non tamen de neceſſitate,ibidem, num.11.

Excommunicatus contumax non poteſt abſolui, niſi praeſtita cautione.

Vbi tamen probatur contumax, non autem ſi praeſumatur, q.178. nu.12.lib.2.

Excommunicatus maiori excommunicatione epiſcopo reſeruata abſoluitur à ſolo epiſcopo,minori autem à ſacerdote, quaeſt.179. num. 3.lib.2.

Ampliatur,nu.4.

Excommunicatus excommunicatione canonis non poteſt ab epiſcopo abſolui, vbi conditor Canonis reſeruauit ſibi abſolutionem, ibid. num.5.

Ampliatur,& declaratur octo modis remiſſiue,ibid.

Excommunicatus excommunicatione iuris, vel canonis ab ordinario exemptus debet abſolui per Papam,ibid.num.6.

Ex-

Excommunicatus ab homine abſolui debet à ſolo excommunicante, ibi. num.7.
Niſi excommunicatio lata ſit per generalem hominis, vel iudicis ſententiam, ibi.nu.8.
Excommunicatus à delegato non poteſt abſolui niſi à ſummo Pontifice, q.6.nu.4 lib.3.
Excommunicato vicario non erit excommunicatus illius ſucceſſor, qu. 19.nu.1.lib.3.
Excommunicator iniuſtus tenetur reficere damna, & expenſas excommunicato, q.20.nu.7. lib.3.
Et punitur, nu.8.
Executor teſtamentarius non poteſt facere ſubexecutorem, q.49. nu 3. libro 2.
Executori non creditur, niſi oſtendat copiam ſuæ poteſtatis, q.192. nu.7. lib.2.
Etimologia continet ſubſtantiam vocabuli, q.2.nu.2. lib.1.

F

Familiares epiſcopi, & Vicarij illorumque famuli portare poſſunt enſes, & arma defenſiua, vel inuaſiua, q.147.nu.1.lib.2.
Federicus de Senis, præcipuus Decretorum Doctor, & Rector magnæ ſcientiæ appellatur, qu.7. num.2. libro 1.
Fiſcus, quomodo differat à Camera, q.160.nu.4 lib.2.
Fons ſcaturiens eſt maior quàm riuus inde proueniens, qu.24.nume. 11.lib.2.
Forma Breuis Papæ in delegandis cauſis epiſcopis, & illorum Vicarijs, quaſt.43.num.20. lib.2.
Forma literarum Vicariatus eſt attendenda, q.27.num.7. lib.1. & q. 29.nu.16. lib.eo.
Ex illa menſuratur Vicarij Epiſcopalis poteſtas, q.68. nu.1. lib.1.
Reuocatur ſæpe in dubium, ibid. num.2.
Ponitur in fine, q.70. lib.eo.
Forma colligitur ex conditione, q.7. nu.14.lib.1.
Ex forma ratio colligitur, ibid. num.15.
Franciſcus Maria Henricus epiſcopus Senogalliæ, & Comes Porcozoni laudatur, q.11.nu.4.lib.1.
Fratres ordinis minorum funditus pro mortuis habentur, q.38.num. 5.libro 2.

G

Gabriel de Monte epiſcopus Aeſinus contulit Canonicatum eius Vicario, extra diœceſim, qu. 113.nu.5.lib.2.
Generaliter multa committuntur quæ ſpecialiter fieri prohibentur, q.53.nu.4. lib.1.
Et ad naturam rei de qua loquitur diſpoſitio, quaſtio.25 numero 20.libro primo, & qu.52. numero 7. lib.eod.
Gladius excommunicationis eſt neruus eccleſiaſticæ diſciplinæ, q.168. nu.1.lib.2.
Glo. dictum debet intelligi ſecundũ auctoritatem quam allegat, q. 7. nu.20.lib.1.
Gubernator Vrbis præfertur Vicario Papæ, qui non ſit Cardinalis, q.26.nu.28.lib.2.

Digitized by Google

Gubernator Peruſiæ eſt maio Vicario epiſcopi,q.26.nu.31. lib.2.

Gubernator Beneuenti eſt maior vicario Archiepiſcopi,ibi.nu.31.

At contra,nu.32.

Gubernatores Ciuitatum gerunt vicès Papæ,q.26.nu.29. lib.eo.

Gubernatores eccleſiaſtici legati de latere non poſſunt procedere contra clericos epiſcopo irrequiſito,q.191.nu.9.lib.2.

H

HAbilitatus reſpectu vnius impedimenti non cenſetur habilitatus reſpectu alterius, q.43. nu. 26. lib. 2.

Hæreſis in cauſa, qualiter procedatur,q.161.nu.1.lib.2.

Hæreſis in cauſa exprimuntur nomina accuſatoris, & teſtium coram epiſcopo,vel abſente coram eius Vicario,ibi.nu.2.

Ampliatur,nu.4.

Declaratur,nu.5.

Subdeclaratur,nu.8.

I

IGnorantia mater cunctorum errorum,vitanda à ſacerdotibus,q. 211.num.2.lib.2.

Imperator ſubeſt epiſcopo, q.26. nu. 2. lib. 2.

Imperatores,& Principes ſunt Vicarij Dei in temporalibus,q.3.num. 43.libro 1.

Imperium merum non venit in mandato cum clauſula generali,& expreßione mixti imperij, q.65.nume.11.lib.1.

Imperium epiſcopi maius eſt vicarij imperio,q.112.nu.4. lib.2.

Indefinita, quando non æquipolleat vniuerſali,q.142.nu.5.

Indulgentiæ,quæ ſunt de foro pœnitentiæ,non poſſunt concedi ab alio quam ſacerdote,q.40. nu.8. lib.2.

Indulgentiæ dicuntur eſſe de maioribus epiſcoporum,ibi.nu.10.

Nec poſſunt concedi ab inferiore ab epiſcopo ſine ſpeciali mandato, q.40.nu.2.lib.2.

Inferior ab epiſcopo cauſas matrimoniales cognoſcere non poteſt,q. 43.nu.1.lib.2.

Inferior factum ſuperioris reſcindere non poteſt,q.84. lib.2.

Nec impedire, q.111.nu.3. lib.2. & q.39. nu.2.lib.2.

Inferior ab epiſcopo habens epiſcopalem iuriſdictionem de iure ſpeciali poteſt anathematizare, q 170. nu.11.lib.2.

Inferior quando abſoluere poßit excommunicatum, in ſtatutis epiſcopi remißiue,q.174.nu.20. lib.2.

Ingreſſus, & acceſſus ad Moniales, an de licentia epiſcopi dari poßit, & qualiter,q.208.nu.1.lib.2.

Inhibitio facta Vicario capituli ſede vacante, non afficit ſucceſſorē, & modernum epiſcopum, q. 135. nu.14.lib. 2.

Iniuria facta Regio officiali ſpectat ad ipſum Regem,q.60.nu.6.lib.3.

Iniuria quando dicatur facta ratione officij,vel odij priuati,q.60.nu. 12.lib.3.

Inquiſitor hæreticæ prauitatis, de conſilio epiſcopi, ſiue eius vicarij, ad hæretici condemnationem procedere debet,q.160. nu.3. lib.2.

Inqui-

Inquiſitores hæreticæ prauitatis deputati in aliqua prouincia, vel caſtro dicuntur delegati ad vniuerſitatem cauſarum, q.61. nume.7. lib. 2.

Inſinuationes nominatorum ad beneficia, quibus fiant, q. 103. nu. 1. lib. 2.

Fieri poſſunt à Vicarijs etiam extra diœceſim, q.112. nu.7. lib.2.

Facta Vicarijs ligant epiſcopos, q. 103. nu. 1. lib. 2.

Recipi poſſunt à Vicario epiſcoporum epiſcopis abſentibus, vel impeditis, ibi. nu. 2.

Ampliatur, nu. 3.

Facta capitulo cuius canonicus erat vicarius, quando ligent Epiſcopum, q.106. nu. 2. lib. 2.

Inſinuans vicario epiſcopi nominatos ad beneficia quærere debet inſtrumentum vicariatus, aut probare vicarium communiter reputari, q.107. nu. 1. lib. 2.

Inſtitutio quid, q. 110. nu. 2. lib. 2.

Inſtitutio, & deſtitutio pertinet ad epiſcopum, ibi. nu. 6.

Intellectus, l. vnica, C. ſi qu. præd. dig. q.14. nu.6. lib. 3.

Intellectus auctoris ad c. cum nullus. §. inferiores, de temp. ord. in 6. q.7. nu 17. lib. 1.

Intellectus Fel. ad c. in noua, 16. q. 7. Confutabatur ab auctore.

Intellectus, l. vnicæ, C. de mād. prin. q.64. nu. 19. lib. 1.

Intellectus, c. vnici. §. fin. ne ſede vacan. lib. 6. q. 30. nu. 17. & num. 24. libro 2.

Intellectus, c. primi, cum glo. in ver. poteſtatem, extra, de conſang. & affi. q.44. nu. 8. lib. 2.

Intellectus, c. ſtatutum, de præb. lib. 6. q. 112. nu. 6. lib. 2.

Intellectus Rebuffi ad c. ex frequentibus, extra, de inſt. q. 110. nu. 10. libro 2.

Intellectus Abbatis ad idem, ibi.

Intellectus Couar. *ad idem, ibid.*

Intellectus Auctoris ad idem, ibi.

Intellectus c. cum non ab homine, extra de iudic. q. 154. nu. 3. lib. 2.

Intellectus c. extra de cler. excomm. ibidem.

Intellectus c. paſtoralis, §. præterea, extra de offic. ordi. q. 173. num. 16. libro 2.

Interdicta ab homine, & à iure, vel canone proferuntur, q. 184. num. 1. libro 2.

Interdicti pœna minor eſt ſuſpenſionis ab officio, q. 184. nu. 3. lib. 2.

Irregularitatis periculum imminet clerico torquenti, q. 152. numero 2. lib. 2.

Irregulares ſunt iudices, & omnes participantes in cauſa ſanguinis, q. 153. nu. 2. lib. 2.

Ioannis Andreæ conſilium datum cuidam ſcholari ſuo, reprehenditur, q. 52. nu. 3. lib. 1.

Iudex, & quilibet participans in cauſa ſanguinis, efficitur irregularis, q 41. nu. 3. lib. 1.

Iudex ordinarius debet ſcriptura probari, nec non iudex quilibet, et officialis eccleſiaſticus, ibi. nu. 10.

Et ab initio oſtendere literas ſuæ poteſtatis, nu. 9. 11. & 16.

Iudex in omni loco ſuæ iuriſdictionis ius reddere poteſt, q. 70. nu. 3. libro 1.

Non tamen intra corpus Eccleſiæ, ibi. nu. 9.

Iudi-

Iudicandi onus ſibi mandatum in alterum reÿcere non poteſt, q.66. nu.6. libro 2.
Quando iudicare poſſit in cauſa ſuorum familiarium, q. 145. nu. 5. libro 2.
Iudex eſſe poteſt illiteratus, qu. 36. nu.3. lib.1.
Contra, nu.11.
Declaratur, nu.13.
Iudex laicus cauſas eccleſiaſticas ſine licentia Papæ cognoſcere non poteſt, q.31. nu.3. lib.1.
An autem cognoſcere poſſit crimẽ vſurarum, an vero remitti debeat ad iudicem eccleſiaſticum, remiſſiue, q.146. nu.1. lib.2.
Vſuram cognoſcere poteſt, quando quæſtio verſatur ſuper facto, non autem ſuper iure, q.147. nu. 2. & 4. lib.2.
In crimine mere eccleſiaſtico tenetur ſtare proceſſui iudicis eccleſiaſtici, non autem in crimine communis fori, q.156. nu.13. lib.2.
Exilÿ pœnam imponere, an poſſit, q.154. nu.2. lib.2.
Clericum an punire poſſit qui coram eo falſum depoſuit, q.202. nu. 6. lib.2.
In rebus eccleſiaſticis tenetur exequi mandatum iudicis eccleſiaſtici nec aliud quærere, ibi. nu.9.
Non poteſt eſſe vicarius epiſcopi, ſi fuit iudex maleficiorum, q.41. nu.1. libro 1.
Declaratur, nu.5.
Iudex eccleſiaſticus, an laicum punire poſſit, qui coram eo falſum depoſuit, q.147. nu. lib.2.
Pœnam exilÿ imponere nõ poteſt, q.154. nu.1. lib.2.
Contra, nu.2.
Non tenetur ſtare proceſſui facto per ſecularem, q.191. nu.4. lib.2.
Clericos quibus caſibus punire poſſint publicatione bonorum, q.157. nu.1. lib.2.
Iudicium ſanguinis non poteſt agitare, q.153. lib.2.
Excommunicare poteſt extra diœceſim etiam non ſacerdos aut ſubdiaconus, q.171. nu.3. & nu.7. & 8. & 12.
Contra, nu.11.
Declaratur, nu.9. cum ſeq. & nu. 13. cum alÿs ſeq.
Suſpendere poteſt, & interdicere quemadmodum excommunicare, q.181. nu.3. lib 2.
Iudicem ſecularem compellere poteſt ſub pœna excommunicationis ad præſtandum ſibi auxilium, q. 189. num.5. lib.2.
Incipere non debet à cauſa, ſed à capite, ibi. nu.7.
Appellatione pendente non debet inuocare brachium ſeculare, ibid. nu.11.
Iudici ſeculari quibus caſibus, & qualiter poſſit inhibere, q.148. numero 8. lib.2.
Iudex animarum eſt dignior iudice ſeculari, quæſt.26. numero 8. & 13. libro 1.
Iudicare non poteſt ordinatos, qui ad ordines aſcendere non poteſt, q.41. nu.2. lib.1.
Iudices plures creari poſſunt ſicut plures adminiſtratores, plures procuratores, plures actores, plures curatores, & tutores, ibi. nu. 2.
Iudices, & magiſtratus laici non clericis, ſed laicis præferuntur,

quæſt.

quaeſt.26. nu.9. libro ſecundo.
Iudici debetur reuerentia tam in aſſurgendo, quàm in ſalutando, q. 25.nu.15.lib.2.
Iudicis erronei geſta ſuſtinentur ob communem errorem, & publicam vtilitatem, q.39.nu.6.vol.1.
Iudicis qui patiebatur defectum impeditiuum poteſtatis ſententia, & proceſſus tenent parte non opponente, q.39.nu.10. lib.1.
Iudici facilius eſt pœnam remittere, quam diſpenſare, q.38.numero 2. libro 2.
Iuramentum purgationis, quando deferatur, q.166.nu.1.lib.2.
Eſt meri imperij, nu.2.
Non poteſt à Vicario deferri ſine mandato ſpeciali epiſcopi, ibi.
Iuriſdictio à quibus detur, q.55.nu.10. libro 2.
Declaratur, nu.28.
Conceſſa in certo territorio dicitur ordinaria, ibi.nu.19.
Ordinaria publico debet inſtrumento probari, quaeſt.64. num.18. libro 1.
Committi non poteſt, quae nondum competit, q.36.nu.5.lib.2.
Pars dominij dicitur, q.55. num. 7. libro 2.
Declaratur, nu.28.
Durat poſt mortem conſtituentis re non integra, qu.35. numero ſecundo, lib.3.
Eccleſiaſtica, vel ſpiritualis eſt maior temporali, q.26. numero 7. libro 2.
Sine coerctione eſſe non poteſt, q. 181.nu.4.lib.2.
Iuriſdictio epiſcopi eſt ordinaria, q. 55.nu.16.lib.2.
Spiritualia, & temporalia comprehendit, q.26.nu.2.lib.1.
Et quae contineat, q.4. lib.2.
Futura committi non poteſt Vicario per epiſcopum, q.45. num.2. libro 2.
Firmior eſt iuriſdictione Vicarij, q.111.nu.4.lib.2.
Iuriſdictio Vicarij eſt maior iuriſdictione delegati ab epiſcopo, qu. 130. nu.1.lib.2.
Sine facultate excommunicandi eſt in effectu nulla, q.167. num.9. libro 2.
Quae ſunt iuriſdictionis, quando transferantur in Vicarium epiſcopi, remiſſiue, q.56. nu.13. lib.2.
Iuriſdictio Vicarij epiſcopi abſentis probari debet per ſcripturam, praeſentis vero per teſtes, q.27. num. 28.libro 1.
Notoria non eget alia probatione, q.64. in fi. lib.1.
Maior eſt quam iuriſdictio delegati, q 67.nu.4.lib.1.
Voluntaria transfertur in Vicarium epiſcopi, q.51.numero ſecundo, libro 2.
Morte epiſcopi finitur, q.55. nu. 6. libro 2.
Iuriſdictionis mandatum ſimile eſt mandato procuratoris, q.27.num. 2. libro 1.
Ius auctorizandi eſt ius mere Epiſcopale, q.117.nu.6.lib.2.
Iuramentum fidelitatis epiſcopo praeſtandum à beneficiatis poteſt recipi per eius Vicarium, qu.118.nu. 3.lib.2.
Declaratur, nu.7. & 8.
Forma eiuſdem iuramentum ponitur, q.118.nu.2.lib.2.

Laicus

L

Laicus eſt inferior clerico, q. 26. nu. 10. lib. 2.
Non poteſt regulariter capere clericos ſine mandato prælati cui ſub ſunt, q. 191. nu. 1. lib. 2.
Alioquin eſt excõmunicatus, ibid. nume. 2.
Aſſerens ſe habere literas Apoſtolicas brachij ſecularis, vel aliud Apoſtolicum mandatum, tenetur exhibere, ibi. nu. 5.
Factus clericus poſtquam fuit iudex maleficiorum non poteſt eſſe vicarius epiſcopi, q. 31. nu. 9 lib. 1.
Conſtitutus Vicarius epiſcopi intelligitur conſtitutus aſſeſſor, non autem Vicarius epiſcopi, ibi. num. 10.
Poteſt tamen Vicarius epiſcopi in temporalibus deputari, ibidem, numero 11.
Et eſſe aſſeſſor, & conſultor epiſcopi, ibid. nu. 12.
Et Vicarius etiam, vbi adſit licentia Papæ, ibi. nu. 13.
Doctus, & ſancta vita prædicare poteſt ex delegatione, q. 21 num. 6. libro 2.
Qui depoſuit falſum coram iudice ſui loci, cui tamen remiſſa fuit examinatio per vicarium epiſcopi poteſt ab eodem Vicario puniri, q. 142. nu. 15. lib. 2.
Legatus non facit idem tribunal cũ Papa, ſicut epiſcopus cum Vicario, q. 175. nu. 13. lib. 2.
Generalis non poteſt ſe impedire in cauſa ſpecialiter commiſſa per Papam, ibid. num. 1. lib. 2. & q. 6. num. 3. lib. 3.
Coadiutores dare non poteſt Epiſcopis ſine ſpeciali mãdato, q. 211. nu. 4. lib. 2.
Primus non cenſetur reuocatus per ſecundum, q. 33. nu. 2. lib. 3.
Legatus de latere gerit vices Papæ, q. 212. nu. 3. lib. 2.
Delegare non poteſt cauſas ex certa ſcientia Vicario foraneo epiſcopi, q. 23. nu. 10. lib. 2.
Legati geſta non valent quando fuit reuocatus à Papa, licet ignoretur reuocatio, q. 36. nu. 3. lib. 3.
At contra etiam ſi reuocatus fuerit in publico conciſtorio, ibidem, num 3.
Legatum factum Principi tranſit in ſucceſſorem, q. 49. nu. 5. lib. 3.
Legatum factum Auguſtæ non tranſit in ſucceſſorem, ibid.
Legatum factum Vicario epiſcopi decedenti viuo teſtatore, ſucceſſori non debetur, q. 50. nu. 1. lib. 3.
Quid ſi fuerit factum ſub nomine dignitatis, q. 49. nu. 2. lib. 3.
Lex noua ſuppletur per antiquæ interpretationem, q. 110. nu. 16.
Locumtenens Principis habet eandẽ prærogatiuam quam Princeps, q. 24. nu. 4. & 5. lib. 2.
Locus exemptus intra diœceſim, quo ad iuriſdictionem per ordinariũ exercendam loco extra territoriũ æquiparatur, q. 70. nu. 8. lib. 1.
Licentia conceſſa ab epiſcopo, ſiue eius Vicario intrandi cum plauſtro in monaſterio Monialium, intelligitur de prima vice tantũ, q. 209. nu. 1. lib. 2.
Licentiam dare electo in prælatum eccleſiæ alterius diœceſis, vel volenti ſe transferre ad aliam diœceſim,

ceſim, eſt iuriſdictionis, qu. 201. nu. 1. libro 2.
Litteræ Epiſcoporum ſigillo munitæ faciunt fidem tanquam publicum inſtrumentum, q. 74. nu. 15. vol. 1.
Luminare minus per luminare maius ſuperueniens obſcuratur, qu. 24. num. 17. libro 2. & q. 58. nu. 5. libro ſecundo.

M

Magiſtratus poſſunt condere ſtatuta ſuper ijs quæ pertinent ad propriam iuriſdictionem, qu. 188. nu. 4 lib. 2.
Maior viginti an poteſt eſſe iudex ordinarius, q. 35. nu. 1. lib. 1.
Maiora non comprehenduntur in generali mandato Vicarij, q. 6. nu me. 2. libro 2.
Maiora dicuntur ea quæ ſunt ordinis epiſcopalis, ibi. nu. 3.
Maior tanto quis eſt, quanto melioribus præeſt, q. 26. nu. 11. lib. 2.
Mandatum probari poteſt per teſtes, q 64. nu. 6. lib. 1.
Declaratur, num. 12. cum ſeq. & num. 8.
Niſi mandatum ſit Principis, quia non poteſt probari niſi per ſcripturam, ibid.
Mandatum ſpeciale quod, q. 65. nu. 2. libro 1.
Ad alienandum dicitur ſpeciale, & ſi in illo non fuerit expreſſa cauſa neque perſona, ibi. nu. 3.
Mandatum ſingulare quod, ibidem, num 4.
Mandatum procuratoris cum libera habet vim ſpecialis mandati, ibid. num. 8.
Cum clauſula generali maiora expreſſis non comprehendit, q. 65. nu. 12. lib. 1.
Non extenditur ad cauſas non deuolutas tempore conſtitutionis, q. 84. nu. 2. libro 2.
Fieri poteſt ad cauſas futuras, q. 132. nu. 1. libro 2.
Mandatum generale Vicarij non comprehendit ſpecialia, nec illa quæ ex gratia proueniunt, q. 184. nu. 3. lib. 2.
Mandatum Vicarij epiſcopi cum libera, & plena poteſtate, æquiparatur mandato ſpeciali, q. 65. nu. 6 lib. 1.
Declaratur, nu. 7. q. 10. cum ſeq.
Generale cum clauſula generali, exceptis quibuſdam ſpecialibus, non includit alios caſus exigentes mandatum ſpeciale, ibid. num. 13. & 14.
Communis contra, nu. 15.
Nec comprehendit ea quæ ſapiunt gratiam, & liberalitatem, qu. 35. nu. 5. libro 2.
Cum expreſſione aliquot ſpecialium non ſufficit in creatione iuriſpatronatus. q. 31 nu. 9. lib 2.
Speciale non prodeſt Vicario epiſcopi in cauſis ſpecialiter epiſcopo delegatis, q. 45. nu. 1. lib. 2.
Ad conferendum beneficia, qualiter accipiatur, q. 72. nu. 1. lib. 2.
Et quando ſe extẽdat ad illa, quæ epiſcopus conferre poteſt auctoritate Apoſtolica, vel alia ſpeciali, q. 72. nu. 2. lib. 2.
Mandatum Apoſtolicum an vni ex Vicarijs præſentari ſufficiat, qu. 105. nu. 1. & 2. lib. 2.
Præſentatum Vicario non ligat epiſco-

epiſcopum abſentem quominus cõferre poßit beneficium, quaſ.105. nu.1. lib.2.
Contra, nu.2.
Declaratur, nu.3.
Directum epiſcopo non tranſit in Vicarium, q.134. nu.5. lib.2.
Niſi Vicarius ſit creatus à Papa, ibi. nu.7.
Directum Vicario tranſit etiam in epiſcopum, q.135. nu.9. lib.2.
Contra, nu.10.
Ampliatur affirmatiua, nu.11.
Mandatum Papæ ad abſoluendum excommunicatum ab epiſcopo, vel eius Vicario, non extenditur ad abſoluendum excommunicatum per delegatum epiſcopi, q.176. nu.1. lib.2.
Matrimoniales cauſæ tractandæ sũt per iudices nõ ignaros canonum, q.36. nu.5. lib.1.
Matrimonium contractum per procuratorem reuocatum non tenet, & an ſi reuocatio ignoretur, qu.36. nu.4. & 5. lib.3.
Menochij locus de arbit. iudic. lib.2. caſu 222. nu.9. reprehenditur, q.10. nu.11. lib.2.
Laudes, q.25. nu.1. lib.2. & q.10. nu.10. eo. lib.
Merum & mixtum imperiũ ſecundum canones omnia epiſcopalia iura comprehendit, q.56. n.3. li.2.
Quæ ſint meri imperij, ibi. nu.12. cum ſeq & nu.15.
Gradus plures dantur, ſecundum ius ciuile, & canonicum, ibi. nu.2.
Non transfertur in Vicarium epiſcopi, ſine ſpeciali commiſsione, ibi. nu.1.
Declaratur, numero 4. 5. cum ſequen. & numero 10.
Mixti imperij quæ ſint, ibidem, numero 12.
Quando non transferantur in Vicarium epiſcopi, niſi cum ſpeciali mandato, ibi. nu.9. cum ſeq.
Modica coerctio eſt meri imperij, ibi. nu.8.
Declaratur, ibid.
Minor 25. an non poteſt habere curam animarum, q.35. nume.3. libro 1.
Nec eſſe Vicarius epiſcopi, ibid. num.2.
Nec habere dignitatem cum adminiſtratione, ibi. nu.4.
Metropolitanus non poteſt cognoſcere de negocio principali, omiſſo articulo appellationis, etiam cum conſenſu Vicarij ſuffraganei, qu.1. nu.4. lib.3.
Ampliatur, nu.5.
Monachus habetur pro mortuo, qu.38. nu.1. lib.1.
Contra, nu.5.
Non habet velle, neque nolle, nu.2. & q. ſeq. nu.2.
Stare debet in cella, nu.3.
Vicarius epiſcopi deputari poteſt, nu.4. & 9.
Ampliatur, nu.9.
Declaratur, nu.10. cum ſeq.
Toleratus Vicarius epiſcopi habet iuriſdictionem propter publicam vtilitatem, q.39. nu.7. lib.1.
Plura poteſt exercere officia, & qualia, nu.7. remiſsiue.
Obedire quãdo debeat Abbati magis quàm epiſcopo, nu.12.
A Clauſtro poteſt auocari per epiſcopũ cauſa vtilitatis, ibi. nu.8.
Ad ſtudium ire non põt ſine licentia

Digitized by Google

tia Abbatis,q.199.nu.2.lib.2.
Toleratus Vicarius epiſcopi præſumitur canonicè inſtitutus,q.39. nu.5.lib.1.
At ſententia lata per ipſum Vicarium epiſcopi conſtitutum ſine licentia ſuperioris non tenet,ibid. num.1.
Contra,nu.4.
Ampliatur,nu.8.
Declaratur,nu.9.
Monachorum ſtatus differt à ſtatu fratrum ordinis minorum,qu.38. nu.6.lib.1.
Monitoria contra detinentes res alienas aut ſcientes detineri, non aliter quam ab Epiſcopo conceduntur,q.171.nu.1.lib.2.
An autem ab eius Vicario, ibid. num.2.
Mors ciuilis quando æquiparetur naturali,q.42.nu.3.lib.3.
Mortis captandæ votum non debet induci,q.52.nu.23. lib.1.
Morte epiſcopi, vel Vicarij expirat poteſtas Vicarij,q.44.nu.1. lib.3.
Mortuo epiſcopo Vicarius non poteſt expedire cauſas captas illo viuente,q.45.nu.1.lib.3.
Contra,nu.3.

N

NEmo cogitur ſuis ſtipendijs militare,qu.55.nu.2.lib.1.& qu. 122.nu.2.lib.2.
Nicolaus Biluzicus V.I.D. Auctoris conterraneus, & Auunculus reconciliauit, & rebenedixit eccleſiam Sanctæ Mariæ de Caſtro plani pollutam ex homicidio, q.5. nu.6.lib.2.
Nomen rei pertractandæ noſcere opportet,q.1.nu.1.lib.1.
Nomen non debet ita attendi ſicut effectus rei,q.2 nu.24. lib.1.
Non entis nullæ ſunt partes, qu.16. nu.10.lib.1.
Notarius epiſcopatus tenetur infra triginta dies gratis exhibere acta appellanti recepta competenti mercede,q.9.nu.2.lib.2.
Pro mercede ordinationis non poteſt aliquid accipere à clerico, q. 41.nu.1.lib.2.
Declaratur,nu.2.& 4.
Deputatus ad ſcribendum omnes ſententias epiſcopi, tenetur etiam ſcribere ſententiam in cauſa commiſſa Vicario ſuo, q.132.num.1. libro 2.
Declaratur,nu.2.
Nullitas ſententiæ Vicarij proponi poteſt coram epiſcopo,q.2.num.24. lib.3.
Nec non coram ipſo vicario,q.11. nu.1.lib.3.
Nuncio ſedis Apoſtolicæ non creditur abſque litteris,q.192.num.6. libro 2.
Nuntij Apoſtolici Auditoribus ſuis committere non poſſunt cauſas appellationum à ſententijs in criminalibus latis per epiſcopos, ſeu eorum generales Vicarios,qu. 3.nu.2.lib.3.

O

OFficialis quis eo ipſo probatur, quòd exercet officium Domino ſciente,q.64.nu.5.lib.4.
Seruire quando poſſit per ſubſtitutum,remiſſiue,q.66. nu.24. lib.4.

Punire

Punire poteſt arbitrariè illum qui non exhibet ei reuerentiam, q.25.nu.16.lib.2.

Officialis epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt concedere litteras commendatitias, q.7.nu 3. lib.1.

Declaratur, nu.12.cum ſeq.

Nec commutare pœnam depoſitionis, vel priuationis à beneficio in pœnam pecuniariam, niſi habeat poteſtatem diſpenſandi etiam ſuper crimine q 37.nu.3 lib.2.

Declaratur, nu.12.13.14.& 15.

Acta coram eo valent, quamuis eius poteſtas non probetur per litteras patentes, quando à partibus non negatur, q.64 nu.20. lib.1.

Officiales epiſcopi arma deferre non prohibentur, q.191.nu.4.lib.2.

Officiales epiſcoporum dicuntur qui vices eorum gerunt, quaeſt.7. nu. 12.lib.1.

Officialis foraneus epiſcopi eſt proprie Vicarius, q.20.nu.1. lib.1.

Contra, nu.3.cum ſeq.

Ampliatur, nu.6.

Declaratur, nu.10.

Non dependet à Vicario principali, q 6.nu.2.lib.3.

Contra, nu.15.

Officialis Archiepiſcopi cognoſcit cauſam appellationis interpoſitæ ad Archiepiſcopum, quæſt.6.num.16. lib. 3.

Officialis minor nolens punire delinquentem ſubditum maiori officiali illi tenetur notum facere, quæſ. 146.nu.6.lib.2.

Omnia fieri debent honeſta, & ſecundum ordinem, in proœm nu.20.

Opera malorum hominum vtens eſt in culpa, q.30.nu.3.lib.3.

Operis diuiſio qualis, in proœm.numero.21.

Ordinarius habet iuriſdictionem iure proprio delegatus iure alieno, q.61.nu 8.lib.2.

Voluntariam iuriſdictionem extra territorium exercere non prohibetur, q.101.num.3.lib.2. & q. 112.nu.1.lib.2.

Adminiſtrationem habens poteſt concedere reſtitutionem in integrum, q 13.nu 2.lib.3.

Cognoſcere poteſt omnes cauſas territorij, & illas ſub ſua poteſtate complecti, q.57.nu.9.

Declaratur, nu.10.

Rationem exigere poteſt à Religioſis etiam exemptis de teſtamentorum executionibus, & circa illas punire delinquentes, q.52. nu. 1. lib.2.

Ordinis epiſcopalis, quæ ſint, quæſt. 2. lib.2.

Vicarius epiſcopi illa exercere non poteſt niſi ſit epiſcopus, q.68. nu.3.lib.1.remiſſiue.

Si ut nec alter inferior ab epiſcopo, q.5.nu.7.lib.2.

Ordinis epiſcopalis poteſtas conſiſtit in certa forma tradita per eccleſiam, q.5.nu.3.lib.2.

Delegari poteſt, ibi.nu.11.

Ordinum ſacrorum collatio eſt ordinis epiſcopalis, qu.10.numero 10. libro 2.

Ordo eſt incipere à genere ad faciliorem ſpeciei cognitionem, qu.1. libro 1.

P

Pallij Archiepiſcopi vſus tanquam perſonalis alteri non conceditur, quaeſt.

q.7.in fi lib.2.

Pandulphus Malateſta Vicarius ſummi Pontificis in ciuitate Fani,q.157.nu.4.lib.2.

Papa ſolus eſt epiſcopus exemptorum,q.179 nu.6. lib.2.

Papa committere poteſt cauſas criminales clericorum etiam mero laico,q.31.nu.14.lib.1.

Dare poteſt alicui ſpecialem poteſtatem conferendi etiam certa beneficia,q.52.nu.18.lib.1.

Mandare poteſt Vicario epiſcopi ea quæ ſunt ordinis epiſcopalis, q.5 nu.4.libro 2.

Et ſimplici clerico,ibi nu.6.

Declaratur,nu.7.cum ſeq.

Non tamen committere poteſt quæ ſunt ordinis epiſcopalis ex diſpoſitione diuina non habenti illos ordines ſecundum Theologos,ibid. nu.8.

Contra, ſecundum Canoniſtas, num.9.

Maiorē poteſtatem ſibi retinuit, quam conceſſerit,q.93.nu.2.lib.2.

Paſtorale munus à Chriſto inſtitutum & quando Patriarcha confirmare poteſt Archiepiſcopos,q.70.

Patroni factum qui præſentauit clericum Vicario epiſcopi & rogauit illum vt admitteret & Vicarius reſpondit,placet,q.110.nu.18.lib.2.

Parum eſt iura condere, niſi, conditor illa tueatur, quæſt.189. num. 1.lib.2.

Parochus vel alius ſacerdos ſiue regularis ſiue ſecularis, qui ſponſos alterius parochiæ ſine illorum parochi licentia matrimonio coniungere auſus fuerit, ſuſpenſus debet manere arbitrio ordinarij,q.169. nu.3.lib.2.

Paulus de Caſtro Vicarius fuit Florentiæ in ſpiritualibus licet eſſet coniugatus, q.31.nu.15.libro 1.

Paulus Albertus Romanus vtriuſque ſignaturæ Referendarius Archiepiſcopus Raguſiæ, Auctoris patronus laudatur, q.86. num. 2. lib. 2.

Peccantes publice, palam ſunt corripiendi, q.17.nu.1 lib.2.

Pœnitentias publicas iniungere eſt dignitatis epiſcopalis,ibi.nu.3.

Pœnitentiarij Magiſtri Doctores vel licentiati in theologia reconciliant & abſoluunt,q.19.n.10.lib.2.

Inſtituuntur ex decreto concilij Tridentini in cathedralibus eccleſiis,ibid.

Abſoluere poſſunt excommunicatos etiam in caſibus epiſcopo reſeruatis,q.173.nu.14. lib.2.

Pœna depoſitionis non poteſt commutari in pecuniariam, niſi ab habente poteſtatē diſpenſandi ſuper crimine,q.41.nu.3.lib.3.

Pœnæ indigne conferentium quæ, remiſſiue,q.37.nu.1.lib.3.

Pœnæ fori eccleſiaſtici locis pijs aplicantur non autem Vicario & minus Cameræ epiſcopali q.143.nu. 20.lib.2.

Perſonatus eſt ſola præeminentia in eccleſia cum iuriſdictione, q. 27. nu.12. lib.2.

Et dignitas largo modo,ibi nu.13.

Permutationē epiſcopatus non expirat Vicarij poteſtas,q.42.n.10.l.3.

Declaratur,nu.11.

Poteſtas exequi debet ſententiam epiſcopi vel eius Vicarij, q. 189. nu.10.lib.2.

- *Non tenetur de geſtis per officiales extra officium niſi ad exhibendum illos, q. 30. nu. 6. lib. 3.*
Declaratur, nu. 7.
Punire poteſt ſuos officiales, quos elegit, delinquentes in officio, q. 57. nu. 1. lib. 3.

Poteſtates terrarum quotidie illiterati eliguntur, q. 36. nu. 4 lib. 1.

Pontificalis dignitatis ornamenta, quæ ſint, q. 7. nu. 1. lib. 2.
Competunt epiſcopo ratione dignitatis, ibi. nu. 2.
Concedi non poſſunt prælato inferiori ab epiſcopo, nu. 3.
Declaratur, nu. 4. & 5. cum ſeq.
Subdeclaratur, nu. 9.

Prædicta iudicis eccleſiaſtici in cauſis criminalibus, remiſſiue, q. 142. nu. 17. lib. 2.

Prædicandi officium ſpectat ad epiſcopum, deinde ad Rectores curam habentes animarum, q. 21. nu. 1. & ſeq. lib. 2.

Prædicare non eſt minus quam corpus Chriſti conſecrare. ibidem, nu. 3.

Prædicatio non eſt iuriſdictionis, ſed miniſterij, ibid. nu. 4.
Laicus ſancta vita & doctus poteſt prædicare ex delegatione, ibi. num. 5.

Prædicandi officium ſubdelegare non poteſt, ibi. nu. 8.

Præſides prouinciarum comparantur Archiepiſcopis & proconſulibus, q. 26. nu. 27. lib. 2.

Prælati quando facere poſſint inueſtituras, locationes, arrendationes & annuos cenſus rerum eccleſiæ & alienationes, q. 118. numero 1. lib. 2.
Committentes vices ſuas ſub annuo cenſu puniuntur, q. 54. nu. 1. lib. 3.
Inferiores epiſcopo non poſſunt vnire beneficia, q. 114. numero 12. libro 2.

Prælatorũ ordo tripartitus & qualis, q. 3. nu. 25. lib. 1.

Prælatus niſi ſit ſacerdos, non habet auctoritatem ligandi & ſoluendi in foro pœnitentiali, q. 19. num. 7. lib. 2.
Poteſt tamen illam committere ſacerdoti, ibi. nu. 8.
Declaratur, nu. 9.

Prælatus qui præſcripſit facultatem exequendi contra laicos, poteſt illos capi facere & incarcerari, q. 15. nu. 4. lib. 2.

Præsbyteri, Abbates & leuitæ nullis debent verberibus ſubiacere, exceptis grauibus & mortalibus culpis, 154 nu. 7. lib. 2.

Præſens quis dicatur, q. 103. num. 5. lib. 2.

Præſentatio patroni dicitur donatio, q. 109. nu. 3. lib. 2.

Princeps ſolus & non alius dare poteſt licentiam miſſo in exilium reuertendi, q. 155. nu. 2. lib. 2.
Incipiendo cauſam cognoſcere videtur eandem ſibi aduotare, q. 173. nu. 5. lib. 2.
Solus admittit ſupplicationem propriam & ſtrictam, q. 12. nu. 7. libro 3.
Solus reſtituit in integrum aduerſus rem iudicatam, q. 13. nu. 7. lib. 3.
Habet dignitatem iure proprio, q. 49. nu. 6. lib. 3.
Conceſſio illius ad vicarium non exten-

extenditur, q.24.nu.9.lib.2.
Priuilegium epiſcopi quod à ſententia ſua non appelletur, non tranſit in Vicarium, q.2.nu.1.lib.3.
Præuētio locum habet in cauſis ſubditorum prælatis epiſcopo ſubiectis inter Vicarium epiſcopi, & ipſos prælatos, niſi obſtet conſuetudo, q.60.nu.1.lib.2.
Procurator is intelligitur in dubio, cui vniuerſa negocia mandata ſunt, q.27.nu.3.lib.1.
Electus à iudice in cauſis ſpiritualibus, alteri procuratori præfertur, q.62.nu.21.lib.2.
Alienare non poteſt ſine mandato ſpeciali, q.114.nu.7.lib.2.
Datus ad acceptandum beneficia poterit etiam acceptare dignitates, q.81.nu.3.lib.2.
Et curata benenficia, q.82.n.2.l.2.
Sine mandato Domini non poteſt donare, quæſtio 109.nu.4.lib.2.
Generalis cauſas ciuiles agere poteſt, ſi non requirunt mandatum ſpeciale, q.124.nu.2.lib.2.
An vero prohibere poßit ſpeciale negocium ſibi commißum, q.174.nu.12.lib.2.
Reuocari poteſt non obſtante iuramento Domini de non reuocando, q.31.nu.6.lib.3.
Proceſſus in cauſa appellationis interpoſitæ à vicario ad epiſcopum, eſt nullus, q.2.nu.11.lib.2.
Ampliatur, nu.12.
Declaratur, nu.13.
Prouiſionis verbum eſt latum, q.71.nu.28.lib.2.
Præſentatio facta epiſcopo, an præferatur præſentationi primo loco factæ eius Vicario, q.93.nu.9.lib.2.

Q

Quidditas & eſſentia rei non ſolet à Legiſtis explicari, q.2.num.26.lib.1.

R

Rebellio facta in perſonam Vicarij imperialis perinde eſt ac ſi eſſet facta in perſonam imperatoris, q.60.nu.4.lib.3.
Rebuffi ratio in conſtitutione Vicarij generalis reprehenditur, q.48.nu.4.libro 1.
Rectores eccleſiarum non poſſunt ſibi regulariter vicarios conſtituere, q.46.nu.8.lib.1.
Subiecti immediate epiſcopo ad illum recurrere debēt pro omnibus ſacramentis, q.11.nu.1.lib.2.
Regularis non poteſt alicui prælato ſeruire ſine licentia ſui ſuperioris, q.36.nu.8.lib.1.
Reconciliationes publicæ fiunt ab epiſcopo pœnitentibus in grauißimo crimine, & publico, q.18.nu.1.lib. 2.
Reconciliationis publicæ pœnitentium forma, remiſſiue, q.17.nu.2.lib. 2.
Regula c. is cui licet, de reg. iur. in 6. declaratur duobus modis, q.37.num.1.lib.2.
Reges & Principes laici creare poſſunt generales procuratores, & illi dare poteſtatem conferendi beneficia, & præſentandi antequam vacent, q.52.nu.19.
Regula Cancellariæ reſeruans beneficium eorum, qui ſunt familia-

res, & Commenſales continui ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, an cenſeatur reſeruare beneficium Vicarij Cardinalis conſtituti in archiepiſcopatu, vel epiſcopatu, q.109.nu.1.lib.2.

Regula Cancellariæ de triennali poſſeſſore non prodeſt Vicario epiſcopi deſtituto, quæſt. 48. num. 1. libro 3.

Declaratur, nu.3.

Religionem profeſſurus poterat diſponere de rebus ſuis inter viuos donando ſub conditione, ſi fuerit profeſſus religionem, q.206. nu.1. lib.2.

Religioſi miniſtrantes ſacramenta clericis, vel laicis aliena parochiæ de licentia diœceſani poſt factum à pœna excuſantur, q.16. num.2. libro 2.

Religioſus non poteſt renunciare aut obligare ſe cum iuramento etiam in fauorem piæ cauſæ niſi de licentia epiſcopi intra duos menſes proximos ante profeſſionem, q.20.nu. 2. libro 2.

Reſeruatione epiſcopatus expirat Vicarij poteſtas, q.42.nu.2.lib.3.

Reſeruata non veniunt in mandato generali, q.114.nu.15.lib.2.q.119. nu.4.lib.2.

Reſtiturio in integrum ex generali mandato non delegatur, q.35.nu. 4. libro 2.

Concedi debet ex cauſa, q.13.nu.7. lib. 3.

Et tractari coram ſuperiore iudicantis, ibi.nu.10.

Reſignationes beneficiorum is recipere poteſt, qui poteſt beneficia deſtituere, q.130.nu.2.lib.2.

Reſignatio facta in manibus Vicarij reuocati per mortem epiſcopi ante notitiam obitus valet, quæſt. 36. num.8.lib.3.

S

Sacramentum confirmationis ſolus epiſcopus conferre debet omnibus baptizatis, quæſt.9. num.1. lib.2.

Sacerdos qui non eſt, poteſtatem non habet ligandi & ſoluendi in foro pœnitentiæ, quæſtio 172. nu. 10. libro 2.

Abſoluere quando poſſit excommunicatum à c. ſi quis ſuadente diabolo, quæſtio 180. numero 5. lib. 2.

Scire debet canones & ſacras ſcripturas, quæſtio 211. numero 3. libro 2.

Pœnitentias publicas iniungere poteſt de mandato epiſcopi, q. 17. nu.4.lib.2.

Matrimonium etiam ſolemnizare de licentia parochi ſiue ordinarij, q.16.nu.4.libro 2.

Sacerdos proprius quis ſit, q.14.nu.2. lib.2.

Sacerdotes ſunt patres, & magiſtri regum, & Principum, q.3.nu.14. lib.2.

Dicuntur Vicarij Chriſti, & ſanctorum diſcipulorum, q.3.nu. 12. cum ſeq.lib.1.

Sacerdotali poteſtati omnes homines à lege Chriſti ſubiecti ſunt, q.27. nu.12.lib.2.

Sanguinis effuſio non decet miniſtros Dei, q.41.nu.4.lib.1.

Senatores Principe præſente non poſſunt

poſſunt concedere ſtatuta niſi à Principe confirmantur, q.58. nu. 4.lib.2.

Si vinco vincentem te, vinco te, q.26. nu.16.lib.2.

Silueſter in ſumma, in ver. Vicarius, nu.4. confutatur, q.20. num. 9. libro 1.

Simonias committendi non eſt occaſio danda, q.40.nu.2.lib.1.

Spiritualis, & temporalis poteſtas reſtringitur in manu Vicarij epiſcopalis, in procem. nu. 17.

Spiritualia ſunt digniora temporalibus, q.27.nu.4.libro 1.

Specialia non veniunt in generali mandato vicarij, nec priuilegia epiſcopi, q.29.nu.5.lib.2. & q. 30. nu.5.& 35.nu.5.eo.lib.

Stilus curiæ habetur pro lege, q. 43. nu.14. lib.2.

Subſtitutus Comitis, vel Baronis dicitur ordinarius, q.55. nume.18. libro 2.

Subſtitutus ſiue Locumtenens Vicarij poterit alterum ſubdelegare ad recipiendum iuramentum, & examen teſtium, q.68.nu.1. lib.2.

Et conſtituere procuratorem, q. 69. lib.2.

An autem exequi poſſit commiſſa vicario ſubſtituenti, q.67. lib.2.

Et an litteras delegatas Vicario ſuper delegatione fructuum, ibid.

Conferre poteſt beneficia Vicario ſubſtituenti habenti poteſtatem ſubſtituendi, q.91.nu.2.& nu.3. libro 2.

Capit auctoritatem ab epiſcopo, ibi.nu.4.

Subdelegatus abſoluere poteſt excõmunicatum per delegantem, qu. 173.num.10. libro 2.

Subuicarius epiſcopi non poteſt conferre beneficia, q.78.nu.1.lib.2.

Declaratur, nu.2.

Non dicitur excommunicatus, quamuis ſit excommunicatus vicarius, q.18.nu.1.lib.3.

Ampliatur, nu.2.

Declaratur, num.3.4.5.6.7. cum ſequen.

Excommunicato vicario non poteſt perficere cauſas cæptas ante excommunicationem vicarij, qu. 18.nu.10.lib.3.

Succeſſor, & anteceſſor pro vna perſona reputantur, q.15.nu.5. lib. 1.

Succeſſor in vicariatu ſuccedit in cognitione cauſæ delegatæ vicario ſub nomine dignitatis, q.49.num. 1. libro 3.

Contra, nu.3.

Declaratur, nu.9.

Suffraganei abſoluere poſſunt excõmunicatos à concilijs prouincialibus, q.173.nu.11 lib.2.

Suffraganeorum ſubditi nõ poſſunt conueniri coram Archiepiſcopo, nec ab eo puniri, niſi in quibuſdã, q.59.nu.4.lib.2.

Summi Pontifices ſunt Petri ſucceſſores, q.3.nu.3.lib.1.

Gerunt vicem Dei in terris, ibid. nume.4.

Vicarij ſupremi Ieſu Chriſti vocantur, ibi.nu.5.

Vicarij Petri, nu 6.

Improprie tamen, nu.7.

Summus Pontifex tranſmittit litteras capitulo ſede vacante tanquã vicario epiſcopi, q.15.nu.3 lib 1.

Superior non tenetur de exceſſibus officialis integri reputati, quæſt.

29.num.7.lib.3.
Supplicari poteſt à ſententia officialis ad ſuffraganeum, q.12.num.1. lib. 3.
At contra, num.4.
Ampliatur, num.9.
Declaratur, num.10.cum ſeq.
Supplicari non poteſt coram iudice aduerſus rem iudicatam.
Sed corã principe, q.12.n.8.lib.3.
Supplicatio differt ab appellatione, q.12.num.2.lib.3.
Declaratur, nu.6.
Suſpectus quando eſt ſuperior, ſunt quoque ſuſpecti eius officiales, q. 14.num.5.lib.3.
Suſpẽdere qui poteſt, poteſt etiam abſoluere, q.183.numero primo, libro ſecundo.
Suſpenſio epiſcopi habentis priuilegium doctorandi, an afficiat vicarium, remiſſiuè, q.21.lib.3.
Suſpẽſio officialis à collatione doctoratus non afficit Archidiaconum, qui dedit officiali talem facultatẽ, & minus epiſcopum, q.22. numero 1.libro 3.
Declaratur, num.2.
Suſpenſus in contumaciam abſolui debet præſtito iuramento de parendo mandatis eccleſiæ, q. 182. numero 4.lib.2.
Suſpenſus, & eccleſia interdicta remittuntur ad ſuſpendentem, & interdicentem abſoluendi, q. 182. num.3.lib.2.
Suſpenſio perpetua, vel diuturna dicitur eſſe de arduis, q. 181. num. 5.lib. 2.
Ferri non poteſt per epiſcopum ſine capitulo, ibid.nu.6.
Suſpicio vicarij committi debet per epiſcopum alicui confidenti, q.16. num.8.lib.3.
Cauſa ſuſpicionis probari debet coram epiſcopo, q.16.numero primo, lib.3.
Ampliatur, numero ſecundo, cum ſequen.
Synodus græcè interpretatur latinè concilium, & quale, q.46. num. 3. lib.2.
Synodaticum, vel cathedraticũ, qualiter, & quando ſoluatur epiſcopo, q.48.num.1.lib.2.
Exigi non poteſt per vicariũ epiſcopi, non habentem mandatum ſpeciale, ibi.num.6.

T

Teſtes, & inſtrumenta parem vim habent, q.64.nu.1.lib.1.
Teſtes veniunt appellatione inſtrumentorum, ibi.num.2.
Teſtis, qui depoſuit falſum in cauſa matrimoniali coram epiſcopo, vel eius vicario, poteſt etiam puniri per iudicem ſecularem, q. 142.nu. 16.lib.2.
Tortura debilitat membra, q. 152. num.1.lib.2.
Tortura clericorum non debet eſſe ſæua, ſicut laicorum, quæſt. 152. num.8.lib.2.
Tutor datus in teſtamento non reuocatur per conſtitutionem alterius in codicillis, quæſt. 33. numero tertio, lib.3.

V

Vicarius dictus à vice, quam gerit, q.1.lib.1.num.3.
Vicarij nomen comprehendit plures ſpecies

ſpecies vicariorum in proœmio, numero 6.q.2.lib.1.
Vicariorum genera diuerſa,& quæ, q.3.nu.1.lib.1.
Vicarij a lege, & ab homine deputantur,ibid.nu.2.
Vicariorum alij generales ſeu principales, & qui? ibid. nu. 26. & q. 62.nu.1.libro 2.
Vicarij, quandoque pro loci habitatoribus ſumuntur, ibi.nu.58.
Vicarij Imperatorum, Regum, & Principum,ibi.nu.44.cum ſeq.
Vicarij præfectorum prætorio, & proconſulum, nume. 53. & q.66. nu.17.
Vicarij præſidum, gubernatorum, Rectorum,& aliorum magiſtratuum ſecularium,nu.56.
Non poßunt exercere iuriſdictionem voluntariam extra territorium,q.101.nu.3.lib.2.
Repræſalias concedere poßunt, q. 264 nu.1.lib.2.
An autem interponere poſſint decreta,quæſt.192.numero ſeptimo, libro 2.
Vicarij caſtrorum ſunt iudices, & notarij,q.3.num.47. lib.1.
Vicarij deputati a ſuperiore in locũ illorum, qui ſuperioris vicem gerunt,nu.48.ibid.
Vicarij prætorum, & locum tenẽtes, numero 49.remiſſiue,ibidem.
Vicarij iuſtitiæ,nu.50.ibid.
Vicarij inferiorum a Principe,num. 52.ibidem.
Vicarij ſeruorum,ibi.nu.55.
Vicarij magiſtrorũ militũ,nu.54.ib.
Vicarij prouiſionum,nu.57.ibid.
Vicarius Archidiaconi, numero 34. remiſſiue.
Non dicitur habere dignitatem, q.22.nu.17.lib.2.
At contra,nu.18.
Viceſgerens Auinionis, eſt loco auditoris cameræ, quæſt. 3. numero 20.libro primo.
Vicarius Archiepiſcopi,ibidem, numero.24.
Non habet iuriſdictionem in epiſcopos ſuffraganeos,q.58. numero 2.libro 2.
Declaratur,nu.3.
Subdeclaratur, nu.6.
Quando autem illos ſuſpendere poſſit,excommunicare,& interdicere,ibidem,nume.3.& q.168.nu. 3.libro 2.& q.20. numero 1. & 4. libro tertio.
Et an ob huiuſmodi excommunicationem puniatur,ibidem,numero ſecundo.
Cauſas ad ipſum deuolutas cognoſcere poteſt,ſicut vicarius Patriarchæ & epiſcopi,q.5.lib.3.
Vicarius Cardinalis, quæſtio.3.numero 21.
Vicarius Cardinalis habentis indultum præſentialitatis præſtat conſenſum abſenti Cardinali, quæſt.30.nu.15.lib.2.
Punire poteſt familiares eidem Cardinali ſeruientes,q.135.num. 4.libro 2.
Vicarius legati Auinionis,quis,q.3. nume.21. remiſſiue.
Vicarij legatorum natorum,qui?ibi. nume.24.
Vicarij adminiſtratorum epiſcopatuum,ibid.nu.30. remiſſiue.
Vicarij prælatorũ inferiorum,n.32.
Conſeruatorum,nu.33.remiſſiue.
Archipresbiterorum, plebano-

rum, & ſacriſtarum, ibid. nu. 36.
Abbatum, nu. 39.
Abbatiſſarum, & ſuperiorum regularium, nu. 42.
Ordinum prouincialium, & miniſtrorum regularium, nu. 40.
Creantur à ſummo Pontifice generali vacante, nu. 4.
Vicarij eccleſiarum, nu. 37.
Perpetui, & temporales, nu. 38.
Vicarius præpoſiti Pontiroli, eſt ordinarius, nu. 35.
Vicarius generalis Imperatoris, quã do conſenſum præſtare poſſit in feudis imperij, q. 192. nu. 3. lib. 2.
Vicarius Papæ in vrbe, eſt tanquã ordinarius in ſua diœceſi, q. 3. nu. 19. libro 1.
Non tamen concedere poteſt litteras commendatitias ad ordines, q. 41. nu. 6. lib. 2.
Contra, nu. 7.
Nec attentare poteſt Papæ reſeruata ſine ſpeciali mandato, q. 46. nu. 2. lib. 2.
Nec abſoluere à violenta manuũ iniectione ſubditos, vel aliunde venientes ſine ſpeciali mandato, q. 179. nu. 4. lib. 2.
Vicarij generales Papæ deputati ad regendas prouincias, qui, q. 3. nu. 20. lib. 1.
Vicarius Papæ poſitus in aliqua vrbe, dicitur poſitus in eius territorio, q. 29. nu. 15. lib. 1.
Habet ius confiſcandi, q. 157. nu. 4. libro 2.
Vicarius capituli ſede vacante, q. 3. nu. 30. lib. 1.
Dicitur vicarius iuriſdictionis epiſcopalis, q. 16. nu. 3. lib. 1.
Declaratur, nu. 11.
Non tamen dicitur vicarius epiſcopi, nu. 6.
Sed habet eandem iuriſdictionẽ, quam epiſcopus, q. 57. nu. 1. lib. 2.
Præfertur vicario foraneo, qu. 62. nu. 4. lib. 2.
Non autem alteri generali eiuſdẽ epiſcopi, ibi. nu. 14.
Declaratur, num. 15. 16. 17. cum ſequen.
Nec habet maiorem poteſtatem vicario epiſcopi, q. 41. nu. 5. lib. 2.
Nec facit idem conſiſtorium cum capitulo in cauſa ſibi delegata, q. 14. nu. 10. lib. 3.
Nec ſuſpenſa eſt eius iuriſdictio capitulo excommunicato, q. 17. nu. 11. lib. 3.
Sed expirat per adeptionem poſſeſſionis epiſcopatus noui prælati, q. 47. nu. 8. lib. 3.
Conſeruator deputari poteſt, q. 27. nu. 14. lib. 2.
Et delegatus Papæ, qu. 23. num. 3. libro 2.
Annum quadrageſimum quando debeat attingere, q. 35. nu. ſeptimo libro 1.
Ne aliter ſint nulla eius geſta, ibid. nu. 8.
Ciuiles cauſas poteſt cognoſcere, q. 124. nu. 1. lib. 2.
Non tamen feudales, ibid. nu. 3.
Niſi de ſpeciali mandato, ibid.
Epiſcopum vicinum conuocare poteſt, qui conferat ordines, q. 12. nu. 2. lib. 2.
Sed non poteſt deponere aliquem ab ordine, q. 156. nu. 7. lib. 2.
Niſi etiam de mandato ſpeciali, num. 8.
Declaratur, nu. 9.

Poteſt

Poteſt ſe intromittere in cauſa vicarij ſpeciali,q.138.nu.1.lib.2.
Contra,nu.2.
Et vti debet carceribus, & alijs miniſterijs epiſcopi,qu.16.num.5. libro 1.
Non autem diſpenſare ſine ſpeciali mandato,q.35.nu.6. lib.2.
Nec etiam viſitare,q.119.num.5. libro 2.
Reuocatus non cenſetur per conſtitutionem ſecundi,q.33.num.12. libro 3.
Puniri poteſt ab epiſcopo nouo,q.57.nu.12.lib.3.
Vicarius epiſcopi quis? q. 2. num.1. lib.1. & nu.5.
Appellatur officialis, ibid. nu. 10. & q.30. & q.13. nu.1.
Deputatus,nu.11.
Commiſſarius,nu.12.
Miſſus Dominicus ſiue nuncius, num.13.
Viſitator,nu.14.
Suffectus,nu.eo.
Subſtitutus,nu.15.
Ordinarius,nu.16.
Procurator, nu.17. & q.115. nu. 8.lib.2.& qu.118. nu.5. lib. 2. & alibi.
Oeconomus,nu.18.
Locumtenens,nu.19.
Viceſgerens,nu.20.
Vicedominus,nu.21.& q.46. nu. 6. lib.1.
Legatus,nu.22.
Nomina ſupradicta ſynonima, num.23.
Differunt tamen,q.7.num.3.cum ſeq. lib.1.
Contra,nu.10.
Ampliatur,nu.21.
Declaratur,nu.22.cum ſeq.
Vicarij epiſcopalis materia frequẽs, & ampla, ſed parum tractata in proœm.nu.19.
Vicarius epiſcopi proprie eſt vicarius,q.4.nu.2.lib.1.
Vicarius epiſcopi eſt officialis communis ſicut epiſcopus,q.5. num.1. libro 1.
Vicaria epiſcopalis, quo iure introducta,q.7.nu.1.lib.1.
Vicarij epiſcoporum ſimpliciter conſtituti,q.9.nu.1.lib.1.
Vicarij foranei quot ſpecies, & vnde dicti,q.13.nu.2. & 4.cum ſeq. lib.1.& q.3.nu.30.
Decani rurales nonnunquam foranei vicarij,ibid.nu.6.
Delegati etiam ad vniuerſitatem cauſarum,ibid.nu.7.
Et ad certos actus, vel ad certum genus cauſarum,ibid. nu.8. & q. 22.nu.7.& 8.
Vicarius foraneus epiſcopi,an ſit proprie vicarius,vide in verbo, officialis.
Vicarij foranei, quandoque ordinarij,quando ſunt delegati ad vniuerſitatem cauſarum,q.20. nu.2. & nu.10.lib.1.& qu.22. num. 7. & 8.
Non gerunt vices epiſcopi in tribunali epiſcopi,ibi.nu. 8.
Dicuntur quandoque vicarij generales,ibid.nu.11.& 12.
Delegatus tamẽ dicitur foraneus vicarius epiſcopi ſui,q.21.num. 1. lib.1.& q.23.nu.6.& q.62.num. 27. lib.2.
Differt à vicario epiſcopi,ibidem, nu.2.& 3.& q.62.nu.27.
Conſtitutus in ciuitate tantum,

In qua reſidet epiſcopus, dicitur foraneus vicarius, non generalis, q.29.libro 1.
Non facit idem conciſtorium cum epiſcopo, ſicut generalis, ibid.nu.2. & q.62.nu.7.lib.2.
Subditus eſt generali vicario, q.6. nu.15.lib.3.
Non poteſt in integrum reſtituere, q.13.nu.12.
Declaratur, nu.13.lib.3.
Vicarius epiſcopi, quis proprie dicatur, q.22.nu.3.& q.28.nu.3.& 8. libro primo.
Viceſgerens ordinarij, quando dicatur vicarius, & quando delegatus, ibid.nu.4.& 8.
Vicarij epiſcoporum, quando dicantur delegati ad vniuerſitatem cauſarum, ibid.nu.7.
Vicarius foraneus epiſcopi non poteſt eſſe delegatus Papæ, q. 22.nu.14. libro 2.& q.23.nu.8.
Declaratur, nu.9.cum ſeq.lib.2.
Vicarius foraneus epiſcopi dependet a generali, ſiue principali, & illi ſubditus eſt, q.62.nu.5.lib.2.
Declaratur, nu.8. & q.6.nu.15. lib 3.
Vicarius foraneus epiſcopi alteri foraneo non præfertur, q.62.nu.24. & 25.
Declaratur, nu ſeq.lib.2.
Vicarius foraneus epiſcopi quando poſſit inbibere confeſſario q. 20. in fi.lib.1.
Vicarius ſpecialis epiſcopi, quis? q.14. libro 1.& q.22.nu. 9.
Quando conſtituatur ab epiſcopo, q.48. nu.5.lib.1.
Specialiter deputatus ab epiſcopo poteſt abſoluere a ſuſpenſione non deducta ad forum contentionum, & a caſibus etiam Apoſtolicæ ſedi reſeruatis, q.183.nu.5.lib.2.
Vicarius generalis epiſcopi, quis? q. 23.nu.4.& 3.lbi.1.
Eſt ordinarius, ibid.nu.5.
Vna & eadem perſona, cum epiſcopo, ibid.nu.7.
Conſtitutus in ſpiritualibus tantum non eſt generalis, quæſt. 25. numero primo.
Contra, nu.4.
Declaratur, nu.5.lib.1.
Sicut nec conſtitutus in temporalibus tantum, quæſt.26.numero 1. libro 2.
Declaratur, nu.3.
Simpliciter cõſtitutus ab epiſcopo, intelligitur conſtitutus generalis in ſpiritualibus, q.27.nu.1.lib.1.
Ampliatur, nu.6.8.& 10.
Generalitates duæ ſunt vicarij epiſcopalis, quæſt.26.numero quarto, libro 1.
Conſtitutus ab epiſcopo generaliter ad conferendũ omnia, & quæcunque beneficia certi loci, dicitur generalis, quæſtio.28. numero primo.lib.1.
Contra nu.2.
Generalis, eſt vnum & idem cum Vicario principali, q.20. nu.3. & 6. lib.1.
Conciſtorium vnius, eſt alterius, numero 6.
Ordinarius dicitur vnus, ſicut alter, nu.7.
Contra, nu.4.
Communis, nu.5.
Venit appellatione Vicarij, q. 48. nu.5.lib 1.
Generalis eſſe debet tam in ſpiri-

tualibus quam in temporalibus, q.49.nu.1. lib.1.
At contra, quòd ſufficiat ſi Generalis in ſpiritualibus conſtituatur, numero tertio.
Declaratur, nu.4.
Ex generali mandato cum cla. generali, & omnia alia &c. & cum expreſſione aliquot ſpecialiũ, omnia etiam ſpecialia poterit. quaſtio 65.nu.5.lib.1.
Principalis, an idem quod Vicarius Generalis, q.3.nu.27.& q.62. nu.1.lib.2.
Deputatur epiſcopo capto ab hoſtibus vel exule, durante impedimento, q.3.nu.27.lib.1.
Vicarius epiſcopi in temporalibus quis, ibi.nu.28.& q.11. nu.1.
Non dicitur proprie Vicarius, q.4.nu.1.lib.1.
Contra, nu.2.& 3.
Vicarius epiſcopi in ſpiritualibus, qui, q.10.nu.1.lib.1.
Vicarius epiſcopi in ſpiritualibus & temporalibus qui, q.12.nu.2.lib.1.
Vicarius epiſcopi in ſpiritualibus, dignior eſt Vicario in temporalibus, q.29.nu.7.lib.1.
Et illi præfertur, q.62.nu.15.lib.2.
Vicarij vnitas cum epiſcopo, quanta, q.57.nu.3.lib.2.in proem.nu.18.
Vicarius epiſcopi non dicitur Vicarius perpetuus, q.55.nu.7.lib.1.
vicarius dicitur procurator epiſcopi, q.44.nu.2.lib.2.
vicariatus epiſcopi requirit ſcripturam, q.64.nu.7.lib.1.
Ampliatur, num.17. cum ſequen.
Declaratur, nu.19.20.21.22.26.ab vſque ad finem.
vicariatus amiſſarum litterarum tenor poteſt teſtibus probari, q.64. nu.30 lib.1.
Declaratur, numero 31. remiſſiue tamen.
Ampliatur, nu.6.
Declaratur, numero 7.13.14.cum ſequen.
Eſt diuerſa à dignitate epiſcopi, nume.11.
vicariatus nomine aliquid facere, non eſt facere nomine conſtituentis, q.26.nu.2.lib.3.
vicariatum epiſcopi acceptus perdit priorem dignitatem ſiue curatum beneficium, quaſt.45.numero 4.& ſexto lib.1.
Contra, nu.7.
Declaratur, numero 11. cum ſequenti.
vicarius epiſcopi in tẽporalibus conſtitutus ſpiritualia exercere non poteſt. q.49.nu.2.lib.1.
vicarius epiſcopi in ſpiritualibus deputatus cum iuriſdictione, differt a deputato ſine iuriſdictione, quaſtio.25.nu.3.lib.1.& q.49.nu.5.
vicarius epiſcopi conſtitutus in vna diœceſi, non dicitur in altera conſtitutus, quamuis ſit eiuſdem epiſcopi, q.27.nu.10.lib.1.
vicarius ſimpliciter conſtitutus ab epiſcopo in Ciuitate, dicitur etiam conſtitutus in Diœceſi, quaſtio.29. nu.8. lib.1.
vicarius conſtitutus in Diœceſi, dicitur etiam conſtitutus in Ciuitate, quaſt.30.nu.3. & 4.lib.1.
Declaratur, nu.4.
vicariatus forma ſeruanda, vide in forma.
Vicarius epiſcopi debet eſſe clericus, non laicus, quaſtio.3. num.primo, & qua-

& q.37.num.4. libro primo.
Ampliatur, nu.4.5.8. cum ſeq.
Declaratur, nu.11.12.13. 13. 14. cum ſequ. ſufficit illi prima tonſura.
Sed habitu clericali incedere debet per Ciuitatem, & Diœceſim, ſicut epiſcopus, q.32.nu.1.lib.1.
Habitu conſueto vti poteſt in itinere, ibi.nu.2.
vicarij epiſcopi qualitates, q.33.nu. 1. & q.36.nu.1.cum ſeq. lib.1.
vicarius epiſcopi exterus eligi non debet, q.34.nu.1. lib.1.
Nec minor 25.an. ibi. nu.2.
vicarius epiſcopi debet eſſe idoneus moribus, ſcientia & ætate, qu.36. nu.1.lib.1:
Doctus, benemeritus & bonæ opinionis, q.36.nu.2.& 12.lib.1.
Doctorque iuriſcanonici, ibi. nu. 9. & 12.
Declaratur, nu.13.14.& 15.
vicariatus epiſcopi dignitas perpetua eſſe poteſt, q.45.nu.5.lib.1.
vicaria epiſcopalis non confertur in titulum, ibi.nu.8.
Non eſt perpetua, nec dignitas, cum alia incompatibilis, ibidem, ad finem.
Iure canonum fuit introducta, q.7.lib.1.
vicarius epiſcopi an excuſetur à reſidentia, & faciat fructus ſui beneficii ſuos, q.43. lib.1.
Quid ſi eſſet Canonicus, an fructus, & diſtributiones quotidianas lucretur, ibi.
vicarius epiſcopi debet habere ſalarium etiam non conuentum, quando extraordinaria Banchi ſunt exigua, ſecus ſi reddant eo ſingulo anno ſcutos tercentum, q.55.nume.6.lib.1.
vicarius epiſcopi an poſſit accipere ſportulas, q.55.nu.9.lib.1.
vicarius mortuo epiſcopo conſequi debet ſalarium à capitulo de bonis eccleſiæ vacantis pro tempore quo vixit epiſcopus, q.55.num.2. libro 1.
vicarius reſidere debet in epiſcopatu, in quo reſidet epiſcopus, q.69. nu.1.lib.1.
Cognoſcetur ex loco reſidentiæ epiſcopalis, ibi.nu.2.
Tribunal tamen ſibi eligere poteſt in quocunque loco diœceſis, q.70. nu.2.& 5.lib.1.
Declaratur, nu.6.7.8.9. cum ſeq.
Et valet proceſſus, quamuis non ſederit in loco ordinario, q.70.nu. 2. lib.1.
Cauſam ſpiritualem cognoſcere poteſt in domo laicorum, ibidem, num.9.
vicarius epiſcopi poteſt eſſe delegatus Papæ, q.22.nu.5.lib.2.
viearius epiſcopi habet dignitatem, ibi.nu.1.& q.23. nu.2.
Declaratur, nu.10.& 15.
Prælatus dicitur large loquendo, ibi.nu.4.
Spectabilis etiam, & de mediis magiſtratibus, nu.5.& q.24. nu. 18.& q.26.nu.17.
Coruſcat radiis dignitatis epiſcopi, ſicut Auguſta radiis dignitatis Principis, ibi.nu.8.
vicarius epiſcopi electi, & confirmati licet non conſecrati poteſt eſſe delegatus Papæ, q.23.nu.4.lib.2.
vicarius repreſentat perſonam epiſcopi, & auctoritatē, q.14.nu.1.lib.2.

Supe-

Superior eſt ſicut epiſcopus, ibi. nume.2.

Non tamen in omnibus, nu.12.& q.57.nu.13.& 14.

Honorandus eſt ſicut epiſcopus, num. 3.

Et ſedere debet in eius loco. ibidem.

At contra, nu.8.

Declaratur, nu.13. cum ſeq.& vide q.25.nu.3.

Non habet idem priuilegium, & immunitatem, quam epiſcopus, nu.6.

Declaratur, nu.13.cum ſeq.vſque ad finem.

Nec illi debetur tantus honor quantus epiſcopo, nu.7.

Nec eſt pater omnium ſicut epiſcopus, nu.8.

Nec concurrere poteſt cum epiſcopo, q.24.nu.12.& quæſt.57.numero 12.

Vicarius collega poteſt eſſe epiſcopi in cauſa ſibi delegata ſpecialiter per Papam, q.23.nu.5.lib.2.

Vicarius facit idem conciſtorium cum epiſcopo, quæſt. 25. nume.3. lib.2.

Aſſociatur illi in iuriſdictione, ibidem.

Reuerentiam repræſentat epiſcopalem, ibid.

Gradus medius non datur inter vnum & alterum ibi.Tribunal.

Perſona, caput, agens, & actio vnius dicitur alterius, ibid. & q. 57.nu.2.

Quando autem non faciat idem tribunal cum epiſcopo? q. 30. nu. 12.lib.2.

Vicarius epiſcopi præcedere debet Archidiaconum, q. 25. numer. 1. lib.2.

Ampliatur, nu.5.6.7. cum ſeq. & num.12.& 13.

Declaratur num.18. cum ſequentibus.

Nec non iudices, & magiſtratus ſeculares, quæſtio 26.numero 5.& 18.lib.2.

Declaratur, nu.21.24.cum ſeq.& nu.33.

Et omnes prælatos epiſcopo inferiores, quæſt. 25.numero 9.& 10. lib.2.

Contra, nu.10.

Et canonicum eccleſiæ etiam epiſcopum, ibi.nu.11.

Vicarius epiſcopi canonicus ſtare debet in loco ſuo, nec præcedere antiquiores, quæſt.25.nu.17.lib.2.

Vicarius epiſcopi præcedere debet in eccleſia quamlibet aliam dignitatem primam poſt epiſcopum, ibid. nu.6.

Vicarius epiſcopi deputari poteſt conſeruator, q.27.numer.4.& 9. lib.2.

Ampliatur, nu.14.

Declaratur, nu.15.& ſeq.

Contra, nu.7.

Vicarius epiſcopi ſtatim ingreſſus epiſcopatum debet publicare litteras teſtimoniales ſicut præſides ciuitatum, quæſt.64. num.16. volumine primo.

Vicarius epiſcopi, quando dicatur ordinarius, & quando delegatus, q.67.nu.2.& 3.libro 1.

Vicarius epiſcopi non poteſt exercere ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis, q.5.num.2.lib.2.& quæſt.10. numero 5.

Decla-

Digitized by Google

Declaratur,nu.4.
Ampliatur declaratio, nu. 6. cum ſequen.
Subdeclaratur, nu.8.
Contra,nu.9.
vicarius, qui non eſt epiſcopus, non poteſt benedicere Abbates, Abbatiſſas,& moniales, nec illis dare velum conſecrationis, q. 8. nu. 2. lib. 2.
Nec conferre ſacramentum confirmationis,q.9.nu.2.lib.2.
Nec conſecrare epiſcopo ſuffraganeos,q.10.nu.2.lib.2.
vicarius qui etiam epiſcopus eſt ſine ſpeciali mandato epiſcopi non poteſt exercere pontificalia,q.10.nu.5.lib.2.
vicario, qui non eſt epiſcopus non poſſunt committi ea, quæ ſunt ordinis epiſcopalis,quæſt.10.num.5. lib. 2.
vicarius epiſcopi habens auctoritatem conuocandi epiſcopum vicinum,vt exerceat Pontificalem, proteſtari debet quod propter hoc nil iuris illi epiſcopo acquiratur, q.12.nu.3.lib.2.
vicarius epiſcopi an exhibere poſſit ſacramenta Rectoribus eccleſiarum ad epiſcopum recurrentibus, q.11.nu.2.& 3.lib.2.
vicarius epiſcopi,qui non eſt ſacerdos exequi non poteſt ea quæ ſunt fori pœnitentialis, quæſt. 13. nume.1. lib. 2.
Concedere tamen poteſt de mandato epiſcopi facultatem alicui ſacerdoti exequendi ea quæ ſunt fori pœnitentialis,q.18.nu.1.lib.2.
vicarius epiſcopi ſi eſt ſacerdos audire poteſt confeſſiones ſicut proprius parochus ex mandato ſpeciali epiſcopi, q.14.in fi.lib.2.
vicarius generalis epiſcopi dare poteſt licentiam ſubdito eligendi ſibi confeſſorem,q.15.nu.1.lib.2.
Declaratur, num.2.
vicarius epiſcopi non debet dare licentiam Religioſis miniſtrandi ſacramenta clericis alienæ parochiæ, ſicut præsbyter parochialis, q. 16. nu.1. lib.2.
vicarius epiſcopi publicas iniungere poteſt pœnitentias de mandato ſpeciali epiſcopi,q.17.nu.2.lib.2.
Declaratur,nu.6.
Reconciliare poteſt publice pœnitentem ex mandato ſpeciali, q.18. nu.4.lib.2.
Declaratur,nu.5.& 6.
Abſoluere non poteſt pœnitentem a caſibus epiſcopo reſeruatis,q.19. nu.2.lib.2.
Declaratur,nu.5.
Subdeclaratur,nu.6.
Nec etiam ſubditos abſoluere poteſt in crimine hæreſis in foro conſcientiæ,q.20.lib.2.
vicarius epiſcopi de mandato ſpeciali prædicare poteſt, q.21.numer.5. lib.2.
vicarius epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt diſpenſare cum inhabili,q.33. nu.7. lib.2.
Nec Iudicem maleficiorum aut Militem interficientem in bello iuſto,q.41.nu.7.lib.1.& q.20.nu. 2.& 3.lib.2.
Diſpenſando palam & publice præſumitur habere auctoritatem, q.35.nu.7.lib.2.
Ex mandato ſpeciali ad diſpenſandum non poterit diſpenſare in
illis

illis caſibus ſpecialiter epiſcopo demandatis per ſummum Pontificem,q.36.nu.1.lib.2.

vicarius epiſcopi diſpenſare poteſt in caſibus permiſſis non ſubditum qui alibi contraxit irregularitatem lib.2.q.20.nu.6.

Ampliatur,num.4.

vicarius de mandato ſpeciali epiſcopi indulgentias concedere poteſt, q.40.nu.3.lib.2.

Ampliatur, nu.4.

Declaratur,nu.7.& 9.

vicarius epiſcopi concedere poteſt litteras commendatitias ſiue dimiſſorias ad ordines etiam ſacros, q.41.nu.2.lib.2.

Ampliatur, nu.3.4.cum ſeq.

Declaratur,num.8.9.cum ſeq.vſque ad finem.

vicarij apoſtolici deputati in epiſcopalibus propter inhabilitatẽ epiſcoporum litteras commendatitias concedere poſſunt,ibi.nu.6.

vicarius epiſcopi habens mandatum generale cum expreſſione aliquot ſpecialium ſecuta generali clauſula dimiſſorias concedere poteſt, ibidem nu.9.

Declaratur,nu.10.& 12.

At contra,nu.11.

vicarius epiſcopi nihil accipere poteſt etiam ſponte oblatum pro dimiſſorijs aut teſtimonialibus, nec pro ſigillo,q.42.nu.3.lib.2.

vicarius epiſcopi non poteſt cognoſcere cauſas matrimoniales ſine ſpeciali mandato, q.44.nu.2.lib.2.

vicarius epiſcopi non poteſt celebrare ſynodum ſine mandato ſpeciali, q.45.nu.1.lib.2.

vicarius epiſcopi non poteſt conuocare capitulum,q.46.nu.2.lib.2.

vicarij ſeptem pro totidem epiſcopis abſentibus impeditis ad Conciliũ vniuerſale, quando fuerint tranſmiſſi,q.47.nu.8.lib.2.

vicarius epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt exigere quartam decimarum mortuariorum ſynodaticum, & ſubſidium charitatiuum,q.48.nu.6.lib.2.

vicarius epiſcopi agere, & experiri poteſt in iudicio, ac ſi eſſet procurator epiſcopi,q.48.in fi.lib.2.

vicarius epiſcopi pias voluntates exequi non poteſt ſine mandato ſpeciali,q.49.nu.2.lib.2.

Et niſi cauſa adſit,nu.6.

vicarius epiſcopi non dicitur habere mandatum ad liquidandum fructus,q.49.nu.7.lib.2.

vicarius epiſcopi executores fideicommiſſarios, & laicos compellere poteſt ex officio ad exequendum pias defunctorum voluntates,q.5.nu.1.lib.2.

Et prorogare tempus executoribus piarum voluntarum,q.51.nu.1.lib.2.

vicarius epiſcopi adire poteſt hæreditatem lucroſam delatam eccleſiæ cathedrali, quando habet mandatum ſpeciale. quæſtio 53. num. 1. lib.2.

vicarius epiſcopi non poteſt conſtituere œconomum eccleſiæ ſine mãdato ſpeciali,ibid.nu.2.

vicarius epiſcopi,quando poſſit in aliquo commutare voluntatem teſtatoris,q.54.nu.1.lib.1.

vicarius epiſcopi poteſt eſſe executor mandatorum,& gratiarum Papæ, q.23.nu.6. lib.2.

Et

Et mittere in poſſeſſionem eccleſia illos, qui beneficia a Papa impetrarunt, ibid. nu. 7.

vicarius epiſcopi non omnia poteſt, quae capitulum, q. 29. num. 7. libro ſecundo.

vicarius epiſcopi creare poteſt notarios, q. 29. nu. 10. lib. 2.

vicarius epiſcopi non habet auctoritatem interueniendi electioni, & conſentiendi ſtatutis, in quibus epiſcopus interuenit, & conſentit de iure ſpeciali, q. 30. numero. 4. & 7. lib. 2.

Declaratur, nu. 13. cum ſeq.

Subdeclaratur, nu. 19. cum ſeq.

vicarius, quando poſſit conſenſum, & auctoritatem praeſtare abſenti epiſcopo, ibidem, num. 13. cum ſequentib.

Declaratur, nu. 19. cum ſeq.

Et an conſilium praeſtare, ibi. nume. 19.

In caſibus tamen comprahenſis in generali mandato conſentire poteſt, ibid. nu. 22.

At quod etiam in requirentibus ſpeciale, nu. 23.

vicarius epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt interponere auctoritatem in creatione dignitatis, q. 31. nu. 2. lib. 2.

Nec ius patronatus creare, ibid.

Contra, nu. 3.

Ampliatur, nu. 5. cum ſeq. vſque ad finem.

Nec transferre illud in laicum, ibidem.

Etiam abſente epiſcopo a ciuitate, nu. 6.

Contra, nu. 7. remiſſiue tamen.

Nec creare nouum beneficium in eccleſia ſine ſpeciali mandato, q. 32. nu. 1. lib. 2.

Nec diſpenſare cum inhabili, q. 33. nu. 7. lib. 2.

vicarius epiſcopi habet ordinariam iuriſdictionem, quaeſt. 55. num. 9. lib. 2.

Ampliatur, nu. 31, 32.

Declaratur, nu. 33. 34. 35. cum ſeq. vſque ad finem.

vicarius epiſcopi dicitur territorio praeeſſe, quaeſtio 55. numero 21. lib. 2.

vicarius epiſcopi, an fiat cum conſenſu capituli, ibid. num. 11. cum ſeq.

vicarius epiſcopi dicitur aſſociatus epiſcopo in iuriſdictione, ibid. num. 27. & q. 57. nu. 1. & q. 208. num. 2.

vicarius epiſcopi incognitus eſt a iure ciuili, ibid. nu. 29.

Nominatur paucis in locis apud Gregorianum, ibid. nu. 30.

vicarius regulariter omnia poteſt, quae epiſcopus, quaeſt. 57. num. 5. lib. 2.

Ampliatur, nu. 6.

Declaratur, nu. 7. 8. 11. 15. 17.

vicarius epiſcopi eſt in cauſis regulariter adeundus, q. 57. nu. 15. lib. 2. & q. 64. nu. 2.

Declaratur, nu. 3. 4. 5. & 6. & 16. & q. 78. nu. 1. lib. 2.

vicarius epiſcopi non poteſt conſtituere delegatum ad vniuerſitatem cauſarum, quaeſt. 55. num. 9. lib. 2.

Declaratur, nu. 25.

vicarius, quando non habeat eandem iuriſdictionem, quam epiſcopus, q. 6. nu. 24. lib. 3.

Digitized by Google

Vicarius epiſcopi debet infra xxx. dies gratis exhibere acta appellanti, q.9. nu. 1. lib. 3.

Vicarius non habet idem conſiſtorium cum epiſcopo quoad ſupplitionem, q.12. nu.3. lib.3.

Vicarius epiſcopi poteſt in integrum reſtituere, q.13 nu.1. lib.3.

Ampliatur, nu.2.3.4.5.6.

Declaratur, numero 7. 8. cum ſequentib.

Reſtitutionem in integrum concedere poteſt ex cauſa tam minori, quàm maiori, q.13. nu.4. lib.3.

Et tam aduerſus ſententiam ſuam, quam epiſcopi, ibid. nu.5.

At contra, nu.11.

Non tamen aduerſus rem iudicatam, ibid. nu.8.

Sed aduerſus ſententiam, quæ non tranſiuit in rem iudicatam, ibid. num.9.

Vicarius epiſcopi non poteſt ſine cauſa, & ſine mandato alium facere vicarium, q.15. nu.7. lib.1.

Nec omnia exercere ſine mandato ſpeciali, ibid. in fine.

Vicarijs epiſcoporum multa committi poſſunt, quæ alijs non poſſunt, q.46. nu.9. lib.1. & q.5. nu.12. lib.2. & q.7. nu 8. & q.28. nu.2.

Vicarius regulariter omnia poteſt, quæ epiſcopus, q.48. nu.7. lib.2.

Vicarius, quæ exercere non poſſit ſine mandato ſpeciali, q.65. num.1. lib.1.

Vicario epiſcopi atteſtante de commiſſione ſuperioris, an ſit credendum, q.66. nu.1. lib.1. & nu.2.

Vicarius epiſcopi in caſibus, in quibus eſt delegatus, non poteſt prorogare iuriſdictionem ad ſimilia, ibid. num.6.

Vicarius epiſcopi maiorem habet iuriſdictionem, quam delegatus, q.17. in fi. lib.2.

Vicarius præſumitur magis obediens epiſcopo in iuriſdictione epiſcopali, quàm ſit in delegata, q.14. num. 7. lib.3.

Vicarij factum dicitur factum ab epiſcopo, q.29. nu.2. lib.3.

Vices ſuas quis non poteſt alteri mandare cuius perſonæ eſt electa induſtria, q.43. nu.12. & 19.

Vicarij plures ſi fuerint ab epiſcopo deputati ſimpliciter, an vnus ſine alio procedere poſſit ſeparatim, q.61. nu.1.2. cum ſeq lib.2.

Communis, nu.3. & 12.

Ampliatur, nu.4.

Contra, nu.6.

Ampliatur communis, nu.16.7.

Declaratur, nu. 18.20.21.22.23. vſque ad 34.

Vicarius exercere poteſt iuriſdictionem præſente epiſcopo, q. 64. num. 1. lib.2.

Vicarij Apoſtolici deputati in epiſcopatibus omnia poſſunt, quæ ſui principales, ibid. nu.6.

Quando deputari ſoleant a Papa, q.90. nu.4. lib.1.

Conſequuntur omnes prærogatiuas epiſcoporum, quæſt. 134. nu.6. libro 2.

Vicarius epiſcopi alium vicarium regulariter conſtituere non poteſt, q.66. nu.1. lib.2.

Ampliatur, nu.9. cum ſeq. & nu. 11.12.13.14.

Declaratur, nu.15.16.17.18.19. 20. cum ſeq. vſque ad finem.

Vicarium dari difficilius eſt, quã delegatum,

Digitized by Google

legatum q.66. nu.2.lib.2.
Vicariorum infinitas vitanda, q.66. nu.3.lib.2.
Vices ſuas demandare, quis non potest, quando electa eſt induſtria perſonæ ſuæ, ibid.nu.5.
Vicario epiſcopi aſſerenti cauſam abſentiæ creditur, ibid.nu.18.
Vicarius ſubſtitutus a vicario habente facultatem ſubſtituendi, exequi poteſt commiſſa vicario ſubſtituenti, q.67.nu.1.lib.2.
Et litteras delegatas vicario ſuper liquidatione fructuum, ibid.nu.2.
Vicarius epiſcopi non poteſt delegare laico cauſas criminales etiam inſimul cum clerico, q.66.numero 20. libro 2.
Vicarius non poteſt cognoſcere cauſam ſpecialiter epiſcopo delegatam ſine noua epiſcopi commiſſione, q. 36.nu.3.lib.2.
Vicarius epiſcopi poteſt expedire ea, quæ ſunt iuſtitiæ, & neceſſitatis, non autem ea, quæ ſunt meræ gratiæ, q.38.nu.2.lib.2.
Ampliatur, nu.4.
Vicarius epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt facere gratiam, q. 38, nu.1.lib.2.
In quibus autem poſſit facere gratiam de mandato epiſcopi, ibidem, num.5.
Vicarius non poteſt cognoſcere de validitate, vel inualiditate diſpenſationis ab epiſcopo facta, q.39.nu. 1.lib.2.
Vicarius non cenſetur excluſus facta mentione de epiſcopo, ſed continetur ſub epiſcopi mentione, q. 43. nu.29.lib.2.
Vicarius epiſcopi cognoſcere poteſt cauſas beneficiales ciuiliter motas, q 126.nu.1.lib.2.
Non tamen criminaliter ſine ſpeciali mandato, ibid.nu.2.
Niſi vicarius eſſet creatus a Papa, ibid.nu 3.
Vicarius epiſcopi ſequeſtrare poteſt poſſeſſionem beneficij, cum fructuum cuſtodia apud idoneam perſonam q.127.nu.1.lib.2.
Vicarius epiſcopi arctare poteſt illicitum poſſeſſorem ad exhibendum titulum, q.128. libro 2.
Vicarius epiſcopi mandare poteſt executioni ſententiam ſuam, q. 128. nu.1.lib.2.
Declaratur, nu.2.
Vicarius epiſcopi non poteſt cognoſcere cauſam epiſcopo delegatam, q. 135.nu.1.lib.2.
Ampliatur, nu.4.& ſeq.
Declaratur, num. 6. cum ſeq. & nu. 9.
Vicarius epiſcopi ardua expedire nõ poteſt ſine mandato ſpeciali, q.118. nu.5 lib.2.
Vicarius epiſcopi ſtrictiorem habet poteſtatem, quam capitulum ſede vacante, q.124.nu.5.lib.2.
Vicarius epiſcopi, an & quando debeat in foro ſuo attendere ſtatuta, & conſuetudines ciuitatis, ibid. num.6.
Vicarius epiſcopi delegatus Papæ maior eſt epiſcopo ſuo in cauſa ſibi delegata, q.135.nu.4.lib.2.
Cauſam cognoſcere dicitur vice epiſcopi, ibid.nu.7.
Vicarius poteſt eſſe iudex in cauſa ſui epiſcopi, quaeſt.136.numero 1. lib.2.
Contra, nu.2.

Amplia-

Digitized by Google

Ampliatur,nu. 5.
Declaratur,nu.6.& 7.
vicarius dicitur iudex competens ad mittendum in poſſeſſionem nomine pauperum epiſcopi procuratorem, quæſtio 136. *numero tertio, libro* 2.
*vicarius epiſcopi non poteſt cognoſcere cauſas criminales ſine mandato ſpeciali,q.*142.*nu.*1.*lib.*2.
*Ampliatur,nu.*2.3.*&* 4.
*Declaratur,nu.*6. 7.8. 10. 11. 12. *cum ſequen.*
*vicarius dicens in principio inquiſitionis de mandato, & ordine ſuperioris, an dicatur procedere, vt ordinarius, an vero vt delegatus, q.*143.*nu.*1.*lib.*2.
*vicarius epiſcopi qualiter procedere poſſit contra canonicos eccleſiæ cathedralis, quæſt.*144.*num.*1. *&* 2. *lib.* 2.
*vicarius epiſcopi non poteſt punire exceſſus officialium laicorum illi ſeruientium,q.*145.*nu.*1.*lib.*2.
*At contra,nu.*2.
Ampliatur,nu. 3.
*Declaratur,nu.*5.
*vicarius epiſcopi inhibere poteſt iudici ſeculari ne inſtrumentũ quaſi vſurarium exequatur, q.*148.*nu.* 3.*&* 5.*lib.*2.
*Et reuocare inhibitionem, & reuocationem inhibitionis in cauſa vſuraria,ibid.nu.*3.
An autem inhibere poſſit iudici laico ne procedat contra clericum, qui falſum coram eo depoſuit, q. 148.*nu.*6.*lib.*2.
*vicarius epiſcopi punire poteſt Iudeos fœnerantes,q.*148.*nu.*9.*lib.*2.
*vicarius epiſcopi recipere poteſt cautionem de reſtituendis vſuris ab hæredibus vſurarij manifeſti, & illis parare actionem quibus eſt facienda reſtitutio,quæſt.*148.*nu.*1. *lib.* 2.
*vicarius epiſcopi debet compeſcere per cenſuram eccleſiaſticam dominos, & terrarum vniuerſitates ne permittant alienigenas in terris ſuis conducere domos ad fœnus exercendum, vel conductas habere,q.*149.*nu.*1.*lib.*2.
*vicarius epiſcopi in criminibus mixti fori procedere poteſt contra laicos per viam capturæ, q.*151.*nu.*1. *libro* 2.
*At contra,nu.*3.
*Declaratur,nu.*4.
*vicarius epiſcopi torturam inferre poteſt abſque periculo irregularitatis,q.*152.*nu.*3.*lib.*2.*& n.*4.*&*7.
*Ampliatur,nu.*11.
*Et mandare laicis miniſtris,vt torqueant clericum,ibid.nu.*5 *&* 9.
*Quamuis de iure epiſcopus, vel eius vicarius faciens clericum torqueri per laicos ſit excommunicatus,ibid.nu.*6.
*vicarius epiſcopi non poteſt exercere pœnam verberationis,vel fuſtigationis,q.*153.*nu.*3.*lib.*2.
*Contra nu.*4.
*Declaratur,nu.*5.*cum alijs ſeq.*
*vicarius epiſcopi non poteſt reuocare clericum ab exilio,q.*155.*nu.*1. *lib.* 2.
vicarius generalis epiſcopi non poteſt aliquem deponere ab ordine, q. 156.*nu.*7.*libro* 2.
*At contra ſi adſit mandatum ſpeciale,ibid.nu.*8.
*Declaratur,nu.*9.

Vicarius epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt confiſcare bona clericorum,q.157.nu.2.lib.2.
Vicarius epiſcopi poteſt imponere clericis pœnas pecuniarias,& illas cameræ epiſcopali applicare,q.159. nu.1.lib.2.
Vicarius epiſcopi,quando dare poſſit conſiliū inquiſitori hæreticæ prauitatis in condemnatione hæretici,q.161.nu.1.lib.2.
Non tamen condemnare poteſt hæreticum ad mortem, ſed tantum declarare illum eſſe hæreticum, q. 160.num.3.
Nec ſanguinis iudicium agit ire, q.153.lib.2.
Vicarius epiſcopi,an poſſit requirere magiſtratus ſeculares, vt iurent facere obſeruari conſtitutiones contra hæreticos, quæſt. 162. num. 1. lib.2.
Vicarius epiſcopi compellere poteſt eccleſiaſtica cenſura magiſtratus ad exhibendum ſibi ſtatuta facta contra ſanctum officium Inquiſitionis,q.163.nu.1.libro 2.
Et quandoque illos priuare officijs,& inhabilitare,ibid.nu.2.
Vicarius epiſcopi, an habeat merum, & mixtum imperium,& iuriſdictionem,q.164.nu.2.lib.2.
At merum imperium exercere non poteſt ſine mandato ſpeciali, q.166.nu.3.lib.2.
Vicarius epiſcopi abſoluere poteſt inquiſitum abſque mandato ſpeciali,q.165.nu.1.& nu.4.lib.2.
Contra, nu.2.
Declaratur,nu.5.
Vicarius epiſcopi non poteſt quem deſtituere & priuare beneficijs ſine mandato ſpeciali,q.129.num.4. lib.2.
Vicarius epiſcopi incognitus eſt à iure ciuili,q.55.nu.27.lib.2.
Vicarios plures habere damnum eſt ſubditorum,q.33.nu.1.lib.3.
Vicarius epiſcopi cum aſſiſtentia iudicis ſecularis faciens torqueri clericum ob crimen; qui poſtea perſiſtens cōdemnatus fuit ad mortem, non efficitur irregularis, q. 153. nu.11.lib.2.
Vicarius epiſcopi priuare poteſt officijs ſeculares officiales in concernentibus fidem,q.26.nu.19.lib.2.
Vicarius epiſcopi æquiparatur legato Proconſulis in temporalibus, ibid.num.22.
Contra, nu.10.
Vicarius non poteſt exercere actus voluntariæ iuriſdictionis ſine mandato ſpeciali epiſcopi,q.65.nu. 1.& 2.
Contra,nu.3.
Vicarius epiſcopi poteſt exercere voluntariam iuriſdictionem extra diœceſim,ibid nu.4.
Vicarius epiſcopi poteſt interponere decretum in alienationibus minorum,q.55.nu.22.lib.2.
Vicarius recipit poteſtatem ex commiſſione epiſcopi, quæſt.111.nu.5. lib.2.
Vicarij Apoſtolici deputati in epiſcopatibus, omnia poſſunt quæ ſui Principales, quæſt. 64. numero 6. lib.2.
Vicarius epiſcopi facere poteſt edicta, conſtitutiones,& ſtatuta diſtringentia totam Diœceſim,q.187.nu. 1.lib.2.
Statuere tamen non poteſt super

ijs

ijs quæ competunt epiſcopo de iure ſpeciali,q.187.nu.3.lib.2.
Declaratur, nu.7.
vicarius epiſcopi abſque ſpeciali mãdato exequi non poteſt mandata, præcepta & pœnas edictorum, q. 188.nu 2.lib.2.
vicarius epiſcopi mandare poteſt poteſtati vt faciat retineri eum qui eſt in carceribus ſuis, nec eum relaxet ſine ipſius Vicarij licentia, q.189.nu.4.lib 2.
vicarius epiſcopi deputare poteſt Cãcellarios, Notarios,nuncios & executores,q.190.nu.3.lib.2.
vicarius epiſcopi an poſſit facere gratiam delinquentibus,remiſſiue tamen.q.191.nu.1.lib.2.
vicarius epiſcopi an poſſit exercere actus voluntariæ iuriſdictionis,q. 192.nu.1.lib.2.& q.193.
vicarius ſine mandato ſpeciali epiſcopi non poteſt interponere auctoritatem in actibus voluntariæ iuriſdictionis,ibid.nu.1.& 2.
Declaratur,nu.10.cum ſeq.
vicarius epiſcopi dare poteſt Curatorem minoribus ad exercendas lites ſpirituales,ibi.nu.4.& 6.
In quibus autem caſibus non poſſit decretum interponere, ibidem nu.10.
Et quid in alienatione rerum minoris,nu.5.
Et quid in emancipationibus liberorum,ibidem.
Quid in creatione dignitatis quæ ſit per Canonicos in eccleſia cathedrali remiſſiue q.194.libro 2.
Quid etiam in doctoratu ſcholaſtici.q.195.lib.2.remiſſiue.
Et in ædificatione Monaſterij & creatione Abbatiſſæ, q.196. nu.1. lib.2.
vicarius epiſcopi an transferre poſſit ius patronatus in laicum vel approbare ſimilem donationem ſine conſenſu epiſcopi,q.196.
vicarius epiſcopi quando dare poſſit licentiam Monacho eundi ad ſtudium in locis in quibus epiſcopus eſt loco Abbatis,quæſtio.199.nu.3. libro 2.
vicarius epiſcopi,an poſſit dare licentiam contrahendi matrimonium non præcedentibus denunciationibus per ſacrum Tridentinum Concilium iudicio ordinarij remiſſis,q.200.nu.1.lib.2.
vicarius epiſcopi non poteſt dare licentiam clerico prorogandi iuriſdictionem, quæſtio 202.numero 2. libro 2.
Declaratur,nu.3.remiſſiue.
Subdeclaratur,nu.4.
vicarius epiſcopi ſine mandato ſpeciali non poteſt dare licentiam expulſis à ſuis Diœceſibus exercendi iuriſdictionem in ſua Diœceſi, q. 204.nu.2.lib.2.
vicarius epiſcopi dare poteſt licentiã Religionem profeſſuro, renunciandi bonis,& ſe obligãdi,q.205. nu.3.lib.2.
vicarius abſente epiſcopo vel impedito ſiue ab epiſcopo ſpecialiter deputatus explorare debet voluntatem virginis volentis ſuſcipere habitum regularem vel poſtea emittere profeſſionem, an ſit coacta vel ſeducta, q.206.lib. 2.
vicarius epiſcopi iudicatur ſicut Vicarius perpetuus, quæſt.48. nu.2. lib.3.

Digitized by Google

vicarius epiſcopi repræſentat epiſcopum licet confirmatus à Papa.ibi. num.3.
vicarius recipere debet ſalarium de Camera epiſcopi, nec proprijs ſtipendijs militare,quæſt.54. num.3. lib.3.
vicarius epiſcopi non poteſt confirmare Prælatos ſine ſpeciali mandato,q.70.nu.2.lib.2.
At contra,nu.3.
Ampliatur,nu.6.
Declaratur,nu.7.8.& 9.
vicarius epiſcopi non poteſt conferre beneficia ſine mandato ſpeciali.
Et quæ ſit forma mandati ad conferendum,q.71.nu.1.lib.2.
Ampliatur,nu.3.4.cum ſequen.q. 14. 15. 16. 17.18. 19.20. cum ſequen.24.
Declaratur,nu.25.26.27.
vicarius non poteſt conſentire collationi etiam epiſcopo præſente,q.71. nu.22.lib.2.
At contra,nu.23.
Ex mãdato ſpeciali conferendi nõ poteſt conferre beneficia de nouo creata niſi exprimatur in mandato talis ſingularis facultas, q 73. nu.1.lib.2.
Habens facultatem conferẽdi beneficia affecta graduatis & nominatis vel vacantia in menſibus præſtitutis, non poterit alia conferre,q.75.nu.1.libro 2.
Declaratur,nu.2.
Deputatus à Papa ad conferendum beneficia reſeruata ſiue affecta non poteſt conferre beneficia reſeruata Papæ,quæſt.77.num.1. lib. 2.
Beneficia in curia etiam poſt menſem conferre non poterit ex mandato & ſpeciali, q.76.nu.1. lib.2.
Declaratur,nu.2.& 3.
Sed Dignitates conferre poterit, q.81.nu.1.lib.2.
Penſiones que conſtituere,q.71 nu. 24.libro 2.
Et conferre curata beneficia, officia Cappellas & alia munera eccleſiaſtica,q.82.nu.1.libro 2.
Declaratur,nu.2.
Et conferre beneficia quæ vacarunt ante datam facultatem,q.84. nu.1.lib.2.
Et prouidere de illis, quæ epiſcopus habet in perſonam ſuam, q.85. nu.1.lib.2.
Declaratur,nu.2.
Et conferre in menſe alternatiuo, q.86.nu.1.libro 2.
Et conferre beneficia etiam epiſcopo præſente,quæſtio.87.numero 1. lib.2.
Declaratur,nu.3.
Non tamen conferre poterit epiſcopo qui illum conſtituit, q. 90. nu.1.lib.2.
Nec poterit conferre ſibi ipſi,q.91. nu.1.lib.2.
Nec extra diœceſim, q.101. nu.1. lib.2.
Contra nu.4.
Ampliatur,nu.6.& 8.
Declaratur,nu.7.9.& 10.
Conferre dicitur tanquam commiſſarius, non tanquam ordinarius,q.88.nu.1. lib.2.
Non prohibetur conferre beneficiatis propter illa verba vicariatus,quod conferat idoneis, q. 100. nu.1.lib.2.
Declaratur,nu.2.

Si conferat nulliter tenetur, ad damna, & expenſas, & ad conferendum aliud beneficium, q. 79. nu.2.lib.2.
Si contulerit beneficium indigno, an poſſit digno conferre,9.98.li.2. remiſſiue.
Vicarius epiſcopi nihil recipere poteſt etiam ſponte oblatum pro litteris dimiſſoriȳs aut teſtimonialibus aut pro eorum ſigillo, q. 102. nu.3.lib.2.
Sed an aliquid pro collatione beneficiorum,ibi.nu. 2.
Vicarius cenſetur reuocatus ab epiſcopo quoad collationem beneficij ab epiſcopo factam, q. 2. num. 92 lib.2.
Vicarius epiſcopi ſine mandato ſpeciali non poteſt præſentare,q.108. nu.2.lib.2.
Nec præſentare ſe ipſum ex mandato ſpeciali ad præſentandum,q. 109.nu.5.lib.2.
Præſentatum autem admittendo non dicitur inſtituere,quæſt.110. nu.18.
Vicarius epiſcopi poteſt inſtituere præſentatum ſine mandato ſpeciali,q.110.nu.1.libro 2.
At contra,nu.4.
Ampliatur communis, nu.17.19. 20.21.
Declaratur,nu.22.
Non tamen poterit inſtituere extra diœceſim, quæſt. 112. nume.3. libro 2.
Contra, nu.4.
Remouere poteſt ad petitionem patroni inſtitutum per epiſcopum vel alium in eccleſia. Et inſtituere præſentatum ab ipſo patrono, q. 111.nu.1.lib.2.
Contraria ſententia eſt verior, nu.2.
Ampliatur,nu.7.
Declaratur,nu.8.
Aſſerenti in inſtitutione de iure patronatus non creditur in præiudicium epiſcopi, q. 112. num.1. lib.2.
Vicarius epiſcopi non poteſt priuare aliquem beneficio ſine mandato ſpeciali,q.110.nu.7.lib.2.
Vicarius epiſcopi vnire poteſt beneficia,q.114.nu.2.lib.2.
At contra,niſi adſit mandatum ſpeciale,nu.3.& 8.
Reuocare poteſt vniones, & diuidere eccleſias parochiales, q. 115. nu.2.
At contra,niſi adſit mandatum ſpeciale,nu.3.& 8.
Vicarius epiſcopi ſine mandato ſpeciali non poteſt nouam erigere parochiam,q.116.nu.2. lib.2.
Nec transferre eccleſias vetuſtate collapſas in matrices aut alias eccleſias viciniores, q. 116. num.3. lib.2.
Nec beneficium ſupprimere, ibid. num.5.
Vicarius epiſcopi non poteſt alienare res eccleſiæ, niſi adſit mandatum ſpeciale,q.117.nu.2 lib.2.
Declaratur,nu.7.cum ſeq.
Vicarius epiſcopi non poteſt viſitare diœceſim abſque mandato ſpeciali,q.119.nu.2.& 6.lib.2.
Declaratur,nu.8.9.10.& 12.
Viſitanti diœceſim debēt congrue miniſtrari neceſſaria & quæ, q. q.121.nu.1.lib.2.
Vicarius epiſcopi non poteſt recipere reſi-

reſignationes beneficiorum abſque mandato ſpeciali,quæſt.129.nu.1. lib. 2.
Declaratur,nu.5.6.cum ſeq.
Niſi pertineant ad inſtitutionem epiſcopi, q.179. nu.7.lib.2.
Vicarius epiſcopi ſuffraganei, an conſentire poſſit,quòd Metropolitanus cognoſcat de negocio principali omiſſo articulo appellationis, q.203.nu.1.lib.2.
Vicarius, qualiter, & quando poſſit examinare clericos deſcriptos ad examen,q.210.nu.7.8.& 9. vſque ad 11.libro 2.
Vicarius epiſcopi proponere poteſt edicta ad concurſum Eccleſiæ parochialis vacantis,q.188.nu.8.lib. 2.etiam ſi epiſcopus vellet ipſi Vicario conferre ibi.
Vicarius epiſcopi, an conferre teneatur nominatis ab epiſcopo ſi cognouerit illos inhabiles,q.210.nu.11. & 12.lib.2.
Vicarius epiſcopi ſine mandato ſpeciali,an deputare poſſit coadiutores ſiue vicarios perpetuos, q.211. nu.2.& 6.lib.2.
Vicarius epiſcopi dare poteſt licentiam celebrandi in domo, & ſacra miniſteria conficiendi,q.213.nu.1. lib. 2.
Vicarius qui contulit beneficium indigno,non poteſt illud conferre digno,q.38. nu.1.lib.3.
Ampliatur,nu.3.& 4.
Vicarius non poteſt prohibere epiſcopo ne iudicet in cauſa pendente coram ipſo epiſcopo,quæſt.40.nu.1. lib. 3.
Nec quidquam ordinare aduerſus factum epiſcopi, niſi babeat mandatum ſpeciale, quæſt.40. nu. 2.lib.3.
Vicarius epiſcopi maiora poteſt, quã delegatus,q.174.nu.11.lib.2.
Vicarius non habet in omnibus idem conciſtorium cum epiſcopo, q.174. nu.16.lib.2.
Vicario competit iuriſdictio nomine epiſcopi,q.176.nu.3.lib.2.
Vicario epiſcopi aliqua committi poſſunt,quæ aliȷs non poſſunt, q.176. nu.3.lib.2.
Vicarius epiſcopi, & quilibet iudex eccleſiaſticus poteſt excommunicare,q.167.nu.3.lib.2.
Ampliatur,nu.5.6.& 7.
Declaratur,nu.8.
An autem poſſit excommunicare iudices, & Dominum temporalem,q.167.nu.8.lib.2.
Et quando denunciare poſſit excommunicatos religioſos, q. 168. nu.1.& 2.lib.2.
Anathematizare poteſt ſine mandato ſpeciali, q.169.nu.9.lib. 2.
Vicarius epiſcopi poteſt abſoluere illum,quem excommunicauit,q.171. nu.3.lib.2.
Et abſoluere poteſt excommunicatum ab epiſcopo, q. 173. nu.15. lib.2.
Declaratur,nu.18.cum ſeq.& per totam q.& q.176.nu.3.
Nec non etiam excommunitatum à delegato ipſius epiſcopi, q.174. nu.7.lib.2.
Declaratur,nu.14.
Non tamen abſoluere poteſt excommunicatum excommunicatione canonis,q.178.nu.2.lib.2.
Declaratur,nu.3.
Quandoque etiam ex ſolo mandato ad

to ad excommunicandum non poteſt abſoluere excommunicatum, q.171.nu.15.& 16.lib.2.
Sicut nec etiam ſine ſpeciali commiſſione poteſt abſoluere excommunicatum, quando tantum eſſet illi commiſſa ſententia excommunicationis, quæſt.171.numero 14. libro 2.
Poteſt tamen abſoluere de mandato ſpeciali excommunicatum pro violenta manuum iniectione in illis caſibus quibus competit epiſcopo abſolutio, q. 179. numero 2. libro 2.
Et committere alteri abſolutionem ab excommunicatione, q.180. nu.1.lib.2.
Et quando non eſſet ſacerdos, ſanctè & honeſtè faceret, ſi committeret ſacerdoti abſolutionem, q.171. nu.10.& 13.lib.2.
Vicarius epiſcopi relaxare poteſt interdictum & abſoluere à ſuſpenſione, q.182. numero.1.lib.2.& q. 184.nu.2.
Declaratur, nu.4.
Non tamen abſoluere poteſt ſuſpenſum à ſuſpenſione iuris vel canonis ſine ſpeciali mandato, q.183. nu.1.lib.2.
Declaratur, nu.4.
Subdeclaratur, nu.5.
Nec cum mandato ſpeciali ad abſoluendum abſoluere poteſt ſuſpenſum in illis caſibus ſpecialiter epiſcopo demandatis per ſummum Pontificem, quæſt.185. numero 1. lib.2.
Vicarius ex ſuſpitione epiſcopi non poteſt ſuſpectus recuſari, q.14.nu. 11& ſequen.lib.3.
Contra, nu.4.
Ampliatur, nu.4.& 7. 10.
Declaratur, nu.8.11.13.
Vicarius epiſcopi creatus à Papa vel ab alio ſuperiore, non poteſt ſuſpectus recuſari, licet recuſatus ſit epiſcopus, q.14.nu.11.lib.3.
Declaratur, numero 12. cum ſequen.
Vicarius epiſcopi cognoſcit de ſuſpitione alterius Vicarij vel Auditoris epiſcopi abſente epiſcopo, q.16. nu.5.lib.3.
Vicarij Capituli ſede vacante ſuſpicio non cognoſcitur coram Arbitris ſed recurrendum eſt ad Capitulum, q.16.nu.1.lib.3.
Niſi Arbitri electi fuerint à Capitulo, ibid.
Vicarij qui deliquit in officio geſta valent antequam ab officio remoueatur, q.31.nu.1.lib.3.
Vicarij reuocati geſta, an valeant, q. 32.nu.15.& 16 libro 3.
Vicarius epiſcopi per conſtitutionem ſecundi cenſetur tacite reuocatus, q.33.nu.1.lib.3.
Contra, nu.2.
Declaratur, nu.3.4.5.7. 9.11.12. cum ſequen.
Vicarij geſta poſt notificationem illi factam de creatione ſecundi, non tenent, ibid.nu.4.
Declaratur, nu.5.
Sicut nec etiam quando habuit ſcientiam creationis ſecundi Vicarij, ibid.nu.7.& 8.
Contra, nu.9.
Declaratur, nu.11.
Vicario qualiter ſit notificanda creatio ſecundi, ibid.nu.10.
Vicarij geſta poſt eius reuocationem

*ſciente & patiente epiſcopo valent,ibi.nu.*11.

*Vicarius generalis epiſcopi non cenſetur reuocatus per conſtitutionem ſecundi ſpecialis,vel ad certas cauſas deputati,q.*33.*nu.*12.*libro* 3.

*Vicarius non cenſetur reuocatus per conſtitutionem alterius, vbi conſtitutio eſt nulla,ibi.nu.*14.

*Nec per epiſcopi præſentiam,q.*34 *nu.*1.*lib.* 3.

*Declaratur,nu.*2.*&* 4.

*Vicarius deputatus donec alius conualuerit reuocatus cenſetur ipſo reconualeſcente,q.*34.*nu.*3.*lib.*3.

Vicarius epiſcopi ignorans reuocationem ſui Vicariatus & creationem ſui ſucceſſoris debet habere ſalarium,q 35.*nu.*1.*lib.*3.

*Vicarius epiſcopi mortui in longinquis beneficia conferre poteſt non data ſcientia mortis,q.*36.*num.*9.*lib.*3.

*Vicarij dolus imputari non debet epiſcopo,qui non eſt in culpa,q.*37.*nu.*2.*lib.* 3.

*Vicarius epiſcopi ad libitum remoueri poteſt.q.*45.*nu.*9.*lib.*1.

*Vicarius vel officialis epiſcopi,quando aliquid faceret vt priuatus, nõ punitur ab Archiepiſcopo: ſecus ſi peccaret in ijs,quæ ſunt iuriſdictionis,q.*59.*nu* 5 *lib.*2.

*Vicarius in maleſactis à ſe non gerit vices epiſcopi,q.*137.*nu.*4.*lib.*2.

*Vicarius epiſcopi quando conueniri poſſit coram metropolitano ſiue eius vicario,ibi.nu.*5.

*Vicarij iuriſdictio ſuſpenſa dicitur in cauſa per epiſcopum aduocata, q.*173.*nu.*6.*lib.*2.

*Vicarij geſta poſt reſignationem epiſcopatus,quando valeant,q.*42.*nu.*2.*lib.*3.

*Vicarij poteſtas, quibus modis expirat,ibi.nu.*4.

*Vicarius epiſcopi non habet iuriſdictionem cohærentem territorio, q.*42.*nu.*7.*lib.*3.

*Vicarij tranſlati de officio ad aliud geſta valent,q.*43.*nu.*1.*lib.*3.

*Vicarius epiſcopi, cui fuit commiſſa cauſa ſub expreſſo nomine proprio poteſt adhuc in ea procedere,quamuis deſinat eſſe Vicarius,q.*46.*nu.*1 *lib.*3.

*Ampliatur,nu.*2.

*Declaratur,nu.*3.*&* 4.

*Vicarius finito officio non poteſt procedere in cauſa ſibi commiſſa ratione officij,q.*47.*nu.*1.

*Ampliatur,nu.*2 *&* 3.

*Declaratur,nu.*4.

*Subdeclaratur,nu.*5.*&* 6.

*Vicarius epiſcopi finito officio vicariatus ſindicari debet,ſicut alij officiales,q.*52.*nu.*1.*lib.*3.

*Declaratur,nu.*2.*&* 3.

*Vicarius epiſcopi vigore reſcripti Papalis extra diœceſim conueniri poteſt,q.*53.*nu.*2.*lib.*3.

*Contra nu.*3.

Vicarius qui dedit pecuniam epiſcopo vt illum faceret vicarium, priuari debet officio vicarius, q. 54.*nu.*2.*lib.*3.

*Ampliatur,nu.*4.

Vicarius epiſcopi differendo pœnam delinquentibus per gratiam, vel diſſimulationem punitur, q. 55.*nu.*1. *lib.* 3.

Vicarius epiſcopi pro debitis aliorum vicariorum non tenetur, q. 56.*nu.*1.*lib.*3.

Vica-

I N D E X.

Vicarius epiſcopi peccans in his, quæ ſunt iuriſdictionis, nõ punitur ab Archiepiſcopo, q. 57. nu. 3. lib. 3.

Vicarius non dicitur ſubditus epiſcopo, quoad iuriſdictionem, ibid. numero 4.

Vicarius epiſcopi male agens vt priuatus, non dicitur gerere vices epiſcopi, ſed illi ſubditus eſt, ibi. nu. 8. & 9.

Vicarius epiſcopi non poteſt conueniri durante officio, q. 57. nu. 13. lib. 3.

Vicarius epiſcopi vſurpans ſibi iura epiſcopalia, non debet amplius admitti ad officium Vicariatus, q. 58. nu. 1. lib. 3.

Vicarium Cæſaris offendens incidit in crimine læſæ maieſtatis, ſicut Cæſarem offendens, q. 60. num. 5. lib. 3.

Vicarium vel nuncium epiſcopi offendens, ipſum epiſcopum offendit, q. 60. nu. 7 lib. 3.
Declaratur, nu. 8. & 11.

Viſitatio diœceſis eſt reſeruata epiſcopo, q. 119. nu. 3. lib. 2.
Competit epiſcopo iure ordinario, ibid. nu. 7.

Viſitandi tenentur vicario viſitanti ad expenſas victualium, q. 122. nu. 1. lib. 2.

Viſitatoris vicarij ſumptus, & ſalariatus quales, remiſſiue ibid. num. 4.

Viſitatores à quibus debeant abſtinere, quæ ſint illis præmiſſa. ibid. num. 5.

Vnire beneficia eſt alienare, q. 114. nu. 6. lib. 2.

Vnio eſt de arduis & reſeruatis epiſcopo, q. 114 nu 3. lib. 2.

Vniones eccleſiarum, qualiter, & quando fiant per epiſcopos, q. 114. nu. 1. lib. 2.

Veniendi facultas non cenſetur data ex mandato conferendi beneficia cum clauſula generali, q. 114. nu. 9. lib. 2.

Vnire beneficium eſt quid maius, quam conferre, ibid. nu. 11.

Vnio non poteſt fieri ab epiſcopo ſine conſenſu capituli. ibid. nu 13.

Vniones eccleſiarum, quando reuocentur, & diuidantur, q. 114. nu. 1. lib. 2.

Voti commutatio eſt de caſibus epiſcopo reſeruatis, q. 19. nu. 4. lib. 2.

Vocabulorum diuerſitates, locorum diuerſitatibus dimittuntur, q. 7. nu. 22. lib. 1.

Vrbis appellatione non venit diœceſis, q. 29. nu. 13. lib. 1.

Vſus communis loquendi præualet in ſtatutis, q. 4. nu. 4. lib. 1.

F I N I S.

Digitized by Google

Regeſtum

* A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V

X Y Z, Aa Bb.

a b c d.

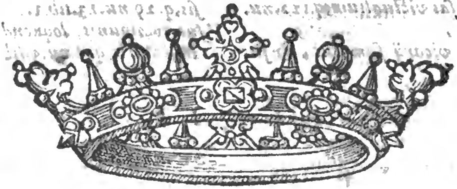
Omnes ſunt quaterniones præter Aa, qui ſunt duerniones, & Bb, & d, terniones.

Imprimatur, ſi placet R. P. Magiſtro S. Palatij Apoſtolici.

B. Gypſius Viceſg.

Imprimatur,

Fr. Paulus de Francis de Neapoli, ſocius Reuerendiſſimi Patris Magiſtri ſacri Pal. Apoſt.

ROMAE, Sumptibus Paulini Arnolfini Lucenſis.
Apud Gulielmum Facciottum. M. DCIV.

SVPERIORVM PERMISSV.

Digitized by Google

Digitized by Google